

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
NATIONAL INSTITUTE OF JUSTICE

INDICE TABELAR

**Hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor
Omului versus Republica Moldova,
13 decembrie 2001 - 31 decembrie 2018**

TABLE INDEX

**Judgments of the European Court
of Human Rights versus Republic of Moldova
December 13, 2001 - December 31, 2018**

INDICE TABELAR
Hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor
Omului versus Republica Moldova,
13 decembrie 2001 – 31 decembrie 2018

Autori:
Mihai Poalelungi
Diana Sârcu Scobioală
Olga Dorul
Alexandra Nica
Oleg Rotari

Lucrarea a fost realizată în cadrul Institutului Național al Justiției
și publicată cu suportul financiar al Programului Consiliului Europei
„Promovarea unui sistem de justiție penală bazat pe respectarea drepturilor omului
în Republica Moldova”, finanțat de Guvernul Norvegiei.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Autori:

Mihai Poalelungi, *doctor habilitat în drept,
conferențiar universitar, formator INJ*

Diana Sârcu Scobioală, *doctor habilitat
în drept, conferențiar universitar,
formator INJ, director INJ*

Olga Dorul, *doctor în drept,
conferențiar universitar, formator INJ*

Alexandra Nica, *magistru în drept, formator INJ*

Oleg Rotari, *magistru în drept, formator INJ,
Agent guvernamental al Republicii Moldova
la CtEDO*

Stela Ciocanu, *redactor*

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Indice tabelar. Hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului versus Republica Moldova, 13 decembrie 2001 - 31 decembrie 2018 / Mihai Poalelungi, Diana Sârcu Scobioală, Olga Dorul [et al.] ; Inst. al Justiției. – [Chișinău]: S. n., 2019 (IS FEP „Tipografia Centrală”). – 600 p.: tab.

Texte: lb. rom., engl. – Apare cu suportul financiar al Progr. Consiliului Europei „Promovarea unui sistem de justiție penală bazat pe respectarea drepturilor omului în Republica Moldova”. – 500 ex.

ISBN 978-9975-3360-1-7.

341.645(4):341.231.14(478)

C 95

Cuprins

Articolul 1. Obligația de a respecta drepturile omului	5
Articolul 2. Dreptul la viață	44
Articolul 3. Interzicerea torturii	54
Articolul 5. Dreptul la libertate și siguranță	105
Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil	156
Articolul 7. Nicio pedeapsă fără lege	206
Articolul 8. Dreptul la respectarea vieții private și de familie .	208
Articolul 9. Libertatea de gândire, de conștiință și de religie ..	222
Articolul 10. Libertatea de exprimare	225
Articolul 11. Libertatea de întrunire și de asociere	240
Articolul 13. Dreptul la un recurs efectiv	248
Articolul 14. Interzicerea discriminării	272
Protocolul nr. 1. Articolul 1. Protecția proprietății	274
Protocolul nr. 1. Articolul 2. Dreptul la instruire	298
Protocolul nr. 1. Articolul 3. Dreptul la alegeri libere	300

Contents

Article 1. Obligation to respect Human Rights	303
Article 2. Right to life	341
Article 3. Prohibition of torture.....	351
Article 5. Rights to liberty and security	403
Article 6. Rights to a fair trial.....	456
Article 7. No punishment without law	505
Article 8. Right to respect for private and family life.....	507
Article 9. Freedom of thought, conscience and religion	521
Article 10. Freedom of expression	524
Article 11. Freedom of assembly and association	538
Article 13. Right to an effective remedy.....	547
Article 14. Prohibition of discrimination	572
Protocol no. 1. Article 1. Protection of property	574
Protocol no. 1. Article 2. Right to education	598
Protocol no. 1. Article 3. Right to free elections	600

Art.	Domeniu	Data/ Cauza	Pag.*	Cuvinte-cheie	Extras din hotărâre	Aprecierea/ Satisfacție
Articolul 1. Obligația de a respecta drepturile omului						
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	08.07.2004 Ilașcu și alții [MC]	24-25	Conflict armat 1991-1992, Armata a 14-a, miliția din Tiraspol, pedeapsă capitală, tortură, tratament inuman și degradant, detenție arbitrară	<p>- Exercițarea jurisdicției este o condiție necesară pentru ca un Stat Contractant să fie considerat responsabil pentru acțiunile sau omisiunile care i se impută și care pot avea drept consecință învinuiri cu privire la încălcarea drepturilor și libertăților prevăzute de Convenție.</p> <p>- Din punct de vedere al dreptului internațional public, expresia „aflate sub jurisdicția lor” din art. 1 al Convenției trebuie să fie înțeleasă în felul următor: competența jurisdicțională a unui stat este în primul rând teritorială (a se vedea decizia <i>Bankovic</i>), iar jurisdicția este prezumată ca fiind exercitată în mod normal pe întreg teritoriul statului.</p> <p>- Această prezumție poate fi limitată în circumstanțe excepționale, în special atunci când un stat este împiedicat să-și exercite autoritatea sa pe o parte a teritoriului său. Aceasta poate fi rezultatul unei ocupații militare de către forțele armate ale unui alt stat, care controlează efectiv teritoriul respectiv, al unor acțiuni de război sau revolte sau al unor acțiuni ale unui stat străin care sprijină instaurarea unui regim separatist pe teritoriul statului în cauză.</p> <p>- Pentru a putea conchide dacă o asemenea situație excepțională există, Curtea trebuie să examineze, pe de o parte, toate faptele obiective capabile să limiteze</p>	<p>RM Încălcare</p> <p>Ivanțoc, Leșco și Petrov-Popa câte: 60.000 euro (material și moral)</p> <p>Fiecăruia: 3.000 euro (moral, art.34)</p> <p>Total: 7.000 euro – 1.321,34 euro (cost/chelt.)</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Ilașcu – 180.000 euro (material și moral)</p>

* Paginile indicate în această secțiune corespund celor din lucrarea „Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Comentariu asupra hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului versus Republica Moldova: concluzii și recomandări”, realizată în cadrul INJ și al CSJ și publicată cu suportul financiar al Proiectului Consiliului European „Susținerea reformei justiției penale în Republica Moldova”.

1	2	3	4	5	6	7
					<p>exercitarea efectivă a autorității unui stat pe teritoriul său și, pe de altă parte, comportamentul propriu-zis al statului. Angajamentele asumate de către o Parte Contractantă în temeiul art. 1 al Convenției includ, în afara obligației de a nu interveni în exercitarea drepturilor și libertăților garantate, obligații pozitive de a lua măsuri adecvate pentru a asigura respectarea acestor drepturi și libertăți pe teritoriul său.</p> <p>- Conform principiilor relevante ale dreptului internațional, responsabilitatea unui Stat Contractant poate fi angajată atunci când, în urma unei acțiuni militare - legale sau ilegale - statul exercită în practică controlul efectiv asupra unei regiuni situate în afara teritoriului său național. Obligația de a asigura, într-o asemenea regiune, respectarea drepturilor și libertăților garantate de Convenție rezultă din înfăptuirea unui astfel de control, exercitat în mod direct, prin intermediul forțelor sale armate sau prin intermediul unei administrații locale subordonate.</p> <p>- Dacă un Stat Contractant exercită un control general asupra unui teritoriu din afara teritoriului său național, responsabilitatea sa nu este limitată doar la faptele soldaților sau funcționarilor acestui stat aflați pe teritoriul dat, ci se extinde și asupra actelor administrației locale care supraviețuiește acolo datorită susținerii militare sau de alt gen din partea statului respectiv.</p>	<p>Ivanțoc, Leșco și Petrov-Popa câte: 120.000 euro (material și moral)</p> <p>Fiecăruia: 7.000 euro (moral, art.34)</p> <p>Total: 14.000 euro - 2.642,66 euro (cost/chelt.)</p>

					<p>Republica Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Totuși, chiar și în absența unui control efectiv asupra regiunii transnistrene, Moldova mai are și obligația pozitivă conform articolului 1 al Convenției de a lua măsuri de ordin diplomatic, economic, juridic sau de alt gen, care îi stau în puteri și sunt în conformitate cu dreptul internațional, pentru a asigura reclamanților drepturile acestora garantate de Convenție. - La determinarea scopului obligațiilor pozitive ale statului, trebuie să se ia în considerație existența unui echilibru echitabil între interesul general și interesele persoanei, diversitatea situațiilor existente în Statele Contractante și alegerile care trebuie făcute în ceea ce privește prioritățile și resursele. Aceste obligații nu trebuie interpretate într-un mod care să impună o sarcină imposibilă sau disproporțională. - Curtea consideră că, atunci când un Stat Contractant este împiedicat să-și exercite autoritatea sa asupra întregului său teritoriu din cauza existenței unei situații de facto care îl constrânge, cum ar fi instalarea unui regim separatist, indiferent dacă este sau nu însoțită de ocupația militară a teritoriului de un alt stat, acest stat nu încetează să aibă jurisdicție în sensul articolului 1 al Convenției asupra acelei părți a teritoriului său care este temporar supusă unei autorități locale susținută de forțe rebele sau de un alt stat. - Obligațiile pozitive ale Republicii Moldova se referă atât la măsurile necesare pentru a restabili controlul său asupra teritoriului transnistrean, ca o exprimare a jurisdicției sale, cât și la măsurile de asigurare a 	
--	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>respectării drepturilor reclamanților, inclusiv încercările de a asigura eliberarea lor. Obligația de a restabili controlul asupra Transnistriei presupune, pe de o parte, ca Republica Moldova să se abțină de la susținerea regimului separatist al „RMN” și, pe de altă parte, ca ea să întreprindă toate măsurile aflate la dispoziția sa de ordin politic, economic, juridic și de alt gen pentru a restabili controlul său pe acest teritoriu.</p> <p>- În această cauză, de la începutul ostilităților din anii 1991-1992, autoritățile moldovenești nu au încetat niciodată să reclame agresiunea pe care au suferit-o și au respins declarația de independență a „RMN”. În opinia Curții, în confruntarea cu un regim susținut militar, politic și economic de o putere precum este Federația Rusă, Moldova nu putea face multe pentru a-și restabili autoritatea asupra teritoriului transnistrean. Acest lucru a fost confirmat și de consecințele conflictului militar, care au arătat că autoritățile moldovenești nu aveau mijloace de a se impune pe teritoriul transnistrean împotriva forțelor rebele susținute de militari ai Armatei a 14-a.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- Curtea observă că, pe parcursul conflictului din Republica Moldova din anii 1991-1992, trupele Armatei a 14-a (care a aparținut succesiv URSS, CSI și, ulterior, Federației Ruse) staționate în Transnistria, care este parte integrantă a Republicii Moldova, au luptat împreună cu și de partea forțelor separatiste transnistrene. Mai mult,</p>	

				<p>cantități mari de arme din depozitele Armatei a 14-a (care, ulterior, a devenit GOR) au fost transmise în mod benevol separatiștilor, care au mai putut obține și alte arme, fără ca soldații ruși să se opună.</p> <p>- Pe parcursul confruntărilor dintre autoritățile Republicii Moldova și separatiștii transnistreni, liderii Federației Ruse au susținut autoritățile separatiste prin declarațiile lor politice.</p> <p>- Curtea consideră că responsabilitatea Federației Ruse este angajată în ceea ce privește faptele ilegale comise de separatiștii transnistreni, luând în considerație susținerea politică și militară oferită de aceasta pentru instaurarea unui regim separatist și participarea militarilor săi la luptele care au avut loc. Acționând astfel, autoritățile Federației Ruse au contribuit atât militar, cât și politic la crearea regimului separatist în regiunea transnistreană, care este o parte integrantă a Republicii Moldova.</p> <p>- Curtea notează că, chiar și după acordul de încetare a focului din 21 iulie 1992, Federația Rusă a continuat să ofere sprijin militar, politic și economic regimului transnistrean, permițându-i astfel acestuia să supraviețuiască și să se consolideze pentru a obține o anumită autonomie față de Moldova.</p> <p>- Curtea consideră că, având în vedere faptele menționate mai sus, reclamantii se află sub jurisdicția Federației Ruse, în sensul art. 1 al Convenției, deși, în perioada în care acestea au avut loc, Convenția încă nu era în vigoare pentru Federația Rusă. Acest lucru rezultă din faptul că evenimentele care angajează responsabilitatea Federației Ruse trebuie considerate</p>	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
3 5 34					<p>ca incluzând nu numai faptele în care au fost implicați agenți de stat, cum ar fi reținerea și detenția reclamanților, dar, de asemenea, și transmiterea lor miliției și regimului transnistrean, precum și maltratarea reclamanților de către miliție, deoarece, acționând în acest mod, exponenții Federației Ruse au fost pe deplin conștienți că au transferat reclamanții unui regim ilegal și neconstituțional.</p> <p>- Curtea consideră că există o legătură continuă și neîntreruptă a responsabilității din partea Federației Ruse pentru soarta reclamanților, deoarece politica Federației Ruse de a susține regimul separatist și de a colabora cu acesta a continuat și după 5 mai 1998, iar după această dată, Federația Rusă nu a făcut nicio încercare de a pune capăt situației reclamanților provocată de către exponenții săi și nu a luat măsuri pentru a împiedica încălcările care au fost comise după 5 mai 1998.</p>	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	15.11.2011 Ivanțoc și alții	26	Neexecutarea <i>Hot. Ilașcu și alții</i> , detenție arbitrară, condițiile detenției	- Curtea reiterează că constatarea unor încălcări în hotărârile sale este, în principiu, declarativă și că, în conformitate cu articolul 46 al Convenției, Înaltele Părți Contractante s-au angajat să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în orice cauză în care acestea sunt părți, executarea fiind monitorizată de către Comitetul de Miniștri. Cu toate acestea, în anumite situații, Curtea poate să indice un remediu specific sau alte măsuri care ar putea fi luate de către statele pârâte.	RM Neîncălcare FR Încălcare A.Ivanțoc, T.Popa câte: 60.000 euro (material și moral)

				<p>- Rolul Comitetului de Miniștri în acest domeniu nu înseamnă, totuși, că măsurile întreprinse de către statul pârât în vederea remedierii violării constatate de către Curte nu ar putea formula o nouă chestiune care nu a fost soluționată prin hotărârea originală și, ca atare, ar constitui subiectul unei noi cereri care ar putea fi examinată de către Curte.</p> <p>- Mai mult, în contextul specific al încălcării continue a unui drept garantat prin Convenție, ca urmare a adoptării unei hotărâri în care Curtea a constatat încălcarea acestui drept într-o anumită perioadă de timp, examinarea de către Curte a celei de-a doua cerere în privința încălcării acestui drept în perioada ulterioară nu este ceva neobișnuit.</p> <p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea observă că, chiar după 8 iulie 2004, Republica Moldova nu a încetat niciodată să protesteze în privința suportului activ oferit regimului separatist al „RMN” de către Federația Rusă și, respingând declarația de independență a „RMN”, a continuat să depună eforturi în vederea restabilirii controlului său asupra teritoriului transnistrean.</p> <p>- În privința situației reclamanților, Curtea observă că, în discuțiile lor cu liderii transnistreni, autoritățile Republicii Moldova au abordat în mod sistematic chestiunea eliberării reclamanților și respectării drepturilor lor garantate de Convenție. Contrar poziției lor înainte de adoptarea hotărârii Curții, după 8 iulie 2004, autoritățile Republicii Moldova au abordat în mod continuu chestiunea privind soarta reclamanților</p>	<p>E.Ivanțoc, V.Popov câte: 20.000 euro (material și moral)</p> <p>Total: 5.240.4 euro (cost/chelt.)</p>
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>în relațiile lor bilaterale cu Federația Rusă. Mai mult, ele au căutat în mod continuu asistența altor state și organizații internaționale în obținerea eliberării reclamanților.</p> <p>- În ceea ce privește luarea unor alte măsuri posibile, cum ar fi măsurile cu caracter judiciar, Curtea face referință la concluzia sa din paragraful 347 al hotărârii din cauza Ilașcu, Ivanțoc, Leșco și Petrov-Popa, unde a constatat că urmărirea penală împotriva unei persoane care locuiește în Transnistria ar fi ineficientă. În această cauză, Curtea constată că nu au fost prezentate fapte sau argumente noi care ar convinge-o să ajungă la o altă concluzie.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- Curtea a constatat în paragraful 385 al hotărârii sale că toate faptele comise de soldații ruși înainte de ratificarea Convenției de către Federația Rusă la 5 mai 1998, inclusiv transmiterea reclamanților regimului separatist, în contextul colaborării autorităților Federației Ruse cu acest regim ilegal, erau de natură să angajeze responsabilitatea Federației Ruse pentru faptele acestui regim. De asemenea, aceasta a constatat că „RMN”, formată în anii 1991-1992 cu sprijinul Federației Ruse, dotată cu organe ale puterii și cu o administrație proprie, continua să rămână sub controlul efectiv sau cel puțin sub influența decisivă a Federației Ruse, și care a supraviețuit datorită suportului militar, economic, financiar și politic oferit de către Federația Rusă.</p>	

3 5 8 13					<p>- În aceste circumstanțe, Curtea a considerat că există o legătură continuă și neîntreruptă a responsabilității Federației Ruse pentru soarta reclamanților, deoarece politica Federației Ruse de a susține regimul separatist și de a colabora cu acesta a continuat și după 5 mai 1998, iar după această dată, Federația Rusă nu a făcut nicio încercare de a pune capăt situației reclamanților provocată de către exponenții săi și nu a luat măsuri pentru a împiedica încălcările care au fost comise după 5 mai 1998. Având în vedere aceste fapte, Curtea a hotărât că este puțin important că, începând cu 5 mai 1998, exponenții Federației Ruse nu au participat direct la evenimentele denunțate în această cauză.</p> <p>- Chiar după hotărârea Curții din iulie 2004 și cel puțin până la eliberarea reclamanților, în iunie 2007, Federația Rusă a continuat să aibă relații strânse cu „RMN”, oferind regimului separatist sprijinul său politic, financiar și economic.</p> <p>- Suplimentar, Curtea observă că, la data eliberării reclamanților, armata rusă (trupele, echipamentul și munițiile) încă staționa pe teritoriul Republicii Moldova, și Federația Rusă, astfel, și-a încălcat angajamentele de a o retrage complet, conform legislației Republicii Moldova.</p> <p>- Curtea observă că Federația Rusă nu a făcut nimic pentru a preveni violările Convenției, care se pretinde că au fost comise după 8 iulie 2004 sau pentru a pune capăt situației reclamanților provocată de către exponenții săi.</p>	
-------------------	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	19.10.2012 Catan și alții [MC]	26	Limba moldovenească, interzicerea limbii române, grafiei latine, închiderea forțată a școlilor, vandalizarea școlilor, expulzare din școli, hărțuire, intimidare a elevilor și părinților	Republica Moldova: - Până în prezent, Curtea a recunoscut o serie de circumstanțe excepționale susceptibile de a transfera exercitarea de către Statul Contractant a jurisdicției sale în afara granițelor sale. În fiecare caz, doar în legătură cu faptele particulare ale acestuia, ar trebui să se precizeze existența unor astfel de circumstanțe care impun și motivează Curtea să poată să conchidă exercitarea extrateritorială a jurisdicției unui stat. - Deși Moldova nu exercită un control efectiv asupra acțiunilor autorităților „RMN” în Transnistria, faptul că, în temeiul dreptului internațional, zona este recunoscută ca parte a teritoriului Republicii Moldova creează pentru ea obligația prevăzută la articolul 1 al Convenției – de a utiliza toate mijloacele legale și diplomatice de care dispune pentru a continua să garanteze persoanelor care locuiesc în zonă exercitarea drepturilor și libertăților consacrate în Convenție. - În prezenta speță, ea consideră totuși că Guvernul Republicii Moldova a depus eforturi considerabile pentru a sprijini reclamanții. Astfel, după rechiziționarea de către „RMN” a clădirilor vechi ale școlilor respective, Guvernul Republicii Moldova a plătit chiria și renovarea localurilor noi, precum și toate echipamentele, salariile personalului și cheltuielile de transport, ceea ce a permis școlilor să continue să funcționeze și copiii să-și continue studiile lor în limba moldovenească, deși condițiile erau departe de a fi ideale. - Curtea constată că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile sale pozitive în ceea ce privește reclamanții în acest caz.	RM Neîncălcare FR Încălcare Fiecăruia: 6.000 euro (moral) Solidar: 50.000 euro (cost/chelt.)

				<p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea admite că în anii 2002-2004 armata rusă staționată în Transnistria a scăzut în mod semnificativ și era modestă în raport cu suprafața teritoriului. Cu toate acestea, așa cum s-a constatat în hotărârea <i>Ilașcu și alții</i> (ibid.), importanța militară a armatei ruse în regiune și rolul său descurajant au rămas, având în vedere ponderea arsenalului de muniții de la Cobasna. În plus, cu referință la arme și trupe, Curtea consideră că există o legătură importantă între contextul istoric și situația în timpul perioadei examinate în speță. Nu trebuie de uitat faptul că, în hotărârea <i>Ilașcu și alții</i>, Curtea a afirmat că separatiștii nu au putut să vină la putere în 1992 decât cu sprijinul armatei ruse. - Arsenalul de la Cobasna a aparținut inițial Armatei a 14-a a Uniunii Sovietice, iar Curtea a constatat ca stabilit dincolo de orice îndoială rezonabilă că, în timpul conflictului armat, separatiștii au putut, cu sprijinul personalului Armatei a 14-a, să se echipeze din aceste depozite. De asemenea, Curtea a constatat că transferul în masă în favoarea separatiștilor, de arme și muniții din arsenalul Armatei a 14-a a jucat un rol crucial și a împiedicat armata Republicii Moldova să recâștige controlul asupra Transnistriei. În plus, Curtea a constatat că, de la începutul conflictului, mai mulți cetățenii ruși din diferite regiuni, în special cazaci, au venit în Transnistria pentru a lupta alături de separatiști împotriva forțelor moldovenești. În cele din urmă, aceasta a considerat că, în aprilie 1992, armata rusă staționată în Transnistria (GOR) a intervenit în conflict, permițând separatiștilor să preia Tighina. 	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Rezumând, rezultă că guvernul rus nu a convins Curtea că au fost eronate concluziile la care a ajuns aceasta în hotărârea <i>Ilașcu și alții</i> din 2004. „RMN” a fost stabilită datorită sprijinului militar rus. Prezența continuă a armelor și a militarilor ruși în regiune indicau în mod clar liderilor „RMN”, Guvernului Republicii Moldova și observatorilor internaționali că Rusia a continuat să ofere sprijin militar separatiștilor. În plus, populația era dependentă de furnizarea gratuită de gaze sau puternic subvenționată, de plata pensiilor și altă asistență financiară din partea Rusiei.</p> <p>- Curtea confirmă concluziile făcute în hotărârea sa <i>Ilașcu și alții</i>, conform căreia, din 2002 până în 2004, „RMN” n-ar fi putut continua să existe - rezistând la eforturile depuse de Republica Moldova și actorii internaționali pentru rezolvarea conflictului și restabilirea democrației și statului de drept în regiune – decât datorită sprijinului militar, economic și politic al Rusiei. În consecință, gradul ridicat de dependență al „RMN” de sprijinul Rusiei este un element solid care permite de a considera că Rusia a exercitat un control efectiv și o influență decisivă asupra administrației „RMN” în perioada de criză a școlilor.</p> <p>- Curtea observă că nu există nicio dovadă a unei implicări directe a agenților ruși la măsurile luate împotriva reclamațiilor. În mod similar, nu există niciun indiciu că Federația Rusă ar fi intervenit în politica lingvistică a „RMN”, în general, sau că ar fi aprobat-o. De fapt, doar datorită eforturilor mediatorilor Rusiei, care</p>	

2 P1					<p>acționau în comun cu mediatorii Ucrainei și ai OSCE, autoritățile „RMN” au permis redeschiderea școlilor în calitate de „instituții școlare private străine”.</p> <p>- Aceasta fiind, Curtea a decis că Rusia a exercitat un control efectiv asupra „RMN” în timpul perioadei în cauză. Având în vedere această concluzie și în conformitate cu jurisprudența Curții, nu este necesar de a determina dacă Rusia exercită un control precis asupra politicilor și acțiunilor administrației locale subordonate. Datorită susținerii sale militare, economice și politice permanente aduse „RMN”, care nu ar putea supraviețui altfel, responsabilitatea Rusiei este angajată în temeiul Convenției din cauza atingerii dreptului reclamanților la învățământ.</p>	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	21.04.15 Pisari	26-27	Omor, forțe pacificatoare, punct de control, soldat rus	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea constată, de asemenea, că, în observațiile sale cu privire la admisibilitatea și fondul cauzei, reclamanții au declarat că nu intenționează să își mențină cererea lor în ceea ce privește Republica Moldova, pentru că ei nu consideră că autoritățile Republicii Moldova sunt responsabile de uciderea fiului lor și pentru că acestea au făcut tot ce le-a fost în putință într-un mod rezonabil, în scopul de a investiga circumstanțele uciderii lui.</p> <p>- Curtea nu vede niciun motiv pentru a nu accepta poziția reclamanților și consideră că respectarea drepturilor omului, așa cum sunt definite în Convenție și Protocoalele sale, nu impune continuarea examinării plângerilor împotriva Republicii Moldova.</p>	FR Încălcare sub aspect material și procedural 35.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
2					<p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează, în acest context, că în anumite circumstanțe, utilizarea forței de către agenții unui stat care operează în afara teritoriului său poate plasa persoana sub controlul autorităților în sensul jurisdicției acelui stat potrivit art. 1 din Convenție. - Aceasta poate include exercitarea jurisdicției extra-teritoriale de către un Stat Contractant atunci când, în conformitate cu o practică, tratat sau un alt acord, autoritățile pot să efectueze funcții executive pe teritoriul unui alt stat. - În speță, postul de control în cauză, situat în zona de securitate, a fost condus și comandat de soldații ruși, în conformitate cu Acordul privind principiile reglementării pașnice a conflictului militar din regiunea transnistreană a Republicii Moldova. În acest context, Curtea consideră că, în circumstanțele din speță, Vadim Pisari a fost sub jurisdicția Federației Ruse. 	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	23.02.2016 Mozer [MC]	27	Fraudă, arest preventiv, condamnare de instanță transnistreană	<p>Republica Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deși Moldova nu exercită controlul efectiv asupra acțiunilor „RMN” în Transnistria, faptul că regiunea este recunoscută în sensul dreptului internațional public ca fiind parte a teritoriului Moldovei naște o obligație pentru acest stat, în sensul art. 1 din Convenție, de a utiliza toate posibilitățile juridice și diplomatice disponibile pentru a garanta beneficiul drepturilor și libertăților declarate în Convenție pentru toți cei ce locuiesc în acea regiune. 	RM Neîncălcare FR Încălcare 5.000 euro (material) 20.000 euro (moral)

				<p>- Nu există nimic care să indice faptul că Guvernul Moldovei și-a schimbat poziția în ceea ce privește Transnistria în anii care au urmat, inclusiv în perioada de detenție a reclamantului din noiembrie 2008 până în iulie 2010. Prin urmare, Curtea nu vede niciun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită și în prezenta cauză.</p> <p>- Este adevărat că nici Procuratura Generală și nici Centrul pentru Drepturile Omului nu au intervenit atunci când părinții reclamantului s-au plâns. Cu toate acestea, aspectul dat nu subestimează eforturile depuse de către alte autorități, inclusiv de la cel mai înalt nivel, pentru a asigura protecția drepturilor reclamantului. Având în vedere numărul de plângeri cu privire la încălcarea drepturilor din Convenție de către „autoritățile din RMN” și o durată inevitabilă pe care o implică examinarea acestora la un nivel diplomatic înalt, Curtea nu poate concluziona că lipsa inițială de reacție ar evolua, de la sine, într-o omisiune a Moldovei să ia toate măsurile posibile în scopul garantării drepturilor reclamantului.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- Curtea notează adițional că unele dintre concluziile sale din <i>Catan și alții</i> se referă la perioada între august 2002 și iulie 2004, fiind bazate pe constatările de fapt asupra cărora părțile în prezenta speță nu au oferit nicio informație nouă. Aceste circumstanțe se referă la cantitatea de armament și muniții depozitate în Cobasna; la efectul disuasiv al prezenței militare rusești relativ mici în regiunea transnistreană și la contextul</p>	4.000 euro (cost/chelt.)
--	--	--	--	---	-----------------------------

1	2	3	4	5	6	7
3 5§1 8 9 13+ 3,8 și 9					<p>său istoric, și anume la intervenția trupelor militare rusești în conflictul din 1992 între autoritățile Moldovei și forțele „RMN”, la transmiterea armamentului în posesia separatiștilor și la venirea cetățenilor ruși în regiune pentru a lupta pe partea acestora; la continua prezență rusească militară, combinată cu depozitarea armamentului în secret cu încălcarea angajamentelor sale internaționale, astfel transmițând „un mesaj consistent de o susținere continuă a regimului „RMN”.</p> <p>- Astfel, Curtea își menține constatările sale din <i>Ilașcu și alții, Ivanțoc și alții și Catan și alții</i>, în sensul că „RMN” este capabilă să persiste și să reziste eforturilor Moldovei și a comunității internaționale îndreptate spre soluționarea conflictului și instaurarea democrației și a ordinii de drept în regiune datorită susținerii militare, economice și politice din partea Rusiei. În aceste circumstanțe, un înalt grad de dependență a „RMN” de sprijinul rusesc relevă un indiciu indiscutabil că Rusia continuă să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra „autorităților RMN”.</p>	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	30.08.2016 Turturica și Casian		Plăcuțe de înmatriculare, taxe vamale, amendă, confiscarea automobilelor	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea nu vede niciun motiv pentru a distinge prezenta cauză de <i>Ilașcu și alții, Catan și alții și Mozer</i>. Curtea notează că Guvernul Moldovei nu se opune aplicării unei abordări similare. Prin urmare, se constată că Moldova avea competență jurisdicțională în sensul art. 1 al Convenției.</p>	RM Neîncălcare FR Încălcare Turturica – 6.000 euro (material)

1 P1					<p>- Curtea notează că autoritățile moldovenești au făcut eforturi pentru a asigura drepturile reclamanților, și anume: o anchetă penală a fost inițiată în ceea ce privește confiscarea mașinii primului reclamant, CUC a fost rugată să examineze confiscarea mașinii celui de-al doilea reclamant, despre acest caz au fost de asemenea informați ambasadori străini, OSCE.</p> <p>- Curtea consideră că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive în ceea ce privește drepturile reclamanților. Prin urmare, se constată că nu a existat nicio încălcare a art. 1 din Protocolul 1 la Convenție de către Republica Moldova.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- Curtea consideră că, din cauza sprijinului militar, economic și politic rus, de care existența „RMN” depinde în continuare și fără de care nu ar putea exista, în temeiul Convenției, Rusia va fi responsabilă în mod automat în ceea ce privește orice încălcare a drepturilor reclamanților care se regăsesc în prezenta cauză.</p>	<p>3.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)</p> <p>Casian – 30 euro (material) 1.500 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)</p>
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	09.03.2017 Pădureț	Confiscare, autoca- mion neînregistrat în regiunea trans- nistreană, marfă, amendă	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea nu vede niciun motiv pentru a distinge prezenta cauză de cauzele menționate mai sus. În afară de aceasta, notează că Guvernul Republicii Moldova nu obiectează în privința aplicării unei abordări similare în această cauză. Prin urmare, constată că Republica Moldova deține jurisdicție în temeiul art. 1 al Convenției, dar că responsabilitatea acesteia pentru faptele contestate trebuie să fie evaluată în lumina obligațiilor pozitive.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>1.320 euro (material) 3.000 euro (moral)</p>	

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>- Curtea notează că autoritățile moldovenești au depus eforturi pentru a asigura aceste drepturi. În special, a fost inițiată o cauză penală în legătură cu confiscarea camionului și mărfii reclamantului.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- În cauza <i>Mozer</i>, Curtea a concluzionat că nivelul înalt de dependență al „RMN” față de sprijinul rus oferea un indiciu puternic că Federația Rusă continuă să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra autorităților transnistrene și că, prin urmare, reclamantul se afla sub jurisdicția acestui stat, în conformitate cu art. 1 al Convenției. Dat fiind absența oricărei noi informații contrarii, Curtea consideră că aceste concluzii continuă să fie valabile pentru perioada avută în vedere, și anume până la 5 mai 2011.</p> <p>- Prin urmare, Curtea nu vede niciun motiv pentru a distinge prezenta cauză de cauzele <i>Ilașcu și alții, Ivanțoc și alții, Catan și alții, și Mozer</i>. Rezultă că în prezenta cauză reclamantul se află sub jurisdicția Federației Ruse, în temeiul art. 1 al Convenției.</p> <p>- Din cauza sprijinului său militar, economic și politic continuu pentru „RMN”, care nu ar putea supraviețui altfel, este angajată răspunderea Federației Ruse în baza Convenției, în legătură cu încălcarea drepturilor reclamantului.</p>	2.000 euro (cost/chelt.)

1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	09.05.17 Eriomenco		Deținut, administrator al societății comerciale, escrocherie, cauză penală, detenție ilegală, comisariatul Tiraspol, probleme cardiace, interzicerea vizitelor, sechestrul	<p>Republica Moldova:</p> <p>- În ceea ce privește Republica Moldova, Curtea notează că, în cauza <i>Ilașcu și alții, Catan și alții și Mozer</i> citate mai sus, a considerat că, deși Moldova nu exercită nicio autoritate asupra regiunii transnistrene, faptul că este statul teritorial al persoanelor care locuiesc în această regiune denotă că persoanele respective se află sub jurisdicția Republicii Moldova. Obligația pe care Republica Moldova o are în virtutea articolului 1 din Convenție, cea de a recunoaște fiecărei persoane care aparține jurisdicției sale drepturile și libertățile garantate de Convenție, se limitează, totuși, la luarea tuturor măsurilor pe care le are la dispoziție și care sunt în conformitate cu dreptul internațional, fie că sunt de ordin diplomatic, economic, juridic sau de altă natură. Obligațiile Republicii Moldova în conformitate cu articolul 1 din Convenție au fost descrise ca fiind obligații pozitive.</p> <p>- În ceea ce privește primul aspect al obligațiilor Republicii Moldova, și anume restabilirea controlului asupra teritoriului național, Curtea a decis în cauza <i>Mozer</i> că, de la izbucnirea ostilităților în 1991-1992 până în iulie 2010, statul a luat toate măsurile care au fost în puterea sa. În acest caz, părțile nu au prezentat niciun argument care să indice faptul că guvernul moldovean și-a schimbat poziția cu privire la Transnistria în anii care au trecut, până la eliberarea reclamantului în septembrie 2016. În consecință, Curtea nu vede niciun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită în prezenta cauză.</p>	RM Neîncălcare FR Încălcare 119.755 euro (material) 20.000 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)
---	---	-----------------------	--	--	--	---

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Cu privire la al doilea aspect al obligațiilor pozitive ale Republicii Moldova, și anume faptul de a asigura respectarea drepturilor reclamantului, Curtea consideră că autoritățile statului au făcut eforturi în acest caz, pentru a proteja interesele acestuia. În special, Procuratura din Republica Moldova, în urma plângerilor depuse de către părinții reclamantului, a dispus efectuarea urmăririi penale pe marginea acuzațiilor de privare ilegală de libertate, răpire, șantaj și violare de domiciliu. În procesul de negocieri cu partea transnistreană, autoritățile moldovenești au cerut autorităților „RMN” să implementeze măsuri prompte pentru a rezolva cazul, pentru a asigura respectarea drepturilor reclamantului și pentru a-l pune în libertate cât mai repede.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- Cu privire la Federația Rusă, Curtea reamintește că a stabilit deja în cauza <i>Ilașcu și alții</i> că Rusia a contribuit, atât militar, cât și politic, la crearea unui regim separatist în regiunea Transnistriei, în 1991-1992. În cauzele care au urmat și au vizat regiunea transnistreană, Curtea a estimat că, până în iulie 2010, „RMN” nu a putut să existe, rezistând la eforturile depuse de către Republica Moldova și de actorii internaționali în vederea soluționării conflictului și restabilirii democrației și drepturilor în regiune, decât cu susținerea militară, economică și politică a Rusiei. În cauza <i>Mozer</i>, Curtea a concluzionat că gradul ridicat de dependență al „RMN” de susținerea</p>	

3 5 S1 8 1 P1 13 34					<p>Rusiei constituie un motiv puternic care permite să se considere că Federația Rusă a continuat să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra autorităților transnistrene și că, prin urmare, reclamantul aparține jurisdicției acestui stat, în sensul articolului 1 din Convenție.</p> <p>- Curtea a stabilit că Rusia a exercitat controlul efectiv asupra „RMN” în cursul perioadei în cauză. Având în vedere această concluzie și, în conformitate cu jurisprudența sa, Curtea nu consideră necesar să determine dacă Rusia exercita un control precis asupra politicilor și acțiunilor administrației locale subordonate. Din cauza susținerii militare, politice și economice continue pentru „RMN”, fără de care aceasta nu ar fi putut supraviețui, responsabilitatea Rusiei este angajată în temeiul Convenției în ceea ce privește încălcarea drepturilor reclamantului.</p>	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	30.05.2017 Vardanean		Transnistria, jurisdicție, jurnalist, arest, acuzare de trădare și spionaj, condamnare, presiune din partea instituțiilor internaționale, grațiere, servicii secrete transnistrene	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea nu vede niciun motiv să deosebească cauza prezentă de cauzele menționate mai sus. Ea observă, printre altele, că guvernul moldovean nu se opune, în aparență, unei abordări similare. Așadar, Curtea concluzionează că în prezenta cauză reclamantul se află sub jurisdicția Republicii Moldova, în sensul articolului 1 din Convenție, dar că răspunderea acestui stat pentru învinuirile aduse trebuie stabilite în lumina obligațiilor pozitive.</p> <p>- Curtea notează că autoritățile moldovenești au depus eforturi pentru a asigura aceste drepturi. Mai exact:</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Ernest Vardanean 30.000 euro (moral)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>(i) a fost inițiată o urmărire penală în ceea ce privește arestarea și detenția primului reclamant; (ii) Consiliul European, OSCE, Uniunea Europeană și Statele Unite au fost informați despre această problemă (a se vedea punctul 12 de mai sus); (iii) ambii reclamânți au primit din partea Guvernului Republicii Moldova sprijin financiar și un apartament gratuit. Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea concluzionează că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive față de primul reclamant și constată că nu a avut loc încălcarea art. 5 § 1 și 6 § 1 din Convenție de către Republica Moldova.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- În cauza <i>Mozer</i>, Curtea a concluzionat că gradul ridicat de dependență al „RMN” de susținerea Rusiei constituie un motiv puternic care permite să se considere că Federația Rusă a continuat să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra autorităților transnistrene și că, prin urmare, reclamantul aparține jurisdicției acestui stat, în sensul articolului 1 din Convenție. Din lipsă de informație actualizată, care să probeze contrariul, Curtea estimează că această concluzie este încă valabilă pentru perioada la care se referă cauza, mai exact din martie 2011 până în septembrie 2016. Astfel, ea nu vede niciun motiv să deosebească prezenta cauză de cauzele <i>Ilașcu și alții</i>, <i>Ivanțoc și alții</i>, <i>Catan și alții</i> și <i>Mozer</i>. Prin urmare, în cauza dată, reclamantul se află sub jurisdicția Federației Ruse, în sensul art. 1 din Convenție.</p>	<p>Irina Vardanean 7.000 euro (moral)</p> <p>Ambilor: 4.000 euro (cost/chelt.)</p>

5§1 6§1 8					- În virtutea sprijinului său militar, economic și politic continuu pentru „RMN”, care altfel nu ar fi putut supraviețui, responsabilitatea Rusiei în cadrul Convenției este angajată în ceea ce privește încălcarea drepturilor primului reclamant.	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	30.05.17 Apcov		Deținut, Penitenciarul nr. 2 Tiraspol, HIV, refuz de a acorda tratament dentar urgent, Raport CPT	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea notează că în cauza <i>Ilașcu, Catan și Mozer</i> a constatat că, deși Moldova nu avea un control efectiv asupra regiunii transnistrene, dat fiind faptul că Moldova este stat teritorial, persoanele de pe teritoriul acesteia intră în jurisdicția sa. Cu toate acestea, obligația sa, în temeiul articolului 1 din Convenție, de a asigura tuturor persoanelor din jurisdicția sa drepturile și libertățile prevăzute în Convenție, este limitată la luarea măsurilor diplomatice, economice, judiciare și de altă natură, ce îi stau în putere și în conformitate cu dreptul internațional. Obligațiile Moldovei, în temeiul art. 1 din Convenție, s-au dovedit a fi obligații pozitive.</p> <p>- În ceea ce privește primul aspect al obligațiilor Moldovei de a restabili controlul asupra teritoriului transnistrean, Curtea a constatat în <i>Mozer</i> că Moldova a luat toate măsurile în puterea sa, de la începutul ostilităților, în perioada 1991-1992 până în iulie 2010. În cauza de față, părțile nu au prezentat niciun argument care să indice faptul că Guvernul Republicii Moldova și-a schimbat poziția în ceea ce privește Transnistria în anii care au urmat, până în perioada eliberării reclamantului din detenție în aprilie 2012. Prin urmare, Curtea nu găsește niciun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită în cauza dată.</p>	RM Neîncălcare FR Încălcare 40.000 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
3 5§1 6§1					<p>- Examinând cea de-a doua parte a obligațiilor pozitive, și anume asigurarea respectării drepturilor reclamantului, Curtea notează că reclamantul nu a informat niciodată autoritățile moldovenești despre situația sa. În astfel de circumstanțe, neimplicarea autorităților moldovenești în cazul de față al reclamantului nu le poate fi imputată.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- Curtea notează că în cauza <i>Ilașcu și alții</i> a constatat deja că Federația Rusă a contribuit atât militar, cât și politic la crearea unui regim separatist în regiunea Transnistriei, în 1991-1992. Curtea a constatat, de asemenea, în cauze ulterioare referitoare la regiunea transnistreană, că până în iulie 2010 „RMN” a reușit să continue să existe și să reziste eforturilor moldovenești și internaționale de a rezolva conflictul și de a aduce democrația și statul de drept în regiune din cauza suportului militar, economic și politic rus. Curtea a constatat în <i>Mozer</i> că gradul ridicat de dependență a „RMN” de sprijinul rusesc a oferit un indiciu solid că Federația Rusă a continuat să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra autorităților transnistrene și că, prin urmare, reclamantul cade sub jurisdicția statului dat, în temeiul art. 1 din Convenție.</p> <p>- În conformitate cu jurisprudența sa, nu este necesar să se stabilească dacă Rusia exercită sau nu un control detaliat asupra politicilor și acțiunilor administrației locale subordonate. În virtutea sprijinului său militar, economic și politic continuu pentru „RMN”, care nu putea supraviețui altfel, responsabilitatea Rusiei în cadrul Convenției este angajată în ceea ce privește încălcarea drepturilor reclamantului.</p>	

1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	30.05.17 Soyma		Fiu ucrainean, condamnare de autoritățile transnistrene, deținut, cerere de transfer în Ucraina, refuz, suicid	<p>Republica Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea nu vede niciun motiv pentru a distinge acest caz de cazurile menționate mai sus. Pe de altă parte, notează că Guvernul Republicii Moldova nu se opune aplicării unei abordări similare în cazul de față. Prin urmare, constată că Republica Moldova este competentă în sensul art. 1 al Convenției, însă responsabilitatea acesteia pentru faptele contestate trebuie evaluată în lumina obligațiilor pozitive. - Curtea notează că eforturile reclamantului au fost îndreptate în principal spre solicitarea asistenței din partea autorităților ucrainene. Re prezentantul reclamantului a făcut doar două solicitări de asistență din partea autorităților moldovenești pentru a asigura transferul reclamantului într-un penitenciar din Ucraina. La o dată nespecificată, Procuratura a contactat autoritățile „RMN” în legătură cu transferul reclamantului, aparent fără succes. La o altă dată, reprezentantul reclamantului a fost informat că autoritățile moldovenești nu au putut asigura transferul acestuia deoarece nu deține controlul asupra autorităților „RMN”. În acest context, Curtea notează că reclamantul nu s-a plâns niciodată autorităților moldovenești de nicio încălcare a drepturilor Convenției sale. <p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea nu vede niciun motiv care să permită diferențierea prezentei cauze de <i>Ilașcu și alții, Ivanțoc și alții, Catan și alții și de Mozer</i>. - Rezultă că reclamantul, în prezenta cauză, s-a aflat sub jurisdicția Federației Ruse, în temeiul art. 1 din Convenție. 	<p>RM Neîncălcare</p> <p>Ucr. Inadmisibilă</p> <p>FR Încălcare</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>
---	---	-------------------	--	--	--	---

1	2	3	4	5	6	7
5§1					<p>- Din cauza acestui continuu sprijin militar, economic și politic pentru „RMN”, fără de care ultima nu ar putea supraviețui, responsabilitatea Federației Ruse este angajată în temeiul Convenției în ceea ce privește drepturile reclamantului.</p> <p>Ucraina:</p> <p>- Curtea consideră că afirmația referitoare la jurisdicția Ucrainei este neîntemeiată și consideră că reclamantul nu se încadrează în jurisdicția ucraineană, în temeiul art. 1 din Convenție.</p>	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	17.10.2017 Draci		Ucrainean, deținut, contracte comerciale, neexecutarea contractului, reținere, lipsa tratamentului medical, lipsa luminii naturale, codeținuți bolnavi de tuberculoză, condamnare, amnistiere	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea notează că în cauzele <i>Ilașcu, Catan și Mozer</i> aceasta a statuat că, deși Moldova nu deține un control efectiv asupra regiunii transnistrene, persoanele care locuiesc în această regiune se află sub jurisdicția Republicii Moldova, dat fiind teritorialitatea acesteia. Obligația Republicii Moldova în virtutea art. 1 din Convenție, cea de a recunoaște fiecărei persoane sub jurisdicția sa drepturile și libertățile garantate de Convenție, s-a limitat la întreprinderea tuturor măsurilor de ordin diplomatic, economic, juridic sau de altă natură în măsura posibilităților și în conformitate cu dreptul internațional. Obligațiile Republicii Moldova în conformitate cu art. 1 din Convenție au fost descrise ca fiind obligații pozitive. Curtea nu vede niciun motiv să distingă prezenta cauză de cele menționate mai sus. Mai mult ca atât, ea observă că guvernul moldovean nu se opune unei abordări similare în prezenta cauză.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>22.000 euro (moral)</p> <p>60 euro (cost/chelt.)</p>

					<p>Așadar, Curtea concluzionează că în prezenta cauză reclamantul se afla sub jurisdicția Republicii Moldova, în sensul art. 1 din Convenție, doar că răspunderea acesteia pentru învinuirile aduse trebuie stabilită în lumina obligațiilor pozitive.</p> <p>- Curtea notează că autoritățile moldovenești au depus eforturi pentru asigurarea drepturilor acestuia. Mai exact, au inițiat o investigație penală privind presupusa sa răpire de către autoritățile „RMN” și au cooperat cu autoritățile ucrainene în tratarea plângerilor formulate de reclamant. Curtea notează, de asemenea, că reclamantul nu a prezentat Curții o copie a reclamației pe care a formulat-o în 1997 pentru ca aceasta să poată determina exact solicitările adresate autorităților moldovene. În astfel de circumstanțe și ținând seama de acțiunile întreprinse de Procuratura Generală a Republicii Moldova în limitele a ceea ce s-ar putea face în lipsa cooperării din partea autorităților „RMN”, Curtea concluzionează că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive față de reclamant și constată că Republica Moldova nu a încălcat art. 3 din Convenție.</p> <p>Federația Rusă:</p> <p>- Curtea reamintește că a stabilit deja în cauza <i>Ilașcu și alții</i> că Federația Rusă a contribuit, atât militar, cât și politic, la crearea unui regim separatist în regiunea Transnistria în 1991-1992. În cauzele care au urmat și au vizat regiunea transnistreană, Curtea a estimat că, până în iulie 2010, „RMN” nu a putut să existe, rezistând la eforturile depuse de către Republica Moldova și actorii</p>	
--	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
3 5§1					<p>internațional în vederea soluționării conflictului și restabilirii democrației și a drepturilor în regiune decât cu susținerea militară, economică și politică a Rusiei.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea nu vede niciun motiv să distingă prezenta cauză de <i>Ilașcu și alții, Ivanțoc și alții, Catan și alții și Mozer</i>. În cauza dată reiese că reclamantul s-a aflat sub jurisdicția Federației Ruse în sensul art. 1 din Convenție. - Din cauza sprijinului său militar, economic și politic continuu pentru „RMN”, care nu putea supraviețui altfel, responsabilitatea Rusiei în temeiul Convenției este angajată în ceea ce privește încălcarea drepturilor reclamantului. 	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	17.10.2017 Braga		Deținut, Penitenciarul nr. 2 Tiraspol, transfer, Spitalul Pruncul, dizabilitate gradul 3, insecte parazite, tuberculoză, mâncare proastă	<p>Republica Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea nu vede niciun motiv pentru a distinge acest caz de cazurile menționate mai sus. În plus, ea notează că Guvernul Republicii Moldova nu se opune aplicării unei abordări similare în cazul de față. Prin urmare, Curtea constată că Republica Moldova este competentă în sensul articolului 1 din Convenție, doar că responsabilitatea sa pentru acțiunile contestate trebuie evaluată în lumina obligațiilor pozitive. - Curtea concluzionează că guvernul moldovean nu a demonstrat faptul că autoritățile ar fi verificat plângerea depusă de JDO cu privire la detenția ilegală a reclamantului sau că nu l-au transferat înapoi în „RMN”. - Curtea admite că, deși a avut control total asupra reclamantului în timpul detenției sale în Republica Moldova, autoritățile moldovene nu au împiedicat 	<p>RM Încălcare 3.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p> <p>FR Încălcare 9.000 euro (moral)</p> <p>2.000 euro (cost/chelt.)</p>

3 5§1 34					<p>transferul său înapoi în „RMN”, plasându-l înapoi în condiții de detenție incompatibile cu art. 3 din Convenție. Prin urmare, Curtea concluzionează că Republica Moldova nu și-a îndeplinit obligația de a asigura respectarea drepturilor reclamantului.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Republica Moldova este responsabilă, în ceea ce privește perioada cuprinsă între 21 noiembrie 2001 și 22 ianuarie 2002. <p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea nu vede niciun motiv care să permită diferențierea prezentei cauze de <i>Ilașcu și alții, Ivanțoc și alții, Catan și alții și Mozer</i>. Cu excepția perioadei cuprinse între 25 octombrie și 21 noiembrie 2001, rezultă că reclamantul în prezenta cauză s-a aflat sub jurisdicția Federației Ruse, în temeiul art. 1 din Convenție. - Din cauza sprijinului său militar, economic și politic continuu pentru „RMN”, care în alte condiții nu ar fi putut supraviețui, răspunderea Rusiei în temeiul Convenției este angajată cu referire la încălcarea drepturilor reclamantului. - Curtea a constatat că Federația Rusă a încălcat această dispoziție pe parcursul întregii perioade de detenție a reclamantului, cu excepția perioadei între 25 octombrie și 21 noiembrie 2001, când a fost deținut în Republica Moldova. 	
----------------	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	29.05.2018 Pocasovschi și Mihăila		Deținuți, Penitenciarul nr. 8, Bender, deconectare de la apă și energie, autoritățile „RMN”, acțiune civilă	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea notează că în cauzele <i>Ilașcu, Catan și Mozer</i> aceasta a statuat că, deși Moldova nu deține un control efectiv asupra regiunii transnistrene, persoanele care locuiesc în această regiune se află sub jurisdicția Republicii Moldova, dat fiind teritorialitatea acesteia. Obligația Republicii Moldova în virtutea art. 1 din Convenție, cea de a recunoaște fiecărei persoane sub jurisdicția sa drepturile și libertățile garantate de Convenție, s-a limitat la întreprinderea tuturor măsurilor de ordin diplomatic, economic, juridic sau de altă natură în măsura posibilităților și în conformitate cu dreptul internațional. Obligațiile Republicii Moldova, în conformitate cu art. 1 din Convenție, au fost descrise ca fiind obligații pozitive.</p> <p>- Cu toate acestea, spre deosebire de cazurile anterioare privind presupusele încălcări ale Convenției de către „RMN”, în prezenta cauză autoritățile moldovenești nu erau limitate doar la îndeplinirea obligațiilor lor pozitive. Cazul este diferit prin faptul că, fără a exercita controlul asupra autorităților locale din Bender, care au deconectat Penitenciarul nr. 8 de la serviciile de întreținere, autoritățile moldovenești aveau controlul deplin asupra aceluia penitenciar și asupra deținuților de acolo în perioada relevantă. Ele ar fi putut lua măsuri în penitenciar pentru a face față efectelor deconectării de la serviciile publice de întreținere sau ar fi putut transfera deținuții în alte penitenciare în orice moment. Alegând să continue deținerea reclamanților în Penitenciarul nr. 8,</p>	<p>RM Încălcare</p> <p>1 rec. – 3.000 euro (moral)</p> <p>al 2-lea rec. – 1.800 euro (moral)</p> <p>Total: 1.500 euro (cost/chelt.)</p> <p>FR Inadmisibilă</p>

3 13					<p>fără a lua măsuri imediate pentru asigurarea condițiilor de bază ale detenției, autoritățile moldovenești i-au expus cu bună știință condițiilor care existau acolo după deconectarea de la toate serviciile publice de întreținere. Adicional la obligațiile pozitive menționate mai sus, ținea la fel de responsabilitatea directă a autorităților moldovenești de a preveni sau de a repara pretinsa încălcare a drepturilor reclamanților în acel penitenciar.</p> <p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Referindu-se la situația din „RMN”, Curtea notează că în trecut a constatat o încălcare a art. 13 din Convenție cu privire la Federația Rusă, tocmai deoarece ea nu a putut stabili existența căilor de atac eficiente în acel stat cu referire la încălcările Convenției comise de către autoritățile „RMN”. În aceeași ordine de idei, Curtea nu consideră ca remediu depunerea unei plângeri în instanțele judecătorești din Republica Moldova împotriva unei alte țări, fără consimțământul acesteia din urmă în calitate de pârât. Prin urmare, ea constată că, în absența oricărei căi de atac eficiente în Rusia, plângerile împotriva acestei țări trebuie depuse la Curte în termen de șase luni din data presupusei încălcări sau din data la care o astfel de încălcare a luat sfârșit. - Indiferent dacă reclamanții s-au aflat sub jurisdicția Federației Ruse, plângerile împotriva acestui Stat pârât au fost depuse în afara termenului stabilit de art. 35 § 1 din Convenție și trebuie respinse ca inadmisibile, în conformitate cu art. 35 § 4 din Convenție. 	
---------	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	17.07.2018 Mangîr și alții		Polițiști, reținuți, Izolatorul din Tiraspol, subsol, lipsa ventilației, supra-aglomerare, CPT, vizita Raportorului special, Mangîr, maltratare, contuzie la cap	<p>Republica Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea notează cauzele <i>Ilașcu, Catan și Mozer</i>, în care ea a statuat că, deși Moldova nu deține un control efectiv asupra regiunii transnistrene, persoanele care locuiesc în această regiune se află sub jurisdicția Republicii Moldova, dat fiind teritorialitatea acesteia. Cu toate acestea, obligația sa, în virtutea articolului 1 din Convenție, de a recunoaște fiecărei persoane sub jurisdicția sa drepturile și libertățile garantate de către Convenție, s-a limitat la întreprinderea tuturor măsurilor de ordin diplomatic, economic, juridic sau de altă natură în măsura posibilităților și în conformitate cu dreptul internațional. - Curtea nu vede niciun motiv să distingă prezența cauză de cauzele menționate mai sus. Mai mult ca atât, ea observă că guvernul Republicii Moldova nu se opune unei abordări similare în prezenta cauză. Așadar, Curtea concluzionează că Republica Moldova deține jurisdicție în sensul art. 1 din Convenție, doar că răspunderea acesteia pentru învinuirile aduse trebuie stabilite în lumina obligațiilor pozitive menționate mai sus. - Curtea notează că autoritățile moldovenești au depus eforturi pentru asigurarea drepturilor reclamanților. În special, a fost inițiată o urmărire penală cu privire la detenția reclamanților de către structurile „RMN”. În lumina celor redate supra, Curtea concluzionează că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive față de reclamanți și constată că nu a avut loc nicio încălcare a art. 5 § 1 din Convenție. 	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Mangîr – 25.000 euro (moral)</p> <p>Condrea – 20.000 euro (moral)</p> <p>Vasiliev – 15.000 euro (moral)</p> <p>Dațco – 15.000 euro (moral)</p> <p>Pohilă – 15.000 euro (moral)</p> <p>Total: 3.000 Euro (cost/chelt.)</p>

3 5§1 13					<p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea notează că ea a stabilit deja în cauza <i>Ilașcu și alții</i> că Federația Rusă a contribuit atât militar, cât și politic, la crearea unui regim separatist în regiunea Transnistria în 1991-1992. În cauzele care au urmat și au vizat regiunea transnistreană, Curtea de asemenea a constatat că, până în iulie 2010, „RMN” nu a putut să existe, rezistând la eforturile depuse de către Republica Moldova și actorii internaționali în vederea soluționării conflictului și restabilirii democrației și a drepturilor în regiune decât cu susținerea militară, economică și politică a Rusiei. - Curtea a concluzionat că gradul ridicat de dependență al „RMN” de susținerea Rusiei constituie un motiv puternic care permite să se considere că Federația Rusă a continuat să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra autorităților transnistrene și că, prin urmare, reclamantul s-a aflat sub jurisdicția acestui stat, în sensul art. 1 din Convenție. - Din cauza suportului continuu militar, economic și politic oferit „RMN”, fără de care ultima nu ar fi existat, Rusia se face responsabilă în baza Convenției cu privire la încălcarea drepturilor reclamanților. 	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	17.07.2018 Sandu și alții		1.646 reclamanți, terenuri agricole, proprietate, 2004, blocarea accesului	<p>Republica Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cu referire la Republica Moldova, Curtea notează că, în cauzele <i>Ilașcu și alții</i>, <i>Catan și alții</i> și <i>Mozer</i> citate mai sus, aceasta a statuat că, deși Moldova nu deține un control efectiv asupra regiunii transnistrene, persoanele care locuiesc în această regiune se află sub jurisdicția Republicii Moldova, dat fiind teritorialitatea 	RM Neîncălcare FR Încălcare

1	2	3	4	5	6	7
					<p>acesteia. Obligația Republicii Moldova în virtutea art. 1 din Convenție, cea de a recunoaște fiecărei persoane sub jurisdicția sa drepturile și libertățile garantate de Convenție, s-a limitat la întreprinderea tuturor măsurilor de ordin diplomatic, economic, juridic sau de altă natură în măsura posibilităților și în conformitate cu dreptul. Obligațiile Republicii Moldova în conformitate cu art. 1 din Convenție au fost descrise ca fiind obligații pozitive.</p> <p>- În ceea ce privește primul aspect al obligației Republicii Moldova de a restabili controlul, Curtea a constatat în cauza <i>Mozer</i> că, de la începutul ostilităților din 1991 și 1992 până în iulie 2010, Moldova a luat toate măsurile ce au stat în puterea sa. Deoarece în prezenta cauză evenimentele respective au avut loc înainte de această dată, Curtea nu vede vreun motiv pentru a ajunge la o altă concluzie.</p> <p>- În ceea ce privește al doilea aspect al obligațiilor pozitive, <i>id est</i> asigurarea respectării drepturilor reclamanților, Curtea ia act de eforturile depuse de către autoritățile Republicii Moldova atât pentru asigurarea accesului la terenurile respective, cât și pentru compensațiile oferite celor afectați de restricțiile impuse de „RMN”. Având în vedere materialele cauzei, aceasta consideră că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile sale pozitive față de reclamanți.</p>	<p>Agro-Tiras SRL – 115.300 euro (material)</p> <p>Agro-S.A.V.V.A. SRL – 80.500 euro (material)</p> <p>GȚ Serghei Popa – 50.000 euro (material)</p> <p>Fiecărui reclamant: 1.500 euro (moral)</p> <p>Fiecărei companie reclamantă: 5.000 euro (moral)</p> <p>Total: 20.000 euro (cost/chelt.)</p>

1 P1 13					<p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cu privire la Federația Rusă, Curtea reamintește că a stabilit deja în cauza <i>Ilașcu și alții</i> că Federația Rusă a contribuit atât militar, cât și politic la crearea unui regim separatist în regiunea Transnistria, în 1991-1992. În cauzele care au urmat și au vizat regiunea transnistreană, Curtea a estimat că, până în iulie 2010, „RMN” nu a putut să existe, rezistând la eforturile depuse de către Republica Moldova și actorii internaționali în vederea soluționării conflictului și restabilirii democrației și a drepturilor în regiune, decât cu susținerea militară, economică și politică a Rusiei. În cauza <i>Mozer</i>, Curtea a concluzionat că gradul ridicat de dependență al „RMN” de susținerea Rusiei constituie un motiv puternic care permite să se considere că Federația Rusă a continuat să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra autorităților transnistrene și că, prin urmare, reclamantul s-a aflat sub jurisdicția acestui stat, în sensul art. 1 din Convenție. - În ceea ce privește responsabilitatea Federației Ruse, Curtea a stabilit că Rusia a exercitat un control efectiv asupra „RMN” în timpul perioadei respective. În lumina acestei concluzii și în conformitate cu jurisprudența sa, nu este necesar să se stabilească dacă Federația Rusă a exercitat un control detaliat asupra politicilor și acțiunilor administrației locale subordonate. Din cauza sprijinului său militar, economic și politic continuu pentru „RMN”, care nu putea supraviețui altfel, responsabilitatea Federației Ruse în cadrul Convenției este implicită în ceea ce privește încălcarea drepturilor reclamanților. 	
------------	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	18.09.2018 Stomatii		Omor în cazarmă, armata "RMN", hărțuire din partea superiorilor, 2 împușcături	<p>Republica Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cu privire la primul aspect al obligației pozitive a Moldovei, <i>id est</i> restabilirea controlului, Curtea a constatat în cauza <i>Mozer</i> că, de la începutul ostilităților în 1991-1992 și până în iulie 2010, Republica Moldova a întreprins toate măsurile care-i stăteau în putere pentru a-și restabili controlul asupra teritoriului transnistrean. Deoarece evenimentele în prezenta cauză au avut loc înainte de acea dată, Curtea nu vede vreun motiv să ajungă la concluzie diferită. - Cu privire la al doilea aspect al obligației pozitive, <i>id est</i> faptul de a asigura respectarea drepturilor fiului reclamantei, Curtea consideră că în prezenta cauză autoritățile moldovenești au depus eforturi pentru a proteja interesele acestuia. În special, în urma depunerii plângerii de către reclamantă, procuratura Republicii Moldova a inițiat urmărirea penală cu privire la decesul lui Alexandr Stomatii. Prin urmare, aceasta a întreprins măsurile procedurale în limita posibilităților sale. Procuratura a audiat reclamanta și a solicitat structurilor „RMN” să comunice informații legate de prezenta cauză de mai multe ori, însă nu a primit niciun răspuns. <p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cu referire la responsabilitatea Federației Ruse, Curtea a stabilit că Rusia a exercitat un control efectiv asupra „RMN” în decursul perioadei respective. Din acest considerent și în conformitate cu jurisprudența sa, nu este necesar să se stabilească dacă Rusia 	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare în substanță</p> <p>Încălcare sub aspect procedural</p> <p>50.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>

2					exercita un control detaliat în privința politicilor și a acțiunilor administrației locale subordonate. Din cauza suportului continuu militar, economic și politic oferit „RMN”, fără de care ultima nu ar fi existat, Rusia se face responsabilă în baza Convenției cu privire la violarea drepturilor fiului reclamantei.	
1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	18.09.2018 Kolobychco		Deces, înrolare forțată în armata „RMN”, maltratare, evadare, readucere forțată, corp găsit pe malul Nistrului	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Curtea notează că în cauzele <i>Ilașcu, Catan și Mozer</i> ea a statuat că, deși Moldova nu deține un control efectiv asupra regiunii transnistrene, persoanele care locuiesc în această regiune se află sub jurisdicția Republicii Moldova, dat fiind teritorialitatea acesteia. Cu toate acestea, obligația sa, în virtutea art. 1 din Convenție, de a recunoaște fiecărei persoane sub jurisdicția sa drepturile și libertățile garantate de către Convenție, s-a limitat la întreprinderea tuturor măsurilor de ordin diplomatic, economic, juridic sau de altă natură în măsura posibilităților și în conformitate cu dreptul internațional. Obligațiile Republicii Moldova în conformitate cu art. 1 din Convenție au fost descrise ca fiind obligații pozitive.</p> <p>Ucraina:</p> <p>- Curtea reține că cererea este depusă și împotriva Ucrainei. Ea specifică totuși că prezenta cauză reflectă fapte care au avut loc exclusiv pe teritoriul controlat de către „RMN”. La acest subiect, ea remarcă, pe de o parte, că regiunea transnistreană face parte, în conformitate cu dreptul internațional public, din teritoriul Republicii Moldova și, pe de altă parte, că nu sunt temeuri</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>UCR Inadmisibilă</p> <p>FR Încălcare sub aspect procedural</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>2.400 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
2					<p>de a considera existența vreunui control exercitat de către Ucraina asupra acțiunilor „RMN”. Astfel, fiul reclamantului nu a fost sub jurisdicția Ucrainei. Rezultă că plângerea în acest sens trebuie să fie respinsă ca fiind incompatibilă <i>ratione personae</i> și <i>ratione loci</i> cu prevederile Convenției, <i>id est</i> prin aplicarea art. 35 §§ 3 și 4.</p> <p>Federația Rusă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea notează că ea a stabilit deja în cauza <i>Ilașcu și alții</i> că Federația Rusă a contribuit atât militar, cât și politic la crearea unui regim separatist în regiunea Transnistria, în 1991-1992. În cauzele care au urmat și au vizat regiunea transnistreană, Curtea de asemenea a constatat că, până în iulie 2010, „RMN” nu a putut să existe, rezistând la eforturile depuse de către Republica Moldova și actorii internaționali în vederea soluționării conflictului și restabilirii democrației și a drepturilor în regiune, decât cu susținerea militară, economică și politică a Rusiei. În cauza <i>Mozer</i>, Curtea a concluzionat că gradul ridicat de dependență al „RMN” de susținerea Rusiei constituie un motiv puternic care permite să se considere că Federația Rusă a continuat să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra autorităților transnistrene și că, prin urmare, reclamantul s-a aflat sub jurisdicția acestui stat, în sensul art. 1 din Convenție. 	

1	Transnistria Jurisdicție Obligații pozitive	23.10.2018 Bobeico și alții		Școală-internat, interzicerea limbii române, grafiei latine, debranșarea de la apeduct, energie electrică, închiderea școlii, inacțiune a pacificatorilor ruși, coridor OSCE	<p>Republica Moldova:</p> <p>- Cu referire la Republica Moldova, Curtea notează că în cauzele <i>Ilașcu</i>, <i>Catan</i> și <i>Mozer</i> ea a statuat că, deși Moldova nu deține un control efectiv asupra regiunii transnistrene, persoanele care locuiesc în această regiune se află sub jurisdicția Republicii Moldova dat fiind teritorialitatea acesteia. Cu toate acestea, obligația sa, în virtutea articolului 1 din Convenție, de a recunoaște fiecărei persoane sub jurisdicția sa drepturile și libertățile garantate de către Convenție, s-a limitat la întreprinderea tuturor măsurilor de ordin diplomatic, economic, juridic sau de altă natură în măsura posibilităților și în conformitate cu dreptul internațional. Obligațiile Republicii Moldova în conformitate cu art. 1 din Convenție au fost descrise ca fiind obligații pozitive.</p> <p>- Cu privire la primul aspect al obligației pozitive a Moldovei, <i>id est</i> restabilirea controlului, Curtea a constatat în cauza <i>Mozer</i> că, de la începutul ostilităților în 1991-1992 și până în iulie 2010, Republica Moldova a întreprins toate măsurile care-i stăteau în putere pentru a-și restabili controlul asupra teritoriului transnistrean. Deoarece evenimentele în prezenta cauză au avut loc înainte de acea dată, Curtea nu vede vreun motiv să ajungă la concluzie diferită.</p> <p>- Cu privire la al doilea aspect al obligației pozitive, <i>id est</i> faptul de a asigura respectarea drepturilor reclamanților, Curtea ia act de eforturile depuse de către autoritățile Republicii Moldova în asigurarea drepturilor reclamanților. În special, ele au oferit elevilor reclamanți hrană și apă în timpul perioadei de criză.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Primii 10 reclamanți câte: 6.000 euro (moral)</p> <p>Total: 4.000 euro (cost/chelt.)</p>
---	---	--------------------------------	--	--	--	---

1	2	3	4	5	6	7
2 P1					<p>Federația Rusă:</p> <p>- Cu privire la Federația Rusă, Curtea notează că ea a stabilit deja în cauza <i>Ilașcu și alții</i> că Federația Rusă a contribuit atât militar, cât și politic la crearea unui regim separatist în regiunea Transnistria, în 1991-1992. În cauzele care au urmat și au vizat regiunea transnistreană, Curtea de asemenea a constatat că, până în iulie 2010, „RMN” nu a putut să existe, rezistând la eforturile depuse de către Republica Moldova și actorii internaționali în vederea soluționării conflictului și restabilirii democrației și a drepturilor în regiune, decât cu susținerea militară, economică și politică a Rusiei. În cauza <i>Mozer</i>, Curtea a concluzionat că gradul ridicat de dependență al „RMN” de susținerea Rusiei constituie un motiv puternic care permite să se considere că Federația Rusă a continuat să exercite un control efectiv și o influență decisivă asupra autorităților transnistrene și că, prin urmare, reclamantul s-a aflat sub jurisdicția acestui stat, în sensul art. 1 din Convenție.</p>	
Articolul 2. Dreptul la viață						
2	<p>Obligație pozitivă:</p> <p>Anchetă inefectivă</p>	05.01.10 Răilean	38-39	Fiu, accident rutier, proprietarul mașinii – polițist, imposibilitatea exhumării	<p>- Scopul obligației [...] este unul de mijloace, nu de rezultate.</p> <p>- Autoritățile trebuie să ia măsurile rezonabile aflate la dispoziția lor pentru a asigura probele cu privire la incident, inclusiv <i>inter alia</i> declarația martorului ocular, probele medico-legale și, după caz, autopsia care oferă o înregistrare completă și exactă a prejudiciului și o analiză obiectivă a constatărilor clinice, inclusiv a cauzei morții.</p>	Încălcare sub aspect procedural

					- Orice omisiune în cadrul investigației care subminează capacitatea sa de a se stabili cauza morții, persoana sau persoanele responsabile vor risca să intre în conflict cu acest standard.	
2	Obligație pozitivă: Anchetă inefectivă	23.03.10 Iorga	40-41	Suicid, serviciu militar, drepturile procedurale ale mamei	- În toate cazurile, o rudă a victimei urmează să fie implicată în proceduri într-o măsură necesară pentru a-i proteja interesele sale legitime. - Este eminentă posibilitatea victimei sau a reprezentantului acesteia să solicite efectuarea unor astfel de măsuri, să fie informată cu privire la soluția asupra cererii sale și să fie în măsură să le conteste în instanță, în caz de dezacord cu persoanele care efectuează investigația. - Posibilitatea de a-și exercita pe deplin aceste drepturi procedurale garantează că punctul de vedere al victimei este luat în considerație de autoritățile judiciare în deciziile sale cu privire la diferitele aspecte ale investigației, chiar dacă în cele din urmă soluțiile adoptate nu sunt concordante cu așteptările victimei sau ale reprezentantului acesteia.	Încălcare sub aspect procedural 12.000 euro (moral)
2	Obligație pozitivă: Anchetă inefectivă	18.05.10 Anușca	41-42	Suicid, serviciu militar, drepturile procedurale ale mamei	- Investigația, desigur, s-a inițiat prompt, dar timpul luat pentru a o finaliza – 3 ani și 7 luni – nu poate fi justificat prin prisma complexității cauzei și a altor impedimente obiective.	Încălcare sub aspect procedural 8.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
2	Obligație negativă: Viața Obligație pozitivă: Anchetă inefectivă	30.10.12 Ghimp și alții	35, 42	Șofer de camion, cearta cu șoferul de taxi, comisariat, bătut, 3 polițiști, deces la spital, ruptura intestinului subțire	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea constată frapant faptul că instanțele judecătorești nu au întreat medicii-legiști în ce mod opinia lor putea fi compatibilă cu depozițiile sus-menționate ale martorului și nu a încercat să clarifice dacă a fost cel puțin teoretic posibil pentru o persoană care suferea de o ruptură a intestinului să se comporte în modul în care Leonid Ghimp s-a comportat la 10 decembrie 2005, fără a prezenta anumite semne de boală. - Curtea consideră că modul în care instanțele judecătorești naționale au apreciat circumstanțele cauzei creează impresia unui observator independent, că instanțele nu au încercat cu adevărat să elucideze faptele speței și să descopere adevărul. 	Încălcare în substanță și sub aspect procedural 50.000 euro (material) 60.000 euro (moral) 4.996 euro (cost/chelt.)
2	Obligație negativă: Viața Obligație pozitivă: Anchetă inefectivă	12.02.13 Eduard Popa	43-44	<p>Condamnat, tip deschis, refuz de a reveni, agresiune violentă, abandonat inconștient, temperatură negativă, amputare</p> <p>Anchetă deschisă după 2 luni, nicio expertiză medico-legală, nicio confruntare</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Persoana a cărei viață este pusă în pericol poate, de asemenea, pretinde la statutul de victimă în temeiul articolului 2 din Convenție. - Atunci când o persoană are o pretenție serioasă și legitimă că a fost torturată în timp ce se afla în custodia funcționarilor statului, noțiunea de „recurs efectiv” presupune, pe lângă plata compensațiilor atunci când este cazul și fără a prejudicia orice alt recurs disponibil în legislația națională, efectuarea unei investigații detaliate și efective. - Indiferent de metoda de investigație, autoritățile trebuie să acționeze cât mai prompt atunci când a fost depusă o plângere oficială. - Chiar și atunci când, strict vorbind, nu a fost făcută o plângere, o investigație trebuie pornită, dacă există indicii suficient de clare că a fost aplicată tortura sau rele tratamente. 	Încălcare în substanță și sub aspect procedural 20.000 euro (moral) 4.000 euro (cost/chelt.)
3						

2	<p>Obligație negativă:</p> <p>Viața</p> <p>Obligație pozitivă:</p> <p>Anchetă inefectivă</p>	15.10.13 Timuș și Țăruș	35-36, 45	Frate, împușcat în ceafă de către polițist, operațiune pentru arestarea unui individ, bănuit de atac tâlhăresc	<p>- Circumstanțele în care poate fi considerată ca fiind justificată provocarea morții unei persoane trebuie interpretate în mod restrictiv.</p> <p>- Această condiție cere ca să fie aplicat un test mai strict și riguros decât cel utilizat în mod normal la determinarea faptului dacă acțiunea statului este „necesară într-o societate democratică” în temeiul paragrafelor 2 ale articolelor 8-11 ale Convenției.</p> <p>- La determinarea faptului dacă aplicarea forței este compatibilă cu articolul 2 ar putea fi relevant dacă operațiunea organelor de drept a fost planificată și dirijată, pentru a minimaliza cât mai mult posibil recurgerea la forța letală sau pierderea accidentală de viață.</p> <p>- Aparent, procurorii au favorizat versiunea polițiștilor într-o așa măsură încât au fost dispuși să nu ia în considerație discrepanțele esențiale care existau dintre versiunea aceasta și probele din dosar.</p> <p>- Declarațiile martorilor au fost tratate ca fiind atât de irelevante, încât procurorii nici nu s-au oboșit să explice din ce cauză acestea nu au fost luate în serios.</p> <p>- Expertiza balistică a fost efectuată doar pentru a verifica traiectoria glontelui unde ofițerii de poliție susțin că se afla victima. Din motive necunoscute, autoritățile nu au considerat necesar să verifice dacă locul găurii în perete cauzată de glonte se potrivește cu locul în care martorii susțin că se afla victima.</p>	<p>Încălcare în substanță și sub aspect procedural</p> <p>Fiecăruia: 25.000 euro (moral)</p> <p>Total: 3.000 euro (cost/chelt.)</p>
---	--	-------------------------------	--------------	--	---	---

13+
2

1	2	3	4	5	6	7
2	Obligație pozitivă Anchetă inefectivă	11.02.2014 Vasilca	45-46	Suicid, aruncare din bloc locativ, minor 17 ani, 8 reprize procedurale, drepturile procedurale ale mamei, omisiuni inexplicabile, 2,5 ani de investigație	<ul style="list-style-type: none"> - Obligația procedurală ce rezultă din art. 2 este, în primul rând, una de mijloace. - Implicarea rudelor apropiate în investigație, în aceste situații, servește asigurării responsabilității publice a autorităților și credibilității societății în acțiunile acestora, în măsura în care este necesar pentru a proteja interesele legitime ale persoanei. - Art. 2 obligă mai mult decât simpla informare a rudelor apropiate despre evoluția investigației: include implicarea activă a acestora în investigație. 	<p>Încălcare sub aspect procedural</p> <p>12.000 euro (moral)</p> <p>422 euro (cost/chelt.)</p>
2	Obligație pozitivă Anchetă inefectivă	24.02.15 Ciobanu	46-47	Accident rutier, moartea unui taxist, soț	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează că prima propoziție a art. 2 din Convenție obligă statele, în particular, de a crea un cadru legislativ și administrativ orientat spre prevenirea reală și disuasivă a punerii în pericol a dreptului la viață în contextul oricărei activități, fie ea publică sau nu, de natură să pună în discuție dreptul la viață. - În cazuri de vătămări grave sau deces, această obligație presupune instituirea unui sistem judiciar eficient și independent care să asigure punerea în aplicare a cadrului legislativ menționat, prin acordarea unor despăgubiri adecvate. - Indiferent de forma investigației, căile de atac disponibile, luate în ansamblu, trebuie să constituie mijloace juridice de natură să conducă la stabilirea faptelor, la tragerea la răspundere a celor vinovați și la acordarea de despăgubiri corespunzătoare. 	<p>Încălcare sub aspect procedural</p> <p>20.000 euro (moral)</p>

2	<p>Obligație negativă</p> <p>Obligație pozitivă</p>	21.04.15 Pisari	36-37, 47	Transnistria, jurisdicție, omor, forțe pacificatoare, punct de control, soldat rus	<p>- Excepțiile prevăzute în paragraful 2 al art. 2 indică faptul că această prevedere se extinde, dar nu se referă exclusiv la omuciderea intenționată. Textul art. 2, luat în ansamblu, demonstrează că paragraful 2 nu definește în principal cazurile în care ar fi permisibilă uciderea intenționată a unei persoane, ci descrie situațiile în care este permisă „utilizarea forței”, care poate rezulta în privarea de viață într-un mod neintenționat. Folosirea forței, cu toate acestea, nu trebuie să fie mai mult decât „absolut necesară” pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la literele (a), (b) sau (c).</p> <p>- În acest sens, folosirea termenului „absolut necesară” de la art. 2 § 2 indică faptul că aprecierea necesității trebuie să angajeze un test strict și mai riguros decât acel aplicabil în mod normal la stabilirea dacă o măsură a Statului este „necesară într-o societate democratică” în conformitate cu alineatul 2 din art. 8-11 din Convenție. În special, forța utilizată trebuie să fie strict proporțională cu realizarea obiectivelor stabilite în subparagrafele 2 (a), (b) și (c).</p> <p>- Curtea a statuat în mod constant că, în principiu, nu poate exista o astfel de necesitate atunci când se cunoaște că persoana care urmează să fie reținută nu prezintă vreo amenințare pentru viață sau integritate fizică și nu este suspectată de comiterea unei fapte violente, chiar dacă omisiunea de a folosi forța letală poate duce la pierderea oportunității de a-l reține pe fugar.</p> <p>- Ancheta trebuie să fie capabilă, în primul rând, să stabilească circumstanțele în care a avut loc incidentul și, pe de altă parte, să conducă la identificarea și pedepsirea celor responsabili. Aceasta nu este o</p>	<p>FR</p> <p>Încălcare sub aspect material și procedural</p> <p>35.000 euro (moral)</p>
---	---	--------------------	--------------	--	--	---

1	2	3	4	5	6	7
					<p>obligație de rezultat, ci de mijloace. Autoritățile trebuie să ia măsurile rezonabile disponibile pentru a obține probe privind incidentul, inclusiv, <i>inter alia</i>, declarațiile martorilor oculari și examinări medico-legale. O cerință de promptitudine și de celeritate rezonabilă este implicată în acest context. Orice deficiență în investigație care subminează capacitatea sa de a stabili circumstanțele cauzei sau persoana responsabilă, poate fi considerată defectuoasă prin prisma standardului de eficacitate impus.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Folosirea pistolului-mitralieră de V.K. a reprezentat un risc foarte serios nu numai pentru viața lui Vadim Pisari, dar și pentru pasagerul său și chiar pentru soldatul care a fost atins de unul din cele 13 gloanțe. Faptul că doar Vadim Pisari a fost lovit de un glonț pare să fi fost un concurs de împrejurări. Un astfel de nivel ridicat de risc pentru viață poate fi justificat numai în cazul în care arma de foc a fost folosită ca o măsură de ultimul resort, menită să evite un pericol foarte clar și iminent din partea șoferului mașinii în cazul în care lui i s-ar fi permis să scape. - În concluzie, luând în considerație gradul de risc rezultat din utilizarea unei arme de foc pentru viața celor două persoane aflate în autovehicul și pentru soldatul de la postul de control din stânga, pericolul rezultat din eschivarea conducătorului auto și necesitatea urgentă de a-l opri, mijloacele alternative disponibile de oprire a automobilului fără a recurge la forța letală, lipsa de echipament adecvat la postul de control pentru 	

					<p>imobilizarea autoturismelor, recurgerea automată la forță letală și în absența unei investigații eficiente care ar fi putut dezvălui o altă viziune asupra acestor circumstanțe (vezi mai jos), Curtea nu este convinsă că uciderea lui Vadim Pisari a impus folosirea forței, care nu a fost mai mult decât absolut necesară în scopul de a efectua o arestare legală în sensul art. 2 § 2 (b) din Convenție.</p>	
2	<p>Obligație pozitivă:</p> <p>Anchetă inefectivă</p>	15.09.15 Lari	47-48	<p>Moartea fiicei, 17 ani, supradoză, vătămări, raport sexual</p>	<p>- Obligația de a proteja dreptul la viață, în conformitate cu articolul 2 din Convenție, [...] impune în mod implicit că trebuie să existe o investigație oficială efectivă atunci când persoanele au decedat în împrejurări suspecte.</p>	<p>Încălcare sub aspect procedural</p> <p>12.000 euro (moral)</p> <p>2.100 euro (cost/chelt.)</p>
2	<p>Obligație pozitivă:</p> <p>Anchetă inefectivă</p>	18.09.2018 Kolobychco		<p>Transnistria, jurisdicție, deces, înrolare forțată în armata „RMN”, maltratare, evadare, readucere forțată, corp găsit pe malul Nistrului</p>	<p>- Curtea reamintește că obligația de a proteja dreptul la viață prevăzut de art. 2 din Convenție necesită o formă de anchetă efectivă întreprinsă atunci când o persoană își pierde viața în circumstanțe suspecte.</p> <p>- De asemenea, ea reamintește că eficacitatea anchetei se apreciază în baza mai multor parametri esențiali: adecvația măsurilor de investigație, promptitudinea anchetei, participarea apropiaților defunctului la aceasta și independența anchetei. Acești parametri sunt legați între ei și nu constituie, în mod izolat, o finalitate în sine.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>UCR Inadmisibilă</p> <p>FR Încălcare sub aspect procedural</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Ea reține că ancheta trebuie să fie accesibilă familiei victimei în măsura necesară protejării intereselor sale legitime și că publicul trebuie în egală măsură să poată exercita un drept de supraveghere corespunzătoare asupra anchetei, în funcție de caz.</p> <p>- Curtea reține că reclamantul, ca tată al lui Evgueni Kolobychko, avea un interes legitim de a participa în ancheta efectuată de către structurile „RMN”, mai ales că acestea l-au recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul acelei proceduri. Cu toate acestea, Curtea notează că textul ordonanței de suspendare a urmăririi penale nu a fost înmănat reclamantului și că el nu a primit decât o scrisoare foarte sumară în care nu se făcea nicio mențiune cu referire la motivele care stăteau la baza acelei decizii. Ea menționează și faptul că, aparent, reclamantul nici nu a avut ocazia să facă cunoștință cu actele dosarului de urmărire penală în gestiunea structurilor „RMN”.</p>	<p>20.000 euro (moral)</p> <p>2.400 euro (cost/chelt.)</p>
2	<p>Obligație negativă:</p> <p>Omor</p> <p>Obligație pozitivă:</p> <p>Anchetă inefectivă</p>	18.09.2018 Stomatii		Transnistria, jurisdicție, omor în cazarmă, armata „RMN”, hărțuire din partea superiorilor, 2 impușcături	<p>- Ea menționează că structurile „RMN” au început investigațiile la câteva ore după tragedie și că acestea au dispus efectuarea de expertize medico-legale și criminalistice. Totuși, ea notează că, în pofida celor două răni provocate prin armă de foc, organul transnistrean de urmărire penală nu a luat în calcul, la începutul anchetei, decât versiunea de suicid și că, imediat după evenimente, nu s-a cercetat prezența reziduurilor de praf de pușcă și a urmelor de sânge de pe mâinile și hainele altor militari prezenți în cazarmă la momentul</p>	<p>RM</p> <p>Neîncălcare</p> <p>FR</p> <p>Încălcare în substanță</p> <p>Încălcare sub aspect procedural</p>

				<p>evenimentelor. Curtea amintește că respingerea unei versiuni evidente de anchetă compromite în mod decisiv capacitatea anchetei de a stabili circumstanțele cauzei și, după caz, identitatea persoanelor responsabile.</p> <p>- Ea constată că ancheta nu s-a încumetat să ofere răspunsuri plauzibile cu privire la aceste momente. Ea consideră că o reconstituire a faptelor cu participarea lui F. ar fi oferit răspunsuri, dar ea constată că organul de urmărire penală transnistrean nu a purces la o astfel de reconstituire. Ea consideră astfel că, de fapt, concluziile anchetei nu se bazează pe o analiză meticuloasă, obiectivă și imparțială a tuturor elementelor pertinente.</p> <p>- Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, în cazul evenimentelor respective, în totalitatea lor sau în parte, în cazul persoanelor aflate în custodia sa pe perioada reținerii acestora, orice vătămare corporală sau deces survenit în perioada detenției generează prezumpții serioase în acest sens exclusiv împotriva autorităților. Sarcina probării cade în acest caz pe seama autorităților, care trebuie să aducă explicații satisfăcătoare și convingătoare.</p> <p>- În unele cauze, această obligație s-a răsfrâns și asupra deceselor survenite în zonele aflate sub controlul autorităților Statului, cum ar fi cazarmile militare.</p> <p>- Curtea reamintește că art. 2 din Convenție pune în sarcina Statelor obligația pozitivă de a întreprinde toate măsurile de prevenire necesare pentru a proteja persoana a cărei viață este amenințată de acțiunile criminale ale unei alte persoane sau, dacă e cazul, de propriile acțiuni atunci când această persoană se află în custodia autorităților. Ea subliniază că această obligație</p>	<p>50.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>
--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					ține, fără îndoială, de domeniul serviciului militar obligatoriu și că, atunci când un Stat le impune cetățenilor săi serviciul național obligatoriu, el trebuie să dea dovadă de cea mai înaltă diligență, în special cu referire la utilizarea armelor. Cu toate acestea, nu trebuie ignorată și imprevizibilitatea comportamentului uman, fiind indispensabilă obligația pozitivă a Statului de a nu-i impune o povară insuportabilă sau excesivă. Curtea amintește că, în examinarea acestui aspect, ea trebuie să verifice dacă eventuala eroare imputabilă ofițerilor din armată depășește cu mult o simplă eroare de judecată sau de imprudență.	
Articolul 3. Interzicerea torturii						
3	Tortură Tratament inuman și degradant Maltratare Condiții de detenție Lipsa asistenței medicale	08.07.2004 Ilașcu și alții [MC]	51, 54, 55, 56, 57	Condamnare la moarte (Ilașcu), culoarul morții (Ilașcu), execuții simulate (Ilașcu), lovituri, privare de hrană, privare de asistență medicală, înrăutățirea stării de sănătate, izolare completă, interdicția vizitelor avocatului, celula neîncălzită, lipsa luminii naturale, a ziarelor în limba maternă	Ilașcu: - Curtea a constatat anterior că, având în vedere evoluția politicii penale a statelor membre ale Consiliului Europei și standardele general acceptate în acest domeniu, pedeapsa cu moartea poate ridica unele întrebări în temeiul articolului 3 al Convenției. În cazul în care o pedeapsă capitală este pronunțată, circumstanțele personale ale condamnatului, proporționalitatea gravității crimei comise și condițiile de detenție până la executarea sentinței sunt exemple de factori capabili să facă aplicabile prevederile articolului 3 al Convenției tratamentului sau pedepsei primite de persoana condamnată. - Pentru fiecare persoană condamnată la moarte o amânare între pronunțarea și executarea sentinței și	RM Încălcare Ivanțoc, Leșco și Petrov-Popa câte: 60.000 euro (material și moral) Fiecăruia: 3.000 euro (moral, art.34)

				<p>suportarea unui stres grav în condiții necesare pentru o încarcerare strictă sunt inevitabile. Totuși, în anumite circumstanțe, impunerea unei asemenea sentințe poate determina un tratament care să depășească limita stabilită de articolul 3, când, de exemplu, o perioadă lungă de timp trebuie petrecută pe culoarul morții în condiții extreme, cu o stare permanentă și crescândă de îngrijorare în așteptarea executării pedepsei cu moartea.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Îngrijorarea și suferința cauzată de o asemenea sentință poate fi agravată numai de natura arbitrară a procedurilor care au impus-o, astfel că, luând în considerație că este vorba de viața unei persoane, sentința devine astfel o violare a Convenției. - Interzicerea contactelor cu alți deținuți din motive de securitate, disciplinare sau de protecție nu constituie în sine un tratament sau o pedeapsă inumană. Pe de altă parte, impunerea izolării complete combinată cu izolarea socială totală pot distruge personalitatea și constituie o formă de tratament inuman care nu poate fi justificat de cerințele de securitate sau de orice alt motiv. - Curtea notează cu îngrijorare existența regulilor care acordă putere discreționară în legătură cu corespondența și vizitele în închisoare atât gardienilor din închisoare, cât și altor autorități și subliniază că asemenea reguli sunt arbitrare și incompatibile cu garanțiile efective și adecvate împotriva abuzurilor, garanții pe care orice sistem penitenciar într-o societate democratică trebuie să le asigure. 	<p>7.000 euro - 1.321,34 euro (cost/chelt)</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Ilașcu: 180.000 euro (material și moral)</p> <p>Ivanțoc, Leșco și Petrov-Popa câte: 120.000 euro (material și moral)</p> <p>Fiecăruia: 7.000 euro (moral, art.34)</p> <p>14.000 euro - 2.642,66 euro (cost/chelt.)</p>
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>Ivanțoc:</p> <ul style="list-style-type: none"> - În opinia Curții, un asemenea tratament este în stare să producă dureri și suferințe atât psihice, cât și fizice, care ar putea fi înrăutățite doar de izolarea completă a reclamantului și care au avut ca scop să-i provoace sentimente de teamă, neliniște și vulnerabilitate care să-l umilească, înjosească și să-i distrugă rezistența și voința. - Tratamentul la care a fost supus reclamantul de către persoanele care aparțin autorităților administrative ale „rmn” a avut scopul de a-l pedepsi pentru faptele pe care se presupune că reclamantul le-ar fi comis. - Analizat în general și având în vedere gravitatea acestor fapte, natura lor repetitivă și scopul lor, tratamentul la care a fost supus dl Ivanțoc i-a cauzat acestuia suferință și dureri „grave” și a fost deosebit de grav și dur. Toate aceste fapte trebuie considerate acte de tortură în sensul articolului 3 al Convenției. <p>Leșco și Petrov-Popa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea susține că se poate considera ca fiind stabilit faptul că, pe parcursul detenției lor, inclusiv în perioada care a urmat intrării în vigoare a Convenției pentru ambele state pârâte, dl Leșco și dl Petrov-Popa au avut condiții de detenție extrem de dure: - autorizarea vizitelor și coletelor din partea familiilor lor ținea de autorizarea discreționară a administrației închisorii; 	

					<ul style="list-style-type: none"> - au existat perioade când aceștia au fost lipsiți de hrană sau au primit produse alimentare care nu erau consumabile și de cele mai multe ori lor nu li s-a permis să primească asistență medicală corespunzătoare, chiar dacă starea sănătății lor necesita o astfel de îngrijire și s-a înrăutățit ca urmare a condițiilor de detenție; și - reclamanții nu au primit alimente dietetice corespunzătoare prescrise de către medicii lor. - Asemenea tratament este în stare să producă dureri și suferințe atât psihice, cât și fizice. Analizate în totalitatea lor și luând în considerație gravitatea lor, tratamentul aplicat dlui Leșco și dlui Petrov-Popa poate fi calificat ca inuman și degradant în sensul art. 3 al Convenției. 	
3	Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției	13.09.2005 Ostrovar	60	Deținut, astmă, fumători, suprapopularea celulei, lipsa asistenței medicale, miros urât, paraziți, lipsa dușului regulat, hrană insuficientă	<ul style="list-style-type: none"> - Art. 3 cere statului să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției și, având în vedere exigențele detenției, sănătatea și integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare. - Atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum și durata detenției. 	3.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
8 13+ 3					<p>- Curtea amintește că CPT a menționat într-un raport elaborat în urma unei vizite întreprinse în Azerbaidjan, între 24 noiembrie și 4 decembrie 2002, că norma potrivită și satisfăcătoare pentru detenție într-o celulă era de 4 m² pentru un deținut.</p>	
3	<p>Tratament degradant:</p> <p>Condițiile detenției</p> <p>Asistență medicală inadecvată</p>	04.10.2005 Șarban	63	<p>Deținut, mielopatie cervicală progresivă, refuzul propriului medic, cătușe, cușcă</p>	<p>- Nu poate fi exclus faptul că detenția unei persoane care este bolnavă poate ridica chestiuni în conformitate cu articolul 3 al Convenției.</p> <p>- Deși articolul 3 al Convenției nu poate fi interpretat ca impunând o obligație generală de a elibera deținuții pe motive de sănătate, el totuși impune statului obligația de a proteja integritatea fizică a persoanelor private de libertate, de exemplu, prin a le acorda asistența medicală necesară.</p> <p>- Curtea, de asemenea, a subliniat dreptul tuturor deținuților la condiții de detenție compatibile cu demnitatea umană, pentru a asigura că maniera și metoda de executare a măsurilor impuse nu-i supune la suferință sau dificultăți de o intensitate care să depășească nivelul de suferință care nu poate fi suportată, fiind inerentă detenției; în plus, în afara sănătății deținuților, bunăstarea lor trebuie să fie asigurată în mod adecvat, luând în considerație cerințele practice ale detenției.</p> <p>- Curtea notează, în continuare, absența unei condamnări anterioare sau a oricărei probe care să dea motive serioase de a avea frică că reclamantul ar fi putut să recurgă la violență pe parcursul ședințelor de judecată.</p>	<p>4.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
				<p>perforarea timpanului, falaka</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reamintește că atunci când unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale, în timp ce ea se află în detenție sau sub un alt control al poliției, orice astfel de leziune va crea o puternică prezumție că acea persoană a fost supusă maltratării. - Nu este suficient pentru stat să se refere doar la achitarea polițiștilor acuzați în cadrul unei urmăriri penale și, prin urmare, achitarea polițiștilor după ce au fost acuzați de maltratarea unei persoane nu va scuti statul de sarcina probațiunii, în conformitate cu articolul 3 al Convenției, de a dovedi că leziunile corporale suferite de această persoană în timp ce se afla sub controlul poliției nu au fost cauzate de polițiști. - Faptul că durerea sau suferința au fost cauzate intenționat pentru a obține o recunoaștere a vinovăției este un factor care trebuie luat în considerație atunci când se decide dacă maltratarea a constituit tortură. - Curtea, de asemenea, acordă o mare importanță vârstei fragede a reclamantului (șaptesprezece ani în ziua evenimentelor), fapt care l-a făcut deosebit de vulnerabil în fața agresorilor săi. - Totuși, elementul decisiv pentru determinarea formei maltratării este practica numită <i>falaka</i> (lovirea tălpilor), la care a fost supus reclamantul. Aceasta este o formă de maltratare deosebit de condamnată, care presupune intenția de a obține informații, a intimidă sau a pedepsi. Curtea reamintește că, în cauza <i>Salman v. Turcia</i>, ea a constatat că folosirea practicii <i>falaka</i> însoțită de lovituri în zona pieptului a constituit tortură. 	

13	Anchetă inefectivă			Trei ani, încetată și redeschisă de cel puțin 12 ori	<ul style="list-style-type: none"> - Interzicerea generală prin lege a torturii, a tratamentelor sau a pedepselor inumane și degradante, în pofida importanței sale fundamentale, ar fi ineficientă în practică și ar face posibil, în anumite cazuri, pentru agenții de stat să comită abuzuri împotriva persoanelor aflate sub controlul lor, ei beneficiind, astfel, de o imunitate virtuală. - Investigația trebuie, de asemenea, să fie efectivă [...]. Investigarea acuzațiilor grave de maltratare trebuie să fie deplină..., investigația trebuie să fie rapidă. 	<p>20.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>
3	Tratament inuman și degradant: Maltratare la momentul reținerii	11.07.2006 Boicenco	59	Stare de stupor, traumă cerebrală, pierderea conștiinței	<ul style="list-style-type: none"> - În procesul de apreciere a probelor, Curtea aplică, în general, standardul de probă „dincolo de un dubiu rezonabil”. Totuși, astfel de probe pot fi deduse și din coexistența unor concluzii suficiente de întemeiate, clare și concordate sau a unor similare prezumții incontestabile ale faptelor. Atunci când evenimentele într-o cauză sunt în totalitate sau în mare parte cunoscute numai de autorități, ca în cazul persoanelor aflate în custodia autorităților, se vor crea prezumții puternice ale faptelor în legătură cu leziunile corporale apărute în perioada detenției. - Într-adevăr, sarcina probațiunii aparține autorităților, care trebuie să prezinte explicații satisfăcătoare și convingătoare. - Faptul că reclamantul nu avea vânătăi sau alte semne vizibile de maltratare pe corp, în opinia Curții, nu este convingător. Curtea este conștientă de faptul că există metode de aplicare a forței care nu lasă urme pe corpul victimei. 	<p>40.000 euro (moral)</p> <p>6.823 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§3 5§1 34	Lipsa asistenței medicale Anchetă inefectivă				<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reamintește că, deși articolul 3 al Convenției nu poate fi interpretat ca impunând o obligație generală de a elibera deținuții pe motive de sănătate, el totuși impune statului obligația de a proteja integritatea fizică a persoanelor private de libertate, de exemplu, prin a le acorda asistența medicală necesară. - Pentru ca o investigație să fie efectivă, este necesar ca persoanele competente de a o efectua să fie independente de persoanele implicate în evenimentele supuse investigației. Aceasta înseamnă nu numai lipsa unei legături ierarhice sau instituționale, dar și o independență reală. - Autoritățile trebuie să întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili lor pentru a asigura probe cu privire la incident, inclusiv, <i>inter alia</i>, declarații ale martorilor oculari și probele medico-legale. 	
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Lipsa asistenței medicale	07.11.2006 Holomiov	55	Deținut, hepatită cronică, hidronefroză de gradul doi, diateză urică, hipercoagenitatea parenchimului pancreatic, pielonefrită cronică bilaterală cu hipofuncționalitate a rinichiului drept, hidronefroză a rinichiului drept	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea conchide că, în timp ce suferea de boli grave la rinichi care implicau riscuri mari pentru sănătatea sa, reclamantul a fost deținut pentru o perioadă lungă de timp fără asistență medicală corespunzătoare. Curtea constată că suferința reclamantului a depășit nivelul minim de severitate, în sensul articolului 3 al Convenției, și a constituit tratament inuman și degradant. 	25.000 euro (moral) 800 euro (cost/chelt.)

5§1 6§1				cu diminuarea funcțiilor acestuia, calculi în canalul urinar, patologie somatică, insuficiență renală cronică, traumatism cranio-cerebral și anxietate generalizată de hipertensiunea arterială		
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	16.01.2007 Pruneanu		Reținere, bătăi din partea polițiștilor, evadare Reținere, săritură, etajul 3, lipsa examinării medicale, maltratare din partea polițiștilor	- Procurorii moldoveni nu doar au acceptat fără rezerve declarațiile polițiștilor, dar, se pare că ei nu au luat în considerație contradicțiile din declarațiile acestora. Curtea notează că trei polițiști au declarat că reclamantul a fost însoțit în mașină de trei polițiști. Totuși, al patrulea polițist a declarat că reclamantul a fost însoțit de patru polițiști. - Mai mult, se pare că autoritățile naționale nu au luat în considerație natura leziunilor reclamantului, care <i>prima facie</i> par să fie incompatibile cu o săritură dintr-o mașină care se deplasa cu viteză. - Luând în vedere omisiunea poliției de a dispune examinarea medicală a reclamantului imediat după căderea sau săritura sa, Curtea nu poate să stabilească cu certitudine modul în care leziunile sale au fost cauzate. În același timp, Curtea nu poate ignora faptul incontestabil că reclamantul a sărit de la o înălțime considerabilă. Având în vedere acest fapt și în pofida	8 000 euro (moral) 1.400 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
13					<p>chestiunilor care au trezit îngrijorare, Curtea poate doar să conchidă că nu a fost stabilit dincolo de un dubiu rezonabil că leziunile reclamantului au fost rezultatul unei maltratări.</p> <p>- Concluzia de mai sus nu împiedică Curtea să constate o încălcare a articolului 3, pe motiv că autoritățile de stat nu au efectuat o investigație corespunzătoare a acuzațiilor reclamantului de maltratare.</p>	
3	<p>Tratament inuman și degradant:</p> <p>Condițiile detenției</p> <p>Lipsa asistenței medicale</p>	27.03.2007 Istrati și alții		<p>Deținuți, supraaglomerarea celulelor, lipsa apei în veceu, lipsa curentului electric, absența scaunelor, plasă de fier pe geam, hrană insuficientă, lipsa lenjeriei de pat</p> <p>Paraproctită acută cu hemoragie rectală, operație, transportare după operație</p>	<p>- Curtea, de asemenea, a subliniat dreptul tuturor deținuților la condiții de detenție compatibile cu demnitatea umană, pentru a asigura că maniera și metoda de executare a măsurilor impuse nu-i supune la suferință sau dificultăți de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inevitabil inerent detenției; în plus, în afara sănătății deținuților, bunăstarea lor trebuie să fie asigurată în mod adecvat, luând în considerație cerințele practice ale detenției.</p> <p>- Totuși, alte plângeri coincid cu constatările CPT pe care Curtea le ia ca punct de pornire, cu posibilitatea prezentării de către Guvern a oricăror probe care să arate contrariul.</p> <p>- Curtea consideră că lipsa asistenței medicale în circumstanțe în care o astfel de asistență nu este necesară nu poate, prin sine, să constituie o încălcare a articolului 3 al Convenției.</p> <p>- Deși, eventual, s-a constatat că criza nu a fost foarte periculoasă, reclamantul a fost lăsat în dureri și într-o stare de neliniște pe parcursul acelei perioade, neștiind exact care era starea sa și când i se va acorda asistență medicală calificată.</p>	<p>Burcovschi 4.000 euro (moral)</p> <p>Luțcan: 5.000 euro (moral)</p> <p>Istratii: 6.000 euro (moral)</p> <p>Încălcare în privința lui Istrati</p> <p>Total: 4.000 euro (cost/chelt.)</p>

5§3 5§4					<ul style="list-style-type: none"> - În astfel de condiții, unde nu exista riscul evadării reclamantului și unde perioada de recuperare permisă era foarte scurtă, în timp ce durata călătoriei a fost relativ lungă, Curtea nu este convinsă că îngrijorările cu privire la o posibilă evadare a reclamantului ar fi trebuit să prevaleze necesității clare de a asigura recuperarea acestuia. - Starea medicală a reclamantului (atât înainte, cât și după operație) a exclus efectiv orice risc de evadare sau de cauzare a violenței și că nu s-a invocat că el ar fi folosit vreodată violența. În astfel de circumstanțe și în lumina faptului că doi angajați ai CCCEC l-au păzit pe reclamant în camera acestuia de spital, încătușarea lui de un calorifer a fost disproporțională necesităților de securitate și l-au umilit nejustificat, indiferent dacă aceasta a fost sau nu intenția. - Omisiunea de a acorda imediat asistență medicală reclamantului într-o situație de urgență, precum și transferul său la un alt spital înainte ca el să se poată recupera suficient, combinate cu umilirea sa prin încătușarea în timpul aflării în spital, au constituit tratament inuman și degradant, în sensul art. 3 al Convenției. 	
3 5§1 5§3 5§4	Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției	10.05.2007 Modârcă	54	Deținut, supraaglomerarea celulei, lipsa apei în veceu, lipsa curentului electric, plasă de fier pe geam, hrană insuficientă, lipsa lenjeriei de pat	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea a constatat deja că supraaglomerarea severă ridică în sine o chestiune prin prisma articolului 3 al Convenției. - Ea notează că reclamantul a trebuit să petreacă 23 de ore pe zi în condiții de înghesuire și că singura oră acordată pentru plimbări zilnice se pare că a expus sănătatea sa unui risc de infectare cu tuberculoză. - Mai mult, el a trebuit să îndure aceste condiții timp de aproape nouă luni, ceea ce constituie o perioadă mai lungă decât perioada de cincisprezece zile pe care reclamantul a trebuit să o îndure în cauza <i>Kadiķis</i>. 	7.000 euro (moral) 1.800 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
3 6§1 5§18 5+ 13 8+13	Tratament inuman și degradant: Detenție	07.06.2007 Guțu	50	Mamă, aducerea silită, polițiști, detenție timp de câteva ore	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea notează că reclamanta nu a prezentat nicio probă în susținerea acuzației sale că ea a fost adusă în instanță în haine care erau murdare de noroi. - În ceea ce privește condițiile de detenție a reclamantei, Curtea consideră că, în circumstanțele specifice ale cauzei, pretinsa suferință a reclamantului nu a atins nivelul minim de severitate cerut de art. 3 al Convenției. 	Inadmisibilă pretenția în temeiul art.3
3	Tratament inuman: Condițiile detenției Tortură: Alimentare forțată	19.06.2007 Ciorap	53	Deținut, 5 ani, închisoarea nr.3, suprapopularea celulei, insecte parazitare, rozătoare, murdărie, lipsa paturilor, detenție solitară 10 zile, lipsa luminii zilei, calitatea hranei Greva foamei, mod dureros de alimentare, încătușare, clește metalic, dinte rupt, infecție abdominală	<ul style="list-style-type: none"> - Statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției și ca, având în vedere exigențele detenției, sănătatea și integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare. - Alimentarea forțată a unei persoane implică elemente degradante care, în anumite circumstanțe, pot fi considerate interzise de art. 3. Totuși, atunci când [...] o persoană deținută continuă greva foamei, acest lucru ar putea inevitabil duce la un conflict dintre dreptul unei persoane la integritatea fizică și obligația pozitivă a statului în temeiul art. 2 al Convenției – un conflict care nu este soluționat de însăși Convenția. - Curtea reiterează că o măsură care constituie o necesitate terapeutică din punct de vedere al principiilor generale ale medicinei nu poate, în principiu, fi considerată ca inumană și degradantă. Același lucru 	20.000 euro (moral) 1.150 euro (cost/chelt.)

6§18					<p>poate fi spus despre alimentarea silită cu scopul de a salva viața unui deținut care, în mod conștient, refuză să accepte hrana. Totuși, instituțiile Convenției trebuie să se convingă că necesitatea medicală a fost în mod convingător dovedită că există.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Având în vedere lipsa probelor medicale că viața sau sănătatea reclamantului erau în pericol grav, nu se poate spune că autoritățile au acționat în interesele reclamantului atunci când l-au supus alimentării forțate, ceea ce, în sine, ridică o chestiune în temeiul art. 3 al Convenției. - Alimentarea forțată repetată a reclamantului, nefiind determinată de motive medicale valabile, ci, mai degrabă, având scopul de a forța reclamantul să stopeze protestul său, și efectuată într-un mod care l-a expus inutil pe reclamant la o durere fizică mare și umilire, poate fi considerată doar ca tortură. 	
5§1	<p>3</p> <p>Tratament inuman și degradant:</p> <p>Condițiile detenției</p>	<p>17.07.2007</p> <p>Gorea</p>	<p>58,</p> <p>61,</p> <p>64</p>	<p>Fost polițist împreună cu alte categorii de persoane arestate sau condamnate 14 zile, asistență medicală, hrană adecvată</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea trebuie să fie convinsă, în baza materialelor prezentate ei, că reclamantul a avut condiții de detenție ce au constituit un tratament care a depășit nivelul minim de severitate necesar pentru ca art. 3 al Convenției să devină aplicabil. - Curtea observă că referirea reclamantului la constatările CPT în sine și în absența probelor cu privire la suferința individuală de o intensitate necesară pentru a constata violarea art. 3 nu oferă o bază pentru concluzia că a avut loc o violare a art. 3 al Convenției în cazul reclamantului. 	<p>Neîncălcare</p>

1	2	3	4	5	6	7
34	Maltratarea în detenție Ancheta inefectivă	23.10.2007 Colibaba	50, 66, 70	Reținut pentru agresarea unui polițist, custodia poliției, traumă craniocerebrală, credibilitatea raportului medical, Amnesty International, refuzarea examinării medicale independente	- În procesul de apreciere a probelor, Curtea aplică, în general, standardul de probațiune „dincolo de un dubiu rezonabil”. Totuși, astfel de probe pot fi deduse și din coexistența unor concluzii suficiente de întemeiate, clare și concordate sau a unor similare prezumții incontestabile ale faptelor. Atunci când evenimentele într-o cauză sunt în totalitate sau în mare parte cunoscute numai de autorități, ca în cazul persoanelor aflate în custodia autorităților, se vor crea prezumții puternice ale faptelor în legătură cu leziunile corporale apărute în perioada detenției. Într-adevăr, sarcina probațiunii aparține autorităților, care trebuie să prezinte explicații satisfăcătoare și convingătoare.	Încălcare sub aspect material și procedural 14.000 euro (moral) 2.500 euro (cost/chelt.)
5§1	Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției Ancheta inefectivă	06.11.2007 Stepuleac	55	Director companie de securitate, acuzație de șantaj, detenție, celula 4 m ² , așternut propriu, lavoar 10 min., 5 solicitări de ambulanță, mâncare adusă de soție o dată/săptămână, lipsa geamurilor, bronșită, celulă umedă, asistența medicală necorespunzătoare, detenție solitară, intimidare în celulă	- Curtea notează că ținerea unei persoane acuzate într-un centru de detenție aflat în subordinea autorității, care efectua urmărirea penală împotriva acesteia, crea potențial pentru abuz. - Curtea constată că detenția reclamantului mai mult de trei luni cu hrană insuficientă și fără acces la lumina zilei mai mult de 22 de ore pe zi, fără acces la veceu și la apă de la robinet, când el avea nevoie, și cu asistență medicală insuficientă a constituit o încălcare a art. 3 al Convenției. - Omisiunea de a investiga plângerile sale cu privire la intimidare în celula penitenciarului, unde el s-a simțit deosebit de vulnerabil, deoarece a fost deținut singur, a constituit o încălcare a obligațiilor procedurale impuse de art. 3 al Convenției.	Încălcare sub aspect material și procedural 12.000 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)

3	Tratament inuman și degradant: Detenție	27.11.2007 Țurcan	60	Bănuțit de complicitate la extorcare de mită, reținere, înrăutățirea stării sănătății, eliberare, celula 8 m ² , 1 m ² pentru o persoană, calitatea hranei, lenjerie de pat proprie, reparații din cont propriu	- Deși Curtea nu poate exclude posibilitatea că în timp condițiile de detenție s-au schimbat, ei nu i s-a prezentat nicio informație care ar susține opinia că acestea erau diferite pentru reclamant în comparație cu ale celor prezenți în aceeași celulă cu doar două luni mai devreme. În ceea ce privește diferitele documente adoptate de către autorități cu scopul de a îmbunătăți condițiile de detenție, la care a făcut referire Guvernul, acestea constituie un semn bun de schimbare pozitivă. Totuși, înseși autoritățile naționale au considerat că, până la sfârșitul anului 2005, acele documente nu au fost implementate la nivelul dorit, iar Curții nu i-au fost prezentate alte constatări mai recente.	9.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)
5§1						
3	Tratament inuman și degradant: Detențe Anchetă inefectivă	17.06.2008 Victor Savițchi	58	Polițist, flagrant delict, luare de mită, înregistrare video a reținerii, opunere de rezistență, maltratare, 5 polițiști, stropire cu bere și apă	- În procesul reținerii unei persoane, orice recurgere la forța fizică care nu a fost impusă de comportamentul persoanei reținute înjosește demnitatea umană și reprezintă, în principiu, o încălcare a dreptului garantat de articolul 3 al Convenției. - Atunci când o persoană face afirmații credibile că a fost supusă unor tratamente contrare art. 3 al Convenției de către poliție sau alți agenți ai statului, prevederile acestui articol, citite în contextul obligației generale a statului conform art. 1 al Convenției de a „recunoaște oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa drepturile și libertățile definite în Convenție”, impun efectuarea unei investigații oficiale efective. - Investigarea acuzațiilor serioase de maltratare trebuie să fie deplină. Aceasta înseamnă că autoritățile trebuie	Încălcare sub aspect material și procedural 6.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					să depună întotdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziilor lor. Ele trebuie să întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili lor pentru a asigura probe cu privire la incident, inclusiv, <i>inter alia</i> , declarații ale martorilor oculari și probele medico-legale.	
5§3 13+3	Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției	13.11.2008 Malai	61	Reclamant acuzat de pescuit ilegal și furt, schimbarea adresei, arestare după un an de la autorizarea măsurii preventive, detenție, „acvariu”, mușcături de insecte, pneumonie, lipsa hranei adecvate	- Guvernul nu a contestat unele acuzații aduse de reclamant, cum ar fi lipsa hranei adecvate, faptul că în celulă ardea în permanență o lumină electrică foarte slabă, faptul că facilitățile sanitare nu erau separate de restul celulei și faptul că la eliberarea sa din detenție corpul reclamantului era acoperit cu mușcături de insecte. În astfel de circumstanțe, Curtea consideră că suferința îndurată de către reclamant a depășit nivelul inevitabil inerent detenției și a atins un nivel de severitate contrar articolului 3 al Convenției.	3.500 euro (moral) 1.500 euro – 850 euro (cost/chelt.)
	Tortură Ancheta inefectivă Lipsa asistenței medicale	16.12.2008 Levința	52	2 frați, acuzați de omor și apartenență la organizație criminală, reținuți în Federația Rusă, transfer în Republica Moldova, conținut diferit al rapoartelor	- Atunci când unei persoane îi sunt cauzate leziuni, în timp ce ea se află în detenție sau sub un alt control al poliției, orice astfel de leziune va crea o puternică prezumție că acea persoană a fost supusă maltratării. Ține de sarcina statului să dea o explicație plauzibilă despre circumstanțele în care au fost cauzate leziunile, neîndeplinirea căreia ridică o problemă clară în temeiul articolului 3 al Convenției. - Curtea constată că este deosebit de alarmant faptul că reclamanții au fost lipsiți de accesul la avocații lor	Fiecăruia: 8.000 euro (moral) Total: 1.150 euro (cost/chelt.)

			<p>medicale încheiate în F.R. și R.M., mască antigaz, „rândunica”, vătămări corporale ușoare constatate, refuz spitalizare</p>	<p>în timpul primelor zile cruciale ale detenției lor și nu li s-a acordat chiar și ulterior posibilitatea de a beneficia pe deplin de consultanță juridică. Această omisiune a autorităților de a acorda avocaților acces la clienții lor a fost una deosebit de gravă din cauza acuzațiilor credibile făcute de către avocați că clienții lor erau maltratați pentru a obține de la ei recunoașterea vinovăției.</p> <ul style="list-style-type: none"> - După ce reclamanții au fost supuși torturii la 3-4 noiembrie 2000, ei aveau un temei rezonabil să le fie frică de posibila maltratare ulterioară de către aceiași polițiști, care dețineau controlul asupra cauzei și asupra acuzaților. Astfel, omisiunea de a-i transfera pe reclamanți la 4 noiembrie 2000 într-un loc sigur trebuie considerată o continuare a maltratării la care ei au fost supuși. - O autoritate de stat care își dă seama că poate avea loc un tratament contrar articolului 3 trebuie să reacționeze din proprie inițiativă. - Maltratarea unei persoane deținute trebuie considerată o infracțiune gravă și Curtea consideră necorespunzător ca examinarea plângerilor de o asemenea natură să fie făcută printr-o simplă „verificare”, ceea ce este, astfel, în afara unei proceduri penale obișnuite. - Curtea reiterează că, deși art. 3 al Convenției nu poate fi interpretat ca impunând o obligație generală de a elibera deținuții pe motive de sănătate, el totuși impune statului obligația de a proteja integritatea fizică a persoanelor private de libertate, de exemplu, prin a le acorda asistența medicală necesară. - Curtea este conștientă de necesitatea de a lua în considerație măsurile de securitate atunci când persoanelor deținute li se acordă asistență medicală. Totuși, ea observă că motivele de securitate nu pot fi 	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
6§1					interpretate ca exonerând autoritățile de obligația să acorde asistența medicală corespunzătoare solicitată de către o persoană deținută. În această cauză, măsurilor de securitate li s-a acordat o prioritate absolută, fără vreo încercare de a găsi soluții alternative pentru problema cu care s-a confruntat organul de urmărire penală. Astfel de alternative puteau să includă plasarea primului reclamant sub supraveghere într-un spital civil sau transferul acestuia în spitalul penitenciar din orașul Cricova, care oferea un nivel de securitate sporit. În schimb, autoritățile au ales să-l lase pe reclamant în detenție, deși cunoșteau că nivelul asistenței medicale disponibile acolo era insuficient. Prin urmare, l-au supus pe primul reclamant la suferințe care depășesc nivelul minim de severitate necesar pentru aplicarea art. 3 al Convenției.	
5§1 34	Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției Asistență medicală inadecvată	10.03.2009 Paladi [MC]	63	Viceprimar al mun. Chișinău, acuzație în 3 dosare penale, detenție, refuzul de a beneficia de asistență medicală din exterior, stare medicală gravă, invaliditate gr.II, omisiunea autorităților de a se conforma prompt măsurilor provizorii indicate de CtEDO	- Marea Cameră notează că reclamantul era într-o stare medicală gravă, care a fost confirmată de mai mulți medici specialiști. De asemenea, din faptele cauzei rezultă clar că reclamantului nu i s-a acordat asistența medicală necesară pentru starea sa, după cum s-a detaliat în hotărârea Camerei. Marea Cameră este de acord cu Camera că, având în vedere starea medicală a reclamantului și întreaga asistență medicală pe care el a primit-o în timpul aflării sale în detenție, tratamentul la care el a fost supus a fost contrar articolului 3 al Convenției.	2.080 euro (material) 15.000 euro (moral) 7.000 euro (cost/chelt.)

3	Tratament inuman și degradant Ancheta inefectivă	07.04.2009 Breabin	66, 69, 70	Suspectat de fals de acte, custodia poliției, sediul MAI, bazaie, traumatism, pierderea capacității de muncă cu 25%, 2 martori	<ul style="list-style-type: none"> - În cazul în care o persoană a suferit leziuni corporale în timpul detenției sau sub controlul poliției, oricare vătămare corporală va duce la apariția unei prezumții puternice că persoana a fost maltratată. Este de datoria statului să ofere o explicație plauzibilă cum au fost cauzate leziunile, în lipsa căreia se pune o problemă în sensul art.3 din Convenție. - Când evenimentele în litigiu se află în întregime, sau în mare parte, în cunoștință de cauză exclusivă a autorităților, cum este și cazul persoanelor care se află în custodie sub controlul acestor autorități, se nasc prezumții puternice în ce privește leziunile apărute în timpul detenției. Fără îndoială, sarcina probării urmează să cadă pe seama autorităților în sensul de a oferi o explicație convingătoare și satisfăcătoare. 	25.000 euro (moral) 200 euro (material) 3.500 euro (cost/chelt.)
13						
3	Tortură Ancheta inefectivă	16.06.2009 Gurgurov	52-53	Acuzat de furtul telefoanelor mobile, detenție, electrocutare, greutate pe spate, fractura craniului, contuzie cerebrală, paralizie parțială, consultarea medicului după o săptămână, invaliditate gradul II (vătămarea coloanei vertebrale, pierderea auzului), Amnesty International, vizita delegației CPT	<ul style="list-style-type: none"> - O investigație, pentru a fi eficientă, impune necesitatea independenței persoanelor responsabile de desfășurarea cercetărilor față de persoanele implicate în aceste evenimente. Aceasta ar însemna nu numai lipsa legăturii ierarhice sau instituționale, dar și o independență practică. - Independența procuraturii era dubioasă pe toată durata investigației efectuate. Curtea observă că Procuratura Generală și-a exprimat clar opinia sa în acest sens deja la începutul investigației și a încercat să exercite presiuni asupra avocatului reclamantului, asupra altor avocați, pentru a-i convinge să nu înainteze plângeri către organizațiile internaționale specializate în protecția drepturilor omului. - Curtea notează că pe parcursul procedurilor reclamantului niciodată nu i s-a oferit șansa de identificare a 	45.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
13+ 3					agresorilor săi și de confruntare cu ultimii, după cum el a solicitat-o. Maniera în care investigația a fost condusă permite Curții să conchidă că Procuratura nu a întreprins eforturi autentice pentru a investiga cauza și a descoperi adevărul. Din contra, sunt indici puternici că Procuratura a încercat să denatureze faptele și să creeze unele impedimente pentru a face imposibilă identificarea și pedepsirea celor vinovați.	
3	Tortură Ancheta inefectivă	23.06.2009 Buzilov	53	Acuzat de banditism, maltratare în timpul detenției, mască antigaz, electrocutare, raport de examinare medicală, 40 de leziuni, lipsa investigației efective privind plângerea de maltratare	<ul style="list-style-type: none"> - Concluziile raportului de examinare medicală, potrivit căruia urechile reclamantului erau galbene și el avea o cicatrice adâncă în urma mușcăturii vârfului limbii, corespund afirmațiilor reclamantului că el a fost electrocutat prin fire prinse de urechile sale și că, urmare a durerii acute, el și-a mușcat involuntar vârful limbii. - Curtea consideră că această formă de maltratare este îndeosebi condamnată, deoarece presupune intenția de obținere a informației, pedepsire sau intimidare. În astfel de circumstanțe, Curtea consideră că violența asupra reclamantului a avut un caracter deosebit de grav, capabilă să-i provoace durere acută și suferințe crude, și că aceasta urmează a fi apreciată drept act de tortură. - Curtea notează că, după primirea plângerii reclamantului privind maltratarea, procuratura nu a audiat reclamantul sau doctorii care l-au examinat. Procuratura nu a cerut reclamantului nici să identifice colaboratorii de poliție responsabili. De fapt, procuratura nu a luat vreo măsură fermă în vederea investigării plângerii reclamantului, însă a fost dispusă să accepte fără rezerve declarațiile colaboratorilor de poliție acuzați. 	<p>Încălcare sub aspect material și procedural</p> <p>30.000 euro (moral)</p> <p>500 euro (cost/chelt.)</p>

3	Tortura Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției Ancheta inefectivă	20.10.2009 Roșca Valeriu și Roșca Nicolae	52	Acuzați de tâlhărie și privare ilegală de libertate, 3 polițiști, <i>falaka</i> , CPT, consultarea medicului la a 4-a zi, începerea investigației după o lună, investigare 4 ani	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea, în final, accentuează că atât constatările CPT, cât și examinarea medico-legală și declarațiile martorilor au constituit o bază probatorie suficientă. - Întârzierea prezentării reclamanților pentru examinarea medico-legală întru confirmarea relexor tratamente aplicate acestora, precum și tergiversarea începerii urmăririi penale nu este corespunzătoare condițiilor promptitudinii unei investigații în sensul art. 3 din Convenție. - Cerința procedurală a art. 3 depășește faza preliminară de investigare atunci când [...] investigația devine o acțiune juridică adusă în fața instanțelor naționale: procedurile în întregime, incluzând faza examinării judiciare, urmează să corespundă standardelor cu privire la interzicerea torturii prevăzute de articolul 3. Acest fapt înseamnă că instanțele naționale judecătorești nici într-un caz nu trebuie să accepte că orice suferință fizică și psihică cauzată să rămână nesancționată. - Curtea accentuează că, deși minimul de pedeapsă a fost aplicat, aceasta a fost suspendată condiționat și niciun colaborator de poliție nu a stat la închisoare. Mai mult decât atât, nimeni din aceștia nu a fost suspendat din funcție pe parcursul urmăririi penale. - Curtea crede că efectul preventiv al legislației, în special vizavi de fenomenul torturii, poate fi atins dacă aceste norme legale sunt aplicate indiferent de circumstanțe. 	<p>Încălcare sub aspect material și procedural</p> <p>15.000 euro (moral) fiecărui reclamant</p> <p>2.000 euro (cost/chelt.) ambilor reclamanți</p>
3	Tratament inuman și degradant:	15.12.2009 Gavrilovici	55-56	Comisariat de poliție, Ștefan Vodă, areșt	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea, de asemenea, evidențiază recomandarea făcută de CPT în raportul său din 2007, după vizita efectuată în câteva locuri de detenție din comisariatele 	Total: 6.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
10	Condițiile detenției			contravențional, 5 zile, imposibilitate de a fi la înmormântarea mamei sale	de poliție din Republica Moldova, precum că în asemenea instituții de detenție o persoană nu ar trebui deținută decât pentru o perioadă scurtă de timp și nu poate fi deținută peste noapte.	
3	Tortură Ancheta inefectivă	05.01.2010 Pădureț	53, 67	Student acuzat de jaf, tortură, „rândunica”, mască antigaz, comoție cerebrală, leziuni corporale, tergiversarea urmăririi penale și examinării cauzei penale, expertiza medico-legală după 3 zile după ce a fost dispusă de procuror, tergiversare 2 luni, investigație și proceduri penale 6 ani, nesuspendarea polițiștilor, nepedepsirea autorilor torturii, compensație neînsemnată (15.000 MDL)	<ul style="list-style-type: none"> - Când o persoană are o plângere argumentată precum că a fost torturată în timpul în care se afla în mâinile agenților de stat, noțiunea unui „remediu efectiv”, pe lângă plata unei compensații corespunzătoare cu prejudiciul cauzat și fără a afecta alte remedii naționale disponibile, include, totodată, și o investigație multilaterală și eficientă. - Chiar dacă, strict vorbind, nicio plângere nu a fost făcută, investigația urmează să înceapă din momentul în care există indici suficienți de clari că tortura sau rele tratamente au fost aplicate. Autoritățile urmează să ia în considerație specificul situației vulnerabile a victimelor torturii și faptul că persoanele care au suferit urmare a gravelor rele tratamente, de obicei, nu sunt dispuse sau dornice să formuleze o plângere. - O reacție promptă a autorităților prin investigarea alegațiilor de rele tratamente poate fi, în general, considerată drept esențială întru menținerea încrederii publice în faptul respectării de către autorități a normelor de drept și prevenirea oricărei presupunerii de toleranță și accepțiune tacită a acțiunilor ilicite. - Când un reprezentant al statului a fost acuzat de infracțiuni prin aplicarea torturii și a relexor tratamentelor, este extrem de important pentru asigurarea unui „remediu eficient” ca procedurile penale și condamnarea 	<p>Încălcare sub aspect material și procedural</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>1.650 euro (cost/chelt.)</p>

					acestui să nu fie prescrisă sau să fie pasibilă amnistierii, precum și grațierea să nu fie admisibilă. Curtea, de asemenea, subliniază importanța suspendării din funcție a reprezentantului statului în timpul investigației și judecării cauzei sale, precum și destituirea acestuia din funcție din momentul în care el a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate.	
3	Tratament degradant: Condițiile detenției	20.04.2010 Brega	50, 56, 58	Membru al organizației non-guvernamentale, frate reținut, reținere 48 de ore, colici renale, lipsa medicului, frig, lipsa hainelor groase și a așternutului	<ul style="list-style-type: none"> - Deși scopul unui asemenea tratament este un factor care urmează a fi luat în considerație, în special dacă a fost îndreptat spre umilirea sau degradarea victimei, absența unui asemenea scop nu atrage în mod inevitabil constatarea lipsei încălcării art. 3. - Curtea cade de acord că agresiunea fizică nu era de natură să provoace dureri fizice, dar mai degrabă a fost un act de intimidare. 	8.000 euro (moral)
551 11						
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	17.05.2011 Bisir și Tulus		Deținut, percheziție în celulă, bătut, raport de expertiză, automutilare	<ul style="list-style-type: none"> - Chiar și în cele mai dificile circumstanțe, cum ar fi lupta împotriva terorismului și a crimei organizate, Convenția interzice categoric tortura, tratamente ori pedepse inumane sau degradante. - În cazul în care o persoană a suferit leziuni corporale în timpul detenției sau sub controlul poliției, oricare vătămare corporală va duce la apariția unei prezumții puternice că persoana a fost maltrată. - Este sarcina statului să ofere o explicație plauzibilă cum au fost cauzate leziunile, în lipsa căreia se pune o problemă în sensul art. 3 din Convenție. - Investigarea alibiilor temeinice cu privire la maltratare urmează a fi minuțioasă. Aceasta înseamnă că autoritățile, mereu, urmează să întreprindă măsuri 	Primul reclamant: 15.000 euro (moral) 1.200 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
8					<p>pentru a constata ce s-a întâmplat în fapt și nu ar trebui să se bazeze pe concluzii pripite și nefondate în adoptarea deciziilor sale în vederea încetării investigațiilor.</p> <p>- O simplă posibilitate teoretică că leziunile primului reclamant au fost o automutilare sau că el le-a obținut în rezultatul căderii nu este suficientă pentru a răsturna prezumția puternică împotriva Guvernului în absența unor probe contrare.</p>	
3	<p>Tratament inuman și degradant:</p> <p>Anchetă inefectivă</p>	13.07.2010 Parnov	66	<p>Paznic la cafenea, reținere în stradă, vânzare de droguri, maltratare în timpul reținerii, fractura craniului, timpan perforat, contuzie cerebrală, arest administrativ, amendă, achitare</p>	<p>- Curtea reiterează faptul că, în ceea ce privește o persoană privată de libertate, recurgerea la forța fizică care nu era strict necesară, reieșind din propria conduită a individului, diminuează demnitatea umană și, în principiu, este o violare a dreptului proclamat în articolul 3.</p> <p>- Curtea remarcă, în primul rând, faptul că nu a existat vreun moment când, în cadrul procedurilor naționale, să fi fost stabilit în mod clar că reclamantul a luptat cu colaboratorul de poliție în timpul opunerii la reținere după ce urmărirea sa a luat sfârșit.</p> <p>- Curtea a considerat că nu i-au fost prezentate probe suficiente pentru a concluziona faptul că intensitatea rezistenței opuse de reclamant a fost de așa natură încât să justifice utilizarea unei asemenea forțe de către colaboratorul care a efectuat reținerea și să cauzeze reclamantului leziuni care depășesc pe cele inevitabile în procesul reținerii și doborârii la pământ.</p> <p>- Este regretabil faptul că autoritățile naționale nu au încercat să ofere o explicație cu referire la cauza acestei</p>	<p>Încălcare sub aspect material și procedural</p> <p>9.000 euro (moral)</p> <p>87 euro (material)</p> <p>800 euro (cost/chelt.)</p>

13+3					<p>leziuni de pe corpul reclamantului, precum și cu privire la faptul dacă o asemenea vătămare era compatibilă cu tehnicile utilizate de poliția moldovenească la momentul reținerii și imobilizării indivizilor recalcitranti.</p> <p>- Curtea notează că, la sosirea în comisariatul de poliție, reclamantul nu a fost supus unui examen medical până a fi luat în custodie. O asemenea examinare ar fi fost potrivită, în special având în vedere faptul că se pretinde că reclamantul ar fi luptat cu un colaborator de poliție.</p> <p>- Curtea notează că un examen medical, împreună cu dreptul la un avocat și dreptul de a informa un terț cu privire la detenție constituie garanții fundamentale împotriva relelor tratamente aplicate persoanelor deținute, care trebuie să se aplice chiar de la începutul privării de libertate.</p>	
3	<p>Tratament inuman și degradant:</p> <p>Condițiile detenției</p> <p>Asistența medicală inadecvată</p>	20.07.2010 Ciorap (nr.2)	71	<p>Stare post-operatorie, reținut pentru escrocherie, detenție 2 săptămâni, refuzare tratament medical 8 zile, constatarea încălcării art. 3 de instanțele naționale, compensație 10.000 MDL (prejudiciul moral)</p>	<p>- Curtea reiterează jurisprudența sa constantă care atestă că, în cazul în care o persoană sănătoasă, la momentul reținerii de către poliție, se dovedește a avea leziuni corporale la momentul eliberării, ține de sarcina statului să dea o explicație plauzibilă despre circumstanțele în care acestea au fost cauzate, neîndeplinirea căreia ridică o chestiune clară în temeiul art. 3 al Convenției.</p>	<p>4.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
3	Rele tratamente: Detenție Ancheta inefectivă	21.09.2010 Popa	63, 66, 67, 68	Stare de ebrietate, aplicarea forței în comisariat, comoție cerebrală, amendă pentru insultarea colaboratorului de poliție, audierea doar a martorilor convenabili colaboratorilor de poliție	<p>- În ce privește deținuții, Curtea a subliniat că persoanele în custodie sunt într-o poziție vulnerabilă și că autoritățile au obligația de a le proteja bunăstarea fizică.</p> <p>- Obligația de a investiga „nu este o obligație de rezultat, ci de mijloace”: nu orice anchetă trebuie să fie neapărat finalizată cu succes sau să ajungă la o concluzie care coincide cu așteptările reclamantului asupra evenimentelor; cu toate acestea, ar trebui, în principiu, să fie capabilă să ducă la stabilirea faptelor din speță și, în cazul în care afirmațiile se dovedesc a fi adevărate, să ducă la identificarea și pedepsirea celor responsabili. Astfel, investigarea acuzațiilor serioase de maltratare trebuie să fie deplină.</p> <p>- Autoritățile trebuie să depună întotdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziilor lor. Ele trebuie să întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili lor pentru a asigura probe cu privire la incident, inclusiv, <i>inter alia</i>, declarații ale martorilor oculari și probele medico-legale. Orice omisiune pe parcursul desfășurării investigației care ar putea submina posibilitatea sa de a stabili cauza leziunilor corporale sau identitatea persoanelor responsabile riscă să nu corespundă acestui standard.</p>	Încălcare sub aspect procedural 3.000 euro (moral)
13						
3	Tratament inuman și degradant:	21.12.2010 Oprea	55	Președinte al organizației non-guvernamentale de	- Curtea consideră că, în astfel de circumstanțe, necesitatea de a oferi reclamantei asistență medicală suplimentară nu a fost evidentă. Prin urmare, era, în	3.000 euro (moral)

5§3	Condițiile detenției Asistență medicală			acordare a asistenței persoanelor nevoiașe, bolnavă de epilepsie, reținută, transfer întârziat într-o instituție medicală	primul rând, necesar ca medicul care trata reclamanta să decidă dacă starea ei era compatibilă cu detenția prelungită sau dacă ea necesita tratamentul în spital.	1.000 euro (cost/chelt.)
5§1	3 Tratament degradant: Detenție forțată în spital de psihiatrie	11.10.2011 Gorobeț		Spitalizare forțată arbitrară (în lipsa consultației medicale), 41 de zile în staționar psihiatrie	- În privința intervențiilor medicale la care este supusă persoana deținută împotriva voinței sale, Curtea a constatat că o măsură care este o necesitate terapeutică din punct de vedere al unor principii de medicină bine cunoscute nu poate fi, în principiu, privită ca inumană și degradantă. - Tratamentul medical a fost de o durată considerabilă, de 41 de zile, și pe parcursul detenției sale reclamantul nu a avut contact cu lumea exterioară. În opinia Curții, asemenea tratament ilegal și arbitrar i-ar fi putut trezi reclamantului cel puțin sentimentul de frică, angoasă și inferioritate.	20.000 euro (moral) 274 euro (cost/chelt.)
	3 Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	16.12.2011 Taraburca	58	7 aprilie 2009, proteste, alegeri, Președinție, violențe, tineri, reținere, maltratare, anchetă, examinare medicală, Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria”	- Curtea consideră că eșecul de a efectua o urmărire penală adecvată în privința plângerii reclamantului de maltratare, întârzierile inexplicabile din timpul investigării acelor acuzații și întârzierea de a informa reclamantul despre rezultatele acesteia, faptul că acea parte a investigației a fost efectuată de către autoritatea care i-a angajat pe majoritatea celor acuzați de maltratare sau de tolerarea acesteia, precum și eșecul de a reacționa la semnele clare de maltratare de pe fața reclamantului, dar și eșecul de a încerca să obțină probe prin identificarea co-deținuților sau de a organiza o	15.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					prezentare spre recunoaștere sunt incompatibile cu cerințele procedurale ale art. 3 al Convenției.	
3	Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției	14.02.2012 Hadji	62	Organizație criminală, furturi de mașini, condamnare, Penitenciarul nr. 13, Penitenciarul nr. 18, Bender, raport CPT, ventilare	- Curtea observă că, în hotărârea <i>Țurcan v. Moldova</i> , a constatat o încălcare a art. 3 al Convenției din cauza condițiilor proaste de detenție ale reclamantului în Penitenciarul nr. 13, în perioada februarie – septembrie 2006. Având în vedere că această cauză se referă la aceeași instituție penitenciară și din moment ce Guvernul nu a prezentat probe că situația s-a schimbat în perioada septembrie 2006 – martie 2007, Curtea consideră că nu există niciun motiv de a se depărta de concluziile sale în cauza <i>Țurcan</i> .	3.000 euro (moral) 100 euro (cost/chelt.)
3	Tratament inuman și degradant: Anchetă inefectivă	21.02.2012 Buzilo	53	Tortură, ofițeri de poliție, asistență medicală, fractură, comoție cerebrală	- Curtea nu este convinsă că această cauză prezintă o complexitate care ar cere un termen așa de lung pentru a fi soluționată. În lumina deficiențelor identificate mai sus, în special pe durata urmării penale, și durata tuturor procedurilor penale împotriva poliștilor acuzați, Curtea conchide că investigația plângerii reclamantului privind pretensele rele tratamente nu a fost adecvată și suficient de eficientă.	10.000 euro (moral)
3	Tratament inuman și degradant: Anchetă inefectivă	15.05.2012 I.G.	66	Minoră, viol, abuz sexual, anchetă, legislația penală, maltratare	- Curtea reiterează că obligația Înalțelor State Contractante în temeiul articolului 1 din Convenție de a asigura tuturor care se află în jurisdicția lor drepturile și libertățile prevăzute de Convenție, luat în conjuncție cu articolul 3, Statele sunt obligate să întreprindă măsuri destinate să asigure ca persoanele aflate în jurisdicția lor să nu fie supuse maltratării, inclusiv maltratării din partea indivizilor privați.	10.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)

					<p>- Într-un număr de cauze, articolul 3 din Convenție implică obligația pozitivă de a efectua o investigație oficială. O astfel de obligație pozitivă nu poate fi considerată, în principiu, să se limiteze numai la cauzele de maltratare din partea reprezentanților Statului.</p> <p>- Din aceste motive, Curtea consideră că Statele au obligațiile pozitive inerente art. 3 din Convenție de a adopta prevederi eficiente în legislația penală pentru a pedepsi infracțiunile de viol și să le pună în practică prin efectuarea eficientă a investigației și urmării penale.</p> <p>- Curtea, fără a-și exprima opinia asupra vinovăției lui V.R., constată că investigația efectuată asupra cauzei reclamantei a fost inadecvată cerințelor inerente obligațiilor pozitive ale Statului de a investiga eficient și de a pedepsi toate formele de viol și abuz sexual.</p>	
13	<p>3</p> <p>Tratament inuman și degradant:</p> <p>Detenție</p> <p>Anchetă inefectivă</p>	04.12.2012 Struc	66	<p>Deținut, huliganism, o traumă cranio-cerebrală cu plagă sângerândă, dureri în cutia toracică și în piciorul stâng</p>	<p>- Curtea consideră că, în absența altor explicații plauzibile, probele menționate mai sus demonstrează veridicitatea alegațiilor reclamantului precum că el a fost maltratată în perioada detenției. În timp ce instanțele judecătorești naționale au sarcina principală de a determina vinovăția sau nevinovăția anumitor persoane acuzate de maltratare, statul este obligat să asigure combaterea unor asemenea tratamente în detenție.</p> <p>- Curtea reamintește că atunci când o persoană face afirmații credibile că a fost supusă unor tratamente contrare art. 3 din Convenție de către poliție sau alți funcționari de stat, prevederile acestui articol, citite în contextul obligației generale a statului conform art. 1 din Convenție de a „recunoaște oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa drepturile și libertățile definite în Convenție”, impun efectuarea unei anchete oficiale efective.</p>	<p>8.000 euro (moral)</p> <p>1.400 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	18.12.2012 Gasnov	58	Ofițeri de poliție, tortură, investigație, examinare medicală, detenție	- În baza tuturor materialelor de care dispune, Curtea conchide că Guvernul nu și-a îndeplinit obligația de a o convinge că leziunile reclamantului i-au fost cauzate în alte circumstanțe decât prin maltratare în timpul detenției. - Curtea conchide că investigarea pretențiilor reclamantului despre maltratare a fost ineficientă și îndelungată, ca urmare a refuzurilor repetate de a porni urmărirea penală și, de asemenea, a fost afectată de omisiuni grave, fapt stabilit de instanța judecătorească națională.	12.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă Condițiile detenției	05.02.2013 Ipati		Deținut, maltratare, coaste rupte, radiografie, falsificarea rezultatelor, suprapopularea excesivă a celulei	- Atunci când unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale în timpul reținerii sau în timp ce se afla în custodia poliției, orice astfel de leziune va da naștere la o puternică prezumție că persoana a fost supusă maltratării. - Atunci când o persoană face afirmații credibile că a fost supusă unor tratamente contrare art. 3 din Convenție de către poliție sau alți funcționari de stat, prevederile acestui articol, citite în contextul obligației generale a statului conform art. 1 din Convenție de a „recunoaște oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa drepturile și libertățile definite în Convenție”, impun efectuarea unei anchete oficiale efective. - O cerință de promptitudine și durată rezonabilă este implicită în contextul investigării alogațiilor despre maltratare din partea poliției. - Urmărirea penală, inclusiv durata acesteia, implicarea activă a lui C. și omisiunea de a prezenta materialele relevante avocatului reclamantului în timp util, a fost astfel afectată de deficiențe, care sunt incompatibile cu obligațiile procedurale potrivit art. 3 din Convenție.	9.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
8						

3	Violență domestică	28.05.2013 Eremia ș.a.		Ordonanță de protecție, mamă, 2 fiice, soț polițist, comportament violent, maltratare, inacțiunea autorităților	<ul style="list-style-type: none"> - Art. 1 din Convenție, coroborat cu art. 3, impune statelor obligații pozitive pentru a asigura că indivizii aflați sub jurisdicția lor sunt protejați împotriva tuturor formelor de rele tratamente, interzise de art. 3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de persoane private. - Această obligație trebuie să includă protecție eficientă de, <i>inter alia</i>, un individ sau indivizi identificați de la actele ilegale al unui terț, precum și măsuri rezonabile pentru a preveni maltratarea de care autoritățile au știut sau trebuiau să știe. 	<p>În comun 15.000 euro (moral)</p> <p>2.500 euro (cost/chelt.)</p>
8 14+3						
3	Violență domestică	16.07.2013 Mudric	65, 296	Agresor, inacțiunile agenților statului, ordonanță de protecție, discriminare, femeie, opunerea de rezistență față de autorități, violarea domiciliului, schizofrenie paranoială, examen psihiatric	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează că art. 1 din Convenție, coroborat cu articolul 3, impune statelor obligații pozitive pentru a asigura că indivizii aflați sub jurisdicția lor sunt protejați împotriva tuturor formelor de rele tratamente, interzise de articolul 3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de persoane private. Această obligație trebuie să includă protecție eficientă de, <i>inter alia</i>, un individ sau indivizi identificați de la actele ilegale al unui terț, precum și măsuri rezonabile pentru a preveni maltratarea de care autoritățile au știut sau trebuiau să știe. - Imixtiunea de către autorități în viața privată și viața de familie poate deveni necesară în vederea ocrotirii sănătății și drepturilor unei persoane sau să prevină acțiunile ilegale în anumite circumstanțe. În cele din urmă, Statele trebuie să mențină și să pună în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecție împotriva acțiunilor de violență din partea persoanelor private. 	<p>15.000 euro (moral)</p> <p>2.150 euro (cost/chelt.)</p>
14+3						

1	2	3	4	5	6	7
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	23.07.2013 Gorea	58	Deținut, excoriații, echimoze pe față, hemitorace și gamba dreaptă, 5 ani de investigație	<p>- Curtea reiterează că orice recurgere la aplicarea forței în procesul de arestare a persoanei care nu a fost absolut necesară prin însăși natura sa atentează la demnitatea umană și, în principiu, constituie o încălcare a dreptului garantat de art. 3 din Convenție.</p> <p>- Pentru ca o investigație să fie efectivă se poate considera, în general, că este necesar ca persoanele competente să efectueze investigația, să fie independente de persoanele implicate în evenimente. Aceasta înseamnă nu doar o absență a dependenței ierarhice și instituționale, ci și, de asemenea, o independență practică.</p> <p>- Investigația cu privire la rele tratamente trebuie să fie completă. Ceea ce înseamnă că autoritățile trebuie să depună întotdeauna eforturi considerabile în vederea cercetării circumstanțelor cauzei și nu trebuie să înceteze investigația doar în temeiul unor decizii pripite sau nefondate. Autoritățile trebuie să ia toate măsurile rezonabile de care dispun, ca să asigure probarea circumstanțelor de fapt, inclusiv, <i>inter alia</i>, cu declarații ale martorilor și probe medico-legale. În acest sens, orice deficiență a investigației care diminuează șansele de a stabili cauza leziunilor corporale sau identitatea persoanelor responsabile riscă să nu corespundă acestui standard.</p>	10.000 euro (moral) 800 euro (cost/chelt.)
3	Violență domestică	28.01.2014 T.M. și C.M.	65, 297	Agresor, inacțiunile agenților statului, ordonanță de protecție,	- Obligațiile pozitive ale statului în temeiul art. 3 include, pe de o parte, adoptarea unui cadru legal cu scopul de a preveni maltratarea și a pedepsi pe cei responsabili pentru astfel de maltratare și, pe de altă	15.000 euro (moral) 2.150 euro (cost/chelt.)

14+3				discriminare, femeie, vătămări corporale, divorț	parte, aplicarea legilor relevante atunci când cunosc despre un risc iminent de maltratare a unui individ identificat sau când maltratarea a avut loc deja, acordând protecție victimelor și pedepsindu-i pe cei responsabili de maltratare. - Colaboratorii de poliție erau obligați să investigheze din oficiu necesitatea de a acționa în vederea prevenirii violenței în familie, ținând cont de cât de vulnerabile sunt, de obicei, victimele violenței în familie. Cu toate acestea, autoritățile, aparent, au fost incapabile să ofere vreun fel de protecție în lipsa unei cereri oficiale din partea reclamantelor, chiar dacă cunoșteau despre acțiunile de maltratare fizică, inclusiv în privința unui copil de 8 ani.	În comun, ambelor reclamante
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	28.01.2014 Buhaniuc	59, 66	7 aprilie 2009, proteste, alegeri, Președinție, violențe, tineri, reținere, maltratare, „coridor al morții”, anchetă, examinare medicală, hepatită cronică, Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria”	- Curtea amintește că recurgerea la forța fizică în timpul reținerii unei persoane în cazul în care aceasta nu a fost determinată de comportamentul celui reținut înjosește demnitatea umană și constituie o încălcare a dreptului consacrat în art. 3 al Convenției. - Având în vedere lipsa unui examen medical efectuat la momentul reținerii reclamantului și a oricărei consemnări a utilizării forței sau a leziunilor, Curtea constată că autoritățile nu au prezentat probe care să demonstreze faptul că reclamantul a suferit aceste leziuni înainte de reținere și nici explicații plauzibile a originii hematomului din regiunea ochiului stâng.	15.000 euro (moral) 1.370 euro (cost/chelt.)
3	Tortură Detenție	22.04.2014 Gavriliță	71	„Rândunica”, ofițeri de poliție, curent electric, spitalizare,	- Curtea reamintește că, în conformitate cu obiectul și scopul care stau la baza Convenției, așa cum este prevăzut de articolul 1 al acesteia, fiecare stat	9.000 euro primului reclamant

1	2	3	4	5	6	7
5§1	Anchetă inefectivă Satisfacție echitabilă			portbagaj, acțiune civilă, compensații, 900 euro	contractant, în limitele jurisdicției sale trebuie să garanteze drepturile și libertățile. Este esențial, pentru mecanismul de protecție stabilit de Convenție, ca sistemele naționale să ofere ele însele despăgubiri pentru încălcarea dispozițiilor lor, iar Curtea să exercite, în același timp, un rol de supraveghere sub rezerva principiului subsidiarității. În circumstanțele particulare ale prezentei cauze și având în vedere, în special, constatările instanțelor naționale, Curtea consideră că nu poate ajunge la o concluzie contrară.	10.000 euro celui de-al doilea reclamant (moral) 140 euro (cost/chelt.)
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	15.07.2014 Tcaci	58, 66, 69	Deținut, excrescență osoasă a tibiei, regiunea gambei drepte, cicatrice în regiunea occipitală, 5 ordonanțe de refuz	- Atunci când o persoană se află în detenție și, respectiv, sub custodia polițiștilor, orice leziune care îi este provocată pe parcursul acestei perioade de naștere unor puternice prezumții de fapt. Prin urmare, Guvernului îi revine obligația să prezinte o explicație plauzibilă cu privire la originea leziunilor constatate și să aducă dovezi în ceea ce privește elementele ce pun la îndoială alegațiile victimei, în special dacă acestea din urmă sunt justificate prin documente medicale. - Investigația efectuată în legătură cu pretensele rele tratamente trebuie să fie promptă și minuțioasă, ceea ce înseamnă că autoritățile trebuie întotdeauna să depună un efort serios pentru a constata ce s-a întâmplat în fapt și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigația sau justifica deciziile lor. Autoritățile trebuie să întreprindă toate măsurile rezonabile de care dispun pentru a obține probe referitoare la faptele în cauză, inclusiv, <i>inter alia</i> , declarațiile martorilor oculari și expertizele	9.000 euro (moral) 1.170 euro (cost/chelt.)

					de examinare medico-legale. Orice deficiență a investigației care subminează capacitatea sa de a stabili cauza prejudiciilor suferite sau identitatea responsabililor riscă să se concludă că aceasta nu corespunde standardului de eficacitate. - În cele din urmă, Curtea reamintește că victima trebuie să aibă posibilitatea de a participa efectiv, într-un mod sau altul, la investigație.	
3	Tortură Anchetă inefectivă	30.09.2014 Bulgaru	53, 68	Reținut, legare și suspendare de o bară de metal, paralizie, neuropatie, vulnerabil, mărturii, tentativă de suicid	- Curtea consideră că această formă de maltratare este deosebit de gravă, întrucât ea presupune intenția de a obține informații, de a aplica o pedeapsă și de a intimida. În asemenea circumstanțe, Curtea consideră că violența aplicată reclamantului are un caracter deosebit de grav, care provoacă dureri grave și suferință chinuitoare, și trebuie considerată ca act de tortură. - De fapt, procuratura nu a luat nicio măsură decisivă în vederea investigării plângerii reclamantului, ci s-a limitat la acceptarea, fără rezerve, a declarațiilor polițiștilor acuzați.	Încălcare sub aspect material și procedural 20.000 euro (moral)
3	Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției	13.01.2015 Silvestru	60	Deținut, avocatul poporului, Penitenciarul nr. 13, cauze repetitive	- Curtea notează, de asemenea, că Guvernul nu a prezentat niciun element de probă în sprijinul argumentului că au avut loc îmbunătățiri considerabile în Penitenciarul nr. 13 în ultimii ani. În acest context, Curtea notează că în anii 2008, 2009 și 2010 condițiile de detenție în același loc de detenție au fost recunoscute de Raportorul Special pentru tortură și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante ale Națiunilor Unite și Avocatul poporului din Moldova. În astfel de circumstanțe, Curtea consideră că nu există motive să se îndepărteze de concluziile la care a ajuns în speța <i>Hadji</i> .	5.500 euro (moral) 500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
3	Tratament inuman și degradant: Condiții rele de detenție	03.04.2015 Pisaroglu	60	Deținut, Penitenciarul nr. 13, cauze repetitive	- Guvernul nu a prezentat niciun element de probă pentru a demonstra că în ultimii ani au fost îmbunătățite considerabil condițiile din Penitenciarul nr. 13. Astfel, Curtea consideră că dificultățile cu care s-a confruntat reclamanta pe parcursul detenției sale în perioada iulie 2010 - iulie 2014 au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție.	3.000 euro (moral) 207 euro (cost/chelt.)
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	28.04.2015 Doroșeva	58, 59	Reținută în stradă, droguri, echimoze pe față, brațe și picioare, fractura oaselor nazale	- În aprecierea probelor, Curtea, de obicei, aplică standardul probațiunii „dincolo de orice dubiu rezonabil”. Cu toate acestea, o astfel de probă derivă din coexistența suficient de perseverentă, clară și concordantă a raționamentelor sau din prezumții de fapt similare, care nu pot fi puse la îndoială. Când evenimentele în litigiu se află în întregime sau în mare parte în cunoștință exclusivă a autorităților, cum este și cazul persoanelor care se află în custodia și sub controlul acestor autorități, se nasc prezumții puternice în ceea ce privește leziunile apărute în timpul detenției. Fără îndoială, sarcina probării urmează să cadă pe seama autorităților, în sensul de a oferi o explicație convingătoare și satisfăcătoare. - Autoritățile trebuie să efectueze toate măsurile rezonabile și disponibile pentru a obține dovezi cu privire la evenimente, inclusiv, <i>inter alia</i> , declarațiile martorilor oculari și constatări medico-legale.	12.000 euro (moral)
3	Tratament inuman:	15.09.2015 Shishanov		Deținut, suprapopularea celulei, igienă necorespunzătoare,	- Statul este, prin urmare, obligat, în pofida problemelor logistice și financiare, să-și organizeze sistemul penitenciar astfel încât să asigure deținuților respectarea demnității umane.	10.000 euro (moral)

8 46	Condițiile detenției			calitatea hranei, insuficiența hranei	<ul style="list-style-type: none"> - Ea constată că, atunci când s-a confruntat cu cazuri de suprapopulare flagrantă, a decis că acest factor, de sine stătător, ar putea fi suficient pentru a constata încălcarea art. 3 din Convenție. - Curtea reamintește în această privință că este imposibil să se aplice cu strictețe principiul <i>affirmanti, non neganti, incumbit probatio</i> în toate cazurile de care este sesizată, deoarece în unele cazuri se întâmplă că statul pârât este singurul care are acces la informațiile ce ar putea confirma sau infirma pretențiile unui reclamant: omisiunea Guvernului pârât de a furniza aceste informații, fără un motiv pertinent, poate duce la anumite concluzii cu privire la credibilitatea afirmațiilor reclamantului în cauză. 	
3	Tratament inuman și degradant: Maltratare în detenție Condițiile detenției Anchetă inefectivă	12.01.2016 Morgoci	71	Extrădare, automutilare în semn de protest, hipertensiune intracraniană avansată, contaminare cu tuberculoză pulmonară, pareză, compensație insuficientă, deces	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reamintește că, în conformitate cu obiectul și scopul care stau la baza Convenției, potrivit articolului 1, fiecare stat contractant trebuie să recunoască, conform jurisdicției naționale, drepturile și libertățile garantate. Pentru asigurarea funcționării mecanismului de protecție stabilit de Convenție este esențial ca sistemele naționale să permită propriu-zis repararea încălcărilor admise, Curtea exercitând controlul său în respectarea principiului de subsidiaritate. 	11.000 euro (moral)
3	Tratament inuman și degradant: Condițiile detenției	23.02.2016 Mozer [MC]		Transnistria, jurisdicție, deținut, „miliție din Tiraspol”, IDP Slobozia, colonia nr. 3	<ul style="list-style-type: none"> - Statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției. 	RM Neîncălcare FR Încălcare

1	2	3	4	5	6	7
5§1 8 9 13+3, 8 și 9	Asistență medicală			Tiraspol, IDP Hlinaia, suprapopulare, lipsa accesului la lumina zilei, lipsa de ventilare, fumul de țigară, umezeală în celulă, paraziți, CPT, Raportorul special al Națiunilor Unite, astm bronhic, refuz de transfer în spital	- În cele mai multe cazuri privind detenția persoanelor bolnave, Curtea a examinat dacă reclamantul a beneficiat oare sau nu de o asistență medicală adecvată în detenție. Curtea reamintește în această privință că, chiar dacă art. 3 nu oferă deținutului un drept la eliberarea „din motive de compasiune”, totuși Curtea mereu a interpretat cerința asigurării sănătății și a integrității deținuților, printre altele, ca o obligație din partea statului de a le oferi deținuților o asistență medicală necesară.	5.000 euro (material) 20.000 euro (moral) 4.000 euro (cost/chelt.)
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Anchetă inefectivă	15.03.2016 Ciorap (nr.5)	58, 59	Deținut, Penitenciarul nr. 13, anchetă, leziuni, examinare medicală, picior strivit de ușă	- Răspunsul prompt cu privire la investigațiile acuzațiilor de maltratare din partea autorităților poate fi considerat esențial în menținerea încrederii societății, propagarea principiilor statului de drept și prevenirea oricăror înțelegeri secrete sau tolerarea acțiunilor ilegale. Deși pot exista obstacole și dificultăți în progresul de investigare a unei cauze concrete, este esențială ca autoritățile trebuie să acționeze cu promptitudine pentru a menține încrederea societății în apartenența sa la un stat de drept și să prevină orice tolerare a acțiunilor ilegale. - O investigație necesită a fi minuțioasă atunci când este vorba de cauzele ce invocă plângeri serioase de rele tratamente. Aceasta presupune că autoritățile trebuie să depună eforturi considerabile pentru a afla ce s-a întâmplat și nu ar trebui să se bazeze pe concluzii	500 euro (material) 9.000 euro (moral) 150 euro (cost/chelt.)

					<p>pripite sau nefondate în timpul investigației sau pentru a-și motiva deciziile. Acestea urmează să întreprindă toate măsurile rezonabile pentru a asigura probele cu privire la incident, incluzând, <i>inter alia</i>, declarațiile martorilor oculari și expertizele medico-legale.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Orice deficiență în investigare care subminează abilitatea lor de a stabili cauza leziunilor sau identitatea celor responsabili riscă să nu se încadreze în aceste standarde. - Prin urmare, faptul că nu este intentată o urmărire penală oficială, timp de mai mult de o lună după ce s-a luat cunoștință de plângerile reclamantului cu privire la rele tratamente, ofițerul de urmărire penală a împiedicat cu bună știință obținerea oricăror probe în cursul acestei perioade, pentru ca ele să poată fi utilizate în fața instanțelor. Aceste probe includ cele 3 examene medicale. Având în vedere că evenimentele din prima zi sunt cruciale pentru a stabili existența și natura leziunilor înainte de a se vindeca și ținând cont de seriozitatea plângerilor, fiind susținute de proba că reclamantul a trebuit să fie luat la spital pentru tratarea piciorului său, întârzierea cu mai mult de o lună a urmăririi penale este incompatibilă cu obligațiile procedurale stabilite de art. 3 din Convenție. 	
3	Tratament inuman și degradant: Detenție	09.05.17 Eriomenco		Transnistria, jurisdicție, deținut, comisariatul Tiraspol, administrator al societății comerciale,	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea amintește că, chiar dacă art. 3 din Convenție nu autorizează eliberarea unui deținut „pentru motive umanitare”, totuși, Curtea a interpretat mereu cerința de a asigura sănătatea și integritatea deținuților, printre altele, ca o obligație din partea statului de a le oferi deținuților o asistență medicală necesară. 	RM Neîncălcare FR Încălcare

1	2	3	4	5	6	7
5S1 8 1 P1 13 34	Asistență medicală Condițiile detenției			escrocherie, cauză penală, detenție ilegală, probleme cardiace, spitalizare după 9,5 luni, refuz de internare repetată, lipsa medicamentelor, suprapopulare, insecte, nivel ridicat de umiditate, lipsa luminii naturale, a ventilației, a apei potabile, a dușului, raport CPT	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reamintește că statul trebuie să se asigure ca orice persoană să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectul demnității umane, ca modul și metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de severitate inerent detenției. - Lipsa îngrijirilor adecvate, precum și condițiile de detenție suportate de reclamant în spațiile de detenție provizorie ale comisariatului din Tiraspol și în penitenciarul nr.3 din același oraș constituie un tratament inuman și degradant, contrar exigențelor art. 3 din Convenție. 	<p>119.755 euro (material)</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>
3	Rele tratamente: Anchetă inefectivă	30.05.17 Greco		Compensație insuficientă, calitatea de victimă	<ul style="list-style-type: none"> - În cazurile de maltratare intenționată, încălcarea articolului 3 din Convenție nu poate fi remediată doar prin acordarea unei despăgubiri victimei. Acest lucru se datorează faptului că, în cazul în care autoritățile ar putea să-și limiteze reacția la incidente de maltratare intenționată de către agenți de stat la simpla plată a despăgubirii, neacționând suficient pentru a urmări penal și a pedepsi pe cei responsabili, ar duce la posibilitatea, în unele cazuri, ca agenții de stat să abuzeze de drepturile celor aflați sub controlul lor cu impunitate virtuală, iar interdicția generală a torturii și tratamentului inuman și degradant, în ciuda importanței sale fundamentale, ar fi ineficace în practică. 	<p>11.800 euro (moral)</p> <p>840 euro (cost/chelt.)</p>

5§1					- Curtea reiterează faptul că acordarea de despăgubiri civile nu este suficientă pentru a lipsi un reclamant de statutul de victimă în ceea ce privește relele tratamente, având în vedere obligația statelor de a investiga acuzațiile de maltratare din proprie inițiativă.	
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Asistență medicală Condițiile detenției	30.05.17 Apcov		Transnistria, jurisdicție, deținut, Penitenciarul nr. 2 Tiraspol, HIV, refuz de a acorda tratament dentar urgent, raport CPT	- Statul trebuie să asigure deținerea persoanei în condiții compatibile cu respectarea demnității umane, că modul și metoda de executare a măsurii privării de libertate nu îl supun pe acesta suferinței sau dificultății de o intensitate care depășește nivelul inevitabil al suferinței inerente detenției și că, având în vedere cerințele practice de detenție, sănătatea și bunăstarea sa sunt respectate în mod adecvat. - Deși art. 3 al Convenției nu îndreptățește eliberarea unui deținut „din motive de compasiune”, acesta a interpretat întotdeauna cerința de a asigura sănătatea și bunăstarea deținuților, printre alte lucruri, ca obligație a statului de a furniza deținuților asistența medicală necesară.	RM Neîncălcare FR Încălcare 40.000 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)
5§1 6§1						
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Asistență medicală Condițiile detenției	17.10.17 Draci		Transnistria, jurisdicție, ucrainean, deținut, contracte comerciale, neexecutarea contractului, reținere, paraziți hemofagi, foame, lipsa	- Statul trebuie să se asigure că o persoană este reținută în condiții compatibile cu respectarea demnității umane, că modul și metoda de executare a măsurii privative de libertate nu-l supun la suferință sau greutate de o intensitate care depășește nivelul inevitabil de suferințe inerent detenției. - Curtea constată că, ținând cont de condițiile de detenție ale reclamantului, acestea au atins nivelul tratamentelor inumane și degradante în sensul articolului 3, în special din cauza hranei insuficiente,	RM Neîncălcare FR Încălcare 22.000 euro (moral) 60 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
5§1				tratamentului medical, lipsa luminii naturale, codeținuți bolnavi de tuberculoză, raport CPT	prezenței insectelor parazitare care duc la afecțiuni ale pielii și lipsa tratamentului corespunzător, precum și izolarea pe o perioadă îndelungată într-o celulă fără acces la lumina naturală sau la facilitățile de bază.	
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Condițiile detenției	17.10.2017 Braga		Transnistria, jurisdicție, deținut, Penitenciarul nr. 2 Tiraspol, transfer, Spitalul Pruncul, dizabilitate gradul 3, insecte parazite, tuberculoză, mâncare proastă	- Statul trebuie să se asigure că orice persoană este deținută în condiții compatibile cu respectarea demnității umane, că modalitățile și metodele de executare a măsurii privative de libertate nu o supun unei suferințe sau unei încercări cu o intensitate care depășește nivelul inevitabil de suferință inerent unei astfel de măsuri.	RM Încălcare 3.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt) FR Încălcare 9.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)
5§1 34						
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Condițiile detenției	28.11.17 Bastovoi		Deținut, supra-aglomerare, 2,5-3,5 m ² , frig, lipsa chiuvetei, a apei curgătoare, mâncare insuficientă și nepotrivită, veceu fără scaun,	- Curtea statuează că remediul propus de Guvern, și anume o acțiune civilă de despăgubire împotriva statului, este un remediu pur compensatoriu care nu ar fi permis reclamantului să îi fie îmbunătățite condițiile de detenție. În plus, Curtea reamintește că, în conformitate cu art. 46 din Convenție, ea a indicat statului pârât să stabilească remedii cu efecte preventive, compensatorii și de fapt, care să garanteze	8.000 euro (moral) 650 euro (cost/chelt.)

13				lipsa paravanului, miros neplăcut, lipsa luminii naturale, a ventilației, 1 duș pe săptămână, 1 oră de plimbare pe zi	o remediere eficientă a încălcărilor Convenției care rezultă din condiții de detenție necorespunzătoare.	
3	Tratament inuman și degradant: Ancheta inefectivă	15.05.18 Mereuță		Obligație pozitivă, ceartă la zi de naștere, împușcături, leziuni grave, amputarea piciorului	- Curtea reiterează faptul că obligația Înalțelor Părți Contractante, în temeiul art. 1 din Convenție, de a garanta tuturor celor aflați în jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Convenție, coroborată cu art. 3, impune statelor să ia măsuri menite să asigure că persoanele aflate în cadrul jurisdicției lor nu sunt supuse torturii sau tratamentelor, sau pedepselor inumane și degradante, inclusiv astfel de tratament administrat de persoane particulare. - Această obligație pozitivă, în temeiul art. 3, cere statelor să stabilească un cadru legislativ, în special dispoziții penale eficiente, menite să prevină și să pedepsească săvârșirea infracțiunilor împotriva integrității personale provocate de persoane particulare. Acest cadru ar trebui să fie susținut de mecanisme de aplicare a legii astfel, încât, fiind conștiente de riscul iminent de maltratare a unei persoane identificate sau când a avut loc deja maltratarea, să ofere protecție victimelor și să îi pedepsească pe cei responsabili de încălcarea prevederilor respective.	7.500 euro (moral)
3	Tratament inuman și degradant:	03.06.2018 Ceaicovschi		Deținut, achiziții publice, 2 intervenții chirurgicale,	- Curtea reamintește că, deși art. 3 din Convenție nu poate fi interpretat ca impunând o obligație generală de a elibera deținuții din motive de sănătate, ea impune Statului obligația de a proteja bunăstarea fizică a	10.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
5§3	Detenție Asistență medicală			5 recomandări medicale, refuzul administrației de transfer la spital	persoanelor private de libertate, de exemplu oferindu-le asistența medicală necesară.	4.000 euro (cost/chelt.)
3	Tratament degradant: Detenție	29.05.2018 Goriunov		Deținut, detenție pe viață, cătușe, sancțiuni	<p>- Statul trebuie să se asigure că o persoană este deținută în condiții compatibile cu respectarea demnității sale umane și că maniera și modul de executare a măsurii nu îl supune la suferință sau greutăți de o intensitate care depășește nivelul inevitabil al suferinței inerente detenției.</p> <p>- Cu referire la măsurile de constrângere, cum ar fi încătușarea, acestea nu generează, în mod normal, o problemă în temeiul art. 3 din Convenție („tratament degradant”) în cazul în care măsura a fost impusă în legătură cu arestul sau detenția legală și nu implică utilizarea forței sau expunerea publică, depășind ceea ce este în mod rezonabil considerat necesar în aceste circumstanțe. În acest sens, este important, de exemplu, să se stabilească dacă există motive să se creadă că persoana respectivă s-ar opune arestării sau s-ar eschiva, ar provoca vătămare sau prejudiciu sau va distruge probele.</p> <p>- Deși nu exista o adevărată expunere publică a încătușării sale (deoarece toți cei care l-au văzut pe reclamant ar fi fost fie deținuți, fie angajați ai penitenciarului), Curtea nu poate exclude acest lucru, mai ales pentru un deținut condamnat la o perioadă îndelungată de detenție, relația cu alți deținuți și chiar cu personalul închisorii poate fi importantă pentru propria încredere în sine. Prin urmare, orice măsură</p>	4.500 euro (moral) 650 euro (cost/chelt.)

					<p>care diminuează o astfel de stimă de sine sau imaginea de sine în ochii celorlalți, mai ales atunci când durează perioade îndelungate de timp, trebuie considerată ca fiind potențial „degradantă”. Determinarea finală a faptului dacă măsura a avut cu adevărat un astfel de efect va depinde de toate circumstanțele, în special de motivul pentru un astfel de tratament, de conformitatea acestuia cu dreptul intern și de proporționalitatea sa în raport cu comportamentul inadecvat al deținutului.</p> <p>- Curtea ia notă de recomandarea CPT că măsurile de reținere nu ar trebui utilizate sistematic împotriva deținuților condamnați pe viață (Raportul General nr. 25, § 81). Ea consideră că acestea ar trebui să fie efectuate doar ca o reacție proporțională cu un anumit risc; în plus, ar trebui să dureze doar pentru o perioadă strict necesară cu scopul de a contracara acest risc.</p>	
3	<p>Violență domestică</p> <p>Anchetă ineficientă</p>	29.05.2018 Dornean	Soț agresat, fracturi, raport medical, obligație pozitivă	<p>- Curtea reiterează faptul că art. 1 din Convenție, combinat cu articolul 3, impune statelor obligații pozitive pentru a se asigura că persoanele aflate sub jurisdicția lor sunt protejate împotriva oricărei forme de maltratare interzisă de art. 3, inclusiv în cazul în care acest tratament este utilizat de către persoane particulare.</p> <p>- Art. 3 prevede că autoritățile trebuie să efectueze o investigație oficială efectivă a presupusei maltratări, chiar dacă un astfel de tratament a fost cauzat de persoane fizice.</p> <p>- Pentru ca investigația să fie considerată „eficientă”, aceasta ar trebui, în principiu, să fie capabilă să conducă la stabilirea circumstanțelor cauzei și la identificarea</p>	<p>Încălcare în aspect procedural</p> <p>5.000 euro (moral)</p> <p>17.529 mdl (cost/chelt.)</p>	

1	2	3	4	5	6	7
					<p>și pedepsirea celor responsabili. Aceasta nu este o obligație de rezultat, ci una de mijloace.</p> <p>- Curtea consideră că, în eventualitatea în care s-ar accepta faptul că reclamantul a fost parțial responsabil pentru întârziere, refuzând să prezinte radiografiile pentru reexaminare, o durată de patru ani și jumătate din cauza necesității de a întreprinde ceea ce pare să nu fi fost o anchetă complexă – fără ca părțile să fi menționat vreun fel de complexitate a observațiilor în fața Curții – sunt incompatibile cu cerința promptitudinii inerente noțiunii de anchetă efectivă în temeiul art. 3 din Convenție.</p> <p>- În plus, motivele pentru anularea deciziilor de suspendare a urmăririi penale evidențiază deficiențe grave, cum ar fi omisiunea audierii martorilor importanți (mai ales a medicilor care l-au consultat pe reclamant după incidentul din 27 decembrie 2006) sau implicarea corespunzătoare a reclamantului prin informarea acestuia cu privire la dreptul său de a pune întrebări experților medicali.</p>	
3	Tratament inuman: Detenție Condițiile detenției	29.05.2018 Pocasovschi și Mihăilă		Transnistria, jurisdicție, deținuți, Penitenciarul nr. 8, Tighina, deconectare de la apă și energie, autoritățile „RMN”, acțiune civilă, 1.266 euro	- Curtea reiterează de la bun început că art. 3 din Convenție este consacrat uneia dintre cele mai fundamentale valori ale societății democratice. El interzice în termeni absoluți tortura sau tratamentul ori pedeapsa inumană sau degradantă, indiferent de circumstanțele și de comportamentul victimei. Propunerea Guvernului ar putea ridica întrebarea dacă este posibilă o derogare de la art. 3, în pofida caracterului absolut al interdicției. Cu toate acestea, chiar presupunând că o astfel de derogare ar fi posibilă,	RM Încălcare 1 rec. 3.000 euro (moral) al 2-lea rec. 1.800 euro (moral)

13					<p>circumstanțele prezentei cauze nu permit să se concluzioneze că a existat o anulare valabilă. Într-adevăr, fiind privați de libertate, reclamantii erau, prin urmare, în custodia autorităților. Referindu-se anterior în contextul renunțării la anumite drepturi procedurale, Curtea a hotărât că o renunțare trebuie să fie făcută din voința proprie a reclamantului în mod inechivoc, beneficiind de garanții minime, proporționale cu importanța acesteia.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea nu are niciun motiv să se îndepărteze de la aprecierea instanțelor naționale cu referire la condițiile de detenție și constată, la fel ca instanțele de judecată, că detenția îndelungată în condițiile unui acces extrem de limitat la apă, electricitate, hrană, căldură și medicamente se califică drept tratament inuman în baza art. 3 din Convenție. - Atunci când, ca în prezenta cauză, statutul de victimă și, prin urmare, existența unei încălcări este legată de despăgubirea financiară acordată la nivel național, aprecierea Curții implică în mod necesar comparația dintre compensația efectivă și suma acordată de către Curte în cazuri similare. - Curtea notează că instanțele naționale au acordat reclamantilor echivalentul a 1.266 euro pentru încălcarea art. 3. Curtea consideră că suma acordată de către instanțele naționale este considerabil inferioară celei acordate, în general, de către Curte în cazuri de constatare a unei încălcări a art. 3 cu privire la Republica Moldova referitor la condițiile de detenție, în special ținând cont de condițiile de detenție deosebit de dure a reclamantilor și de perioada relativ lungă de timp în care ei au fost deținuți în astfel de condiții. 	<p>Total: 1.500 euro (cost/chelt.)</p> <p>FR Inadmisibilă</p>
----	--	--	--	--	--	---

1	2	3	4	5	6	7
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Condițiile detenției	05.06.2018 Goremîchin		Deținut, Penitenciarul nr. 11, Penitenciarul nr. 13	-----	15.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
5§1 6§1 13						
3	Tratament inuman și degradant: Detenție Condițiile detenției Maltratare	17.07.2018 Mangîr și alții		Transnistria, jurisdicție, polițiști, reținuți, izolatorul din Tiraspol, subsol, lipsa ventilației, supraaglomerare, CPT, vizita Raportorului special, Mangîr, contuzie la cap	<p>- Curtea reiterează faptul că Statul este cel care trebuie să se asigure că o persoană este deținută în condiții compatibile cu respectul pentru demnitatea umană, că modul și metoda de executare a măsurii privative de libertate nu o supune pe aceasta să sufere dificultăți de o intensitate care depășește nivelul inevitabil al suferinței inerente detenției și că, dat fiind cerințele practice de detenție, sănătatea și bunăstarea persoanei sunt asigurate în mod adecvat.</p> <p>- În cazul în care o persoană este luată în custodia poliției în stare satisfăcătoare de sănătate, dar este vătămată în momentul eliberării sale, statul trebuie să furnizeze o explicație plauzibilă cu privire la modul în care aceste leziuni au fost provocate, în caz contrar apărând o problemă clară în baza art. 3 din Convenție. În plus, în cazul în care evenimentele respective se află în totalitate sau în mare parte în cunoștința exclusivă a autorităților, vor apărea prezumții puternice cu privire la leziunile apărute în timpul acestei detenții. În asemenea situații, guvernului îi revine sarcina probei, <i>id est</i> de a oferi o explicație satisfăcătoare și convingătoare,</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Mangîr – 25.000 euro (moral)</p> <p>Condrea – 20.000 euro (moral)</p> <p>Vasiliev – 15.000 euro (moral)</p> <p>Dațco – 15.000 euro (moral)</p>

5S1 13					prezentând dovezi care ar pune la îndoială evenimentele invocate de către victimă. În lipsa unei astfel de explicații, Curtea poate trage concluzii care ar putea fi nefavorabile pentru Guvern. Acest lucru este justificat de faptul că persoanele aflate în custodia poliției sau ale unei autorități similare se află într-o poziție vulnerabilă, iar autoritățile au datoria de a le proteja.	Pohilă – 15.000 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)
3 5S3	Tratament inuman: Detenție Condițiile detenției	23.10.2018 Secieru		Deținut, Penitenciarul nr. 13, escrocherie, supraaglomerare, veceu de tip asiatic, neseplat, alimentație insuficientă, calitate proastă, un duș pe săptămână	-----	3.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
3	Tratament degradant: Detenție Maltratare psihologică Anchetă ineficientă	30.10.2018 O.R. și L.R.		7 aprilie, detenție, izolator de poliție, intimidare psihologică, amenințare cu moartea, dezbrăcare, așezări în pielea goală, impunitatea poliștilor, pedeapsă minimă	- Art. 3 din Convenție garantează una din cele mai fundamentale valori ale societăților democratice. Chiar și în cele mai dificile circumstanțe, precum lupta contra terorismului și a crimei organizate, Convenția interzice în termeni absoluți tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante. - Relele tratamente care ating acest nivel minim de gravitate de obicei implică vătămări corporale reale sau suferințe fizice ori mintale intense. Totuși, chiar și în absența acestor aspecte, atunci când tratamentul umilește sau înjosește un individ, demonstrând lipsă de respect ori diminuând demnitatea lui umană sau trezește sentimente de frică, agonie ori inferioritate,	7.500 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>care pot distruge rezistența fizică sau psihologică a unei persoane, acesta poate fi calificat ca degradant și, de asemenea, cade sub incidența interdicției prevăzută la art. 3.</p> <ul style="list-style-type: none"> - De asemenea, trebuie accentuat că ar fi suficient ca victima să fi fost umilită în ochii săi, chiar dacă nu în ochii altora. - Atunci când o persoană face o afirmație credibilă că a suferit un tratament contrar art. 3 în custodia poliției sau a altor agenți similari ai statului, această prevedere, coroborată cu obligația generală a statului în baza art. 1 din Convenție, impune în mod implicit desfășurarea unei investigații oficiale eficiente. Ca și în cazul investigațiilor în temeiul art. 2, aceasta trebuie să fie capabilă să conducă la identificarea și pedepsirea celor responsabili. În caz contrar, interzicerea generală prin lege a torturii, a tratamentelor și a pedepselor inumane și degradante, în pofida importanței sale fundamentale, ar fi ineficientă în practică, iar în unele cazuri ar fi posibil ca agenți ai statului să abuzeze de drepturile celor aflați sub controlul lor cu impunitate virtuală. - Rezultatele investigațiilor și proceselor penale ulterioare, inclusiv pedeapsa și măsurile disciplinare aplicate sunt considerate decisive. Este esențial să se asigure că lipsa subminării efectului descurajator al sistemului judiciar și a importanței rolului pe care acesta trebuie să îl aibă în prevenirea încălcării interdicției de aplicare a rețelilor de tratament. 	

					<p>- Prin faptul că nu au reacționat în primele trei luni cruciale de când a devenit cunoscută informația despre pretinsa infracțiune (23 aprilie – 23 iulie 2009), autoritățile au pus în pericol eficiența investigației.</p> <p>- Curtea concluzionează că, având în vedere investigațiile naționale tergiversate și superficiale, precum și eșecul de a porni o urmărire penală corespunzătoare timp de mai mult de nouă luni de când autorităților le-a devenit cunoscută informația cu referire la pretinsa infracțiune, investigația cu privire la acuzațiile reclamantelor nu a fost eficientă.</p>	
Articolul 5. Dreptul la libertate și siguranță						
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	04.10.2005 Becciev	97, 102	Director al întreprinderii municipale, acuzat de sustragere, detenție 3,5 luni	<p>- Argumentele în favoarea sau defavoarea eliberării nu trebuie să fie „generale și abstracte”.</p> <p>- Jurisprudența Convenției a elaborat patru motive principale acceptabile pentru deținerea unei persoane până la pronunțarea hotărârii atunci când acea persoană este bănuită că a săvârșit o infracțiune: când există riscul că acuzatul nu se va prezenta pentru a fi judecat; când există riscul că acuzatul, în caz că este eliberat, va întreprinde măsuri care ar prejudicia administrarea justiției; fie va comite alte infracțiuni; fie va cauza dezordine publică.</p>	<p>1.000 euro (material)</p> <p>4.000 euro (moral)</p> <p>1.200 euro (cost/chelt.)</p>
5§4	Refuz neîntemeiat de audiere a martorului					
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	04.10.2005 Șarban	97	Secretar al Consiliului municipal, acuzat de abuz de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu în exercitarea	- Curtea reamintește că, conform art. 5 §3 al Convenției, o persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să fie întotdeauna eliberată în cursul procedurii, cu excepția cazului când statul poate dovedi că există motive „relevante și suficiente” care să justifice detenția continuă a persoanei.	<p>4.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§4 3	Durata examina- nării cererii <i>habeas corpus</i>			funcției publice, arest, examinarea cererii <i>habeas corpus</i> peste 21 de zile	<p>- Instanțele judecătorești naționale „trebuie să examineze toate faptele în favoarea sau defavoarea existenței unei necesități publice stringente, care ar justifica, luând în considerație principiul prezumției nevinovăției, o abatere de la regula respectării libertății individuale a persoanei și să le indice în deciziile lor cu privire la cererile de eliberare”.</p> <p>- Se ia notă de faptul că instanțele au trebuit să decidă asupra unor chestiuni administrative, cum ar fi conexarea cauzelor și formarea unei noi componente a instanței care să se pronunțe asupra cauzelor conexe, precum și să examineze recuzarea unui judecător. Totuși, astfel de considerațiuni nu ar fi trebuit să aibă prioritate față de revizuirea legalității detenției reclamantului, având în vedere importanța chestiunii respective pentru reclamant.</p>	
5§1 5§3 3 34	Detenție ilegală Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	11.07.2006 Boicenco	84, 98	Acuzat de sustragere, detenție după expirarea mandatului de arest, neeliberare provizorie sub control judiciar	<p>- Atât instanța de fond, cât și Curtea de Apel, atunci când au dispus arestarea reclamantului și prelungirea arestului său, au făcut referire la legea aplicabilă, fără a indica motivele din care cauză aceste instanțe au considerat ca fiind întemeiate afirmațiile pentru care reclamantul ar putea împiedica procesul, s-ar putea ascunde sau săvârși alte infracțiuni.</p> <p>- De asemenea, autoritățile judiciare nu au încercat să combată argumentele prezentate de avocații reclamantului.</p>	40.000 euro (moral) 6.823 euro (cost/chelt.)
5§1	Detenție ilegală	07.11.2006 Holomiov	84	Bănuit de complicitate în dare de mită,	- Curtea reiterează că „legalitatea” detenției, în baza prevederilor de drept interne, este elementul primar, dar nu întotdeauna și cel decisiv. Curtea trebuie,	25.000 euro (moral)

3	Nerespectarea termenului rezonabil de examinare a cauzei			deținere fără prelungirea mandatului de arest, omisiunea autorităților de a asigura asistența medicală adecvată, nerespectarea termenului rezonabil al procedurilor	suplimentar, să fie convinsă că detenția pe parcursul perioadei în cauză a fost compatibilă cu scopul articolului 5 § 1 al Convenției, care este de a preveni privarea persoanelor de libertate în mod arbitrar. Mai mult, Curtea trebuie să se asigure dacă însăși legislația internă este în conformitate cu Convenția, inclusiv cu principiile generale prevăzute sau sugerate de aceasta.	800 euro (cost/chelt.)
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție Imposibilitatea discutării cu avocatul în vederea contestării detenției preventive	13.03.2007 Castraveț	98	Reținut pentru infracțiune nonviolentă, temeieri declarative pentru detenție, lipsa antecedentelor penale, paravan de sticlă, imposibilitatea transmiterii de documente, riscul ascultării	<ul style="list-style-type: none"> - Justificarea pentru orice perioadă de detenție, indiferent de cât e de scurtă, trebuie să fie demonstrată în mod convingător de către autorități. - Motivele pe care s-au bazat instanțele judecătorești în deciziile lor privind arestarea preventivă a reclamantului și prelungirea detenției acestuia s-au limitat la parafrazarea motivelor pentru detenție prevăzute de Codul de procedură penală, fără însă a explica cum au fost aplicate ele în cauza reclamantului. - Curtea consideră că o ingerință în privilegiul avocat-client și, astfel, în dreptul deținutului la apărare, nu cere în mod necesar ca o interceptare sau ascultare să aibă loc. În opinia Curții, o suspiciune veritabilă, bazată pe motive rezonabile precum că discuția lor a fost ascultată, poate fi suficientă pentru a limita eficacitatea asistenței pe care avocatul ar putea s-o ofere. O astfel de suspiciune, în mod inevitabil, ar inhiba o discuție liberă dintre avocat și client și ar afecta dreptul persoanei deținute de a contesta, în mod efectiv, legalitatea detenției sale. 	2.500 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
5§4					<ul style="list-style-type: none"> - Supravegherea vizuală a întrevederilor dintre avocat și client ar fi suficientă pentru astfel de scopuri. - Imposibilitatea reclamantului de a discuta cu avocatul său chestiuni direct relevante pentru apărarea sa și pentru contestarea detenției sale preventive, fără a fi separați de peretele de sticlă, a afectat dreptul său la apărare. 	
5§3 5§4 3	<p>Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție</p> <p>Ingerința în dreptul de a discuta cu avocatul în condiții de confidențialitate</p>	27.03.2007 Istratii și alții	98	Trei reclamanți acuzați de fraudă, detenție, paravan de sticlă, imposibilitatea transmiterii de documente, riscul ascultării	<ul style="list-style-type: none"> - În deciziile lor, instanțele judecătorești naționale nu au luat în considerație niciun argument al reclamanților împotriva temeiurilor detenției preventive, chiar dacă ele au fost obligate să ia în considerație astfel de factori. - Niciuna din instanțele judecătorești care au prelungit detenția reclamanților nu au identificat, se pare, niciun caz excepțional care să ceară o astfel de prelungire. Este surprinzător faptul că abia la 29 aprilie 2005 o instanță judecătorească a dispus eliberarea reclamanților pe motivele pe care aceștia le-au invocat de la începutul detenției lor. Aceasta confirmă faptul că instanțele judecătorești nu au acordat atenție corespunzătoare justificării detenției continue a reclamanților înainte de acea dată. 	<p>Burcovschi – 4.000 euro (moral)</p> <p>Luțcan – 5.000 euro (moral)</p> <p>Istratii – 6.000 euro (moral)</p> <p>Total: 4.000 euro (cost/chelt.)</p>
5§1	Detenție ilegală	10.05.2007 Modârcă	98	Acuzat de abuz de putere, arest preventiv, detenție după expirarea încheierii prin care s-a autorizat	<ul style="list-style-type: none"> - Deși nu este întotdeauna necesar ca procedura în temeiul art. 5 §4 să fie însoțită de aceleași garanții ca și cele cerute de art. 6 al Convenției pentru cauze penale sau civile, ea trebuie să aibă un caracter judiciar și să asigure garanții adecvate lipirii de libertate în cauză. 	<p>7.000 euro (moral)</p> <p>1.800 euro (cost/chelt.)</p>

5§3 5§4 3	<p>Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru prelungirea detenției</p> <p>Ingerința în dreptul de a discuta cu avocatul în condiții de confidențialitate</p>			<p>arestarea preventivă, arest la domiciliu, paravan de sticlă</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Procedurile trebuie să fie contradictorii și trebuie întotdeauna să asigure egalitatea armelor între părți. În cazul unei persoane a cărei detenție cade sub incidența art. 5 §1(c), este necesară o audiere. - Mai mult, art. 5 §4 cere ca o persoană deținută preventiv să poată iniția proceduri la intervale rezonabile pentru a contesta legalitatea detenției sale. - S-a constatat că garanțiile prevăzute de art.6 cu privire la accesul la un avocat sunt aplicabile procedurilor <i>habeas corpus</i>, Curtea a stabilit că este esențial nu numai ca persoana în cauză să aibă posibilitatea să fie audiată în persoană, dar și ca ea să beneficieze de asistența efectivă a avocatului său. - Curtea, anterior, a constatat că și comunicarea confidențială dintre o persoană și avocatul său este protejată de Convenție, reprezentând o garanție importantă a dreptului unei persoane la apărare. - Curtea consideră că o ingerință în privilegiul avocat-client și, astfel, în dreptul deținutului la apărare, nu cere în mod necesar ca o interceptare sau ascultare să aibă loc. În opinia Curții, o suspiciune veritabilă, bazată pe motive rezonabile că discuția lor a fost ascultată, poate fi suficientă pentru a limita eficacitatea asistenței pe care ar putea s-o ofere avocatul. O astfel de suspiciune, în mod inevitabil, ar inhiba o discuție liberă dintre avocat și client și ar afecta dreptul persoanei deținute de a contesta, în mod efectiv, legalitatea detenției sale. - Motivele de securitate invocate de Guvern nu sunt convingătoare, deoarece în dosar nu există nimic care să confirme existența unui risc pentru securitate. Mai mult, în circumstanțe excepționale, când supravegherea întrevederilor dintre avocat și client ar putea fi justificată, supravegherea vizuală a acelor întrevederi ar fi suficientă pentru astfel de scopuri. 	
-----------------	---	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
5§1	<p>Detenție ilegală</p> <p>Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție</p>	23.10.2007 Stici	98	Bănuț de omor, victima - fiul Președintelui Parlamentului Republicii Moldova, arest preventiv, detenție la faza judecării, expirarea termenului, detenție mai mult de 2 ani până la condamnare fără motive noi	- Instanțele judecătorești naționale s-au limitat la parafrizarea motivelor pentru arestarea preventivă, prevăzute de Codul de procedură penală, fără a explica cum ele se aplică în cazul reclamantului. Unica excepție a fost că ele au făcut referire la pașaportul românesc al reclamantului, care i-ar fi permis să se ascundă peste hotarele țării, și la lipsa unui loc permanent de muncă. Totuși, instanțele judecătorești nu au reacționat în niciun fel la argumentul reclamantului că atât pașaportul său românesc, cât și cel moldovenesc ar fi putut fi ridicate de autorități, dacă ele ar fi decis că acest lucru era necesar pentru a împiedica ascunderea sa și că existau măsuri preventive alternative, unele dintre care (de exemplu, arestul la domiciliu) ofereau aproape aceleași garanții împotriva ascunderii de organele de urmărire penală ca și arestarea preventivă. Nu au fost examinați nici alți factori în sprijinul eliberării reclamantului, precum prezentarea sa la ofițerul de urmărire penală la prima cerere a acestuia din urmă, în pofida cerinței exprese de a face acest lucru prevăzut de articolul 176 alin. 3 al Codului de procedură penală și a referirii reclamantului la câteva motive relevante <i>prima facie</i> împotriva arestării.	<p>4.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>
5§3	<p>Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție</p> <p>Egalitatea armelor</p>	23.10.2007 Țurcan și Țurcan	102	Reținuți pentru tentativă de luare de mită, refuzul accesului la materialele dosarului, detenție arbitrară, refuz neîntemeiat de a audia martori	- Curtea este, în special, frapată de motivele pentru deținerea lui D.T. [...], și anume că el a refuzat să divulge acușării numele martorilor care puteau dovedi nevinovăția sa în proces. Ea consideră că acest lucru nu numai că nu poate constitui un temei pentru arestarea unei persoane, dar este și o încălcare a dreptului unui acuzat de a păstra tăcerea, garantat de articolul 6 al Convenției.	<p>D. Țurcan – 4 000 euro (moral)</p> <p>V. Țurcan – 3.000 euro (moral)</p>

5§4					<p>- Curtea notează cu o îngrijorare serioasă că, în pofida insuficienței motivelor inițiale pentru arestarea preventivă și a lipsei unor noi motive, arestarea preventivă a lui D.T. a fost prelungită de multe ori, câteodată chiar și când instanțele judecătorești naționale nu aveau în fața lor materialele dosarului. De asemenea, instanțele judecătorești nu au luat în considerație posibilitatea de a aplica măsuri preventive alternative, cum ar fi arestarea la domiciliu, deși li s-a solicitat acest lucru de către D.T. Acest fapt, împreună cu lipsa motivelor pentru arestarea acestuia, ar putea crea dubii asupra legalității întregii sale detenții.</p> <p>- Curtea consideră că, astfel, declarațiile lui C.N. constituiau un element important pentru determinarea faptului dacă V.T. a exercitat presiuni asupra ei și dacă el trebuia din nou arestat. Omisiunea de a o audia a lipsit apărarea de singura sa șansă de a-l convinge pe judecătorul de instrucție de lipsa vreunui motiv pentru arestarea reclamantului.</p>	2.000 euro (cost/chelt.)
5§1	Lipsa bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii de către reclamant Lipsa motivelor relevante și suficiente	06.11.2007 Mușuc	98, 100, 104	Conducător de întreprindere, lider al partidului de opoziție extraparlamentar, acuzat de însușirea unui imobil, cauțiune, refuzarea accesului la anumite părți ale dosarului, comunicarea cu avocatul prin peretele de sticlă	<p>- Curtea nu consideră că materialele prezentate de procuratură, pe care s-au bazat instanțele de judecată naționale pentru a-l aresta pe reclamant, erau suficiente pentru a convinge un observator obiectiv că reclamantul ar fi putut săvârși infracțiunea imputată lui.</p> <p>- Persistența unei bănuielii rezonabile că persoana arestată a comis o infracțiune este o condiție <i>sine qua non</i> pentru legalitatea detenției continue, dar, după o anumită perioadă de timp, acest lucru nu mai este suficient.</p> <p>- Art. 5 §3 al Convenției nu poate fi interpretat ca autorizând aplicarea necondiționată a detenției preventive, care să dureze nu mai mult de o anumită perioadă. Justificarea pentru orice perioadă de detenție,</p>	9.000 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
5§3 5§4	<p>pentru detenție</p> <p>Detenție ca urmare a neachitării cauțiunii</p> <p>Egalitatea armelor</p> <p>Dreptul reclaman- tului de a comunica cu avo- catul în condiții de confiden- țialitate</p>				<p>indiferent de cât e de scurtă, trebuie să fie demonstrată în mod convingător de către autorități.</p> <p>- În ceea ce privește cauțiunea, ea poate fi necesară doar dacă prevalează motivele care justifică detenția. Atunci când astfel de motive prevalează, mărimea cauțiunii trebuie „evaluată, în principal, în funcție de persoana în cauză, bunurile acesteia [...], cu alte cuvinte – de nivelul de încredere că este posibil ca eventualitatea pierderii siguranței, în caz de neprezentare la proces, va constitui o descurajare suficientă pentru a exclude orice dorință din partea acesteia de a se ascunde.</p> <p>- Curtea recunoaște necesitatea ca urmărirea penală să fie desfășurată în mod eficient, ceea ce poate presupune că o parte din informațiile colectate în timpul acestora trebuie păstrată în secret pentru a împiedica bănușii să altereze probele și să submineze efectuarea justiției. Totuși, acest scop legitim nu ar putea fi îndeplinit pe seama unor restricții substanțiale asupra drepturilor apărării. Prin urmare, informația care este esențială pentru aprecierea legalității unei detenții trebuie să fie, în mod corespunzător, pusă la dispoziția avocatului bănușitului.</p>	
5§1	Detenție ilegală și arbitrară într-un spital de psihiatrie	27.11.2007 David	88	Reclamant decedat după depunerea cererii la CtEDO, condamnat în 1987 pentru declarații antisovietice, declarat persoană	- În măsura în care Guvernul pare să susțină că reclamantul a renunțat la dreptul său la libertate prin faptul că a consimțit să fie internat, Curtea reiterează că faptul că o persoană și-a dat inițial acordul să fie internată într-o instituție nu o împiedică să se bazeze pe articolul 5 al Convenției dacă ea dorește ulterior să plece. Prin urmare, Curtea consideră că detenția continuă a reclamantului	4.000 euro (moral)

				<p>care suferă de tulburări psihice, tratament psihiatric forțat, casarea sentinței și achitarea reclamantului în 1990, procedurile judiciare de despăgubire, internare repetată consimțită în spitalul de psihiatrie, refuzul de a permite părăsirea spitalului</p>	<p>din momentul în care el și-a exprimat dorința de a părăsi spitalul a constituit „o lipsire de libertate” în sensul art. 5 §1 al Convenției.</p> <p>- Curtea reiterează că o persoană nu poate fi considerată „alienată”, în sensul art. 5 §1 al Convenției, și privată de libertatea sa, decât dacă sunt întrunite cel puțin următoarele trei condiții: trebuie demonstrat în mod credibil că persoana este alienată; tulburarea mintală trebuie să fie de o așa natură sau grad încât să justifice detenția obligatorie; și valabilitatea detenției continue depinde de persistența unei asemenea tulburări. Din circumstanțele acestei cauze rezultă că niciuna din condițiile de mai sus nu a fost întrunită în cazul reclamantului. Încheierea judecătorească din 14 martie 2004 avea exclusiv scopul de a stabili capacitatea reclamantului de a depune acțiunea pe care a înaintat-o împotriva statului, și nu de a-l proteja pe el sau pe alții. Prin urmare, detenția sa forțată din momentul în care el și-a exprimat dorința de a părăsi spitalul a fost contrară însăși esenței excepției prevăzută de sub-paragraful (e) al art. 5 §1 al Convenției.</p>	
5§1	Detenție ilegală	27.11.2007 Țurcan	98, 102	<p>Bănuț de complicitate la extorcare de mită, reținere, înrăutățirea stării sănătății, detenție după trimiterea dosarului în instanță</p>	<p>- Curtea constată [...] că detenția reclamantului după trimiterea dosarului în instanță spre judecare la 20 februarie 2006, când termenul de detenție autorizat prin ultima încheiere judecătorească a expirat, nu s-a bazat pe vreo prevedere legală.</p>	<p>9.000 euro (moral)</p> <p>2.000 euro (cost/chelt.)</p>
3						

1	2	3	4	5	6	7
5§3 3 13	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	13.11.2008 Malai	97, 100	Acuzat de pescuit ilegal și furt, schimbarea adresei, arest preventiv, lipsa reclamantului și avocatului în ședință, arestare după un an de la autorizarea măsurii preventive	- Instanțele judecătorești naționale, atunci când au dispus detenția reclamantului, au citat părți ale legislației relevante fără a arăta motivele pentru care ele au considerat întemeiate acuzațiile că reclamantul putea să se ascundă sau să comită alte infracțiuni.	3.500 euro (moral) 1.500 euro – 850 euro (cost/chelt.)
5§1	Detenție ilegală	10.03.2009 Paladi [MC]	84	Viceprimar al mun. Chișinău, acuzație în 3 dosare penale, detenție, neacordarea asistenței medicale primare, stare medicală gravă, 8 cereri <i>habeas corpus</i> , invaliditate gr. II, măsuri provizorii indicate de CtEDO	- Conformarea cu măsurile provizorii reprezintă o chestiune de urgență. - Din dosarul în această cauză reiese că autoritățile Republicii Moldova nu cunoșteau nimic despre pretinsa lipsă a unui risc pentru viața și sănătatea reclamantului atât în perioada desfășurării evenimentelor, cât și mult mai târziu. Acestea nu au informat Curtea despre orice probe pe care le-ar fi putut avea, care să pună la îndoială starea sănătății reclamantului sau necesitatea unui tratament anume. În astfel de circumstanțe, nu a existat nicio explicație în acel moment pentru omisiunea lor de a întreprinde acțiuni imediate cu scopul de a se conforma măsurii provizorii și de a reduce riscul prezumat pentru reclamant. O astfel de omisiune trebuie considerată drept cel puțin o acceptare neglijentă a continuării unei situații care, după cum se știa în perioada relevantă, ar fi putut duce la un prejudiciu ireparabil pentru reclamant și, astfel, ar fi putut lipsi procedurile de obiectul lor. Faptul că, în ultimă instanță, riscul nu s-a materializat și că informația obținută ulterior sugerează că riscul ar fi putut fi exagerat,	2.080 euro (material) 15.000 euro (moral) 7.000 euro (cost/chelt.)

3 34					nu influențează faptul că atitudinea și lipsa de acțiune din partea autorităților au fost incompatibile cu obligațiile lor prevăzute de art. 34 al Convenției.	
5§1	Detenție ilegală și arbitrară	07.04.2009 Hyde Park și alții (nr. 4)	93, 105	Organizație non-guvernamentală, protest, aplicarea forței în timpul reținerii, acuzare de ultragiurie și opunere de rezistență colaboratorilor de poliție	<p>- Curtea reiterează că sintagmele „legală” și „potrivit căilor legale” din art. 5 §1 se referă în esență la legislația națională și la obligația statului de a se conforma prevederilor materiale și procedurale ale acesteia. Totuși, „legalitatea” detenției în conformitate cu legislația națională nu este întotdeauna elementul decisiv. Mai mult, Curtea trebuie să fie convinsă că detenția pe parcursul perioadei în cauză era compatibilă cu scopul art. 5 §1 al Convenției, care este de a preveni ca persoanele să fie private de libertatea lor într-un mod arbitrar.</p> <p>- Curtea consideră că reținerea reclamanților în baza unor învinuiri false, precum că ei au opus rezistență în timpul reținerii și ar fi ultragiat colaboratorii de poliție, nu poate fi considerată „legală”, în sensul art. 5 §1 al Convenției.</p> <p>- În ceea ce privește ultimul motiv al reținerii reclamanților, și anume faptul organizării și desfășurării unei întruniri neautorizate, Curtea notează că ei dispuneau de o hotărâre judecătorească valabilă care autoriza acea întrunire. Mai mult, această hotărâre era de executare imediată. Refuzul Consiliului local să o execute nu a scutit poliția de obligația de a o lua în considerație. În asemenea circumstanțe, Curtea constată că reținerea reclamanților în baza acestui motiv, de asemenea, nu poate fi considerată „legală”, în sensul art. 5 §1 al Convenției.</p>	<p>Hyde Park – 4.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p> <p>Brega – 3.000 euro (moral)</p> <p>Juraveli – 2.500 euro (moral)</p> <p>Cotelea – 2.500 euro (moral)</p> <p>Galescu – 3.000 euro (moral)</p> <p>Vasilascu – 2.500 euro (moral)</p>

1	2	3	4	5	6	7
11						<p>Dragan – 2.500 euro (moral)</p> <p>Lungu – 2.500 euro (moral)</p> <p>Hristea-Stan – 2.500 euro (moral)</p>
5S1 5S3 3 6S1 13+3 1P1	<p>Detenție ilegală</p> <p>Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție</p>	07.04.2009 Străisteanu și alții	98	<p>Om de afaceri, fost deputat în Parlamentul Republicii Moldova, acuzare de furt din mașini, mandat de arest, eliberare de către instanța de judecată, nerespectare de către procuror a încheierii de eliberare, detenție în lipsa mandatului de arest</p>	<p>- Instanțele judecătorești naționale, atunci când au dispus arestarea primului reclamant, au citat părți ale legislației relevante, fără a arăta motivele pentru care ele au considerat întemeiate acuzațiile că reclamantul putea să se eschiveze sau să împiedice desfășurarea urmăririi penale.</p> <p>- Curtea notează că încheierea din 18 august 2005 privind eliberarea reclamantului din detenție nu a fost contestată de către procuror și, prin urmare, era în vigoare. În loc să se conformeze acesteia, procurorul a încercat să o ocolească prin depunerea demersului la o altă instanță judecătorească și prin invocarea unui episod al preinsei infracțiuni comisă de către reclamant drept o infracțiune separată. Acea instanță a dispus prelungirea mandatului de arest a reclamantului, fără a aduce motive noi pentru detenție. Mai mult, după 29 august 2005, reclamantul s-a aflat în detenție fără un mandat de arest, contrar articolului 25 al Constituției.</p>	<p>Gh. Străisteanu – 10.000 euro (moral)</p> <p>100 euro (cost/chelt.)</p>

5§1	<p>Detenție ilegală</p> <p>Claritatea și previzibilitatea legii</p> <p>Neinformare privind motivele arestării și acuzațiilor aduse</p> <p>Restricționarea comunicării cu avocatul</p>	15.12.2009 Leva	84, 92, 105	Tată și fiu, acuzație de sustrageri în proporții deosebit de mari, momentul arestării difuzat de postul național de televiziune, paravan de sticlă, părăsirea teritoriului statului, refuz de extrădare, suspendarea urmăririi penale	<p>- „Caracterul „rezonabil” al unei bănuieli pe care trebuie să se bazeze o reținere constituie o parte esențială a garanției împotriva reținerii și detenției arbitrare prevăzută în art. 5 §1 (c) din Convenție. A avea o „bănuială rezonabilă” presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana respectivă ar fi putut comite infracțiunea. Totuși, ceea ce poate fi considerat „rezonabil” depinde de toate circumstanțele”. În timp ce anumite circumstanțe speciale pot afecta limitele în care autoritățile pot dezvălui informații, nici chiar „exigențele combaterii crimelor teroriste nu pot justifica extinderea noțiunii de „caracter rezonabil” până la momentul în care esența protecției asigurate de art. 5 §1 ar fi prejudiciată”.</p> <p>- În cazul privării de libertate, este deosebit de important ca principiul general al certitudinii legale să fie respectat. Prin urmare, este esențială definirea clară în legislația națională a condițiilor privării de libertate, precum și ca legea însăși să fie previzibilă în aplicarea sa, astfel încât să corespundă standardului de „legalitate” stabilit de Convenție, un standard care presupune ca legea în cauză să fie suficient de exactă pentru a permite persoanei – cu consiliere adecvată, în caz de necesitate – să prevadă, la un nivel rezonabil în circumstanțele respective, consecințele pe care le-ar putea genera o anumită acțiune.</p>	Fiecăruia: 4.000 euro (moral)
5§2 5§4						
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	21.12.2010 Oprea	98	Președinte al organizației non-guvernamentale, reținută pentru însușirea ilegală de fonduri	- Curtea notează că instanțele naționale nu au făcut referire la niciun fapt sau document specific care ar susține afirmația procurorului privind riscul sustragerii sau influențării anchetei. Mai mult, instanța superioară și, ulterior, un alt judecător de instrucție nu au luat în considerație niciunul dintre aceste argumente în deciziile	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
3					<p>lor, aparent tratându-le ca fiind irelevante la examinarea legalității detenției preventive a reclamantei, chiar dacă erau obligați să ia în calcul asemenea factori în conformitate cu art. 176 §3 din Codul de procedură penală.</p> <p>- Instanțele naționale s-au limitat în deciziile lor de a repeta într-un mod abstract temeiurile formale de detenție prevăzute de lege. Aceste motive au fost invocate fără a se încerca să se arate modul în care ele au fost aplicate situației reclamantei sau care au fost faptele specifice pe care instanțele s-au bazat în evaluarea riscurilor prezentate de solicitant. Nu au fost examinate, de altfel, măsurile preventive alternative, cum ar fi arestul la domiciliu sau detenția într-o instituție medicală specializată, care ar fi împiedicat orice încercare a reclamantei de a influența martorii. De asemenea, este important de menționat că nu a fost niciodată argumentat că, în perioada în care a fost supusă unei măsuri preventive neprivative de libertate, reclamanta a încercat să se ascundă sau să influențeze în orice fel ancheta. Instanțele nu au luat în considerație acest fapt, așa cum nu au acordat suficientă atenție stării sale de sănătate, fapt care a fost relevant și pentru decizia de aplicare a măsurii preventive de arestare.</p>	
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	08.02.2011 Ignatenco	98	Acuzat de însușirea proprietății altei persoane etc., arest preventiv, întârziere de 30 min. la examinarea	- Motivele pe care instanțele judecătorești și-au întemeiat deciziile cu privire la arestarea preventivă a reclamantului și prelungirea detenției acestuia s-au limitat, în mare parte, la parafrizarea motivelor de detenție prevăzute de Codul de procedură penală, fără însă a explica cum acestea se aplică în cauza reclamantului.	2.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)

			<p>demersului privind arestarea reclamantului, eliberare, interzicerea părăsirii localității, suspendarea urmăririi penale</p>	<p>- Instanțele judecătorești naționale nu au examinat în mod corespunzător argumentele reclamantului aduse în sprijinul eliberării sale. În special, instanțele judecătorești naționale nu au examinat suficient argumentul reclamantului că era mică probabilitatea ca el să se ascundă, având în vedere că soția lui era însărcinată, aparent tratând acest argument ca irelevant legalității detenției. Pericolul că un acuzat se va ascunde trebuie evaluat cu referire la un număr de factori care au legătură cu caracterul persoanei, valorile sale morale, locuința sa, ocupația sa, bunurile sale, legăturile familiale și cu toate tipurile de legături cu statul în care el este urmărit. În această cauză, instanțele judecătorești naționale nu au evaluat în mod adecvat legăturile reclamantului cu Republica Moldova. Este adevărat că instanțele judecătorești naționale au examinat faptul dacă reclamantul avea adresa permanentă în Republica Moldova și că existau probe contradictorii în această privință. Curtea reamintește, însă, că o simplă absență a unui domiciliu permanent nu creează în mod automat pericolul că el se va ascunde.</p> <p>- Mai mult, Curtea notează că instanțele judecătorești naționale nu au examinat argumentul reclamantului, potrivit căruia el era gata să predea pașaportul său drept garanție că el nu va pleca din țară. În motivarea instanțelor judecătorești naționale nu s-a făcut referință la probe în sprijinul constatării că reclamantul intenționa să se ascundă în regiunea transnistreană.</p> <p>- Curtea remarcă cu o îngrijorare serioasă faptul că trimiterea la jurisprudența sa în fața instanțelor judecătorești naționale era considerată drept o încercare de subminare a desfășurării normale a procesului la nivel național.</p>	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
5	Dreptul la libertate și siguranță	05.07.2011 Haritonov	87	Cetățean al Ucrainei, infracțiune gravă, lipsa reședinței permanente în Republica Moldova, arest preventiv, 9 zile întârziere la examinarea recursului privind arestarea preventivă, eliberare, părăsirea teritoriului Republicii Moldova, condamnare	<p>- Eliberarea promptă a solicitantului în condițiile în care el ar trebui să fi fost altfel ținut în detenție, împreună cu recunoașterea expresă de către Curtea de Apel a ilegalității detenției, a acordat reclamantului o satisfacție, care îl privează de statutul de victimă.</p> <p>- Instanțele judecătorești naționale, atunci când au dispus arestarea reclamantului, au argumentat, <i>inter alia</i>, prin faptul că reclamantul ar putea să se eschiveze de la judecată. Motivele invocate de către instanțele judecătorești naționale pentru menținerea lui în stare de arest par a fi foarte succinte. Cu toate acestea, Curtea consideră că, motivele au fost suficient de puternice pentru a justifica detenția reclamantului. Or, reclamantul în speță nu a avut o reședință permanentă, o familie sau orice alte legături cu Republica Moldova. În plus, îngrijorarea instanțelor naționale de evadarea reclamantului pare să nu fi fost chiar atât de nerezonabilă, deoarece după eliberarea reclamantului, el a plecat din Moldova și nu a revenit până în prezent.</p>	Neîncălcare art. 5
3						
5S1	Detenție ilegală Mărimea reparației pentru detenția ilegală	27.09.2011 Cristina Boicenco	104	Acuzată de furt, reținere, detenție ilegală 11 zile, lipsa procesului-verbal de reținere, constatarea încălcării în ordinea juridică națională, compensație insuficientă și inadecvată, statut de victimă	<p>- Chiar dacă perioada de detenție – unsprezece zile – poate părea scurtă, această sumă este considerabil mai mică decât cea acordată de către Curte în cauzele similare de încălcare a articolului 5 al Convenției. Detenția ilegală a unei persoane reprezintă o negare totală a garanțiilor fundamentale prevăzute de articolul 5 al Convenției și o încălcare extrem de gravă a acestei prevederi. Neînregistrarea unor date, cum ar fi data și ora arestului, locul detenției, numele persoanei deținute și motivele detenției, precum și identitatea persoanei oficiale responsabile reprezintă o încălcare a cerințelor privind legalitatea detenției și a însuși scopului art. 5 al Convenției.</p>	6.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
5S5						

5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție Omisiunea audierii martorului	24.01.2012 Feraru	98, 102	Comerciant, reținut, contravenție administrativă, ultragiurea colaboratorului de poliție, acuzat de excrocherie, arest, calificarea infracțiunii ca minoră, detenție dispusă exclusiv în baza demersului procurorului	<ul style="list-style-type: none"> - Utilizarea arestului administrativ ca măsură pentru deținerea și audierea bănuitului într-o cauză penală este contrară art. 5 al Convenției. Aceasta este, de asemenea, contrară legislației naționale. Totuși, nu este exclus că o persoană arestată pentru o contravenție administrativă este identificată, în cadrul detenției administrative, ca fiind bănuită de comiterea unei infracțiuni, și că atât detenția administrativă, cât și detenția ulterioară în cadrul urmăririi penale să fie <i>bona fidae</i>. - În deciziile lor, instanțele naționale s-au limitat la repetarea motivelor formale pentru detenție prevăzute de lege, într-o formă abstractă și stereotipică. Aceste motive au fost citate fără o încercare de a arăta cum ele se aplicau în cauza reclamantului. - Curtea consideră că chestiunea privind repararea de către reclamant a prejudiciului a fost relevantă pentru evaluarea riscurilor eliberării reclamantului sau aplicării altor măsuri preventive, non-privative de libertate, și astfel pentru chestiunea privind legalitatea arestării sale preventive. - Omisiunea de a examina în mod adecvat demersul avocatului reclamantului de a-l audia pe B.I. și de a clarifica chestiunea returnării datoriei a privat apărarea de posibilitatea de a convinge judecătorul de instrucție de lipsa unui risc anume în eliberarea reclamantului și că prelungirea detenției lui nu era necesară. 	7.000 euro (moral)
5§4 3						
5§4	Nerespectarea principiului egalității armelor	22.04.2014 Tripăduș	101	Acuzat de excludere ilegală din lista asociațiilor societății comerciale,	<ul style="list-style-type: none"> - Nu a fost oferită o justificare de către autoritățile competente cu privire la refuzul de a permite părții apărării de a avea acces la documentele respective și că reclamantul nu a putut să combată în mod adecvat temeiurile invocate de către procuror pentru prelungirea 	2.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
	și contradictorialității			deposedare de partea socială, percheziție la domiciliu, arest, nemotivare, refuz de examinare a probelor din dosar	<p>duratei ținerii sale în stare de arest preventiv. În ceea ce privește autorizarea acordată părții apărării de către autoritățile naționale de a consulta materialele cauzei după terminarea urmăririi penale, aceasta nu poate fi considerată ca o remediere a deficiențelor procedurale survenite în etapele anterioare ale procedurii.</p> <p>- Cunoașterea argumentelor părții vătămate de către reclamant și avocații săi le-ar fi oferit acestora o oportunitate reală de a contesta probele care au stat la baza acuzațiilor îndreptate împotriva reclamantului și de a combate, astfel, argumentul persistenței bănuielii rezonabile în ceea ce privește comiterea infracțiunii.</p>	
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru arestul preventiv și arestul la domiciliu	15.07.2014 Ninescu	98	Percheziție la domiciliu, reținere, acuzație de însușire în proporții deosebit de mari, arest preventiv 1 lună și 5 zile, arest la domiciliu 5 luni și 6 zile	<p>- Pentru a justifica privarea de libertate a reclamantului, instanțele judecătorești naționale au invocat mai multe temeuri, majoritatea cărora constituie parafrazări ale motivelor pentru aplicarea măsurilor preventive prevăzute de CPP, fără a explica cum acestea pot fi aplicate în cazul reclamantului.</p> <p>- Instanțele judecătorești nu s-au pronunțat asupra a trei argumente ale reclamantului invocate pentru eliberarea sa, și anume: că, în momentul în care el a fost arestat preventiv, urmărirea penală a durat, deja, mai mult de un an; că el s-a prezentat la organul de urmărire penală de fiecare dată atunci când a fost citat; că, pentru buna desfășurare a procesului penal, el și-a asumat obligația de a se prezenta la orice chemare a organelor de drept. Curtea reamintește că pericolul de eschivare trebuie să fie apreciat în contextul factorilor care au legătură cu personalitatea reclamantului, și anume: valorile sale morale, locuința sa, ocupația sa, bunurile sale,</p>	<p>2.000 euro (moral)</p> <p>2.000 euro (cost/chelt.)</p>

					legăturile familiale și toate tipurile de legături cu statul în care el este urmărit. În speță, Curtea consideră că instanțele judecătorești nu au examinat în mod adecvat legăturile dintre reclamant și Republica Moldova. Deși este adevărat că, inițial, instanțele judecătorești au reflectat asupra întrebării dacă reclamantul avea un loc permanent de trai și existau dovezi contradictorii în acest sens, totuși Curtea reamintește că lipsa unui loc permanent de trai nu poate constitui, în sine, un pericol de eschivare.	
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru arestul preventiv și arestul la domiciliu	13.01.2015 Rimschi	96, 97	Acuzat de infracțiune deosebit de gravă, arest preventiv prelungit de mai multe ori, aceleași temeuri, detenție pe durata urmăririi penale și judecării cauzei în fond (mai mult de 30 de luni)	- Motivele prelungirii arestului au fost limitate la parafrizarea temeiurilor pentru aplicarea arestului preventiv prevăzute de Codul de procedură penală, fără a se explica cum acestea sunt aplicabile situației reclamantului. Instanțele judecătorești nu au motivat care au fost probele ce justificau că reclamantul putea să se eschiveze de la organele de drept sau să săvârșească alte infracțiuni, nici nu au motivat cum putea reclamantul să împiedice la stabilirea adevărului în procesul penal sau să influențeze martorii după doi ani de la începerea urmăririi penale. Prolungirea automată și în mod generalizat a măsurii preventive sub formă de arest în privința reclamantului a fost, de asemenea, dovedită de către ultimele două încheieri, în care instanțele judecătorești au reutilizat același text, schimbând doar datele.	3.000 euro (moral)
5§4	Nerespectarea principiului egalității armelor	07.04.2015 Veretco	103, 104	Acuzat de trafic de copii, arest preventiv, lipsa accesului	- În conformitate cu procesul-verbal al ședinței de judecată, instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra cererii avocatului reclamantului de a avea acces la materialele anexate la demersul procurorului, după ce procurorul a informat instanța de judecată că nu a	9.800 euro (moral) 650 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
5§5 3	Dreptul la reparații pentru detenția ilegală			la materialele cauzei, schimbarea măsurii preventive	depus niciun material suplimentar. Curtea notează că nu a fost adus niciun motiv pentru neprezentarea informației date de către judecătorul de instrucție și nici de către instanța de recurs, astfel reclamantul nu a putut să conteste, într-un mod corespunzător, motivele arestării sale.	
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	26.01.2016 Balakin		Arest preventiv, infracțiune deosebit de gravă, durata excesivă a arestului, lipsa motivelor convingătoare și suficiente pentru a justifica măsura preventivă sub formă de arest	<p>- Curtea reiterează că art. 5 al Convenției face parte din categoria drepturilor fundamentale care protejează integritatea fizică a individului, importanța acestuia fiind semnificativă. Este esențială prevenirea privării de libertate în mod arbitrar și nejustificat.</p> <p>- Presumpția este în favoarea eliberării. Precum a fost constatat în cauza <i>Neumeister v. Austria</i>, partea a doua a art. 5 §3 nu oferă autorităților judiciare alternativa de a trimite cauza spre judecare într-un timp rezonabil și garantarea unei eliberări provizorii în așteptarea procesului. Până la condamnare, reclamantul se prezumă nevinovat, iar scopul prevederii în cauză este, în esență, de a pretinde eliberarea sa temporară, dacă continuarea detenției nu mai este rezonabilă.</p> <p>- Existența unei bănuieli rezonabile că persoana arestată a comis o infracțiune este o condiție <i>sine qua non</i> pentru legalitatea prelungirii arestului, dar, după expirarea unei anumite perioade de timp, acest lucru nu mai este suficient. În astfel de cazuri, instanța urmează să stabilească dacă alte temeuri invocate de autorități au continuat să justifice ținerea în arest. Când astfel de temeuri au fost relevante și suficiente, Curtea urmează, de asemenea, să constate dacă autoritățile naționale competente au manifestat o „diligență specială” în timpul procedurilor.</p>	Reclamantul nu a solicitat satisfacție echitabilă

				<ul style="list-style-type: none"> - O persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să fie întotdeauna eliberată în cursul procesului, cu excepția cazului în care statul poate demonstra că există motive „relevante și suficiente” pentru a justifica continuarea detenției. - Art. 5 §3 al Convenției nu poate fi interpretat în sensul permiterii aplicării necondiționate a arestului preventiv, acesta urmând să prevadă o perioadă concretă de timp. Orice perioadă de detenție, indiferent de durata acesteia, trebuie să fie întemeiată și argumentată în mod convingător de către autorități. - revenind la faptele din prezenta cauză, Curtea menționează că arestul reclamantului a fost prelungit în mod repetat, pentru o perioadă mai mare de 29 de luni, de fiecare dată fiind invocate aceleași temeuri. Motivele se limitau la parafrizarea reglementărilor Codului de procedură penală cu privire la arest, fără a explica cum au fost acestea aplicate concret în cazul reclamantului. Instanțele judecătorești n-au argumentat presupunerile lor privind pericolul eschivării reclamantului sau posibilitatea unei recidive, eventuala posibilitate de falsificare a probelor sau influențarea martorilor după mai mult de doi ani de la începerea procedurii. Prolungirea automată și sistematică a termenului de detenție este demonstrată prin ultimele două decizii – din mai și august 2011 – în care instanțele au folosit același text, schimbând doar datele. Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite Curții să concluzioneze că detenția preventivă a reclamantului, care a durat mai mult de douăzeci și nouă de luni, a fost excesiv de lungă și nu s-a bazat pe motive rezonabile și suficiente. În consecință, a avut loc o încălcare a art. 5 §3 din Convenție. 	
--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	16.02.2016 Caracet		Jaf armat, reținere, arest preventiv, durata excesivă a arestului, lipsa motivelor convingătoare și suficiente pentru a justifica măsura preventivă sub formă de arest	<p>- Curtea reamintește că art. 5 din Convenție consacră un drept fundamental al omului: protecția individului împotriva încălcărilor arbitrare de către Stat a libertății sale. Paragraful 3 al acestei dispoziții reglementează că detenția provizorie înainte de judecată nu depășește un termen rezonabil și că autoritățile judiciare competente examinează într-o manieră regulată existența motivelor „relevante” și „suficiente” care legitimează privarea de libertate.</p> <p>- Curtea reafirmă, totodată, caracterul rezonabil al duratei unei detenții care nu este supus unei evaluări abstracte, iar art. 5 §3 din Convenție nu poate fi interpretat ca autorizând detenția provizorie la o singură condiție ce nu depășește o anumită perioadă minimă. Autoritățile trebuie să demonstreze într-o măsură convingătoare că fiecare perioadă de detenție, cât de scurtă ar fi ea, este justificată.</p> <p>- Mai mult, Curtea reamintește că există o prezumție în favoarea eliberării. Prin urmare, instanțelor judecătorești naționale, în primul rând, le revine sarcina de a supraveghea dacă, într-o cauză, arestul preventiv al unui acuzat nu depășește o durată rezonabilă. În acest scop, ținând cont de principiul prezumției nevinovăției, trebuie să fie examinate toate circumstanțele de natură a admite sau respinge existența unei exigențe de interes public, justificând o derogare de la regula stabilită de art. 5 din Convenție și să țină cont în deciziile lor de solicitările de eliberare.</p> <p>- În acest sens, motivele în favoarea sau defavoarea eliberării nu trebuie să fie generale și abstracte, dar bazate pe fapte concrete și pe situația personală a reclamantului, care să justifice detenția sa.</p>	12.000 euro (moral) 1.160 euro (cost/chelt.)

3					<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reamintește totodată că, în jurisprudența sa, dezvoltă patru motive fundamentale care pot justifica detenția provizorie a unei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni: riscul că bănuitul poate să se eschiveze; că, odată ce va fi eliberat, ar putea împiedica buna desfășurare a justiției; să nu comită noi infracțiuni sau să nu perturbeze ordinea publică. - Atunci când motivele sunt „relevante” și „suficiente”, Curtea cercetează dacă autoritățile naționale competente au manifestat o „diligență specială” pe parcursul procedurii. - Curtea reamintește că prelungirea „colectivă” a detenției provizorii este în sine, incompatibilă cu garanțiile oferite de art. 5 §3 din Convenție, în măsura în care această practică nu ia în considerație circumstanțele proprii fiecărei persoane deținute. - În plus, Curtea notează că nu pare ca, pe parcursul perioadei analizate, instanțele naționale să fi dorit aplicarea altor măsuri preventive care le-ar fi permis să asigure prezența reclamantului la proces. 	
5§1	<p>Detenție ilegală</p> <p>Instanțe constituite prin lege</p>	23.02.2016 Mozer [MC]		Transnistria, jurisdicție, fraudă, arest preventiv, condamnare de instanță transnistreană	<ul style="list-style-type: none"> - Cu referire la principiile generale definite în jurisprudența sa, Curtea consideră că preocuparea sa principală constă în faptul ca drepturile din Convenție să fie protejate mereu într-un mod eficient pe întreg teritoriul tuturor Părților Contractante, chiar dacă o parte a acestui teritoriu este sub controlul efectiv al unei alte Părți. - În consecință, nu pot fi apreciate într-un mod automat ca fiind ilicite, în scopurile limitate ale Convenției, deciziile luate de instanțele unei entități nerecunoscute pur și simplu din cauza naturii ilegale a acesteia, precum și reieșind din considerente că aceasta nu este recunoscută pe plan internațional. 	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>5.000 euro (material)</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>4.000 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- În conformitate cu acest raționament, Curtea consideră că este deja definit în jurisprudența sa că deciziile luate de instanțele entităților nerecunoscute, inclusiv deciziile luate de instanțele penale, pot fi considerate ca fiind „legale” în sensul Convenției, doar dacă ele să îndeplinească anumite condiții. Acest raționament nu implică nici într-un fel vreo recunoaștere a ambițiilor entităților respective pentru independența sa.</p> <p>- În același timp, Curtea a statuat cu mai multe ocazii următoarele: Convenția nu urmărește să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi care sunt practice și efective. Nu este suficient să se declare că drepturile din Convenție sunt protejate pe un anumit teritoriu - Curtea trebuie să se asigure că o astfel de protecție este, de asemenea, eficientă. Un rol primordial în asigurarea faptului că aceste drepturi sunt respectate i se atribuie instanțelor judecătorești naționale, care trebuie să ofere garanții de independență, imparțialitate și echitate a procedurilor.</p> <p>- În consecință, atunci când se evaluează dacă instanțele unei entități nerecunoscute satisfac testul stabilit în hotărârea <i>Ilașcu și alții</i>, și anume dacă acestea „fac parte dintr-un sistem judiciar care funcționează pe un temei constituțional și legal... compatibil cu Convenția”, Curtea va acorda prioritate chestiunii dacă acestea pot fi considerate ca fiind independente și imparțiale și dacă ele funcționează pe baza ordinii de drept.</p> <p>- Verificând dacă „instanțele din RMN” care au dispus arestarea preventivă a reclamantului, și anume „judecătoria din Tiraspol” și „curtea supremă a RMN” îndeplinesc criteriile de mai sus, Curtea trebuie să pornească de la constatările făcute în jurisprudența sa anterioară</p>	

				<p>cu privire la această entitate nerecunoscută. În cauza <i>Ilașcu și alții</i>, referindu-se la „caracterul vădit arbitrar al circumstanțelor în care reclamanții au fost judecați și condamnați” în 1993, Curtea a constatat următoarele: curtea supremă a RMN aparține unui sistem care poate fi cu greu atribuit unei baze constituționale și juridice ce ar reflecta o tradiție juridică compatibilă cu Convenția. În același timp, nu poate fi exclus faptul că situația a evoluat din momentul pronunțării acelei hotărâri în anul 2004. Acest lucru impune verificarea faptului dacă ceea ce a fost constatat în <i>Ilașcu și alții</i> cu privire la „instanțe din RMN” înaintea aderării Republicii Moldova și a Federației Ruse la Convenție, în 1997 și 1998, respectiv, continuă să rămână valabil și în prezenta cauză.</p> <p>- În opinia Curții, este, în primul rând, sarcina Părții Contractante care deține controlul efectiv asupra entității nerecunoscute în cauză să demonstreze că instanțele sale fac parte dintr-un sistem judiciar care funcționează pe o bază constituțională și juridică ce reflectă o tradiție juridică compatibilă cu Convenția. Astfel, după cum Curtea deja a constatat, în situația cu „RMN”, cea care deține un astfel de control efectiv este Rusia. Până în prezent, Guvernul Rusiei nu a prezentat Curții nicio informație cu privire la organizarea instanțelor din „RMN” care i-ar permite să evalueze dacă acestea îndeplinesc criteriile de mai sus. De asemenea, niciun detaliu cu privire la „legea din „RMN”, care a servit ca bază pentru detenția reclamantului, nu a fost prezentat de Guvernul Rusiei. Mai mult decât atât, Curtea notează asupra unui deficit de surse oficiale de informare cu privire la sistemul juridic și organizarea judecătorească în RMN, fapt care face dificilă obținerea unei imagini</p>	
--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>clare asupra legislației în vigoare. În consecință, Curtea nu este în măsură să verifice dacă „instanțe din „RMN” și practicile lor întrunesc cerințele menționate mai sus.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nu există, de asemenea, niciun temei pentru a asuma că ar exista un sistem care să reflecte o tradiție juridică compatibilă cu Convenția în regiune, similară cu cea din restul Republicii Moldova. Divizarea sistemelor judiciare ale Moldovei și „RMN” a avut loc în 1990, înainte de momentul când Moldova a aderat la Consiliul Europei, în anul 1995. De asemenea, legislația Republicii Moldova a fost supusă unei analize minuțioase, atunci când a fost solicitat statutul de membru al Consiliului Europei, cu modificările propuse pentru asigurarea compatibilității cu Convenția, pe care Moldova a ratificat-o, în cele din urmă, în anul 1997. Nicio astfel de analiză a sistemului juridic al „RMN” nu a fost făcută înainte de divizarea în sistemele judiciare separate din 1990, care nu a fost astfel niciodată parte dintr-un sistem care să reflecte o tradiție juridică considerată compatibilă cu principiile Convenției. - Curtea consideră, de asemenea, că aceste concluzii de mai sus sunt susținute de circumstanțele în care reclamantul din prezenta cauză a fost arestat și în care detenția sa a fost ordonată și prelungită și de jurisprudența menționată de către reclamant, precum și diferitele rapoarte mass-media, care trezesc îngrijorări cu privire la independența și calitatea instanțelor din „RMN”. - În concluzie, Curtea găsește că, în ceea ce privește perioada de timp acoperită de prezenta cauză, rămân a fi valabile constatările sale făcute în <i>Ilașcu și alții</i>. 	

3 8 9 13+3 8 și 9					<p>Prin urmare, se constată că instanțele de judecată din „RMN” și, implicit, în orice altă autoritate din „RMN”, nu puteau să ordone <i>arestul sau o detenție legală</i> a reclamantului, în sensul art. 5 §1 (c) din Convenție. În consecință, detenția reclamantului în baza dispozițiilor instanțelor din „RMN” a fost ilegală, în sensul acestei dispoziții.</p> <p>- Curtea constată că nu există nicio dovadă a participării directe la măsurile luate împotriva reclamantului a unor persoane care ar acționa în numele Federației Ruse. Cu toate acestea, Curtea a stabilit că Rusia a exercitat controlul efectiv asupra „RMN” în perioada relevantă în speță. Având în vedere această concluzie și în conformitate cu jurisprudența Curții, nu este necesar să se determine dacă Rusia a exercitat oare sau nu un control detaliat asupra politicilor și acțiunilor administrației locale subordonate. În virtutea sprijinului continuu militar, economic și politic pentru „RMN”, fără de care ultima altfel nu ar putea supraviețui, responsabilitatea Rusiei este angajată, în temeiul Convenției, în ceea ce privește încălcarea drepturilor reclamantului.</p> <p>- În concluzie și după ce a constatat că detenția reclamantului a fost ilegală în temeiul art. 5 §1 al Convenției, Curtea constată că a avut loc o încălcare a acestei prevederi din partea Federației Ruse.</p>	
5§1	Detenție ilegală Claritatea și previzibilitatea legii	15.03.2016 Savca		Ofițer de poliție de rang înalt, trafic de heroină, reținere, arest preventiv, condamnare	- Curtea reafirmă că „legalitatea” detenției în temeiul legislației naționale reprezintă elementul principal care urmează să fie luat în considerație, dar nu întotdeauna este decisiv. Curtea trebuie să verifice dacă detenția, pe parcursul acestei perioade, îndeplinește cerința articolului 5 § 1, care este de a preveni privarea arbitrară	12.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
3				<p>pentru alte infracțiuni decât cele pentru care a fost aplicat arestul, rejeudicare, art. 25 alin. (4) din Constituție</p>	<p>de libertate. În plus, Curtea trebuie să verifice, dacă legislația internă este în concordanță cu Convenția, inclusiv cu principiile generale exprimate sau implicite în acestea.</p> <p>- La acest ultim punct, Curtea subliniază că, atunci când este vorba despre privare de libertate, este deosebit de important ca principiul securității să fie respectat. Este totuși esențial ca atât condițiile de privațiune de libertate în conformitate cu legislația națională să fie clar determinate, cât și legea în sine să exprime o aplicare previzibilă, astfel încât să întrunească standardul principiului legalității consacrat în Convenție. Un standard care necesită ca legea să fie suficient de precisă pentru a permite persoanei, în caz de necesitate, cu o sugestie apropiată - să prevadă, la un nivel rezonabil, consecințele care trebuie să le implice o acțiune emisă.</p> <p>- Curtea reamintește că este competența autorităților naționale, mai presus de toate instanțele, ca să rezolve problemele de interpretare a legislației interne, rolul Curții limitându-se doar să determine dacă aceste interpretări sunt în conformitate cu Convenția.</p> <p>- Respectiv, acestea fiind spuse și având în vedere formularea clară a articolului 25 alin. (4) din Constituție în ceea ce privește durata maximă a arestului preventiv, Curtea consideră că legislația în baza căreia reclamantul a fost deținut în arest preventiv pentru o perioadă de 18 luni nu este suficient de clară și previzibilă în aplicarea sa. Prin urmare, nu s-a îndeplinit cerința de „legalitate”. Trebuie de subliniat că această concluzie nu trebuie înțeleasă ca o obligație pentru State de a impune niște termene privind durata de detenție în arest preventiv.</p>	

5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	05.07.2016 Buzadji [MC]	93	Director al unei companii, acuzat de tentativă de escrocherie, reclamant cooperant, arest după 10 luni de la începerea urmăririi penale, arest la domiciliu 7,5 luni, motive abstracte și stereotipare pentru prelungirea arestului	<p>- Perioada de timp, luată în considerație la aprecierea caracterului rezonabil detenției, în virtutea celei de-a doua părți din art. 5 §3, începe din momentul arestului persoanei. Din acest moment, în cadrul primului aspect al alineatului 3 persoana în cauză, de asemenea, dispune de dreptul să fie adusă „imediat în fața unui judecător sau a altui magistrat împuternicit prin lege să exercite puterea judecătorească”, oferind garanțiile de independență față de executiv și de părți. Din această dispoziție rezultă obligația procedurală a „judecătorului sau magistratului abilitat prin lege” de a efectua personal interogarea sau ascultarea individului adus în fața sa și obligația materială de a examina circumstanțele cauzei pro sau contra plasării în arest, de a se pronunța asupra existenței motivelor suficiente și justificative, iar în absența lor – de a dispune eliberarea persoanei.</p> <p>- Arestul la domiciliu este, de asemenea, considerat ca privațiune de libertate în dreptul intern relevant.</p> <p>- Chiar dacă se presupune că reclamantul a consimțit de a fi arestat la domiciliu, această măsură nu poate fi asimilată cu o eliberare. De asemenea, aceasta nu poate fi privită ca o formă de despăgubire, în sensul art. 5 §5, care prevede un asemenea drept.</p> <p>- În general, arestul la domiciliu implică pentru persoana în cauză mai puține restricții și suferință sau disconfort decât arestul preventiv. Motivul este că detenția necesită integrarea individului în mediul nou și, cel mai des, ostil, or el trebuie să împartă activitățile și resurse cu colegii săi deținuți, să respecte disciplina și să fie supus controlului la diverse niveluri din partea autorităților, douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru. [...] În consecință, dacă ei au de ales între arestul la domiciliu</p>	3.000 euro (moral) 4.837 euro (cost/chelt.)
-----	--	-------------------------------	----	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>și arestul în închisoare, ca și în cazul reclamantului, cea mai mare parte a persoanelor, în mod normal, ar opta pentru prima măsură.</p> <p>- La fel ca și pentru ordonanța inițială de punere în arest, judecătorii au omis să examineze personalitatea reclamantului, moralitatea sa, proprietatea și legăturile cu țara, precum și comportamentul său pe parcursul celor 10 luni de urmărire penală.</p>	
5§1	<p>Detenție ilegală</p> <p>Mandat de arest internațional arbitrar</p>	02.05.2017 Vasiliciuc		<p>Aeroportul internațional Chișinău, bijuterii, confiscare, urmărire penală, tentativă de contrabandă cu bijuterii, mandat de arest internațional, <i>habeas corpus</i>, Grecia, reținere, refuz în extradare</p>	<p>- Curtea amintește că art. 5 al Convenției se poziționează, împreună cu art. 2, 3 și 4, în primul rang al drepturilor fundamentale care protejează securitatea fizică a persoanei. Scopul său principal este de a preveni privarea arbitrară sau nejustificată de libertate.</p> <p>- Nicio lipsire de libertate nu este compatibilă cu Convenția, decât dacă este legală. Expresiile „legală” și „în conformitate cu o procedură prevăzută de lege” din art. 5 §1 al Convenției se referă, în esență, la dreptul național și stabilesc obligația de a se conforma normelor de fond și de procedură ale acestuia. Deși, în primul rând, autoritățile naționale, în special instanțele judecătorești, trebuie să interpreteze și să aplice legea națională, în conformitate cu art. 5 §1, nerespectarea dreptului intern implică o încălcare a Convenției și Curtea poate și trebuie să verifice dacă această lege a fost respectată. O perioadă de detenție este, în principiu, „legală”, dacă se întemeiază pe un mandat judecătoresc. Chiar și neajunsurile din mandatul de arestare nu conferă în mod necesar caracter ilegal perioadei de detenție, în sensul art. 5 §1.</p>	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>890 euro (cost/chelt.)</p>

					<ul style="list-style-type: none"> - Respectarea legislației naționale nu este, totuși, suficientă: art. 5 §1 din Convenție impune, în plus, ca orice privare de libertate să fie în conformitate cu scopul de a proteja individul de arbitrarie. Faptul că nicio detenție arbitrară nu poate fi compatibilă cu art. 5 §1 reprezintă un principiu fundamental, iar noțiunea de „arbitrarie” din art. 5 §1 se extinde dincolo de neconformitatea cu legislația națională, astfel încât o privare de libertate poate fi legală din punct de vedere al dreptului intern, dar, totuși, arbitrară și, prin urmare, contrară Convenției. - Curtea consideră că, atunci când este vorba de o chestiune atât de importantă precum dreptul la libertate, este obligatoriu ca autoritățile naționale să demonstreze în mod convingător că detenția era necesară. În cazul în care autoritățile dispun arestul preventiv al unei persoane, pe motiv că aceasta nu a apărut în fața instanței atunci când a fost citată, ele ar trebui să se asigure că persoana în cauză a fost notificată în modul corespunzător și a avut suficient timp să se conformeze, și să ia măsuri rezonabile pentru a verifica dacă aceasta într-adevăr s-a ascuns. - În cererea sa <i>habeas corpus</i>, reclamanta a susținut că nu a fost citată să se prezinte în fața procurorilor și că s-a angajat să se prezinte în fața lor și să renunțe la pașaportul său. Refuzul instanțelor naționale de a verifica argumentele reclamantei cu privire la citarea necorespunzătoare și de a-i oferi șansa să se prezinte în fața autorităților a convins Curtea că detenția reclamantei nu poate fi considerată necesară și lipsită de arbitraritate, în temeiul art. 5 §1 (c) din Convenție. 	
--	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
5§1 3 8 13 34 1 P1	Detenție ilegală	09.05.2017 Eriomenco		Transnistria, jurisdicție, administrator al societății comerciale, escrocherie, cauză penală, reținere, detenție	<p>- Curtea reamintește jurisprudența sa bine stabilită cu privire la art. 5 §1 din Convenție, conform căreia orice privare de libertate nu trebuie doar să se încadreze în una dintre excepțiile prevăzute la literele a) - f), dar, de asemenea, să fie „legală”. Prin „legalitatea” detenției, care presupune și aplicarea „mijloacelor legale”, Convenția se referă, în principal, la legislația națională și prevede obligația ca privarea de libertate să se facă în conformitate cu normele de fond și de procedură prevăzute în legislația națională. Această expresie, impune ca orice arest sau detenție să aibă o bază legală în dreptul intern; de asemenea, aceasta afectează calitatea legii, care trebuie să fie compatibilă cu principiile statului de drept, un concept inerent tuturor articolelor din Convenție.</p> <p>- În cauza <i>Mozer</i>, Curtea a considerat că, până în 2010, în regiunea transnistreană nu a existat un sistem care să reflecte o tradiție judiciară compatibilă cu Convenția. Prin urmare, nici instanțele din „RMN” sau, implicit, orice altă autoritate a „RMN” nu puteau ordona ca reclamantul din această cauză să fie „arestat și reținut [în mod legal]”, în sensul art. 5 §1 c) din Convenție și, prin urmare, reținerea reclamantului, care s-a bazat pe ordonanță emisă de instanțele din „RMN” nu a fost legală, în sensul acestei dispoziții.</p> <p>- În lipsa unor noi informații relevante, care să demonstreze contrariul, Curtea consideră că, în ceea ce privește perioada la care se referă acest caz, rămân valabile constatările din hotărârea <i>Mozer</i>, menționate în paragraful precedent. Prin urmare, Curtea consideră că, în acest caz, a avut loc o încălcare a art. 5 §1 din Convenție.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>119.755 euro (material)</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>

5§1	Detenție ilegală	16.05.2017 Gumeniuc	Exces de viteză, amendă administrativă de 60 lei, executor judecătoresc, înlocuirea amenzii cu arestul administrativ, reținere, criză cardiacă, citare	<p>- Curtea reiterează că art. 5 al Convenției se află, împreună cu art. 2, 3 și 4, în primul rang al drepturilor fundamentale care protejează securitatea fizică a individului. Scopul său principal este de a preveni privările de libertate arbitrare sau nejustificate.</p> <p>- În timp ce prima propoziție a art. 5 §1 al Convenției conține o declarație generală a dreptului la libertatea și securitatea persoanei, a doua propoziție prevede o listă exhaustivă de șase excepții de la dreptul la libertate, și anume șase moduri în care detenția poate fi impusă în mod legitim. Aceste excepții sunt prevăzute la subparagrafele (a)-(f) și nicio privare de libertate nu poate fi compatibilă cu art. 5 §1, decât dacă ea cade în domeniul de aplicare a acestor excepții.</p> <p>- Trebuie reiterat următoarele: condiția din art. 5 §1 (a), precum că o persoană să fie deținută în mod legal în urma „condamnării pronunțate de către un tribunal competent”, nu implică faptul că și Curtea trebuie să supună procesul care conduce la această condamnare unui control cuprinzător și să verifice dacă s-au respectat pe deplin toate cerințele din art. 6 al Convenției. Cu toate acestea, dacă o „condamnare” rezultă dintr-un proces care a constituit o „negare flagrantă a justiției”, cu alte cuvinte – care a fost „în mod vădit contrar prevederilor din articolul 6 sau principiilor consacrate în acesta”, privarea de libertate ce rezultă nu ar fi justificată în temeiul art. 5 §1 (a) al Convenției.</p> <p>- În aceste circumstanțe, Curtea consideră că, din moment ce condamnarea reclamantului a constituit o încălcare flagrantă a garanțiilor unui proces echitabil, detenția ulterioară trebuie considerată ca fiind arbitrară și, prin urmare, nu o „detenție legală”, justificată prin art. 5 §1 (a).</p>	<p>1.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>
-----	------------------	------------------------	--	--	---

1	2	3	4	5	6	7
5§1	Detenție ilegală	30.05.2017 Apcov		Transnistria, jurisdicție, deținut, Penitenciarul nr. 2 Tiraspol, HIV, refuz de a acorda tratament dentar urgent	<p>- Curtea reiterează faptul că este bine stabilit în jurisprudența sa referitoare la art. 5 §1 că orice privare de libertate nu trebuie să se bazeze numai pe una dintre excepțiile enumerate la punctele a) - f), ci trebuie să fie și „legală”.</p> <p>- În cazul în care se pune problema „legalității” detenției, inclusiv întrebarea dacă a fost respectată „o procedură prevăzută de lege”, Convenția se referă în principal la dreptul național și stabilește obligația de a se conforma normelor de drept material și procedural din dreptul intern. În primul rând, este necesar ca orice arest sau detenție să aibă un temei juridic în dreptul intern; de asemenea, se referă și la calitatea legii, cerând compatibilitatea acesteia cu statul de drept, un concept inerent tuturor articolelor Convenției.</p> <p>- Curtea reiterează că în cauza <i>Mozer</i>, aceasta a considerat că sistemul judiciar al „RMN” nu era un sistem juridic care să reflecte o tradiție juridică compatibilă cu Convenția. Din acest motiv, Curtea a considerat că instanțele „RMN” și, implicit, orice altă autoritate „RMN” nu puteau ordona arestarea „legală” sau detenția reclamantului în sensul art. 5 §1 al Convenției.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>40.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>
6§1 3						
5§1	Detenție ilegală	30.05.2017 Vardanean		Transnistria, jurisdicție, jurnalist, arest, acuzație de trădare și spionaj, condamnare, presiune din partea instituțiilor internaționale,	<p>- Este bine definit în jurisprudența Curții cu privire la art. 5 §1 că orice privare de libertate nu trebuie numai să se bazeze pe una din excepțiile enumerate de la literele (a) la (f), ci, de asemenea, trebuie să fie „legală”. În cazul în care „legalitatea” detenției este disputabilă, inclusiv la chestiunea dacă „o procedură prevăzută de lege” a fost respectată, Convenția, în esență, face trimitere la dreptul intern și stabilește obligația de a se conforma</p>	

6§1 8			grațiere, servicii secrete transnistrene	<p>cu normele de fond și de procedură ale legislației naționale. Acest lucru impune, în primul rând, ca orice arest sau detenție să aibă o bază legală în dreptul intern, dar, de asemenea, se referă și la calitatea legii, solicitând ca aceasta să fie compatibilă cu ordinea de drept, un concept inerent tuturor articolelor din Convenție.</p> <p>- Curtea reiterează că a stabilit în cauza <i>Mozer</i> că „sistemul juridic” al „RMN” nu este un sistem compatibil cu Convenția. Din acest motiv Curtea a stabilit că instanțele și, prin urmare, orice altă autoritate „RMN” nu ar fi putut să dispună „arestul sau detenția legală” a reclamantului în sensul art. 5 §1 din Convenție.</p> <p>- Din lipsă de alte informații noi și pertinente care să demonstreze contrariul, Curtea consideră că, în cazul de față, este valabilă concluzia adoptată în cauza <i>Mozer</i>. Mai mult, în lumina celor expuse mai sus, Curtea consideră că instanțele „RMN” nu doar că nu puteau să dispună arestarea legală a reclamantului, în sensul art. 5 §1 din Convenție, dar, de asemenea, acestea nu pot fi calificate ca „instanțe independente și instituite prin lege” în sensul art. 6 §1 din Convenție.</p>	<p>Ernest Vardanean 30.000 euro (moral)</p> <p>Irina Vardanean 7.000 euro (moral)</p> <p>Ambilor: 4.000 euro (cost/chelt.)</p>
5§1	Despăgubiri infime	30.05.2017 Grecu	Reținere, detenție 10 ore, rele tratamente, acțiune civilă împotriva statului, recunoașterea încălcării la nivel național a art. 3, 5, 6 și 13, prejudiciul adjudecat de 3.200 euro	<p>- Nu există nicio îndoială și nu este contestat de către părți faptul că reclamanta a suferit o încălcare a drepturilor sale garantate de art. 3 (aspecte de fond și de procedură) și 5 §1 din Convenție. În acest sens, Curtea nu vede niciun motiv să se îndepărteze de la decizia instanțelor naționale, care au recunoscut încălcarea acestor prevederi. Curtea împărtășește această opinie și nu consideră necesar să reexamineze fondul respectivelor plângeri. Curtea, de asemenea, notează, că instanțele naționale au acordat reclamantei despăgubiri</p>	<p>11.800 euro (moral)</p> <p>840 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
3					<p>pentru prejudiciul moral și consideră că problema principală este dacă adjudecarea a fost proporțională cu prejudiciul suferit de reclamantă.</p> <p>- Curtea notează că, pentru prejudiciu moral, Curtea Supremă de Justiție a acordat reclamantei echivalentul a 3.200 euro. Având în vedere detenția ilegală contrară art. 5 §1 al Convenției și maltratarea la care a fost supusă reclamanta de către poliție, aceasta este cu mult sub sumele acordate de Curte în cauzele în care a fost constatată o încălcare numai a articolului 3 (a se vedea, spre exemplu, <i>Cazanbaev</i>, nr. 32510/09, 19 ianuarie 2016, unde Curtea a acordat reclamantului 12.000 euro în ceea ce privește retelele tratamente aplicate de către poliție; a se vedea, de asemenea, <i>Sochichiu</i>, nr. 28698/09, 15 mai 2012, unde Curtea a acordat 15.000 euro reclamantului care a fost maltratată în timpul detenției). Mai mult de atât, Curtea reiterează faptul că acordarea de despăgubiri civile nu este suficientă pentru a lipsi un reclamant de statutul de victimă în ceea ce privește retelele tratamente, având în vedere obligația statelor de a investiga acuzațiile de maltratare din proprie inițiativă.</p> <p>- Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că reclamanta poate încă să pretindă a fi victima unei încălcări a art. 3 și a art. 5 §1 din Convenție.</p> <p>- De asemenea, Curtea constată că a avut loc o încălcare a art. 3 și a art. 5 §1 din Convenție, care rezultă din detenția ilegală a reclamantei la 22 februarie 2002, maltratarea de către poliție și lipsa unei investigații corespunzătoare a plângerii de maltratare.</p>	

5§1	Detenție ilegală	30.05.2017 Soyma		Transnistria, jurisdicție, fiu ucrainean, condamnare de autoritățile transnistrene, deținut, cerere transfer în Ucraina, refuz, suicid	<p>- În cazul în care se pune problema „legalității” detenției, inclusiv chestiunea dacă a fost respectată „o procedură prevăzută de lege”, Convenția se referă în esență la dreptul național și stabilește obligația de a se conforma normelor de drept material și procedural din dreptul intern. În principiu, este necesar ca orice arest sau detenție să aibă un temei juridic în dreptul intern; se referă, de asemenea, la calitatea legii, cerând compatibilitatea cu statul de drept, un concept inerent tuturor articolelor Convenției.</p> <p>- Curtea reiterează faptul că, în cauza <i>Mozer</i>, acesta a constatat că sistemul judiciar al „RMN” nu este un sistem care să reflecte o practică judecătorească în concordanță cu Convenția. Din acest motiv, Curtea a constatat că instanțele „RMN” și, implicit, orice altă autoritate „RMN” nu este competentă de a dispune arestarea sau detenția „legală” a reclamantului, în sensul art. 5 §1 al Convenției.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>Ucr Inadmisibilă</p> <p>FR Încălcare</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>
5§1	Detenție ilegală	17.10.2017 Draci		Transnistria, jurisdicție, ucrainean, deținut, contracte comerciale, neexecutarea contractului, reținere, lipsa tratamentului medical, lipsa luminii naturale, codeținuți bolnavi de tuberculoză, condamnare, amnistiere	<p>- Curtea reiterează că în cauza <i>Mozer</i> a statuat că sistemul judiciar al „RMN” nu era un sistem care să reflecte o tradiție juridică compatibilă cu Convenția. Din acest motiv, Curtea a considerat că instanțele „RMN” și, implicit, orice altă autoritate „RMN” nu au putut să dispună arestarea sau detenția „legală” a reclamantului, în sensul art. 5 §1 din Convenție.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>22.000 euro (moral)</p> <p>60 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§1 3 34	Detenție ilegală	17.10.2017 Braga		Transnistria, jurisdicție, reținere, escrocherie și instigare la luare de mită, condamnare, deținut, Penitenciarul nr. 2 Tiraspol, transfer, Spitalul Pruncul, dizabilitate de gradul 3, amnistiere	<p>- Curtea admite că, în ciuda controlului complet asupra reclamantului în timpul detenției sale în Republica Moldova, autoritățile moldovenești nu au împiedicat transferul său înapoi la „RMN”, plasându-l astfel în condiții de detenție incompatibile cu art. 3 alineatul din Convenție. Prin urmare, Curtea concluzionează că Republica Moldova nu și-a îndeplinit obligația de a asigura respectarea drepturilor reclamantului.</p> <p>- Curtea consideră că detenția de către autoritățile moldovenești pe baza condamnării de către o instanță „RMN” sau a oricărei alte decizii a unei autorități „RMN”, precum și a transferului către orice autoritate pentru a fi reținut pe baza deciziilor luate de diferite autorități „RMN”, nu au temei juridic. Pentru aceleași motive, ca cele prezentate în ceea ce privește plângerea în temeiul art. 3 al Convenției, constată că a avut loc o încălcare a art. 5 § 1 cu privire la privarea de libertate a reclamantului în timpul celei de a doua și a treia perioadă de detenție menționată în paragraful precedent, pentru care Republica Moldova este responsabilă.</p>	<p>RM Încălcare</p> <p>3.000 euro (moral)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt)</p> <p>FR Încălcare</p> <p>9.000 euro (moral)</p> <p>2.000 euro (cost/chelt.)</p>
5§1	Detenție ilegală Nerespectarea termenilor de efectuare a acțiunilor procesuale	12.12.2017 Ialamov		Acuzație de omor și furt, reținere, arest preventiv, înaintarea cererii de prelungire a măsurii preventive sub formă de arest cu încălcarea termenului legal de 5 zile	<p>- Revenind la faptele din speță, Curtea constată că, în temeiul art. 186 alin. (6) din Codul de procedură penală, procurorul este obligat să înainteze demersul de prelungire a arestului nu mai târziu decât cu 5 zile înainte de expirarea perioadei curente de arest. În opinia Guvernului, acest termen este opțional și nerespectarea lui nu poate duce la eliberarea deținutului. Totuși, această interpretare se dovedește a fi contrară prevederilor art. 230 alin. (2) din Codul de procedură penală, care prevede în termeni clari că nerespectarea termenului</p>	<p>4.500 euro (moral)</p> <p>1.305 euro (cost/chelt.)</p>

					<p>prevăzut pentru exercitarea unui drept procesual atrage după sine pierderea acestui drept și nulitatea actelor emise peste termen. În plus, hotărârea explicativă a Curții Supreme de Justiție prevede că un deținut trebuie eliberat la expirarea perioadei de arest, dacă procurorul nu respectă termenul de 5 zile la depunerea demersului de prelungire a acestuia. Deși această interpretare a fost dată după desfășurarea evenimentelor din speță, nu există circumstanțe ce ar susține afirmația Guvernului potrivit căreia prevederea din art. 186 alin. (6) ar fi avut un caracter opțional.</p> <p>- Din cele expuse mai sus rezultă că admiterea demersului procurorului privind prelungirea termenului de detenție în privința reclamantului a fost efectuată cu încălcarea dreptului intern și că detenția dispusă, ca urmare a acestei încheieri, a fost ilegală.</p>	
5§1	<p>Detenție ilegală</p> <p>Egalitatea armelor</p>	15.05.2018 Pașa		<p>Reținere, trafic de ființe umane, corectarea datei emiterii încheierii privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest</p>	<p>- Părțile n-au contestat faptul că detenția reclamantului între 6 și 16 martie 2011 nu fusese în conformitate cu legea națională. Instanțele naționale au ajuns la aceeași concluzie, iar Curtea nu vede niciun motiv să se îndeparteze de constatările lor. Aceasta reamintește că o detenție care nu este în conformitate cu legea națională este contrară art. 5 §1 din Convenție.</p> <p>- De asemenea, Curtea notează că, în pofida constatării că detenția reclamantului fusese contrară dreptului intern, instanțele naționale nu au acordat despăgubiri. Curtea reamintește că o decizie sau o măsură favorabilă unui reclamant nu este, în principiu, suficientă pentru a priva individul de statutul său de „victimă” decât în cazul în care autoritățile naționale au recunoscut, fie în mod expres, fie în fond, și apoi au oferit despăgubiri pentru</p>	<p>5.000 euro (moral)</p> <p>650 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>încălcarea Convenției. Dat fiind faptul că reclamantului nu i s-a acordat nicio despăgubire, el mai poate pretinde a fi victima unei încălcări a art. 5 §1 din Convenție.</p> <p>- Curtea reiterează că în cazul unei persoane a cărei detenție cade sub incidența art. 5 §1 (c) este necesară o audiere. Având în vedere impactul dramatic al privării de libertate asupra drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză, procedurile desfășurate în temeiul art. 5 §4 din Convenție trebuie, în principiu, să îndeplinească, în cea mai mare măsură posibilă, în condițiile unei investigații în curs de desfășurare, cerințele de bază ale unui proces echitabil.</p> <p>- Egalitatea de arme nu este asigurată în cazul în care avocatului i se refuză accesul la acele materiale din dosarul penal care sunt esențiale pentru a contesta efectiv legalitatea, în sensul Convenției, a detenției clientului său. Conceptul de legalitate a detenției nu se limitează la respectarea cerințelor procedurale stabilite în dreptul intern, ci se referă și la caracterul rezonabil al suspiciunii pe care se întemeiază arestarea, la legitimitatea scopului urmărit prin arest și la justificarea detenției care a urmat. Curtea recunoaște necesitatea desfășurării eficiente a urmăririi penale, ceea ce poate implica faptul că unele informații administrate în timpul acesteia trebuie să fie păstrate în secret, pentru a împiedica bănuții să manipuleze dovezi și să submineze cursul justiției. Totuși, acest scop legitim nu poate fi realizat în detrimentul restricțiilor substanțiale ale dreptului la apărare.</p>	

5§4					<p>- În cazul de față, instanța care a dispus arestarea preventivă a reclamantului la 8 februarie 2011 nu i-a acordat acces la materialele prezentate de procuror, în susținerea necesității de a-i fi aplicată arestarea preventivă. Iar Curtea de Apel nu a răspuns la plângerea reclamantului în această privință.</p> <p>- Curtea notează că nici instanța de fond, nici Curtea de Apel nu au argumentat faptul că nu ar fi furnizat această informație și că, prin urmare, reclamantul nu a putut contesta în mod corespunzător motivele detenției sale. În astfel de circumstanțe, nu se poate afirma că principiul „egalității armelor”, în sensul art. 5 din Convenție, a fost respectat în speță.</p>	
5§1 3 6§1 13	Detenție ilegală Claritatea și previzibilitatea legii	05.06.2018 Goremichin		Reținere în Bruxelles, extradare, prelungirea măsurii preventive sub formă de arest, <i>habeas corpus</i> , arest preventiv peste 12 luni	<p>- Curtea reamintește că a examinat o plângere identică în cauza <i>Savca</i> și a constatat o încălcare a art. 5 §1 din Convenție din cauza faptului că legislația pe baza căreia reclamantul fost deținut nu a fost suficient de clară și previzibilă în aplicarea sa și, prin urmare, nu îndeplinea cerința de „legalitate”.</p> <p>- Deoarece nu există motive pentru a ajunge la o concluzie diferită în prezenta cauză, Curtea conchide că a fost încălcat art. 5 §1 al Convenției și în acest caz.</p>	15.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	05.06.2018 Ceaicovschi		Directorul unei companii mari de echipamente medicale, acuzații de licitații trucate, percheziție, motive abstracte și stereotipare	<p>- Curtea reiterează faptul că justificarea oricărei perioade de detenție, oricât de scurtă ar fi, trebuie demonstrată în mod convingător de autorități. Cerința ca funcționarul judiciar să prezinte motive relevante și suficiente pentru detenție – pe lângă persistența unei suspiciuni rezonabile – se aplică deja în momentul primei decizii prin care se dispune arestul preventiv, adică „prompt” după arestare. În plus, atunci când se decide dacă o</p>	10.000 euro (moral) 4.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
3				pentru prelungirea arestului, arestul la domiciliu	<p>persoană trebuie eliberată sau reținută, autoritățile sunt obligate să ia în considerație măsuri alternative de asigurare a prezentării sale în proces.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Justificările care au fost considerate motive relevante și suficiente în jurisprudența Curții au inclus motive precum pericolul de evadare, riscul de exercitare a presiunii asupra martorilor sau de manipulare a probelor, riscul complotului, riscul recidivării, riscul de a provoca dezordine publică și necesitatea de a proteja deținutul. - Potrivit jurisprudenței Curții, arestul la domiciliu este considerat, având în vedere gradul și intensitatea acestuia, drept privare de libertate în sensul art. 5 din Convenție. 	
5§1	Despăgubiri infime	10.07.2018 Mătăsaru și Savițchi		Protest stradal, reținere, detenție de 6 ore, acțiune civilă în baza Legii nr. 1545, decizia Curții Supreme de Justiție, constatarea încălcării drepturilor reclamantilor, prejudiciul moral în sumă de 900 și 270 euro	- Nu există nicio îndoială și este indiscutabil între părți că reclamantii au suferit o încălcare a drepturilor lor în temeiul art. 5 §1 și 11 din Convenție. În acest sens, Curtea nu vede niciun motiv să se îndepărteze de la concluzia instanțelor naționale, care au recunoscut încălcarea acestor articole. Curtea împărtășește această opinie și nu consideră necesară reexaminarea fondului prezentei plângeri. De asemenea, Curtea notează că instanțele naționale au acordat reclamanților despăgubiri pentru prejudiciul moral. Prin urmare, problema principală constă în faptul dacă despăgubirea a fost proporțională cu prejudiciul suferit de reclamantii. Curtea reamintește, în acest ultim caz, că cuantumul compensației nu trebuie să fie nerezonabil în comparație cu despăgubirile adjuocate de Curte în cauze similare.	Total: 8.000 euro (moral) 4.000 euro (cost/chelt.)

11					<p>- În cazul în care, așa cum este situația în speță, statutul de victimă și, prin urmare, existența unei încălcări este legată de compensația pecuniară acordată la nivel național, evaluarea Curții implică în mod necesar comparația dintre valoarea reală atribuită și suma pe care Curtea o va acorda în cazuri similare.</p> <p>- Curtea Supremă de Justiție a acordat reclamanților echivalentul a 900 de euro și respectiv 270 de euro cu titlu de prejudiciu moral. Aceste sume sunt considerabile mai mici decât sumele acordate de Curte în cazurile în care s-a constatat o încălcare a art. 5 § 1 și 11 ale Convenției.</p>	
5§1	Despăgubiri infime	10.07.2018 Cucu și alții	Proteste din 9 aprilie 2009, reținere, detenție, cauză penală, acțiune civilă în baza Legii nr. 1545, decizia Curții Supreme de Justiție, constatarea încălcării drepturilor reclamanților, prejudiciul moral în sume de 15.000 lei, 7.000 lei și 6.000 lei, despăgubiri în baza hotărârilor de Guvern în sume de 10.000 lei și 7.000 lei	<p>- Curtea Supremă de Justiție și Guvernul au acordat primului reclamant echivalentul a 1.460 euro, 862 euro celui de-al doilea reclamant și 317 euro celui de-al treilea reclamant în ceea ce privește prejudiciul moral. Aceste sume sunt cu mult sub limita sumelor acordate de Curte în cazurile în care a constatat o încălcare a art. 5§1 al Convenției.</p>	<p>A. Cucu – 4.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)</p> <p>E. Tanasiev – 4.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)</p> <p>V. Vladarcic – 4.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)</p>	

1	2	3	4	5	6	7
5§4	Accesul la materialele din dosar Celeritatea examinării cererii <i>habeas corpus</i>	10.07.2018 Iurcovschi și alții		Ofițeri de poliție, tentativă de reținere a unui terț, maltratarea în cadrul reținerii, deces, cauză penală pe faptul comiterii infracțiunii de omor, răpire și exces de putere, arest preventiv, <i>habeas corpus</i> , accesul la materialele din dosar	<p>- Curtea reiterează faptul că, având în vedere impactul dramatic al privării de libertate asupra drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză, procedurile desfășurate în temeiul art. 5 §4 al Convenției ar trebui, în principiu, să corespundă, în cea mai mare măsură posibilă, în cadrul urmăririi penale, cerințelor de bază ale unui proces echitabil.</p> <p>- Egalitatea de arme nu este asigurată în cazul în care avocatului i se refuză accesul la acele documente din dosar care sunt esențiale pentru o contestare efectivă a legalității, în sensul Convenției, a detenției clientului său. Conceptul de legalitate a detenției nu se limitează la respectarea cerințelor procedurale prevăzute de dreptul intern, ci se referă și la caracterul rezonabil al suspiciunii pe care se bazează arestarea, la legitimitatea scopului urmărit prin arest și la justificarea detenției care a urmat. Curtea recunoaște necesitatea desfășurării eficiente a investigațiilor penale, ceea ce poate implica faptul că unele informații colectate în timpul acestora trebuie să fie păstrate în secret, pentru a împiedica bănuții să manipuleze dovezi și să submineze cursul justiției. Totuși, acest scop legitim nu poate fi urmărit în detrimentul restricțiilor substanțiale asupra dreptului la apărare.</p> <p>- Curtea reiterează faptul că art. 5 §4 al Convenției, garantând persoanelor reținute dreptul de a iniția proceduri de contestare a legalității privării lor de libertate, proclamă, de asemenea, după instituirea unei astfel de proceduri, dreptul la o hotărâre judecătorească promptă privind legalitatea detenției și ordonarea încetării acesteia dacă detenția se dovedește a fi ilegală.</p>	4.500 euro (moral) 1.200 euro (cost/chelt.)

				<p>Întrebarea dacă dreptul unei persoane, în temeiul art. 5 §4, a fost respectat trebuie să fie determinată în funcție de circumstanțele fiecărui caz.</p> <p>- Curtea este pregătită să accepte argumentul Guvernului, potrivit căruia, de vreme ce a doua cerere a fost asemănătoare cu prima, nu a fost necesară examinarea ambelor. Prin urmare, va considera că instanțele naționale au avut nevoie de aproape două luni pentru a examina solicitarea <i>habeas corpus</i> a solicitantului. Curtea apreciază că o astfel de perioadă nu poate fi considerată conformă cerinței unei hotărâri judecătorești prompte, în sensul art. 5 §4 al Convenției.</p> <p>- Se notează faptul că instanța națională a întâmpinat probleme administrative, cum ar fi abținerea a trei judecători. Cu toate acestea, astfel de considerente nu au putut justifica o întârziere atât de lungă, având în vedere miza pentru reclamant.</p>	
5§1	Detenție ilegală	17.07.2018 Mangîr și alții	Transnistria, jurisdicție, polițiști, reținuți, Izolatorul din Tiraspol, detenție 3 și 7 zile, „escadroane negre”, subsol, lipsa ventilației, supraaglomerare, CPT, vizita Raportorului special, Mangîr, maltratare, contuzie la cap	<p>- Curtea reiterează că în cauza <i>Mozer</i> ea a considerat că sistemul judiciar al „RMN” nu era un sistem care reflectă o tradiție juridică compatibilă cu Convenția. Din acest motiv, Curtea a considerat că pretensele instanțe ale „RMN” și, implicit, orice altă structură „RMN” nu puteau dispune arestarea sau detenția „legală” a reclamantului, în sensul art. 5 §1 din Convenție.</p> <p>- În absența oricăror informații noi și pertinente, care să dovedească contrariul, Curtea consideră că decizia luată în cauza <i>Mozer</i> este valabilă și în cazul de față.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Mangîr – 25.000 euro (moral)</p> <p>Condrea – 20.000 euro (moral)</p>

1	2	3	4	5	6	7
3 13+3						Vasiliev – 15.000 euro (moral) Dațco – 15.000 euro (moral) Pohilă – 15.000 euro (moral) Total: 3.000 euro (cost/chelt.)
5§1 3 13	Detenție ilegală	04.09.2018 Miron		Reținere, detenție preventivă mai lungă de 12 luni, art. 25 alin. (4) din Constituție	-----	10.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
5§1	Detenție ilegală	04.09.2018 Dogotar		Pensionar, întrunire, Ministrul muncii și protecției sociale, huliganism, examinare psihiatrică, internare în spital, detenție 8 zile	- Curtea reiterează faptul că o persoană nu poate fi considerată ca fiind „bolnavă mintal”, în sensul art. 5 §1 al Convenției, și că a fost privată de libertate, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite următoarele trei condiții minime: trebuie să se dovedească în mod credibil că este bolnavă mintal; tulburarea mintală trebuie să fie de un fel sau grad care să justifice detenția obligatorie; iar validitatea detenției continue depinde de persistența unei astfel de tulburări.	6.000 euro (moral) 1.680 euro (cost/chelt.)

					- Din faptele din speță rezultă că niciuna dintre condițiile menționate anterior nu a fost îndeplinită. Ordonanța judecătorească din 2 iulie 2014 viza exclusiv stabilirea faptului că reclamantul ar fi fost apt să pledeze în cadrul unei proceduri penale și nu să îl protejeze pe acesta sau pe alții. Curtea consideră, așadar, că detenția reclamantului între 18 și 25 septembrie 2014 nu se încadrează în temeiul art. 5 §1 litera (e) și era astfel arbitrară. În consecință, a avut loc o încălcare a art. 5 §1 al Convenției.	
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție Celeritatea examinării cererii de <i>habeas corpus</i> Dreptul la reparații	23.10.2018 Coteț	Altercație, reținere, prelungirea măsurii preventive sub formă de arest, motive relevante și suficiente pentru prelungirea arestului timp de 4 luni, <i>habeas corpus</i> , Penitenciarul nr. 13, examinarea cererii <i>habeas corpus</i> 22 de zile, despăgubiri	- Justificările considerate în jurisprudența Curții ca fiind „relevante” și „suficiente” au inclus motive precum pericolul de evadare, riscul de a exercita presiuni asupra martorilor sau de alterare a probelor, riscul de coluziune, riscul recidivării, riscul de a provoca tulburare publică și necesitatea de a proteja persoanele care fac obiectul unor măsuri privative de libertate. - Prezumția este întotdeauna în favoarea eliberării. Autoritățile judiciare naționale trebuie să examineze, respectând principiul prezumției de nevinovăție, toate faptele care militează pentru sau împotriva existenței cerinței de interes public menționate mai sus sau care justifică o abatere de la regula prevăzută la art. 5 și trebuie să stabilească în deciziile lor privind cererile de eliberare din detenție. În esență, pe baza motivelor prezentate în aceste decizii și a faptelor bine documentate, indicate de reclamant în recursurile sale, Curtea este chemată să decidă dacă a avut loc sau nu o încălcare a art. 5 §3 din Convenție. Argumentele pentru și împotriva eliberării nu trebuie să fie „generale și abstracte”.	4.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)	

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- În ceea ce privește circumstanțele prezentei spețe, Curtea observă, în primul rând, că nu era complexă cauza penală împotriva reclamantului și că nu trebuiau să fie audiate decât câteva persoane. Curtea notează, de asemenea, că principala acuzație împotriva reclamantului a fost că a provocat o vătămare corporală unei persoane din imprudență. De asemenea, se pare că reclamantul a cooperat cu autoritățile de anchetă în cadrul investigațiilor. Reclamantul a avut un loc de trai și un loc de muncă permanent, anterior nu fusese judecat.</p> <p>- Curtea reiterează faptul că art. 5 §4 al Convenției, garantând persoanelor deținute dreptul de a iniția proceduri de contestare a legalității privării lor de libertate, proclamă, de asemenea, după instituirea unei astfel de proceduri, dreptul la o hotărâre judecătorească promptă privind legalitatea detenției și ordonarea încetării acesteia, dacă se dovedește a fi ilegală. Problema dacă dreptul unei persoane, în temeiul art. 5 §4 al Convenției, a fost respectat trebuie să fie determinată în funcție de circumstanțele fiecărei cauze.</p> <p>- Curtea notează că a fost nevoie de douăzeci și două de zile pentru Judecătoria Iași să examineze solicitarea <i>habeas corpus</i> a reclamantului din 1 septembrie 2014. O astfel de perioadă nu poate fi considerată conformă cu cerința unei hotărâri judecătorești prompte, în sensul art. 5 §4 din Convenție. În acest sens, Curtea reamintește că în hotărârea sa în cauza <i>Șarban</i> a constatat o întârziere de douăzeci și una de zile prea lungă.</p>	

5§4 5§5 3					<ul style="list-style-type: none"> - Dreptul la despăgubire prevăzut de art. 5 §5 al Convenției presupune că a fost stabilită o încălcare a unuia dintre celelalte paragrafe ale aceluiași articol, fie de o autoritate națională, fie de instituțiile Convenției. - Curtea notează că a constatat mai sus o încălcare a art. 5 § 3 și 4 din Convenție. De asemenea, ia act de declarația Guvernului, potrivit căreia, întrucât reclamantul nu a fost achitat, niciun drept la despăgubire nu a existat în legislația internă, în sensul art. 5 §5. Acest argument este în concordanță cu prevederile articolului 6 din Legea nr. 1545 și cu constatarea de către Curte a unei încălcări a articolului 13 al Convenției în speța <i>Guțu c. Moldovei</i> din cauza lipsei unor căi de atac eficiente în ceea ce privește plângerea reclamantului în temeiul art. 5 al Convenției. - În consecință, Curtea consideră că, în speță, a fost încălcat art. 5 §5 din Convenție, din cauza lipsei unui drept executoriu la despăgubiri în temeiul dreptului intern. 	
5§3	Lipsa motivelor relevante și suficiente pentru detenție	23.10.2018 Secrieru		<p>Obținerea vizei pentru Spania, plecarea în Rusia, escrocherie, emiteria mandatului de arest în contumacie, prezentarea de bună voie la organul poliției, prelungirea măsurii preventive sub formă de arest, Penitenciarul nr. 13, condamnare</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reamintește că, în cazul în care autoritățile dispun arestul preventiv al unei persoane, dacă nu s-a prezentat în fața instanței atunci când a fost citată, acestea ar trebui să se asigure că persoana în cauză a fost notificată în modul corespunzător, a avut și suficient timp pentru a se conforma, precum și să ia măsuri rezonabile pentru a verifica faptul dacă persoana cu adevărat s-a ascuns. - Guvernul nu a prezentat nicio dovadă că reclamantul a fost citat să se prezinte în fața autorităților în conformitate cu art. 238 din Codul de procedură penală. Guvernul nu a prezentat nicio dovadă că autoritățile ruse l-au informat pe reclamant cu privire la procedurile penale. 	3.000 (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>În plus, Curtea notează că informațiile despre faptul că reclamantul a fost înștiințat de către autoritățile ruse au fost prezentate de Guvern pentru prima dată în timpul procedurii în instanță și că procurorul nu a prezentat astfel de observații în cadrul procedurilor interne. Prin urmare, această trimitere trebuie tratată cu prudență, mai ales în absența oricărei forme de fundamentare.</p> <p>- De asemenea, că, după întoarcerea sa în Republica Moldova, reclamantul a apărut imediat în fața autorităților de urmărire penală. Astfel, motivul privind eschivarea reclamantului, invocat de instanțele naționale atunci când au ordonat și au prelungit detenția sa pentru mai mult de cinci luni, nu pare să fi fost relevant situației reclamantului.</p> <p>- Instanțele naționale s-au bazat, de asemenea, pe alte motive, cum ar fi riscul intervenției reclamantului în cursul investigației și exercitarea presiunii asupra martorilor. Cu toate acestea, în absența unei justificări a lipsei de complexitate a cauzei și a gravității limitate a infracțiunii imputate reclamantului, aceste motive nu pot fi considerate relevante și suficiente în circumstanțele speței.</p> <p>- În lumina celor relatate <i>supra</i>, Curtea consideră că nu au existat motive relevante și suficiente pentru a dispune și prelungi detenția reclamantului pentru mai mult de cinci luni. Astfel, în prezenta cauză a existat o încălcare a art. 5 §3 al Convenției.</p>	

5§1	<p>Detenție ilegală</p> <p>Claritatea și previzibilitatea legii</p>	13.11.2018 Litschauer		<p>Videochat, show-uri erotice, proxenetism, arest preventiv de 53 de zile, constatarea vinovăției, încetarea procesului penal în temeiul legii privind amnistia, avizul Agenției de Stat pentru Protecția Moralității</p>	<p>- Atunci când se pune în discuție privarea de libertate, este deosebit de important să se respecte principiul general al securității juridice. În consecință, este esențial să fie clar definite condițiile lipirii de libertate în temeiul dreptului intern și ca legea însăși să fie previzibilă în aplicarea sa, spre a întruni criteriul de „legalitate” stabilit de Convenție, care impune ca orice lege să fie suficient de precisă pentru a permite individului – înconjurându-se la nevoie de consilieri pregătiți – să prevadă, într-un mod rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce pot deriva dintr-un anume act.</p> <p>- În lumina celor indicate, Curtea notează, în primul rând, că circumstanțele prezentei cauze pre-datează jurisprudența indicată de Guvern în susținerea poziției sale. În al doilea rând, se constată că întrebarea dacă show-urile erotice prin videochat constituie acte sexuale și, prin urmare, prostituție conform art. 89 din Codul Contravențional este încă dezbătută. În asemenea circumstanțe, Curtea conchide că legislația relevantă nu prevedea suficiente repere și nu era formulată cu gradul de precizie impus de Convenție pentru a satisface cerința de „legalitate” prevăzută de Convenție.</p> <p>- Prin urmare, reclamantul nu putea în mod rezonabil să prevadă, chiar cu consiliere legală adecvată, consecințele conduitei sale. Ținând cont de acestea, Curtea ajunge la concluzia că detenția reclamantului nu a fost legală, potrivit legislației naționale, și că a avut loc o încălcare a art. 5 §1 din Convenție.</p>	<p>8.000 euro (moral)</p> <p>2.000 euro (cost/chelt.)</p>
-----	---	--------------------------	--	--	--	---

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

6§1	Neexecu- rea hotărâ- rilor judecâ- toarești	18.05.2004 Prodan	114- 115	Restituirea imobi- lului, reabilitarea victimelor repre- siunilor politice, retrocedarea proprietăților confiscate sau naționalizate, lipsa spațiului locativ alternativ, lipsa mijloacelor financiare pentru executare	<p>- Art. 6 §1 asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenție cu privire la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil în fața unei instanțe judecătorești sau tribunal; în acest fel el cuprinde „dreptul la o instanță”, din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în fața instanțelor judecătorești în litigii civile, constituie un aspect. Totuși, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți. Ar fi de neconceput ca art. 6 §1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților aflate în litigiu – proceduri care sunt echitabile, publice și prompte – fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești; a interpreta art. 6 ca referindu-se în exclusivitate la accesul la o instanță și îndeplinirea procedurilor ar putea duce la situații incompatibile cu principiul preeminenței dreptului, pe care Statele Contractante și-au asumat angajamentul să-l respecte atunci când au ratificat Convenția. Executarea unei hotărâri pronunțate de orice instanță trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a „procesului”, în sensul art. 6.</p> <p>- O autoritate de stat nu poate invoca lipsa fondurilor sau a spațiului locativ alternativ ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești. Firește, o întârziere în executarea unei hotărâri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale. Totuși, întârzierea nu poate fi astfel încât să prejudicieze esența dreptului protejat de art. 6 §1 al Convenției.</p>	<p>11.000 euro (material)</p> <p>3.000 euro (moral)</p>
-----	--	----------------------	-------------	---	---	---

1 P1					- Prin omisiunea timp de mai mulți ani de a lua măsurile necesare pentru a executa hotărârile judecătorești irevocabile în această cauză, autoritățile moldovenești au privat prevederile art. 6 §1 al Convenției de toate efectele benefice.	
6§1	Neexecutarea hotărârilor judecătorești	15.06.2004 Sîrbu și alții	115-116	Indemnizație, colaboratori MAI, compensații financiare, termen de 5,5 ani de întârziere în executare	- O autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri. Firește, o întârziere în executarea unei hotărâri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale. Dar întârzierea nu poate fi astfel încât să prejudicieze esența dreptului protejat conform articolului 6 §1 al Convenției. - Curtea notează că hotărârile Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 1 și 18 august 1997 au rămas neexecutate timp de mai mult de cinci ani și jumătate. Prin omisiunea timp de mai mulți ani de a lua măsurile necesare pentru a executa hotărârile irevocabile în această cauză, autoritățile moldovenești au privat prevederile articolului 6 § 1 al Convenției de toate efectele benefice.	Sîrbu, Cornovan, Bragoi Gh., Usații, Guștiuc câte: 84 euro P. Bragoi – 67 euro (material), Fiecăruia: 1.000 euro (moral), Fiecăruia: 200 euro (cost/chelt.)
1 P1						
6§1	Neexecutarea hotărârilor judecătorești	18.01.2005 Popov (nr.1)	116	Reabilitarea victimelor represiunilor politice, retrocedarea proprietăților confiscate sau naționalizate	- În această cauză, reclamantul nu trebuia împiedicat să beneficieze de succesul obținut în urma litigiului, care s-a referit la evacuarea locatarilor casei sale. - Prin omisiunea timp de mai mulți ani de a lua măsurile necesare pentru a executa hotărârea irevocabilă în această cauză, autoritățile moldovenești au privat prevederile art. 6 §1 al Convenției de toate efectele benefice.	5.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
1 P1						

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Acuzație în materie penală Citarea participanților la proces	01.02.2005 Ziliberberg	141-143	Dosar administrativ, contravenție, aspect penal, natura abaterii, caracterul și gravitatea pedepsei aplicate, acuzație penală, plic, citație, examinare în absență, dreptul de a fi prezent, dreptul de a asculta și a urmări procesul, dreptul la apărare, procedura contradictorie, Codul contravențiilor administrative	<p>- Pentru a determina dacă o abatere se califică drept „penală”, în sensul Convenției, prima chestiune care trebuie stabilită este dacă norma care definește abaterea aparține dreptului penal în sistemul juridic al statului pârât, iar ulterior trebuie examinată natura abaterii și, în sfârșit, natura și gradul de severitate ale pedepsei care putea fi aplicată persoanei în cauză, luând în considerație obiectul și scopul art. 6 al Convenției, sensul obișnuit al termenilor din articolul respectiv, precum și legislația Statelor Contractante.</p> <p>- Curtea reamintește că aceste criterii sunt alternative, și nu cumulative: pentru ca articolul 6 să devină aplicabil, este suficient ca abaterea în cauză să fie, prin natura sa, „penală” din punctul de vedere al Convenției sau ar trebui să facă persoana în cauză pasibilă de o sancțiune care, datorită naturii sale și gradului de severitate, ține, de obicei, de domeniul „penal”. Acest lucru nu exclude faptul ca o examinare cumulativă să fie folosită atunci când analiza separată a fiecărui criteriu nu permite de a se ajunge la o concluzie clară în ceea ce privește existența unei „acuzații penale”.</p> <p>- De principiu, caracterul general al Codului contravențiilor administrative și scopul pedepselor – care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni – sunt suficiente pentru a arăta că, în sensul art. 6 al Convenției, reclamantul a fost acuzat de o abatere penală.</p> <p>- Art. 6 al Convenției, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal. Acesta include <i>inter alia</i> nu doar dreptul de a fi prezent, dar și de a asculta și a</p>	<p>Reclamantul nu a solicitat despăgubiri pe terenul art. 6.</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>

					urmări procesul. Acest drept face implicit parte din esența conceptului procedurii contradictorii și poate fi, de asemenea, dedus din garanțiile prevăzute în subparagrafele (c), (d) și (e) ale paragrafului 3 al art. 6 - „să se apere el însuși”, „să audieze sau să solicite audierea martorilor” și „să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere”. Este dificil de a vedea în această cauză cum reclamantul ar fi putut să-și exercite aceste drepturi, fără a fi prezent.	
6§1	Revizuire abuzivă Securitatea raporturilor juridice	23.03.2005 Roșca	128	Redeschiderea procedurilor, Procuror General, recurs în anulare, <i>res judicata</i> , apel camuflat	<p>- Dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, așa cum este garantat de articolul 6 §1 al Convenției, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.</p> <p>- Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului <i>res judicata</i>, adică a principiului caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua</p>	<p>3.500 euro (material)</p> <p>2.000 euro (moral)</p> <p>690 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.</p> <p>- Curtea notează că, prin admiterea recursului în anulare depus de Procurorul General în baza acelei competențe, Curtea Supremă de Justiție nu a ținut cont de un întreg proces judiciar care s-a sfârșit cu o hotărâre irevocabilă și executorie, și, prin urmare, de <i>res judicata</i>.</p>	
6§1	<p>Revizuire abuzivă</p> <p>Securitatea raporturilor juridice</p>	06.12.2005 Popov (nr. 2)	129-130, 338	<p>Reabilitarea victimelor represiunilor politice, retrocedarea proprietăților confiscate sau naționalizate, certificat din Arhiva Națională, Monitorul Oficial, <i>res judicata</i>, circumstanțe esențiale și convingătoare, povară individuală și excesivă</p>	<p>- Dreptul la judecare într-un mod echitabil de către o instanță, așa precum este garantat de art. 6 §1 al Convenției, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.</p> <p>- Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.</p> <p>- Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului <i>res judicata</i>, adică a principiului caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.</p>	<p>3.365 euro (material)</p> <p>3 000 euro (moral)</p> <p>715 euro (cost/chelt.)</p>

1 P1					<p>- Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.</p> <p>- Redeschiderea procedurilor din cauza apariției unor circumstanțe noi nu este, în sine, incompatibilă cu Convenția. Mai mult, art. 4 din Protocolul nr. 7, în mod special, permite statului să corecteze omisiunile justiției în procedura penală. Totuși, deciziile de a revizui hotărâri judecătorești irevocabile trebuie să fie în conformitate cu criteriile legale relevante, iar folosirea necorespunzătoare a unei astfel de proceduri poate fi contrară Convenției, pe motiv că rezultatul său - „pierderea” unei hotărâri judecătorești - este același ca și în cazul recursului în anulare. Principiile securității raporturilor juridice și preeminenței dreptului cer Curții să fie vigilentă în acest domeniu.</p>	
6§1	Revizuire abuzivă Securitatea raporturilor juridice	25.04.2006 Macovei și alții	130-131	<i>Hardship</i> , ASITO, clienți, schimbarea ratei dobânzii BNM, practica divergentă, recurs în anulare, Procuror General, pensie viageră, rezilierea contractelor	<p>- În cauza <i>Roșca</i>, 22 martie 2005, Curtea a constatat că procedura în recurs în anulare, în baza căreia o hotărâre irevocabilă putea fi contestată la nesfârșit de către Procurorul General, încalcă principiul securității raporturilor juridice. O încălcare din aceleași temeuri a fost constatată în cauza <i>Popov (nr. 2)</i>, 6 decembrie 2005, în care o hotărâre irevocabilă a fost casată în urma unei proceduri în revizuire abuzive. În ambele cauze, Curtea a constatat că „pierderea” de către o parte în litigiu a unei</p>	G. Macovei – 771 euro (material), 2.000 euro (moral) și 1.200 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>hotărâri pronunțate în favoarea sa era incompatibilă cu prevederile Convenției.</p> <p>- În această cauză, hotărârile irevocabile pronunțate în favoarea reclamanților nu au fost niciodată casate, după cum a avut loc în cauzele <i>Roșca și Popov (nr. 2)</i>. Totuși, hotărârile ulterioare pronunțate în favoarea ASITO, în care instanțele au examinat repetat cererea ASITO privind legalitatea denunțării unilaterale de către companie a contractelor pe exact aceleași temeuri care au fost respinse în primul set de proceduri, le-a lipsit pe acestea de orice efect. Acest lucru a rezultat, exact ca în cauzele <i>Roșca și Popov (nr. 2)</i>, în „pierderea” de către reclamanți a hotărârilor pronunțate în favoarea lor.</p> <p>- Prin admiterea acțiunilor civile ale ASITO cu privire la rezilierea contractelor de pensie viageră, în circumstanțele în care aceleași chestiuni au fost deja soluționate prin hotărâri irevocabile și obligatorii, instanțele naționale au încălcat principiul securității raporturilor juridice și dreptul reclamanților „la un proces echitabil” garantat de art. 6 §1 al Convenției.</p>	<p>M. Socolov – 918 euro (material), 2.000 euro (moral) și 1.200 euro (cost/chelt.)</p> <p>S. Culicovschi – 716 euro (material) și 2.000 euro (moral)</p> <p>V. Morozov – 716 euro (material) și 2.000 euro (moral)</p> <p>G. Nagornii – 1.775 euro (material) și 2.000 euro (moral)</p> <p>V. Cliuchin – 2.000 euro (material), 2.000 euro (moral) și 63 euro (cost/chelt.)</p>

6§1	Scutirea de la plata taxei de stat	07.06.2006 Malahov	135-136	Marja de apreciere, limitări, situația patrimonială, pensie modestă, sursă de existență, pensionar	<p>- „Dreptul la o instanță” nu este absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, supus limitărilor, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului. Garantând părților în litigiu un drept efectiv de acces la o instanță care să hotărască asupra „drepturilor și obligațiilor lor cu caracter civil”, art. 6 §1 acordă statului dreptul de a alege liber mijloacele care să fie utilizate în acest scop. Deși Statele Contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere în acest sens, decizia finală privind respectarea prevederilor Convenției îi aparține Curții.</p> <p>- Chiar dacă se pare că, cinci ani mai târziu, reclamanta a găsit mijloace pentru a plăti o sumă substanțială drept onorariu pentru reprezentantul său, nu există nimic în hotărârile instanțelor judecătorești care ar sugera că acestea au găsit dovezi că reclamantul era în stare să plătească taxele de stat la momentul evenimentelor.</p> <p>- Curtea conchide că instanțele judecătorești naționale nu au efectuat o examinare adecvată a capacității reclamantei de a plăti taxele de stat și nu au răspuns la argumentul său precum că, datorită naturii pretențiilor, avea dreptul la o scutire. Mai mult, taxa de stat solicitată de la reclamantă a fost în mod vădit excesivă în comparație cu resursele sale la acea dată.</p>	1.800 euro (moral) 600 euro (cost/chelt.)
6§1	Instanță instituită de lege Obligație pozitivă	11.07.2006 Gurov	138-139	Expirarea mandatului judecătorului, practică administrativă, discreția executivului	<p>- Scopul sintagmei „instituită de lege” din art. 6 al Convenției este de a asigura ca organizarea judecătorească într-o societate democratică să nu depindă de discreția executivului, dar ca aceasta să fie reglementată printr-o lege care emană de la Parlament.</p> <p>- Sintagma „instituită prin lege” se referă nu doar la baza legală pentru însăși existența „instanței”, ci, de</p>	1.200 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>asemenea, la componența completului de judecată în fiecare cauză.</p> <p>- O instanță instituită prin lege trebuie să îndeplinească o serie de condiții, precum independența membrilor săi și durata mandatului lor, imparțialitate și existența garanțiilor procedurale.</p> <p>- În asemenea circumstanțe, Curtea consideră că nu existau temeiuri legale pentru participarea judecătorului V.D. la examinarea recursului reclamantului. Mai mult, această practică era în contradicție cu principiul conform căruia organizarea judecătorească într-o societate democratică nu trebuie să depindă de discreția executivului.</p>	
6§1	Termen rezonabil	07.11.2006 Holomiov	123-124	Infrațiune, dare de mită, complicitate, arest, asistență medicală, cauză penală	<p>- Rezonabilitatea duratei procedurilor trebuie evaluată în lumina circumstanțelor cauzei, cu referire la criteriile stabilite în jurisprudența sa, în special, complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și al autorităților relevante și importanța cauzei pentru reclamant.</p> <p>- Art. 6 nu cere ca o persoană acuzată de o infracțiune să coopereze activ cu autoritățile judiciare și că un reclamant nu poate fi criticat pentru că a folosit pe deplin posibilitățile oferite de legislația națională pentru apărarea intereselor sale.</p> <p>- Curtea observă că, pe tot parcursul procedurilor, reclamantul care, fără îndoială, avea probleme de sănătate, a fost ținut în arest fără asistență medicală corespunzătoare, fapt care cerea o diligență specială din partea instanțelor de judecată care examinează cauza la înfăptuirea cu promptitudine a actului de justiție.</p>	25.000 euro (moral) 800 euro (cost/chelt.)
3 5§1						

6§1	Prelungirea nejustificată a termenului de atac Securitatea raporturilor juridice	14.11.2006 Melnic	132	Ministerul Finanțelor, recurs tardiv, repunere în termen, indemnizație unică, Legea cu privire la statutul judecătorului, văduvă	<ul style="list-style-type: none"> - Art. 6 §1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile lor. În cauza <i>Ruiz Torija v. Spania</i> (hotărâre din 9 decembrie 1994), Curtea a constatat că omisiunea instanțelor judecătorești de a motiva refuzul de a accepta o obiecție potrivit căreia acțiunea era tardivă a constituit o încălcare a acestei prevederi. - Curtea trebuie să țină cont că responsabilitatea de a interpreta prevederile legislației interne revine, în primul rând, instanțelor judecătorești naționale. - Curtea observă că o situație similară a fost deja examinată în cauza <i>Popov v. Moldova (nr. 2)</i>, în care s-a constatat că, prin neprezentarea motivelor pentru repunerea pârâtului în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele naționale au încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil. 	21.007 euro (material) 2.000 euro (moral)
6§1	Revizuire abuzivă Neexecutarea hotărârii judecătorești	19.12.2006 Oferta Plus SRL	131	Import, energie electrică, circumstanțe esențiale și convingătoare, scrisoarea Procuraturii Generale, faptele noi, neexecutarea hotărârii judecătorești, apel camuflat, termen de prescripție, dreptul de a depune cerere individuală	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează că art. 6 §1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile. În cauza <i>Ruiz Torija v. Spania</i>, Curtea a constatat că omisiunea instanței judecătorești de a motiva refuzul de a accepta o obiecție, potrivit căreia acțiunea era tardivă, a constituit o încălcare a acestei prevederi. - Deciziile de a revizui hotărârile judecătorești irevocabile trebuie să fie în conformitate cu criteriile legale relevante, iar folosirea necorespunzătoare a unei astfel de proceduri poate fi contrară Convenției, pe motiv că rezultatul său – „pierderea” unei hotărâri judecătorești – este același ca și în cazul recursului în anulare. 	12.02.2008 2.500.000 euro (material) 25.000 euro (moral) 10.104 euro (cost/chelt.)

1 P1
34

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Revizuire abuzivă	16.01.2007 Bujnița	140	Cauză penală, infracțiune de viol, achitare, nevinovăție, recurs în anulare, Procuror General, redeschidere, aprecierea greșită a probelor	<p>- Deși o simplă posibilitate de a redeschide o procedură penală este <i>prima facie</i> compatibilă cu Convenția, inclusiv cu garanțiile articolului 6, unele circumstanțe speciale pot releva că modul concret în care a fost folosită o astfel de revizuire a subminat însăși esența dreptului. În special, Curtea trebuie să aprecieze dacă în cauza examinată competența de a iniția și menține procedurile de recurs în anulare a fost exercitată de către autorități pentru a asigura, pe cât este posibil, un echilibru just între interesele persoanei și necesitatea de a asigura eficiența sistemului de justiție penală.</p> <p>- Curtea notează că temeiurile pentru redeschiderea procedurilor nu s-au bazat nici pe fapte noi, nici pe carențe grave de procedură, dar, mai degrabă, pe dezacordul adjunctului Procurorului General cu aprecierea faptelor și calificarea acțiunilor reclamantului date de către instanțele ierarhic inferioare. Curtea observă că acestea din urmă au examinat toate declarațiile părților și probele și că nu par a fi vădit iraționale concluziile lor inițiale.</p>	<p>2.000 euro (moral)</p> <p>1.250 euro (cost/chelt.)</p>
6§1	Neexecutarea hotărârilor judecătorești Termen rezonabil	10.05.2007 Mazepa	124-125, 333-334	Reconstrucția casei fără acordul prealabil al vecinului, compensația pentru prejudiciul material, cerere de revizuire, redeschiderea	<p>- Luând în considerație faptul că primele eforturi serioase în acest sens au fost întreprinse aproape peste doi ani după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea consideră că autoritățile nu au întreprins toate măsurile rezonabile pentru a asigura executarea hotărârii. Guvernul nu a explicat această întârziere.</p> <p>- Au existat întârzieri în examinarea cauzei care nu au fost explicate. Mai multe amânări inexplicabile au avut loc în timpul procesului de întocmire a rapoartelor</p>	<p>2.900 euro (material și moral)</p> <p>100 euro (cost/chelt.)</p>

13 1 P1				procedurilor, expertiză, omisiunea autorităților naționale	de expertiză. Lipsa de diligență în comportamentul experților este vizibilă, precum și omisiunea instanței de a lua măsuri în acest sens. - Atunci când procedurile sunt redeschise, instanțele judecătorești trebuie să dea dovadă de o diligență deosebită pentru a asigura finalizarea cât mai rapidă a acestor proceduri.	
6§1 5§1 8 13+5 13+8	Citarea participanților la proces	07.06.2007 Guțu	143	Contravenție, citație, ședință de judecată, oficiu poștal, poliție, violarea domiciliului, reținere arbitrară	- Curtea notează că în hotărârea <i>Ziliberberg</i> a constatat că dreptul reclamantului la un proces echitabil a fost încălcat deoarece citația i-a fost trimisă prea târziu. În această cauză, situația este chiar mai gravă, nefiind dovedit că reclamantul a fost, de fapt, citat.	5.000 euro (moral) 1.500 (cost/chelt.)
6§1	Scutirea de la plata taxei de stat	19.06.2007 Ciorap	136	Deținut, Penitenciarul nr. 13, invalid de gradul II, pretenție serioasă și legitimă	- Curtea notează că procedurile relevante s-au referit la pretenția reclamantului cu privire la prejudicii. Prin urmare, art. 6 §1 se aplică sub aspectul său civil. - Plângerea reclamantului s-a referit la pretinsul prejudiciu cauzat sănătății sale prin acțiunile autorităților. În conformitate cu articolul 85 alin. (1) al Codului de procedură civilă, el trebuia să fi fost scutit de la plata taxei de stat, datorită naturii pretenției sale, indiferent de capacitatea sa de plată. - Curtea notează că reclamantul nu s-a bazat în mod expres pe acest temei pentru scutirea sa de la plata taxei de stat. Totuși, textul articolului 85 alin. 1 al CPC nu condiționează aplicarea sa de înaintarea unei cereri formale de către partea interesată. Curtea consideră că instanțele judecătorești naționale ar fi trebuit să	20.000 euro (moral) 1.150 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
3 8					examineze cererea reclamantului pentru scutirea de taxa de stat și în lumina naturii plângerii sale, având în vedere referirea sa expresă la articolul 437 al CPC, când au refuzat să examineze cauza sa și ținând cont de seriozitatea pretențiilor formulate, care s-au referit la pretinsa tortură.	
6§1	Imparțialitatea instanței judecătorești	26.06.2007 Tocono și profesorii prometeiști	139-140	Recuzare, liceu privat, fiu, exmatriculare, complet de judecată, incompatibilitate, dubii, prejudecăți și nepărtiniri	<p>- Art. 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri. Astfel, Curtea face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens.</p> <p>- În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecătorești, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță.</p> <p>- Atunci când se hotărăște dacă, într-o anumită cauză, există motive legitime de a bănui că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Este decisiv faptul dacă această bănuială poate fi obiectiv justificată.</p>	3.000 euro (moral) 2.080 euro (cost/chelt.)

6§1 13+ 6§1 1 P1	Neexecutarea hotărârilor judecătorești Obligație pozitivă	16.07.2007 Vitan	116- 117	Neexecutarea hotărârilor judecătorești, 40 și 34 de luni, debitor, companie privată, întâzieri inoportune, hotărâre suplimentară, executor	<p>- Curtea reamintește că responsabilitatea statului pentru executarea unei hotărâri judecătorești pronunțată împotriva unei companii private nu se extinde mai departe de implicarea organelor de stat în procedurile de executare.</p> <p>- În acest context, statul are obligația pozitivă să organizeze un sistem de executare a hotărârilor judecătorești care să fie efectiv atât în drept, cât și în practică și care să asigure executarea acestora fără întâzieri necuvenite.</p>	800 euro (moral) 600 euro (cost/chelt.)
6§1	Termen rezonabil: 4 ani și 10 luni	13.11.2007 Gușovschi	125- 127	Casă de locuit, debranșare, conductă de gaz, inactivitatea instanțelor judecătorești, întâzieri ulterioare, cinci ierni, compensație, invalid de gradul II, rejudecare	<p>- Curtea consideră că această cauză nu a fost deosebit de dificilă, deoarece instanțele judecătorești nu au avut nevoie să recurgă la concluziile experților, să audieze numeroși martori sau să întreprindă alte activități care necesită timp.</p> <p>- Această cauză a fost remisă în mod repetat spre rejudecare și a fost examinată de către instanțele judecătorești de patru ori. În această privință, Curtea reiterează că, chiar dacă nu este în măsură să analizeze calitatea jurisprudenței instanțelor judecătorești naționale, ea consideră că, deoarece remiterea cauzelor spre reexaminare este de obicei dispusă ca urmare a erorilor comise de către instanțele judecătorești inferioare, repetarea unor astfel de procedee în cadrul unui set de proceduri dezvăluie o deficiență serioasă în sistemul judiciar.</p> <p>- Înseși instanțele judecătorești naționale au constatat că procedurile au durat o perioadă excesivă de timp și, totuși, au permis ca întâzieri ulterioare să aibă loc doar pentru a constata din nou că procedura a durat excesiv de mult. Mai mult, ele au refuzat să acorde reclamanților vreo compensație.</p>	1.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Echitatea procesului penal Prezumția nevinovăției	27.11.2007 Popovici	149	Condamnare ilegală, condamnare în contumacie, detenție pe viață, ședință publică, principiul contradictorialității, prezumția nevinovăției, Secretar al Consiliului de Securitate, <i>alias</i> „Micu”, organizație criminală, conducător, funcționar public, detenție, prelungirea arestului preventiv, recurs efectiv	<p>- Curtea reiterează că modul de aplicare a art. 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. Atunci când a avut loc o ședință publică în prima instanță, lipsa unei astfel de ședințe poate fi justificată la faza căii de atac de caracteristicile speciale ale procedurilor în cauză, ținând cont de natura sistemului căilor de atac naționale, de scopul competențelor instanțelor ierarhic superioare și de modul în care interesele reclamantului au fost, de fapt, prezentate și apărute în fața instanței ierarhic superioare, îndeosebi în lumina naturii chestiunilor care urmează a fi hotărâte de către aceasta.</p> <p>- Conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele art. 6 §1, chiar dacă persoanei care a folosit calea de atac nu i s-a dat posibilitatea să prezinte personal probe în fața instanței de apel sau de recurs. Mai mult, chiar dacă instanța ierarhic superioară are competența deplină de a examina atât chestiuni de drept, cât și de fapt, art. 6 §1 nu garantează întotdeauna un drept la o ședință publică sau, dacă o ședință are loc, un drept de a fi prezent personal.</p> <p>- Totuși, atunci când unei instanțe ierarhic superioare i se cere să examineze o cauză atât în fapt, cât și în drept și să facă o evaluare deplină a chestiunii vinovăției sau nevinovăției reclamantului, ea nu poate, ca o chestiune</p>	8.000 euro (moral) 7.500 euro (cost/chelt.)

6§2 5§3 3 13+ 3					<p>ce ține de un proces echitabil, să determine, în mod corespunzător, acele chestiuni fără o evaluare directă a probelor prezentate de acuzat personal – care susține că el nu a săvârșit pretinsele acțiuni, ce ar constitui o infracțiune.</p> <p>- Prezumția de nevinovăție garantată de art. 6 §1 al Convenției este unul dintre elementele unui proces echitabil prevăzut de art. 6 §1. Aceasta ar fi încălcată dacă o declarație a unui funcționar public cu privire la o persoană acuzată de o infracțiune ar reflecta opinia că ea este vinovată înainte ca acest lucru să fie legal stabilit. Este suficientă, chiar și în lipsa unei constatări formale, existența unui context care să sugereze că funcționarul consideră persoana acuzată vinovată. În această privință, Curtea subliniază importanța alegerii cuvintelor de către funcționarii publici în declarațiile lor înainte ca o persoană să fie judecată și găsită vinovată de comiterea unei infracțiuni.</p> <p>- O declarație că o organizație criminală poartă numele cuiva constituie o acuzație implicită că purtătorul inițial al numelui (persoana) este într-un fel implicat în organizație. În caz contrar, pentru organizație pur și simplu nu ar exista motive de a-i purta numele. Prin urmare, declarația dlui Gurbulea a fost, în mod clar, o declarație cu privire la vinovăția reclamantului, care, mai întâi de toate, a încurajat publicul să-l considere pe acesta vinovat și, în al doilea rând, a prejudecat aprecierea faptelor de către autoritatea judiciară competentă.</p>	
-----------------------------	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
6§1 1 P1	Neexecu- rea hotărârilor judecătorești	08.01.2008 Bulava	117- 118	Litigiu de muncă, importanță crucială, promptitudine, salariu, „de îndată”, termen rezonabil	<p>- Curtea a constatat în mod repetat că procedurile privind reintegrarea în serviciu sunt de o „importanță crucială” pentru reclamanți și că, de fapt, ele trebuie examinate cu „promptitudine”. Cerința este consolidată suplimentar în țările în care dreptul intern prevede că toate cauzele de acest gen trebuie soluționate cu o celeritate deosebită. Aceasta este mai cu seamă relevant atunci când o hotărâre judecătorească a fost deja adoptată și autoritățile trebuie doar să o execute.</p> <p>- Curtea notează că dificultățile specifice la care persoana este supusă atunci când este privată în mod ilegal de salariu, chiar pentru o perioadă scurtă de timp, au fost luate în considerație de către legislatorul național în articolul 256 al Codului de procedură civilă, care face ca hotărârile judecătorești privind reintegrarea în serviciu și plata unei părți a salariului să devină executorii imediat.</p>	<p>E. Bulava – 440 euro (material) 1.000 euro (moral)</p> <p>N. Bulava – 457 euro (material) 800 euro (moral)</p>
6§1	Prelungirea nejustificată a termenului de atac Securitatea raporturilor juridice	15.01.2008 Ceachir	132- 133	Reabilitarea victimelor repre- siunilor politice, compensații, recurs tardiv, termen de prescripție, taxa de stat, 2 cereri din date diferite, Ministerul Finanțelor	<p>- Curtea reamintește că situații similare au fost deja examinate în hotărârile <i>Popov (nr. 2)</i> și <i>Melnic</i>, în care s-a constatat că, prin neinvocarea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.</p>	<p>6.586 euro (material)</p> <p>7.279 euro (material)</p> <p>3.600 (moral)</p> <p>1.800 euro (cost/chelt.)</p>

6S1	Anularea privatizării Termene de prescripție contrare procesului echitabil	18.03.2008 Dacia SRL	133-134, 351-352	Hotel, investiții, teren aferent, termen de prescripție, favorizarea statului, garanție în mărime de 1 milion lei, licitație, discreție nelimitată a autorităților de a revizui și anula tranzacțiile, echilibru just, povară individuală și excesivă	<p>- Principiul egalității armelor cere ca fiecărei părți să-i fie oferită o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să n-o plaseze într-un dezavantaj substanțial față de oponent.</p> <p>- La îndeplinirea acțiunilor procedurale, respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Rolul jucat de termenele de prescripție este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.</p> <p>- Curtea nu pune la îndoială competența legislatorului de a stabili diferite termene de prescripție pentru diferite tipuri de litigii. Totuși, în această cauză nu au fost aduse motive pentru a scuti instituțiile de stat, atunci când cer restituirea proprietății de stat, de obligația de a respecta termenele de prescripție stabilite, care ar bloca examinarea unor astfel de pretenții înaintate de către orice persoană sau companie privată. Acest lucru are potențialul de a interveni în numeroase raporturi juridice, care se bazează pe o situație deja stabilită și acordă statului un avantaj discriminatoriu fără motive convingătoare.</p> <p>- Curtea consideră că înrăutățirea unei situații juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție sau care – după cum este în această cauză – ar fi trebuit să devină irevocabilă, dacă termenul de prescripție s-ar fi aplicat fără discriminare în favoarea statului, este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice.</p>	<p>Restituirea hotelului, a echipamentului acestuia, împreună cu lotul de teren sau achitarea 7.237.700 euro (material)</p> <p>25.000 euro (moral)</p> <p>6.000 euro (cost/chelt.)</p>
1 P1						

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Echitatea procesului penal	8.04.2008 Grădinar	144-145	Omor, soț, defunct, proceduri penale, condamnarea persoanei decedate, declarații autoincriminatorii, alibi, motive suficiente	- Curtea reiterează că efectul art. 6 §1 este <i>inter alia</i> de a impune unei instanțe obligația de a efectua o examinare adecvată a argumentelor și probelor, fără a prejudicia aprecierea dată de instanță acestora sau relevanța pentru decizia ei, având în vedere că nu este sarcina Curții să examineze dacă argumentele au fost, în mod adecvat, examinate. Totuși, deși art. 6 §1 obligă instanțele judecătorești să aducă motive pentru deciziile lor, acest lucru nu poate fi înțeles ca cerând un răspuns detaliat la fiecare argument. Modul în care obligația de a aduce motive se aplică poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie stabilit în lumina circumstanțelor cauzei.	Reclamantul nu a formulat cerere cu privire la satisfacție echitabilă
6§1	Scutirea de la plata taxei de stat	04.11.2008 Tudor Comerț	136-137	Persoană juridică, interdicție de blanșetă, capacitatea de plată	- În această cauză, Curtea notează că procedurile relevante s-au referit la pretenția întreprinderii reclamante cu privire la prejudicii. Prin urmare, art. 6 §1 se aplică sub aspectul său civil. De asemenea, Curtea reiterează că art. 6 §1 nu garantează un drept de apel împotriva unei decizii a primei instanțe. Totuși, unde dreptul intern prevede un drept de apel, procedurile de apel vor fi considerate o prelungire a procesului de judecată și, în consecință, vor cădea sub incidența art. 6. - Curtea Supremă de Justiție a menționat, în mod expres, că instanțelor judecătorești nu li se permitea, prin lege, să scutească de la plata taxei de stat cererile de chemare în judecată depuse de persoanele juridice. O astfel de interdicție de blanșetă la acordarea scutirilor la plata taxei de stat ridică în sine o chestiune prin prisma art. 6 §1 al Convenției.	5.000 euro (moral) 1.530 euro (cost/chelt.)

					- Având în vedere taxa de stat cerută și omisiunea instanțelor judecătorești naționale de a stabili capacitatea întreprinderii reclamante de a o plăti, Curtea conchide că dreptul întreprinderii reclamante de acces la o instanță a fost, în mod efectiv, limitat până la punctul în care a devenit iluzoriu.	
6§1	Citarea participanților la proces	13.11.2008 Russu	143	Dreptul la apărare, ședință de judecată, demonstrație neautorizată, jurnalist, Teleradio-Moldova, cauză penală, dreptul de a fi prezent, dreptul de a asculta și a urmări procesul, dreptul la apărare	- Art. 6 al Convenției, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal. Acesta include, <i>inter alia</i> , nu doar dreptul de a fi prezent, dar și de a asculta și a urmări procesul. Acest drept face implicit parte din esența conceptului procedurii contradictorii și poate fi, de asemenea, dedus din garanțiile prevăzute în subparagrafele (c), (d) și (e) ale paragrafului 3 al art. 6 - „să se aere el însuși”, „să audieze sau să solicite audierea martorilor” și „să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere”. Este dificil de a vedea în această cauză cum ar fi putut să-și exercite aceste drepturi reclamantul, fără a fi prezent în persoană. - Curtea face referire la principiul conform căruia prezența persoanei acuzate la judecarea unei contestații unde sunt examinate doar chestiuni de drept nu este crucială. Totuși, în această cauză, Curtea notează că, deoarece reclamantul nu a fost informat despre ședința judiciară, el nu a avut posibilitate să-și organizeze apărarea și nu a fost reprezentat de către un avocat.	1.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Echitatea procesului penal	16.12.2008 Năvoloacă	145- 146	Dreptul de a compărea în fața instanței, audierea martorilor, declarații contradictorii, condamnare în instanță supremă, rejudecare, proceduri inechitabile	- Curtea nu consideră că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție, atunci când aceasta l-a condamnat și l-a sancționat pe reclamant, ar fi putut fi examinate, ca o chestiune ce ține de un proces echitabil, în mod corespunzător, fără o apreciere directă a probelor prezentate de reclamant personal și de către martori. Deși Curtea Supremă de Justiție nu avea competența să facă o astfel de examinare directă a declarațiilor martorilor, ea a avut competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanțele judecătorești inferioare. Echitatea cerea ca să fie dispusă de către Curtea Supremă de Justiție rejudecarea cauzei. Totuși, acest lucru nu a fost făcut.	5.000 euro (moral)
6§1 3	Echitatea procesului penal	16.12.2008 Levința	146	Organizație criminală, condamnare arbitrară, probe obținute cu aplicarea torturii, declarații autoincriminatorii, proceduri inechitabile	- Curtea consideră că declarațiile obținute de la reclamant în astfel de circumstanțe, ca urmare a torturării lor și în timp ce ei au fost lipsiți de orice asistență din partea avocaților lor și confrunțați cu o lipsă totală de reacție din partea autorităților la plângerile avocaților, cad în categoria declarațiilor care nu ar trebui niciodată să fie admise în procedurile penale, deoarece folosirea unor astfel de probe ar face astfel de proceduri inechitabile în ansamblu, indiferent dacă instanțele de judecată s-au bazat și pe alte probe. - Simplul fapt că instanțele judecătorești naționale s-au bazat pe probe obținute ca rezultat al torturii face ca procesul în întregime să fie inechitabil.	Fiecărui: 8.000 euro (moral) Total: 1.150 euro (cost/chelt.)

6§1	Neexecu- rea hotărâ- rilor judecă- toresți Obligație pozitivă	27.01.2009 Cebotari și alții	118- 120	Companie debitoare, insolvabilitate, măsuri adecvate și suficiente, executor judecătorec, Registrul bunurilor imobile, licitație, sechestrul, restricție de natură pur financiară, indemnizație de invaliditate	<p>- Executarea unei hotărâri definitive pronunțată de o instanță judecătorească trebuie privită ca o parte integrantă a „procesului”, în sensul art. 6 al Convenției. Totuși, dreptul „de acces la o instanță” nu impune o obligație statului de a executa orice hotărâre judecătorească cu privire la un drept cu caracter civil, fără a ține cont de circumstanțele specifice ale cauzei. Responsabilitatea statului în privința executării unei hotărâri judecătorești pronunțată împotriva unei companii private nu se extinde dincolo de implicarea autorităților de stat în procedurile de executare. Totuși, atunci când autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărâri judecătorești și nu o fac, inacțiunea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul art. 6 §1 al Convenției.</p> <p>- Curtea nu este chemată să examineze faptul dacă ordinea juridică internă a statului poate să asigure executarea hotărârilor pronunțate de către instanțele judecătorești. Într-adevăr, fiecare stat trebuie să asigure funcționarea unor instrumente juridice care să fie adecvate și suficiente pentru a asigura executarea obligațiilor pozitive care revin statului. Unica sarcină a Curții este de a examina dacă măsurile aplicate de către autoritățile moldovenești în această cauză au fost adecvate și suficiente. În cauze ca aceasta, în care se cer acțiuni de la un debitor persoană privată, statul, în calitate de posesor al forței publice, trebuie să acționeze diligent pentru a asista creditorul în executarea hotărârii judecătorești.</p>	Fiecărui: 2.000 euro (moral)
-----	---	------------------------------------	-------------	--	--	------------------------------------

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>- Existența unei hotărâri irevocabile și executorii pronunțată în favoarea reclamanților demonstrează faptul că litigiul lor era meritoriu. În consecință, impunerea obligației de a plăti cheltuielile pentru a asigura executarea hotărârii constituie o restricție de natură pur financiară și, prin urmare, cere o verificare deosebit de riguroasă prin prisma intereselor justiției.</p> <p>- Curtea reiterează că executarea obligației de a asigura efectiv drepturile garantate de art. 6 §1 al Convenției nu înseamnă, pur și simplu, abținerea de la ingerință, ci poate cere statului luarea diferitor forme de acțiuni pozitive. Ea consideră că, prin transferarea către reclamanți a responsabilității de a suporta o parte din costurile procedurilor de executare, statul a încercat să se eschiveze de la obligația sa pozitivă de a organiza un sistem de executare a hotărârilor judecătorești, care să fie efectiv atât în drept, cât și în practică.</p>	
6§1 3 5§1 5§3 13+ 3 1 P1	Termene de prescripție contrare procesului echitabil	07.04.2009 Straisteanu și alții	134- 135	Acțiune prescrisă, Procuratura Generală, anularea contractelor, nulitate absolută	- Curtea nu pune la îndoială competența legislatorului de a stabili diferite termene de prescripție pentru diferite tipuri de litigii. Totuși, în această cauză nu au fost aduse motive pentru a scuti instituțiile de stat, atunci când cer restituirea proprietății de stat, de obligația de a respecta termenele de prescripție stabilite, care ar bloca examinarea unor astfel de pretenții înaintate de către orice persoană sau companie privată.	10.000 euro (moral) 100 euro (cost/chelt.)
6§1	Neexecuarea hotărârilor judecătorești	28.07.2009, 12.10.2010 Olaru și alții	120- 121	Locuințe sociale, problemă sistemică, remediu efectiv	- Curtea notează că hotărârile judecătorești adoptate în favoarea reclamanților au rămas neexecutate timp de o perioadă ce variază între trei și unsprezece ani. Curtea a constatat încălcarea art. 6 §1 din Convenție și a art. 1 din	2.000 euro (moral) 850 euro (cost/chelt.)

1 P1 46	Hotărâre pilot				Protocolul nr. 1 la Convenție în numeroase cauze care vizau întârzierea executării hotărârilor judecătorești. - Examinând materialele prezentate în fața sa, Curtea este de acord cu părți că în materialele dosarelor nu există nimic ce ar putea conduce la o altă concluzie în cauzele prezente.	
6§1 13	Termen rezonabil: 4 ani Recurs efectiv	29.09.2009 Pânzari	127, 285	Invaliditate, concediere, carnet de muncă, litigiu de muncă	- Curtea notează că procedurile s-au referit la un subiect foarte important pentru reclamantă, și anume serviciul său. Legiuitorul a confirmat importanța specifică a procedurilor de acest gen pentru angajați prin prevederea expresă în legislație a examinării urgente și în mod prioritar a litigiilor de muncă. - Angajatul care consideră că a fost ilegal suspendat sau concediat de angajator, are un interes personal important în asigurarea unei decizii judecătorești cu privire la legalitatea acestei măsuri prompte, deoarece natura litigiilor de muncă presupune adoptarea urgentă a unei decizii, ținând cont de importanța pentru reclamant, care, prin concediere, pierde sursele sale de existență. - În lumina celor expuse, inclusiv reexaminarea cauzei în lipsa unei complexități particulare, ținând cont de durata totală a procedurilor într-un litigiu de muncă și luând în considerație importanța pentru reclamantă, Curtea constată că cerința „termenului rezonabil” prevăzută de art. 6 §1 din Convenție nu a fost respectată.	1.000 euro (moral) 745 euro (cost/chelt.)
6§1 + 6§3 lit. (c)	Dreptul la apărător	06.10.2009 Petru Roșca	150	Profesor școlar, invalid de gradul III, tulburarea ordinii publice,	- Curtea reamintește că garanțiile prevăzute în paragraful 3 al art. 6 sunt aspecte specifice ale dreptului la un proces echitabil enunțate în paragraful 1 al acestui articol.	2.500 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
și (d) 3				condamnare, timpul și facilitățile pentru a pregăti apărarea, avocat, absența grefierului în ședință de judecată	- Prin urmare, în aceste circumstanțe, indiferent dacă a existat sau nu cererea de a i se acorda timp și facilități reclamantului pentru a-și pregăti apărarea, instanța ar fi trebuit să-i ofere din oficiu această oportunitate.	
6S1	Respingerea neîntemeiată a cererii de revizuire	13.10.2009 Business și Investiții pentru toți		Bloc locativ, spațiu comercial, contract, litigiu, încetarea procesului, revizuire	- Curtea consideră că aspectele referitoare la faptul dacă pretențiile companiei reclamante aveau șanse de succes, având în vedere nulitatea invocată a contractului cu compania I., puteau fi adoptate doar de o instanță judecătorească. În același timp, Curtea Supremă de Justiție, care era deplin conștientă de faptul că fiecare din cele două companii (întreprinderea M. și compania reclamantă) au înaintat pretenția că au un drept de proprietate asupra unei părți din aceeași clădire în litigiu, nu a putut aprecia pretenția uneia dintre aceste companii fără a afecta drepturile celeilalte. Rezultă că, prin acceptarea pretențiilor întreprinderii M. asupra părții disputate din clădirea în litigiu, Curtea Supremă de Justiție a prejudiciat un alt proces inițiat de compania reclamantă împotriva întreprinderii M. și a Departamentului. - Curtea notează argumentul Guvernului precum că numai compania I. a avut dreptul de participare în cadrul procesului, iar compania reclamantă nu a avut niciun statut legal în cadrul acestuia. Cu toate acestea, Curtea reiterează faptul că, în principiu, un nou proprietar al	2.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

					<p>bunurilor dobândite poate pretinde în instanțele de judecată toate drepturile pe care fostul proprietar le-ar fi putut invoca. În cazul de față, l. a transmis către compania reclamantă drepturile sale în ceea ce privește clădirea în litigiu. Rezultă că societatea reclamantă a avut dreptul de a interveni în orice proces privind drepturile companiei l. asupra clădirii în litigiu.</p> <p>- Mai mult decât atât, deși examinarea unei cauze care ar putea afecta drepturile și interesele unui terț, fără a atrage partea respectivă, constituie un temei expres prevăzut pentru revizuire, totuși Curtea Supremă de Justiție a respins cererea companiei reclamante întemeiată pe acea prevedere legală.</p>	
6§1	Echitatea procesului penal	18.05.2010 Vetrenko	147	<p>Omor, achitare în prima rundă de proceduri, rejudecare, condamnare arbitrară, probe obținute cu aplicarea torturii, declarații autoincriminatorii, denaturarea probelor, alibi, raport de expertiză, concluziile medicului legist, nemotivare</p>	<p>- Curtea reiterează că efectul art. 6 §1 este, <i>inter alia</i>, de a plasa instanța de judecată sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia propria apreciere a acestora sau constatarea dacă sunt ele relevante pentru hotărârea sa, având în vedere că Curtea Europeană nu este în poziția să examineze dacă acele argumente au fost într-un mod adecvat luate în considerație.</p> <p>- Totuși, deși art. 6 §1 obligă instanțele de a prezenta motive în susținerea hotărârilor sale, norma nu poate fi înțeleasă întru a obliga să fie adus un răspuns detaliat pentru fiecare argument. Extinderea obligației de a motiva poate depinde în special de natura deciziei și urmează a fi apreciată în lumina circumstanțelor speței.</p> <p>- Curtea găsește că, deși referindu-se cu greu la declarațiile autodenunțătoare ale reclamantului și omisiunea de a considera contestația lui serioasă a</p>	<p>5.000 euro (moral)</p> <p>650 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>veridicității acelor mărturisiri, chiar și parafrazând acele declarații întru a evita contradicții cu anumite probe obiective, instanțele naționale au ales să rămână reticente la o serie de aspecte fundamentale, cum ar fi alibi pentru presupusul moment al comiterii infracțiunii.</p> <p>- Curtea nu poate găsi nicio explicație pentru asemenea omisiuni în hotărârile instanțelor naționale. Acest lucru este unul frapant, având în vedere că două instanțe au achitat reclamantul în prima rundă de proceduri și din momentul în care în absența oricăror noi probe menționate în hotărârile judecătorești ale instanțelor, acestea l-au condamnat în a doua rundă de proceduri, desconsiderând circumstanțele care anterior au condus la achitarea reclamantului. Prin urmare, instanțele naționale nu au motivat hotărârile lor.</p>	
6§1	Echitatea procesului penal	05.07.2011 Dan	147-148	Mită, liceu, director, înscenare, operațiune sub acoperire, evaluarea încrederii unui martor	<p>- Curtea consideră că cei care au responsabilitatea de a decide vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar fi trebuit, în principiu, să fie în posibilitate să audieze martorii în persoană și să evalueze credibilitatea acestora. Evaluarea încrederii unui martor este o sarcină complexă, care, de obicei, nu poate fi realizată printr-o simplă lectură a declarațiilor.</p> <p>- Desigur, există cazuri când este imposibil de a audia un martor în persoană la proces, deoarece, spre exemplu, el sau ea a decedat, sau în scopul de a proteja dreptul martorului de a nu se autoincrimina.</p>	<p>2.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>
6§3	Egalitatea armelor	15.05.2012 Plotnicova	150-151	Afaceristă, produse cosmetice, escrocherie,	- Curtea reiterează că este, în primul rând, responsabilitatea instanțelor de judecată naționale să aprecieze relevanța și admisibilitatea declarațiilor martorilor.	4.500 euro (moral)

3				comisie rogatorie, Franța, pertinența și admisibilitatea declarațiilor martorilor	Însă, faptul că nu există nicio hotărâre judecătorească adoptată de instanțele de judecată naționale în privința cererii reclamantei de a-l audia pe O.G. ridică, prin sine, o problemă în temeiul art. 6 al Convenției, deoarece reclamanta a fost privată de un posibil important mijloc de apărare. - În consecință, reiese că omisiunea acuzării de a pune la dispoziția apărării și a instanțelor de judecată materialele traduse obținute din Franța – în absența unei hotărâri judecătorești motivate de a îngădi accesul apărării la acestea – este, ca atare, incompatibilă cu obligația echității prevăzută de art. 6 al Convenției.	100 euro (cost/chelt.)
6§1	Securitatea raporturilor juridice Egalitatea armelor	26.06.2012 Ghinea	141	Cauză penală, corupere pasivă, apel tardiv, suspendarea termenului de declarare a apelului	- Principiul egalității armelor – care reprezintă unul din elementele noțiunii mai largi a procesului echitabil – presupune că fiecare parte beneficiază de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza, în condițiile care nu ar pune-o într-un dezavantaj substanțial în raport cu cealaltă parte. - Curtea observă că aplicarea regulilor referitoare la termenele-limită este de natură să aducă atingere principiului egalității armelor, în cazul în care părțile nu beneficiază de aceleași mijloace pentru a-și susține argumentele. - Curtea reiterează că în hotărârea sa <i>Platakou c. Grecia</i> a constatat o încălcare a principiului egalității armelor în cazul unui litigiu administrativ, ca urmare a suspendării termenului judiciar în favoarea statului în perioada concediilor judecătorilor. Având în vedere miza cererii pentru reclamant în această cauză și amintind că, în cauzele penale cerințele privind un proces echitabil	3.600 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					sunt mult mai stricte, Curtea consideră că suspendarea termenului de prescripție, pe motiv că procurorul responsabil de această cauză a fost în concediu, nu poate fi acceptată ca fiind compatibilă cu principiul egalității armelor.	
6§1	Revizuire abuzivă Securitatea raporturilor juridice	25.09.2012 Sfinx- Impex SA	121	Termen de prescripție, apel camuflat, societate comercială	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reamintește că deciziile de revizuire a hotărârilor judecătorești irevocabile trebuie să fie în conformitate cu criteriile interne relevante, iar folosirea necorespunzătoare a unei astfel de proceduri poate fi contrară Convenției. Principiile securității raporturilor juridice și preeminenței dreptului cer Curții să fie vigilentă în acest domeniu. Sarcina Curții este de a determina dacă procedura de revizuire a fost aplicată într-o manieră compatibilă cu articolul 6 al Convenției și, respectiv, dacă a fost asigurată respectarea principiului securității raporturilor juridice. - Curtea trebuie să ia în considerație faptul că interpretarea prevederilor legislației naționale ține, în primul rând, de competența instanțelor naționale. 	110.000 euro (material)
6§1 3 13	Echitatea procesului penal	15.01.2013 Mitrofan	148- 149	Neglijență în serviciu, escrocherie, director, liceu privat, condamnare arbitrară, elementele constitutive ale infracțiunii	<ul style="list-style-type: none"> - Omisiunea instanțelor judecătorești naționale de a se pronunța asupra celor două argumente serioase invocate de reclamant contravine obligației acestora de a examina fiecare argument invocat în apel, așa cum este prevăzut expres în Codul de procedură penală. În plus, omisiunea Curții de Apel de a motiva aplicabilitatea art. 329 l-a împiedicat pe reclamant să conteste în mod efectiv condamnarea sa. 	5.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

6§1	Provocare organizată	11.05.2014 Sandu		Medic veterinar, câine, mită, provocare	<p>- În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece, pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6 §1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse.</p> <p>- Dacă informația prezentată de către organele de urmărire penală nu permite Curții să conchidă că reclamantul a fost subiectul unei provocări din partea poliției, este esențial ca în fiecare cauză Curtea să examineze calitatea evaluării de către instanțele naționale a pretensei provocări și să se asigure că acestea au respectat în mod corespunzător drepturile acuzatului la apărare, în special dreptul la o procedură contradictorie și la egalitatea armelor.</p> <p>- Pentru a verifica dacă reclamantul a fost provocat să săvârșească infracțiunea, Curtea trebuie să stabilească dacă el putea fi în mod rezonabil considerat ca fiind implicat în activitatea infracțională respectivă până la implicarea poliției. Cu alte cuvinte, trebuie verificat dacă reclamantul ar fi săvârșit infracțiunea în lipsa pretensei provocări.</p> <p>- În această situație, ține de obligația procuraturii de a demonstra faptul că nu a existat o provocare, dacă alegațiile inculpatului nu sunt în totalitate neverosimile. În absența unor asemenea dovezi, este obligația autorităților judiciare să examineze circumstanțele cauzei și să întreprindă acțiunile necesare pentru stabilirea adevărului în vederea determinării dacă a fost sau nu vreo provocare.</p>	Reclamantul nu a prezentat cerere de satisfacție echitabilă
-----	----------------------	------------------	--	---	--	---

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- În concluzie, având în vedere cele expuse mai sus, Curtea consideră că instanțele judecătorești naționale au omis să aprecieze corespunzător dacă acțiunile lui C., care a acționat din partea poliției, au avut efectul de a-l provoca pe reclamant la săvârșirea infracțiunii pentru care a fost ulterior condamnat sau dacă au existat anumite indicii că infracțiunea ar fi fost comisă fără această provocare. Deși în prezenta cauză instanțele judecătorești naționale au avut temei să bănuiască faptul că a avut loc o provocare, acestea nu au apreciat elementele de fapt și de drept relevante, care ar fi putut să le ajute să distingă provocarea de la o formă legală a unei acțiuni de urmărire penală.</p>	
6§1	Provocare organizată	1.07.2014 Pareniuc		Inspector fiscal, operațiune sub acoperire, refuz, insistență, 200 lei, mită, agent provocator	<p>- În ceea ce privește provocarea din partea poliției, Curtea a statuat în <i>Teixeira de Castro</i> că dreptul la un proces echitabil ar putea fi încălcat în cazul în care colaboratorii poliției nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui bănuț într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni, care, în caz contrar, nu ar fi fost comisă. În cauza <i>Vanyan c. Rusiei</i>, Curtea a constatat că problema provocării poate fi pusă chiar și în situațiile în care activitatea respectivă a fost efectuată de către o persoană privată, care a acționat ca un agent sub acoperire, în timp ce aceasta a fost de fapt organizată și condusă de către colaboratorii poliției.</p> <p>- În cele din urmă, dacă informația prezentată de către organele de urmărire penală nu permite Curții să conchidă că reclamantul a fost subiectul unei</p>	<p>3.500 euro (moral)</p> <p>2.440 euro (cost/chelt.)</p>

					<p>provocări din partea poliției, este esențial ca, în fiecare cauză, Curtea să examineze calitatea evaluării de către instanțele naționale a pretensei provocări și să se asigure că acestea au respectat în mod corespunzător drepturile acuzatului la apărare, în special dreptul la o procedură contradictorie și la egalitatea armelor.</p> <p>- Stenograma convorbirii [...] în cadrul operațiunii sub acoperire, indică [...] Z., a întrebat-o pe reclamantă câți bani să-i dea, iar după ce aceasta a refuzat în mod clar de câteva ori, el a insistat să-i dea bani până ea a cedat. Aceasta, în opinia Curții, demonstrează clar că reclamanta a fost supusă unor acțiuni de convingere și provocări flagrante de a se implica în activitatea infracțională pentru care a fost condamnată, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost comisă în absența acestei provocări.</p>	
6§1	Acces la justiție: Neantrenarea în proces	22.07.2014 Cornea	137-138	Medic-șef, spital, ordin de transfer, contencios administrativ, persoane în drept să declare apel, antrenare în proces, cale de recurs disponibilă	<p>- Dreptul de acces la o instanță prevăzut de art. 6 §1 al Convenției nu este unul absolut, el poate fi supus unor restricții; acestea sunt implicite din moment ce dreptul de acces, prin însăși natura sa, implică reglementare din partea statului. În această privință, Statele Contractante se bucură de o marjă de apreciere, cu toate că decizia finală cât privește respectarea exigențelor Convenției rămâne în sarcina Curții. Curtea trebuie să se asigure că restricțiile aplicate nu limitează sau nu reduc accesul oferit unei persoane în așa fel sau într-o asemenea măsură încât însăși esența dreptului să fie afectată. Mai mult, o limitare a dreptului nu va fi compatibilă cu art. 6 §1, dacă nu urmărește un scop legitim și dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.</p>	1.800 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Dreptul de acces la o instanță este prejudiciat în esență sa atunci când reglementările nu mai servesc scopurilor securității juridice și bunei administrări a justiției, ci constituie un fel de barieră care împiedică justițiabilul să obțină examinarea în fond a cauzei sale de către o instanță judecătorească competentă.</p> <p>- Curtea reiterează că nu este necesar ca o persoană să încerce mai multe decât o cale de recurs din cele disponibile. Prin urmare, întrucât reclamantul a încercat să utilizeze calea de recurs prevăzută de articolul 360 din Codul de procedură civilă, el nu era obligat să exploreze alte căi, precum cele sugerate de Guvern.</p>	
6§1	Neexecutarea hotărârilor judecătorești	14.04.2015 Botezatu	121-122	Polițist, spațiu locativ, chirie, durata procedurilor de 87 de luni, satisfacție echitabilă, statutul de victimă, Legea nr. 87 din 2011, despăgubiri corespunzătoare	<p>- Problema dacă o persoană mai poate pretinde a fi victimă a încălcării invocate a Convenției, în esență, implică o examinare <i>ex post facto</i> de către Curte a situației reclamantului. După cum a fost apreciat în alte cauze cu privire la durata procedurilor, problema dacă persoana a primit despăgubire pentru prejudiciul cauzat – comparabilă cu satisfacția echitabilă în conformitate cu articolul 41 din Convenție – este una importantă. În ceea ce privește încălcarea condiției de termen rezonabil, un aspect al despăgubirii suficiente, care ar putea înlătura statutul de victimă al reclamantului, acesta se referă la suma acordată, ca urmare a utilizării remediilor naționale.</p> <p>- Curtea deja a avut ocazia să indice faptul că statutul de victimă al unui reclamant poate depinde de mărimea despăgubirii acordate de autoritățile naționale în baza faptelor de care reclamantul s-a plâns în fața Curții.</p>	<p>9.461 euro (material)</p> <p>1.300 euro (moral)</p> <p>112 euro (cost/chelt.)</p>

					<p>- Marea Cameră a subliniat că, în cazurile în care, cu scopul de a preveni sau de a constata încălcările principiului termenului rezonabil, Părțile Contractante își aleg să introducă remedii de natură compensatorie, pentru instanțele de judecată naționale ar putea fi mai convenabil să se refere la sumele acordate pentru alte tipuri de prejudicii - cum ar fi vătămarea integrității corporale, prejudicii cauzate de decesul rudelor sau de defăimare - și să se bazeze pe intima convingere, chiar dacă aceasta duce la acordarea de compensații mai mici decât cele stabilite de Curte în cauze similare.</p> <p>- Cu toate acestea, Curtea este obligată să verifice dacă modul în care dreptul intern este interpretat și aplicat a produs efectele aflate în concordanță cu principiile Convenției, astfel cum sunt interpretate în lumina jurisprudenței Curții. Este de menționat faptul că, în special în Statele care au incorporat efectiv Convenția în sistemele lor de drept, o eroare evidentă în apreciere de către instanțele de judecată naționale poate de asemenea interveni ca rezultat al aplicării greșite sau a interpretării eronate a jurisprudenței Curții.</p> <p>- În ceea ce privește prejudiciul material, instanțele de judecată naționale sunt, în mod evident, într-o poziție mai potrivită pentru a determina existența și cuantumul acestui prejudiciu. Cu toate acestea, în cazul neexecutării unei hotărâri de acordare a unei sume de bani sau cu privire la proprietatea ori posesia unui bun, Curtea a concluzionat în mod constant că reclamanții ar putea să sufere și un prejudiciu material ca rezultat al lipsei unui control asupra bunurilor lor și denegarea posibilității de a se folosi și beneficia de aceste bunuri.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					- Din aceste motive și având în vedere jurisprudența sa în materie, Curtea consideră că, în prezenta speță, neexecutarea hotărârii judecătorești în favoarea reclamantului pentru o perioadă de 87 de luni constituie o încălcare a art. 6 §1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.	
6§1	Provocare organizată	8.03.2016 Morari		Operațiuni sub acoperire, pașaport românesc, anunț în ziar, intermediere, fabricarea și punerea în circulație a documentelor oficiale false, provocare	- Admiterea unor anumite probe poate genera un proces inechitabil. Așa s-a dovedit a fi cazul, spre exemplu, al probelor obținute ca rezultat al tratamentului inuman, aplicat cu scopul de a le obține sau probele obținute prin intermediul provocării organizate de către polițiști. - Provocările organizate de poliție au loc atunci când ofițerii implicați – fie membrii forțelor de securitate, fie persoanele care acționează conform instrucțiunilor lor – nu se limitează doar la investigarea activității criminale într-o manieră pasivă, dar exercită asupra subiectului o influență de natură să-l determine la săvârșirea unei infracțiuni pe care, în mod normal, nu ar fi comis-o, cu scopul de a permite stabilirea infracțiunii, inclusiv să furnizeze probe și să facă posibilă acuzarea. - Operațiunile sub acoperire trebuie desfășurate într-o manieră pasivă, fără nicio presiune care l-ar determina pe reclamant la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta reclamantul, reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajare insistentă, promisiunea de avantaje financiare, cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea reclamantului.	3.500 euro (moral) 1.820 euro (cost/chelt.)

					<p>- Când acuzatul continuă să formuleze afirmații controversate cu privire la provocare, Curtea pune sarcina probațiunii pe seama autorităților. Acuzarea are sarcina de a demonstra faptul că nu a existat o provocare și că alegațiile reclamantului sunt nefondate. Scopul controlului judiciar trebuie să reflecte motivele pentru care operațiunea sub acoperire a fost controversată, nivelul de implicare al polițiștilor la săvârșirea infracțiunii, precum și natura oricărei provocări la care reclamantul a fost supus.</p> <p>- Din materialele cauzei, Curtea nu a putut identifica vreun indiciu că reclamantul ar fi comis infracțiunea fără o asemenea intervenție. Mai mult, din materialele cauzei și din observațiile Guvernului nu reiese că înainte de începerea operațiunii sub acoperire, autoritățile ar fi avut informații sau probe pertinente că reclamantul a mai fost implicat în fabricarea și/sau comercializarea documentelor false. Aceasta, în opinia Curții, demonstrează clar că reclamantul a fost supus unei provocări de a săvârși infracțiunea de care a fost acuzat.</p> <p>- Curtea reamintește că, de regulă, se cere ca agenții sub acoperire sau alți martori care ar putea depune mărturie să fie audiați în instanță și să fie examinați de partea apărării.</p>	
6§1	Echitatea procesului penal	05.07.2016 Lazu		Șoferul mașinii blindate, autobuz, accident, urmărire penală, achitare în prima rundă de proceduri, rejudecare, condamnare, martori	<p>- Modalitatea de aplicare a art. 6 în procedurile judiciare în fața curților de apel depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor în cauză; trebuie să se țină seama de totalitatea procedurilor în ordinea juridică internă și a rolului instanței de apel în aceasta.</p> <p>- În timp ce art. 6 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli cu privire</p>	<p>2.000 euro (moral)</p> <p>300 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>la admisibilitatea probelor sau modul în care acestea ar trebui să fie examinate, fiind, în primul rând, aspecte de reglementare ce țin de dreptul intern și de instanțele naționale.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Mai mult decât atât, deși în mod normal instanțele naționale decid dacă este necesar sau recomandabil să audieze un martor, circumstanțe excepționale ar putea să determine Curtea să concluzioneze că refuzul de a audia o persoană în calitate de martor a fost incompatibil cu art. 6. - Nici litera și nici spiritul art. 6 al Convenției nu împiedică o persoană să renunțe, prin propria voință, în mod expres sau tacit, la garanțiile unui proces echitabil. Cu toate acestea, pentru ca să fie efectivă în sensul Convenției, o astfel de renunțare trebuie să fie exprimată într-un mod neechivoc și să fie urmată de măsuri minime de protecție proporționale cu importanța acestuia. În plus, nu trebuie să contravină vreunui interes public important. - În primul rând, Curtea de Apel Chișinău a încălcat prevederile art. 436 din Codul de procedură penală și nu a ținut cont de instrucțiunile Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra fondului cauzei, după o nouă examinare a probelor, și nu a prezentat nicio motivare în acest sens. - În al doilea rând, Curtea de Apel Chișinău nu a furnizat niciun fel de motive de ce aceasta a ajuns la o concluzie diferită de cea a instanței de fond. Pur și simplu, se face referire la un rezumat al depozițiilor martorului, fără a aborda discrepanțele dintre declarațiile martorilor. 	

					<ul style="list-style-type: none"> - În cele din urmă, Curtea, având în vedere interesul reclamantului, nu este convinsă că problemele care au fost stabilite de Curtea de Apel, atunci când l-a condamnat pe reclamant – și, luând această decizie, a casat sentința de achitare a acestuia adoptată de instanța de fond – ar fi putut fi examinate în mod corespunzător, fără o examinare directă a probelor prezentate de martorii acuzării. - Cei care sunt responsabili de stabilirea vinovăției sau nevinovăției unui acuzat ar trebui, în principiu, să fie disponibili să audieze martorii în persoană și să evalueze credibilitatea lor. Stabilirea credibilității unui martor este o sarcină complexă, care, de regulă, nu poate fi îndeplinită printr-o simplă citire sau ascultare a înregistrărilor mărturiilor. Desigur, sunt cazuri când este imposibilă audierea martorilor în proces în persoană, spre exemplu – atunci când martorul a decedat sau cu scopul de a nu admite ca el să se învinovățească. Cu toate acestea, nu pare să fi fost cazul prezentei spețe. - În lumina celor expuse mai sus, Curtea consideră că, fără audierea repetată a tuturor martorilor, după ce a fost achitat de prima instanță, condamnarea reclamantului a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 din Convenție. 	
6§1	Echitatea procesului penal Acuzație în materie penală	30.08.2016 Igor Pascari		Șofer de autobuz, accident, dosar contravențional, constatarea vinovăției unui terț în comiterea accidentului,	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea crede că acțiunea considerată a fi contravenție, sancționată conform articolului 242 al Codului contravențional, este îndreptată către toți cetățenii, și nu către un grup anume, care are un statut special. De asemenea, amenda și punctele de penalizare prevăzute de această dispoziție nu sunt destinate compensației pecuniare pentru pagube, fiind punitive și de natură 	2.500 euro (moral) 950 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
				<p>contestare, constatarea vinovăției reclamantului în recurs, neimplicare în procesul contravențional inițiat în privința terțului, decizia agentului constator</p>	<p>intimidantă. Acest fapt este valabil, mai ales luând în considerație efectul punctelor de penalizare, care pot duce la suspendarea permisului de conducere pentru o perioadă cuprinsă între șase și douăsprezece luni.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează că trăsătura distinctivă obișnuită a pedepselor penale are un caracter punitiv. - Din dosarul cauzei, este clar următoarele: Curtea de Apel Bender a determinat, <i>inter alia</i>, că reclamantul era responsabil pentru producerea accidentului din 14 august 2009. Cu toate că aceste constatări nu s-au ridicat la o determinare finală a vinovăției sale, au avut un efect decisiv referitor la o astfel de determinare. Într-adevăr, poliția și-a întemeiat în întregime decizia din 22 ianuarie 2010 pe concluziile la care a ajuns Curtea de Apel Bender la 19 noiembrie 2009, fără a face vreo investigație ulterioară sau fără a ajunge la niște concluzii noi proprii. De fapt, inspectorul-șef era obligat să se conformeze deciziei Curții de Apel și nu putea ajunge la o oricare altă concluzie. - Mai mult, decizia din 19 noiembrie 2009 a avut efectul <i>res judicata</i> atât în privința reclamantului, cât și în privința lui P.C., chiar dacă i-a oferit ultimului imunitate de la responsabilitatea pentru cauzarea accidentului. - Din moment ce în cazul unui accident rutier care implică două vehicule trebuie să existe măcar o persoană responsabilă, excluderea finală a responsabilității lui P.C. de către Curtea de Apel Bender a predeterminat în mod implicit vina reclamantului. 	

6§1	Echitatea procesului civil	20.09.2016 Nichifor		Asociat, SRL, aport la capitalul social, proces-verbal al adunării asociaților, falsificare, expertiză, termen de prescripție	<p>- Curtea face referire la jurisprudența sa anterioară, în care a stabilit că respectarea condițiilor de admisibilitate pentru efectuarea actelor procedurale reprezintă un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Rolul pe care îl au termenii de prescripție este de o importanță majoră atunci când sunt interpretați în lumina Preambulului la Convenție, care, în partea relevantă, declară că statul de drept este parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.</p> <p>- În continuare, Curtea reiterează că art. 6 §1 al Convenției obligă instanțele să motiveze hotărârile sale. În cauza <i>Ruiz Torija c. Spaniei</i>, Curtea a stabilit că neprezentarea de către instanțele naționale a motivelor referitoare la neacceptarea unei obiecții privind expirarea termenului de prescripție a constituit o încălcare a acestei prevederi.</p> <p>- În contextul prezentei cauze, Curtea notează că problema privind statutul termenilor de prescripție, invocată de reclamant în timpul procedurilor, constituie un argument important. Dacă acesta ar fi fost acceptat, ar fi putut duce la respingerea acțiunii depuse de A.N. împotriva reclamantului.</p> <p>- Curtea, de asemenea, a stabilit și alte aspecte problematice de procedură. În special, atunci când A.N. a prezentat probe care, aparent, păreau foarte suspecte, atât Curtea Economică de Apel, cât și Curtea Supremă de Justiție au refuzat, fără nicio explicație, cererea legitimă a reclamantului de a dispune o expertiză care să autentifice documentul în cauză și să confirme sau să respingă afirmațiile sale precum că semnătura a fost falsificată.</p>	<p>2.500 euro (moral)</p> <p>2.000 euro (cost/chelt.)</p>
-----	----------------------------	------------------------	--	---	---	---

1	2	3	4	5	6	7
6§1	<p>Revizuire abuzivă</p> <p>Respingerea pretenției cu privire la repararea prejudiciului material</p>	13.12.2016 lunii		Pensie de invaliditate, rejudicare, revizuire, constatarea încălcării drepturilor, respingerea pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului material	<p>- În primul rând, Curtea reiterează că, în conformitate cu principiul subsidiarității, este mai întâi de competența autorităților naționale să repare orice încălcare a Convenției.</p> <p>- Întrebarea dacă o persoană poate să se pretindă în continuare o victimă a unei pretinse încălcări a Convenției implică, în esență, o examinare <i>ex post facto</i> de către Curte, dacă repararea oferită la nivel național a fost corespunzătoare și suficientă, având în vedere satisfacția echitabilă prevăzută de art. 41 al Convenției.</p> <p>- În lumina materialelor dosarului și având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, Curtea consideră că despăgubirile oferite la nivel național nu au reparat în mod efectiv și suficient starea de fapt contestată. În ce privește prima condiție a pierderii calității de victimă, Curtea notează că autoritățile au recunoscut încălcarea drepturilor reclamantului. În ce privește compensațiile bănești, Curtea observă că reclamantul a obținut 890 euro cu titlu de prejudiciu moral, dar nu a putut să obțină nicio compensație cu titlu de prejudiciu material. Reclamantul a prezentat instanței naționale un raport de expertiză, potrivit căruia o întârziere de trei ani în recunoașterea dreptului său la pensia de dizabilitate a rezultat în cauzarea unui prejudiciu material de 29.069.17 lei (echivalentul a 1.728 euro). Instanța națională a respins pretențiile reclamantului nu din motivul lipsei de temei, ci din motive procedurale neimputabile acestuia.</p> <p>- De principiu, Curtea poate accepta o compensație mai mică oferită de autoritățile naționale, comparativ cu cea</p>	1.500 euro (moral)

1 P1					<p>oferită de Curte însăși. Totuși, în cauza de față, Curtea consideră evident că reclamantul ar fi suferit un prejudiciu material, ca rezultat al imposibilității sale de a obține o pensie de dizabilitate din anul 2008 până în 2011. Această pierdere a fost suferită în urma casării abuzive a hotărârii definitive pronunțate în favoarea lui. Prin urmare, lipsa oferirii de către instanțele naționale a unei compensații pe acest capăt de cerere este în mod vădit nerezonabilă, făcându-se referire la jurisprudența Curții.</p> <p>- Din motivele enunțate și având în vedere jurisprudența sa la acest segment, Curtea consideră că în prezenta cauză casarea hotărârii prin care se recunoaște dreptul reclamantului la pensia de dizabilitate a fost incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice și i-a încălcat drepturile sale garantate de art. 6 al Convenției și de art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție.</p>	
6§1 1 P1	Revizuire abuzivă	13.12.2016 Rusu Lintax SRL		Teren aferent, decizia Curții Supreme de Justiție, cumpărarea terenului proprietate publică, revizuire, înscris nou, rejudecare	<p>- Curtea consideră că o situație care permite unei părți la proces să obțină revizuirea unei hotărâri definitive, prin invocarea, în calitate de circumstanțe noi, a unei scrisori emise de o autoritate-parte la acel proces, care reiterează prevederi legale generale, ar fi contrară principiului securității raporturilor juridice.</p>	Chestiunea cu privire la satisfacția echitabilă rezervată
6§1	Revizuire abuzivă	14.02.2017 Cereale Flor S.A. și Roșca		Revizuire, securitatea raporturilor juridice, procedură de executare, titlul executoriu,	<p>- Curtea a constatat în mod frecvent încălcări ale art. 6 §1 al Convenției în cauze care abordează probleme similare celor din prezenta cerere.</p> <p>- După examinarea tuturor materialelor prezentate, Curtea nu găsește niciun motiv de a se îndepărta de la constatările sale din cauzele menționate mai sus.</p>	Cereale Flor SA: 18.400 euro (material) 2.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1				teren pentru construcții, familie tânără, Legea nr. 87	Într-adevăr, în prezenta cauză Curtea de Apel Chișinău și Curtea de Apel Economică au utilizat procedura de revizuire într-o modalitate incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice.	900 euro (cost/chelt.) S. Roșca – 18.168 euro (material) 2.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
6§1	Echitatea procesului penal	28.02.2017 Manoli		Polițist, acuzații de tortură, declarații contradictorii ale victimei, achitare în primă instanță, condamnare în apel, lipsa audierii repetate a martorilor	- Curtea reamintește că modul de aplicare a art. 6 din Convenție pentru procedurile în fața curților de apel depinde de caracteristicile procedurilor implicate: este necesar de a lua în considerație totalitatea procedurilor în sistemul juridic național și rolul instanței sesizate în aceasta. - Dacă instanța sesizată este investită să examineze circumstanțele de fapt și de drept și să efectueze evaluarea completă a chestiunii vinovăției sau nevinovăției reclamantului, aceasta nu poate să stabilească dacă un proces este sau nu echitabil, fără o evaluare directă a probelor.	2.000 euro (moral) 2.807 euro (cost/chelt.)
6§1	Tribunal independent și imparțial instituit prin lege	30.05.2017 Apcov		Transnistria, jurisdicție, deținut, Penitenciarul nr. 2 Tiraspol, HIV, refuz de a acorda tratament dentar urgent	- Curtea reiterează că, în cauza <i>Mozer</i> , aceasta a considerat că sistemul judiciar al „RMN” nu era un sistem juridic care să reflecte o tradiție juridică compatibilă cu Convenția. Din acest motiv, Curtea a considerat că instanțele „RMN” și, implicit, orice altă autoritate „RMN” nu puteau ordona arestarea „legală” sau detenția reclamantului, în sensul art. 5 §1 al Convenției.	RM Neîncălcare FR Încălcare

5§1 3					<p>- În absența oricăror informații noi și pertinente care să dovedească contrariul, Curtea consideră că și în prezenta cauză este valabilă concluzia la care a ajuns în cauza <i>Mozer</i>. Mai mult de atât, în lumina constatărilor de mai sus, în cauza <i>Mozer</i>, Curtea consideră nu numai că instanțele din „RMN” nu ar putea ordona detenția legală a reclamantului în sensul art. 5 §1 al Convenției, ci și, implicit, acestea nu se califică drept „o instanță independentă și imparțială instituită de lege”, în sensul art. 6 §1 al Convenției.</p> <p>- Prin urmare, Curtea consideră că în prezenta cauză a fost încălcat atât articolul 5 §1, cât și art. 6 §1 al Convenției.</p>	<p>40.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>
6§1 5§1 8	Tribunal independent și imparțial instituit prin lege	30.05.2017 Vardanean		<p>Transnistria, jurisdicție, jurnalist, arest, acuzație de trădare și spionaj, condamnare, presiune din partea instituțiilor internaționale, grațiere, servicii secrete transnistrene</p>	<p>- Curtea reiterează că a stabilit în cauza <i>Mozer</i> că „sistemul juridic” al „RMN” nu este un sistem compatibil cu Convenția. Din acest motiv, Curtea a stabilit că instanțele „RMN” și, prin urmare, orice altă autoritate „RMN” nu ar fi putut să dispună „arestarea sau detenția legală” a reclamantului în sensul art. 5 §1 din Convenție.</p> <p>- Din lipsă de alte informații noi și pertinente, care să demonstreze contrariul, Curtea consideră că și în prezenta cauză este valabilă concluzia la care a ajuns în cauza <i>Mozer</i>. Mai mult, în lumina celor expuse mai sus, Curtea consideră că instanțele „RMN” nu doar că nu puteau să dispună arestarea legală a reclamantului, în sensul art. 5 §1 din Convenție, dar, de asemenea, acestea nu pot fi calificate ca „instanțe independente și instituite prin lege”, în sensul art. 6 §1 din Convenție.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Ernest Vardanean 30.000 euro (moral)</p> <p>Irina Vardanean 7.000 euro (moral)</p> <p>Ambilor: 4 000 euro (cost/chelt.)</p>

3 5§1 13				de arest, <i>habeas corpus</i> , achitare în instanța de fond, recurs, termen de prescripție, rejudecare, condamnare, <i>res judicata</i>		
6§1	Dreptul de acces la o instanță	05.06.2018 Sultan		Acțiune civilă, Primăria și Consiliul local Holercani, plata salariului restant, apel, recurs, scrisoare prin care cererea de recurs a fost restituită ca depusă împotriva unui act nesusceptibil de recurs	<p>- În acest sens, Curtea reamintește că art. 6 §1 al Convenției garantează dreptul de acces la o instanță pentru soluționarea litigiilor civile. Curtea consideră că acest drept include nu numai dreptul de a introduce o acțiune, ci și dreptul la o „soluție” juridică a litigiului. Ar fi iluzoriu pentru ordinea juridică internă a unui stat contractant să permită unei persoane să introducă o acțiune civilă în fața unei instanțe, fără a se asigura că hotărârea va fi supusă deciziei definitive la sfârșitul procedurii judiciare.</p> <p>- De asemenea, Curtea reamintește că art. 6 al Convenției nu impune statelor contractante să înființeze curți de apel sau recurs. Cu toate acestea, un stat care adoptă competența de această natură are obligația de a se asigura că părțile aflate în litigiu se bucură de garanțiile fundamentale ale articolului 6. Consecințele grave ar putea rezulta din soluția opusă. Într-o societate democratică, în sensul Convenției, dreptul la o bună administrare a justiției este atât de prominent încât o interpretare restrictivă a art. 6 §1 nu ar corespunde obiectului și scopului acelei dispoziții.</p>	1.500 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Anularea legii în cursul procedurii judiciare	03.07.2018 Topal		Primul guvernator al Găgăuziei, pensia personală, lege locală, acțiune civilă, incompatibilitatea legii locale cu legea Republicii Moldova privind pensiile de asigurări sociale de stat, abrogarea legii locale	<p>- Curtea reamintește că, deși legislatorul nu este, în principiu, împiedicat să reglementeze în materie civilă, prin noi dispoziții retroactive, drepturile care decurg din legile în vigoare, principiul supremației legii și conceptul unui proces echitabil consacrat la articolul 6 împiedică, cu excepția unor motive imperative de interes public, ingerința puterii legislative în administrarea justiției, cu scopul de a influența rezultatul judiciar al litigiului.</p> <p>- În prezenta cauză, Curtea constată că Adunarea Populară a Găgăuziei a anulat Legea locală nr. 36-XIX/II, ca fiind contrară legislației naționale privind pensiile de asigurări sociale de stat, și că, prin urmare, anularea legii a avut efect retroactiv. Instanțele sesizate au respins astfel pretențiile reclamantului pentru motivul că acestea nu se mai întemeiază pe niciun fundament juridic.</p> <p>- În asemenea condiții, Curtea constată că anularea de către Adunarea Populară a Găgăuziei a legii locale nr. 36-XIX/II a hotărât definitiv, în mod retroactiv, fondul litigiului dintre reclamant și Găgăuzia și că orice continuare a procedurii ar fi inutilă. De asemenea, se constată că anularea în cauză a aprobat poziția adoptată de Comitetul Executiv al Găgăuziei în cadrul procedurii pendinte.</p> <p>- În conformitate cu jurisprudența sa, Curtea urmează să stabilească dacă această anulare se întemeiază pe motive imperative de interes general. Se constată că, potrivit Guvernului, intervenția Adunării Populare a Găgăuziei a fost justificată de necesitatea anulării legii locale nr. 36-XIX/II din cauza incompatibilității sale cu</p>	3.000 euro (moral)

					<p>legislația națională. Cu toate acestea, Curtea constată că o întrebare preliminară referitoare la legalitatea acestei legi a fost adresată Curții de Apel Comrat, care este competentă să decidă asupra eventualelor conflicte dintre actele adoptate de autoritățile găgăuze și legislația națională. Având în vedere existența unui mecanism de revizuire a legalității legilor locale din Găgăuzia, inițiată în acest caz, Curtea nu este convinsă de argumentul guvernului menționat mai sus. Pe de altă parte, acesta din urmă nu a indicat niciun alt motiv imperativ de interes general, care, în opinia Curții, ar fi putut conduce la anularea legii locale în discuție.</p>	
6§1	Neexecutarea hotărârilor judecătorești	04.09.2018 Ciolacu	Hotărâre judecătorească, datorie, neexecutare în termen rezonabil, Legea nr. 87, respingerea pretenției cu privire la prejudiciul moral, dobânzi de întârziere	<p>- În cauzele referitoare la termen nerezonabil, este important de a cunoaște dacă reclamantul a obținut o despăgubire comparabilă cu satisfacția echitabilă prevăzută la art. 41 al Convenției.</p> <p>- În speță, instanțele naționale au constatat că reclamantul a suferit o încălcare a dreptului său garantat de articolul 6 al Convenției și i-a acordat echivalentul a aproximativ 333 euro pentru prejudiciul moral, pentru o întârziere de 78 de luni. Întrebarea este dacă a fost de natură să repare prejudiciul suferit compensația obținută. La aprecierea cuantumului despăgubirilor acordate de instanțele naționale, Curtea examinează, pe baza dovezilor în fața sa, ce sumă ar fi acordat în situații similare.</p> <p>- Curtea observă că suma adjudecată reclamantului este în mod evident mai mică decât cea acordată în general în cazuri similare v. Republica Moldova. De asemenea, reclamantul nu a primit nicio compensație pentru prejudiciul material.</p>	<p>16.370 euro (material)</p> <p>1.330 euro (moral)</p> <p>420 euro (cost/chelt.)</p>	

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>- Aceste elemente sunt suficiente pentru a concluziona că reclamantul nu a obținut despăgubiri suficiente la nivel național și că rămâne o victimă în sensul art. 34 din Convenție.</p> <p>- Din aceste motive și având în vedere jurisprudența sa în materie, Curtea constată că a avut loc o încălcare a art. 6 §1 al Convenției și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție din cauza eșecului autorităților de a executa, într-un termen rezonabil, hotărârea definitivă pronunțată în favoarea reclamantului.</p>	
6§1	Temeiurile degrevării de probațiune	23.10.2018 Lady S.R.L.		SRL, suprafețe comerciale, Primăria, societate terță, teren aferent, proceduri civile, <i>res judicata</i>	<p>- Curtea reamintește că nu este sarcina sa de a substitui instanțele naționale în aprecierea și caracterizarea juridică a faptelor, cu condiția că acestea se bazează pe o analiză rezonabilă a probelor din dosar. În general, este, în primul rând, responsabilitatea autorităților naționale, în special a instanțelor judecătorești, să interpreteze și să aplice legislația internă. Prin urmare, rolul său se limitează la verificarea compatibilității cu Convenția a efectelor unei astfel de interpretări.</p> <p>- În special, nu este de competența sa să cunoască erorile de fapt sau de drept presupuse săvârșite de o instanță internă, cu excepția cazului și în măsura în care acestea ar fi încălcat drepturile și libertățile garantate de Convenție, ci să stabilească dacă întreaga procedură în cauză, inclusiv modul de prezentare a probelor, a fost corectă.</p> <p>- Curtea reamintește, de asemenea, că, în toate sistemele juridice, autoritatea <i>res judicata</i> a unei hotărâri judecătorești definitive include limitări <i>ad personam</i> și <i>ad rem</i>. Astfel, articolul 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că faptele stabilite printr-o</p>	Neîncălcare

				<p>hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane. Acest lucru nu exclude, totuși, că o hotărâre este opozabilă terților, în sensul că poate avea o valoare probatorie ca o prezumție reluabilă (simplă). Astfel, articolul 123 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevede că prezumarea faptelor poate fi contestată de persoana în cauză. În plus, Curtea a recunoscut că, potrivit principiului securității juridice, o parte care se bazează pe evaluarea efectuată de o instanță într-un litigiu anterior, într-o problemă care apare și în cauza în care este parte, se poate aștepta în mod legitim ca instanța să decidă litigiul în același sens, ca și anterior, cu excepția cazului în care există motive valabile de derogare.</p> <ul style="list-style-type: none"> - În prezenta speță, Curtea observă că legea moldovenească, așa cum este interpretată și aplicată de instanțele naționale, stabilește o prezumție de <i>res judicata</i>. De asemenea, observă că aceasta este o prezumție simplă care inversează sarcina probei. Această prezumție ar putea fi contrazisă prin proba contrarie, în temeiul articolului 123 alin. (4) din Codul de procedură civilă și că, în plus, acest fapt nu este contestat de părți. - În acest sens, Curtea reiterează că orice sistem juridic are prezumții de fapt sau de drept, cărora, în mod evident, Convenția nu constituie un obstacol în principiu, dar care trebuie, totuși, să beneficieze de o garanție judiciară eficientă. În plus, art. 6 §1 al Convenției nu reglementează forța probantă și sarcina probei, care sunt, în esență, chestiuni ale dreptului intern. 	
--	--	--	--	---	--

Articolul 7. Nicio pedeapsă fără lege

7	<p>Claritatea și previzibilitatea legii</p> <p>Sanctiune cu caracter penal</p>	13.02.2018 Prigală		<p>Notar, control fiscal, contribuții de asigurări sociale, amenzi, penalități de întârziere, suma totală a sancțiunii fiscale de 48.000 euro, onorariu net/onorariu brut, legislație ambiguă, sancțiune cu caracter penal, amnistie fiscală</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea urmează să stabilească dacă reclamantul a fost sancționat pentru o „infrațiune” în sensul articolului 7 din Convenție. Ea reamintește că criteriile definite în cauza <i>Engel și alții v. Olanda</i> (8 iunie 1976, § 82), pentru a determina aplicabilitatea articolului 6 din Convenție sub „aspect penal”, sunt de asemenea relevante pentru a decide problema aplicabilității articolului 7. - În acest caz, amenda și penalitățile de întârziere impuse reclamantului pot fi considerate ca fiind bazate pe prevederile legale generale aplicabile tuturor contribuabililor. În plus, amenda și penalitățile de întârziere în cauză nu au urmărit scopul despăgubirii pentru prejudiciul material cauzat, ci au vizat, în esență, atragerea la răspundere pentru evitarea repetării acțiunilor contestate. Prin urmare, acestea s-au bazat pe un standard care urmărește atât un scop preventiv, cât și unul represiv. Această constatare este suficientă pentru a conferi un caracter penal sancțiunilor fiscale impuse reclamantului. - Prin urmare, nerespectarea de către reclamant a dispozițiilor fiscale constituie o „infrațiune” în sensul articolului 7 din Convenție. - Curtea se referă la principiile generale rezumate în cauza <i>Vasiliauskas v. Lituania</i>. Este necesar de menționat faptul că o infrațiune trebuie să fie clar definită de lege și că această condiție se consideră îndeplinită atunci când individul poate cunoaște din textul dispoziției relevante sau, dacă este necesar, folosind interpretarea acesteia de către instanțele judecătorești sau de un 	<p>4.500 euro (moral)</p> <p>1.200 euro (cost/chelt.)</p>
---	--	-----------------------	--	--	--	---

				<p>aviz juridic explicativ, care acte și omisiuni ar implica răspunderea sa penală.</p> <ul style="list-style-type: none"> - În această privință, Curtea a afirmat că noțiunea de „lege” folosită la art. 7 din Convenție corespunde cu cea a „legii” care apare în alte articole ale Convenției; ea implică condiții calitative, inclusiv cele legate de accesibilitate și previzibilitate. - În același timp, art. 7 din Convenție nu poate fi interpretat că ar interzice clarificarea graduală a normelor de răspundere penală prin interpretarea judiciară de la un caz la altul, cu condiția că rezultatul în conformitate cu fondul infracțiunii este rațional previzibil. - Având în vedere existența unor îndoieli cu privire la sfera de aplicare a noțiunii „onorarii” și la dispozițiile art. 11 din Codul fiscal, la data faptelor, reclamantul ar fi putut, în mod rezonabil, să se aștepte că interpretarea în favoarea sa va fi reținută de către autoritățile statului. - Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că, chiar și în calitate de profesionist care ar putea solicita consultanță juridică, era dificil pentru reclamant să prevadă inversarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție și să cunoască faptul că, în momentul în care a calculat valoarea contribuțiilor sociale plătibile pentru anii 2000 și 2001, acțiunile sale ar putea conduce la o sancțiune penală. - În aceste condiții, în prezenta cauză a avut loc încălcarea art. 7 din Convenție. 	
--	--	--	--	--	--

Articolul 8. Dreptul la respectarea vieții private și de familie						
8	Corespondență: Detenție	01.03.2005 Meriakri	189	Deținut, cenzură, corespondența cu CtEDO, ștampila, administrație		Radiere Declarație unilaterală
8	Viață de familie: Detenție Corespondență: Detenție	13.09.2005 Ostrovar	181, 189	Deținut, imposibilitatea întrevederilor, soție, fiică Interceptare, corespondența cu mama	- Orice detenție, care este legală în conformitate cu art. 5 al Convenției, impune prin însăși natura sa limite asupra vieții private și de familie. Totuși, este un element esențial al dreptului deținutului la viața de familie ca administrația închisorii să-l sprijine în menținerea contactelor cu familia sa. În același timp, Curtea recunoaște că unele măsuri de control asupra contactelor deținuților cu lumea exterioară sunt necesare și nu sunt, în sine, incompatibile cu Convenția. - Prevederea (internă) nu specifică perioada de timp pe parcursul căreia restricția cu privire la corespondență ar putea fi aplicată. Nu există nicio mențiune cu privire la posibilitatea de a contesta refuzul de a emite o autorizație sau cu privire la autoritatea competentă să examineze o astfel de contestație.	3.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt)
3 13+ 3						
8	Corespondență: Detenție	04.10.2005 Șarban	190	Comunicarea cu avocatul, paravan de sticlă, lipsa confidențialității	- Comunicarea confidențială cu avocatul este protejată de Convenție, ca o garanție importantă a dreptului unei persoane învinuite la apărare, nerespectarea căreia ar face ca asistența avocatului să piardă mult din utilitatea sa. - În timp ce peretele din sticlă a putut crea anumite obstacole în comunicarea eficientă cu avocatul său (așa precum a fost sugerat de greva avocaților Baroului de Avocați din Republica Moldova), se pare	Neîncălcare art.8

3 5§3 5§4					că acele dificultăți, în această cauză, nu au împiedicat reclamantul să aibă o apărare efectivă în fața instanțelor judecătorești naționale.	
8 6§1 5§1 5+ 13 8+ 13	Domiciliu	07.06.2007 Guțu	184- 185	Polițiști, intrare neautorizată în curtea casei	- Curtea notează că niciuna dintre situațiile descrise (art.13) nu se aplică acestei cauze. În special, polițiștii nu au curmat o infracțiune și nu urmăreau o persoană bănuită, fără a menționa orice altă situație prevăzută de articolul 13(19). Curtea este de opinie că o interpretare extensivă a acestor prevederi, asemenea celei făcute de Guvern, ar fi contrară art. 29 al Constituției, care proclamă principiul inviolabilității domiciliului și prevede în mod exhaustiv posibilele derogări de la acesta. Derogările respective par a fi departe de a corespunde circumstanțelor cauzei date. Rezultă că ingerința pretinsă de reclamant nu a fost „prevăzută de lege”, în sensul art. 8.	5.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt)
8	Viață de familie: Detenție Corespondența: Detenție	19.06.2007 Ciorap	182- 184 191	Deținut, imposibilitatea întrevederilor, lipsa confidențialității, paravan de sticlă, telefon intern, 2 ore pe lună Cenzură, corespondența cu autoritățile naționale, ștampila administrației	- Curtea reiterează că orice detenție, care este legală în sensul articolului 5 al Convenției, impune prin însăși natura sa limite asupra vieții private și de familie și că un anumit control asupra contactelor deținuților cu lumea din afară este necesar și nu este în sine incompatibil cu Convenția. - Constituie un element esențial al dreptului deținuțului la respectarea vieții de familie ca administrația închisorii să-l sprijine în menținerea contactelor cu familia sa. - Cu respectarea măsurilor de securitate necesare, deținuților trebuie să li se permită să se întâlnească nu doar cu rudele lor, dar și cu alte persoane care doresc să-i viziteze.	20.000 euro (moral) 1.150 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
3 6§1					- Curtea reiterează că reprezintă „un element esențial atât al vieții private, cât și al reabilitării deținuților ca contactul lor cu lumea din afară să fie menținut pe cât acest lucru este posibil, pentru a facilita reintegrarea lor în societate după eliberare și acest lucru se efectuează, spre exemplu, prin asigurarea condițiilor pentru vizite pentru prietenii deținuților și prin permisiunea de a corespoda cu ei și cu alte persoane”.	
8	Corespondență: Detenție	10.06.2008 Duca		Deținută, cenzură, corespondența cu avocatul	-----	Radiere solicitată de reclamant
8	Viață privată, corespondență, domiciliu: Percheziție	07.10.2008 Mancevschi	186- 187	Avocat, birou, apartament, dosarele clienților săi	- Percheziția biroului avocatului a fost privită ca o ingerință în „viața privată” și „corespondență” și, potențial, în dreptul său la respectarea domiciliului, în sensul mai larg, prevăzut de varianta franceză a Convenției, care folosește termenul „ <i>domicile</i> ”. - Percheziția ar fi putut duce la găsirea obiectelor și documentelor obținute de către reclamant în calitatea sa de reprezentant al persoanei acuzate, ceea ce, în mod evident, ar fi putut avea consecințe serioase asupra drepturilor persoanei acuzate, garantate de articolul 6 al Convenției. Din acest motiv, înainte ca percheziția la biroul și domiciliul reclamantului să fie autorizată, trebuia să fie luate măsuri și mai riguroase de precauție.	2.500 euro (moral) 1.535 euro (cost/chelt.)

8	<p>Correspondența:</p> <p>Interceptarea convorbirilor telefonice</p>	10.02.2009 Iordachi ș.a.	188-189	<p>ONG, victime potențiale, risc iminent de interceptare, legislație internă defectuoasă</p>	<p>- Convorbirile telefonice sunt parte integrantă a noțiunilor de „viață privată” și „correspondență”, în sensul art. 8 din Convenție.</p> <p>- Simpla existență a legislației implică, pentru toți cei care ar putea intra în domeniul de aplicare, o amenințare de urmărire; această amenințare, în mod necesar, atentează la libertatea de comunicare între utilizatorii serviciilor poștale și de telecomunicații, astfel constituie „o ingerință din partea unei autorități publice” în exercițiul dreptului de respectare a corespondenței reclamanților.</p> <p>- Înregistrarea convorbirilor telefonice este o ingerință foarte serioasă în drepturile individului și numai niște motive solide, bazate pe o bănuială rezonabilă că persoana este implicată într-o activitate criminală gravă, poate servi ca temei de autorizare.</p>	<p>Reclamanții nu au pretins despăgubiri</p> <p>3.500 euro (cost/chelt.)</p>
8	<p>Viață privată:</p> <p>Reputația</p>	30.03.2010 Petrenco	161-163	<p>Articol defăimător, agent KGB, dezmințire insuficientă</p>	<p>- În cauze privind dezbateri sau chestiuni de un interes public general, limita criticii acceptabile este mai mare în ceea ce privește politicienii sau alte persoane publice decât vizavi de particulari: primii, spre deosebire de ultimii, și-au expus benevol acțiunile lor controlului public, din partea jurnaliștilor și a publicului larg, și, prin urmare, trebuie să demonstreze un grad mai înalt de toleranță.</p> <p>- Problema colaborării cetățenilor Republicii Moldova cu serviciile secrete ale regimului sovietic, în special a celor care dețin funcții de conducere sau care sunt considerați respectabili, reprezenta o problemă socială și morală deosebit de sensibilă în contextul specific din Moldova.</p>	<p>1.200 euro (moral)</p> <p>300 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Întrebarea dacă o persoană a colaborat cu serviciile secrete din perioada sovietică nu este doar o problemă de speculație, ci o circumstanță istorică, capabilă a fi demonstrată prin probe pertinente. Curtea constată că alegațiile despre colaborarea cu KGB reprezentau circumstanțe evidente ale cauzei.</p> <p>- Statutul unei persoane, ca politician sau altă persoană publică, nu înlătură necesitatea existenței unui temei de fapt suficient pentru declarații care îi prejudiciază reputația, chiar dacă astfel de declarații sunt considerate judecăți de valoare și nu circumstanțe de fapt.</p>	
8	Viață privată: Identitatea etnică	27.04.2010 Ciubotaru	167- 168	Identitatea românească, refuzul autorităților de înregistrare, impunerea altei etnii	<p>- Pe lângă elemente precum „numele”, „sexul”, orientarea „sexuală” și „religioasă”, identitatea etnică a unui individ de asemenea constituie un aspect esențial al vieții sale private și identificării.</p>	1.500 euro (moral) 3.500 euro (cost/chelt)
8	Viață de familie: Custodia asupra copilului	11.01.2011 Bordeianu	171- 174	Imposibilitatea mamei de a se reuni cu fiica, neexecutarea hotărârii judiciare	<p>- Faptul de a fi împreună pentru un părinte și copilul său reprezintă un element fundamental al vieții de familie, chiar dacă relația dintre părinți s-a rupt, iar măsurile la nivel național care împiedică această reuniune reprezintă o ingerință în dreptul protejat de art. 8 al Convenției.</p> <p>- În ceea ce privește obligația statului de a adopta măsuri pozitive, articolul 8 implică dreptul unui părinte de a beneficia de măsurile necesare în vederea reunirii cu copilul său și obligația autorităților naționale de a le întreprinde.</p>	10.000 euro (moral)

					<p>- Într-o asemenea cauză, caracterul adecvat al unei măsuri se examinează în funcție de rapiditatea punerii acesteia în aplicare.</p> <p>- Procedurile cu privire la atribuirea autorității parentale, inclusiv executarea deciziei adoptate în acest sens, trebuie efectuate în mod urgent, deoarece trecerea timpului poate avea consecințe ireversibile asupra relațiilor între copil și părintele care nu locuiește cu el.</p>	
8 3	Domiciliu: Percheziție	17.05.2011 Bisir și Tulus	185- 186	Percheziție nocturnă, ora 00.00-3.00, lipsa autorizației	<p>- Legea națională trebuie să indice cu o claritate rezonabilă domeniul și modul de exercitare a discreției relevante oferite autorităților publice pentru a asigura persoanelor un grad minim de protecție la care au dreptul cetățenii, conform principiului supremației legii într-o societate democratică.</p>	Recl.3 și 4 câte: 1.200 euro (moral) 1.200 euro (cost/chelt.)
8	Viață privată: Viața intimă	05.07.2011 Avram ș.a.	163- 164	Emisiune televizată, televiziune națională, imagini din saună, despăgubire insuficientă	<p>- Statul care acordă compensație pentru încălcarea unui drept din Convenție nu poate să se mulțumească cu faptul că suma acordată reprezintă maximum potrivit legii naționale. Dacă statul alege să aplice legislația națională la examinarea pretinselor încălcări ale drepturilor din Convenție, acesta trebuie să se asigure că legislația respectivă este compatibilă cu Convenția și jurisprudența Curții.</p> <p>- Convenția trebuie să fie aplicată direct, deoarece aceasta este parte componentă a sistemului național de drept și are prioritate față de legislația națională.</p>	I recl: 5.000 euro II recl: 6.000 euro Ceilalți câte: 4.000 euro (moral)
8	Viață privată: Intervenție medicală	18.12.2012 G.B. și R.B.	168	Sterilizare forțată, despăgubire insuficientă	<p>- Consecința devastatoare asupra primei reclamante, care a constat în pierderea abilității sale de a procrea și care reiese din problemele de sănătate îndelungate, reprezintă o ingerință considerabilă în drepturile acesteia garantate de art. 8 din Convenție, necesitând o satisfacție echitabilă suficientă.</p>	Total: 12.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- În opinia Curții, ultimul argument (potrivit căruia, acordarea unei despăgubiri mai mari ar fi subminat capacitatea spitalului de a continua să funcționeze ca instituție publică) este inacceptabil, deoarece spitalul se afla în administrarea statului și acesta era responsabil de acoperirea oricăror cheltuieli.</p> <p>- Statul ar fi putut pretinde cel puțin o rambursare parțială a cheltuielilor de la B., medicul care a fost recunoscut vinovat de neglijență medicală. De asemenea, statul ar fi putut să instituie asigurarea obligatorie pentru neglijență profesională în instituțiile medicale, în vederea posibilității de a recupera despăgubiri suficiente victimelor.</p>	2.000 euro (cost/chelt.)
8	<p>Corespondența:</p> <p>Detenție</p>	05.02.2013 Ipati	191	Deținut, cenzură, corespondența cu avocatul și autoritățile naționale, ștampila administrației, comunicarea cu avocatul, lipsa confidențialității, prezența altor deținuți	<p>- Argumentul Guvernului că scrisorile respective erau doar copii ale scrisorilor adresate administrației penitenciarului trebuie să fie respins, deoarece toate trei scrisori examinate au fost adresate personal reclamantului. Chiar dacă una din ele a fost într-adevăr o copie a unei scrisori similare expediată procurorului, este evident că angajatul penitenciarului care a aplicat ștampila pe scrisoare nu putea să cunoască acest fapt până la deschiderea ei. În orice caz, alte persoane decât destinatarului (reclamantul și procurorul respectiv) nu au avut dreptul să citească acea scrisoare.</p>	<p>9.000 euro (moral)</p> <p>1.500 euro (cost/chelt.)</p>
3						
8	<p>Viață privată</p> <p>Domiciliu:</p> <p>Violență domestică</p>	28.05.2013 Eremia ș.a.	169	Ordonanță de protecție, minore, comportament violent al tatălui, insulte, inacțiunea autorităților	<p>- Curtea reiterează că, în timp ce obiectul esențial al art. 8 din Convenție este să protejeze un individ împotriva acțiunii arbitrare a autorităților publice, pot fi suplimentar și obligații pozitive inerente în „respectul” efectiv pentru viața privată și de familie. Aceste obligații pot implica adoptarea unor măsuri în</p>	<p>În comun</p> <p>15.000 euro (moral)</p> <p>2.500 euro (cost/chelt.)</p>

3 14+ 3					<p>sfera relațiilor între indivizi privați. Copiii și alte persoane vulnerabile, în particular, au dreptul la ocrotire efectivă.</p> <p>- Conceptul vieții private include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, care este de obligația Statului să o protejeze, chiar dacă pericolul vine urmare a acțiunilor altora. În acest sens, el trebuie să mențină și să pună în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecție împotriva actelor de violență din partea persoanelor private.</p>	
8 3	<p>Viață privată</p> <p>Domiciliu:</p> <p>Violență domestică</p>	16.07.2013 B.	170- 171	<p>Leziuni corporale, divorț, partajul apartamentului, neevacuarea agresorului</p>	<p>- Potrivit articolului 8, statele au obligația să protejeze integritatea fizică și psihologică a unei persoane de acțiunile altora. În acest sens, statele trebuie să mențină și să pună în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecție împotriva actelor de violență din partea particularilor.</p> <p>- Vulnerabilitatea particulară a victimelor violenței în familie și necesitatea implicării active a statului în protejarea lor a fost accentuată în diferite instrumente internaționale.</p>	<p>15.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>
8	<p>Viață privată:</p> <p>Date cu caracter personal</p>	15.07.2014 Radu	165- 166	<p>Divulgarea datelor medicale, Academia de Poliție, pierderea sarcinii</p>	<p>- Legislația națională trebuie să indice cu o claritate rezonabilă scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică.</p>	<p>4.500 euro (moral)</p> <p>1.440 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
8	Viață de familie: Custodia asupra copilului	04.11.2014 Tocarenco	174- 175	Mama, copil de 5 luni, imposibilitatea de reunire, neexecutarea hotărârii judiciare	<ul style="list-style-type: none"> - Lipsa de cooperare dintre părinții divorțați nu poate exonera autoritățile competente de obligația de a întreprinde toate măsurile adecvate pentru a asigura menținerea legăturii de familie. - Curtea consideră că autoritățile naționale ar fi trebuit să recurgă la măsuri mai directe și mai specifice pentru a pregăti și a organiza restabilirea contactului dintre reclamantă și fiul său. În plus, intervenția efectivă a autorităților naționale era atât de urgentă întrucât copilul avea doar cinci luni atunci când mama sa a fost privată de orice contact cu el. - Autoritățile naționale au tolerat un proces de înstrăinare a legăturii părintești, în detrimentul reclamantei, încălcându-i dreptul său la respectarea vieții de familie garantat de articolul 8 din Convenție. - Având în vedere circumstanțele particulare ale prezentei cauze și necesitatea de a pune capăt în mod urgent a încălcării dreptului reclamantei la respectarea vieții sale de familie, Curtea invită autoritățile naționale să întreprindă toate măsurile necesare pentru facilitarea și restabilirea contactului dintre mamă și copil, fără a prejudicia procedura privind stabilirea domiciliului copilului. 	9.500 euro (moral)
46						
8	Corespondența: Detenție	15.09.2015 Shishanov	192	Deținut, cenzură, corespondența cu CtEDO	<ul style="list-style-type: none"> - O decizie sau o măsură favorabilă reclamantului nu este suficient, în principiu, pentru a-l priva de calitatea de „victimă”, doar dacă autoritățile naționale au recunoscut, în mod explicit sau în substanță, și au reparat încălcarea Convenției. - Pierderea statutului de victimă depinde, în special, de natura dreptului care se presupune că a fost încălcat, motivarea deciziei și persistența consecințelor dezavantajoase pentru persoana în cauză, după luarea acestei decizii. 	10.000 euro (moral)
3						
46						

8	Viață de familie: Lipsirea de drepturi părintești	06.10.2015 N.P.	175-181	Minoră de 4 ani, poliție, plasare temporară, neglijență față de copil, dezordine în casă, violență, decădere din drepturi, restricții la vizite	<ul style="list-style-type: none"> - În astfel de cauze interesul superior al copilului este de o importanță esențială. - Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură. - Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang, aferentă interesului superior al copilului. - Pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; în al doilea rând, este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit. - În cazurile în care menținerea legăturilor de familie ar prejudicia sănătății și dezvoltării copilului, părintele nu are dreptul să insiste asupra păstrării unei asemenea legături, în baza prevederilor articolului 8. - Se solicită o examinare mai complexă în privința oricăror alte restricții – precum cele impuse de către autorități asupra drepturilor părintești la întrevederi, întrucât astfel de limitări adiționale atrag după sine pericolul ca relațiile de familie dintre părinți și un copil minor să aibă de suferit. Minimul acțiunilor așteptate din partea autorităților constituie examinarea periodică a situației, pentru a aprecia dacă au intervenit anumite schimbări de îmbunătățire a situației în familie. Posibilitățile de reunire se vor diminua treptat și ulterior vor fi distruse, dacă părinților biologici și copilului nu li se vor permite să se întâlnească unul cu altul sau doar atât de rar încât nicio legătură de rudenie dintre ei nu va mai fi sesizabilă. - Plasarea copilului sub tutelă necesită a fi considerată, în mod normal, o măsură temporară, care să înceteze odată ce circumstanțele o permit. 	7.500 euro (moral) 1.030 euro (cost/chelt.)
---	--	--------------------	---------	---	--	--

1	2	3	4	5	6	7
8	Viața de familie: Vizita rudelor în timpul detenției	23.02.2016 Mozer [MC]		Transnistria, jurisdicție, fraudă, arest preventiv, condamnare de instanță transnistreană, interdicția vizitei preotului, interzicerea vizitelor părinților timp de 6 luni, vizita mamei în prezența gardianului, obligația de a vorbi în rusă în timpul vizitei	<p>- Curtea reiterează că detenția, ca și orice altă măsură privativă de libertate, atrage după sine limitări inerente în viața privată și de familie. Cu toate acestea, este un aspect esențial al dreptului deținutului la respectarea vieții sale de familie ca autoritățile să-i permită sau, dacă este nevoie, să-l ajute să-și mențină contactul cu apropiații săi din familie. În același timp, Curtea recunoaște că o anumită măsură de control asupra contactelor deținuților cu lumea exterioară poate fi aplicată și, în sine, ea nu este incompatibilă cu Convenția.</p> <p>- Curtea reiterează că art. 8 §2 impune oricărei ingerințe să fie „în conformitate cu legea”. Curtea notează că reclamantul nu a susținut că ingerința în drepturile sale, în temeiul art. 8 și 9, ar fi fost ilegală, întrucât aceasta ar fi fost admisă în conformitate cu deciziile unor instituții ori instanțe în mod ilegal constituite. În orice caz, Curtea notează că Guvernele respondente nu au prezentat niciun detaliu, iar cele puține materiale prezentate de reclamant sunt insuficiente pentru a forma o înțelegere clară a legii „RMN” aplicabile. Prin urmare, Curtea nu este în măsură să aprecieze dacă ingerința reclamată a fost „în conformitate cu legea” și dacă aceasta s-a bazat pe oricare criterii clare sau ar fi fost la discreția exclusivă a anchetatorului, astfel după cum o susține reclamantul. Cu toate acestea, Curtea constată că niciun motiv pentru a refuza întâlnirile de familie ale reclamantului rezultă din materialele dosarului și este evident că reclamantul nu a reușit să-și vadă părinții săi timp de șase luni după reținerea sa inițială.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>5.000 euro (material)</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>4.000 euro (cost/chelt.)</p>

3 5§1 9 13+ 3,8 și 9					<p>- Curtea consideră ca fiind inacceptabil, în principiu, faptul ca un gardian să fie prezent în timpul vizitelor de familie. Este evident că gardianul a fost prezent special pentru a monitoriza ceea ce au discutat membrii familiei, dat fiind faptul că aceștia au fost expuși riscului de a avea dreptul la întrevăderi, anulat în cazul în care nu vorbeau o limbă pe care acel gardian o înțelege.</p> <p>- Prin urmare, Curtea constată că, indiferent dacă ar fi existat ori nu o bază legală pentru interferența în drepturile reclamantului, restricționarea vizitelor părinților în penitenciar nu au respectat celelalte condiții prevăzute de art. 8 §2 din Convenție.</p>	
8	Viață privată: Integritatea fizică a persoanei Obligație pozitivă	25.10.2016 Otgon		Reclamanta și fiica, apă băută din robinet, boală, internare spital, compensație insuficientă	<p>- Curtea consideră că amestecul în exercitarea drepturilor reclamantei protejate de art. 8 al Convenției a avut loc din moment ce integritatea ei fizică a fost afectată de un mediu nesănătos. În ce privește evaluarea faptului dacă autoritățile moldovenești au îndeplinit obligațiile lor pozitive bazate pe această dispoziție, Curtea notează că instanțele naționale au oferit un remediu în forma stabilirii vinovăției întreprinderii și acordării compensației.</p> <p>- Instanțele superioare s-au bazat pe aceleași elemente (gradul prejudiciului), dar au ajuns la diferite concluzii referitoare la suma care trebuie să fie acordată. Niciun motiv specific nu a fost oferit pentru această reducere, cu excepția referirii la gradul de vinovăție al pârâtului.</p> <p>- Curtea consideră că suma oferită de instanțele naționale este considerabil mai mică decât minimumul general acordat de către aceasta în cauzele în care a stabilit o încălcare a articolului 8 de către Republica Moldova, chiar și luând în considerație diferențele dintre aceste decizii.</p>	4 000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
8	Viață privată: Corespondență	28.03.2017 Savotchko		Operator telefonie fixă, divulgare, informații referitoare la datele, orele convorbirilor telefonice, numerele apelate	<p>- Curtea consideră că divulgarea, fără acordul reclamantei, a datelor cu caracter personal referitoare la serviciile de telefonie fixă furnizate și la utilizarea acestora împotriva ei în cadrul unui proces civil poate constitui o intervenție în exercitarea reclamantei la respectarea vieții sale private și a corespondenței, în sensul articolului 8 al Convenției.</p> <p>- Curtea notează că, în cadrul procesului intentat de reclamantă împotriva societății M., prima instanță și instanța de apel s-au limitat doar la faptul de a se expune că dezvăluirea informațiilor contestate a fost legală, fără a specifica un standard specific aplicabil în speță.</p>	3.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)
8	Viața de familie: Vizita părinților în timpul detenției Domiciliu: Percheziții	09.05.2017 Eriomenco		Transnistria, jurisdicție, administrator al societății comerciale, escrocherie, cauză penală, reținere, detenție ilegală, interzicerea vizitelor, sechestrul	<p>- Curtea observă că reclamantul nu a reușit să se întâlnească cu părinții săi o perioadă lungă de timp sau, cel puțin, din 29 martie 2011 - ziua arestării sale - până în decembrie 2011. Astfel, Curtea concluzionează că a existat o ingerință în dreptul reclamantului la respectarea vieții de familie în conformitate cu art. 8 §1 din Convenție.</p> <p>- Curtea consideră în continuare că, din cauza perchezițiilor în casa reclamantului și punerea acesteia sub sechestrul a existat, de asemenea, o ingerință în exercitarea dreptului reclamantului asupra casei lui, garantat de art. 8 §1 din Convenție.</p>	RM Neîncălcare FR Încălcare 119.755 euro (material) 20.000 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)
8	Domiciliu: Percheziție	30.05.2017 Vardanean		Transnistria, jurisdicție, jurnalist, arest, acuzație de trădare și spionaj,	- Este incontestabil faptul că percheziționarea apartamentului reclamantilor a constituit o ingerință în dreptul lor la respectarea domiciliului. În plus, Curtea consideră că restricționarea temporară a dreptului	RM Neîncălcare FR Încălcare

5§1 6§1	Viața de familie: Vizita rudelor în timpul detenției			condamnare, presiune din partea instituțiilor internaționale, grațiere, servicii secrete transnistrene, detenție ilegală, percheziționarea apartamentului, vizită după 3 săptămâni	de vizită al celui de-al doilea reclamant a constituit o ingerință în dreptul reclamantilor la viața de familie.	Ernest Vardanean – 30.000 euro (moral) Irina Vardanean – 7.000 euro (moral) Ambilor: 4.000 euro (cost/chelt.)
8	Domiciliu: Percheziție	16.01.2018 Lisovaia		Reclamanta studentă, stagiu birou de avocați, avocat acuzat de trafic de influență, dreptul la respectarea domiciliului	- Curtea reiterează faptul că autorizația de percheziție ar trebui să se bazeze pe o bănuială rezonabilă și să fie redactată cu suficientă precizie și detalii. - Curtea notează că, de fapt, conținutul autorizației de percheziție, emisă de judecătorul de instrucție în cazul de față repetă aproape în întregime ordinea raportului poliției și că nu conține nicio informație despre motivele pentru care se credea că percheziționarea apartamentului reclamantei ar permite obținerea de probe. În aceste circumstanțe, Curtea constată că autoritățile naționale nu și-au îndeplinit obligația de a oferi motive „relevante și suficiente” pentru emiterea autorizației de percheziție. În consecință, a existat o încălcare a art. 8 din Convenție.	5.000 euro (moral) 500 euro (cost/chelt.)
8 13+ 8 1 P1	Sigilare birou Avocat	13.02.2018 Sobieski-Camerzan		Reclamant avocat, sigilare ilegală a birourilor, evacuare cu încălcarea prevederilor legale	-----	7.000 euro (moral și material) 2.000 euro (cost/chelt.)

Articolul 9. Libertatea de gândire, de conștiință și de religie

9	Dreptul la libertatea de religie	13.12.2001 Mitropolia Basarabiei și alții	197, 199, 200	Cult religios, succedere canonică, solicitări repetate de recunoaștere, refuzul recunoașterii de către autoritățile statului, tratament diferențiat nejustificat	<p>- Indiferent de starea lucrurilor, obligația de neutralitate și imparțialitate a statului este incompatibilă cu orice competență a statului de a aprecia legitimitatea convingerilor religioase și cere statului să asigure ca grupurile în conflict să se tolereze reciproc, chiar dacă acestea vin din același grup. Având în vedere că biserica reclamantă nu reprezintă un nou cult, prin faptul că recunoașterea sa depinde de voința unei autorități ecleziastice cunoscute, adică a Mitropoliei Moldovei, Guvernul și-a încălcat obligația de neutralitate și imparțialitate.</p> <p>- Dacă nu se poate exclude faptul că programul unei organizații ascunde obiective și intenții diferite de cele afișate public, Curtea, pentru a se asigura, trebuie să compare conținutul așa-zisului program cu actele și pozițiile pe care acesta le apără. În această cauză, niciun element al dosarului nu permite să fie trasă concluzia că biserica reclamantă ar avea alte activități decât cele declarate în statutul său.</p> <p>- Cât despre pretinsa toleranță față de biserica reclamantă și enoriașii săi de care dă dovadă Guvernul, o asemenea toleranță nu substituie recunoașterea, deoarece doar aceasta conferă drepturi persoanelor interesate.</p>	20.000 euro (moral) 7.025 euro (cost/chelt.)
13						
9	Dreptul la libertatea de religie	27.02.2007 Biserica Adevărat Ortodoxă din	201	Biserică, refuzul înregistrării bisericii, hotărârea instanței de judecată,	- În pofida adoptării hotărârilor judecătorești în favoarea reclamanților, neînregistrarea Bisericii de către autorități și, astfel, neînregistrarea Bisericii cu personalitate juridică, au împiedicat-o pe aceasta și pe enoriașii săi să exercite mai multe funcții esențiale.	10.000 euro (moral și material) 2.000 euro (cost/chelt.)

1 P1 13		Republica Moldova		neexecutarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil	- Refuzul autorităților de a se conforma hotărârii judecătorești irevocabile și de a înregistra Biserica a condus la o situație care, pentru reclamanti, nu diferă de o respingere de către instanțele judecătorești a pretențiilor lor.	
9	Dreptul la libertatea de religie Dreptul la libertatea de a-și manifesta religia	12.05.2009 Masaev	210	Reclamant musulman, rugăciune în încăpere, contravenție administrativă, cult nerecunoscut de stat, amendă	<p>- În timp ce libertatea de religie este, în primul rând, o chestiune de credință interioară, aceasta, de asemenea, implică, <i>inter alia</i>, libertatea de a-și „manifesta religia”. Potrivit art. 9 al Convenției, libertatea de a-și manifesta religia nu se limitează doar la manifestarea ei în colectiv, „în public” sau în cercul persoanelor care împărtășesc aceeași credință, dar acoperă și manifestarea ei „în mod individual” sau „în particular”.</p> <p>- Pentru a determina întinderea marjei de apreciere în această cauză, Curtea trebuie să țină cont de ceea ce este în discuție, și anume – necesitatea menținerii unui adevărat pluralism religios, inerent conceptului de societate democratică.</p> <p>- Curtea nu contestă competența statului de a introduce cerința privind înregistrarea cultelor religioase într-un mod compatibil cu articolele 9 și 11 ale Convenției. Totuși, aceasta nu înseamnă că sancționarea unor membri individuali ai cultelor religioase neînregistrate, pentru rugăciune sau manifestarea în alt mod a convingerilor lor religioase, este compatibilă cu prevederile Convenției. Admiterea contrariului ar duce la excluderea convingerilor religioase minoritare care nu sunt înregistrate formal de către stat și, prin urmare, ar rezulta în recunoașterea faptului că statul poate să dicteze unei persoane ce să creadă.</p>	26 euro (material) 1.500 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
6§1						

1	2	3	4	5	6	7
9	Dreptul la libertatea de religie	17.07.2012 Fusu Arcadie și alții	202	Comunitate religioasă, solicitare de eliberare a confirmării, neeliberarea documentului necesar, riscul provocării de tulburări, neexecutarea hotărârii instanței de judecată	- În pofida pronunțării hotărârilor judecătorești în favoarea reclamanților, omisiunea autorităților de a elibera documentul necesar pentru înregistrarea comunității religioase a reclamanților și, prin urmare, de a-i oferi un statut juridic, a împiedicat pe enoriașii acesteia să realizeze un șir de funcții esențiale. De fapt, refuzul autorităților de a elibera documentul respectiv, în pofida existenței unei hotărâri judecătorești în favoarea reclamanților, a dus la o situație care nu era diferită, în practică, de o respingere de către instanțele judecătorești a pretenției lor.	5.000 euro (moral) 880 euro (cost/chelt.)
9 3 5§1 8 13+ 3,8 și 9	Libertatea religiei: Vizita deținutului de către preot	23.02.2016 Mozer [MC]		Transnistria, jurisdicție, fraudă, arest preventiv, condamnare de instanță transnistreană, interdicția vizitei preotului	- Cu privire la restricția reclamantului să-și vadă pastorul Per Bergene Holm, Curtea reiterează că refuzul autorităților de a permite unui deținut să se întâlnească cu un preot constituie o ingerință în drepturile garantate în temeiul art. 9 din Convenție. - Nu este clar dacă a existat o bază legală pentru refuzul de a permite întvederea aceasta, nici nu au fost prezentate motive pentru a justifica refuzul. Curtea consideră că nu a fost probat că amestecul în dreptul reclamantului a urmărit un anumit scop legitim sau că a fost proporțional cu acel scop, în conformitate cu art. 9 § 2 din Convenție.	RM Neîncălcare FR Încălcare 5.000 euro (material) 20.000 euro (moral) 4.000 euro (cost/chelt.)

Articolul 10. Libertatea de exprimare

10	Discurs public	20.04.2004 Amihalachioaie	232	Avocat, critica Curții Constituționale, sancțiune pecuniară, Codul jurisdicției constituționale	<p>- Curtea amintește faptul că o „lege”, în sensul articolului 10 § 2 al Convenției, este o normă formulată cu destulă precizie pentru a permite unui cetățean să decidă conduita sa și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele care ar putea rezulta dintr-un fapt determinat. Totodată, aceste norme nu trebuie să fie previzibile cu certitudine absolută, chiar dacă o astfel de certitudine ar fi binevenită, deoarece dreptul trebuie să știe să se adapteze la schimbările de situație. De asemenea, multe legi conțin, prin natura lucrurilor, formulări mai mult sau mai puțin vagi, ale căror interpretare și aplicare depind de practică.</p> <p>- Gradul de precizie depinde într-o mare măsură de conținutul textului în cauză, de domeniul pe care urmează să-l guverneze, precum și de numărul și statutul destinatarilor săi.</p> <p>- Statutul specific al avocaților îi plasează într-o poziție centrală în administrarea justiției, în calitate de intermediari între justițiabili și instanțele de judecată, fapt care explică restricțiile de conduită impuse în mod obișnuit membrilor baroului.</p> <p>- Libertatea de exprimare se referă, de asemenea, la avocați, care au dreptul de a se pronunța în mod public cu privire la funcționarea justiției, a cărei critică nu trebuie, însă, să depășească anumite limite.</p> <p>- Curtea estimează că, chiar dacă aceste afirmații pot fi considerate de natură să denote o anumită lipsă de respect față de Curtea Constituțională, datorită hotărârii sale, ele nu pot fi calificate nici grave și nici injurioase față de judecătoria Curții.</p>	Constatarea încălcării – satisfacție echitabilă
----	----------------	------------------------------	-----	---	---	---

1	2	3	4	5	6	7
					- Curtea subliniază că, deși amenda de 360 de lei (ceea ce constituie echivalentul a 36 euro) impusă reclamantului reprezintă o sumă modestă, ea nu este una simbolică și demonstrează intenția de a pedepsi sever reclamantul, Curtea Constituțională aplicând o amendă aproape de maximumul prevăzut de lege.	
10	Defăimarea	21.12.2004 Busuioc	219- 221	Jurnalist, articol în presă, critică, funcționari, aeroport, judecăți de valoare	<p>- Dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai „informației” sau „ideilor” care sunt primite favorabil sau sunt privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență, dar și celor care ofensează, șochează sau deranjează Statul sau orice parte a comunității. În plus, libertatea jurnalistică acoperă, de asemenea, posibile recurgeri la un anumit grad de exagerare sau chiar provocare. Funcționarii publici trebuie să beneficieze de încredere publică, în condiții lipsite de tulburări nepotrivite, ca ei să aibă succes în îndeplinirea sarcinilor lor și, astfel, poate fi dovedit ca necesar de a-i proteja de atacuri verbale ofensatorii și abuzive în timpul serviciului.</p> <p>- Cerințele unei astfel de protecții trebuie, totuși, evaluate în comparație cu interesele libertății presei sau a discutării deschise a chestiunilor de interes public. Existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil probațiunii. Cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși libertatea de opinie, care este o parte fundamentală a dreptului garantat de art. 10.</p>	<p>4.000 euro (moral)</p> <p>125 euro (material)</p> <p>1.500 euro (cost/chelt.)</p>

					<p>- Totuși, chiar atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei ingerințe poate depinde de faptul dacă există un substrat factologic suficient pentru declarația contestată, deoarece chiar și o judecată de valoare, fără niciun substrat factologic care s-o susțină, poate fi excesivă.</p>	
10	Defăimare	11.10.2005 Savițchi	225	<p>Articol în ziar, diseminarea informației, accident rutier, conduita unui polițist, sancțiune pecuniară</p>	<p>- Cea mai atentă cercetare din partea Curții este cerută atunci când măsurile luate sau sancțiunile impuse de autoritățile naționale sunt capabile să descurajeze participarea presei la dezbateri asupra chestiunilor de interes public legitim.</p> <p>- Pedepsirea unui jurnalist pentru că a ajutat la diseminarea declarațiilor făcute de o altă persoană într-un interviu ar afecta serios contribuția presei la discutarea chestiunilor de interes public și nu ar trebui să fie admisă decât dacă există motive deosebit de întemeiate pentru a face acest lucru.</p> <p>- Funcționarii publici trebuie să beneficieze de încredere publică, în condiții lipsite de tulburări nepotrivite, ca ei să aibă succes în îndeplinirea sarcinilor lor și, astfel, poate fi dovedit ca necesar de a-i proteja de atacuri verbale ofensatoare și abuzive în timpul serviciului.</p> <p>- Cerințele unei astfel de protecții trebuie, totuși, evaluate în comparație cu interesele libertății presei sau ale discutării deschise a chestiunilor de interes public.</p>	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>1.500 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
10	Închiderea ziarului	9.01.2007 Kommersant Moldovy	236	Critica autorităților, securitate națională, integritate națională, acțiunea Procurorului General	- Instanțele de judecată nu au specificat care elemente din articolele reclamantului au fost problematice și în ce mod ele au periclitat securitatea națională și integritatea teritorială ale statului sau au defăimat Președintele și statul.	8.000 euro (material) 1.500 euro (cost/chelt.)
10	Defăimare	12.06.2007 Flux nr.3		Articol în ziar, reproducerea emisiunii televizate, acuzație, corupție, vicepreședintele Parlamentului, sancțiune pecuniară	- Instanțele judecătorești naționale au constatat ca fiind defăimătoare o declarație de care nici măcar reclamantul în procedurile naționale nu s-a plâns. Acest lucru în sine ar fi suficient pentru ca, în cauza dată, Curtea să constate o încălcare. - Având în vedere circumstanțele de mai sus, faptul că declarația contestată a fost făcută de un jurnalist în cadrul unei dezbateri cu privire la o chestiune de interes public, că reclamantul în procedurile naționale era un politician de rang înalt și având în vedere limbajul folosit, Curtea conchide că ingerința nu a corespuns unei necesități sociale imperioase și că, astfel, ea nu a fost necesară într-o societate democratică.	3.000 euro (moral) 260 euro (material) 1.200 euro (cost/chelt.)
10	Defăimare	3.07.2007 Flux nr.2	222	Articol în ziar, critica liderului de fracțiune comunistă, fabrica de conserve, sancțiuni pecuniare	- Curtea reamintește că statele dispun de o marjă de apreciere foarte limitată în cauzele cu privire la politicieni și notează că dl Stepaniuc era un politician de un rang foarte înalt la momentul evenimentelor. - Curtea notează că rezumatul și declarația contestate s-au bazat pe informații care proveneau de la o sursă care era <i>prima facie</i> sigură, și anume de la directorul fabricii. - Curtea reamintește că, cerând unui reclamant să dovedească adevărul declarațiilor sale, iar în același timp privându-l de o posibilitate efectivă de a aduce probe în	3.000 euro (moral) 278 euro (material) 1.800 euro (cost/chelt.)

					susținerea declarațiilor sale și, astfel, de încercarea de a stabili adevărul acestora sau de a dovedi că și conținutul lor nu era în întregime fără un substrat factologic, constituie o ingerință disproporțională în dreptul la libertatea de exprimare.	
10	Defăimare	23.10.2007 Flux și Samson	223, 226	Articol în ziar, critică, judecăți de valoare, ex-ministru, sanctiune pecuniară, dezmințire	<ul style="list-style-type: none"> - Trebuie notat faptul că articolul a pus în discuție chestiuni de un veritabil interes public, și anume pretensele abuzuri ale unui fost demnitar de stat și incapacitatea sistemului judecătoresc de a reacționa adecvat la un astfel de pretins abuz. De asemenea, el a redat opiniile unor terțe persoane, indicând, în mod clar, acest lucru cititorului. - Curtea reiterează că pedepsirea unui jurnalist pentru că a ajutat la răspândirea declarațiilor făcute de o altă persoană ... ar afecta serios contribuția presei la discutarea chestiunilor de interes public și nu ar trebui să fie admisă decât dacă există motive deosebit de întemeiate pentru a face acest lucru. 	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>112 euro (material)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>
10	Defăimare	20.11.2007 Flux nr.1	222	Articol în ziar, critică, lider de fracțiune comunistă, importul petrolului, judecăți de valoare, interes general	<ul style="list-style-type: none"> - Prin urmare, rezultă că nu se putea aștepta ca reclamantul să dovedească „adevărul” propriilor sale opinii despre faptele publicate, pentru că instanțele de judecată naționale nu au constatat ca fiind incorecte astfel de declarații cu privire la fapte ca: petrecerea care a avut loc la hotelul relevant și că legea a fost modificată după cum a fost descris în articol. - Curtea reamintește că statele dispun de o marjă de apreciere limitată în cauzele cu privire la politicieni. - Gravitatea sancțiunii constituie, de asemenea, o parte din criteriile pentru verificarea faptului dacă o ingerință în dreptul garantat de articolul 10 a fost proporțională. 	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>278 euro (material)</p> <p>1.000 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
10	Defăimare	27.11.2007 Timpul Info- Magazin și Anghel	223- 224	Articol în ziar, critică, fond de investiții private, automobile de lux, afacere netransparentă, Guvern, interes general	<p>- Curtea reiterează „că o posibilă omisiune a unei persoane publice de a respecta legile și normele care au scopul de a proteja interese publice serioase, chiar și în sfera privată, poate să constituie, în anumite circumstanțe, o chestiune de interes public legitim”.</p> <p>- Curtea consideră că atunci când o companie privată decide să participe în tranzacții în care sunt implicate fonduri publice considerabile, ea, în mod voluntar, se expune unei analize mai largi din partea opiniei publice. În special, dacă există acuzații că astfel de tranzacții au fost în detrimentul finanțelor publice, o companie trebuie să accepte critica din partea publicului.</p> <p>- Curtea notează că articolul a fost scris în contextul alegerilor apropiate și că el a pus în discuție atât posibilul motiv politic pentru cumpărarea automobilelor, cât și a recomandat alegătorilor, în mod expres, ca în timpul alegerilor să-i pedepsească pe cei aflați la putere responsabili de corupția la nivel de stat.</p> <p>- Având în vedere cele de mai sus și luând în considerație buna-credință a ziarului reclamant la raportarea unei chestiuni de interes public veritabil, contextul factologic relevant și lipsa oricăror detalii despre tranzacția dintre D.H. și Guvern, care trezește, în mod legitim, suspiciuni cu privire la legalitatea acesteia, și dat fiind omisiunea instanțelor de judecată naționale de a lua în considerație în hotărârile lor oricare din aceste elemente, Curtea consideră că ingerința în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare nu a fost „necesară într-o societate democratică”.</p>	<p>12.000 euro (moral)</p> <p>1.800 euro (cost/chelt.)</p>

10	Whistle-blowing	12.02.2008 Guja (MC)	229- 230	Articol în ziar, furnizarea informației, Procuratura Generală, concedierea funcționarului	<ul style="list-style-type: none"> - Art. 10 se aplică, de asemenea, locului de muncă și funcționarii publici, precum este și reclamantul, au dreptul la libertatea de exprimare. - Angajații datorează angajatorului lor o atitudine loială, rezervată și discretă. Acest lucru este valabil mai ales în cazul funcționarilor publici, deoarece însăși natura serviciului public cere ca un funcționar public să aibă obligația de a fi loial și discret. - Având în vedere însăși natura funcției lor, funcționarii publici au, deseori, acces la informații pe care guvernul, din diferite motive legitime, ar putea avea interesul de a le păstra confidențiale sau secrete. Prin urmare, obligația de discreție caracteristică funcționarilor publici va fi, în general, una puternică. - Semnalarea de către un funcționar public sau un angajat din sectorul public a unui comportament ilegal sau a unei infracțiuni la locul de muncă ar trebui, în anumite circumstanțe, să se bucure de protecție. Acest lucru ar putea fi cerut atunci când angajatul sau funcționarul public în cauză este singura persoană sau face parte dintr-o categorie mică de persoane care cunoaște ceea ce se întâmplă la serviciu și este, astfel, cea mai bine plasată să acționeze în interesul public prin alertarea angajatorului sau a publicului larg. - În lumina obligației de discreție la care s-a referit mai sus, dezvăluirea ar trebui făcută, în primul rând, superiorului persoanei în cauză sau altei autorități sau instituții competente. Doar atunci când acest lucru este, în mod clar, nerezonabil, informația ar putea, ca o ultimă opțiune, să fie dezvăluită publicului. 	<p>10.000 euro (moral)</p> <p>8.413 euro (cost/chelt.)</p>
----	-----------------	----------------------------	-------------	---	--	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Într-un sistem democratic, acțiunile sau omisiunile guvernului trebuie să fie supuse unei analize profunde nu doar din partea autorităților legislative și judiciare, dar și din partea media și a opiniei publice. Interesul pe care-l poate avea publicul într-o anumită informație poate fi, câteodată, atât de puternic încât să depășească chiar și o obligație impusă, în mod legal, de a păstra confidențialitatea.</p> <p>- O acțiune motivată de o acuzație personală sau de un antagonism personal, sau de așteptarea unui avantaj personal, inclusiv un câștig pecuniar, nu ar justifica un nivel deosebit de înalt de protecție.</p> <p>- Este important de stabilit faptul că, atunci când a făcut dezvăluirea, persoana a acționat cu bună-credință și cu convingerea că informația era adevărată, că dezvăluirea acesteia a fost în interes public și că lui sau ei nu i-au fost disponibile alte mijloace mai discrete de a remedia ilegalitatea.</p>	
10	Defăimare	12.02.2008 Flux nr.4		Articol publicat, critica liderilor politici, judecată de valoare, sancțiuni pecuniară	<p>- Articolul contestat se referea la chestiuni precum pretinsul comportament ilegal al politicianilor de rang înalt și al persoanelor publice și pretinsa administrare proastă a fondurilor publice. Nu există îndoială că acestea reprezintă chestiuni extrem de importante într-o societate democratică, despre care publicul are un interes legitim să fie informat, și care pot fi apreciate ca dezbateri politice.</p>	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>100 euro (material)</p> <p>1.800 euro (cost/chelt.)</p>

					<p>- Curtea reiterează că solicitarea de la ziarul reclamant să dovedească veridicitatea declarațiilor sale, iar în același timp privarea de posibilitatea efectivă de a aduce probe sau ignorarea probelor prezentate, constituie o ingerință disproporționată în dreptul la libertatea de exprimare.</p> <p>- Curtea reamintește că, la examinarea ingerinței în exercitarea dreptului garantat de art. 10, pot fi luate în calcul considerațiile privind echitatea procedurilor.</p> <p>- Curtea nu poate să nu observe anumite stranietăți în modul în care s-au derulat procedurile în fața instanțelor judecătorești naționale. Într-adevăr, Curtea notează o serie de elemente care, examinate cumulativ, au dus la o asemenea concluzie. În special, acțiunea dlui Stepaniuc a fost examinată în pofida faptului că el nu a plătit taxa de stat, fapt care, în mod normal, ar fi trebuit să rezulte în inadmisibilitatea acțiunii pe motive procedurale. Mai mult, el nu numai că nu s-a prezentat în fața instanței judecătorești, dar nici măcar nu a fost reprezentat. În același timp, cererile reclamantului de amânare a ședinței au fost respinse fără vreun motiv, în timp ce probele prezentate de el nu au fost în genere luate în considerație de către judecători. Curtea de Apel și Curtea Supremă de Justiție nici măcar nu s-au pronunțat asupra argumentului reclamantului cu privire la pretinsa lipsă de independență și imparțialitate a judecătorului I. M.</p>	
10	Defăimare	1.07.2008 Flux nr.5	225	Articol publicat, denunțarea afacerilor dubioase, Procuror General adjunct, preluarea informației	<p>- Curtea reiterează că „pedepsirea unui jurnalist pentru că a ajutat la răspândirea declarațiilor făcute de o altă persoană ... ar afecta serios contribuția presei la discutarea chestiunilor de interes public și nu ar trebui să fie admisă decât dacă există motive deosebit de întemeiate pentru a face acest lucru”.</p>	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>185 euro (material)</p> <p>1.800 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
10	Defăimare	29.07.2008 Flux nr.6		Articol publicat, scrisoare anonimă, liceul <i>Spiru Haret</i> , critica situației în școală, sancțiune pecuniară	<p>- Art. 10 al Convenției nu garantează o libertate de exprimare totalmente nelimitată, chiar și în ceea ce privește relatarea de către presă a chestiunilor de interes public deosebit. Acolo unde, așa cum este în această cauză, este vorba despre atacarea reputației persoanelor și, astfel, de subminarea drepturilor lor garantate de art. 8 al Convenției, trebuie de atras atenția la echilibrul just care trebuie asigurat între interesele opuse în cauză. De asemenea, pentru exercițiul de asigurare a echilibrului pe care Curtea trebuie să-l realizeze în această cauză, este relevant faptul că, în conformitate cu art. 6 §2 al Convenției, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi stabilită.</p> <p>- Curtea va examina dacă jurnalistul care a scris articolul contestat a acționat cu bună-credință și în conformitate cu etica profesiei de jurnalist. În opinia Curții, acest lucru depinde în special de natura și gradul defăimării în cauză, modul în care a fost scris articolul contestat și măsura în care ziarul reclamant a putut, în mod rezonabil, să considere sursele sale ca fiind de încredere în ceea ce privește acuzațiile în cauză. Această ultimă chestiune trebuie stabilită prin prisma situației așa cum i s-a părut ea jurnalistului în perioada relevantă, decât din retrospectivă.</p> <p>- Trebuie subliniat faptul că dreptul la libera exprimare nu poate fi interpretat ca oferind ziarelor un drept absolut de a acționa într-un mod iresponsabil prin acuzarea persoanelor de comiterea infracțiunilor, în lipsa la acel moment a unui substrat factologic și fără a le oferi posibilitatea de a respinge acuzațiile. Există limite ale dreptului lor de a comunica informații publicului, iar între acest drept și drepturile celor prejudiciați trebuie asigurat un echilibru.</p>	Neîncălcare

10	Audiovizual	17.09.2009 Manole ș.a.	237- 239	Teleradio-Moldova, cenzură, control politic, proteste și greve, măsuri disciplinare	<ul style="list-style-type: none"> - Sub rezerva condițiilor prevăzute la art. 10 §2, jurnaliștii au dreptul de a transmite informații. Protecția art. 10 se extinde asupra jurnaliștilor angajați și a altor angajați în sfera mass-media. Un jurnalist angajat poate pretinde că este direct afectat de o regulă generală sau de politicile aplicate de angajatorul său, care îi restrânge libertatea jurnalistică. - O sancțiune sau o altă măsură luată de către un angajator împotriva unui jurnalist angajat poate echivala cu o ingerință în libertatea de exprimare. - Statul trebuie să se asigure că publicul are acces la o serie de opinii și comentarii, care reflectă, între altele, diversitatea perspectivelor politice la nivel național și că jurnaliștii și alți profesioniști care lucrează în mass-media nu sunt împiedicați să difuzeze aceste informații și comentarii. În cazul în care statul decide să creeze un sistem public de radiodifuziune, dreptul intern și practica trebuie să garanteze faptul că sistemul oferă un serviciu audiovizual pluralist. 	<p>Hot. din 13.07.2010 Fiecăru: 2.000 euro (moral)</p> <p>8.940 euro (cost/chelt.)</p>
10	Defăimare	24.11.2009 Flux nr.7	222, 231	Articol publicat, președintele fracțiunii comuniste, apartamente pentru deputați, verificarea informației, accesul la informație, interes public, sancțiune pecuniară	<ul style="list-style-type: none"> - El (politicianul) „trebuie să accepte în mod inevitabil și conștient verificarea strictă a fiecărui cuvânt și a fiecărei fapte atât din partea jurnaliștilor, cât și a publicului larg și, în consecință, trebuie să dea dovadă de un grad mai mare de toleranță”. - Făcând parte din rolul de „supraveghetor public”, raportarea de către media despre „povești” sau „zvonuri” – care provin de la alte persoane decât reclamantul – sau despre „opinia publică” urmează a fi protejată, dacă acestea nu sunt complet lipsite de teme. 	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>12.25 euro (material)</p> <p>1.800 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Faptul că știrile sunt lucruri perisabile a făcut nepotrivită orice cerere pentru acces la informație, propusă de Guvern, deoarece ar fi durat prea mult timp pentru a obține un răspuns. Mai mult ca atât, este dificil de a crede cum o cerere de la un ziar ar fi avut succes, dacă cererile făcute de membrii Parlamentului au eșuat.</p> <p>- Lipsa oricărei informații oficiale asupra temei respective, în pofida tentativelor ziarului reclamant de a obține asemenea detalii, plus alte fapte necontestate, care ridică îndoieli cu privire la legalitatea acordării apartamentelor, ar fi putut grăbi autorul să scrie despre ceea ce exista la moment, inclusiv zvonuri neconfirmate. În mod semnificativ, ziarul reclamant a informat cititorii în articol că a fost imposibil să se verifice adevărul despre informația recepționată, astfel evitând să prezinte zvonurile ca fiind fapte stabilite.</p>	
10	Defăimare	15.12.2009 Gavrilovici	221	Critică, „fascist”, Consiliu raional, arest, 5 zile	<p>- Prin ignorarea probelor aduse în sprijinul afirmațiilor reclamantului, astfel în scopul demonstrării că dânsul nu l-a insultat pe I.M., constatarea instanțelor naționale că el ar fi rostit astfel de insulte nu poate fi justificată ca fiind necesară într-o societate democratică.</p> <p>- Curtea reamintește că a statuat anterior că termeni precum „neo-fascist” și „nazist” nu justifică din oficiu sancționarea pentru defăimare, bazându-se doar pe sensul stigmatizant al acestora.</p> <p>- Curtea și-a reiterat viziunea conform căreia expresiile general ofensatoare „idiot” și „fascist” pot fi considerate drept o critică tolerabilă în anumite circumstanțe.</p>	6.000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)

3					<ul style="list-style-type: none"> - Numirea unei persoane fascist, nazist sau comunist nu poate fi considerată o afirmație faptică asupra afilierii politice a persoanei respective. - Curtea reiterează că limitele criticii tolerabile sunt mai extinse privindu-l pe un politician decât vizavi de o persoană privată. În orice caz, efectul discursului său în circumstanțele respective urma să fie unul minim, în special luând în considerație faptul că toți cei prezenți erau conștienți de tensiunile dintre reclamant și I.M. și au auzit afirmațiile care au provocat reacția reclamantului. - Aplicarea sancțiunilor penale asupra unei persoane care își exercită dreptul la libera exprimare poate fi considerată compatibilă cu art. 10 „[...] doar în circumstanțe excepționale, în special când alte drepturi fundamentale au fost grav prejudiciate [...]”. 	
10	Defăimare	21.12.2010 Sofranschi	223	Scrisoare autorităților, critica candidatului electoral, judecări de valoare, răspândirea zvonurilor prin sat, sancțiune pecuniară	<ul style="list-style-type: none"> - Protecția de care beneficia V.P. urmează să fie apreciată nu în raport cu interesele libertății presei sau a discuțiilor cu privire la probleme politice, însă în raport cu dreptul reclamantului de a raporta iregularități unui organ competent de a examina astfel de plângeri. - Curtea consideră că cel mai important aspect în aprecierea proporționalității ingerinței este impactul limitat al afirmațiilor în cauză, urmare a faptului că a adresat plângerea sa prin corespondență privată autorităților naționale și nu a făcut publice afirmațiile sale. 	<p>3.000 euro (moral)</p> <p>65 euro (material)</p> <p>150 euro (cost/chelt.)</p>

1	2	3	4	5	6	7
10	Whistle-blowing	27.02.2018 Guja (2)		Executarea hot. CEDO, reangajare, concediere	<p>- Potrivit Articolului 46 § 2, Comitetul de Miniștri este investit cu prerogativa supravegherii executării hotărârilor pronunțate de Curte și să evalueze măsurile întreprinse de statele pârâte. Comitetului de Miniștri îi revine sarcina să decidă, în conformitate cu principiile jurisprudenței menționate mai sus și bazându-se pe informația oferită de statul pârât, dacă s-a acționat cu bună-credință în vederea repunerii victimei în măsura în care este posibil în situația anterioară încălcării constatate. Deși, în principiu, este la discreția statului pârât să se conformeze acestor obligații, Comitetul de Miniștri urmează să evalueze dacă măsurile alese sunt compatibile cu concluziile reținute în hotărârea Curții.</p> <p>- Rolul Comitetului de Miniștri în domeniul executării hotărârilor Curții nu o împiedică pe aceasta să examineze o cerere ulterioară referitoare la măsurile întreprinse de un stat pârât în timpul executării unei hotărâri dacă acea cerere conține informații relevante noi cu referire la chestiuni neabordate în prima hotărâre. În cazul în care măsurile întreprinse de statul pârât în vederea remedierii încălcării constatate de Curte pun o nouă problemă, cauza intră în competența acesteia, și, prin urmare, formează obiectul unei noi cauze care poate fi examinată de Curte.</p> <p>- Jurisprudența Curții relevă că determinarea existenței unei „noi probleme” depinde în mare parte de circumstanțele specifice ale unui anumit caz, iar deosebirea dintre cazuri nu este întotdeauna definită în mod clar. Competențele Comitetului de Miniștri în baza</p>	<p>10.000 euro (moral și material)</p> <p>1.500 euro (cost/chelt.)</p>

					<p>Articolului 46 întru supravegherea executării hotărârilor Curții și evaluarea implementării măsurilor adoptate de stat în conformitate cu acest articol nu sunt aplicabile dacă în fața Curții au fost prezentate informații relevante noi în contextul unei noi cereri. De asemenea, este irelevant dacă procedura de executare în cauza anterioară este pendinte sau încheiată de Comitetul de Miniștri.</p> <p>- Curtea consideră că există motive suficient de plauzibile pentru a ajunge la concluzia că a doua eliberare a reclamantului din funcție nu a avut tangență cu un litigiu ordinar de muncă, ci a avut caracteristicile unui nou act de răzbunare pentru denunțarea scrisorilor din 2003. Modalitatea în care s-au desfășurat evenimentele și coordonarea acestora în timp ar putea determina un observator independent să ajungă la concluzia că a doua eliberare a reclamantului din funcție nu ar fi lipsită de tangență cu evenimentele din 2003. De fapt, Procurorul General nici nu a încercat cel puțin să creeze aparența unui simplu litigiu de muncă. În schimb, el a acționat astfel încât devenea evident faptul că reclamantul nu mai era binevenit la locul său anterior de muncă. Cu toate acestea, Curtea dorește să sublinieze faptul că obligația de reangajare nu exclude o eliberare ulterioară din funcție în baza unui motiv justificat, care nu ar avea tangență cu demiterea inițială.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

Articolul 11. Libertatea de întrunire și de asociere

11	Libertatea de întrunire	14.02.2006 Partidul Popular Creștin Democrat	253-254	Partid politic parlamentar, opoziție, schimbarea locului întrunirii în autorizație, adunări neautorizate, suspendarea activității partidului politic	<p>- Ținând cont de interesul public pentru libera exprimare în aceste circumstanțe și faptul că reclamantul era un partid politic parlamentar de opoziție, Curtea consideră că marja de apreciere a statului a fost, prin urmare, limitată și că numai motive foarte convingătoare ar fi putut justifica ingerința în dreptul PPCD la libertatea de exprimare și de întrunire.</p> <p>- Doar încălcările foarte grave, precum cele care pun în pericol pluralismul politic sau principiile democratice fundamentale, ar putea justifica suspendarea activităților unui partid politic. Deoarece adunările PPCD au fost totalmente pașnice, nu au existat instigări la răsturnarea violentă a Guvernului sau orice alte acțiuni care ar submina principiile pluralismului și ale democrației, nu poate fi în mod rezonabil susținut faptul că măsura aplicată a fost proporțională cu scopul urmărit și că a reprezentat „o necesitate socială imperioasă”.</p> <p>- Natura temporară a suspendării (activității partidului) nu este de o importanță decisivă la examinarea proporționalității măsurii, deoarece chiar și o suspendare temporară ar putea, în mod rezonabil, avea un „efect de descurajare” asupra libertății partidului de a-și exercita libertatea de exprimare și de a-și urmări scopurile politice, mai ales pentru că ea a fost adoptată în ajunul alegerilor locale.</p>	4.000 euro (cost/chelt.)
11	Libertatea de întrunire	27.03.2008 Roșca, Secăreanu și alții	254-255	Membri de partid, opoziție, schimbarea locului întrunirii, întruniri neautorizate,	<p>- Având în vedere faptul că reclamanții erau membri și/sau susținători ai PPCD care au organizat și/sau au participat la adunările pașnice ale acestuia, Curtea nu poate decât să ajungă la o concluzie similară celei din</p>	Roșca – 28 euro (material)

				sanctiuni contravenționale	hotărârea <i>Partidul Popular Creștin Democrat</i> , și anume – că ingerința în libertatea de întrunire pașnică nu a fost proporțională cu scopul urmărit și că nu a reprezentat „o necesitate socială imperioasă”.	Secăreanu – 28 euro (material) Restul: 6 euro (material) Fiecărui: 2.000 euro (moral), excepție Roșca și Secăreanu Total: 2.000 euro (cost/chelt.)
11	Libertatea de întrunire pașnică	31.03.2009 Hyde Park și alții	245- 246	Organizație non- gubernamentală, refuz de autorizare, acțiune de protest, ambasadă, lipsa intențiilor de tulburare a ordinii publice	- Respingerea de către Consiliul municipal a cererii cu privire la desfășurarea acțiunilor de protest pe motivul că, în opinia sa, „protestul a fost nedorit și neîntemeiat”, nu poate fi considerată compatibilă cu art. 11 al Convenției. - Garantarea dreptului la libertatea de întrunire, precum și aprecierea a ceea ce merită sau nu merită să fie autorizat nu pot fi lăsate la discreția autorităților. - În cadrul procedurilor judiciare ulterioare, instanțele judecătorești au invocat motive noi pentru respingerea cererii Hyde Park de autorizare a întrunirii, dar acestea nu au fost luate în considerație.	3.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
11	Libertatea de întrunire pașnică	31.03.2009 Hyde Park și alții (nr. 2)	246	Organizație non- gubernamentală, refuz de autorizare, protest, lipsa	- Nu a existat niciun indiciu că organizatorii intenționau, la acea dată, să tulbure în parc ordinea publică sau să instige o confruntare cu autoritățile sau cu alte grupuri de persoane. Mai degrabă, intenția lor era de	3.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
				intențiilor de tulburare a ordinii publice	a desfășura o întrunire pentru a susține libertatea la exprimare. Curtea nu poate decât să concluzioneze că refuzul Consiliului municipal de a autoriza protestul nu corespunde unui interes social imperios. - Respingerea de către Consiliul municipal a cererii cu privire la desfășurarea protestului pe motiv că desfășurarea unor alte evenimente era planificată în locul solicitat nu corespunde unei necesități sociale imperioase, iar motivele invocate de autorități nu pot fi considerate relevante și suficiente, în sensul art. 11 al Convenției.	1.000 euro (cost/chelt.)
11	Libertatea de întrunire pașnică	31.03.2009 Hyde Park și alții (nr. 3)	246	Organizație non-guvernamentală, refuz de autorizare, protest, Parlament, lipsa intențiilor de tulburare a ordinii publice	- Motivul invocat de către Consiliul municipal în decizia de respingere a cererii cu privire la desfășurarea întrunirii, și anume faptul că Parlamentul nu este responsabil de organizarea concursului Eurovision, care a avut loc în Ucraina, iar protestul era neîntemeiat, deoarece se referea la evenimente ce au avut loc deja, nu este compatibil cu cerințele art. 11 al Convenției. - Este inacceptabil ca o ingerință în dreptul la libertatea de întrunire să fie justificată doar prin propria viziune a autorităților cu privire la temeinicia unui anumit protest. Prin urmare, refuzul Consiliului municipal de a autoriza întrunirea nu a corespuns unei necesități sociale imperioase.	3.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
11	Libertatea de întrunire pașnică	07.04.2009 Hyde Park și alții (nr. 4)	246	Organizație non-guvernamentală, refuz de autorizare, protest, Guvern, lipsa intențiilor de tulburare a ordinii	- Respingerea cererii de desfășurare a întrunirii planificate pentru perioada 1-31 august 2006, de către Consiliul Municipal s-a bazat pe motivul că, în opinia sa, o singură zi de protest ar fi fost suficientă. Asemenea motive nu pot fi considerate ca fiind relevante și suficiente în sensul art. 11 din Convenție.	Hyde Park – 4.000 euro (moral) Brega – 3.000 euro (moral)

				publice, aplicarea forței în timpul reținerii membrilor organizației	- Nu a existat niciun indiciu că organizatorii intenționau să tulbure ordinea publică sau să instige la o confruntare cu autoritățile. Prin urmare, refuzul Consiliului municipal de autorizare a protestului nu corespunde unui interes social imperios.	Juraveli – 2.500 euro (moral) Cotelea – 2.500 euro (moral) Galescu – 3.000 euro (moral) Vasilascu – 2.500 euro (moral) Dragan – 2.500 euro (moral) Lungu – 2.500 euro (moral) Hristea-Stan – 2.500 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)
11	Libertatea de întrunire	02.02.2010 Partidul Popular Creștin Democrat (nr. 2)	255	Partid politic, opoziție, solicitarea autorizării manifestațiilor, respingere, îndemnuri la acțiuni agresive, ură națională, violență publică	- Luând în considerație interesul public pentru libera exprimare privind asemenea subiecte (preținsele abuzuri anti-democratice comise de Guvern și prezența armatei ruse în regiunea transnistreană) și faptul că reclamantul era un partid politic aflat în opoziție în parlament, marja de apreciere a statului era limitată în mod corespunzător și doar motive foarte convingătoare ar fi justificat imixtiunea în dreptul PPCD la libera exprimare și asociere.	3.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Curtea notează că asemenea lozinci („Jos regimul totalitar al lui Voronin” și „Jos regimul de ocupație al lui Putin”) trebuie înțelese ca o expresie a nemulțumirii și protestului și nu este convinsă că ele ar putea fi considerate în mod rezonabil drept îndemnuri la violență, chiar dacă sunt însoțite de arderea drapelului și a portretelor liderilor ruși.</p> <p>- Deși, teoretic, exista riscul iscării conflictelor violente între protestatari și susținătorii Partidului Comunist, sarcina poliției era de a sta între cele două grupuri și de a asigura ordinea publică.</p>	
11	Libertatea de întrunire	20.04.2010 Brega	249	Membru al organizației non-guvernamentale, frate reținut, greva foamei, protest, reținere de colaboratorii de poliție	<p>- Protestul a rămas a fi pașnic și nicidecum nu tulbura ordinea publică. Nici filmarea disensiunilor cu colaboratorii de poliție nu a fost contrară legii. Reclamantul a continuat să fie pașnic și politico, chiar după ce a fost apucat de haine de colaboratori de poliție și nu s-a opus reținerii nici într-un mod. În astfel de circumstanțe, ingerința în dreptul său de întrunire nu poate fi considerată una legală în sensul legii naționale.</p>	8.000 euro (moral)
3 5§1						
11	Libertatea de întrunire pașnică	14.09.2010 Hyde Park și alții (nr. 5-6)	247	Organizație non-guvernamentală, 3 demonstrații, Ministerul Afacerilor Interne, Procuratura Generală, lipsa autorizației, autorizație contestată,	<p>- Arestarea reclamanților a împiedicat desfășurarea demonstrației. Prin urmare, nu există nicio îndoială că a existat o ingerință a art. 11 din Convenție; simplul fapt că acești participanți erau protestatari rutinași nu înseamnă că ei își pierd protecția art. 11.</p> <p>- Curtea nu este convinsă de argumentul Guvernului că a fost necesar să fie reținuți protestatarii și să fie transportați la o secție de poliție, pur și simplu pentru a verifica dacă demonstrația a fost autorizată în mod corespunzător. Dacă se admite că o astfel de verificare</p>	Hyde Park – 6.000 euro (moral)

				<p>intervenția colaboratorilor de poliție, reținerea manifestanților, interogare, percheziționare, sancționare</p>	<p>a fost necesară, aceasta ar fi putut fi realizată chiar la locul desfășurării demonstrației sau la scurt timp după ce aceasta se încheie.</p> <p>- Lipsa autorizației în astfel de circumstanțe poate servi drept temei relevant pentru poliție de a ordona participanților să se disperseze și, ulterior, să organizeze astfel de proteste doar atunci când vor obține o autorizație.</p>	
11	Libertatea de întrunire	24.01.2012 Brega și alții	251	<p>Membri ai organizației non-guvernamentale, 5 întruniri, reținere, acuzație de opunere de rezistență și ultragiurie, achitarea reclamanților, lipsa dovezilor</p>	<p>- Curtea menționează că protestele reclamanților au fost organizate în conformitate cu vechea și noua lege privind întrunirile, că ele au fost pașnice și nu au perturbat în niciun fel ordinea publică. Această concluzie este bazată pe materialele video prezente în dosar și de concluziile instanțelor judecătorești naționale, care i-au achitat pe reclamanți. În aceste circumstanțe, ingerința în dreptul la libertatea întrunirilor nu poate fi considerată ca una legală, în temeiul legislației naționale.</p>	<p>Brega – 10.000 euro (moral)</p> <p>Hristea-Stan, Lupusoru, Costiuc – câte: 5.000 euro (moral)</p> <p>Total: 1.600 euro (cost/chelt.)</p>
5§1						
11	Libertatea de întrunire	12.06.2012 Gender-doc-M	252	<p>Organizație non-guvernamentală, LGBT, solicitarea autorizației demonstrației pașnice, refuz</p>	<p>- Guvernul a recunoscut că a existat o încălcare a art. 11 din Convenție. În asemenea circumstanțe, Curtea menționează că nu există motive să constate altfel. Prin urmare, a existat o încălcare a acestui articol.</p>	<p>860 euro (material)</p> <p>7.250 euro (moral)</p> <p>2.900 euro (cost/chelt.)</p>
11+						
13						
11+						
14						

1	2	3	4	5	6	7
11	Libertatea de întrunire Obligație pozitivă	24.02.2015 Promo Lex și alții	257-258	Organizații non-guvernamentale, întrunire pașnică organizată spontan, violență fizică, gaze lacrimogene, vopsea, omisiunea poliției de a interveni prompt	<p>- Curtea subliniază faptul că a examinat mai multe cauze referitoare la articolul 11, ca urmare a evenimentelor care au avut loc aproximativ în același timp precum cele din prezenta cauză. Curtea se referă, în particular, la grupul de cauze depuse de organizația non-guvernamentală <i>Hyde Park</i> și membrii săi, în care poliția a avut nevoie de foarte puțin timp de a sosi la fața locului după începerea desfășurării în mod pașnic a întrunirii, fără să fi fost chemată, și de a-i reține pe participanți. Din motive necunoscute Curții, reacția poliției a fost mult mai lentă în prezenta cauză, deși au existat ciocniri între protestatari și atacatori, și în pofida că a fost chemată la fața locului.</p> <p>- Deși toți cei șase atacatori au fost identificați de poliție, doar doi dintre ei au fost condamnați. Guvernul nu a informat Curtea despre temeiurile neînceperii urmăririi penale în privința celorlalți patru atacatori. În cele din urmă, Curtea notează cu îngrijorare că, deși unul dintre atacatori a recunoscut că a fost plătit, nu există nicio probă care să ateste că autoritățile au încercat să afle cine a sponsorizat atacul.</p>	Igor Grosu: 1.000 euro (moral)
11+ 13						
11	Libertatea de întrunire	28.03.2017 Șolari		Asociație, manifestație autorizată, simboluri comuniste neînregistrate, manifestare în alt loc decât cel autorizat, contravenție administrativă, amendă, arest administrativ	<p>- Curtea observă că, potrivit textului art. 1741 § 2 al CCA, o amendă poate fi aplicată organizatorilor (conducătorilor) întrunirii. Conform procesului-verbal întocmit de poliție, reclamantul a participat în mod activ la presupusele acțiuni ilegale. Totuși, nici Judecătoria Buiucani, nici Curtea de Apel Chișinău nu au analizat în raționamentele acestora chestiunea dacă reclamantul a fost un organizator sau un participant la manifestație. Nici Guvernul nu a abordat această problemă în observațiile sale. Prin urmare, Curtea își exprimă dubiile sale în privința legitimității ingerinței.</p>	28.000 euro (material) 4.000 euro (moral) 1.560 euro (cost/chelt.)

					<p>- În ceea ce privește locul desfășurării manifestării, Curtea constată că acesta era, în mod cert, diferit de locul exact stabilit de Primărie în autorizația prealabilă. Totuși, Curtea observă că acesta nu se afla decât la câteva zeci de metri de locul respectiv. De asemenea, notează că întrunirea s-a desfășurat într-o zi de odihnă și că, se pare, manifestații, ocupând scările Operei Naționale, nu au perturbat în vreun fel funcționarea acestei clădiri. Mai mult, Curtea constată că manifestații au rămas pe toată durata evenimentului în perimetrul Operei Naționale, unde se afla scuarul, aceștia nu se deplasau pe străzile apropiate, iar întrunirea lor nu a avut niciun impact asupra traficului rutier. În lumina acestor factori și având în vedere dimensiunile scuarului în cauză, precum și numărul mic de manifestații – patruzeci, Curtea poate să concluzioneze doar că perturbarea vieții cotidiene generată de întrunire a fost nesemnificativă și că, în mod evident, nu a depășit-o pe cea cauzată de obicei prin exercitarea dreptului la întrunire pașnică.</p> <p>- Curtea constată că Guvernul nu a explicat modul în care portul în public de către reclamant a simbolurilor în cauză a cauzat sau a riscat să cauzeze tulburări ale ordinii publice. În plus, aceasta consideră că simplul fapt al arborării acestor simboluri nu este susceptibil de a favoriza violența, prin insuflarea unei uri profunde și iraționale împotriva unor anumite persoane. În plus, nu s-a stabilit faptul că portul simbolurilor discutate ar presupune revenirea la ideile totalitare sau afișarea intenției de participare la viața politică, prin disprețul față de statul de drept și principiile democratice, mai ales din moment ce protestul a fost pașnic și autorizat în mod legal.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
11 551	Libertatea de întrunire	10.07.2018 Mătăsaru și Savițchi		Reclamanți soț și soție, proteste stradale, arest, achitare, acțiuni ale poliției declarate ilegale, recunoașterea încălcării drepturilor la nivel național, despăgubire insuficientă	- Curtea notează că instanțele naționale au acordat reclamanților despăgubiri pentru prejudiciul moral. Prin umare, ea este de părerea că problema principală o constituie faptul dacă despăgubirea acordată a fost proporțională cu prejudiciul suferit de reclamanți. Ea reamintește că nivelul compensației nu trebuie să fie nerezonabil în comparație cu sumele acordate de Curte în cauze similare.	8.000 euro (moral) 4.000 euro (cost/chelt.)
Articolul 13. Dreptul la un recurs efectiv						
13 9	Recurs efectiv	13.12.2001 Mitropolia Basarabiei și alții	286-287	Oficializarea unui cult, bariere administrative, ingerință	- Curtea notează că, deși Legea din 24 martie 1992 despre culte se referă la problema recunoașterii de către Guvern și la obligația de a respecta legile statului, ca o condiție pentru funcționarea unui cult, ea nu conține prevederi specifice cu privire la procedura de recunoaștere și care să instituie recursuri accesibile în caz de litigiu. Guvernul nu a menționat alte remedii pe care reclamanții le-ar fi putut folosi.	20.000 euro (moral) 7.025 euro (cost/chelt.)
13+ 3 3	Recurs efectiv	13.09.2005 Ostrovar		Condiții de detenție, lipsa probelor cu privire la existența unui recurs intern efectiv	- În ceea ce privește art. 13 combinat cu articolul 3, Curtea notează că Guvernul nu a prezentat probe cu privire la existența unui recurs intern efectiv. Prin urmare, Curtea consideră că nu a fost dovedit faptul că au existat recursuri efective cu privire la pretențiile reclamantului și că a avut loc o încălcare a art. 13 al Convenției în ceea ce privește condițiile de detenție a reclamantului.	3.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

13	Recurs efectiv Rele tratamente	04.04.2006 Corsacov		Tortură, acțiune civilă de recuperare a daunelor	- Dreptul reclamantului de a nu fi supus torturii și de a beneficia de o investigație efectivă a plângerilor sale cu privire la aplicarea torturii a fost încălcat de către stat. Prin urmare, pretențiile reclamantului în această privință au fost serioase și legitime, în sensul art. 13. - În conformitate cu Codul Civil al Republicii Moldova, în vigoare în acea perioadă, reclamantul ar fi putut pretinde compensații pentru cauzarea prejudiciului material și moral numai dacă prejudiciul ar fi fost cauzat prin acțiuni ilegale. Pe motiv că urmărirea penală desfășurată de autoritățile naționale a conchis că acțiunile polițiștilor au fost legale, orice acțiune civilă împotriva lor ar fi fost ineficientă.	20.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
3						
13+6+1 P1	Recurs efectiv Neexecutarea hotărârilor	19.12.2006 Moisei		Termen rezonabil, executarea silită din bugetul de stat, indexarea depozitelor, inflația, Banca de Economii, compensații	- Curtea notează că hotărârea în favoarea reclamantei a fost executată peste 22 de luni de la adoptare. Debitor în această cauză a fost un organ de stat. Conform unei scrisori a autorității responsabile de executare, „legislația Republicii Moldova nu permitea executarea silită a hotărârilor care urmau a fi executate din bugetul de stat”. În plus, instanțele judecătorești naționale s-au adresat mai multor autorități de stat cu cererea de a asigura executarea hotărârii, însă fără niciun rezultat. - Curtea conchide că recursurile nu erau efective, deoarece, în absența unor prevederi bugetare menite să asigure executarea, nicio persoană nu poate fi recunoscută vinovată de neexecutarea hotărârilor.	192 euro (material) 500 euro (moral) 600 euro (cost/chelt.)
6§1 1 P1						
13	Recurs efectiv Rele tratamente	16.01.2007 Pruneanu		Tortură, acțiune civilă de recuperare a daunelor, cauze repetitive	- În conformitate cu Codul Civil al Republicii Moldova în vigoare la acea perioadă, reclamantul ar fi putut pretinde compensații pentru cauzarea prejudiciului material și moral numai dacă prejudiciul ar fi fost cauzat prin acțiuni	8.000 euro (moral) 1.400 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
3					ilegale. Pe motiv că urmărirea penală desfășurată de autoritățile naționale a constatat că acțiunile polițiștilor au fost legale, orice acțiune civilă împotriva lor ar fi fost inefficientă. Guvernul a confirmat acest fapt.	
13+ 9 9 1 P1	Recurs efectiv	27.02.2007 Biserica Adevărat Ortodoxă din Moldova și alții	287	Înregistrarea cultului, executarea hotărârii judecătorești, Serviciul de stat pentru problemele cultelor	- Curtea observă că pretenția reclamantilor precum că refuzul de a înregistra Biserica a încălcat dreptul lor la libertatea de religie, garantat de art. 9 al Convenției, era incontestabil serioasă și legitimă. Prin urmare, reclamantii au fost în drept să beneficieze de un recurs intern efectiv, în sensul art. 13 al Convenției. - Neexecutarea s-a datorat mai degrabă unei probleme mai generale, cea a lipsei unui mecanism efectiv de asigurare a conformării cu hotărârile judecătorești definitive.	10.000 euro (moral) și material 2.000 euro (cost/chelt.)
13 6S1 1 P1	Recurs efectiv	10.05.2007 Mazepa	283- 284	Termen rezonabil, construcții neautorizate, compensația pentru prejudiciul material	- Curtea reiterează că art. 13 garantează dreptul de a se adresa efectiv autorităților naționale în privința unei pretense încălcări a cerinței impuse de art. 6 §1 de a examina cauza într-un termen rezonabil. Curtea reamintește că art. 13 al Convenției cere existența prevederilor în legislația națională care să permită autorităților naționale competente să examineze fondul pretenției formulate în temeiul Convenției și să ofere redresarea corespunzătoare, chiar dacă Statele Contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere cu privire la modul în care se conformează obligațiilor ce rezultă din această prevedere. - Recursul cerut de art. 13 trebuie să fie unul „efectiv” atât în practică, cât și în drept. Totuși, un astfel de recurs este cerut doar pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime”, conform Convenției.	2.900 euro prejudiciu material și moral 100 euro (cost/chelt.)

13+ 5	Recurs efectiv Reținere arbitrară Violarea domiciliului	07.06.2007 Guțu		Acțiuni abuzive ale ofițerilor de poliție, lipsa de reacție a procuraturii	- În ceea ce privește pretenția în temeiul art. 13 combinat cu articolele 5 și 8, Curtea notează că, în conformitate cu art. 4 al Legii nr. 1545, reclamanta putea solicita compensații pentru pretențiile acțiuni ilegale ale polițiștilor doar dacă ar fi fost achitată. - Totuși, printr-o hotărâre irevocabilă, reclamanta a fost găsită vinovată de nesupunere cererii legitime a colaboratorilor de poliție, ceea ce a făcut ca această lege să fie inaplicabilă situației ei. Mai mult, Curtea notează că chiar și procuratura a respins plângerea reclamantei cu privire la pretențiile abuzuri comise de polițiști, fără a desfășura vreo anchetă, ci doar în baza faptului că a fost găsită vinovată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă. - În astfel de circumstanțe, nu s-a dovedit faptul că au existat recursuri efective în ceea ce privește pretențiile reclamantei în temeiul art. 5 și 8.	5.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
13+ 8 5§1 6§1						
13 6§1	Recurs efectiv	19.06.2007 Botnari		Neexecutare timp de 7 ani a hotărârii judecătorești, termen rezonabil, debitor – statul, asigurarea cu spațiu locativ	- Hotărârea judecătorească în favoarea reclamantului încă nu a fost executată, după șapte ani de la pronunțarea ei. În această cauză, debitorul este un organ al statului. Mai mult, instanțele judecătorești au sancționat consiliul local pentru neexecutarea hotărârii judecătorești în favoarea reclamantului. Curtea conchide că recursurile la care s-a referit Guvernul nu au fost efective, deoarece, în absența prevederilor bugetare cu scopul de executare, nicio persoană nu poate fi trasă la răspundere pentru neexecutare.	2.000 euro (moral) 100 euro (cost/chelt.)
13	Recurs efectiv	25.09.2007 Bița și alții	283	Neexecutarea timp de 21 de luni a hotărârii judecătorești,	- Hotărârile judecătorești pronunțate în favoarea reclamantilor au fost executate parțial peste 21 de luni de la adoptare. Debitor în acest caz a fost un organ de stat. Curtea reiterează că „unei persoane care a obținut	Bița – 67 euro (partea restantă)

1	2	3	4	5	6	7
6§1 1 P1				executare parțială, debitor – statul, eforturile rezonabile ale executorului, Ministerul Transporturilor și Comunicațiilor, salariu	o hotărâre judecătorească executorie împotriva statului, ca urmare a soluționării litigiului în favoarea sa, nu i se poate cere să recurgă la proceduri de executare pentru a obține îndeplinirea acesteia. În pofida celor de mai sus, hotărârile reclamanților încă nu au fost executate în întregime, în ciuda eforturilor rezonabile ale executorului, inclusiv a aplicării sechestrului pe unul din conturile ministerului.	Andrienco – 2.000 euro (material și moral) Stanilî – 930 euro (material și moral)
13+ 6§1 6§1 1 P1	Recurs efectiv	16.10.2007 Vitan	284	ASITO, pensie viageră, neexecutare a hotărârii judecătorești	- Hotărârile judecătorești pronunțate în favoarea reclamantului au rămas neexecutate timp de aproape patruzeci și, respectiv, treizeci și patru de luni. Deși reclamantul s-a adresat diferitelor autorități de stat, inclusiv instanțelor judecătorești naționale, cu cereri de a asigura executarea, se pare că toate aceste cereri au fost trecute cu vederea. În astfel de circumstanțe, Curtea nu poate decât să conchidă că reclamantul nu a avut un recurs intern efectiv, după cum acest lucru este cerut de art. 13 al Convenției, care să repare prejudiciul cauzat de executarea întârziată.	800 euro (moral) 600 euro (cost/chelt.)
13+ 6§1 6§1 1 P1	Recurs efectiv	23.10.2007 Lipatnikova și Rudic	284	Construcții neautorizate, neexecutare a hotărârii judecătorești	- Curtea notează că pretențiile reclamanților privind executarea întârziată a hotărârii judecătorești au fost, în mod clar, „serioase și legitime”. Guvernul nu a identificat nicio prevedere din legislația națională, care ar fi permis reclamanților să întreprindă acțiuni pentru a accelera executarea hotărârii judecătorești din anul 1998.	3.000 euro (moral) 600 euro (cost/chelt.)

13+ 3 3	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	27.11.2007 Popovici		Condiții de detenție inumane și degradante	- Curtea reamintește că, în hotărârea <i>Ostrovar</i> , ea a constatat o încălcare a art. 13 pe motiv că nu existau recursuri efective împotriva condițiilor inumane și degradante de detenție din Republica Moldova. Ea notează că perioada detenției lui <i>Ostrovar</i> a coincis parțial cu cea a reclamantului din această cauză și că Guvernul s-a bazat pe aceleași argumente ca și în cauza <i>Ostrovar</i> . În astfel de circumstanțe, Curtea nu consideră posibil de a se abate de la constatările sale anterioare.	8.000 euro (moral) 7.500 euro (cost/chelt.)
13 6§1 1 P1	Recurs efectiv	06.12.2007 Ungureanu		Termen rezonabil, neexecutare a hotărârii judecătorești, debitor – statul, concediere nelegitimă, restanțe salariale, Ministerul Transporturilor	- Hotărârea judecătorească pronunțată în favoarea reclamantului nu a fost executată timp de nouă luni. Debitor în această cauză a fost o autoritate de stat. Mai mult, la cererea executorului judecătoresc, instanța judecătorească a amendat ministrul pentru neexecutarea hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea reclamantului. Curtea conchide că recursurile la care s-a referit Guvernul nu erau efective, deoarece, în absența unor prevederi bugetare menite să asigure executarea, executorul nu poate fi tras la răspundere pentru neexecutarea hotărârii.	500 euro (moral)
13+ 6§1 6§1 1 P1	Recurs efectiv	15.01.2008 Cravenco	285	Proceduri judiciare, 9 ani, Teatrul Republican Muzical-Dramatic din Cahul, concediere, reintegrare în serviciu, litigiu de muncă	- Curtea notează că, în pofida câtorva acțiuni întreprinse de către autorități în vederea asigurării executării prompte a hotărârilor judecătorești pronunțate în favoarea reclamantei, ea nu a dispus de niciun mijloc pentru a accelera procedurile sau a obține compensații. Prin urmare, reclamanta nu a dispus de un recurs efectiv în privința pretenției sale privind durata procedurilor.	3.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
13 6§1	Recurs efectiv	04.11.2008 Boboc	285	Durata procedurilor, 9 ani, înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului	<p>- Curtea notează că, în pofida competenței instanțelor judecătorești superioare de a verifica respectarea termenului rezonabil, la care s-a referit Guvernul, niciuna din ele nu a exercitat această competență.</p> <p>- Prin urmare, în ciuda existenței prevederilor legale care permiteau instanțelor să întreprindă acțiuni, în cauza reclamantului nu s-a luat nicio măsură, iar el nu dispunea de vreun mijloc pentru a accelera procedurile.</p>	1.500 euro (moral)
13+ 3 3 5§3	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	13.11.2008 Malai		Condiții de detenție inumane și degradante, practică administrativă, art. 313 CPP	<p>- După cum Curtea a constatat de multe ori, art. 13 al Convenției garantează disponibilitatea la nivel național a unui recurs pentru a asigura esența drepturilor și libertăților garantate de Convenție, indiferent de forma pe care acestea ar putea să o aibă în sistemul de drept național. Prin urmare, efectul articolului 13 este de a cere existența unui recurs național care să permită examinarea unei pretenții care poate fi considerată ca fiind „serioasă și legitimă” conform Convenției și să ofere redresarea corespunzătoare.</p> <p>- Curtea reamintește că ea a examinat de multe ori chestiunea cu privire la recursurile interne prin care se deplâng condițiile rele de detenție din Republica Moldova și a conchis de fiecare dată că recursurile sugerate de Guvern nu erau efective.</p>	3.500 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
13	Recurs efectiv	09.12.2008 Tudor-Auto SRL și Triplu-Tudor SRL	284	Neexecutare a hotărârii judecătorești, compania de asigurări, Serviciul de Stat	- Curtea consideră că articolul 20 al Constituției, care prevede dreptul general de acces la justiție, nu a oferit reclamantilor un recurs efectiv. Deși hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2000 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției pentru	Hot. 09.02.2016 Triplu-Tudor SRL – 48.000 euro (material)

6§1 1 P1				pentru supravegherea asigurărilor, revizuire abuzivă	apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale” ar fi putut permite reclamantului să invoce direct prevederile Convenției în fața instanțelor judecătorești naționale, o astfel de referire nu ar fi dus la nimic altceva decât la un „alt titlu executoriu care ar permite executorului judecătoresc să continue executarea hotărârii”.	5.000 euro (moral) Tudor-Auto SRL – 2.500 euro (material) 3.000 euro (moral) 1.000 euro în comun (cost/chelt.)
13+ 3 1 P1 3 5§1 5§3 6§1	Recurs efectiv	07.04.2009 Străisteanu și alții		Condiții de detenție inumane și degradante, cauze repetitive	- Curtea reiterează că, în hotărârea <i>Malai</i> , ea a constatat o încălcare a art. 13 din Convenție, din cauza că în Republica Moldova nu existau recursuri efective împotriva condițiilor de detenție inumane și degradante. Pe motiv că nu au fost prezentate Curții dovezi că de atunci în Republica Moldova au apărut recursuri noi și efective, ea nu poate decât să confirme constatările sale. Prin urmare, a avut loc o încălcare a articolului 13 al Convenției combinat cu articolul 3 al Convenției în privința primului reclamant.	Străisteanu – 10.000 euro (moral) 100 euro (cost/chelt.)
13 3	Recurs efectiv	07.04.2009 Breabin	279	Rele tratamente, acțiune civilă de recuperare a daunelor, cauze repetitive	- Curtea constată că Guvernul nu a reușit să prezinte dovezi în ceea ce privește existența unor remedii naționale efective. În orice caz, având în vedere caracterul inadecvat al investigației în legătură cu sesizarea penală a reclamantului împotriva polițiștilor care l-au maltratat, o acțiune civilă bazată pe aceleași fapte și pretenții nu ar fi avut nicio perspectivă de succes.	25.000 euro (moral) 3.500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
13 3	Recurs efectiv Rele tratamente	16.06.2009 Gurgurov	279	Tortură, acțiune civilă de recuperare a daunelor, cauze repetitive	- Curtea consideră că, din cauza caracterului inadecvat al investigației vizavi de plângerea reclamantului contra colaboratorilor de poliție care l-au maltratat, o acțiune civilă bazată pe aceleași fapte și alegații nu ar fi avut nicio perspectivă de succes. În consecință, în speță nu s-au dovedit existența unor remedii eficiente, care i-ar fi dat posibilitatea reclamantului de a-și revendica compensații pentru rele tratamente suferite în timpul aflării sale sub controlul poliției. Prin urmare, a existat o încălcare a art. 13 combinat cu art. 3 din Convenție.	45.000 euro (moral)
6§1	Recurs efectiv	29.09.2009 Pânzari	127, 285	Durata procedurilor de 4 ani, invaliditate, concediere, carnet de muncă	- Curtea menționează că, deși instanțele judecătorești superioare au puterea să verifice respectarea termenului rezonabil, la care s-a referit Guvernul, niciuna din ele nu a exercitat această putere. - Rezultă că, deși există prevederi legale care permit instanțelor judecătorești să întreprindă anumite acțiuni, acestea nu au fost făcute în cauza reclamantei și ea nu a beneficiat de niciun mod de a accelera procedurile sau de a obține compensație.	1.000 euro (moral) 745 euro (cost/chelt.)
13+ 6§1 6§1	Recurs efectiv	06.10.2009 Deservire SRL	285	Durata procedurilor de 6 ani, crearea unei societăți noi pe baza asociației de producție	- Curtea, în special, constată că, deși compania reclamantă s-a plâns diferitor autorități, incluzând Consiliului Superior al Magistraturii, care instanță expres a menționat despre durata excesivă a procedurilor, totuși nu s-a soldat cu accelerarea acestora sau cu acordarea compensațiilor în acest sens.	600 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
13	Recurs efectiv	13.07.2010 Parnov		Abuz de forță, agenți ai statului, acțiune civilă	- Curtea consideră că, din cauza caracterului inadecvat al investigației privind plângerea reclamantului împotriva colaboratorilor de poliție care l-au maltratat, o acțiune	87 euro (prejudiciu material)

3				de recuperare a daunelor, cauze repetitive	civilă bazată pe aceleași fapte și alegații nu ar fi avut nicio perspectivă de succes. În consecință, Curtea nu este convinsă că au existat remedii efective, care i-ar fi dat posibilitatea reclamantului să-și revendice compensații pentru maltratarea suferită pe când se afla sub controlul poliției.	9.000 euro (moral) 800 euro (cost/chelt.)
13 3	Recurs efectiv Rele tratamente	21.09.2010 Popa		Rele tratamente, acțiune civilă de recuperare a daunelor, cauze repetitive.	- Dreptul reclamantei de a beneficia de o investigație efectivă a plângerilor sale de rele tratamente a fost încălcat de către stat. Plângerile reclamantei în această privință au fost, prin urmare, „disputabile”, în sensul art. 13. - Conform Codului Civil al Republicii Moldova, în vigoare la momentul faptelor, reclamanta ar fi putut pretinde doar despăgubiri pentru prejudiciul material și moral în cazul în care prejudiciul a fost cauzat prin acțiuni ilegale. De la momentul inițierii urmăririi penale, desfășurată de către autoritățile naționale ce au concluzionat că acțiunile colaboratorilor de poliție au fost legale, orice acțiune civilă împotriva lor ar fi fost ineficientă.	3.000 euro (moral)
13+ 3 3	Recurs efectiv	30.11.2010 I.D.		Condiții de detenție inumane și degradante, Penitenciarul nr. 13	- După cum Curtea a statuat de mai multe ori, art. 13 din Convenție garantează disponibilitatea la nivel național a unui remediu, indiferent de forma acestuia, pentru implementarea esenței drepturilor și libertăților prevăzute de Convenție, disponibilitate ce trebuie să fie asigurată în ordinea juridică internă. Efectul art. 13 din Convenție este astfel încât să impună acordarea unei căi de atac interne pentru a putea remedia substanța unei „plângeri disputabile”, în conformitate cu prevederile Convenției și să ofere o redresare corespunzătoare.	15.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
13 3	Recurs efectiv	15.02.2011 Rotaru		Condiții de detenție inumane și degradante, cauze repetitive	-----	Respinsă cererea în temeiul art. 41, ca fiind depusă tardiv
13	Recurs efectiv	15.11.2011 Ivanțoc și alții		Regiunea transnistreană, regim separatist, condamnare de către o instanță neconstituțională, Rusia	<p>- Curtea reiterează că în cauza <i>Ilașcu, Ivanțoc, Leșco and Petrov-Popa</i>, ea a constatat că niciunul din reclamanți nu a fost condamnat de către „o instanță de judecată”, că sentința privind detenția lor pronunțată de către „Curtea Supremă a RMN” în circumstanțele acestei cauze nu putea fi privită ca „detenție legală”, dispusă „în conformitate cu procedura prevăzută de lege”, și că, prin urmare, privarea de libertate a reclamanților până la pronunțarea hotărârii Curții nu a satisfăcut condițiile din paragraful 1 (a) al articolului 5 al Convenției.</p> <p>- În această cauză, Curtea observă că detenția continuă a dlui Ivanțoc și dlui Popa, între 8 iulie 2004 și 2, respectiv, 4 iunie 2007, a fost bazată pe aceeași condamnare și sentință privind detenția lor pronunțată de către „Curtea Supremă a RMN”, în privința căreia s-a decis că este contrară Convenției.</p> <p>- Argumentele de mai sus sunt suficiente pentru a permite Curții să conchidă că în privința reclamanților Andrei Ivanțoc și Tudor Popa a avut loc o încălcare continuă a art. 5 §1 al Convenției. Mai mult, această încălcare are un caracter deosebit de grav, deoarece reclamanții au continuat să fie deținuți, în ciuda hotărârii Curții prin care statele pârâte au fost obligate „să întreprindă toate măsurile pentru a pune capăt detenției arbitrare a reclamanților care continuau să fie deținuți și pentru a asigura eliberarea lor imediată”.</p>	<p>Andrei Ivanțoc și Tudor Popa – câte: 60.000 euro (material și moral)</p> <p>Total: 5.240 euro (cost/chelt.)</p>

3 5					- Mai mult, reclamantii nu au beneficiat de un remediu efectiv pentru pretenția lor formulată ca urmare a detenției lor ilegale după 8 iulie 2004. Prin urmare, a avut loc o încălcare a art. 13 al Convenției.	
13+ 11 14+ 11	Recurs efectiv	12.06.2012 Gender-doc-M	288- 289	Întrunire pașnică, recurs efectiv, ONG, LGBT, discriminare, autorizare, Primăria mun. Chișinău	- Curtea nu este convinsă că remediile de care a beneficiat asociația reclamantă, toate având un caracter <i>post-hoc</i> , ar fi remediat situația acesteia într-un mod adecvat în legătură cu articolul 11 din Convenție. În schimb, Curtea a constatat că noțiunea remedului efectiv presupune posibilitatea de a obține o decizie judecătorească referitoare la autorizarea evenimentului înainte de data la care a fost planificat.	860 euro (material) 7.250 euro (moral) 2.900 euro (cost/chelt.)
13 3	Recurs efectiv	04.12.2012 Struc		Rele tratamente, despăgubire	- Curtea a constatat anterior că legislația națională prevede că o persoană poate pretinde despăgubiri morale și materiale doar dacă prejudiciul a fost cauzat prin acțiuni ilegale. Prin urmare, reclamantul nu a avut la dispoziție niciun remediu care să fi fost independent de rezultatele urmăririi penale. În același timp, în prezenta cauză autoritățile naționale care au efectuat urmărirea penală au ajuns la concluzia că nu au avut loc acțiuni ilegale. Prin urmare, oricare acțiune civilă inițiată împotriva lui R.B. sau a altor persoane ar fi fost ineficientă.	8.000 euro (moral) 1.400 euro (cost/chelt.)
13	Recurs efectiv	13.01.2013 Mitrofan		Condiții de detenție inumane și degradante, cauze repetitive	- Curtea observă faptul că, atunci când sunt disponibile mai multe căi de redresare, o persoană nu este obligată să încerce mai mult de una dintre ele. - Curtea reiterează faptul că a examinat de mai multe ori problema recursurilor naționale în ceea ce privește condițiile necorespunzătoare de detenție	5.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)

13 3	Recurs efectiv	15.10.2013 Segheti		Condiții de detenție inumane și degradante, cauze repetitive	- Astfel cum Curtea a constatat de mai multe ori, art. 13 din Convenție garantează existența la nivel național a unui remediu pentru a executa esența drepturilor și libertăților din Convenție în orice formă ele pot fi protejate în ordinea juridică națională. Efectul art. 13 din Convenție este astfel, de a solicita prevederii remediei național să se ocupe cu esența unei „plângeri disputabile” în temeiul Convenției și să ofere o ameliorare adecvată.	5.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
13 6§1 1 P1	Recurs efectiv	22.07.2014 Chirica	284	Neexecutare a hotărârii judecătorești, Ministerul Apărării, spațiu locativ, locuință socială, ordin de repartitie, termen rezonabil	- Reclamantul a avut o plângere plauzibilă în sensul jurisprudenței Curții și trebuia să beneficieze de un recurs corespunzător criteriilor art. 13. În acest sens, Curtea notează că, anterior, s-a pronunțat de mai multe ori asupra respectării art. 13 din Convenție în cauzele cu privire la neexecutarea sau executarea tardivă a unei hotărâri judecătorești definitive.	900 euro (moral) 100 euro (cost/chelt.)
13+ 11 11	Recurs efectiv	24.02.2015 Promo Lex și alții	289	Protest, ONG, atacul asupra protestatarilor, inacțiunea colaboratorilor de poliție, violență fizică	- Curtea notează că Guvernul nu a indicat nicio prevedere legală din legislația Republicii Moldova care ar oferi reclamantilor posibilitatea de a contesta în mod eficient și de a obține despăgubiri pentru omisiunea poliției de a asigura ordinea publică în timpul desfășurării întrunirii din 3 februarie 2009. În asemenea circumstanțe, nu a fost demonstrat că există căi de atac efective în ceea ce privește plângerile reclamantilor invocate în temeiul art. 11.	Igor Grosu – 1.000 euro (moral)
13+ 3, 8 și 9	Recurs efectiv Obligații pozitive	23.02.2016 Mozer [MC]		Transnistria, jurisdicție, fraudă, arest preventiv, condamnare de instanță transnistreană	- Curtea notează că Moldova a creat un număr de autorități care oferă servicii judecătorești, de investigație și cele de stare civilă și care funcționează în paralel cu cele create de „RMN”. În timp ce efectele oricărei decizii luate de aceste autorități moldovenești pot fi resimțite doar în	RM Neîncălcare FR Încălcare

1	2	3	4	5	6	7
3 5§1 8 9					<p>afara regiunii transnistrene, ele au funcția de a permite ca autoritățile moldovenești să fie într-un mod adecvat sesizate și să poată iniția ulterior pași diplomatici și juridici pentru a încerca să intervină în anumite situații, în special îndemnând Rusia să-și îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul Convenției în abordarea sa a „RMN” și a deciziilor luate acolo.</p> <p>- Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea consideră că Republica Moldova a creat anumite proceduri la dispoziția reclamantului proporțional cu capacitatea sa limitată de a-i proteja drepturile. Moldova și-a îndeplinit, astfel, obligațiile sale pozitive. Prin urmare, Curtea constată că nu a existat nicio încălcare a art. 13 al Convenției de către acest stat.</p> <p>- În prezenta cauză, Curtea a constatat că Federația Rusă continuă să exercite un control efectiv asupra „RMN”. În conformitate cu jurisprudența Curții, nu este necesar să se determine dacă Rusia a exercitat sau nu un control detaliat asupra politicilor și acțiunilor administrației locale subordonate. Responsabilitatea Rusiei este angajată în virtutea sprijinului continuu militar, economic și politic al „RMN”, fără de care ultima altfel nu ar putea supraviețui.</p> <p>- În lipsa unor comentarii ale Guvernului Rusiei cu privire la oricare remedii disponibile reclamantului, Curtea conchide că a avut loc o încălcare din partea Federației Ruse a art. 13 din Convenție în combinație cu art. 3, 8 și 9.</p>	<p>5.000 euro (material)</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>4.000 euro (cost/chelt.)</p>

13+ 3	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	29.03.2016 Okolisan		Reținere, Ungaria, extrădare, fraudă, Penitenciarul nr. 13, condiții de detenție precare, cancer, cauze repetitive	- După cum Curtea a statuat în repetate rânduri, art. 3 garantează disponibilitatea unui remediu la nivel național pentru a pune în aplicare esența drepturilor și libertăților protejate de Convenție, indiferent de forma în care este prevăzut în sistemul juridic național. - Efectul art. 13 este, prin urmare, să ceară asigurarea unui remediu național care să facă față fondului unei „plângeri disputabile” în temeiul Convenției și să garanteze o redresare corespunzătoare. - În prezenta cauză, pentru aceleași motive precum cele care au condus la respingerea obiecției preliminare a Guvernului privind epuizarea remediilor naționale, Curtea constată că a avut loc încălcarea art. 13 din Convenție, ca urmare a lipsei remediilor efective în privința plângerilor referitoare la condițiile de detenție în Moldova.	3.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
13+ 3	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	5.07.2016 Baștovoii		Arest, Penitenciarul nr. 13, condiții de detenție inumane, supraaglomerare, cauze repetitive	-----	5.700 euro (moral) 650 euro (cost/chelt.)
13+ 5S1 8 1 P1	Recurs efectiv	09.05.2017 Eriomenco		Transnistria, jurisdicție, administrator al societății comerciale, escrocherie,	- Curtea reiterează că efectul art. 13 este acela de a impune crearea unui recurs intern care să permită autorității naționale competente să examineze fondul plângerilor formulate în temeiul Convenției, precum și să acorde reparații corespunzătoare.	RM Neîncălcare FR Încălcare

1	2	3	4	5	6	7
3 8 5§1 34 1 P1				cauză penală, reținere, detenție ilegală, percheziție, sechestrul	<p>- De asemenea, Curtea consideră că reclamantul avea dreptul la un recurs intern efectiv, în sensul acestei dispoziții, pentru plângerile sale în temeiul art. 3, 5 §1 și 8 din Convenție și art. 1 din Protocolul 1 la Convenție.</p> <p>- Curtea notează că nimic din informațiile cauzei nu indică faptul că reclamantul a avut la dispoziție o cale de atac eficientă prin care să-și apere drepturile încălcate.</p> <p>- În ceea ce privește responsabilitatea Republicii Moldova, Curtea notează că a constatat că „remediile” pe care statul trebuia să le ofere justițiabililor constau în a le oferi posibilitatea de a furniza autorităților moldovenești informații detaliate cu privire la situația lor și de a-i fi informat cu privire la diferite măsuri juridice și diplomatice întreprinse de către aceste autorități. În cauza <i>Mozer</i>, Curtea a constatat, în special, că Republica Moldova a pus la dispoziția reclamantului proceduri proporționale cu capacitatea sa limitată de a proteja drepturile persoanei și și-a îndeplinit astfel obligațiile sale pozitive. În această cauză, Curtea nu vede niciun motiv să adopte o concluzie diferită. Prin urmare, nu a existat o încălcare a art. 13 al Convenției de către Republica Moldova.</p> <p>- Cu privire la responsabilitatea Federației Ruse, ținând cont de motivele invocate în cadrul examinării plângerii în baza art. 3 din Convenție și în lipsa oricăror comentarii ale Guvernului Rusiei cu privire la acest aspect, Curtea conchide că a avut loc o încălcare din partea Federației Ruse a art. 13 din Convenție, luat în combinație cu art. 3, 5 §1 și 8 din Convenție și art. 1 din Protocolul 1 la Convenție.</p>	<p>119.755 euro (material)</p> <p>20.000 euro (moral)</p> <p>3.000 euro (cost/chelt.)</p>

13 3	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	24.11.2016 Galaida și Coposciu		Condiții de detenție precare, Penitenciarul nr. 13, cauze repetitive. -----		N. Galaida – 3.000 euro (moral) V.Coposciu – 14.100 (moral) 800 euro (cost/chelt.)
13+ 3 3	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	28.11.2017 Valentin Baștovoi		Detenție, Penitenciarul nr. 13, condiții de detenție precare, supraaglomerarea celulelor, cauze repetitive	- Din aceleași motive care au determinat-o să respingă obiecția Guvernului că remediile interne nu fuseseră epuizate, Curtea consideră că reclamantul nu a dispus de un remediu național eficient pentru a contesta condițiile de detenție. Prin urmare, în cauza dată există și o încălcare a art. 13, combinat cu art. 3 din Convenție.	8.000 euro (moral) 650 euro (cost/chelt.)
13 8	Recurs efectiv	16.01.2018 Lisoaia		Studentă, stagiul birou de avocați, avocat acuzat de trafic de influență, nicio calitate procesuală, percheziție în apartamentul reclamantei	- Curtea notează că în cauza <i>Mancevschi</i> a respins o obiecție formulată de Guvern cu privire la faptul că nu s-au epuizat căile de atac interne, după ce a ajuns la concluzia că măsurile indicate de acesta nu erau eficiente. În speță, Guvernul a indicat o nouă cale de atac – articolul 305 alin. (8) din Codul de procedură penală – și a susținut că reclamanta ar fi putut să se bazeze pe acesta ca mijloc de a contesta autorizația de percheziție. Cu toate acestea, Curtea notează că această dispoziție nu era în vigoare în momentul evenimentelor în cauză și că a fost introdusă abia patru ani mai târziu, i.e. la 27 octombrie 2012. - În aceste circumstanțe și ținând cont de concluziile în cauza <i>Mancevschi</i> , Curtea consideră că nu s-a demonstrat existența unor căi de atac eficiente în ceea ce privește plângerea reclamantei în temeiul art. 8. Prin urmare, a existat o încălcare a art. 13 din Convenție.	5.000 euro (moral) 500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
13+ 8 8 1 P1	Recurs efectiv	13.02.2018 Sobieski-Camerzan		Cabinet al avocatului, imobil în litigiu, sigilarea încăperilor, mobilier de birou, cărți juridice, neînceperea urmăririi penale	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează că art. 13 al Convenției impune o cale de atac internă care să permită autorității naționale competente să cunoască conținutul unei „pretenții disputabile” bazată pe Convenție și să ofere redresare corespunzătoare. - Având în vedere constatarea că a fost încălcat art. 8 al Convenției, Curtea nu poate găsi decât natura „disputabilă” a cererii reclamantului în sensul art. 13. - Prin urmare, Curtea consideră că persoana în cauză a avut dreptul la o cale de atac internă efectivă în sensul acestei dispoziții pentru a-și prezenta plângerea în temeiul art. 8 din Convenție. - Cu toate acestea, plângerea penală și acțiunea civilă împotriva statului ale reclamantului au fost respinse, ca fiind neîntemeiate. De asemenea, reclamantul nu a putut beneficia de recursul intern sugerat de Guvern. - Prin urmare, Curtea concluzionează că nu a existat o cale de atac efectivă pe care reclamantul ar fi putut să o exercite pentru a-și susține cererea. În consecință, a avut loc o încălcare a art. 13 din Convenție, combinat cu art. 8. 	7.000 euro (material și moral) 2.000 euro (cost/chelt.)
13	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	29.05.2018 Pocasovschi și Mihăilă		Transnistria, jurisdicție, deținuți, Penitenciarul nr.8, Tighina, deconectare de la apă și energie, autoritățile „RMN”, acțiune civilă, 1266 euro	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea a constatat încălcări ale art. 13 al Convenției în cauza <i>Malai</i>, deoarece au lipsit remediile eficiente în Republica Moldova împotriva condițiilor inumane și degradante de detenție. - Remedierea unei acțiuni în instanță în forma sugerată de Guvernul Republicii Moldova nu are un efect preventiv în sensul îmbunătățirii condițiilor detenției unui reclamant, ci doar un efect compensatoriu. 	RM Încălcare 1 rec: 3.000 euro (moral) al 2-lea rec: 1.800 euro (moral)

3					<p>- Prin urmare, recursul nu este eficient în cazurile în care persoanele sunt încă deținute în astfel de condiții la momentul depunerii cererii la Curte.</p> <p>- Având în vedere faptul că primul reclamant a fost încă reținut în Penitenciarul nr. 8 la momentul depunerii cererii sale către instanțele judecătorești naționale la 15 martie 2004, măsura de remediere menționată de Guvern nu a fost una efectivă, deoarece nu a permis o îmbunătățire imediată a condițiilor de detenție ale primului reclamant.</p> <p>- În ceea ce privește al doilea reclamant, Curtea notează că a fost transferat din Penitenciarul nr. 8 la o altă închisoare la 1 martie 2004, înainte de a-și înainta cererea în fața instanțelor naționale la 15 martie 2004. Prin urmare, în momentul în care a inițiat acțiunea sa civilă, nu a putut solicita o îmbunătățire a condițiilor sale de detenție în închisoarea respectivă, ci doar o recunoaștere a încălcării drepturilor și despăgubirii.</p> <p>- Având în vedere că legea internă i-a permis să înainteze ambele pretenții și că a reușit să obțină câștig de cauză în hotărâri judecătorești definitive, Curtea constată că celui de-al doilea reclamant i-au fost puse la dispoziție căi de atac eficiente.</p>	<p>Total: 1.500 euro (cost/chelt.)</p> <p>FR Inadmisibilă</p>
13+ 1 P1	Recurs efectiv	17.07.2018 Sandu și alții		Transnistria, jurisdicție, 1.646 reclamanți, terenuri agricole, proprietate, 2004, blocarea accesului	<p>- Plângerea reclamanților în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție a fost, fără îndoială, disputabilă. Prin urmare, reclamanții aveau dreptul la un remediu intern efectiv, în sensul art. 13 din Convenție.</p> <p>- În ceea ce privește responsabilitatea Rusiei, Curtea face trimitere la constatarea că Federația Rusă a exercitat un control efectiv asupra „RMN”. În conformitate cu</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p>

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>jurisprudența sa, nu este necesar să se stabilească dacă Rusia a exercitat un control detaliat asupra politicilor și acțiunilor administrației locale subordonate. Responsabilitatea Rusiei este angajată în virtutea continuării sprijinului său militar, economic și politic pentru „RMN”, care altfel nu putea supraviețui.</p>	<p>Agro-Tiras SRL: 115.300 euro (material)</p> <p>Agro-S.A.V.V.A. SRL: 80.500 euro (material)</p> <p>GȚ Serghei Popa – 50.000 euro (material)</p> <p>Fiecărui reclamant: 1.500 euro (moral)</p> <p>Fiecărei companii reclamante: 5.000 euro (moral)</p> <p>Total: 20.000 euro (cost/chelt.)</p>
13	Recurs efectiv	05.06.2018 Goremîchin		Rețineri în Bruxelles, extrădare, prelungirea măsurii preventive sub formă de arest,	- Curtea reiterează că a examinat în numeroase rânduri problema remediilor interne în ceea ce privește condițiile de detenție în Moldova și a concluzionat cu fiecare ocazie că acțiunile propuse de Guvern (inclusiv cele sugerate în prezenta cauză) au fost ineficiente. În cauza	<p>15.000 euro (moral)</p> <p>1.500 euro (cost/chelt.)</p>

3 551 651	Condiții de detenție inumane sau degradante			detenție, cauze repetitive	<i>Malai</i> s-a constatat încălcarea art. 13 din Convenție din cauza lipsei unor căi de atac interne eficiente în ceea ce privește condițiile inumane și degradante. Prezenta cauză nu constituie o excepție. Prin urmare, Curtea consideră că nu s-a demonstrat existența unor căi de atac eficiente în ceea ce privește plângerea reclamantului în temeiul art. 3. Astfel, a fost încălcat art. 13 al Convenției.	
13+ 3 3	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	05.06.2018 Botnari		Reținere, acuzație de fraudă și falsificarea actelor oficiale, celulă în demisol, Penitenciarul nr. 13, limfom non-Hodgkin (cancer sangvin), hepatită cronică, tratament oncologic specializat, cauze repetitive	-----	10.000 euro (prejudiciu moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
13+ 3	Recurs efectiv Rele tratamente Condiții de detenție inumane sau degradante	17.07.2018 Mangîr și alții		Transnistria, jurisdicție, polițiști, reținuți, Izolatorul din Tiraspol, detenție 3 și 7 zile, „escadroane negre”, subsol, lipsa ventilației, supraaglomerare, CPT, vizita Raporturului	- Curtea reiterează faptul că art. 13 din Convenție garantează disponibilitatea unui remediu la nivel național care să ofere posibilitatea unei persoane să se plângă de încălcarea drepturilor și a libertăților garantate de către Convenție. Prin urmare, deși statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere cu privire la modul în care acestea respectă obligațiile care le revin în baza acestei dispoziții, trebuie să existe o cale de atac internă care să permită autorităților naționale competente să soluționeze fondul plângerii relevante din Convenție și să acorde despăgubirile corespunzătoare.	RM Neîncălcare FR Încălcare Mangîr – 25.000 euro (moral)

1	2	3	4	5	6	7
				<p>special, Mangîr, maltratare, contuzie la cap</p>	<p>- Domeniul de aplicare a obligației prevăzută de art. 13 variază în funcție de natura plângerii reclamantului în baza Convenției, însă, în orice caz, căile de atac trebuie să fie „eficiente” în practică și în drept, în special în sensul exercitării acesteia, care nu trebuie să fie împiedicată în mod nejustificat de faptele sau omisiunile autorităților statului.</p> <p>- Cu toate acestea, art. 13 din Convenție impune ca o lege să fie disponibilă în dreptul național numai cu privire la plângerile care pot fi considerate „disputabile” în sensul Convenției.</p> <p>- Plângerile reclamantilor în baza art. 3 din Convenție cu referire la condițiile de detenție și maltratarea lui Mangîr au fost disputabile.</p> <p>- Cu referire la plângerile reclamantilor împotriva Moldovei, Curtea notează că Guvernul Republicii Moldova nu a indicat existența unui remediu efectiv în baza legislației naționale.</p> <p>- Cu referire la plângerile reclamantilor împotriva Rusiei, Curtea notează, de asemenea, că nu există nicio mențiune în dosar și nici Guvernul rus nu a pretins că reclamantii ar fi avut la dispoziție remedii efective în „RMN” cu privire la plângerile menționate mai sus.</p> <p>- Prin urmare, reclamantii nu au avut la dispoziție un remediu efectiv cu privire la plângerile lor în baza art. 3 din Convenție. În consecință, Curtea trebuie să decidă dacă vreo încălcare a art. 13 poate fi atribuită unuia dintre statele reclamate.</p>	<p>Condrea – 20.000 euro (moral)</p> <p>Vasiliev – 15.000 euro (moral)</p> <p>Dațco – 15.000 euro (moral)</p> <p>Pohilă – 15.000 euro (moral)</p> <p>Total: 3.000 euro (cost/chelt.)</p>

3 5§1 5§3 5§4					<p>- Cu referire la responsabilitatea Moldovei, Curtea reamintește că s-a pronunțat în privința „remediului” pe care acest stat trebuie să-l pună la dispoziția reclamantilor, care a constat în a li se permite să informeze autoritățile moldovenești despre detaliile situației lor și să fie informați despre măsurile cu caracter juridic și diplomatic întreprinse de către aceste autorități. În cauza <i>Mozer</i>, printre altele, s-a ajuns la concluzia că Moldova a pus la dispoziția reclamantului proceduri proporționale cu capacitatea sa limitată de a proteja drepturile reclamantului și că și-a îndeplinit astfel obligațiile pozitive. În prezenta cauză, Curtea nu vede niciun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită. Prin urmare, Curtea constată că nu a avut loc o încălcare a art. 13 din Convenție de către Moldova.</p> <p>- Cu referire la responsabilitatea Federației Ruse, din aceleași motive, menționate în privința plângerii în baza art. 5 §1 din Convenție și în absența oricărei observații din partea Guvernului rus în legătură cu căile de atac disponibile reclamantilor, Curtea concluzionează că Federația Rusă a încălcat art. 13 din Convenție, combinat cu art. 3 din Convenție.</p>	
13 3 5§1	Recurs efectiv Condiții de detenție inumane sau degradante	04.09.2018 Miron		Reținere, detenție, Penitenciarul nr. 13, cauze repetitive	-----	10.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)

Articolul 14. Interzicerea discriminării

14+ 11	Discriminare	12.06.2012 Gender- doc-M	299	ONG, LGBT, întruniri pașnice, opoziția cetățenilor contra homosexualității	<p>- Diferența de tratament este discriminatorie, dacă nu există o justificare obiectivă și rezonabilă, adică, dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit pentru a fi realizat. Statele Contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere în determinarea faptului dacă și în ce măsură diferențele în alte situații similare justifică deosebirea de tratament în drept; scopul acestei marje variază în dependență de circumstanțe, subiectul și condițiile sale.</p> <p>- Orientarea sexuală este un concept reglemantat de articolul 14. Mai mult, atunci când distincția în chestiune operează în această sferă profundă și vulnerabilă a vieții private al unui individ, în fața Curții trebuie să fie prezentate motive importante pentru a justifica măsura în legătură cu care s-a plâns. În cazul în care diferența de tratament este bazată pe gen sau orientare sexuală, marja de apreciere acordată Statului este restrânsă.</p> <p>- Motivul în temeiul căruia a fost interzisă desfășurarea evenimentului planificat de asociația reclamantă a constat în dezaprobarea de către autorități a întrunirii, considerând că promovează homosexualitatea. Atunci când se îngreădește dreptul la întrunire, autoritățile naționale trebuie să prezinte motive clare pentru acest fapt.</p>	<p>860 euro (material)</p> <p>7.250 euro (moral)</p> <p>2.900 euro (cost/chelt.)</p>
11 13+ 11						
14+ 3	Discriminare Violență în familie	28.05.2013 Eremia	295- 296	Agresor, inacțiunile agenților statului, ordonanță de protecție, femeie	<p>- Omisiunea unui Stat de a proteja femeile împotriva violenței domestice, care încalcă dreptul lor la protecție egală din partea legislației și că omisiunea nu trebuie să fie intenționată.</p>	<p>15.000 euro (moral)</p> <p>2.150 euro (cost/chelt.)</p>

3	Obligație pozitivă: Măsuri de protecție				<ul style="list-style-type: none"> - Prima reclamantă a fost supusă violenței din partea soțului său de mai multe ori și autoritățile erau conștiente de acest lucru. - Combinarea factorilor menționați demonstrează clar că acțiunile autorităților nu au fost doar o simplă omisiune sau tergiversare a cauzei privind violența asupra reclamantei, dar au condus la tolerarea repetată a violenței și au reflectat o atitudine discriminatorie față de prima reclamantă ca femeie. 	
14+ 3	Discriminare Violență în familie Obligație pozitivă: Măsuri de protecție	16.07.2013 Mudric	296- 297	Agresor, inacțiunile agenților statului, ordonanță de protecție, femeie, opunerea de rezistență față de autorități, violarea domiciliului, schizofrenie paranoidală, examen psihiatric	<ul style="list-style-type: none"> - Reclamanta a fost supusă violenței din partea lui A.M. de mai multe ori și autoritățile au știut despre aceasta. - Lui A.M. i s-a permis să locuiască în casa reclamantei mai mult de 1 an, că 3 ordonanțe de protecție trebuiau să fie emise, dar care nu au fost executate pe parcursul întregii acestei perioade. - Combinarea factorilor de mai sus demonstrează evident că acțiunile autorităților nu au constituit o simplă omisiune sau tergiversare în examinarea violenței în privința reclamantei, însă a condus la tolerarea repetată a violenței și a reflectat o atitudine discriminatorie față de ea, ca femeie. - Constatările raportorului special al Națiunilor Unite cu privire la violența împotriva femeilor, cauzele și consecințele susține impresia că autoritățile nu au apreciat seriozitatea și extinderea problemei violenței domestice și efectul discriminatoriu asupra femeilor. 	15.000 euro (moral) 2.150 euro (cost/chelt.)
14+ 3	Discriminare Violență în familie Obligație pozitivă: Măsuri de protecție	28.01.2014 T.M. și C.M.	297- 298	Agresor, inacțiunile agenților statului, ordonanță de protecție, femeie, vătămări corporale, divorț	-----	15.000 euro (moral) 2.150 euro (cost/chelt.)

Protocolul nr. 1. Articolul 1. Protecția proprietății

1 P1 6§1	Neexecu-tarea hotărârilor judecătorești	18.05.2004 Prodan	332	Restituirea imobilului, reabilitarea victimelor repressiunilor politice, retrocedarea proprietăților confiscate sau naționalizate, lipsa spațiului locativ alternativ	<p>- O „pretenție” poate constitui un „bun” în sensul art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie.</p> <p>- Prin neexecutarea hotărârilor judecătorești, autoritățile naționale au împiedicat reclamanta să primească banii pe care, în mod rezonabil, se aștepta să-i primească și să obțină evacuarea locatarilor. Guvernul nu a prezentat nicio justificare pentru această ingerință, iar Curtea consideră că lipsa fondurilor și a spațiului locativ alternativ nu poate justifica o astfel de omisiune.</p>	<p>11.000 euro (material)</p> <p>3.000 euro (moral)</p>
1 P1 6§1	Neexecu-tarea hotărârilor judecătorești	15.06.2004 Sîrbu și alții	332	Indemnizație, colaboratori MAI, compensații financiare	<p>- Reclamanții au avut pretenții executorii care au rezultat din hotărârile judecătorești. Prin urmare, rezultă că imposibilitatea reclamanților de a obține executarea hotărârilor a constituit o ingerință în dreptul lor la respectarea bunurilor proprii, așa precum este prevăzut în prima propoziție a primului paragraf al art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.</p> <p>- Prin neexecutarea hotărârilor judecătorești, autoritățile naționale au împiedicat reclamanții să li se plătească compensațiile și să beneficieze de banii lor. Guvernul nu a prezentat nicio justificare pentru această ingerință, iar lipsa fondurilor nu poate justifica o astfel de omisiune.</p>	<p>Sîrbu, Cornovan, Bragoi Gh., Usatîi, Guștiuc: 84 euro (material)</p> <p>P.Bragoi: 67 euro (material)</p> <p>Fiecărui: 1.000 euro (moral)</p> <p>200 euro fiecare (cost/chelt.)</p>

1 P1 6§1	Neexecu- tarea hotărârilor judecătorești	18.01.2005 Popov (nr.1)	116	Reabilitarea victimelor represiunilor politice, retrocedarea proprietăților confiscate sau naționalizate	- Curtea reiterează că o „pretenție” poate constitui un „bun” în sensul art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie. - Prin neexecutarea hotărârii Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău, autoritățile naționale au împiedicat reclamantul să obțină evacuarea locatarilor și să beneficieze de casa sa.	5.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)
1 P1 6§1	Revizuire abuzivă	23.03.2005 Roșca	128	Redeschiderea procedurilor, Procuror General, recurs în anulare, <i>res judicata</i> , apel camuflat, ingerință, sarcină individuală și excesivă	- Curtea reiterează că o datorie în baza unei hotărâri judecătorești poate fi considerată un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1. Mai mult, casarea unei astfel de hotărâri, după ce a devenit irevocabilă și fără drept de recurs, constituie o ingerință în dreptul beneficiarului hotărârii judecătorești la protecția proprietății. Chiar admitând că o astfel de ingerință poate fi privită ca servind unui interes public, Curtea constată că ea nu a fost justificată, deoarece nu a fost asigurat un echilibru just, iar reclamantul a fost impus să suporte o sarcină individuală și excesivă.	3.500 euro (material) 2.000 euro (moral) 690 euro (cost/chelt.)
1 P1 6§1	Revizuire abuzivă	08.11.2005 ASITO	338	Recurs în anulare, anularea contractului între subiecți de drept privat	-----	24.04.2007 Reglementare amiabilă 186.945 lei 187.432 lei (material) (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1 6S1	Recurs în anulare	06.12.2005 Popov (nr.2)	129-130, 338	Reabilitarea victimelor represuniilor politice, retrocedarea proprietăților confiscate sau naționalizate, circumstanțe sau fapte esențiale noi, certificat din Arhiva Națională, <i>res judicata</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează că o datorie în baza unei hotărâri judecătorești poate fi considerată „posesie”, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1. - Mai mult, casarea unei astfel de hotărâri după ce a devenit irevocabilă și fără drept de recurs constituie o ingerință în dreptul beneficiarului hotărârii judecătorești la protecția proprietății. - Chiar dacă presupunem că o astfel de ingerință ar putea fi considerată ca servind interesului general, Curtea constată că ea nu a fost justificată, deoarece nu a fost asigurat un echilibru just, iar reclamantul a fost impus să suporte o povară individuală și excesivă. 	<p>3.365 euro (material)</p> <p>3.000 euro (moral)</p> <p>715 euro (cost/chelt.)</p>
1 P1	Recurs în anulare	25.04.2006 Macovei și alții	130-131	<i>Hardship</i> , ASITO, clienți, schimbarea ratei dobânzii BNM, practica divergentă, pensie viageră, rezilierea contractelor	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea consideră că dreptul reclamanților la pensii viagere obținut în baza hotărârilor irevocabile pronunțate în favoarea lor a constituit o datorie în baza unei hotărâri judecătorești. O datorie în baza unei hotărâri judecătorești poate fi considerată un „bun”, în sensul art. 1 al Protocolului nr. 1. Mai mult, casarea unei astfel de hotărâri sau, după cum este situația în această cauză, determinarea ineficienței acesteia, după ce aceasta a devenit irevocabilă și fără drept de recurs, constituie o ingerință în dreptul beneficiarului hotărârii la protecția proprietății. Chiar dacă presupunem că o astfel de ingerință poate fi privită ca servind unui interes general, Curtea constată că ea nu a fost justificată, deoarece nu a fost asigurat un echilibru just, iar reclamanții au fost impuși să suporte o sarcină individuală și excesivă. 	<p>Macovei – 771 euro (material)</p> <p>2.000 euro (moral)</p> <p>1.200 euro (cost/chelt.)</p> <p>Socolov – 918 euro (material)</p> <p>2.000 euro (moral)</p> <p>1.200 euro (cost/chelt.)</p>

6§1						<p>Culicovschi – 716 euro (material) 2.000 euro (moral)</p> <p>Morozov – 716 euro (material) 2.000 euro (moral)</p> <p>Nagornii – 1.775 euro (material) 2.000 euro (moral)</p> <p>Cliuchin – 2.000 euro (material) 2.000 euro (moral) 63 euro (costuri și cheltuieli)</p>
1 P1	Neexecu- tarea hotărârilor judecătorești	13.06.2006 Istrate	332- 333	Executarea parțială a hotărârii, litigiu între particulari	<p>- O „pretenție” poate constitui un „bun”, în sensul art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie.</p> <p>- Reclamantul avea o pretenție executorie care deriva din hotărâre judecătorească, care, după executarea parțială în anul 2000, a rămas neexecutată. Rezultă că</p>	<p>258 euro (material)</p> <p>1.500 euro (moral)</p>

1	2	3	4	5	6	7
6§1					<p>imposibilitatea reclamantului de a obține executarea hotărârii după 2000 constituie o ingerință în dreptul său la protecția proprietății.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Prin neîntreprinderea măsurilor necesare pentru executarea hotărârii relevante, autoritățile Republicii Moldova au împiedicat reclamantul să beneficieze sau să se folosească de acești bani. - Autoritățile Republicii Moldova nu au asigurat un echilibru just între interesele reclamantului și celelalte interese implicate. 	100 euro (cost/chelt.)
1 P1 6§1 34	<p>Revizuire abuzivă</p> <p>Neexecutarea hotărârilor judecătorești</p>	19.12.2006 Oferta Plus SRL	131	<p>Import, energie electrică, circumstanțe esențiale și convingătoare, scrisoarea Procuraturii Generale, fapte sau circumstanțe noi, apel camuflat, termen de prescripție, dreptul de a depune cerere individuală</p>	<p>- Curtea reiterează că o datorie în baza unei hotărâri judecătorești poate fi considerată „posesie”, în sensul art. 1 al Protocolului nr.1. Mai mult, casarea unei astfel de hotărâri după ce a devenit irevocabilă și fără drept de recurs constituie o ingerință în dreptul beneficiarului hotărârii judecătorești la protecția proprietății.</p>	<p>12.02.2008</p> <p>2.500.000 euro (material)</p> <p>25.000 euro (moral)</p> <p>10.104 euro (cost/chelt.)</p>
1 P1 6§1 13	<p>Neexecutarea hotărârilor judecătorești</p>	10.05.2007 Mazepa	124-125, 333-334	<p>Reconstrucția casei fără acordul prealabil al vecinului, compensația pentru prejudiciul material</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Nerecuperarea unei datorii, din cauză că debitorul nu posedă bunuri, nu poate fi imputată statului pârât decât și în măsura în care această omisiune este imputabilă autorităților naționale. - Prin neluarea măsurilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, autoritățile naționale au împiedicat reclamantul să beneficieze de rezultatul pozitiv al litigiului său. 	<p>2.900 euro (material și moral)</p> <p>100 euro (cost/chelt.)</p>

1 P1	Retragerea licenței	10.07.2007 Bimer SA	338-340	Duty-free, magazin, licență, bun, investiții, legislație nouă, facilități vamale, fiscale și de altă natură, sistarea imediată a afacerii	<p>- Curtea reamintește că, potrivit jurisprudenței sale, încetarea valabilității unei licențe pentru desfășurarea unei afaceri constituie o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor, garantat de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.</p> <p>- Pentru ca o măsură de reglementare a folosirii bunurilor să fie justificată, aceasta trebuie să fie legală și să servească „interesului general” sau să fie destinată „asigurării plății impozitelor ori altor contribuții, sau a amenzilor”. De asemenea, măsura trebuie să fie proporțională scopului urmărit; totuși, este necesar de a examina proporționalitatea doar a unei ingerințe legale.</p>	520.000 euro (material)
1 P1 6§1 13+ 6§1	Neexecutarea hotărârilor judecătorești	16.07.2007 Vitan	116-117	Neexecutare timp de 40 și 34 de luni, debitor, companie privată, întâzieri inoportune, hotărâre suplimentară	<p>- Curtea reamintește că responsabilitatea statului pentru executarea unei hotărâri judecătorești pronunțată împotriva unei companii private nu se extinde mai departe de implicarea organelor de stat în procedurile de executare.</p> <p>- Curtea reamintește în acest context că statul are obligația pozitivă să organizeze un sistem de executare al hotărârilor judecătorești care să fie efectiv atât în drept, cât și în practică și care să asigure executarea acestora fără întâzieri necuvenite.</p>	800 euro (moral) 600 euro (cost/chelt.)
1 P1	Neacordarea unei pretenții legitime	23.10.2007 Cazacu	344-346	Compensații de concediere, dreptul de a dobândi proprietăți, bunuri, speranță legitimă, lipsa surselor financiare	<p>- Curtea notează că art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție nu garantează dreptul de a dobândi proprietăți. Mai mult, un reclamant poate pretinde o încălcare a art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție doar dacă și în măsura în care deciziile contestate se referă la „bunurile”, sale în sensul acestei prevederi. „Bunurile” pot fi fie „bunuri existente”, fie bunuri, inclusiv pretenții, în privința cărora reclamantul poate susține că are cel puțin o</p>	805 euro (material) 2.000 euro (moral) 1.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					„speranță legitimă” că va obține dobândirea efectivă a unui drept de proprietate. <i>Per a contrario</i> , speranța că va fi recunoscut un drept de proprietate care nu a putut fi exercitat, în mod efectiv, nu poate fi considerată un „bun” în sensul art. 1 al Protocolului nr. 1, la fel ca și în cazul unei pretenții condiționate care poate apărea ca rezultat al neîndeplinirii unei condiții.	
1 P1 13+ 1 P1	Plata întârziată a depunerilor bănești	13.11.2007 Dolneanu	347- 348	Disponibilitatea banilor în buget, Banca de Economii, Hotărârea Parlamentului, indexarea depunerilor, speranță legitimă de a obține compensații	- Curtea consideră că omisiunea de a plăti reclamantului vreo compensație timp de aproximativ șase ani după cererea acestuia, urmată de omisiunea de a plăti partea mai mare din compensație timp de încă aproximativ patru ani, a constituit o ingerință în drepturile sale garantate de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.	513 euro (material) 2.000 euro (moral) 1.588 euro (cost/chelt.)
1 P1 6§1	Neexecutarea hotărârilor judecătorești	08.01.2008 Bulava	117- 118	Litigiu de muncă, salariu, termen rezonabil	- Curtea a constatat în mod repetat că procedurile privind reintegrarea în serviciu sunt de o „importanță crucială” pentru reclamanți și că, de fapt, ele trebuie examinate cu „promptitudine”; această cerință este consolidată suplimentar în țările în care dreptul intern prevede că toate cauzele de acest gen trebuie soluționate cu o celeritate deosebită. Aceasta este mai cu seamă relevant când o hotărâre judecătorească a fost deja adoptată și autoritățile trebuie doar să o execute. - Dificultățile specifice la care persoana este supusă atunci când este privată în mod ilegal de salariu, chiar	E.Bulava – 440 euro (material) 1.000 euro (moral) N. Bulava – 457 euro (material) 800 euro (moral)

					pentru o perioadă scurtă de timp, au fost luate în considerație de către legislatorul național în articolul 256 al Codului de procedură civilă, care prevede ca hotărârile judecătorești privind reintegrarea în serviciu și plata unei părți a salariului să devină executorii imediat.	
1 P1	Proprietate intelectuală	29.01.2008 Bălan	349-351	Fotografie, Cetatea Soroca, buletine de identitate, folosirea neautorizată a operei	<p>- Curtea reiterează că art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție este aplicabil proprietății intelectuale. În această cauză, Curtea notează că drepturile reclamantului asupra fotografiei făcute de el au fost confirmate de instanțele judecătorești naționale.</p> <p>- Curtea acceptă faptul că emiterea buletinelor de identitate constituie, fără îndoială, o chestiune importantă de interes public. Totodată, se pare că acest scop social important putea fi realizat în mai multe feluri, neimplicând încălcarea dreptului reclamantului.</p>	<p>5.000 euro (material și moral)</p> <p>2.000 euro (cost/chelt.)</p>
1 P1	Anularea privatizării Termene de prescripție contrare procesului echitabil	18.03.2008 Dacia SRL	351-352	Hotel, investiții, teren aferent, lipsire de proprietate, garanție în mărime de 1 milion lei, licitație, discreție nelimitată a autorităților de a revizui și anula tranzacțiile	<p>- În aceste circumstanțe, având în vedere, în special, că iregularitățile în privatizarea hotelului au fost de natură formală și nu erau imputabile întreprinderii reclamante, și chiar prezumând faptul că lipsirea acestora de proprietate putea fi dovedită ca fiind în interes public, Curtea constată că a fost încălcat echilibrul just și că întreprinderea reclamantă a purtat și continuă să poarte o povară individuală și excesivă.</p>	<p>Restituirea hotelului, a echipamentului acestuia împreună cu lotul de teren sau achitarea 7.237. 700 euro (material)</p> <p>25.000 euro (moral)</p> <p>6.000 euro (cost/chelt.)</p>
6S1						

1	2	3	4	5	6	7
1 P1	Retragerea licenței	08.04.2008 Megadat. com SRL	340- 342	Necomunicarea informației, Agenția Națională pentru Reglementări în Telecomunicații și Informatică, caracterul arbitrar al procedurilor, tratamentul discriminator	<p>- Curtea notează că măsurile aplicate față de compania reclamantă au fost atât de severe, încât compania, care era cea mai mare din Moldova în domeniul comunicațiilor prin internet, a fost nevoită să-și înceteze afacerea și să-și vândă bunurile peste câteva luni. Măsurile au avut efecte nu doar pentru viitor, ci au fost aplicate și retroactiv [...].</p> <p>- Caracterul arbitrar al procedurilor, tratamentul discriminator aplicat față de compania reclamantă și măsura disproporționat de aspră impusă acesteia au făcut Curtea să ajungă la concluzia că nu s-a demonstrat urmărirea de către autoritățile publice a unor politici veritabile și consecvente atunci când au fost invalidate licențele companiei reclamante. În pofida marjei de apreciere de care se bucură statul, în această cauză nu a fost respectat un echilibru just, iar compania reclamantă a fost nevoită să suporte o povară individuală și excesivă, contrar art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.</p>	<p>17.05.2011</p> <p>Declarație unilaterală a Guvernului</p> <p>120.000 euro (moral și material)</p> <p>10.000 euro (cost/chelt.)</p>
1 P1	Neexecu- tarea hotărârilor judecătorești Recuperarea investițiilor	09.12.2008 Unistar Ventures GMBH	334- 335	Companie străină, Administrația de Stat a Aviației Civile, investiții în sfera aeronauticii, Air Moldova SA, recuperarea investițiilor, schimbarea guvernului	<p>- Art. 1 al Protocolului nr. 1 protejează bunurile pecuniare, cum ar fi datoriile.</p> <p>- Pentru a stabili când întreprinderea reclamantă a început să aibă un „bun” în sensul articolului 1 al Protocolului nr. 1, trebuie să determine dacă hotărârea judecătorească a instituit o datorie în favoarea acesteia, care a fost suficient de certă pentru a fi executorie.</p> <p>- Neexecutarea de către autorități a unei hotărâri judecătorești definitive poate fi considerată o ingerință disproporțională în dreptul la protecția proprietății.</p>	<p>6.700 .000 euro (material)</p> <p>3.000 euro (moral)</p> <p>9.855 euro (cost/chelt.)</p>

					- Circumstanțele cauzei indică, în mod clar, că Guvernul trebuia să îndeplinească din proprie inițiativă procedura care a fost dispusă prin hotărârea judecătorească. Acest lucru nu a fost făcut nici până în ziua de astăzi.	
1 P1 6§1	Neexecu- tarea hotărârilor judecătorești	27.01.2009 Cebotari și alții	118- 120	Companie debitoare, insolvabilitate, Registrul bunurilor imobile, licitație, sechestrul, indemnizație de invaliditate	- În ceea ce privește dreptul garantat de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, aceste obligații pozitive pot impune anumite măsuri necesare pentru apărarea dreptului la proprietate, chiar și în cazurile care implică litigii dintre persoane fizice sau companii. Aceasta înseamnă, în special, că statele au obligația de a asigura ca procedurile prevăzute în legislație pentru executarea hotărârilor judecătorești definitive [...] să se respecte. - Curtea consideră că, din cauza omisiunii executorilor de a lua măsuri adecvate și suficiente pentru a asigura executarea hotărârii pronunțate în favoarea reclamantilor, aceștia au fost plasați într-o situație de incertitudine timp de mai mulți ani și că din anul 2002 ei nu s-au putut folosi de proprietatea lor. Prin urmare, a avut loc o încălcare a art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.	Fiecărui: 2.000 euro (moral)
1 P1 6§1 3 5§1 5§3 13+ 3	Termene de prescripție contrare procesului echitabil	07.04.2009 Străisteanu și alții	134- 135	Acțiune prescristă, Procuratura Generală, anularea contractelor de vânzare-cumpărare și arendă a terenurilor, afacerist, reținere, condiții de detenție	- Curtea nu poate decât să constate că admiterea acțiunilor Procurorului General constituie o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantilor, pentru că nu s-a asigurat un just echilibru și reclamantii au fost impuși să suporte și în continuu suportă o povară individuală și excesivă.	10.000 euro (moral) 100 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1 6§1	Anularea privatizării	16.07.2009 Baroul Partner-A	352-353	Anularea achiziționării acțiunilor, SA Cariera de Granit și Pietriș, acțiunea Procurorului General, expropriere	<p>- Curtea consideră că nerespectarea cerințelor legale privind termenul de prescripție la intentarea unei acțiuni poate duce la constatarea că ingerința în drepturile reclamantului nu a fost „prevăzută de lege”.</p> <p>- Curtea vede suficiente motive pentru a crede că Guvernul este cel care a acționat cu rea-credință și a urmărit scopul de expropriere a companiei reclamante într-un mod care este greu de reconciliat cu principiul respectării supremației legii într-o societate democratică. Mai mult, Curtea este frapată de comportamentul autorităților naționale în această cauză și consideră că acestea au fost departe în a se conforma cu principiile stabilite în hotărârea <i>Beyeler</i>.</p>	Hot. 19.10.2010 Reglementare amiabilă 320.000 euro (material și moral) 8.000 euro (cost/chelt.)
1 P1 6§1 46	Neexecutarea hotărârilor judecătorești Hotărâre pilot	28.07.2009 Olaru și alții	120-121	Locuințe sociale, problemă sistemică, remediu efectiv	<p>- Curtea notează că hotărârile judecătorești adoptate în favoarea reclamațiilor au rămas neexecutate timp de o perioadă ce variază între trei și unsprezece ani. Curtea a constatat încălcarea art. 6 §1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în numeroase cauze care vizau întârzierea executării hotărârilor judecătorești.</p> <p>- Examinând materialele prezentate în fața sa, Curtea este de acord cu reclamații că în materialele dosarelor nu există nimic ce ar putea conduce la o altă concluzie în cauzele prezente.</p>	12.10.2010 2.000 euro (moral) 850 euro (cost/chelt.)
1 P1	Retragerea licenței	06.12.2011 Bercut SRL	342-343	Școala auto, Camera de Licențiere, 2.400 elevi	- Guvernul a declarat că retragerea licenței companiei reclamante a constituit o ingerință în dreptul său la proprietate, care a fost disproporțională și nu este necesară pentru o societate democratică. El a recunoscut, prin urmare, că a existat o încălcare a art. 1 din Protocolul 1 la Convenție.	9.000 euro (material) 4.000 euro (moral)

1 P1	Confiscarea ilegală	11.02.2014 Ziaunys	353-355	Bancnotele autoproclamatei republici moldovenești nistrene, cetățean lituanian, numismatică, valoare de colecție, articole ilegale, suveranitatea statului, prezumția de proprietate	<p>- În prezenta cauză, Curtea notează că nu a fost disputat faptul că reclamantul intenționa să pună în circulație bancnotele respective, care la data evenimentelor nu erau acceptate ca bani reali nicăieri în lume, nici măcar în autoproclamata „RMN”.</p> <p>- Dimpotrivă, conform contractului, el trebuia să transfere bancnotele unei companii numismatice pentru ca acestea să fie vândute ca articole cu valoare pur de colecție. Acest aspect face diferența clară între prezenta cauză și situațiile de confiscare a banilor falsificați, care, în principiu, pot fi vânduți ca bunuri sau servicii, precum și situațiile care vizează banii emiși de entități autoproclamate, care se află în circulație pe teritoriul acestei entități de pe teritoriul recunoscut internațional al statului.</p> <p>- Curtea reiterează că reclamantul nu a fost acuzat de emiterea banilor. De asemenea, ea a constatat că nu există dovezi la dosar că el a încercat să pună în circulație bancnotele respective. El a declarat oficial bancnotele la autoritatea vamală moldovenească și a explicat în mod clar valoarea lor numismatică și destinația.</p> <p>- Curtea notează că nici Curtea Supremă de Justiție și nici Guvernul nu au indicat prevederi legale relevante care să stipuleze clar confiscarea proprietății în cazuri similare celui examinat. Curtea Supremă de Justiție a invocat trei prevederi legale. Însă, niciuna din acestea nu prevăd confiscarea bancnotelor.</p> <p>- Considerentele de mai sus sunt suficiente pentru Curte să conchidă că ingerința în dreptul de proprietate al reclamantului nu a fost „prevăzută de lege”, în sensul art. 1 al Protocolului nr.1 al Convenției.</p>	<p>1.900 euro (material)</p> <p>5.000 euro (moral)</p>
------	---------------------	-----------------------	---------	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
1 P1	Neexecu- tarea hotărârilor judecătorești Despăgubiri infime	14.04.2015 Botezatu	121- 122	Polițist, spațiu locativ, chirie, durata procedurilor de 87 de luni, satisfacție echitabilă, statutul de victimă, Legea nr. 87 din 2011, despăgubiri corespunzătoare	<p>- Problema dacă o persoană mai poate pretinde a fi victimă a încălcării invocate a Convenției, în esență, implică o examinare <i>ex post facto</i> de către Curte a situației reclamantului. După cum a fost apreciat în alte cauze cu privire la durata procedurilor, problema dacă persoana a primit despăgubire pentru prejudiciul cauzat – comparabilă cu satisfacția echitabilă în conformitate cu articolul 41 din Convenție – este una importantă. În ceea ce privește încălcarea condiției de termen rezonabil, un aspect al despăgubirii suficiente, care ar putea înlătura statutul de victimă al reclamantului, acesta se referă la suma acordată, ca urmare a utilizării remediilor naționale.</p> <p>- Curtea deja a avut ocazia să indice faptul că statutul de victimă al unui reclamant poate depinde de mărimea despăgubirii acordate de autoritățile naționale în baza faptelor de care reclamantul s-a plâns în fața Curții.</p> <p>- Marea Cameră a subliniat că, în cazurile în care, cu scopul de a preveni sau de a constata încălcările principiului "termenului rezonabil", Părțile Contractante își aleg să introducă remedii de natură compensatorie, pentru instanțele de judecată naționale ar putea fi mai convenabil să se refere la sumele acordate pentru alte tipuri de prejudicii - cum ar fi vătămarea integrității corporale, prejudicii cauzate de decesul rudelor sau de defăimare - și să se bazeze pe intima convingere, chiar dacă aceasta duce la acordarea de compensații mai mici decât cele stabilite de Curte în cauze similare.</p>	<p>9.461 euro (material)</p> <p>1.300 euro (moral)</p> <p>112 euro (cost/chelt.)</p>

6§1					<p>- Cu toate acestea, Curtea este obligată să verifice dacă modul în care dreptul intern este interpretat și aplicat a produs efectele, care sunt în concordanță cu principiile Convenției, astfel cum sunt interpretate în lumina jurisprudenței Curții. Este de menționat faptul că, în special în statele care au încorporat efectiv Convenția în sistemele lor de drept, o eroare evidentă în apreciere de către instanțele de judecată naționale poate, de asemenea, interveni ca rezultat al aplicării greșite sau a interpretării eronate a jurisprudenței Curții.</p> <p>- În ceea ce privește prejudiciul material, instanțele de judecată naționale sunt, în mod evident, într-o poziție mai potrivită pentru a determina existența și cuantumul acestui prejudiciu. Cu toate acestea, în cazul neexecutării unei hotărâri de acordare a unei sume de bani sau cu privire la proprietatea ori posesia unui bun al reclamantilor, Curtea a concluzionat în mod repetat că reclamantii ar putea să sufere și un prejudiciu material, ca rezultat al lipsei unui control asupra bunurilor sale și denegarea posibilității de a se folosi și beneficia de aceste bunuri.</p> <p>- În aceste circumstanțe, deși este adevărat că autoritățile naționale au recunoscut încălcarea invocată în speță, reclamantul nu a reușit să obțină despăgubiri corespunzătoare pentru executarea tardivă a deciziei.</p> <p>- Curtea notează că procedurile în temeiul Legii nr. 87 nu au avut ca efect pierderea statutului de victimă, ceea ce constituie o circumstanță agravantă în legătură cu încălcarea articolului 6 §1, prin depășirea termenului rezonabil.</p> <p>- Din aceste motive și având în vedere jurisprudența sa în materie, Curtea consideră că în prezenta speță neexecutarea hotărârii judecătorești în favoarea reclamantului pentru o perioadă de 87 de luni constituie o încălcare a articolului 6 §1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p>	
-----	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
1 P1	Retragerea licenței	21.07.2015 Donprut SRL	343-344	Companie de taxi, 90 angajați, control de stat, transport public, formalități birocratice, pierderi economice considerabile	<p>- Curtea reamintește că, potrivit jurisprudenței sale, încetarea valabilității unei licențe pentru desfășurarea unei afaceri constituie o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor, garantat de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.</p> <p>- Curtea notează că măsura aplicată reclamantei era atât de severă încât compania care avea nouăzeci de angajați a trebuit să își lichideze activitatea ca urmare a deciziei Curții Supreme de Justiție. Ca rezultat, toți angajații companiei și-au pierdut locurile de muncă, iar compania a suportat pierderi economice considerabile.</p>	Reclamanta nu a pretins satisfacție echitabilă
1 P1	Confiscarea ilegală	30.08.2016 Turturica și Casian		Transnistria, jurisdicție, plăcuțe de înmatriculare, taxe vamale, amendă, confiscarea automobilelor	<p>- În continuare, Curtea observă că este incontestabil faptul că mașinile au fost confiscate de către autoritățile „RMN” și că reclamanții au fost obligați să plătească amenzi, în scopul de a le recupera. În aceste circumstanțe, Curtea constată că a existat o ingerință clară în dreptul reclamanților la respectarea bunurilor lor, în sensul art. 1 din Protocolul nr 1.</p> <p>- În conformitate cu jurisprudența Curții, o astfel de ingerință constituie o măsură de control al utilizării bunurilor care urmează a fi examinată în conformitate cu al doilea paragraf din respectivul articol. Pentru ca o măsură care constituie control al utilizării să fie justificată, aceasta trebuie să fie legală și în conformitate cu interesul general. Măsura trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit; cu toate acestea, este necesar să se examineze doar proporționalitatea acesteia, odată ce legalitatea a fost stabilită.</p>	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Turturica – 6.000 euro (material) 3.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)</p>

					- În ceea ce privește legalitatea ingerinței, niciun element din prezenta cauză nu permite Curții să considere că a existat o bază legală pentru a limita drepturile reclamantilor garantate de art. 1 din Protocolul nr.1.	Casian – 30 euro (material) 1.500 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)
1 P1 6§1	Revizuire abuzivă	13.12.2016 Rusu Lintax SRL	Teren aferent, decizia Curții Supreme de Justiție, cumpă- rarea terenului proprietate publică, revizuire, înscris nou, rejudecare	- În legătură cu plângerea societății reclamante referitoare la dreptul său de proprietate, Curtea constată, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, că, în urma casării abuzive de către autoritățile naționale a unei decizii definitive prin care societatea reclamantă a dobândit dreptul asupra unui teren, s-a încălcat dreptul acesteia garantat de art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție.	Chestiunea cu privire la satisfacția echitabilă rezervată	
1 P1 6§1	Revizuire abuzivă Respingerea pretenției cu privire la repararea prejudiciului material	13.12.2016 Iurii	Pensie de invali- ditate, rejudecare, revizuire, constata- rea încălcării drep- turilor, respingerea pretențiilor cu privi- re la repararea pre- judiciului material	-----	1.500 euro (moral)	
1 P1	Revizuire abuzivă	14.02.2017 Cereale Flor S.A. și Roșca	Revizuire, securi- tatea raporturilor juridice, procedură de executare, titlul executoriu, teren pentru construcții,	- În legătură cu plângerea reclamantilor referitoare la dreptul lor de proprietate, Curtea consideră, în conformitate cu jurisprudența sa constantă în această privință, că deciziile autorităților naționale de a casa hotărârea definitivă din 2 mai 2006, care a exonerat compania reclamantă de la plata unei sume de bani,	Cereale Flor SA: 18.400 euro (material) 2.000 euro (moral) 900 euro (cost/chelt.)	

1	2	3	4	5	6	7
6S1				familie tânără, Legea nr. 87	și de a casa hotărârea definitivă din 28 februarie 2007, care oferea reclamantei dreptul asupra unui teren de pământ, le-au încălcat drepturile lor garantate de art. 1 al Protocolului nr.1 la Convenție.	Roșca S. – 18.168 euro (material) 2.000 euro (moral) 1.500 euro (cost/chelt.)
1 P1	Confiscarea ilegală	09.05.2017 Pădureț		Transnistria, jurisdicție, confiscare, autocamion neînregistrat în regiunea transnistreană, marfă, amendă	- Potrivit jurisprudenței Curții, o astfel de ingerință constituie o măsură de reglementare a folosirii bunurilor, care urmează a fi examinată în baza celui de-al doilea alineat al acestui articol. Pentru ca o măsură care reglementează folosirea bunurilor să fie justificată, aceasta trebuie să fie legală și „conformă interesului general”. De asemenea, măsura trebuie să fie proporțională scopului urmărit; cu toate acestea, este necesar a examina proporționalitatea unei ingerințe, odată ce legalitatea acesteia a fost stabilită. - În ce privește legalitatea ingerinței, în prezenta speță nu este niciun element care să-i permită Curții să considere că a existat un temei legal pentru a interveni în drepturile reclamantului garantate de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.	RM Neîncălcare FR Încălcare 1.320 euro (material) 3 000 euro (moral) 2.000 euro (cost/chelt.)
1 P1	Percheziție ilegală Punerea sub sechestrul a imobilului	09.05.2017 Eriomenco		Transnistria, jurisdicție, adminis- trator al societății comerciale, es- crocherie, cauză penală, percheziție, casă de locuit, sechestrul	- În cele din urmă, din cauza confiscării bunurilor reclamantului, ca urmare a condamnării sale, a avut loc o ingerință în dreptul reclamantului la respectarea proprietății sale, în sensul art. 1 din Protocolul 1 la Convenție. Curtea amintește că a spus în mod repetat că o confiscare a bunurilor încadrează al doilea paragraf al acestui articol.	RM Neîncălcare FR Încălcare 119.755 euro (material)

8 3 5§1 13 34					- În prezenta cauză, nu există niciun element care să conducă la concluzia că ingerințele produse au avut o bază legală. Din această constatare reiese că nu este necesară examinarea corespunderii celorlalte cerințe.	20.000 euro (moral) 3.000 euro (cost/chelt.)
1 P1 6§1	Neexecu- tarea hotărârilor judecă- torești	30.01.2018 Pavlovici		Restituirea imobi- lului, reabilitarea victimelor repre- siunilor politice, retrocedarea proprietăților confiscate sau naționalizate, titluri executorii, revizuire, neexecutarea hotă- rării judecătorești, Legea nr. 87, respin- gerea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral	-----	Chestiunea cu privire la satisfacția echitabilă rezervată
1 P1	Sigilarea încăperilor Confiscarea ilegală	13.02.2018 Sobieski- Camerzan		Cabinet al avocatului, imobil în litigiu, sigilarea încăperilor, mobilier de birou, cărți juridice, neînceperea urmăririi penale	- Curtea notează ca fiind cert faptul că bunurile mobile aparținând reclamantului se aflau în încăperile sigilate. De asemenea, aceasta constată că nu rezultă din elementele de probă care i-au fost prezentate că persoana în cauză a putut recupera proprietatea respectivă. Prin urmare, Curtea consideră că a existat o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantului și că aceasta s-a ridicat la un control al utilizării proprietății, în sensul celui de al doilea paragraf al art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Se reamintește că această dispoziție impune, în primul rând, că orice ingerință din partea	7.000 euro (material și moral) 2.000 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
8 13+ 8					<p>autorităților publice în exercitarea dreptului la protecția proprietății să fie legitimă.</p> <p>- Având în vedere materialele cauzei și constatările de mai sus în ceea ce privește art. 8 din Convenție, Curtea consideră că ingerința în drepturile reclamantului în conformitate cu art. 1 din Protocolul nr. 1 nu avea niciun temei juridic.</p>	
1 P1	Exproprierea ilegală	26.06.2018 Mocanu și alții		Tronsonul de cale ferată, or. Sângera, terenuri agricole, expropriere, Legea exproprierii pentru cauza de utilitate publică	<p>- Se reamintește că acest articol impune, în primul rând, ca orice ingerință din partea autorităților publice în exercitarea dreptului la protecția proprietății să fie legitimă.</p> <p>- Practica de expropriere de fapt permite administrației să ocupe o proprietate și să-i schimbe în mod ireversibil destinația, așa ca, în cele din urmă, să fie considerată ca fiind achiziționată la patrimoniul public, în absența vreunui act formal și declarativ al transferului de proprietate.</p> <p>- Curtea a arătat deja că această metodă, care permite administrației să ignore regulile de expropriere formală și expune justițiabilii riscului unui rezultat imprevizibil și arbitrar, nu este capabilă să asigure un grad suficient de securitate juridică și nu reprezintă o alternativă la expropriere în modul corespunzător.</p> <p>- Trebuie să se observe că, în speță, nu au fost respectate diferitele etape ale unei exproprieri formale stabilite prin Legea exproprierii pentru cauza de utilitate publică. În special, absența în cazul de față a unei declarații de utilitate publică, menită să pună în aplicare procedura de expropriere în forma corespunzătoare.</p>	Chestiunea cu privire la satisfacția echitabilă rezervată

					<ul style="list-style-type: none"> - Autoritățile Republicii Moldova au recunoscut ele însele că în prezenta cauză exproprierea nu a avut loc în conformitate cu Legea exproprierii pentru cauza de utilitate publică. - În paralel, conform dispozițiilor dreptului intern, nu poate exista nicio expropriere fără o compensație echitabilă și prealabilă și, în caz de dezacord între expropriat și expropriator cu privire la procedurile de expropriere – precum a fost cazul dat – transferul de proprietate se poate face numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive. - Cu toate acestea, în speță, statul a însușit terenurile reclamanților fără să le plătească nicio despăgubire în acest sens și fără a recurge la instanța de judecată. - Curtea notează, de asemenea, că instanțele din Republica Moldova au aprobat practica exproprierii <i>de facto</i> prin aceea că au considerat că reclamanții au fost privați de proprietatea lor în scopuri de utilitate publică. - Prin urmare, situația reclamanților nu poate fi considerată ca fiind previzibilă și în concordanță cu cerința de securitate juridică. - În plus, situația în cauză a permis administrației să profite de ocuparea ilegală a terenurilor, în detrimentul reclamanților. 	
1 P1	Împiedicarea folosirii terenurilor	17.07.2018 Sandu și alții		Transnistria, jurisdicție, 1.646 reclamanți, terenuri agricole, proprietate, 2004, blocarea accesului	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează că „posesii” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, pot fi „posesii existente sau bunuri”, inclusiv creanțe pentru care reclamantul poate susține că are speranța legitimă că vor fi realizate, deci el sau ea va beneficia efectiv de un drept de proprietate. 	RM Neîncălcare FR Încălcare

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Este adevărat că niciuna dintre societățile reclamante nu este proprietar al vreunui teren. Cu toate acestea, pe baza documentelor prezentate, Curtea poate concluziona că acestea au cultivat terenuri și le-au utilizat în scopuri comerciale. Reamintind că noțiunea de „posesie” al art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu se limitează la proprietatea asupra bunurilor fizice, dar include alte drepturi și interese legitime care constituie bunuri, Curtea consideră că dreptul de a exploata terenul, în temeiul contractelor de arendă în contextul desfășurării unei afaceri, a conferit societăților reclamante dreptul la un interes substanțial protejat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Astfel, societățile reclamante aveau „posesiuni” în sensul acestei dispoziții.</p> <p>- Art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție cuprinde trei reguli distincte. Prima regulă, care este prezentată în prima teză a primului paragraf, este de natură generală și enunță principiul utilizării pașnice a proprietății. A doua regulă, cuprinsă în a doua teză a primului paragraf, se referă la privarea de bunuri și o subordonează anumitor condiții. A treia regulă, menționată în al doilea paragraf, recunoaște că statele contractante au dreptul, printre altele, de a controla folosirea bunurilor în conformitate cu interesul general, prin aplicarea legilor pe care le consideră necesare în acest scop. Cu toate acestea, regulile nu sunt „distincte”, în sensul de a nu fi legate. A doua și a treia regulă se referă la anumite cazuri de ingerință în dreptul la o folosire pașnică a proprietății și ar trebui, prin urmare, interpretate în lumina principiului general enunțat în prima regulă.</p>	<p>Agro-Tiras SRL – 115.300 euro (material)</p> <p>Agro-S.A.V.V.A. SRL – 80.500 euro (material)</p> <p>GȚ Serghei Popa – 50.000 euro (material)</p> <p>Fiecărui reclamant: 1.500 euro (moral)</p> <p>Fiecărei companii reclamante: 5.000 euro (moral)</p> <p>Total: 20.000 euro (cost/chelt.)</p>

13+ 1 P1					<ul style="list-style-type: none"> - Prima și cea mai importantă cerință a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție este că orice ingerință a unei autorități publice în folosirea pașnică a bunurilor ar trebui să fie legitimă. - Prin urmare, trebuie să stabilească dacă există vreun temei juridic în dreptul intern pentru ingerința enunțată mai sus. 	
1 P1 6§1	Neexecu- tarea hotărârilor judecătorești	04.09.2018 Ciolacu		Hotărâre judecătorească, datorie, neexe- cutare în termen rezonabil, Legea nr. 87, respingerea pretenției cu privire la prejudiciul moral, dobânzi de întârziere	-----	16.370 euro (material) 1.330 euro (moral) 420 euro (cost/chelt.)
1 P1	Retragerea licenței	04.09.2018 Tiramavia SRL și alții		Transport aerian, certificat de operator aerian, Administrația de Stat a Aviației Civile, standarde de siguranță, plan de remediere a neregulilor, încetarea activității	<ul style="list-style-type: none"> - Curtea reiterează că, în conformitate cu jurisprudența sa, încetarea unei licențe valabile de conducere a unei afaceri constituie o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. - O astfel de ingerință constituie o măsură de reglementare a folosirii bunurilor, care trebuie examinată în conformitate cu al doilea paragraf din art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. - Pentru ca o măsură de reglementare a folosirii bunurilor să fie justificată, ea trebuie să fie prevăzută de lege și să servească un interes general. De asemenea, măsura trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit. 	Fiecărui: 3.000 euro (prejudiciul moral) Fiecărui: 2.500 euro (cost/chelt.)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu conține cerințe procedurale explicite, iar absența unui control judiciar nu constituie, în sine, o încălcare a dispoziției respective.</p> <p>- Cu toate acestea, Curtea consideră că orice ingerință în dreptul la respectarea bunurilor trebuie să fie însoțită de garanții procedurale care să ofere unei persoane sau entități o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în fața autorităților responsabile pentru a contesta în mod efectiv măsurile care provoacă ingerința în drepturile garantate de această dispoziție. Pentru a verifica dacă această condiție a fost îndeplinită, trebuie să se țină cont de procedurile judiciare și administrative aplicabile.</p> <p>- Curtea notează că, în prescripțiile aeronautice din 18 iunie 2007, ASAC a constatat existența unor nereguli cu referire la prima societate reclamantă, acordându-i o lună și, respectiv, trei luni pentru a le remedia. Ținând cont de cele de mai sus, Curtea consideră că prima societate reclamantă se putea aștepta în mod rezonabil că nu va suferi repercusiuni negative, dacă s-ar fi conformat prescripțiilor în cadrul termenului-limită acordat. Cu toate acestea, în pofida prescripțiilor emise și a termenelor clare, ASAC a revocat certificatul de operator aerian al primei societăți reclamante la 21 iunie 2007, adică înainte ca aceasta să beneficieze de șansa să se conformeze.</p>	

					<p>- În continuare, Curtea notează că, în ordonanța sa din 1 iunie 2007, ASAC a informat a doua și a treia societate reclamantă că toate zborurile către Irak și Afganistan vor fi interzise, începând cu 15 iulie 2007. La 21 iunie 2007, adică cu mai mult de trei săptămâni înainte ca interdicția să intre în vigoare, ASAC a retras certificatele de operator aerian celor două companii reclamante, pe motiv că efectuau zboruri spre diferite destinații care prezentau riscuri de securitate, inclusiv în Irak și Afganistan. A doua și a treia societate reclamantă nu doar că nu au avut șansa de a fi audiate de către ASAC, înainte de revocarea certificatelor lor de operatori aerieni, dar nici instanțele naționale nu au explicat în baza căror probe au constatat că societățile nu respectaseră interdicția, în circumstanțele în care interdicția nu era încă în vigoare la momentul revocării.</p> <p>- Ținând cont de cele de mai sus, Curtea ajunge la concluzia că ingerința în dreptul la respectarea bunurilor reclamantilor, materializată prin revocarea certificatelor de operator aerian, nu a fost acoperită de garanții suficiente împotriva arbitrariului și, prin urmare, nu a fost bazată pe lege, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Această concluzie face inutilă verificarea respectării celorlalte cerințe ale prezentei dispoziții.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

Protocolul nr. 1. Articolul 2. Dreptul la instruire

2 P1	Dreptul la instruire	19.10.2012 Catan și alții [MC]	359, 360- 361	Transnistria, jurisdicție, limba moldovenească, interzicerea limbii române, a grafiei latine, închiderea forțată a școlilor, expulzare din școli, vandalizarea școlilor, hărțuire, intimidare a elevilor, a părinților	<ul style="list-style-type: none"> - Angajându-se în prima teză a art. 2 din Protocolul nr. 1 de a nu „nega dreptul la educație”, toate statele contractante garantează în jurisdicția lor dreptul de acces la școlile existente la un moment dat. - Acest drept de acces nu constituie decât o parte a dreptului la educație conținut în prima teză. Pentru ca acesta să producă efecte utile, este încă necesar, în special, faptul ca persoana care este titularul să aibă posibilitatea de a obține un beneficiu din educația primită, și anume – dreptul de a obține, în conformitate cu normele în vigoare în fiecare stat și într-o formă sau alta, recunoașterea oficială a studiilor finalizate. - În plus, deși termenii art. 2 din Protocolul nr. 1 nu precizează limba în care educația ar trebui să fie furnizată, dreptul la educație ar fi lipsit de sens, dacă el n-ar implica pentru titularii săi dreptul de a primi educație în limba națională sau în una dintre limbile naționale, după caz. - Întotdeauna, școlile în cauză au fost înregistrate la Ministerul Educației al Republicii Moldova, au urmat un program stabilit de către acesta din urmă și efectuat în prima limbă oficială din Moldova. Acesta este motivul pentru Curte să considere că închiderea forțată a școlilor în baza „legii RMN cu privire la limbi”, precum și hărțuirea permanentă au încălcat dreptul elevilor reclamanți de acces la școlile care existau la un moment dat, precum și dreptul lor de a primi educație în limba lor națională. Mai mult decât atât, Curtea consideră că măsurile în cauză au constituit o ingerință în dreptul părinților de a asigura copiilor lor o educație și un proces de învățământ 	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Fiecăruia: 6.000 euro (moral)</p> <p>Solidar: 50.000 euro (cost/chelt.)</p>
------	----------------------	---	---------------------	--	---	--

				<p>în conformitate cu convingerile lor filozofice. După cum s-a menționat mai sus, art. 2 din Protocolul nr. 1 trebuie să fie interpretat în lumina art. 8 din Convenție, care protejează dreptul la respectarea vieții private și de familie, îndeosebi. Părinții reclamanților în speță doresc ca și copiii lor să primească o educație în limba oficială a țării lor, care era, de asemenea, limba lor maternă. În loc de aceasta, ei au fost plasați în poziția jignitoare de a alege între, pe de o parte, să trimită copiii la școlile unde aceștia ar fi dezavantajați prin faptul că îndeplinesc tot procesul de învățământ secundar într-o combinație de limbă/alfabet pe care părinții reclamanți o consideră artificială, care nu este recunoscută oriunde altundeva în lume și implică utilizarea de materiale educaționale elaborate în timpul epocii sovietice și, pe de altă parte, să oblige copiii lor de a face traseuri lungi sau să învețe în localuri care nu îndeplinesc standardele și să fie supuși unor acte de hărțuire și intimidare.</p> <p>- Nimic nu este în dosar care să sugereze că măsurile luate de autoritățile „RMN” împotriva acestor școli au urmărit un scop legitim. Se pare că politica lingvistică a „RMN”, așa cum se aplică în aceste școli, avea ca scop rusificarea limbii și culturii comunității moldovenești din Transnistria, în conformitate cu obiectivele de politică generale urmărite de „RMT”, și anume – alipirea la Rusia și secesiunea de la Republica Moldova. Având în vedere importanța fundamentală a învățământului primar și secundar pentru dezvoltarea personală și succesul viitor al fiecărui copil, era inacceptabil să se întrerupă educația elevilor în cauză și de a-i forța pe ei și pe părinții lor să facă o alegere atât de dificilă, cu singurul scop de înrădăcinare a ideologiei separatiste.</p>	
--	--	--	--	--	--

2 P1	Dreptul la instruire	23.10.2018 Bobeico și alții		Transnistrie, jurisdicție, școală-internat, interzicerea limbii române, a grafiei latine, debranșarea de la apeduct, energie electrică, închiderea școlii, inacțiune a pacificatorilor ruși, coridor OSCE	<ul style="list-style-type: none"> - În prezenta cauză, ca în cauza <i>Catan</i>, reclamanții au fost plasați într-o poziție ofensatoare de a alege, pe de o parte, să meargă la școli în care ar trebui să înfrunte dezavantajul de a-și obține educația gimnazială, combinând o limbă și un alfabet considerate artificiale și nerecunoscute în altă parte a lumii, utilizând materiale didactice produse în timpuri sovietice sau, alternativ, de a fi supuși și hărțuirii, și intimidării. - Curtea a reținut în cauza <i>Catan</i> că nu a existat vreo dovadă care ar fi sugerat că măsurile întreprinse de structurile „RMN” în privința școlilor cu predare în limba română/moldovenească urmăreau un scop legitim. Politica lingvistică a „RMN”, aplicată în cazul școlilor respective, a urmărit impunerea rusificării limbii și a culturii comunității moldovenești din Transnistria, potrivit obiectivelor politice de unire cu Rusia și separare de Moldova. 	<p>RM Neîncălcare</p> <p>FR Încălcare</p> <p>Primii 10 reclamanți câte: 6.000 euro (moral)</p> <p>Solidar: 4.000 euro (cost/chelt.)</p>
Protocolul nr. 1. Articolul 3. Dreptul la alegeri libere						
3 P1	Dreptul de a fi ales Legislație cu efect disproporționat	27.04.2010 Tănase [MC]	374-377	Alegeri parlamentare, dreptul de a candida la alegeri, dreptul de a fi membru al Parlamentului, cetățenie dublă sau multiplă, conflict de interese, nediscriminare pe motiv de cetățenie, loialitatea membrilor Parlamentului față de stat	<ul style="list-style-type: none"> - Interdicția cetățeniei multiple, exercitând funcția de deputat în Parlament, poate avea un impact secundar asupra modului în care alegătorii exercită dreptul lor de a vota. - În scopul aplicării articolului 3, legislația electorală trebuie apreciată în lumina evoluției politice a țării în cauză. - Loialitatea solicitată de la membrii Parlamentului față de Stat întrunește respectul pentru Constituția statului, legile, instituțiile, independența și integritatea teritorială. - Orice restricție asupra drepturilor electorale nu trebuie să excludă persoane, grupuri de persoane de la participarea la viața politică a statului. 	<p>Reclamantul nu a solicitat compensație pentru prejudiciu material și moral</p> <p>8.881.83 euro (cost/chelt.)</p>

TABLE INDEX

Judgments of the European Court of Human Rights versus Republic of Moldova December 13, 2001 – December 31, 2018

Authors:

Mihai Poalelungi

Diana Sârcu Scobioală

Olga Dorul

Alexandra Nica

Oleg Rotari

Art.	Violation	Date/ Case	Page*	Key-words	Excerpts from judgments	Appreciation / Satisfaction
Article 1. Obligation to respect Human Rights						
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	08.07.2004 Ilaşcu and Others [GC]	24-25	Armed conflict 1991-92, 14 th Army, Tiraspol police, death penalty, torture, inhuman and degrading treatment, arbitrary detention	<ul style="list-style-type: none"> - The exercise of jurisdiction is a necessary condition for a Contracting State to be able to be held responsible for acts or omissions imputable to it which give rise to an allegation of the infringement of rights and freedoms set forth in the Convention. - From the standpoint of public international law, the words “within their jurisdiction” in Article 1 of the Convention must be understood to mean that a State’s jurisdictional competence is primarily territorial (see <i>Banković and Others</i>), but also that jurisdiction is presumed to be exercised normally throughout the State’s territory. - This presumption may be limited in exceptional circumstances, particularly where a State is prevented from exercising its authority in part of its territory. That may be as a result of military occupation by the armed forces of another State which effectively controls the territory concerned, acts of war or rebellion, or the acts of a foreign State supporting the installation of a separatist State within the territory of the State concerned. - In order to be able to conclude that such an exceptional situation exists, the Court must examine on the one hand all the objective facts capable of limiting the effective exercise of a State’s authority over its territory, and on the other the State’s own conduct. The 	<p>RM Violation</p> <p>Ivanțoc, Leșco and Petrov-Popa, for each: 60 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>For each applicant: 3 000 Euro (non-pecuniary, art. 34)</p> <p>In total: 7 000 Euro - 1 321,34 Euro (costs/expens)</p> <p>RF Violation</p> <p>Ilaşcu: 180.000 Euro</p>

* The pages indicated in this section are in correspondence to those of the study „European Convention on Human Rights. Commentary on the judgments of the European Court of Human Rights versus Republic of Moldova: conclusions and recommendations”, elaborated within the NIJ and the SCJ and published with the financial support of the Council of Europe Project “Support to criminal justice reforms in the Republic of Moldova”.

1	2	3	4	5	6	7
					<p>undertakings given by a Contracting State under Article 1 of the Convention include, in addition to the duty to refrain from interfering with the enjoyment of the rights and freedoms guaranteed, positive obligations to take appropriate steps to ensure respect for those rights and freedoms within its territory.</p> <p>- According to the relevant principles of international law, a State's responsibility may be engaged where, as a consequence of military action – whether lawful or unlawful – it exercises in practice effective control of an area situated outside its national territory. The obligation to secure, in such an area, the rights and freedoms set out in the Convention derives from the fact of such control, whether it be exercised directly, through its armed forces, or through a subordinate local administration.</p> <p>- Where a Contracting State exercises overall control over an area outside its national territory, its responsibility is not confined to the acts of its soldiers or officials in that area but also extends to acts of the local administration which survives there by virtue of its military and other support.</p> <p>Republic of Moldova:</p> <p>- However, even in the absence of effective control over the Transdnistrian region, Moldova still has a positive obligation under Article 1 of the Convention to take the diplomatic, economic, judicial or other measures that it is in its power to take and are in accordance with international law to secure to the applicants the rights guaranteed by the Convention.</p>	<p>(pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>Ivanțoc, Leșco and Petrov - Popa, for each: 120.000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>For each applicant: 7 000 Euro (non-pecuniary, art. 34)</p> <p>In total: 14 000 Euro - 2 642,66 Euro (costs/expens)</p>

				<ul style="list-style-type: none"> - In determining the scope of a State's positive obligations, regard must be had to the fair balance that has to be struck between the general interest and the interests of the individual, the diversity of situations obtaining in Contracting States and the choices which must be made in terms of priorities and resources. Nor must these obligations be interpreted in such a way as to impose an impossible or disproportionate burden. - The Court considers that where a Contracting State is prevented from exercising its authority over the whole of its territory by a constraining de facto situation, such as obtains when a separatist regime is set up, whether or not this is accompanied by military occupation by another State, it does not thereby cease to have jurisdiction within the meaning of Article 1 of the Convention over that part of its territory temporarily subject to a local authority sustained by rebel forces or by another State. - Moldova's positive obligations relate both to the measures needed to re-establish its control over Transdnestrian territory, as an expression of its jurisdiction, and to measures to ensure respect for the applicants' rights, including attempts to secure their release. The obligation to re-establish control over Transdnestria require Moldova, firstly, to refrain from supporting the separatist regime of the "MRT", and secondly to act by taking all the political, judicial and other measures at its disposal to re-establish its control over that territory. - In the present case, from the onset of hostilities in 1991-92, the Moldovan authorities never ceased complaining of the aggression they considered they had suffered and rejected the "MRT"'s declaration of independence. 	
--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- In the Court's opinion, when confronted with a regime sustained militarily, politically and economically by a power such as the Russian Federation, there was little Moldova could do to re-establish its authority over Transdniestrian territory. That was evidenced by the outcome of the military conflict, which showed that the Moldovan authorities did not have the means to gain the upper hand in Transdniestrian territory against the rebel forces supported by 14th Army personnel.</p> <p>Russian Federation:</p> <p>- The Court observes that during the Moldovan conflict in 1991-1992 forces of the 14th Army (which owed allegiance to the USSR, the CIS and the Russian Federation in turn) stationed in Transdnistria, an integral part of the territory of the Republic of Moldova, fought with and on behalf of the Transdnistrian separatist forces. Moreover, large quantities of weapons from the stores of the 14th Army (which later became the ROG) were voluntarily transferred to the separatists, who were also able to seize possession of other weapons unopposed by Russian soldiers.</p> <p>- Throughout the clashes between the Moldovan authorities and the Transdnistrian separatists, the leaders of the Russian Federation supported the separatist authorities by their political declarations.</p> <p>- The Court considers that the Russian Federation's responsibility is engaged in respect of the unlawful acts committed by the Transdnistrian separatists, regard being had to the military and political support it gave</p>	

				<p>them to help them set up the separatist regime and the participation of its military personnel in the fighting. In acting thus, the authorities of the Russian Federation contributed both militarily and politically to the creation of a separatist regime in the region of Transdnistria, which is part of the territory of the Republic of Moldova.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court also notes that even after the ceasefire agreement of 21 July 1992 the Russian Federation continued to provide military, political and economic support to the separatist regime, thus enabling it to survive by strengthening itself and by acquiring a certain amount of autonomy <i>vis-à-vis</i> Moldova. - The Court considers that on account of the above events the applicants came within the jurisdiction of the Russian Federation within the meaning of Article 1 of the Convention, although at the time when they occurred the Convention was not in force with regard to the Russian Federation. <p>This is because the events which gave rise to the responsibility of the Russian Federation must be considered to include not only the acts in which the agents of that State participated, like the applicants' arrest and detention, but also their transfer into the hands of the Transdnistrian police and regime, and the subsequent ill-treatment inflicted on them by those police, since in acting in that way the agents of the Russian Federation were fully aware that they were handing them over to an illegal and unconstitutional regime.</p>	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
3 5 34					- The Court considers that there is a continuous and uninterrupted link of responsibility on the part of the Russian Federation for the applicants' fate, as the Russian Federation's policy of support for the regime and collaboration with it continued beyond 5 May 1998, and after that date the Russian Federation made no attempt to put an end to the applicants' situation brought about by its agents, and did not act to prevent the violations allegedly committed after 5 May 1998.	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	15.11.2011 Ivanțoc and others	26	Non-enforcement of a judgment <i>Ilașcu and others</i> , arbitrary detention, conditions of detention	- The Court reiterates that findings of a violation in its judgments are in principle declaratory and that, by Article 46 of the Convention, the High Contracting Parties undertook to abide by the final judgments of the Court in any case to which they were parties, execution being supervised by the Committee of Ministers. Nevertheless, in certain situations, the Court can indicate the specific remedy or other measure to be taken by the respondent State. - The Committee of Ministers' role in this sphere does not mean, however, that measures taken by a respondent State to remedy a violation found by the Court cannot raise a new issue undecided by the original judgment and, as such, form the subject of a new application that may be dealt with by the Court. - Moreover, in the specific context of a continuing violation of a Convention right following adoption of a judgment in which the Court has found a violation of that right during a certain period of time, it is not unusual for the Court to examine a second application concerning a violation of that right in the subsequent period.	RM No violation FR Violation A. Ivanțoc, T. Popa, for each: 60 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)

				<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that even after 8 July 2004, Moldova never ceased to protest about the Russian Federation's active support for the separatist regime of the "MRT", and, while rejecting the "MRT" declaration of independence, continued to deploy its efforts with the aim of recovering its control over the Transdniestrian territory. - As regards the applicants' situation, the Court notes that, in their discussions with the Transdniestrian leaders, the Moldovan authorities systematically raised the question of the applicants' release and respect for their Convention rights. Contrary to their position prior to the Court's judgment, after 8 July 2004 the Moldovan authorities constantly raised the issue of the applicants' fate in their bilateral relations with the Russian Federation. Furthermore, they continually sought the assistance of other States and international organisations in obtaining the applicants' release. - As to other possible measures, such as judicial measures, the Court refers to its conclusion in paragraph 347 of the Ilaşcu, Ivanţoc, Leşco and Petrov-Popa case, where it had found ineffectual any judicial investigation in respect of persons living in Transdniestria. In the present case the Court finds that no new fact or argument has been put forward capable of persuading it to reach a different conclusion. <p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court held in paragraph 385 of its judgment that all of the acts committed by Russian soldiers before the Convention entered into force with regard to the 	<p>E. Ivanţoc, V. Popov each: 20 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>Total: 5 240.4 Euro (costs/expens)</p>
--	--	--	--	---	---

1	2	3	4	5	6	7
					<p>Russian Federation on 5 May 1998, including their transfer into the charge of the separatist regime, in the context of the Russian authorities' collaboration with that illegal regime, were capable of engaging the responsibility of the Russian Federation for the acts of that regime. It further found that the "MRT", set up in 1991-1992 with the support of the Russian Federation, vested with organs of power and its own administration, remained under the effective authority, or at the very least under the decisive influence, of the Russian Federation, and in any event that it survived by virtue of the military, economic, financial and political support given to it by the Russian Federation.</p> <p>- On that account, the Court considered that there was a continuous and uninterrupted link of responsibility on the part of the Russian Federation for the applicants' fate, as the Russian Federation's policy of support for the regime and collaboration with it continued beyond 5 May 1998, and as after that date the Russian Federation made no attempt to put an end to the applicants' situation brought about by its agents, and did not act to prevent the violations allegedly committed after 5 May 1998. In the light of the foregoing, the Court found it of little consequence that since 5 May 1998 the agents of the Russian Federation had not participated directly in the events complained of in that application.</p> <p>- Even after the Court's judgment in July 2004, and at least until the applicants' release in June 2007, the Russian Federation continued to enjoy a close</p>	

3 5 8 13					<p>relationship with the “MRT”, amounting to providing political, financial and economic support to the separatist regime.</p> <p>- In addition, the Court notes that the Russian army (troops, equipment and ammunition) was at the date of the applicants’ release still stationed on Moldovan territory in breach of the Russian Federation’s undertakings to withdraw completely and in breach of Moldovan legislation.</p> <p>- The Court observes that the Russian Federation continued to do nothing either to prevent the violations of the Convention allegedly committed after 8 July 2004 or to put an end to the applicants’ situation brought about by its agents.</p>	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	19.10.2012 Catan and others [GC]	26	Moldovan language, prohibition of Romanian language, Latin script, forced school closure, expulsion from schools, school vandalism, harassment, intimidation of pupils, parents	<p>Republic of Moldova:</p> <p>- To date, the Court has recognised a number of exceptional circumstances capable of giving rise to the exercise of jurisdiction by a Contracting State outside its own territorial boundaries. In each case, the question whether exceptional circumstances exist which require and justify a finding by the Court that the State was exercising jurisdiction extra-territorially must be determined with reference to the particular facts.</p> <p>- Although Moldova has no effective control over the acts of the “MRT” in Transdnistria, the fact that the region is recognised under public international law as part of Moldova’s territory gives rise to an obligation, under Article 1 of the Convention, to use all legal and diplomatic means available to it to continue to guarantee the enjoyment of the rights and freedoms defined in the Convention to those living there.</p>	<p>RM No violation</p> <p>FR Violation</p> <p>For each applicant: 6 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Global: 50 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- In the present case, in contrast, the Court considers that the Moldovan Government have made considerable efforts to support the applicants. In particular, following the requisitioning of the schools' former buildings by the "MRT", the Moldovan Government have paid for the rent and refurbishment of new premises and have also paid for all equipment, staff salaries and transport costs, thereby enabling the schools to continue operating and the children to continue learning in Moldovan, albeit in far from ideal conditions.</p> <p>- The Court considers that the Republic of Moldova has fulfilled its positive obligations in respect of these applicants.</p> <p>Russian Federation:</p> <p>- The Court accepts that, by 2002-2004, the number of Russian military personnel stationed in Transdnistria had decreased significantly and was small in relation to the size of the territory. Nonetheless, as the Court found in Ilaşcu , in view of the size of the arsenal stored at Colbaşna, the Russian Army's military importance in the region and its dissuasive influence persisted. Moreover, in connection with both the arms store and the troops, the Court considers that the historical background has a significant bearing on the position during the period under examination in the present case. It cannot be forgotten that in the Ilaşcu judgment the Court held that the separatists were able to secure power in 1992 only as a result of the assistance of the Russian military.</p>	

					<p>- The Colbaşna arms store was originally the property of the USSR's 14th Army and the Court found it established beyond reasonable doubt that during the armed conflict the separatists were able, with the assistance of 14th Army personnel, to equip themselves from the arms store. The Court further found that the massive transfer to the separatists of arms and ammunition from the 14th Army's stores was pivotal in preventing the Moldovan army from regaining control of Transdnistria. In addition, the Court found that, from the start of the conflict, large numbers of Russian nationals from outside the region, particularly Cossacks, went to Transdnistria to fight with the separatists against the Moldovan forces. Finally, it found that in April 1992 the Russian Army stationed in Transdnistria (ROG) intervened in the conflict, allowing the separatists to gain possession of Tighina.</p> <p>- In summary, therefore, the Russian Government have not persuaded the Court that the conclusions it reached in 2004 in the Ilaşcu judgment were inaccurate. The "MRT" was established as a result of Russian military assistance. The continued Russian military and armaments presence in the region sent a strong signal, to the "MRT" leaders, the Moldovan Government and international observers, of Russia's continued military support for the separatists. In addition, the population were dependent on free or highly subsidised gas supplies, pensions and other financial aid from Russia.</p> <p>- The Court, therefore, maintains its findings in the Ilaşcu judgment, that during the period 2002-2004 the "MRT" was able to continue in existence, resisting</p>	
--	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
2P1					<p>Moldovan and international efforts to resolve the conflict and bring democracy and the rule of law to the region, only because of Russian military, economic and political support. In these circumstances, the “MRT”’s high level of dependency on Russian support provides a strong indication that Russia exercised effective control and decisive influence over the “MRT” administration during the period of the schools’ crisis.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that there is no evidence of any direct participation by Russian agents in the measures taken against the applicants. Nor is there any evidence of Russian involvement in or approbation for the “MRT”’s language policy in general. Indeed, it was through efforts made by Russian mediators, acting together with mediators from Ukraine and the OSCE, that the “MRT” authorities permitted the schools to reopen as “foreign institutions of private education”. - Nonetheless, the Court has established that Russia exercised effective control over the “MRT” during the period in question. In the light of this conclusion, and in accordance with the Court’s case-law, it is not necessary to determine whether or not Russia exercised detailed control over the policies and actions of the subordinate local administration. By virtue of its continued military, economic and political support for the “MRT”, which could not otherwise survive, Russia incurs responsibility under the Convention for the violation of the applicants’ rights to education. 	

1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	21.04.15 Pisari	26-27	Murder, peacekeeping security, checkpoint, Russian soldier	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court further notes that in their observations on the admissibility and merits of the case, the applicants stated that they did not intend to pursue their application in respect of Moldova because they did not consider the Moldovan authorities responsible for the killing of their son and because they considered that the Moldovan authorities had done everything they reasonably could in order to investigate the circumstances of his killing. - The Court sees no reason not to accept the applicants' position and is satisfied that respect for human rights as defined in the Convention and the Protocols thereto does not require it to continue the examination of the complaints against the Republic of Moldova. <p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates in this context that in certain circumstances, the use of force by a State's agents operating outside its territory may bring the individual thereby brought under the control of the State's authorities into the State's Article 1 jurisdiction. - This may include the exercise of extra-territorial jurisdiction by a Contracting State when, in accordance with custom, treaty or other agreement, its authorities carry out executive functions on the territory of another State. - In the present case, the checkpoint in question, situated in the security zone, was manned and commanded by Russian soldiers in accordance with the agreement putting an end to the military conflict in the Transdnistriean region of Moldova. Against this background, the Court considers that, in the circumstances of the present case, Vadim Pisari was under the jurisdiction of the Russian Federation. 	RF Violation under its substantive and procedural head 35 000 Euro (non- pecuniary)
2						

1	2	3	4	5	6	7
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	23.02.2016 Mozer [GC]	27	Fraud, arrest, conviction of Transnistrian court	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Although Moldova has no effective control over the acts of the "MRT" in Transdnies- tria, the fact that the region is recognised under public international law as part of Moldova's territory gives rise to an obligation for that State, under Article 1 of the Convention, to use all the legal and diplomatic means available to it to continue to guarantee the enjoyment of the rights and freedoms defined in the Convention to those living there. - There is nothing to indicate that the Moldovan Government changed their position in respect of Transdnies- tria in the intervening years up to the period of the applicant's detention from November 2008 to July 2010. The Court therefore sees no reason to reach a different conclusion in the present case. - It is true that the Prosecutor General's Office and the Human Rights Centre did not intervene when the applicant's parents complained to them. However, this may be seen against the background of the efforts made by other authorities, including those at the highest level, to ensure the protection of the applicant's rights. Considering the number of complaints concerning breaches of Convention rights by the "MRT" authorities and the inevitable delay in dealing with all of them at a high diplomatic level, the Court cannot conclude that the initial lack of reaction amounts, by itself, to a failure by Moldova to take whatever steps it could in order to secure the applicant's rights. 	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>5 000 Euro (pecuniary)</p> <p>20 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (costs/expens)</p>

<p>3 5§1 8 9 13+ 3, 8 and 9</p>					<p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court further notes that some of its conclusions in <i>Catan and Others</i>, while referring to the period between August 2002 and July 2004, were based on factual findings in respect of which the parties in the present case have not submitted any new information. These concern the quantity of weapons and munitions stored at Colbaşna; the dissuasive effect of the relatively small Russian military presence in the Transdnestrian region and its historical background, namely the intervention of Russian troops in the 1992 conflict between the Moldovan authorities and the “MRT” forces, the transfer of weapons to the separatists and the arrival in the region of Russian nationals to fight alongside the separatists; and the combination of the continued Russian military presence and the storage of weapons in secret and in breach of international commitments, sending “a strong signal of continued support for the ‘MRT’ regime”. - The Court therefore maintains its findings in <i>Ilaşcu and Others</i>, <i>Ivanţoc and Others</i> and <i>Catan and Others</i>, to the effect that the “MRT” is only able to continue to exist, and to resist Moldovan and international efforts to resolve the conflict and bring democracy and the rule of law to the region, because of Russia’s military, economic and political support. In these circumstances, the “MRT’s” high level of dependency on Russian support provides a strong indication that Russia continues to exercise effective control and a decisive influence over the “MRT” authorities. 	
---	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
1 1 P1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	30.08.2016 Tur Casian		Registration plates, customs duties, fine, car seizure	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court sees no reason to distinguish the present case from Ilaşcu and Others, Catan and Others and Mozer. It notes that the Moldovan Government do not object to applying a similar approach. Therefore, it finds that Moldova had jurisdiction for the purposes of Article 1 of the Convention. - Turning to the second part of the positive obligation, namely to ensure respect for the applicants' rights, the Court notes that the Moldovan authorities made efforts to secure the applicants' rights, namely a criminal investigation was initiated in respect of the seizure of the first applicant's car, the JCC was asked to examine the seizure of the second applicant's car, as were foreign ambassadors, and the OSCE was informed about the matter. - The Court considers that the Republic of Moldova fulfilled its positive obligations in respect of the applicants. It therefore finds that there has been no violation of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention by the Republic of Moldova. <p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court therefore considers that by virtue of its continued military, economic and political support for the "MRT", which could not otherwise survive, Russia's responsibility under the Convention will be engaged in an automatic manner as regards any violations of the applicants' rights which are found in the present case. 	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>Turturica: 6 000 Euro (pecuniary) 3 000 Euro (non- pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)</p> <p>Casian: 30 Euro (pecuniary) 1 500 Euro (non- pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)</p>

1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	09.03.2017 Pădureț		Seizure, unregistered van, merchandise, fine	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court sees no reason to distinguish the present case from the above-mentioned cases. Besides, it notes that the Moldovan Government do not object to applying a similar approach in the present case. Therefore, it finds that Moldova has jurisdiction for the purposes of Article 1 of the Convention, but that its responsibility for the acts complained of is to be assessed in the light of the above-mentioned positive obligations. - The Court notes that the Moldovan authorities made efforts to secure these rights. In particular, a criminal investigation was initiated in respect of the seizure of the applicant's van and merchandise. <p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court concluded in Mozer that the "MRT"'s high level of dependency on Russian support provided a strong indication that the Russian Federation continued to exercise effective control and a decisive influence over the Transdnistriean authorities and that, therefore, the applicant fell within that State's jurisdiction under Article 1 of the Convention. The Court considers, given the absence of any new information to the contrary, that this conclusion continues to be valid for the period under consideration, namely until 5 May 2011. - The Court therefore sees no grounds on which to distinguish the present case from Ilașcu and Others, Ivanțoc and Others, Catan and Others, and Mozer. It follows that the applicant in the present case falls within the jurisdiction of the Russian Federation under Article 1 of the Convention. 	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>1 320 Euro (pecuniary) 3 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>
---	--	-----------------------	--	--	--	---

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					- By virtue of its continued military, economic and political support for the "MRT", which could not otherwise survive, Russia's responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the applicant's rights.	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	09.05.17 Eriomenco		Detained, company manager, fraud, criminal case, illegal detention, interdiction of visits, seizure	<p>Republic of Moldova:</p> <p>- En ce qui concerne la République de Moldova, la Cour note que, dans les affaires Ilaşcu et autres, Catan et autres et Mozer précitées, elle a estimé que, même si la Moldova n'exerçât aucune autorité sur la région transnistrienne, il découlait du fait que la Moldova était l'État territorial que les personnes se trouvant dans cette région relevaient de sa juridiction. L'obligation incombant à la République de Moldova, en vertu de l'article 1 de la Convention, de reconnaître à toute personne relevant de sa juridiction les droits et libertés garantis par la Convention, se limitait toutefois à celle de prendre les mesures qui étaient en son pouvoir et en conformité avec le droit international, qu'elles fussent d'ordre diplomatique, économique, judiciaire ou autre. Les obligations de la République de Moldova en vertu de l'article 1 de la Convention furent décrites comme des obligations positives.</p> <p>- Concernant le premier aspect des obligations de la République de Moldova, à savoir le rétablissement de son contrôle sur le territoire national, la Cour a jugé dans l'affaire Mozer que, du début des hostilités en 1991/1992 au mois de juillet 2010, l'État avait pris toutes les mesures qui étaient en son pouvoir. En l'espèce, les</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>119755 Euro (pecuniary)</p> <p>20 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>

				<p>parties n'ont présenté aucun argument indiquant que le gouvernement moldave ait modifié sa position sur la Transnistrie dans les années qui se sont écoulées jusqu'à la mise en liberté du requérant en septembre 2016. Dès lors, la Cour ne voit aucune raison de parvenir à une conclusion différente en l'espèce.</p> <p>- Quant au second aspect des obligations positives de la République de Moldova, à savoir le fait d'assurer le respect des droits du requérant, la Cour estime que les autorités étatiques ont déployé en l'espèce des efforts pour protéger les intérêts de celui-ci. En particulier, le parquet moldave a engagé, à la suite des plaintes déposées par les parents de l'intéressé, des poursuites pénales sur les allégations de privation illégale de liberté, de kidnapping, de chantage et de violation de domicile (paragraphe 32-33 cidessus). Dans le cadre du processus de négociations menées avec la partie transnistrienne, les autorités moldaves se sont également adressées aux autorités de la „RMT” pour leur demander de déployer des mesures promptes pour élucider l'affaire, d'assurer le respect des droits du requérant, ainsi que de remettre celui-ci en liberté au plus vite.</p> <p>Russian Federation:</p> <p>- En ce qui concerne la Fédération de Russie, la Cour rappelle avoir déjà jugé dans l'affaire Ilaşcu et autres que la Fédération de Russie avait contribué, tant militairement que politiquement, à la création d'un régime séparatiste dans la région de Transnistrie en 1991-1992 (Ilaşcu et autres, précité, § 382). Dans les affaires subséquentes ayant eu trait à la Transnistrie, elle a en outre estimé que, jusqu'en juillet 2010,</p>	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
3 5 §1 8 1 P1 13 34					<p>la «RMT» n'avait pu continuer à exister – en résistant aux efforts déployés par la République de Moldova et les acteurs internationaux pour régler le conflit et rétablir la démocratie et la primauté du droit dans la région – que grâce au soutien militaire, économique et politique de la Russie. Dans l'affaire Mozer, la Cour a conclu que le degré élevé de dépendance de la «RMT» à l'égard du soutien russe constituait un élément solide permettant de considérer que la Fédération de Russie continuait d'exercer un contrôle effectif et une influence décisive sur les autorités transnistriennes et que, dès lors, le requérant relevait de la juridiction de cet État aux fins de l'article 1 de la Convention.</p> <p>- La Cour a établi que la Russie exerçait un contrôle effectif sur la « RMT » pendant la période en question. Eu égard à cette conclusion, et conformément à sa jurisprudence, il n'y a pas lieu de déterminer si la Russie exerçait un contrôle précis sur les politiques et les actes de l'administration locale subordonnée. Du fait de son soutien militaire, économique et politique continu à la «RMT», sans lequel celle-ci n'aurait pu survivre, la responsabilité de la Russie se trouve engagée au regard de la Convention à raison de l'atteinte aux droits du requérant.</p>	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	30.05.2017 Vardanean		Journalist, arrest, charges of treason and/or espionage, conviction, pressure from international	<p>Republic of Moldova:</p> <p>- The Court sees no reason to distinguish the present case from the above-mentioned cases. Besides, it notes that the Moldovan Government do not object to applying a similar approach in the present case. Therefore, it finds that Moldova has jurisdiction for</p>	RM No violation RF Violation

			<p>institutions, grace, Transdnestrian secret service</p>	<p>the purposes of Article 1 of the Convention, but that its responsibility for the acts complained of is to be assessed in the light of the above-mentioned positive obligations.</p> <p>- The Court notes that the Moldovan authorities made efforts to secure these rights. Specifically, (i) a criminal investigation was initiated in respect of the first applicant's arrest and detention, (ii) the Council of Europe, the OSCE, the European Union and the United States were informed about the matter, and (iii) both applicants received from the Moldovan Government financial support and a free apartment. In the light of the foregoing, the Court concludes that the Republic of Moldova fulfilled its positive obligations in respect of the first applicant and finds that there has been no violation of Articles 5 § 1 and 6 § 1 of the Convention provisions by the Republic of Moldova.</p> <p>Russian Federation:</p> <p>- The Court concluded in Mozer that the "MRT"'s high level of dependency on Russian support provided a strong indication that the Russian Federation continued to exercise effective control and a decisive influence over the Transdnestrian authorities and that, therefore, the applicant fell within that State's jurisdiction under Article 1 of the Convention. The Court considers, given the absence of any new information to the contrary, that this conclusion continues to be valid for the period under consideration, namely until 5 May 2011. The Court therefore sees no grounds on which to distinguish the present case from Ilaşcu and Others, Ivanţoc and Others, Catan and Others, and Mozer. It follows that</p>	<p>Ernest Vardanean 30 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Irina Vardanean 7 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Jointly: 4 000 Euro (costs/expens)</p>
--	--	--	---	---	---

1	2	3	4	5	6	7
5§1 6§1 8					<p>the applicants in the present case fall within the jurisdiction of the Russian Federation under Article 1 of the Convention.</p> <p>- By virtue of its continued military, economic and political support for the "MRT", which could not otherwise survive, Russia's responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the first applicant's rights.</p>	
1	<p>Transdnies- tria</p> <p>Jurisdiction</p> <p>Positive obligations</p>	30.05.17 Apcov		<p>Detained, Tiraspol colony no. 2, HIV, refuse to provide urgent dental treatment CPT report</p>	<p>Republic of Moldova:</p> <p>- In so far as the Republic of Moldova is concerned, the Court notes that in Ilaşcu, Catan and Mozer it found that although Moldova had no effective control over the Transdniestrian region, it followed from the fact that Moldova was the territorial State that persons within that territory fell within its jurisdiction. However, its obligation, under Article 1 of the Convention, to secure to everyone within its jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention, was limited to that of taking the diplomatic, economic, judicial and other measures that were both in its power and in accordance with international law. Moldova's obligations under Article 1 of the Convention were found to be positive obligations.</p> <p>- As regards the first aspect of Moldova's obligations, to re-establish control over the Transdniestrian territory, the Court found in Mozer that Moldova had taken all measures in its power from the onset of the hostilities in 1991-1992 until July 2010. In the present case, the parties did not submit any argument which would indicate that</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>40 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expenses)</p>

				<p>the Moldovan Government had changed their position in respect of Transdniestria in the intervening years up to the period of the applicant's release from detention in April 2012. The Court therefore sees no reason to reach a different conclusion in the present case.</p> <p>- Turning to the second part of the positive obligations, namely to ensure respect for the applicant's rights, the Court notes that the applicant never informed the Moldovan authorities of his plight. In such circumstances, the non-involvement of the Moldovan authorities in the particular case of the applicant cannot be held against them.</p> <p>Russian Federation:</p> <p>- In so far as the Russian Federation is concerned, the Court notes that in Ilașcu and Others it has already found that the Russian Federation contributed both militarily and politically to the creation of a separatist regime in the region of Transdniestria in 1991-1992 (see Ilașcu and Others, cited above, § 382). The Court also found in subsequent cases concerning the Transdniestrian region that up until July 2010, the "MRT" was only able to continue to exist, and to resist Moldovan and international efforts to resolve the conflict and bring democracy and the rule of law to the region, because of Russian military, economic and political support. The Court concluded in Mozer that the "MRT"'s high level of dependency on Russian support provided a strong indication that the Russian Federation continued to exercise effective control and a decisive influence over the Transdniestrian authorities and that, therefore, the applicant fell within that State's jurisdiction under Article 1 of the Convention.</p>	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
3 5§1 6§1					- In the light of this conclusion, and in accordance with its case-law, it is not necessary to determine whether or not Russia exercises detailed control over the policies and actions of the subordinate local administration. By virtue of its continued military, economic and political support for the "MRT", which could not otherwise survive, Russia's responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the applicant's rights.	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	30.05.17 Soyma		Son, Ukrainian, conviction by the MRT authorities, detained, transfer to Ukraine request, refuse, suicide	<p>Republic of Moldova:</p> <p>- The Court sees no reason to distinguish the present case from the above-mentioned cases. Besides, it notes that the Moldovan Government do not object to applying a similar approach in the present case. Therefore, it finds that Moldova has jurisdiction for the purposes of Article 1 of the Convention, but that its responsibility for the acts complained of is to be assessed in the light of the above-mentioned positive obligations.</p> <p>- The Court notes that the applicant's efforts were mainly directed at seeking assistance from the Ukrainian authorities. The applicant's representative made only two requests for assistance from the Moldovan authorities to secure his transfer to a Ukrainian prison. On one occasion the Prosecutor's Office contacted the "MRT" authorities in relation to the applicant's transfer, apparently without any success. On another occasion, the applicant's representative was informed that the Moldovan authorities could not secure the transfer owing to their lack of control over the "MRT" authorities.</p>	<p>RM No violation</p> <p>Ucr Inadmissible</p> <p>RF Violation</p> <p>20 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

5 §1					<p>Against that background, the Court notes that the applicant never complained to the Moldovan authorities of any breach of his Convention rights.</p> <p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court sees no grounds on which to distinguish the present case from Ilaşcu and Others, Ivanţoc and Others, Catan and Others, and Mozer. - It follows that the applicant in the present case fell within the jurisdiction of the Russian Federation under Article 1 of the Convention - By virtue of its continued military, economic and political support for the “MRT”, which could not otherwise survive, Russia’s responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the applicant’s rights. <p>Ukraine:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that the claim concerning the jurisdiction of Ukraine is unsubstantiated and holds that the applicant did not fall within Ukrainian jurisdiction under Article 1 of the Convention. 	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	17.10.2017 Draci		Ukrainian, detained, commercial contracts, non-execution of contract, lack of medical treatment, no access to daylight,	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that in Ilaşcu, Catan and Mozer it found that although Moldova had no effective control over the Transdnistriean region, it followed from the fact that Moldova was the territorial State that persons within that territory fell within its jurisdiction. However, its obligation, under Article 1 of the Convention, to secure to everyone within its jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention, was limited to that 	RM No violation RF Violation 22 000 Euro (non-pecuniary) 60 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
				<p>codetained persons ill with tuberculosis, conviction, amnesty</p>	<p>of taking the diplomatic, economic, judicial and other measures that were both in its power and in accordance with international law. Moldova's obligations under Article 1 of the Convention were found to be positive obligations The Court sees no reason to distinguish the present case from the above-mentioned cases. Besides, it notes that the Moldovan Government do not object to applying a similar approach in the present case. Therefore, it finds that Moldova had jurisdiction for the purposes of Article 1 of the Convention, but that its responsibility for the acts complained of is to be assessed in the light of the above-mentioned positive obligations.</p> <p>- The Court notes that the Moldovan authorities made efforts to secure the applicant's rights. In particular, they initiated a criminal investigation into his alleged abduction by the "MRT" authorities and cooperated with the Ukrainian authorities in dealing with the complaints raised by the applicant. The Court also notes that the applicant did not submit to the Court a copy of the complaint he made in 1997 in order that it might determine exactly what the Moldovan authorities had been asked to do. In such circumstances, and in view of the actions taken by the Moldovan Prosecutor General's Office within the limits of what could be done in the absence of cooperation on the part of the "MRT" authorities, the Court concludes that the Republic of Moldova did not fail to fulfil its positive obligations in respect of the applicant and finds that there has been no violation of Article 3 of the Convention by the Republic Moldova.</p>	

3 5§1					<p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that in Ilaşcu and Others it has already found that the Russian Federation contributed both militarily and politically to the creation of a separatist regime in the region of Transdniestria in 1991-1992. The Court also found in subsequent cases concerning the Transdniestrian region that up until at least July 2010, the “MRT” was only able to continue to exist, and to resist Moldovan and international efforts to resolve the conflict and bring democracy and the rule of law to the region, because of Russian military, economic and political support. - The Court sees no grounds on which to distinguish the present case from Ilaşcu and Others, Ivanţoc and Others, Catan and Others, and Mozer. - By virtue of its continued military, economic and political support for the “MRT”, which could not otherwise survive, Russia’s responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the applicant’s rights. 	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	17.10.2017 Braga		Transdniestria, jurisdiction, detained, Prison no. 2 Tiraspol, transfer, Hospital “Pruncul”, 3 rd degree disability, parasitic insects, tuberculosis, bad food disability, insects, amnesty	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court sees no reason to distinguish the present case from the above-mentioned cases. Besides, it notes that the Moldovan Government do not object to applying a similar approach in the present case. Therefore, it finds that Moldova had jurisdiction for the purposes of Article 1 of the Convention, but that its responsibility for the acts complained of is to be assessed in the light of the above-mentioned positive obligations. 	RM Violation 3 000 Euro (non- pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- The Court concludes that the Moldovan Government have not demonstrated that the authorities had verified the claim made by LHR about the applicant's unlawful detention or that they had not transferred him back to the "MRT".</p> <p>- The Court accepts that, despite having complete control over the applicant during his detention in the Republic of Moldova, the Moldovan authorities did not prevent his transfer back to the "MRT", thus placing him back in conditions of detention incompatible with Article 3 of the Convention. The Court therefore concludes that the Republic of Moldova did not fulfil its obligation to ensure respect for the applicant's rights.</p> <p>- The Republic of Moldova is responsible, in respect of the period between 21 November 2001 and 22 January 2002.</p> <p>Russian Federation:</p> <p>- The Court sees no grounds on which to distinguish the present case from Ilaşcu and Others, Ivanţoc and Others, Catan and Others, and Mozer. It follows that, with the exception of the period between 25 October and 21 November 2001, as will be explained below, the applicant in the present case fell within the jurisdiction of the Russian Federation under Article 1 of the Convention.</p> <p>- By virtue of its continued military, economic and political support for the "MRT", which could not otherwise survive, Russia's responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the applicant's rights.</p>	<p>RF Violation</p> <p>9 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>

3 5S1 34					- The Court holds that there has been a violation of that provision by the Russian Federation, in respect of the entire period of the applicant's detention except between 25 October and 21 November 2001 when he was detained in Moldova.	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	29.05.2018 Pocasov- schi and Mihăila		Detention, prison nr. 8, Bender, disconnected from water and energy, "MRT" structures, civil action	<p>Republic of Moldova:</p> <p>- The Court notes that in Ilaşcu, Catan and Mozer it found that although Moldova had no effective control over the Transdnistriean region, it followed from the fact that Moldova was the territorial State that persons within that territory fell within its jurisdiction. However, its obligation, under Article 1 of the Convention, to secure to everyone within its jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention, was limited to that of taking the diplomatic, economic, judicial and other measures that were both in its power and in accordance with international law. Moldova's obligations under Article 1 of the Convention were found to be positive obligations.</p> <p>- However, unlike in previous cases concerning alleged breaches of the Convention by the "MRT", the Moldovan authorities in the present case were not limited to only fulfilling their positive obligations as mentioned in the preceding paragraphs. The case is different in that, while not having control over the local authorities in Bender which disconnected prison no. 8 from the utilities, the Moldovan authorities had full control over that prison itself and the detainees there throughout the relevant period. They could have taken measures in the prison itself to cope with the effects of the disconnection from the utilities or they could have transferred the prisoners</p>	<p>RM Violation</p> <p>1 Applicant: 3 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>2 Applicant: 1 800 Euro (non- pecuniary)</p> <p>Jointly: 1 500 Euro (costs/expens)</p> <p>RF Inadmissible</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>to other prisons at any time. By choosing to continue to detain the applicants in prison no. 8 without immediate action taken to ensure basic conditions of detention, the Moldovan authorities knowingly exposed them to the conditions which prevailed there after the disconnection from all utilities. In addition to the above-mentioned positive obligations, it was therefore also the direct responsibility of the Moldovan authorities to prevent or redress the alleged violation of the applicants' rights in that prison.</p> <p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Turning to the situation in the "MRT", the Court notes that in the past it has found a violation of Article 13 of the Convention in respect of the Russian Federation, precisely because it could not establish the existence of effective remedies in that country in respect of Convention breaches committed by the authorities of the "MRT". In the same vein, the Court does not consider the lodging of a complaint in Moldovan courts against another country without the latter's consent to be involved as a defendant to be a remedy. It therefore finds that, in the absence of any effective remedy in Russia, any complaints against that country must be lodged with the Court within six months of the date of the alleged violation or the date when such a violation ended. - Therefore, regardless of whether or not the applicants came under the jurisdiction of the Russian Federation, the complaints against that respondent State were 	

3 13					lodged outside the time-limit set down by Article 35 § 1 of the Convention, and must be rejected as inadmissible pursuant to Article 35 § 4 of the Convention.	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	17.07.2018 Mangir and others	Police officers, detained, Tiraspol Remand Centre, basement, no ventilation, CPT, Special Rapporteur's visit, Mangir's ill-treatment, head concussion	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that in Ilaşcu and Others, Catan and Others and Mozer it found that although Moldova had no effective control over the Transdnestrian region, it followed from the fact that Moldova was the territorial State that persons within that territory fell within its jurisdiction. However, its obligation, under Article 1 of the Convention, to secure to everyone within its jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention was limited to that of taking the diplomatic, economic, judicial and other measures that were both in its power and in accordance with international law. - The Court sees no reason to distinguish the present case from the above-mentioned cases. Besides, it notes that the Moldovan Government do not object to applying a similar approach in the present case. Therefore, it finds that Moldova has jurisdiction for the purposes of Article 1 of the Convention, but that its responsibility for the acts complained of is to be assessed in the light of the above-mentioned positive obligations. - The Court notes that the Moldovan authorities made efforts to secure the applicants' rights. In particular, a criminal investigation was initiated in respect of the applicants' detention by the "MRT" authorities. - In the light of the foregoing, the Court concludes that the Republic of Moldova did not fail to fulfil its positive 	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>Mangîr: 25 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>Condrea 20 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>Vasiliev 15 000 Euro (non- pecuniary)</p>	

1	2	3	4	5	6	7
3 5§1 13					<p>obligations in respect of the applicants and finds that there has been no violation of Article 5 § 1 of the Convention by that State.</p> <p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that in Ilaşcu and Others it found that the Russian Federation contributed both militarily and politically to the creation of a separatist regime in the region of Transdnistria in 1991-1992. The Court also found in subsequent cases concerning the Transdnistrian region that up until July 2010, the “MRT” was only able to continue to exist, and to resist Moldovan and international efforts to resolve the conflict and bring democracy and the rule of law to the region, because of Russian military, economic and political support. - The Court concluded in Mozer that the “MRT”’s high level of dependency on Russian support provided a strong indication that the Russian Federation continued to exercise effective control and a decisive influence over the Transdnistrian authorities and that, therefore, the applicant fell within that State’s jurisdiction under Article 1 of the Convention. - By virtue of its continued military, economic and political support for the “MRT”, without which the latter could not otherwise survive, Russia’s responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the applicants’ rights. 	<p>Daţco 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Pohilă 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>In total: 3 000 Euro (costs/expens)</p>

1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	17.07.2018 Sandu and others		1646 applicants, plots of land, property, 2004, blocked access	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that in <i>Ilaşcu and Others</i>, <i>Catan and Others</i> and <i>Mozer</i> it found that although Moldova had no effective control over the Transnistrian region, it followed from the fact that Moldova was the territorial State that persons within that territory fell within its jurisdiction. However, its obligation, under Article 1 of the Convention, to secure to everyone within its jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention, was limited to that of taking the diplomatic, economic, judicial and other measures that were both in its power and in accordance with international law. Moldova's obligations under Article 1 of the Convention were found to be positive obligations - As regards the first aspect of Moldova's obligation, to re-establish control, the Court found in <i>Mozer</i> that, from the onset of the hostilities in 1991 and 1992 until July 2010, Moldova had taken all the measures in its power. Since the events complained of in the present case took place before the latter date, the Court sees no reason to reach a different conclusion. - Turning to the second aspect of the positive obligations, namely to ensure respect for the applicants' rights, the Court notes the efforts made by the Moldovan authorities both in securing access to the relevant land and in compensating those affected by the restrictions imposed by the "MRT". In view of the case-file material, it considers that the Republic of Moldova did not fail to fulfil its positive obligations in respect of the applicants. 	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>Agro-Tiras SRL: 115 300 Euro (pecuniary)</p> <p>Agro-S.A.V.V.A. SRL: 80 500 Euro (pecuniary)</p> <p>GŢ Serghei Popa: 50 000 Euro (pecuniary)</p>
---	--	-----------------------------------	--	---	---	---

1	2	3	4	5	6	7
1					<p>Russian Federation:</p> <p>- The Court notes that in <i>Ilaşcu and Others</i> it found that the Russian Federation contributed both militarily and politically to the creation of a separatist regime in the region of Transdnistria in 1991-1992. The Court also found in subsequent cases concerning the Transdnistrian region that up until July 2010, the “MRT” was only able to continue to exist, and to resist Moldovan and international efforts to resolve the conflict and bring democracy and the rule of law to the region, because of Russian military, economic and political support. The Court concluded in <i>Mozer</i> that the “MRT”’s high level of dependency on Russian support provided a strong indication that the Russian Federation continued to exercise effective control and a decisive influence over the Transdnistrian authorities and that, therefore, the applicant fell within that State’s jurisdiction under Article 1 of the Convention.</p> <p>- In so far as the responsibility of the Russian Federation is concerned, the Court has established that Russia exercised effective control over the “MRT” during the period in question. In the light of this conclusion, and in accordance with its case-law, it is not necessary to determine whether or not Russia exercised detailed control over the policies and actions of the subordinate local administration. By virtue of its continued military, economic and political support for the “MRT”, which could not otherwise survive, Russia’s responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the applicants’ rights.</p>	<p>To each applicant: 1 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>To each applicant company: 5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>In total: 20 000 Euro (costs/expens)</p>
1 P1 13						

1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	18.09.2018 Stomatii		Murder in barrack, "MRT" army, 2 shots	<p>Republic of Moldova:</p> <p>- Concernant le premier aspect des obligations positives de la République de Moldova, à savoir le rétablissement de son contrôle sur le territoire national, la Cour a jugé dans l'affaire Mozer que, du début des hostilités en 1991-1992 au mois de juillet 2010, l'État avait pris toutes les mesures qui étaient en son pouvoir. Étant donné que les faits dénoncés dans la présente affaire ont eu lieu avant cette dernière date, la Cour ne voit aucune raison de parvenir à une conclusion différente en l'espèce.</p> <p>- Quant au second aspect des obligations positives, à savoir le devoir d'assurer le respect des droits du fils de la requérante, la Cour estime que les autorités étatiques ont déployé en l'espèce des efforts pour protéger les intérêts de celui-ci. En particulier, le parquet moldave a ouvert, à la suite des plaintes déposées par les intéressés, une enquête pénale concernant le décès de Alexandre Stomatii. Par la suite, il a entrepris les démarches procédurales qui semblent avoir été en son pouvoir. Il a ainsi entendu la requérante et a demandé, à plusieurs reprises et en vain, aux autorités de la « RMT » de lui fournir des informations sur l'affaire.</p> <p>Russian Federation:</p> <p>- Quant à la responsabilité de la Fédération de Russie, la Cour a établi que la Russie exerçait un contrôle effectif sur la « RMT » pendant la période en question. Eu égard à cette conclusion, et conformément à sa jurisprudence, il n'y a pas lieu de déterminer si la Russie exerçait un contrôle précis sur les politiques et les actes de l'administration locale subordonnée. Du fait de son</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation under its substantive and procedural head</p> <p>50 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
---	--	------------------------	--	---	---	--

1	2	3	4	5	6	7
2					soutien militaire, économique et politique continu à la «RMT», sans lequel celle-ci n'aurait pu survivre, la responsabilité de la Russie se trouve engagée au regard de la Convention à raison de l'atteinte aux droits du fils de la requérante.	
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	18.09.2018 Kolobychco		Death, compulsory military service, "MRT" army, ill-treatment, left the unit on his own, forced to return, body found on the bank of the Dniester river	<p>Republic of Moldova:</p> <p>- Dans les affaires Ilașcu et autres, Catan et autres et Mozer, la Cour a estimé que, même si la République de Moldova n'exerçât aucune autorité sur la région transnistrienne, il découlait du fait que la Moldova était l'État territorial que les personnes se trouvant dans cette région relevaient de sa juridiction. L'obligation incombant à la République de Moldova, en vertu de l'article 1 de la Convention, de reconnaître à toute personne relevant de sa juridiction les droits et libertés garantis par la Convention se limitait toutefois à celle de prendre les mesures qui étaient en son pouvoir et en conformité avec le droit international, qu'elles fussent d'ordre diplomatique, économique, judiciaire ou autre. Les obligations de la République de Moldova en vertu de l'article 1 de la Convention furent décrites comme des obligations positives.</p> <p>Ukraine:</p> <p>- La Cour note que la requête est également dirigée contre l'Ukraine. Elle relève cependant que la présente affaire repose sur des faits qui se sont produits exclusivement sur le territoire contrôlé par la «RMT». À ce sujet, elle remarque, d'une part, que la région de</p>	<p>RM No violation</p> <p>UCR Inadmissible</p> <p>RF Violation under its procedural head</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 400 Euro (costs/expens)</p>

2					<p>Transnistrie fait partie, au regard du droit international public, du territoire de la République de Moldova et, d'autre part, que rien ne permet de conclure à l'existence d'un quelconque contrôle exercé par l'Ukraine sur les actes de la «RMT». Par conséquent, le fils du requérant ne relevait pas de la juridiction de l'Ukraine. Il s'ensuit que cette partie de la requête doit être rejetée comme étant incompatible <i>ratione personae</i> et <i>ratione loci</i> avec les dispositions de la Convention, en application de l'article 35 §§ 3 et 4 de celle-ci.</p> <p>Russian Federation:</p> <p>- La Cour rappelle avoir jugé dans l'affaire Ilașcu et autres que la Fédération de Russie avait contribué, tant militairement que politiquement, à la création d'un régime séparatiste dans la région de Transnistrie en 1991-1992. Dans des affaires subséquentes ayant eu trait à la Transnistrie, elle a en outre estimé que, jusqu'en juillet 2010, la «RMT» n'avait pu continuer à exister – en résistant aux efforts déployés par la République de Moldova et les acteurs internationaux pour régler le conflit et rétablir la démocratie et la primauté du droit dans la région – que grâce au soutien militaire, économique et politique de la Russie. Dans l'affaire Mozer, la Cour a conclu que le degré élevé de dépendance de la «RMT» à l'égard du soutien russe constituait un élément solide permettant de considérer que la Fédération de Russie continuait d'exercer un contrôle effectif et une influence décisive sur les autorités transnistriennes, et que, dès lors, le requérant relevait de la juridiction de cet État aux fins de l'article 1 de la Convention.</p>	
---	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
1	Transdnies- tria Jurisdiction Positive obligations	23.10.2018 Bobeico and others		Boarding school, prohibition of Romanian language, Latin script, disconnection from water and electricity supply, school closure, inaction of the Russian peacekeeping forces, OSCE corridor	<p>Republic of Moldova:</p> <ul style="list-style-type: none"> - In so far as the Republic of Moldova is concerned, the Court notes that in Ilaşcu, Catan and Mozer it found that although Moldova had no effective control over the Transdnestrian region, it followed from the fact that Moldova was the territorial State that persons within that territory fell within its jurisdiction. However, its obligation, under Article 1 of the Convention, to secure to everyone within its jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention was limited to that of taking the diplomatic, economic, judicial and other measures that were both in its power and in accordance with international law. Moldova's obligations under Article 1 of the Convention were found to be positive obligations. - As regards the first aspect of Moldova's obligation, to re-establish control, the Court found in Mozer that, from the onset of the hostilities in 1991-1992 until July 2010, Moldova had taken all the measures in its power. Since the events complained of in the present case took place before the latter date, the Court sees no reason to reach a different conclusion. - Turning to the second part of the positive obligations, namely to ensure respect for the applicants' rights, the Court notes the efforts made by the Moldovan authorities in securing the applicants' rights. In particular, they provided the pupil applicants with food and water during the period of crisis. <p>Russian Federation:</p> <ul style="list-style-type: none"> - In so far as the Russian Federation is concerned, the Court notes that in Ilaşcu and Others it found that the Russian Federation contributed both militarily 	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>First 10 applicants, to each: 6 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>In total: 4 000 Euro (costs/expens)</p>

2 P1					<p>and politically to the creation of a separatist regime in the region of Transdniestria in 1991 and 1992. The Court also found in subsequent cases concerning the Transdniestrian region that up until July 2010, the “MRT” was only able to continue to exist, and to resist Moldovan and international efforts to resolve the conflict and bring democracy and the rule of law to the region, because of Russian military, economic and political support. The Court concluded in <i>Mozer</i> that the “MRT”’s high level of dependency on Russian support provided a strong indication that the Russian Federation continued to exercise effective control and a decisive influence over the Transdniestrian authorities and that, therefore, the applicant fell within that State’s jurisdiction under Article 1 of the Convention.</p>	
Article 2. Right to life						
2	<p>Positive obligation</p> <p>Ineffective investigation</p>	05.01.10 Răilean	38-39	<p>Son, car crash, car owned by police officer, impossibility of exhumation</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The scope of [...] obligation is one of means, not of result. - The authorities must have taken the reasonable steps available to them to secure the evidence concerning the incident, including <i>inter alia</i> eye witness testimony, forensic evidence and, where appropriate, an autopsy which provides a complete and accurate record of injury and an objective analysis of clinical findings, including the cause of death. - Any deficiency in the investigation which undermines its ability to establish the cause of death, or the person or persons responsible will risk falling foul of this standard. 	<p>Violation under its procedural head</p>

1	2	3	4	5	6	7
2	Positive obligation Ineffective investigation	23.03.10 Iorga	40-41	Suicide, military service, mother's procedural rights	<ul style="list-style-type: none"> - In all cases, however, the next of kin of the victim must be involved in the procedure to the extent necessary to safeguard his or her legitimate interests . - It must be possible for the victim or his/her representative to request such measures to be carried out, to be informed of the decision taken and to be able to challenge them in court in case of disagreement with the investigators. - The possibility to fully exercise these procedural rights ensures that the victim's point of view is taken into account by the judicial authorities in deciding on various aspects of an investigation, even if the decisions eventually taken are not in line with the expectations of the victim or his/her representative. 	<p>Violation under its procedural head</p> <p>12000 Euro (non-pecuniary)</p>
2	Positive obligation Ineffective investigation	18.05.10 Anuşca	41-42	Suicide, military service, mother's procedural rights	<ul style="list-style-type: none"> - The investigation did indeed commence promptly, but the time taken for it to finally conclude – 3 years and 7 months – cannot be justified by its complexity or any objective difficulties. 	<p>Violation under its procedural head</p> <p>8 000 Euro (non-pecuniary)</p>
2	Negative obligation: Life Positive obligation:	30.10.12 Ghimp and others	35, 42	Truck driver, conflict with the taxi driver, police station, beaten up, 3 police officers, death at hospital, intestine perforation	<ul style="list-style-type: none"> - The Court finds it striking that the courts did not ask the doctors how their opinion could be reconciled with the above-mentioned witness statements and did not attempt to clarify whether it was even theoretically possible for a person suffering from an intestinal rupture to behave in the manner in which Leonid Ghimp behaved on 10 December 2005 without showing any signs of illness. 	<p>Violation under its substantive and procedural head</p> <p>50 000 Euro (pecuniary)</p>

	Ineffective investigation				- The Court considers that the manner in which the domestic courts assessed the circumstances of the case could give an independent observer the impression that they did not genuinely attempt to elucidate the circumstances of the case and discover the truth.	60 000 Euro (non-pecuniary) 4 996 Euro (costs/expens)
2 3	Negative obligation: Life Positive obligation: Ineffective investigation	12.02.13 Eduard Popa	43-44	Convicted, open detention facility, refused to return, ill-treated by police officers, left unconscious, low temperatures, amputation, open investigation after 2 months, no forensic examination report, no confrontation	- An individual whose life is put at serious risk may also claim to be a victim under Article 2 of the Convention - Where an individual has an arguable claim that he has been tortured while in the hands of State agents, the notion of an “effective remedy” entails, in addition to the payment of compensation where appropriate and without prejudice to any other remedy available in domestic law, a thorough and effective investigation. - Whatever the method of investigation, the authorities must act as soon as an official complaint has been lodged. - Even when, strictly speaking, no complaint has been made, an investigation must be started if there are sufficiently clear indications that torture or ill-treatment has been used.	Violation under its substantive and procedural head 20 000 Euro (non-pecuniary) 4 000 Euro (costs/expenses)
2	Negative obligation: Life Positive obligation: Ineffective investigation	15.10.13 Timuş and Țăruş	35-36, 45	Brother, shot in the nape by police officer, operation for arrest, suspected of armed robbery	- The circumstances in which deprivation of life may be justified must therefore be strictly construed. - This term indicates that a stricter and more compelling test of necessity must be employed than that normally applicable when determining whether State action is “necessary in a democratic society” under paragraphs 2 of Articles 8 to 11 of the Convention. - In determining whether the force used is compatible with Article 2, it may therefore be relevant whether a law-enforcement operation has been planned and	Violation under its substantive and procedural head To each applicant: 25 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
13+ 2					<p>controlled so as to minimise to the greatest extent possible recourse to lethal force or incidental loss of life</p> <ul style="list-style-type: none"> - As shown above, the prosecutors appear to have favoured the police officers' version of events to such an extent that they were prepared to disregard some blatant discrepancies between that version and the factual evidence in the case file. - Furthermore, the witnesses' statements were treated as so irrelevant that the prosecutors did not even bother to explain why they were not taken seriously. - For example, the ballistics test was only carried out in order to verify the trajectory of the bullet from where the police officers alleged the victim had been positioned. For reasons unknown, the authorities did not consider it necessary to verify whether the location of the bullet hole in the wall fit with where the witnesses alleged the victim had been positioned. 	<p>In total: 3 000 Euro (costs/expens)</p>
2	<p>Positive obligation</p> <p>Ineffective investigation</p>	11.02.2014 Vasilca	45-46	<p>Suicide, falling from one of the common-use balconies in a block of flats, 17-year-old minor, 8 procedural rounds, mother's procedural rights, unexplained omission, 2,5 years of investigation</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The procedural obligation deriving from Article 2 is primarily one of means. . - The involvement of the next-of-kin serves to ensure public accountability of the authorities and public scrutiny of their actions in such situations to the extent necessary to safeguard the person's legitimate interests. - Article 2 requires more than merely informing the next-of-kin of the progress of the investigation: it includes their active involvement in it. 	<p>Violation under its procedural head</p> <p>12 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>422 Euro (costs/expens)</p>

2	Positive obligation Ineffective investigation	24.02.15 Ciobanu	46-47	Car crash, the death of a taxi driver, husband	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that the first sentence of Article 2 of the Convention requires the States, in particular, to put in place a legislative and administrative framework designed to provide effective deterrence against threats to the right to life in context of any activity, whether public or not, in which the right to life may be at stake - In case of a life-threatening injury or death, the above obligation calls for an effective independent judicial system to ensure enforcement of the aforementioned legislative framework by providing appropriate redress - Whatever form the investigation takes, the available legal remedies, taken together, must amount to legal means capable of establishing the facts, holding accountable those at fault and providing appropriate redress. Any deficiency in the investigation, undermining its ability to establish the cause of the death or those responsible for it, may lead to the finding that the Convention requirements have not been met. 	<p>Violation under its procedural head</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p>
2	Negative obligation Positive obligation	21.04.15 Pisari	36-37, 47	Transdnistria, jurisdiction, Murder, peacekeeping security, checkpoint, Russian soldier	<ul style="list-style-type: none"> - The exceptions contained in paragraph 2 of Article 2 indicate that this provision extends to, but is not concerned exclusively with, intentional killing. The text of Article 2, read as a whole, demonstrates that paragraph 2 does not primarily define instances where it is permitted intentionally to kill an individual, but describes the situations where it is permitted to “use force” which may result, as an unintended outcome, in the deprivation of life. The use of force, however, must be no more than “absolutely necessary” for the achievement of one of the purposes set out in subparagraphs (a), (b) or (c). 	<p>RF</p> <p>Violation under its substantive and procedural head</p> <p>35 000 Euro (non-pecuniary)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<ul style="list-style-type: none"> - In this connection, the use of the term “absolutely necessary” in Article 2 § 2 indicates that a stricter and more compelling test of necessity must be employed than that normally applicable when determining whether State action is “necessary in a democratic society” under paragraph 2 of Articles 8 to 11 of the Convention. In particular, the force used must be strictly proportionate to the achievement of the aims set out in sub-paragraphs 2 (a), (b) and (c). - Furthermore, the Court has consistently held that, in principle, there can be no such necessity where it is known that the person to be arrested poses no threat to life or limb and is not suspected of having committed a violent offence, even if a failure to use lethal force may result in the loss of an opportunity to arrest the fugitive. - The investigation must be capable, firstly, of ascertaining the circumstances in which the incident took place and, secondly, of leading to the identification and punishment of those responsible. This is not an obligation of result, but of means. The authorities must have taken the reasonable steps available to them to secure the evidence concerning the incident, including, <i>inter alia</i>, eyewitness testimony and forensic evidence. A requirement of promptness and reasonable expedition is implicit in this context. Any deficiency in the investigation which undermines its capability of establishing the circumstances of the case or the person responsible is liable to fall foul of the required standard of effectiveness. - The use of a machine gun by V.K. posed a very serious risk not only for the life of Vadim Pisari but also for that of his passenger and even for that of the soldier who 	

					<p>was almost hit by one of the bullets. The fact that only Vadim Pisari was hit by a bullet appears to have been a matter of chance. Such a high degree of risk to life can only be justified if the firearm was used as a measure of last resort intended to avert a very clear and imminent danger posed by the car driver in the event of his being allowed to escape.</p> <p>- In sum, having considered the degree of risk posed by the use of a firearm to the lives of the two occupants of the car and of another soldier from the left checkpoint, the danger posed by the fleeing driver and the urgent need to stop him, the available alternative means of stopping the car without recourse to lethal force, the lack of appropriate equipment at the checkpoint for immobilising cars and to the automatic recourse to lethal force and in the absence of an effective investigation which could have cast a different light on these matters (see below) the Court is not persuaded that the killing of Vadim Pisari constituted use of force which was no more than absolutely necessary for the purpose of effecting a lawful arrest within the meaning of Article 2 § 2 (b) of the Convention.</p>	
2	Positive obligation: Ineffective investigation	15.09.15 Lari	47-48	Death, 17-year-old daughter, overdose, injures, sexual intercourse	<p>- The obligation to protect the right to life under Article 2 of the Convention, [...] requires by implication that there should be an effective official investigation when individuals have died in suspicious circumstances.</p>	<p>Violation under its procedural head</p> <p>12 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 100 Euro (costs/expenses)</p>

1	2	3	4	5	6	7
2	Positive obligation Ineffective investigation	18.09.2018 Kolobychco		Transdnistria, jurisdiction, death, compulsory military service, "MRT" army, ill-treatment, left the unit on his own, forced to return, body found on the bank of the Dniester river	<p>- La Cour rappelle que l'obligation de protéger le droit à la vie qu'impose l'article 2 de la Convention requiert qu'une forme d'enquête effective soit menée lorsqu'un individu perd la vie dans des circonstances suspectes.</p> <p>- Elle rappelle également que l'effectivité de l'enquête s'apprécie sur la base de plusieurs paramètres essentiels : l'adéquation des mesures d'investigation, la promptitude de l'enquête, la participation des proches du défunt à celle-ci et l'indépendance de l'enquête. Ces paramètres sont liés entre eux et ne constituent pas, pris isolément, une finalité en soi.</p> <p>- Elle rappelle que l'enquête doit être accessible à la famille de la victime dans la mesure nécessaire à la sauvegarde de ses intérêts légitimes et que le public doit également pouvoir exercer un droit de regard suffisant sur l'enquête, à un degré variable selon les cas.</p> <p>- En l'espèce, la Cour relève que le requérant, en tant que père de Evgueni Kolobychko, avait un intérêt légitime à participer à l'enquête menée par les autorités de la «RMT», d'autant plus que celles-ci lui avaient reconnu la qualité de partie lésée dans le cadre de cette procédure. Elle remarque cependant que le texte de la décision de suspension de l'enquête n'a pas été fourni au requérant et que celui-ci n'a reçu qu'une lettre très sommaire dans laquelle aucune mention n'était faite des motifs qui sous-tendaient cette décision. Elle souligne en outre qu'il n'apparaît pas non plus que le requérant ait jamais eu l'occasion de prendre connaissance des documents du dossier d'instruction tenu par les autorités de la «RMT».</p>	<p>RM No violation</p> <p>UCR Inadmissible</p> <p>RF Violation under its procedural head</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 400 Euro (costs/expens)</p>

2	<p>Negative obligation:</p> <p>Murder</p> <p>Positive obligation:</p> <p>Ineffective investigation</p>	18.09.2018 Stomatii		Transnistria, jurisdiction, murder in barrack, "MRT" army, 2 shots	<p>- Elle observe que les autorités de la «RMT» ont commencé les investigations quelques heures après le drame et qu'elles ont ensuite ordonné un certain nombre d'expertises médico-légales et criminalistiques. Cependant, elle remarque que, nonobstant la présence de deux blessures par balle, l'autorité de poursuite transnistrienne n'a envisagé, au début de l'enquête, que la thèse du suicide, et qu'elle n'a donc pas recherché immédiatement après les faits la présence de résidus de tir et de traces de sang sur les mains et les vêtements des autres militaires présents dans la caserne au moment des faits. La Cour rappelle que le rejet d'une piste d'investigation qui s'impose de toute évidence compromet de façon décisive la capacité de l'enquête à établir les circonstances de l'affaire et, le cas échéant, l'identité des personnes responsables.</p> <p>- Elle constate que l'enquête ne s'est nullement efforcée de fournir des réponses plausibles à ces questions. Elle estime qu'une reconstitution des faits avec la participation de F. aurait pu apporter des réponses, mais elle constate que l'autorité de poursuite transnistrienne n'a jamais procédé à une telle reconstitution. Elle juge dès lors que les conclusions de l'enquête ne se sont pas appuyées sur une analyse méticuleuse, objective et impartiale de tous les éléments pertinents.</p> <p>- La Cour rappelle que, conformément à sa jurisprudence, lorsque les événements en cause, dans leur totalité ou pour une large part, sont connus exclusivement des autorités, comme dans le cas de personnes soumises à leur contrôle en garde à vue, tout dommage corporel ou décès survenu pendant cette période de détention donne lieu à de fortes présomptions de fait.</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation under its substantive and procedural head</p> <p>50 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
---	--	------------------------	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>La charge de la preuve pèse dans ce cas sur les autorités, qui doivent fournir une explication satisfaisante et convaincante.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dans certaines affaires, cette obligation a été étendue aux décès survenus dans les zones placées sous le contrôle des autorités de l'État, telles les casernes militaires. - La Cour réaffirme que l'article 2 de la Convention met à la charge des États l'obligation positive de prendre préventivement toutes les mesures nécessaires pour protéger l'individu dont la vie est menacée par les agissements criminels d'autrui ou, le cas échéant, par ses propres agissements lorsque cette personne est à la charge des autorités. Elle souligne que cette obligation vaut sans conteste dans le domaine du service militaire obligatoire et que, lorsqu'un État impose le service national obligatoire à ses citoyens, il doit faire preuve de la plus grande diligence, notamment en ce qui concerne l'usage des armes. Cependant, il ne faut pas perdre de vue l'imprévisibilité du comportement humain et il faut interpréter l'obligation positive de l'État de manière à ne pas lui imposer un fardeau insupportable ou excessif. La Cour rappelle que, dans son examen à cet égard, elle doit vérifier si l'éventuelle faute imputable aux professionnels de l'armée va bien au-delà d'une simple erreur de jugement ou d'une imprudence. 	

Article 3. Prohibition of torture

3	<p>Torture</p> <p>Inhuman and degrading treatment</p> <p>Ill-treatment</p> <p>Conditions of detention</p> <p>Lack of medical assistance</p>	<p>08.07.2004</p> <p>Ilaşcu and others [GC]</p>	<p>51,</p> <p>54,</p> <p>55,</p> <p>56,</p> <p>57</p>	<p>Death sentence (Ilaşcu), death row (Ilaşcu), mock executions (Ilaşcu), hits, food deprivation, lack of medical assistance, worsened medical condition, complete sensory isolation, lawyer's visits prohibited, unheated cell, lack of natural light, newspapers in maternal language prohibited</p>	<p>Ilaşcu:</p> <p>- The Court has previously held that, regard being had to developments in the criminal policy of the member States of the Council of Europe and the commonly accepted standards in that sphere, the death penalty might raise an issue under Article 3 of the Convention. Where a death sentence is passed, the personal circumstances of the condemned person, the proportionality to the gravity of the crime committed and the conditions of detention pending execution of the sentence are examples of factors capable of bringing the treatment or punishment received by the condemned person within the proscription under Article 3.</p> <p>- For any prisoner condemned to death, some element of delay between imposition and execution of the sentence and the experience of severe stress in conditions necessary for strict incarceration are inevitable. Nevertheless, in certain circumstances, the imposition of such a sentence might entail treatment going beyond the threshold set by Article 3, when for example a long period of time must be spent on death row in extreme conditions, with the ever present and mounting anguish of awaiting execution of the death penalty.</p> <p>- The anxiety and suffering engendered by such a sentence can only be aggravated by the arbitrary nature of the proceedings which led to it, so that, considering that a human life is at stake, the sentence thus becomes a violation of the Convention.</p>	<p>RM Violation</p> <p>Ivanțoc, Leșco and Petrov-Popa to each: 60 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>To each applicant: 3 000 Euro (non-pecuniary, art.34)</p> <p>7 000 Euro - 1 321,34 Euro (costs/expens)</p> <p>RF Violation</p> <p>Ilaşcu: 180.000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p>
---	---	---	---	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Prohibition of contact with other prisoners for security, disciplinary or protective reasons does not in itself amount to inhuman treatment or punishment. On the other hand, complete sensory isolation, coupled with total social isolation can destroy the personality and constitutes a form of inhuman treatment which cannot be justified by the requirements of security or any other reason.</p> <p>- The Court notes with concern the existence of rules granting a discretionary power in relation to correspondence and prison visits, exercisable by both prison warders and other authorities, and emphasises that such rules are arbitrary and incompatible with the appropriate and effective safeguards against abuses which any prison system in a democratic society must put in place.</p> <p>Ivanțoc:</p> <p>- In the Court’s opinion, such treatment was such as to engender pain or suffering, both physical and mental, which could only be exacerbated by the applicant’s total isolation and were calculated to arouse in him feelings of fear, anxiety and vulnerability likely to humiliate and debase him and break his resistance and will.</p> <p>- This treatment was inflicted on Mr Ivanțoc intentionally by persons belonging to the administrative authorities of the “MRT” with the aim of punishing him for the acts he had allegedly committed.</p> <p>- The Court considers that, taken as a whole and regard being had to its seriousness, its repetitive nature and</p>	<p>Ivanțoc, Leșco and Petrov-Popa, to each: 120.000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>To each applicant: 7 000 Euro (non-pecuniary, art.34)</p> <p>14 000 Euro - 2 642,66 Euro (costs/expens)</p>

5 34					<p>its purpose, the treatment inflicted on Mr Ivanțoc has caused “severe” pain and suffering and was particularly serious and cruel. All these acts must be considered acts of torture within the meaning of Article 3 of the Convention.</p> <p>Leșco and Petrov-Popa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that it can take it as established that during their detention, including that part of it which followed the Convention’s entry into force with regard to the two respondent States, Mr Leșco and Mr Petrov-Popa experienced extremely harsh conditions of detention: <ul style="list-style-type: none"> – visits and parcels from their families were subject to the discretionary authorisation of the prison administration; – at times they were denied food, or given food unfit for consumption, and most of the time they were denied all forms of appropriate medical assistance despite their state of health, which had been weakened by these conditions of detention; and – they were not given the dietetically appropriate meals prescribed by their doctors. - Such treatment is such as to engender pain or suffering, both physical and mental. Taken as a whole and regard being had to its seriousness, the treatment inflicted on Mr Leșco and Mr Petrov-Popa can be qualified as inhuman and degrading treatment within the meaning of Article 3 of the Convention. 	
---------	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
3	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention Inadequate medical assistance	13.09.2005 Ostrovar	60	Detained, asthma, smokers, overcrowding, bad smell, parasites, lack of regular shower, insufficient food	<ul style="list-style-type: none"> - The State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for his human dignity, that the manner and method of the execution of the measure do not subject him to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention and that, given the practical demands of imprisonment, his health and well-being are adequately secured by, among other things, providing him with the requisite medical assistance. - When assessing conditions of detention, account has to be taken of the cumulative effects of those conditions and the duration of the detention. - In this connection it recalls that the CPT has stated in a report, drafted following a visit to Azerbaijan between 24 November and 4 December 2002, that 4 m² per prisoner was an appropriate and desirable guideline for a detention cell. 	3 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
8 13+ 3						
3	Inhuman and degrading treatment Conditions of detention Inadequate medical assistance	04.10.2005 Şarban	63	Detained, progressive cervical myelopathy, refusal to grant access to their own doctor, handcuffs, metal cage	<ul style="list-style-type: none"> - It cannot be ruled out that the detention of a person who is ill may raise issues under Article 3 of the Convention. - Although Article 3 of the Convention cannot be construed as laying down a general obligation to release detained on health grounds, it nonetheless imposes an obligation on the State to protect the physical well-being of persons deprived of their liberty, for example by providing them with the requisite medical assistance. - The Court has also emphasised the right of all prisoners to conditions of detention which are 	4 000 Euro (non-pecuniary) 3 000 Euro (costs/expens)

5§3 5§4					<p>compatible with human dignity, so as to ensure that the manner and method of execution of the measures imposed do not subject them to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention; in addition, besides the health of prisoners, their well-being also has to be adequately secured, given the practical demands of imprisonment.</p> <ul style="list-style-type: none"> - It further notes the absence of any criminal record or other evidence giving serious grounds to fear that he might resort to violence during the court hearings. - It would appear to the Court that the above safety measures were not justified by the circumstances of the case, and they contributed to the humiliation of the applicant. 	
3	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention	04.10.2005 Becciev		Detained, lack of hygiene, ventilation, access to natural light, heat, recreation possibilities and food	<ul style="list-style-type: none"> - To fall within the scope of Article 3, ill-treatment must attain a minimum level of severity. The assessment of this minimum is relative; it depends on all the circumstances of the case, such as the duration of the treatment, its physical and mental effects and, in some cases, the sex, age and state of health of the victim. - The State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for his human dignity, that the manner and method of the execution of the measure do not subject him to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention and that, given the practical demands of imprisonment, his health and well-being are adequately secured by, among other things, providing him with the requisite medical assistance. 	<p>4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (pecuniary)</p> <p>1 200 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§3 5§4					- Considering [...] the fact that the applicant was detained in these conditions for thirty-seven days, the Court considers that the hardship he endured went beyond the unavoidable level inherent in detention and reached the threshold of severity contrary to Article 3 of the Convention.	
3	Torture	04.04.2006 Corsacov	52	Minor, detention, death threat, ill-treatment by police officers, perforation of the eardrum, falaka	<ul style="list-style-type: none"> - Even in the most difficult circumstances, such as the fight against terrorism and organised crime, the Convention prohibits in absolute terms torture and inhuman or degrading treatment or punishment. - The Court recalls that where a person is injured while in detention or otherwise under the control of the police, any such injury will give rise to a strong presumption that the person was subjected to ill-treatment. - It is not sufficient for the State to refer merely to the acquittal of the accused police officers in the course of a criminal prosecution, and consequently, the acquittal of officers on a charge of having assaulted an individual will not discharge the burden of proof on the State under Article 3 of the Convention to show that the injuries suffered by that individual whilst under police control were not caused by the police officers. - The fact that pain or suffering was deliberately inflicted for the purpose of obtaining a confession is a further factor to be taken into account in deciding whether ill-treatment amounted to torture. - An important element to be taken into consideration is the consequences which the ill-treatment had on the applicant's health (see paragraph 61 above). 	<p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

13	Ineffective investigation			Three years, discontinued and reopened at least 12 times	<p>The Court also attaches great importance to his young age (seventeen at the time of the events) which made him particularly vulnerable in front of his aggressors.</p> <p>- However, the decisive element in determining the form of ill-treatment is the practice of <i>falaka</i> (beating of the soles) to which the applicant was subjected. This is a particularly reprehensible form of ill-treatment which presupposes an intention to obtain information, inflict punishment or intimidate. The Court recalls that in the case of <i>Salman v. Turkey</i>, it found that the practice of <i>falaka</i>, accompanied by a blow to the chest, amounted to torture.</p> <p>- The general legal prohibition of torture and inhuman and degrading treatment and punishment would, despite its fundamental importance, be ineffective in practice and it would be possible in some cases for agents of the state to abuse the rights of those within their control with virtual impunity.</p> <p>- The investigation must also be effective[...] The investigation into serious allegations of ill-treatment must be thorough...the investigation must be expeditious.</p>	
3	Inhuman and degrading treatment: Ill-treatment at arrest	11.07.2006 Boicenco	59	State of stupor, cerebral trauma, loss of consciousness	<p>- In assessing evidence, the Court has generally applied the standard of proof "beyond reasonable doubt". However, such proof may follow from the coexistence of sufficiently strong, clear and concordant inferences or of similar unrebutted presumptions of fact. Where the events in issue lie wholly, or in large part, within the exclusive knowledge of the authorities, as in the case of persons within their control in custody, strong</p>	<p>40 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>6 823 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§3 5§1 34	Lack of medical assistance Ineffective investigation				<p>presumptions of fact will arise in respect of injuries occurring during such detention.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Indeed, the burden of proof may be regarded as resting on the authorities to provide a satisfactory and convincing explanation. - The fact that the applicant did not have bruises and other visible signs of ill-treatment on his body is not conclusive in the Court's view. The Court is well aware that there are methods of applying force which do not leave any traces on a victim's body. - The Court recalls that although Article 3 of the Convention cannot be construed as laying down a general obligation to release detained on health grounds, it nonetheless imposes an obligation on the State to protect the physical well-being of persons deprived of their liberty, for example by providing them with the requisite medical assistance. - For an investigation to be effective, it may generally be regarded as necessary for the persons responsible for and carrying out the investigation to be independent from those implicated in the events. This means not only a lack of hierarchical or institutional connection but also a practical independence. - Authorities must take all reasonable steps available to them to secure the evidence concerning the incident, including, inter alia, eyewitness testimony and forensic evidence. 	

3	<p>Inhuman and degrading treatment:</p> <p>Detention</p> <p>Lack of medical assistance</p>	07.11.2006 Holomiov	55	<p>Detained, chronic hepatitis, second-degree hydronephrosis, uric diathesis, increased ecogenicity of pancreatic parenchyma, chronic bilateral pyelonephritis with functional impairment of the right kidney, right kidney hydronephrosis with diminished functions, stones in the urinary tract, somatic pathology, chronic renal failure, head trauma and generalised anxiety disorder of hypertensive type</p>	<p>- The Court concludes that while suffering from serious kidney diseases entailing serious risks for his health, the applicant was detained for a very long period of time without appropriate medical care. The Court finds that the applicant's suffering went beyond the threshold of severity under Article 3 of the Convention and constituted inhuman and degrading treatment.</p>	<p>25 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>800 Euro (costs/expens)</p>
5§1 6§1						

1	2	3	4	5	6	7
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation	16.01.2007 Pruneanu		Arrest, beaten by police officers, escape Arrest, jump, 3 rd floor, lack of medical examination, ill-treatment by police	<ul style="list-style-type: none"> - Not only have the Moldovan prosecutors accepted without reserve the submissions of the police officers, they also appear to have disregarded the contradictions in their statements. The Court notes that according to three police officers the applicant had been accompanied in the car by three policemen. The fourth police officer, however, declared that he had been accompanied by four policemen. - The domestic authorities do not, moreover, appear to have taken into account the nature of the applicant's injuries, which appear prima facie to be inconsistent with a jump from a speeding car. - Given the failure of the police to have the applicant medically examined immediately after his fall or jump, the Court is not able to determine with certainty the manner in which he sustained his injuries. At the same time, the Court cannot ignore the undisputed fact that the applicant had jumped from a considerable height. Given that fact, and despite the matters of concern, the Court can only conclude that it has not been established beyond reasonable doubt that the injuries sustained by the applicant were the result of ill-treatment. - However, does not preclude the Court from finding a violation of Article 3 on the ground that the state authorities failed to conduct a proper investigation into the applicant's allegations of ill-treatment. 	8 000 Euro (non-pecuniary) 1 400 Euro (costs/expens)
13						

3	<p>Inhuman and degrading treatment:</p> <p>Conditions of detention</p> <p>Lack of medical assistance</p>	27.03.2007 Istrati and others		<p>Detained, overcrowding of cells, lack of water in the toilet, lack of electricity, chairs missing, iron net on windows, insufficient food, lack of bed linen</p> <p>Acute Paraproctitis with rectal haemorrhage, surgery, transportation after surgery</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The Court has also emphasised the right of all prisoners to conditions of detention which are compatible with human dignity, so as to ensure that the manner and method of execution of the measures imposed do not subject them to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention; in addition, besides the health of prisoners, their well-being also has to be adequately secured, given the practical demands of imprisonment. - However, other complaints coincide with the findings of the CPT, which the Court takes as a starting point, subject to any evidence to the contrary provided by the Government. - The Court considers that the lack of medical assistance in circumstances where such assistance was not needed cannot, of itself, amount to a violation of Article 3 of the Convention. - While it was eventually determined that the crisis had not been very dangerous, the applicant had been left in pain and in a state of anxiety throughout that period, not knowing exactly what his condition was and when he would be given qualified medical assistance. - In such conditions, where there was no risk of the applicant's fleeing and where the recovery time allowed was very short whereas the journey time was relatively long, the Court is not convinced that any concerns about the applicant's possible escape should have outweighed the clear need to ensure his recovery. 	<p>Burcovschi 4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Luţcan: 5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Istratii: 6 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Violation (only for Istrati)</p> <p>In total: 4 000 Euro (costs/expens)</p>
---	--	----------------------------------	--	---	---	---

1	2	3	4	5	6	7
5§3 5§4					<ul style="list-style-type: none"> - The applicant's medical condition (both before and after surgery) effectively excluded any risk of fleeing or of causing violence, as noted in paragraph 54 above, and there was no claim that he had any record of violence. In such circumstances, and in light of the further fact that two CFECC officers guarded the applicant in his hospital room, his handcuffing to a wall heater was disproportionate to the needs of security and unjustifiably humiliated him, whether or not that had been the intention. - The failure to provide immediate medical assistance to the applicant in an emergency situation, as well as his transfer to another hospital before he could sufficiently recover, together with his humiliation by being handcuffed while in hospital, amounted to inhuman and degrading treatment within the meaning of Article 3 of the Convention. 	
5§1 5§3 5§4	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention	10.05.2007 Modârca	54	Detained, overcrowding, lack of water in the toilet, lack of electricity, chairs missing, iron net on windows, insufficient food, lack of bed linen	<ul style="list-style-type: none"> - The Court has already held that severe overcrowding raises in itself an issue under Article 3 of the Convention. - It also notes that the applicant had to spend 23 hours a day in cramped conditions and that the only hour allowed for daily walks appears to have exposed his health to risk of infection with tuberculosis. - Moreover, he had to endure these conditions for almost nine months, which is much longer than the fifteen days which the applicant had to endure in Kadiķis. 	7 000 Euro (non-pecuniary) 1 800 Euro (costs/expens)

3 6§1 5§18 5+ 13 8+ 13	Inhuman and degrading treatment: Detention	07.06.2007 Guțu	50	Mother, brought forcibly, policemen, detention for a couple of hours	- The Court notes that the applicant failed to adduce any evidence in support of her allegation that she was taken to the court in clothes that were dirty with mud. - As to the conditions of her detention, the Court considers that in the particular circumstances of the case the applicant's alleged suffering did not attain the threshold of severity required by Article 3 of the Convention.	Inadmissible under art. 3.
3	Inhuman treatment: Conditions of detention Torture: Forced alimentation	19.06.2007 Ciorap	53	Detained, 5 years, prison nr. 3, overcrowding, parasitic insects, rodents, dirt, lack of blankets, solitary confinement for 10 days, lack of natural light, quality of food Hunger strike, painful feeding, handcuffing, metal tongs, broken tooth, abdominal infection	- The State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for his human dignity, that the manner and method of the execution of the measure do not subject him to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention and that, given the practical demands of imprisonment, his health and well-being are adequately secured by, among other things, providing him with the requisite medical assistance. - The Court notes that in its previous case-law the Commission held that the "forced-feeding of a person does involve degrading elements which in certain circumstances may be regarded as prohibited by Article 3 of the Convention. When, however, ..., a detained person maintains a hunger-strike this may inevitably lead to a conflict between an individual's right to physical integrity and the High Contracting Party's positive obligation under Article 2 of the Convention – a conflict which is not solved by the Convention itself".	20 000 Euro (non-pecuniary) 1 150 Euro (costs/expenses)

1	2	3	4	5	6	7
6§1 8					<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that a measure which is of therapeutic necessity from the point of view of established principles of medicine cannot in principle be regarded as inhuman and degrading. The same can be said about force-feeding that is aimed at saving the life of a particular detained who consciously refuses to take food. The Convention organs must nevertheless satisfy themselves that the medical necessity has been convincingly shown to exist. - In view of the lack of medical evidence that the applicant's life or health were in serious danger, it cannot be said that the authorities acted in the applicant's best interests in subjecting him to force-feeding, which of itself raises an issue under Article 3 of the Convention. - The applicant's repeated force-feeding, not prompted by valid medical reasons but rather with the aim of forcing the applicant to stop his protest, and performed in a manner which unnecessarily exposed him to great physical pain and humiliation, can only be considered as torture. 	
3 5§1	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention	17.07.2007 Gorea	58, 61, 64	Former police officer together with other categories of arrested or convicted people, 14 days, medical assistance, adequate food	<ul style="list-style-type: none"> - The Court must be satisfied, on the basis of the materials before it, that the conditions of the applicant's detention constituted treatment which exceeded the minimum threshold for Article 3 of the Convention to apply. - The Court would observe that the applicant's reliance on the findings of the CPT does not of itself, and in the absence of evidence of individual suffering of the intensity required for a finding of a breach of Article 3, provide a basis for a conclusion that there has been a breach of Article 3 of the Convention in the applicant's case. 	No violation

34	3 Il-treatment in detention Ineffective investigation	23.10.2007 Colibaba	50, 66, 70	Arrest for aggressing a police officer, police custody, cranial trauma, credibility of the medical report, Amnesty International, refusal to undergo a medical examination	- In assessing evidence, the Court has generally applied the standard of proof "beyond reasonable doubt". However, such proof may follow from the coexistence of sufficiently strong, clear and concordant inferences or of similar unrebutted presumptions of fact. Where the events in issue lie wholly, or in large part, within the exclusive knowledge of the authorities, as in the case of persons within their control in custody, strong presumptions of fact will arise in respect of injuries occurring during such detention. Indeed, the burden of proof may be regarded as resting on the authorities to provide a satisfactory and convincing explanation.	Violation under its substantive and procedural head 14 000 Euro (non-pecuniary) 2 500 Euro (costs/expens)
5§1	3 Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention Ineffective investigation	06.11.2007 Stepuleac	55	Security company director, accused of blackmail, detention, 4m ² cell, own bedding, 5 ambulance requests, food brought by wife once a week, windows missing, bronchitis, wet cell, inappropriate healthcare, solitary detention, intimidation in the cell	- The Court notes that in 2006 the situation did not change in this respect and that the keeping of an accused person in a detention centre under the same authority as the one prosecuting him created the potential for abuse. - To sum up, the Court finds that the applicant's detention for over three months with insufficient food and no access to daylight for up to 22 hours a day, no access to toilet and tap water whenever needed, and insufficient medical assistance, amount to a violation of Article 3 of the Convention. - The failure to investigate his complaints about intimidation in the prison cell, where he felt particularly vulnerable since he was detained alone, amounts to a violation of the procedural obligations under Article 3 of the Convention.	Violation under its substantive and procedural head 12 000 Euro (non-pecuniary) 3 000 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
3	Inhuman and degrading treatment: Detention	27.11.2007 Turcan	60	Guilty of complicity in bribery extortion, retention, worsening of health, release, 8 m ² cell, 1 m ² per person, food quality, own bed linen, self-repair	- While the Court cannot exclude the possibility that the conditions of detention change over time, it has not been presented with any specific information to support the view that the conditions were any different for the applicant in comparison to those present only two months earlier in the same cell. As to the various documents adopted by the authorities with the aim of improving the conditions of detention, referred to by the Government, they are a good sign of a positive change. However, the domestic authorities themselves considered that those documents had not been implemented to the desired level by the end of 2005 and the Court was not presented with any more recent findings.	9 000 Euro (non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)
5§1						
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation	17.06.2008 Victor Savițchi	58	Police officer, caught in <i>flagrante delicto</i> , bribery, video capture, resisting police, ill-treatment, 5 policemen, beer and water splashing	- The Court reiterates that in the process of arrest of a person, any recourse to physical force which has not been made strictly necessary by his or her own conduct diminishes human dignity and is in principle an infringement of the right set forth in Article 3 of the Convention. - Where an individual makes a credible assertion that he has suffered treatment infringing Article 3 at the hands of the police or other agents of the State, that provision, read in conjunction with the State's general duty under article 1 of the Convention to "secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in ... [the] Convention", requires by implication that there should be an effective official investigation. - The investigation into serious allegations of ill-treatment must be thorough. That means that the authorities	Violation under its substantive and procedural head 6 000 Euro (non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)

					must always make a serious attempt to find out what happened and should not rely on hasty or ill-founded conclusions to close their investigation or as the basis of their decisions. They must take all reasonable steps available to them to secure the evidence concerning the incident, including, inter alia, eyewitness testimony and forensic evidence.	
3	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention	13.11.2008 Malai	61	Applicant charged with unlawful fishing and misappropriation (theft), address change, arrested only a year after delivery of the detention order, "aquarium", insect bites, pneumonia, lack of adequate food	- Moreover, the Government did not dispute some of the allegations made by the applicant, such as the lack of adequate food, the fact that a very weak electric light was always on in the cell, the fact that the sanitary facilities were not separated from the rest of the cell and the fact that the applicant's body had been covered with insect bites on his release from detention. In such circumstances the Court considers that the hardship endured by the applicant went beyond the unavoidable level inherent in detention and reached a threshold of severity contrary to Article 3 of the Convention.	3 500 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro – 850 Euro (costs/expens)
5§3 13+ 3						
3	Torture Ineffective investigation Lack of medical assistance	16.12.2008 Levința	52	Two brothers, accused of murder and belonging to a criminal organization, detained in the Russian Federation, transfer to the Republic of Moldova, different	- When a person is injured while in detention or otherwise under the control of the police, any such injury will give rise to a strong presumption that the person was subjected to ill-treatment. It is incumbent on the State to provide a plausible explanation of how the injuries were caused, failing which a clear issue arises under Article 3 of the Convention. - The Court finds it particularly disturbing that the applicants were deprived of access to their lawyers during the crucial first days of their detention and were	To each applicant: 8 000 Euro (non-pecuniary) Total: 1 150 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
				<p>content of the medical reports concluded in Russia and Moldova, gas mask, minor body injuries, refuse of hospitalization</p>	<p>not given full opportunity to benefit from legal advice even thereafter. This failure of the authorities to grant the lawyers access to their clients was an especially serious one due to the credible allegations made by the lawyers that their clients were being ill-treated in order to obtain confessions from them.</p> <ul style="list-style-type: none"> - After the applicants were subjected to torture on 3-4 November 2000, they had a reasonable ground to be afraid of possible further ill-treatment by the same officers, who retained control over the case and over the accused. Thus the failure to transfer the applicants to a safe place on 4 November 2000 must be considered as a continuation of ill-treatment to which they were subjected. - Since a state authority which realises that treatment contrary to Article 3 may be occurring must react on its own motion. - Moreover, ill-treatment of a detained must be considered a serious criminal offence and the Court finds it inappropriate to deal with complaints of such a nature through a simple "verification", which is thus outside the regular criminal procedure. - The Court reiterates that although Article 3 of the Convention cannot be construed as laying down a general obligation to release detained on health grounds, it nonetheless imposes an obligation on the State to protect the physical well-being of persons deprived of their liberty, for example by providing them with the requisite medical assistance. 	

6§1					- The Court is aware of the need to take into account security arrangements when providing detained persons with medical assistance. It observes, however, that security considerations cannot be understood as exempting the authorities from giving proper medical assistance to a detained who requires it. In the present case, security concerns were given overriding precedence, without any attempt to find alternative solutions to the problem faced by the investigating authorities. Such alternatives could have included the first applicant's placement in a civilian hospital under guard or his transfer to the prison hospital in the town of Cricova, which offered an increased level of security. Instead, the authorities chose to leave him in detention, although they were aware that the level of medical assistance available there was insufficient. They therefore subjected the first applicant to suffering exceeding the threshold for the application of Article 3 of the Convention.	
3 5§1 34	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention Inadequate medical assistance	10.03.2009 Paladi [GC]	63	Deputy mayor of Chisinau, charges in 3 criminal cases, detention, refusal to receive medical assistance, serious medical condition, disability II, non-observance of the provisional measures indicated by ECtHR	- The Grand Chamber notes that the applicant had a serious medical condition which was confirmed by a number of medical specialists. It is also clear from the facts of the case that the applicant was not provided with the level of medical assistance required by his condition, as detailed in the Chamber's judgment. The Grand Chamber agrees with the Chamber that, in view of the applicant's medical condition and the overall level of medical assistance he received while in detention, the treatment to which he was subjected was contrary to Article 3 of the Convention.	2 080 Euro (pecuniary) 15 000 Euro (non-pecuniary) 7 000 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
3	Inhuman and degrading treatment: Ineffective investigation	07.04.2009 Breabin	66, 69, 70	Suspected of false documents, police custody, MAI headquarters, beaten up, trauma, loss of work capacity by 25%, 2 witnesses	<ul style="list-style-type: none"> - Where a person is injured while in detention or otherwise under the control of the police, any such injury will give rise to a strong presumption that the person was subjected to ill-treatment. It is incumbent on the State to provide a plausible explanation of how the injuries were caused, failing which a clear issue arises under Article 3 of the Convention. - However, such proof may follow from the coexistence of sufficiently strong, clear and concordant inferences or of similar unrebutted presumptions of fact. Where the events in issue lie wholly, or in large part, within the exclusive knowledge of the authorities, as in the case of persons within their control in custody, strong presumptions of fact will arise in respect of injuries occurring during such detention. Indeed, the burden of proof may be regarded as resting on the authorities to provide a satisfactory and convincing explanation. 	<p>25 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>200 Euro (pecuniary)</p> <p>3 500 Euro (costs/expens)</p>
13						
3	Torture Ineffective investigation	16.06.2009 Gurgurov	52-53	Accused of cell phone theft, detention, electric shocks, back weight, skull fracture, cerebral contusion, partial paralysis, doctor consultation after a week, grade II invalidity (spinal cord)	<ul style="list-style-type: none"> - For an investigation to be effective, it may generally be regarded as necessary for the persons responsible for and carrying out the investigation to be independent from those implicated in the events. This means not only a lack of hierarchical or institutional connection but also a practical independence. - The independence of the prosecutor's office was open to doubt throughout the investigation conducted by it. It observes that the Prosecutor General's Office expressed a clear opinion on the matter at the beginning of the investigation and attempted to put pressure on the applicant's lawyer along with other lawyers and to dissuade them from pursuing their complaints before 	45 000 Euro (non-pecuniary)

13+ 3				injuries, hearing loss), Amnesty International visit - the CPT	international organisations specialised in the protection of human rights. - The Court notes that at no point during the entire proceedings was the applicant given the chance to identify his aggressors and to be confronted with them as requested by him. The manner in which the investigation was conducted allows The Court to conclude that the prosecutor's office did not make any genuine efforts to investigate the case and discover the truth. On the contrary, there are strong indications that it was trying to cover up the facts and create impediments in such a manner as to make it impossible to identify and punish those responsible.	
3	Torture Ineffective investigation	23.06.2009 Buzilov	53	Accused of banditry, ill-treatment during detention, gas mask, electric shocks, medical examination report, 40 injuries, lack of effective investigation of ill-treatment complaints	- According the medical report, the applicant's ears were yellow and that he had a deep scar left by a bite to the tip of his tongue are consistent with the submission made by the applicant that he had been given electric shocks through wires attached to his ears and that, as a result of the severe pain, he had involuntarily bitten the tip of his tongue. - The Court considers that this form of ill-treatment is particularly reprehensible as it presupposes an intention to obtain information, inflict punishment or intimidate. In such circumstances, the Court considers that the violence inflicted upon the applicant was of a particularly serious nature, capable of provoking severe pain and cruel suffering and that it falls to be treated as acts of torture. Accordingly, there has been a violation of Article 3 of the Convention.	Violation under its substantive and procedural head 30 000 Euro (non-pecuniary) 500 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- The Court finally notes that after receiving the applicant's complaint about ill-treatment, the Prosecutor's Office did not take statements from the applicant or from the doctors who had examined him. Nor did the Prosecutor Office asked the applicant to identify the police officers responsible. In fact, the Prosecutor's Office did not undertake any decisive steps in order to investigate the applicant's complaint but was content to accept without reservation the statements of the accused police officers.</p>	
3	<p>Torture</p> <p>Inhuman and degrading treatment:</p> <p>Conditions of detention</p> <p>Ineffective investigation</p>	20.10.2009 Roşca Valeriu and Roşca Nicolae	52	<p>Accused of robbery and illegal deprivation of liberty, 3 policemen, <i>falaka</i>, CPT, doctor consultation on 4th day, institution of investigation after one month, investigation 4 years</p>	<p>- The Court lastly observes that the findings of the CPT, the medical report and the witness statements offered an abundant source of evidence.</p> <p>- The delay in bringing the applicants to a doctor in order to confirm their ill-treatment, as well as the delay in initiating a criminal investigation did not correspond to the requirement of promptness of an investigation, within the meaning of Article 3 of the Convention.</p> <p>- The procedural requirements of Article 3 go beyond the preliminary investigation stage when ... the investigation leads to legal action being taken before the national courts: the proceedings as a whole, including the trial stage, must meet the requirements of the prohibition enshrined in Article 3. This means that the domestic judicial authorities must on no account be prepared to let the physical or psychological suffering inflicted go unpunished.</p> <p>- The Court also notes that even the minimum sentence imposed on the officers was suspended with one year's probation, so that the officers did not spend any time in</p>	<p>Violation under its substantive and procedural head</p> <p>To each applicant: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Jointly: 2 000 Euro (costs/expens)</p>

					<p>prison. Moreover, they were not suspended from their positions during the investigation.</p> <p>- The Court believes that the preventive effect of legislation passed specifically in order to address the phenomenon of torture can only be ensured if such legislation is applied whenever the circumstances so require.</p>	
3 10	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention	15.12.2009 Gavrilovici	55-56	Police station, Stefan-Voda, administrative arrest, 5 days, impossibility to be present at his mother's funeral	<p>- The Court also points out the recommendation made by the CPT in its 2007 report, after having visited a number of detention centres in Moldovan police stations, that such detention facilities should never serve to detain a person for anything other than a brief period, and that nobody should be detained there overnight.</p>	In total: 6 000 Euro (non-pecuniary)
3	Torture Ineffective investigation	05.01.2010 Pădureț	53, 67	Student accused of robbery, torture, "swallow", gas mask, cerebral concussion, bodily injury, delay of criminal prosecution and examination of criminal case, forensic examination carried out 3 days after being ordered by the prosecutor,	<p>- Where an individual has an arguable claim that he has been tortured while in the hands of agents of the State, the notion of an 'effective remedy' entails, in addition to the payment of compensation where appropriate and without prejudice to any other remedy available in domestic law, a thorough and effective investigation.</p> <p>- However, whatever the method of investigation, the authorities must act as soon as an official complaint has been lodged. Even when strictly speaking no complaint has been made, an investigation must be started if there are sufficiently clear indications that torture or ill-treatment has been used. The authorities must take into account the particularly vulnerable situation of victims of torture and the fact that people who have been subjected to serious ill-treatment will often be less ready or willing to make a complaint.</p>	<p>Violation under its substantive and procedural head</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 650 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
				delay of 2 months, investigation and criminal proceedings 6 years, failure to suspend police officers from duty, non-punishment of the perpetrators of torture, insufficient compensation (15000 MDL)	<ul style="list-style-type: none"> - A prompt response by the authorities in investigating allegations of ill-treatment may generally be regarded as essential in maintaining public confidence in their adherence to the rule of law and in preventing any appearance of collusion in or tolerance of unlawful acts. - Where a State agent has been charged with crimes involving torture or ill-treatment, it is of the utmost importance for the purposes of an “effective remedy” that criminal proceedings and sentencing are not time-barred and that the granting of an amnesty or pardon should not be permissible. The Court also underlines the importance of the suspension from duty of the agent under investigation or on trial as well as his dismissal if he is convicted. 	
3	Degrading treatment: Conditions of detention	20.04.2010 Brega	50, 56, 58	Member of a non-governmental organization, apprehension, 48-hour detention, kidney colic, lack of medical assistance, cold, lack of thick clothing and bedding	<ul style="list-style-type: none"> - Although the purpose of such treatment is a factor to be taken into account, in particular whether it was intended to humiliate or debase the victim, the absence of any such purpose does not inevitably lead to a finding that there has been no violation of Article 3. - The Court agrees that the physical aggression was not such as to cause physical pain but was rather an act of intimidation. 	8 000 Euro (non-pecuniary)
5§1 11						
3	Inhuman and degrading treatment:	17.05.2011 Bisir și Tulus		Detained, cell search, beatings, expert report, self-harm	<ul style="list-style-type: none"> - Even in the most difficult circumstances, such as the fight against terrorism and organised crime, the Convention prohibits in absolute terms torture and inhuman or degrading treatment or punishment. 	1st applicant: 15 000 Euro (non-pecuniary)

8	Detention Ineffective investigation				<ul style="list-style-type: none"> - Where a person is injured while in detention or otherwise under the control of the police, any such injury will give rise to a strong presumption that the person was subjected to ill-treatment. - It is incumbent on the State to provide a plausible explanation of how the injuries were caused, failing which a clear issue arises under Article 3 of the Convention. - The investigation into serious allegations of ill-treatment must be thorough. That means that the authorities must always make a serious attempt to find out what happened and should not rely on hasty or ill-founded conclusions to close their investigation or as the basis of their decisions. - A mere theoretical possibility that the first applicant's injuries were self-inflicted or that he obtained them as a result of a fall is not sufficient to rebut the strong presumption against the Government in the absence of evidence to the contrary. 	1 200 Euro (costs/expens)
3	Inhuman and degrading treatment: Ineffective investigation	13.07.2010 Parnov	66	Guard in the cafe, apprehension in the street, drug sale, ill-treatment during detention, fractured cranial bone, perforated eardrum, concussion, administrative arrest, fine, acquittal	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that, in respect of a person deprived of liberty, recourse to physical force which has not been made strictly necessary by the individual's own conduct diminishes human dignity and is in principle an infringement of the right set forth in Article 3. - The Court notes in the first place that at no point in the domestic proceedings was it clearly established that the applicant had fought the arresting police officer while resisting arrest at the end of the chase. - Accordingly, the Court considers that it was not provided with sufficient evidence to conclude that the intensity of the applicant's resistance was such as to 	Violation under its substantive and procedural head 9 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
13+ 3					<p>warrant the use of such force by the arresting police officer and to cause the applicant injuries going beyond those unavoidable in the process of his arrest and wrestling to the ground.</p> <ul style="list-style-type: none"> - It is regrettable that the domestic authorities did not attempt to give an explanation as to the cause of that injury on the applicant's body and as to whether such an injury was compatible with any techniques used by the Moldovan police in arresting and restraining recalcitrant individuals. - The Court notes that upon his arrival at the police station the applicant was not taken for a medical examination before being taken into custody. Such an examination would have been appropriate, particularly bearing in mind that the applicant had allegedly been in a fight with a police officer. This would not only ensure that the person is fit to be questioned in police custody but would also enable the respondent Government to discharge their burden of providing a plausible explanation for those injuries. - The Court notes that a medical examination, together with the right of access to a lawyer and the right to inform a third party of the detention, constitute fundamental safeguards against the ill-treatment of detained persons which should apply from the very outset of deprivation of liberty. 	<p>87 Euro (pecuniary)</p> <p>800 Euro (costs/expens)</p>
3	Inhuman and degrading treatment:	20.07.2010 Ciorap (nr.2)	71	Post-operative status, detained for fraud, detention for 2 weeks, refusal of	- The Court recalls its constant case-law to the effect that where an individual is taken into police custody in good health but is found to be injured at the time of release, it is incumbent on the State to provide a	4 000 Euro (non-pecuniary)

	Conditions of detention Inadequate medical assistance			medical treatment for 8 days, finding violation of art. 3 national courts, compensation 10000 MDL (non-pecuniary damage)	plausible explanation of how those injuries were caused, failing which a clear issue arises under Article 3 of the Convention.	1 000 Euro (costs/expens)
3	Ill-treatment Detention Ineffective investigation	21.09.2010 Popa	63, 66, 67, 68	Drunkenness, application of force at the police station, cerebral concussion, fine for insulting a police officer, hearing only the witnesses suitable for police officers	<p>- In the context of detained, the Court has emphasised that persons in custody are in a vulnerable position and that the authorities are under a duty to protect their physical well-being.</p> <p>- An obligation to investigate "is not an obligation of result, but of means": not every investigation should necessarily be successful or come to a conclusion which coincides with the claimant's account of events; however, it should in principle be capable of leading to the establishment of the facts of the case and, if the allegations prove to be true, to the identification and punishment of those responsible. Thus, the investigation of serious allegations of ill-treatment must be thorough.</p> <p>- That means that the authorities must always make a serious attempt to find out what happened and should not rely on hasty or ill-founded conclusions to close their investigation or as the basis of their decisions. They must take all reasonable steps available to them to secure the evidence concerning the incident, including, inter alia, eyewitness testimony, forensic evidence, and so on. Any deficiency in the investigation which undermines its ability to establish the cause of injuries or the identity of the persons responsible will risk falling foul of this standard.</p>	Violation under its procedural head 3 000 Euro (non-pecuniary)

13

1	2	3	4	5	6	7
3 5 §3	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention Medical assistance	21.12.2010 Oprea	55	President of a non-governmental organization providing assistance to the needy, epilepsy, detained, delayed transfer to a medical institution	- The Court considers that in such circumstances the need to offer the applicant additional medical assistance was not self-evident. It was therefore primarily for the doctor treating the applicant to decide whether her condition was compatible with prolonged detention, or whether she required in-patient treatment in a hospital.	3 000 Euro (non-pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)
3 5 §1	Degrading treatment Forced detention in psychiatry	11.10.2011 Gorobeț		Arbitrary forced hospitalization (in the absence of medical consultation), 41 days psychiatric stationary	- With respect to medical interventions to which a detained person is subjected against his or her will the Court has held that a measure which is of therapeutic necessity from the point of view of established principles of medicine cannot in principle be regarded as inhuman and degrading. - The medical treatment which lasted for forty-one days and the fact that the applicant was not allowed having contact with the outside world during his confinement. In the Court's view such unlawful and arbitrary treatment was at the very least capable to arouse in the applicant feelings of fear, anguish and inferiority.	20 000 Euro (non-pecuniary) 274 Euro (costs/expens)
3	Inhuman and degrading treatment: Detention	16.12.2011 Taraburca	58	7 April 2009 protests, elections, Presidency, violence, youth, detention, ill-treatment, investigation,	- The Court considers that the failure to initiate a proper criminal investigation into the applicant's complaint of ill-treatment, the unexplained delays in the inquiry into such allegations and in informing him of its result, the fact that part of the inquiry was carried out by the authority which employed most of those accused of ill-treatment or of condoning it and the failure to	15 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)

	Ineffective investigation			medical examination, Torture Victim Rehabilitation Center "Memoria"	react to clear signs of ill-treatment on the applicant's face, the failure to attempt obtaining evidence through identifying co-detained or carrying out an identity parade, are incompatible with the procedural requirements of Article 3 of the Convention.	
3	Inhuman and degrading treatment Conditions of detention	14.02.2012 Hadji	62	Criminal organization, car theft, conviction, Prison no. 13, Prison no. 18, Bender, CPT report, ventilation	- The Court observes that in <i>Țurcan v. Moldova</i> , it found a violation of Article 3 of the Convention in respect of the poor conditions of the applicant's detention in Prison no. 13 between February and September 2006. Since the present case refers to the same detention facility and since no evidence has been adduced by the Government that the situation had changed between September 2006 and March 2007, the Court considers that there are no reasons to depart from the conclusions reached in <i>Țurcan</i> .	3 000 Euro (non-pecuniary) 100 Euro (costs/expens)
3	Inhuman and degrading treatment: Ineffective investigation	21.02.2012 Buzilo	53	Torture, police officers, medical care, fracture, concussion	- The Court is not persuaded that the present case presents such complexity as to require such a long time to be resolved. In the light of the shortcomings identified above, especially during the course of the investigation, and of the overall length of the criminal proceedings against the accused police officers, the Court concludes that the investigation into the applicant's allegations of ill-treatment was not adequate or sufficiently effective.	10 000 Euro (non-pecuniary)
3	Inhuman and degrading treatment: Ineffective investigation	15.05.2012 I.G.	66	Minor, rape, sexual abuse, investigation, criminal law, ill-treatment	- The Court reiterates that the obligation of the High Contracting Parties under Article 1 of the Convention to secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention, taken together with Article 3, requires States to take measures designed to ensure that individuals within their jurisdiction are not subjected to ill-treatment, including ill-treatment administered by private individuals.	10 000 Euro (non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					<ul style="list-style-type: none"> - In a number of cases, Article 3 of the Convention was found to give rise to a positive obligation to conduct an official investigation. Such a positive obligation cannot be considered, in principle, to be limited solely to cases of ill-treatment by State agents. - On that basis, the Court considers that States have positive obligations inherent in Article 3 of the Convention to enact criminal-law provisions effectively punishing rape and to apply them in practice through effective investigation and prosecution. - The Court, without expressing an opinion on the guilt of V.R., finds that the investigation of the applicant's case fell short of the requirements inherent in the State's positive obligations to effectively investigate and punish all forms of rape and sexual abuse. 	
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation	04.12.2012 Struc	66	Prisoner, hooliganism, cerebral trauma and head bleeding, pain in the thoracic region and in his left leg	<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that, in the absence of any other plausible explanation, the above evidence strongly supports the applicant's submission that he was injured while in detention. While it is primarily for the domestic courts to establish the personal guilt or innocence of specific persons accused of ill-treatment, it is the State's obligation to ensure against such treatment in detention. - The Court reiterates that where an individual makes a credible assertion that he has suffered treatment infringing Article 3 at the hands of the police or other agents of the State, that provision, read in conjunction with the State's general duty under Article 1 of the Convention to "secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in ... [the] Convention", requires by implication that there should be an effective official investigation. 	8 000 Euro (non-pecuniary) 1 400 Euro (costs/expenses)
13						

3	Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation	18.12.2012 Gasanov	58	Police officers, torture, investigation, medical examination, detention	<ul style="list-style-type: none"> - The Court concludes that the Government have not fulfilled the responsibility they have to persuade it that the applicant's injuries were caused otherwise than by ill-treatment while in custody. - The Court concludes that the investigation of the applicant's allegation of ill-treatment has been inefficient and protracted as a result of repeated refusals to institute criminal proceedings, and was also affected by serious shortcomings, as established by a domestic court. 	12 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation Conditions of detention	05.02.2013 Ipati		Detained, ill-treated, broken ribs, X-ray, falsified results, overcrowding cell	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that where a person is injured while in detention or otherwise under the control of the police, any such injury will give rise to a strong presumption that the person was subjected to ill-treatment. - Where an individual makes a credible assertion that he has suffered treatment infringing Article 3 at the hands of the police or other agents of the State, that provision, read in conjunction with the State's general duty under Article 1 of the Convention to "secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention", requires by implication that there should be an effective official investigation. - Moreover, a requirement of promptness and reasonable expedition is implicit in the context of investigating allegations of ill-treatment by the police. - The investigation, including its length, C.'s active involvement and the failure to disclose relevant documents to the applicant's lawyer in a timely manner, was thus affected by shortcomings which are incompatible with the procedural obligations under Article 3 of the Convention. 	9 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
8						

1	2	3	4	5	6	7
3 8 14+ 3	Domestic violence	28.05.2013 Eremia and others		Protection order, mother, two daughters, police spouse, violent behaviour, ill-treatment, authorities' inaction	<ul style="list-style-type: none"> - The article 1 of the Convention, taken in conjunction with Article 3, imposes on the States positive obligations to ensure that individuals within their jurisdiction are protected against all forms of ill-treatment prohibited under Article 3, including where such treatment is administered by private individuals. - This obligation should include effective protection of, inter alia, an identified individual or individuals from the criminal acts of a third party, as well as reasonable steps to prevent ill-treatment of which the authorities knew or ought to have known. 	Jointly: 15 000 Euro (non-pecuniary) 2 500 Euro (costs/expens)
3 14+ 3	Domestic violence	16.07.2013 Mudric	65, 296	Aggressor, state agents' inaction, protection order, discrimination, woman, resistance to authorities, violation of domicile, paranoid schizophrenia, psychiatric examination	<ul style="list-style-type: none"> - It further reiterates that Article 1 of the Convention, taken in conjunction with Article 3, imposes on the States positive obligations to ensure that individuals within their jurisdiction are protected against all forms of ill-treatment prohibited under Article 3, including where such treatment is administered by private individuals. This obligation should include effective protection of, inter alia, an identified individual or individuals from the criminal acts of a third party, as well as reasonable steps to prevent ill-treatment of which the authorities knew or ought to have known. - Interference by the authorities with the private and family life may become necessary in order to protect the health and rights of a person or to prevent criminal acts in certain circumstances. To that end States are to maintain and apply in practice an adequate legal framework affording protection against acts of violence by private individuals. 	15 000 Euro (non-pecuniary) 2 150 Euro (costs/expens)

3	Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation	23.07.2013 Gorea	58	Detained, scratches and bruises on his face, chest and right foot, 5 years of investigation	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that in the process of arresting a person, any recourse to physical force which has not been made strictly necessary by his or her own conduct diminishes human dignity, and is in principle an infringement of the right set forth in Article 3 of the Convention. - For an investigation to be effective, it may generally be regarded as necessary for the persons responsible for and carrying out the investigation to be independent from those implicated in the events. This means not only a lack of hierarchical or institutional connection but also practical independence. - The investigation into serious allegations of ill-treatment must be thorough. That means that the authorities must always make a serious attempt to find out what happened and should not rely on hasty or ill-founded conclusions to close their investigation or as the basis of their decisions. They must take all reasonable steps available to them to secure the evidence concerning the incident, including, inter alia, eyewitness testimony and forensic evidence. Any deficiency in the investigation which undermines its ability to establish the cause of injuries or the identity of the persons responsible will risk falling foul of this standard. 	<p>10 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>800 Euro (costs/expens)</p>
3	Domestic violence	28.01.2014 T.M. and C.M.	65, 297	Aggressor, state agents' inaction, protection order, discrimination, woman, injuries, divorce	<ul style="list-style-type: none"> - The States' positive obligations under Article 3 include, on the one hand, setting up a legislative framework aimed at preventing ill-treatment and punishing those responsible for such ill-treatment and, on the other hand, applying the relevant laws in practice when they are aware of an imminent risk of ill-treatment of an identified individual or when ill-treatment has already 	<p>Jointly: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 150 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
14+ 3					<p>occurred, thereby affording protection to the victims and punishing those responsible for ill-treatment.</p> <p>- It was the duty of the police to investigate of their own motion the need for action in order to prevent domestic violence, considering how vulnerable victims of domestic abuse usually are. However, the authorities were apparently incapable of offering any kind of protection in the absence of a formal request by the applicants, even where they had become aware of acts of physical ill-treatment, including against an eight-year old child.</p>	
3	<p>Inhuman and degrading treatment:</p> <p>Detention</p> <p>Ineffective investigation</p>	28.01.2014 Buhaniuc	59, 66	<p>7 April 2009 protests, elections, Presidency, violence, youth, detention, ill-treatment, "death corridor", investigation, medical examination, chronic hepatitis, "Memoria" Torture Victim Rehabilitation Centre</p>	<p>- The Court reiterates that in the process of arresting a person, any recourse to physical force which has not been made strictly necessary by his or her own conduct diminishes human dignity and is in principle an infringement of the right set forth in Article 3 of the Convention.</p> <p>- Having regard to the failure to carry out a medical examination upon the applicant's entry into detention, and the absence of any record concerning any use of force or any sign of injury to his body, the Court finds that the authorities have not submitted any evidence that the applicant had been injured before his arrest or provided a plausible explanation of the origin of the hematoma under his eye.</p>	<p>15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 370 Euro (costs/expens)</p>

3 5§1	Torture Detention Ineffective investigation Just satisfaction	22.04.2014 Gavriliță	71	"Swallow", police officers, electricity, hospitalization, luggage compartment, civil action, compensation, 900 Euro	<p>- The Court reiterates in accordance with the object and purpose underlying in the Convention, taken in conjunction with Article 1, the obligation on High Contracting Parties under of the Convention is to secure everyone within their jurisdiction the rights and freedoms.</p> <p>- It is essential, for the protection mechanism established by the Convention, that the national systems themselves provide compensation for violating its provisions, and the Court to exercise, at the same time, a supervisory role subject to the principle of subsidiarity. In the particular circumstances of the present case, and having regard, in particular, to the findings of the national courts, the Court finds that it cannot reach the opposite conclusion.</p>	<p>1st applicant: 9 000 Euro</p> <p>2d applicant: 10 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>140 Euro (costs/expens)</p>
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation	15.07.2014 Tcaci	58, 66, 69	Detained, bone excretion of tibia, right leg, scar in the occipital region, five orders to refuse institution of criminal proceedings	<p>- As in the case of persons within their control in custody, strong presumptions of fact will arise in respect of injuries occurring during such detention. Indeed, the burden of proof may be regarded as resting on the authorities to provide a satisfactory, convincing explanation and evidence regarding the elements that call into question the victim's allegations, especially if the latter are justified by medical documents.</p> <p>- A prompt investigation should accrue allegations of ill-treatment may generally be regarded as essential to find out what actually happened and should not be based on hasty or unfounded conclusions to cease the investigation or justify their decisions. The authorities must take all reasonable measures available to them to obtain relevant evidence, <i>inter alia</i>, eyewitness statements and forensic examination expertise. Any deficiency of the investigation that undermines its</p>	<p>9 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 170 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>ability to determine the cause of the damage suffered or the identity of those responsible may conclude that it does not meet the standard of effectiveness.</p> <p>- The Court also underlines the importance of the victim to participate effectively, in one way or another, in the investigation.</p>	
3	Torture Ineffective investigation	30.09.2014 Bulgaru	53, 68	Detained, bonded and suspended from a metal bar, paralysis, neuropathy, vulnerable, testimony, suicide attempt	<p>- The Court considers this form of ill-treatment particularly reprehensible, as it presupposes an intention to obtain information, inflict punishment or intimidate. In such circumstances, the Court considers that the violence inflicted upon the applicant was of a particularly serious nature, capable of provoking severe pain and cruel suffering, and that it falls to be treated as acts of torture. Accordingly, there has been a violation of Article 3 of the Convention under its substantive head.</p> <p>- In fact, the prosecutor's office did not undertake any decisive steps to investigate the applicant's complaint but was content to accept, without reservation, the statements of the accused police officers.</p>	<p>Violation under its substantive and procedural head</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p>
3	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention	13.01.2015 Silvestru	60	Detained, Ombudsman, Prison no. 13, repetitive causes	<p>- The Court further notes that the Government adduced no evidence in support of their submission to the effect that considerable improvements in Prison No. 13 had taken place in recent years. Against this background, the Court notes that the poor conditions of detention in the same detention facility were acknowledged in the years 2008, 2009 and 2010 by the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment of the United Nations and by the Moldovan Ombudsman. In such circumstances, the Court considers that there are no reasons to depart from the conclusions reached in <i>Hadji</i>.</p>	<p>5 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>500 Euro (costs/expenses)</p>

3	Inhuman and degrading treatment: Conditions of detention	03.04.2015 Pisaroglu	60	Detained, Prison no. 13, repetitive causes	- The Government adduced no evidence in support of their submission to the effect that considerable improvements in Prison No. 13 had taken place during recent years. The Court thus considers that the hardship endured by the applicant during her detention between July 2010 and July 2014 went beyond the unavoidable level of hardship inherent in detention and reached a threshold of severity contrary to Article 3 of the Convention.	3 000 Euro (non-pecuniary) 207 Euro (costs/expens)
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation	28.04.2015 Doroşeva	58, 59	Detained in the street, drugs, bruises on the face, arms and legs, fracture of the nasal bones	- In assessing evidence, the Court has generally applied the standard of proof "beyond reasonable doubt". However, such proof may follow from the coexistence of sufficiently strong, clear and concordant inferences or of similar unrebutted presumptions of fact. Where the events in issue lie wholly, or in large part, within the exclusive knowledge of the authorities, as in the case of persons within their control in custody, strong presumptions of fact will arise in respect of injuries occurring during such detention. Indeed, the burden of proof may be regarded as resting on the authorities to provide a satisfactory and convincing explanation. - The authorities must take all reasonable steps available to them to secure the evidence concerning the incident, including, inter alia, eyewitness testimony and forensic evidence.	12 000 Euro (non-pecuniary)
3	Inhuman treatment: Conditions of detention	15.09.2015 Shishanov		Detained, cell overcrowding, poor hygiene, food quality, food insufficiency	- Therefore the state is obliged, despite the logistical and financial problems, to organize its penitentiary system so as to ensure the detained respect for human dignity.	10 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
8 46					<p>- The Court notes that when faces with cases of flagrant overcrowding, decided that this factor, might be sufficient to ascertain the violation of art. 3 of the Convention.</p> <p>- The Court recalls that it is impossible to strictly apply the principle <i>affirmanti, non neganti, incumbit probatio</i> in all the cases referred to it, because in some cases, the state is the only one who has access to the information that could confirm or deny the claims of a complainant: the failure of the Government to provide this information, for no relevant reason, may leads to certain conclusions regarding the credibility of the applicant's claims.</p>	
3	Inhuman and degrading treatment: Ill-treatment in detention Conditions of detention Ineffective investigation	12.01.2016 Morgoci	71	Extradition, self-mutilation in protest, advanced intra-cranial hypertension, contamination with pulmonary tuberculosis, paresis, insufficient compensation, death	- The Court reiterates regarding to the object and purpose of the Convention of the High Contracting Parties under Article 1 of the Convention must secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms guaranteed. In order to ensure the functionality of the mechanism of protection established by the Convention, it is essential that the national systems allow the repair of the admitted violations, Court exercising its control in compliance with the principle of subsidiarity.	11 000 Euro (non-pecuniary)
3	Inhuman and degrading treatment:	23.02.2016 Mozer [GC]		Transnistria, jurisdiction, detained, „Tiraspol militia”,	- The State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for human dignity, that the manner and method of the execution of the measure of deprivation of liberty do not subject	RM No violation RF Violation

5§1 8 9 13+ 3,8 and 9	3 Conditions of detention Medical assistance			IDP Slobozia, colony no. 3 Tiraspol, IDP Hlinaia. Overcrowding, lack of access to daylight, lack of ventilation, cigarette smoke, moisture in the cell, parasites, CPT, United Nations Special Rapporteur. Bronchial asthma, refusal to transfer a hospital	him to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention. - In most of the cases concerning the detention of persons who were ill, the Court has examined whether or not the applicant received adequate medical assistance in prison. The Court reiterates in this regard that, even though Article 3 does not entitle a detained to be released "on compassionate grounds", it has always interpreted the requirement to secure the health and well-being of detained, among other things, as an obligation on the part of the State to provide detained with the requisite medical assistance.	5 000 Euro (pecuniary) 20 000 Euro (non-pecuniary) 4 000 Euro (costs/expens)
	3 Inhuman and degrading treatment: Detention Ineffective investigation	15.03.2016 Ciorap (nr.5)	58, 59	Detained, Prison no. 13, investigation, injuries, medical examination, leg crushed by door	- It is beyond doubt that a requirement of promptness and reasonable expedition is implicit in this context. A prompt response by the authorities in investigating allegations of ill-treatment may generally be regarded as essential in maintaining public confidence in their adherence to the rule of law and in preventing any appearance of collusion in or tolerance of unlawful acts. While there may be obstacles or difficulties which prevent progress in an investigation in a particular situation, it may generally be regarded as essential for the authorities to launch an investigation promptly in order to maintain public confidence in their adherence to the rule of law and to prevent any appearance of collusion in or tolerance of unlawful acts.	500 Euro (pecuniary) 9 000 Euro (non-pecuniary) 150 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					<ul style="list-style-type: none"> - An investigation into serious allegations of ill-treatment must be thorough. That means that the authorities must always make a serious attempt to find out what happened and should not rely on hasty or ill-founded conclusions to close their investigation or as the basis of their decisions. They must take all reasonable steps available to them to secure the evidence concerning the incident, including, inter alia, eyewitness testimony and forensic evidence. - Any deficiency in the investigation which undermines its ability to establish the cause of injuries or the identity of those responsible for them will risk falling foul of this standard. - It follows that by not initiating a proper criminal investigation for more than a month after becoming aware of the applicant's allegation of ill-treatment the investigator knowingly prevented any evidence obtained during that period from being used in court. That evidence included the first three medical examinations. Given how crucial the first days are for establishing the existence and nature of any injury before the passage of time heals it, and given the seriousness of the allegation, supported by the evidence that the applicant had to be taken to a hospital to treat his foot, the delay of more than a month before instituting a criminal investigation is incompatible with the procedural obligations under article 3 of the Convention. 	

3 5§1 8 1 P1 13 34	Inhuman and degrading treatment: Detention Medical assistance Conditions of detention	09.05.17 Eriomenco		Transdnistria, jurisdiction, detained, Tiraspol police station, company administrator, fraud, criminal case, illegal detention, cardiac problems, hospitalization after 9.5 months, refusal of repeated hospitalization, lack of medication, overcrowding, insects, high level of humidity, lack of natural light, ventilation, drinking water, shower, report CPT	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates, even though Article 3 of the Convention does not entitle a detained to be released “on humanitarian grounds”, it has always interpreted the requirement to secure the health and well-being of detained, among other things, as an obligation on the part of the State to provide detained with the requisite medical assistance. - The Court recalls that the State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for human dignity, that the manner and method of the execution of the measure of deprivation of liberty do not subject him to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention. - Lack of adequate care and conditions of detention incurred by the applicant in detention cell in Tiraspol police station and prison no.3, constitutes an inhuman and degrading treatment, contrary to the requirements of Article 3 of the Convention. 	RM No violation RF Violation 119755 Euro (pecuniary) 20 000 Euro (non-pecuniary) 3 000 Euro (costs/expens)
3	Ill-treatment treatment Ineffective treatment	30.05.17 Greco		Insufficient compensation, victim status	<ul style="list-style-type: none"> - In cases of wilful ill-treatment the breach of Article 3 of the Convention cannot be remedied only by an award of compensation to the victim. This is so because, if the authorities could confine their reaction to incidents of wilful ill-treatment by State agents to the mere payment of compensation, while not doing enough to prosecute and punish those responsible, it would be possible in some cases for agents of the State to abuse the rights of those within their control with virtual impunity, and the general legal prohibition of torture and inhuman 	11 800 Euro (non-pecuniary) 840 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
5§1					and degrading treatment, despite its fundamental importance, would be ineffective in practice. - Moreover, the Court reiterates that a civil award of damages is not sufficient to deprive an applicant of victim status as far as ill-treatment is concerned, in view of the obligation incumbent on States to investigate ill-treatment allegations on their own initiative.	
3 5§1 6§1	Inhuman and degrading treatment: Detention Medical assistance Conditions of detention	30.05.17 Apcov		Transdnistria, jurisdiction, detained, prison no. 2 Tiraspol, HIV, refusal to provide urgent dental treatment, CPT report	- The State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for human dignity, that the manner and method of the execution of the measure of deprivation of liberty do not subject him or her to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention and that, given the practical demands of imprisonment, his or her health and well-being are adequately secured. - Even though Article 3 of the Convention does not entitle a detained to be released “on compassionate grounds”, it has always interpreted the requirement to secure the health and well-being of detained, among other things, as an obligation on the part of the State to provide detained with the requisite medical assistance.	RM No violation RF Violation 40 000 Euro (non-pecuniary) 3 000 Euro (costs/expens)
	Inhuman and degrading treatment: Detention	17.10.17 Draci		Transdnistria, jurisdiction, Ukrainian, detained, commercial contracts, non-performance of the contract,	- The State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for human dignity, that the manner and method of the execution of the measure of deprivation of liberty do not subject him to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention.	RM No violation RF Violation

5§1	<p>Medical assistance</p> <p>Conditions of detention</p>			<p>detention, parasites, haemophages, hunger, lack of medical treatment, lack of natural light, detained in cells with persons who were ill with tuberculosis, CPT report</p>	<p>- The Court finds it established that the conditions of the applicant's detention amounted to inhuman and degrading treatment within the meaning of Article 3, in particular on account of the insufficient food that he received, the presence of parasitic insects leading to skin disease, and the failure to treat that disease, as well as his undisputed solitary confinement for a lengthy period in a cell without access to daylight or to basic facilities.</p>	<p>22 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>60 Euro (costs/expens)</p>
5§1 34	<p>Inhuman and degrading treatment:</p> <p>Detention</p> <p>Conditions of detention</p>	17.10.2017 Braga		<p>Transdnistria, jurisdiction, detained, Prison no. 2 Tiraspol, transfer, Hospital "Pruncul", 3rd degree disability, parasitic insects, tuberculosis, bad food</p>	<p>- The State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for human dignity, that the manner and method of the execution of the measure of deprivation of liberty do not subject him to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention.</p>	<p>RM Violation</p> <p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expenses)</p> <p>RF Violation</p> <p>9 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Conditions of detention	28.11.17 Bastovoi		Detained, overcrowding, 2.5-3.5 m ² , cold, lack of sink, running water, insufficient and inadequate food, no chair, lack of screen, unpleasant odour, lack of natural light, ventilation, 1 shower per week, 1 hour daily walk	- The Court notes that the remedy proposed by the State, specifically civil action of compensation against State, it is a simple compensatory remedy and which would not have allowed the applicant to improve his detention conditions. Additionally, the Court recalls that Article 46 of the Convention instructed the defendant State to establish remedies with preventive and compensatory effects, in fact, to guarantee an effective remedy for violations of the Convention resulting from improper conditions of detention.	8000 Euro (non-pecuniary) 650 Euro (costs/expens)
13						
3	Inhuman and degrading treatment: Ineffective investigation	15.05.18 Mereuță		Positive obligation, birthday quarrel, gunshots, serious injuries, leg amputation	- The Court reiterates that the obligation of the High Contracting Parties under Article 1 of the Convention to secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in the Convention, taken together with Article 3, requires States to take measures designed to ensure that individuals within their jurisdiction are not subjected to ill-treatment, including ill-treatment administered by private individuals. - Although Article 3 of the Convention, imposes an positive obligation on the State to establish a legal framework, especially effective criminal provisions, to ensure that individuals within their jurisdiction are not subjected to ill-treatment, including ill-treatment administered by private individuals. This framework must be supported by applying the relevant laws in practice when they are aware of an	7500 Euro (non-pecuniary)

					imminent risk of ill-treatment of an identified individual or when ill-treatment has already occurred, thereby affording protection to the victims and punishing those responsible for ill-treatment.	
3 5§3	Inhuman and degrading treatment: Detention Medical assistance	03.06.2018 Ceaicovschi		Detained, public procurement, 2 surgeries, 5 medical recommendations, administration refusal of hospital transfer	- The Court recalls that although Article 3 of the Convention cannot be construed as laying down a general obligation to release detained on health grounds, it nonetheless imposes an obligation on the State to protect the physical well-being of persons deprived of their liberty, for example by providing them with the requisite medical assistance.	10 000 Euro (non-pecuniary) 4 000 Euro (costs/expens)
3	Degrading treatment: Detention	29.05.2018 Goriunov		Detained, life imprisonment, handcuffs, sanction	- The State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for his human dignity and that the manner and method of the execution of the measure do not subject him to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention. - As regards measures of restraint such as handcuffing, these do not normally give rise to an issue under Article 3 of the Convention (“degrading treatment”) where the measure has been imposed in connection with lawful arrest or detention and does not entail use of force, or public exposure, exceeding what is reasonably considered necessary in the circumstances. In this regard, it is of importance for instance whether there is reason to believe that the person concerned would resist arrest or abscond, cause injury or damage or suppress evidence.	4 500 Euro (non-pecuniary) 650 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- While there was no truly public exposure of his handcuffing (since all those who saw the applicant were presumably either detained or worked in the prison), the Court cannot exclude that, especially for a detained sentenced to a lengthy term of imprisonment, his appearance and relationship with other inmates and even prison staff may be important to his own self-esteem. Therefore, any measure which diminishes such self-esteem or self-image in the eyes of others, especially when lasting for extended periods of time, must be considered as potentially “degrading”. The final determination of whether the measure did in fact have such an effect will depend on the overall circumstances – notably the reason for such treatment, its compliance with domestic law and its proportionality to the detainee’s misconduct.</p> <p>- More importantly, the Court notes the CPT’s recommendation that restraint measures should not be used systematically against life-sentenced prisoners (25th General Report, § 81.). It considers that they should only be undertaken as a proportionate reaction to a specific risk; furthermore, they should last only for the time strictly necessary to counter such a risk.</p>	
3	Domestic violence Ineffective investigation	29.05.2018 Dornean		Aggessed husband, fractures, medical report, positive obligation	<p>- It further reiterates that Article 1 of the Convention, taken in conjunction with Article 3, imposes on the States positive obligations to ensure that individuals within their jurisdiction are protected against all forms of ill-treatment prohibited under Article 3, including where such treatment is administered by private individuals.</p>	Violation under its procedural head

				<ul style="list-style-type: none"> - Furthermore, Article 3 requires that the authorities conduct an effective official investigation into the alleged ill-treatment even if such treatment has been inflicted by private individuals. - For the investigation to be regarded as “effective”, it should in principle be capable of leading to the establishment of the facts of the case and to the identification and punishment of those responsible. This is not an obligation of result, but one of means - The Court considers that, even if it is accepted that the applicant was partly responsible for any delay by refusing to submit his X-rays for re-examination, a duration of four and a half years because of the need to undertake what appears not to have been a complex investigation – the parties not having mentioned any complexity in their observations before the Court – is incompatible with the requirement of promptness inherent in the notion of an effective investigation under Article 3 of the Convention. - Moreover, the reasons for the annulment of the decisions to discontinue the investigation reveal serious shortcomings, such as a failure to question important witnesses (notably doctors who had seen the applicant after the incident of 27 December 2006) or to properly involve the applicant in the investigation by informing him of his right to pose questions to the medical experts. 	<p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>17 529 mdl (costs/expens)</p>
--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
3	Inhuman treatment: Detention Conditions of detention	29.05.2018 Pocasovschi and Minăilă		Transnistria, jurisdiction, detained, Prison no. 8, Tighina, disconnection from water and energy, "MRT" structures, civil action, 1266 Euro	<p>- The Court reiterates at the outset that Article 3 of the Convention enshrines one of the most fundamental values of democratic society. It prohibits in absolute terms torture or inhuman or degrading treatment or punishment, irrespective of the circumstances and the victim's behaviour. The Government's submission could raise the question whether a waiver of the right under Article 3 is possible, notwithstanding the absolute nature of the prohibition. However, even assuming that such a waiver might be possible, the circumstances of the present case do not permit the conclusion that there has been any valid waiver. Indeed, the applicants were deprived of their liberty, and thus within the power of the authorities. As the Court has held with respect to the waiver of certain procedural rights, a waiver must be of the applicant's own free will and must be established in an unequivocal manner and attended by minimum safeguards commensurate to its importance</p> <p>- The Court has no reason to depart from the domestic courts' assessment of the conditions of detention and finds, as did those courts, that prolonged detention in conditions where access to water, electricity, food, warmth and medication is severely limited amounts to inhuman treatment under Article 3 of the Convention.</p> <p>- Where, as in the present case, the victim status and therefore, the existence of a violation, is linked with the monetary redress afforded at domestic level, the Court's assessment necessarily involves comparison between the actual award and the amount that the Court would award in similar cases.</p>	<p>RM Violation</p> <p>1st applicant: 3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2d applicant: 1 800 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Jointly: 1 500 Euro (costs/expens)</p> <p>FR Inadmissible</p>

13					- In this connection, the Court notes that the domestic courts awarded the applicants the equivalent of EUR 1,266 in respect of the breach of Article 3. The Court considers that the sum awarded by the domestic courts is considerably below that generally awarded by the Court in cases in which it has found a violation of Article 3 in respect of the Republic of Moldova concerning conditions of detention, especially considering the particularly harsh conditions of the applicants' detention and the relatively long period during which they were held in such conditions	
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Conditions of detention	05.06.2018 Goremichin		Detained, prison 11, prison 13	-----	15 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
5§1 6§1 13						
3	Inhuman and degrading treatment: Detention Conditions of detention Ill-treatment	17.07.2018 Mangîr și alții		Transdnistria, jurisdiction, policemen, arrested. Tiraspol isolator, basement, lack of ventilation, overcrowding, CPT, special Reporter visit, Mangîr, contusion to the head	- The Court reiterates that the State must ensure that a person is detained in conditions which are compatible with respect for human dignity, that the manner and method of the execution of the measure of deprivation of liberty do not subject him or her to distress or hardship of an intensity exceeding the unavoidable level of suffering inherent in detention and that, given the practical demands of imprisonment, his or her health and well-being are adequately secured. - Where an individual is taken into police custody in good health but is found to be injured at the time	RM No violation FR Violation Mangîr: 25 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
5§1 13					of release, it is incumbent on the State to provide a plausible explanation of how those injuries were caused, failing which a clear issue arises under Article 3 of the Convention. In addition, where the events in issue lie wholly, or in large part, within the exclusive knowledge of the authorities, strong presumptions of fact will arise in respect of injuries occurring during such detention. The burden of proof is then on the Government to provide a satisfactory and convincing explanation by producing evidence establishing facts which cast doubt on the account of events given by the victim. In the absence of any such explanation, the Court can draw inferences which may be unfavourable for the Government. This is justified by the fact that persons in the hands of the police or a comparable authority are in a vulnerable position and the authorities are under a duty to protect them.	<p>Condrea: 20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Vasiliev: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Daţco: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Pohilă: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
5§3	<p>Inhuman treatment:</p> <p>Detention</p> <p>Conditions of detention</p>	23.10.2018 Secieru		<p>Detained, prison 13, fraud, overcrowding, Asian-type toilet, inseparable, inadequate nutrition, poor quality, one shower per week</p> <p>-----</p>		<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>

3	Degrading treatment: Detention Psychological ill-treatment Ineffective investigation	30.10.2018 O.R. and L.R.		7 April 2009, detention, police isolation, psychological intimidation, death threat, stripping, squatting in bare skin, police impunity, minimum punishment	<ul style="list-style-type: none"> - Article 3 of the Convention enshrines one of the most fundamental values of democratic society. Even in the most difficult circumstances, such as the fight against terrorism and organised crime, the Convention prohibits in absolute terms torture and inhuman or degrading treatment or punishment. - Ill-treatment that attains such a minimum level of severity usually involves actual bodily injury or intense physical or mental suffering. However, even in the absence of these aspects, where treatment humiliates or debases an individual, showing a lack of respect for or diminishing his or her human dignity, or arouses feelings of fear, anguish or inferiority capable of breaking an individual's psychological and physical resistance, it may be characterised as degrading and also fall within the prohibition set forth in Article 3. - It should also be pointed out that it may well suffice that the victim has been humiliated in his or her own eyes, even if not in the eyes of others. - Where an individual makes a credible assertion that he has suffered treatment infringing Article 3 at the hands of the police or other similar agents of the State, that provision, read in conjunction with the State's general duty under Article 1 of the Convention to "secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in ... [the] Convention", requires by implication that there should be an effective official investigation. As with an investigation under Article 2, such investigation should be capable of leading to the identification and punishment of those responsible. 	7 500 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expenses)
---	---	--------------------------------	--	--	---	---

1	2	3	4	5	6	7
					<p>Otherwise, the general legal prohibition of torture and inhuman and degrading treatment and punishment would, despite its fundamental importance, be ineffective in practice and it would be possible in some cases for agents of the State to abuse the rights of those within their control with virtual impunity.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Furthermore, the outcome of the investigations and of the ensuing criminal proceedings, including the sanction imposed as well as disciplinary measures taken, has been considered decisive. It is vital in ensuring that the deterrent effect of the judicial system in place and the significance of the role it is required to play in preventing violations of the prohibition of ill-treatment are not undermined. - By failing to react during the crucial first three months after the information about the alleged offence became known (23 April-23 July 2009), the authorities jeopardised the effectiveness of the investigation. - The Court concludes that in view of the late and superficial internal investigation, coupled with the failure to launch a proper criminal investigation until more than nine months after the information about the alleged offence had become known to the authorities, the investigation into the applicants' allegations has not been effective. 	

Article 5. Rights to liberty and security

5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	04.10.2005 Becciev	97, 102	Head of municipal company, embezzlement charges, detention for 3 and half months	<ul style="list-style-type: none"> - Arguments for and against release must not be “general and abstract”. - The Convention case-law has developed four basic acceptable reasons for detaining a person before judgment when that person is suspected of having committed an offence: the risk that the accused would fail to appear for trial; the risk that the accused, if released, would take action to prejudice the administration of justice or commit further offences or cause public disorder. 	<p>1 000 Euro (pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 200 Euro (costs/expens)</p>
5§4	Arbitrary refusal to hear a witness					
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	04.10.2005 Şarban	97	Secretary of the Chişinău Municipal Council, charged for abuse of power, detention, examination of <i>habeas corpus</i> request for 21 days	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that under the second limb of Article 5 § 3, a person charged with an offence must always be released pending trial unless the State can show that there are “relevant and sufficient” reasons to justify his continuing detention. - Moreover, the domestic courts “must examine all the facts arguing for or against the existence of a genuine requirement of public interest justifying, with due regard to the principle of the presumption of innocence, a departure from the rule of respect for individual liberty and set them out in their decisions on the applications for release”. - Note is taken of the fact that the courts had to decide on administrative issues such as the joining of related cases and forming a new court composition to deal with the joined cases, as well as to examine the challenge to a judge. However, such considerations should not have taken priority over reviewing the lawfulness of the applicant’s detention, in view of what was at stake for the applicant. 	<p>4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
5§4 3	Length of the examination of <i>habeas corpus</i>					

1	2	3	4	5	6	7
5§1 5§3 3 34	Illegal detention Lack of relevant and sufficient grounds for detention	11.07.2006 Boicenco	84, 98	Charged with fraud, detention after warrant expiry, inadmissibility of supervised release	- Both the first-instance court and the Court of Appeal, when ordering the applicant's detention and the prolongation thereof, have cited the relevant law, without showing the reasons why they considered to be well-founded the allegations that the applicant could obstruct the proceedings, abscond or re-offend. - Nor have they attempted to refute the arguments made by the applicant's defence.	40 000 Euro (non-pecuniary) 6 823 Euro (costs/expens)
5§1 3 6§1	Illegal detention Failure to respect the reasonable time of the proceedings	07.11.2006 Holomiov	84	Suspicion of abetting bribery, detention with no prolongation of the arrest warrant, omission of authorities to provide with proper medical care, failure to respect the reasonable time	- The Court reiterates that the "lawfulness" of detention under domestic law is the primary but not always decisive element. The Court must in addition be satisfied that detention during the period under consideration was compatible with the purpose of Article 5 § 1 which is to prevent persons from being deprived of their liberty in an arbitrary fashion. The Court must moreover ascertain whether domestic law itself is in conformity with the Convention, including the general principles expressed or implied therein.	25 000 Euro (non-pecuniary) 800 Euro (costs/expens)
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention Impossibility to discuss with the lawyer	13.03.2007 Castraveț	98	Detention for non-violent offence, declarative grounds for detention, lack of criminal records, glass wall, impossibility to handle acts, risk of discussion being overheard	- Justification for any period of detention, no matter how short, must be convincingly demonstrated by the authorities. - The reasons relied upon by the domestic courts in their decisions to remand the applicant in custody and to prolong his detention were limited to paraphrasing the reasons for detention provided for by the Code of Criminal Procedure, without explaining how they applied in the applicant's case.	2 500 Euro (non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)

5§4	to challenge remand detention				<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that an interference with the lawyer-client privilege and, thus, with a detainee's right to defence, does not necessarily require an actual interception or eavesdropping to have taken place. A genuine belief held on reasonable grounds that their discussion was being listened to might be sufficient, in the Court's view, to limit the effectiveness of the assistance which the lawyer could provide. Such a belief would inevitably inhibit a free discussion between lawyer and client and hamper the detained person's right effectively to challenge the lawfulness of his detention. - Visual supervision of the lawyer-client meetings would be sufficient for such purposes. - The impossibility for the applicant to discuss with his lawyers issues directly relevant to his defence and to challenging his remand detention, without being separated by a glass partition, affected his right to defence. 	
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention Interference with the right to	27.03.2007 Istratii and others	98	Three applicants charged with fraud, detention, glass wall, impossibility to handle acts, risk of discussion being overheard	<ul style="list-style-type: none"> - The domestic courts gave no consideration to any of the applicants' arguments in their decisions, even though they were obliged to consider such factors. - None of the courts prolonging the applicants' detention appears to have identified any exceptional circumstances requiring such a prolongation. It is, moreover, surprising that it was only on 29 April 2005 that a court ordered the applicant's release on grounds which had been invoked by them from the outset of their detention. This would appear to confirm that no 	Burcovschi: 4 000 Euro (non-pecuniary) Luţcan: 5 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
5§4 3	communication with the lawyer in conditions of confidentiality				proper consideration was given by the courts to the justification for the applicants' continued detention before that date.	Istratii: 6 000 Euro (non-pecuniary) Total: 4 000 Euro (costs/expens)
5§1	Illegal detention Lack of relevant and sufficient grounds to prolong detention	10.05.2007 Modârcă	98	Charged with abuse of power, remand detention, detention after expiry of the last court order for detention, house arrest, glass wall	<ul style="list-style-type: none"> - Although it is not always necessary that the procedure under Article 5 § 4 be attended by the same guarantees as those required under Article 6 of the Convention for criminal or civil litigation, it must have a judicial character and provide guarantees appropriate to the kind of deprivation of liberty in question. - The proceedings must be adversarial and must always ensure "equality of arms" between the parties. In case of a person whose detention falls within the ambit of Article 5 § 1(c) a hearing is required. - Furthermore, Article 5 § 4 requires that a person detained on remand be able to take proceedings at reasonable intervals to challenge the lawfulness of his detention. - The guarantees provided in Article 6 concerning access to a lawyer have been found to be applicable in <i>habeas corpus</i> proceedings. The Court held that it was essential not only that the individual concerned should have the opportunity to be heard in person but that he should also have the effective assistance of his lawyer. 	7 000 Euro (non-pecuniary) 1 800 Euro (costs/expens)

5§3 5§4 3	Interference with the right to communication with the lawyer in conditions of confidentiality				<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that it has previously held that confidential communication with one's lawyer is protected by the Convention as an important safeguard of one's right to defence. - The Court considers that an interference with the lawyer-client privilege and, thus, with a detainee's right to defense, does not necessarily require an actual interception or eavesdropping to have taken place. A genuine belief held on reasonable grounds that their discussion was being listened to might be sufficient, in the Court's view, to limit the effectiveness of the assistance which the lawyer could provide. Such a belief would inevitably inhibit a free discussion between lawyer and client and hamper the detained person's right effectively to challenge the lawfulness of his detention. - The security reasons invoked by the Government are not convincing as there is nothing in the file to confirm the existence of a security risk. Furthermore, in exceptional circumstances where supervision of lawyer-client meetings would be justified, visual supervision of those meetings would be sufficient for such purposes. 	
5§1	<p>Illegal detention</p> <p>Lack of relevant and sufficient grounds for detention</p>	23.10.2007 Stici	98	Suspected of murder, victim – son of the Speaker of Moldovan Parliament, remand detention, detention after the expiry of the last detention order	<ul style="list-style-type: none"> - The domestic courts limited themselves to paraphrasing the reasons for detention provided for by the Code of Criminal Procedure, without explaining how they applied in the applicant's case. The only exception was that they referred to the applicant's Romanian passport, which could have enabled him to abscond abroad, and his lack of a permanent job. However, the courts did not react in any way to the applicant's argument that both his Romanian and Moldovan passports could have 	<p>4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§3					<p>been seized by the authorities if they had decided that this was necessary to prevent his absconding and that alternative preventive measures existed, some of which (for example, house arrest) provided virtually the same guarantees against absconding as pre-trial detention.</p> <p>- Neither were any other factors in favour of the applicant's release examined, such as his appearance before the investigator at the latter's first request, despite an express requirement to do so under Article 176 (3) of the Code of Criminal Procedure and the applicant's reference to several <i>prima facie</i> relevant reasons against detention.</p>	
5§3	<p>Lack of relevant and sufficient grounds for detention</p> <p>Equality of arms</p>	23.10.2007 Țurcan and Țurcan	102	<p>Detention for suspicion of conspiring to attempt to take a bribe, lack of access to materials in the criminal file, arbitrary detention, refusal to hear witnesses</p>	<p>- The Court is particularly struck by the reasons for D.T.'s detention [...], namely that he refused to disclose to the prosecution the names of witnesses who could prove his innocence at trial. It considers that this not only cannot constitute a ground for detaining a person, but it is in breach of the accused's right to remain silent as guaranteed by Article 6 the Convention.</p> <p>- The Court notes with serious concern that despite the insufficiency of the initial reasons for detention and the lack of any new ones, D.T.'s detention was prolonged on numerous occasions, sometimes even when the domestic court did not have the materials of the case file in front of it. Nor did any of the courts envisage the possibility of applying alternative measures such as house arrest, despite being asked to do so by D.T. This, in addition to the lack of reasons for his detention, could cast doubt on the lawfulness of his detention as a whole.</p>	<p>D.Țurcan: 4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>V. Țurcan: 3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>

5§4					<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that C.N.'s statements were therefore an important element in determining whether V.T. had pressured her and thus needed to be detained again. The failure to hear evidence from her deprived the defence of its only chance of convincing the investigating judge of the absence of any reasons for his arrest. 	
5§1	<p>Lack of reasonable doubt that the applicant had committed the offence</p> <p>Lack of relevant and sufficient grounds for detention</p> <p>Detention for failure to pay the bail</p> <p>Equality of arms</p>	06.11.2007 Muşuc	98, 100, 104	<p>Chief executive officer of a company, leader of the opposition extra parliamentary party, charged with misappropriation of an office building, bail, lack of access to materials in the criminal file, communication with the lawyer through a glass wall</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The Court is not satisfied that the material put forward by the prosecuting authority and relied upon by the domestic courts to detain the applicant was sufficient to persuade an objective observer that the applicant may have committed the offence imputed to him. - The persistence of reasonable suspicion that the person arrested has committed an offence is a condition <i>sine qua non</i> for the lawfulness of the continued detention, but after a certain lapse of time it no longer suffices. - Article 5 § 3 of the Convention cannot be seen as authorising pre-trial detention unconditionally provided that it lasts no longer than a certain period. Justification for any period of detention, no matter how short, must be convincingly demonstrated by the authorities. - Insofar as bail is concerned, it may only be required as long as reasons justifying detention prevail. When such reasons do prevail, the amount of the bail must be "assessed principally in relation to the person concerned, his assets ... in other words to the degree of confidence that is possible that the prospect of loss of security in the event of his non-appearance at a trial will act as a sufficient deterrent to dispel any wish on his part to abscond". 	<p>9 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§3 5§4	Interference with the right to communication with the lawyer in conditions of confidentiality				- Equality of arms is not ensured if counsel is denied access to those documents in the investigation file which are essential in order to challenge effectively the lawfulness, in the sense of the Convention, of his client's detention. The concept of lawfulness of detention is not limited to compliance with the procedural requirements set out in domestic law but also concerns the reasonableness of the suspicion on which the arrest is grounded, the legitimacy of the purpose pursued by the arrest and the justification of the ensuing detention. The Court acknowledges the need for criminal investigations to be conducted efficiently, which may imply that part of the information collected during them is to be kept secret in order to prevent suspects from tampering with evidence and undermining the course of justice. However, this legitimate goal cannot be pursued at the expense of substantial restrictions on the rights of the defence. Therefore, information which is essential for the assessment of the lawfulness of a detention should be made available in an appropriate manner to the suspect's lawyer.	
5§1	Illegal and arbitrary detention in a psychiatric hospital	27.11.2007 David	88	The applicant died after lodging the application to the Court, found guilty of criticising the Soviet authorities, declared mentally unsound, forced treatment in a psychiatric	- In so far as the Government can be considered as claiming that, by agreeing to be hospitalised, the applicant waived his right to liberty, the Court reiterates that the fact that a person initially agreed to enter an institution does not prevent him or her from relying on Article 5 if he or she subsequently wishes to leave. Accordingly, the Court considers that the applicant's continued detention from the moment he expressed his wish to leave the hospital amounted to a "deprivation	4 000 Euro (non-pecuniary)

				<p>hospital, sentence quashed, acquitted in 1990, proceedings claiming compensation, committing for an agreed in-patient examination, refusal to leave the ward in which he was hospitalized</p>	<p>of liberty” within the meaning of Article 5 § 1 of the Convention.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that an individual cannot be considered to be “of unsound mind” for the purposes of Article 5 § 1 and deprived of his liberty unless the following three minimum conditions are satisfied: he must be reliably shown to be of unsound mind; the mental disorder must be of a kind or degree warranting compulsory confinement; and the validity of continued confinement depends upon the persistence of such a disorder. - It appears from the facts of this case that none of the above conditions was met in the applicant’s case. The court order of 14 March 2004 was aimed exclusively at establishing the applicant’s fitness to plead in civil proceedings he had filed against the State, and not to protect him or others. Accordingly, his forced detention from the moment in which he made it known that he wanted to leave the hospital was contrary to the very essence of the exception provided for in sub-paragraph (e) of Article 5 § 1 of the Convention. 	
5§1	Illegal detention	27.11.2007 Turcan	98, 102	<p>Charged with assisting in extorting a bribe, detention, health had worsened, detention after the case was transmitted to the court</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The Court finds, for the reasons given in the cases cited above, that the applicant’s detention pending trial after 20 February 2006, when the last court order for his detention expired, was not based on any legal provision. 	<p>9 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>
3						

1	2	3	4	5	6	7
5§3 3 13	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	13.11.2008 Malai	97, 100	Charged with unlawful fishing and misappropriation of seventy-three kilograms of fish, change of address, remand detention, applicant's / lawyer's absence from court hearing, arrest in a year after authorization of preventive measure	- The domestic courts, when ordering the applicant's detention, cited parts of the relevant law without showing the reasons why they considered the allegations that the applicant was liable to abscond or re-offend to be well-founded.	3 500 Euro (non-pecuniary) 1500 Euro – 850 Euro (costs/expens)
5§1	Illegal detention	10.03.2009 Paladi [GC]	84	Deputy mayor of Chişinău, charged in 3 criminal cases, detention, failure to provide primary medical assistance, worsening of health, 8 requests <i>habeas corpus</i> , disability, interim measures indicated by the ECtHR	- Interim measures are to be complied with as a matter of urgency. - It appears from the file in the present case that the Moldovan authorities were unaware of the alleged absence of a risk to the applicant's life and health at the time of the events and even much later. They did not inform the Court of any evidence they may have had raising doubts as to the applicant's state of health or the necessity of one treatment or another. In such circumstances, there was no explanation whatsoever at that moment in time for their failure to take immediate action aimed at complying with the interim measure and at reducing the presumed risk to the applicant. Such failure to comply is to be regarded as at least negligently allowing a situation to continue which,	2 080 Euro (pecuniary) 15 000 Euro (non-pecuniary) 7 000 Euro (costs/expens)

3 34					as far as was known at the material time, could have led to irreparable damage to the applicant and could thus have deprived the proceedings of their object. The fact that, ultimately, the risk did not materialise and that information obtained subsequently suggests that the risk may have been exaggerated does not alter the fact that the attitude and lack of action on the part of the authorities were incompatible with their obligations under Article 34 of the Convention.	
5§1	Illegal and arbitrary detention	07.04.2009 Hyde Park and others (nr. 4)	93, 105	NGO, protest, use of force at arrest, offending police officers and resisting arrest	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that the expressions “lawful” and “in accordance with a procedure prescribed by law” in Article 5 § 1 essentially refer back to national law and state the obligation to conform to the substantive and procedural rules thereof. However, the “lawfulness” of detention under domestic law is not always the decisive element. The Court must in addition be satisfied that detention during the period under consideration was compatible with the purpose of Article 5 § 1 of the Convention, which is to prevent persons from being deprived of their liberty in an arbitrary fashion. - The Court considers that the applicants’ detention on false charges that they had resisted arrest and insulted police officers cannot be considered “lawful” under Article 5 § 1 of the Convention. - As to the last ground of the applicants’ detention, that is their organising and holding an unauthorised demonstration, the Court notes that they had a valid court judgment authorising the assembly. Moreover, that judgment came into force immediately. The fact that the Municipality refused to comply with it did 	<p>Hyde Park: 4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p> <p>Brega: 3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Juraveli: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Cotelea: 2 500 Euro non-pecuniary)</p>

1	2	3	4	5	6	7
11					not dispense the police from the obligation to take it into consideration. These findings are consistent with the findings of the Court of Appeal which later finally dismissed the charges against the applicants under Articles 174 § 1. In such circumstances, the Court finds that the applicants' detention on this ground too cannot be considered "lawful" under Article 5 § 1 of the Convention.	<p>Galescu: 3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Vasilascu: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Dragan: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Lungu: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Hristea-Stan: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p>
5§1	<p>Illegal detention</p> <p>Lack of relevant and sufficient grounds for detention</p>	07.04.2009 Străisteanu and others	98	<p>Businessman, former member of the Moldovan Parliament, charged with car thefts, arrest warrant, court order of release, failure</p>	<p>- In the present case the domestic courts, when ordering the first applicant's detention, cited parts of the relevant law without showing the reasons why they considered the allegations that the applicant was liable to abscond or hinder the investigation to be well-founded.</p> <p>- The Court notes that the order of release of 18 August 2005 was not contested by the prosecutor and that</p>	<p>Gh. Străisteanu</p> <p>10 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>100 Euro (costs/expens)</p>

5§3 3 6§1 13+ 3 1 P1				by prosecutor to respect the order of release, detention in the absence of the arrest warrant	therefore it was valid. Instead of complying with it, the prosecutor attempted to circumvent it by applying to a different court and relying on an episode of the alleged offence committed by the applicant as a separate offence. Without giving any new reasons for detention that court ordered the applicant's continued detention. Moreover, after 29 August 2005, the applicant was held in detention without a detention warrant, in breach of Article 25 of the Constitution.	
5§1	<p>Illegal detention</p> <p>Certainty and foreseeability of law</p> <p>Lack of information on the grounds of detention and impugned charges</p> <p>Restriction to communicate with the lawyer</p>	15.12.2009 Leva	84, 92, 105	Farther and son, charged with large-scale fraud, arrest shown on the national television channel, glass wall, leave the country, refusal to extradite, criminal investigation suspended	<p>- The 'reasonableness' of the suspicion on which an arrest must be based forms an essential part of the safeguard against arbitrary arrest and detention which is laid down in Article 5 § 1 (c) of the Convention. Having a 'reasonable suspicion' presupposes the existence of facts or information which would satisfy an objective observer that the person concerned may have committed the offence. What may be regarded as 'reasonable' will however depend upon all the circumstances". While special circumstances may affect the extent to which the authorities can disclose information, even "the exigencies of dealing with terrorist crime cannot justify stretching the notion of 'reasonableness' to the point where the essence of the safeguard secured by Article 5 § 1 is impaired.</p> <p>- Where deprivation of liberty is concerned it is particularly important that the general principle of legal certainty be satisfied. It is therefore essential that the conditions for deprivation of liberty under domestic law</p>	For each applicant: 4 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
5§2 5§4					be clearly defined and that the law itself be foreseeable in its application, so that it meets the standard of “lawfulness” set by the Convention, a standard which requires that the law at issue be sufficiently precise to allow the person – with appropriate advice if need be – to foresee, to a degree that is reasonable in the circumstances, the consequences which a given action may entail.	
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	21.12.2010 Oprea	98	Head of an NGO, arrest for suspicion of having misappropriated funds	<ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that the domestic courts did not refer to any specific fact or document which supported the prosecutor’s allegation of a risk of absconding or interfering with the investigation. Moreover, the higher court, and subsequently another investigating judge, gave no consideration to any of these arguments in their decisions, apparently treating them as irrelevant to the question of the lawfulness of the applicant’s pre-trial detention, even though they were obliged to consider such factors under Article 176 § 3 of the Code of Criminal Procedure. - The courts limited themselves in their decisions to repeating in an abstract and formulaic way the formal grounds for detention provided by law. These grounds were cited without any attempt to show how they applied to the applicant’s case or on which specific facts the courts had relied when assessing the risks posed by the applicant. There was, moreover, no examination of alternative preventive measures such as house arrest or detention in a specialised medical institution, which would also have prevented any attempt by the applicant 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

3					to influence witnesses. It is also important to note that it was never argued that during the time when she was subjected to a non-custodial preventive measure the applicant had tried to abscond or interfere in any manner with the investigation. The courts failed to take this into account, just as they did not devote sufficient attention to her state of health, which was also relevant for the decision applying the preventive measure of arrest.	
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	08.02.2011 Ignatenco	98	Charged with misappropriation of assets, remand detention, 30 min. delay in examining the prosecutor's motion for detention, release, prohibition from leaving the city, criminal proceedings suspended	<ul style="list-style-type: none"> - The reasons relied upon by the domestic courts in their decisions to remand the applicant in custody and to prolong his detention were, for the most part, limited to paraphrasing the reasons for detention provided for by the Code of Criminal Procedure without explaining how they applied in the applicant's case. - The domestic courts failed adequately to deal with the applicant's submissions in support of his release. In particular, the domestic courts did not give sufficient consideration to the applicant's argument that he was unlikely to abscond as his wife was pregnant, apparently treating this argument as irrelevant to the lawfulness of his detention. - In this respect, the Court recalls that the risk of absconding has to be assessed in light of the factors relating to the person's character, his morals, home, occupation, assets, family ties and all kinds of links with the country in which he is prosecuted. In the present case, however, the domestic courts failed adequately to assess the applicant's ties with Moldova. It is true that the domestic courts considered whether the applicant 	<p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>had a permanent address in Moldova and that there was conflicting evidence on this issue. The Court recalls however that the mere absence of a fixed residence does not automatically give rise to a danger of flight.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Moreover, the Court notes that the domestic courts failed to deal with the applicant's argument that he was willing to give up his passport as an assurance that he would not leave the country. Similarly, no reference was made in the domestic courts' reasoning to any evidence in support of the finding that the applicant was likely to abscond to Transnistria. - The Court would remark with grave concern that reliance on its case-law before the domestic courts was thought to amount to an attempt to undermine the normal conduct of domestic proceedings. 	
5	Right to liberty and security	05.07.2011 Haritonov	87	Ukrainian national, serious offence, no permanent residence in Moldova, remand detention, delay in examination of the motion to remand detention, release, flee from Moldova, conviction	<ul style="list-style-type: none"> - The prompt release of the applicant in circumstances where he should have otherwise been kept in detention together with the express acknowledgement by the Court of Appeal of the wrongfulness of his detention afforded the applicant such redress that he can no longer be regarded as a victim. - The domestic courts, when ordering the applicant's detention, argued, <i>inter alia</i>, that the applicant might abscond. The Court agrees with the applicant that the reasons relied upon by the domestic courts to detain him in custody appear to be very brief. Nevertheless, the Court considers that, unlike in the other cases, the reasons were strong enough to warrant the applicant's detention. Indeed, unlike the applicants in the above cases, the applicant in the present case did not have 	Inadmissible complaint on Article 5

3					a permanent residence, a family or any other ties with Moldova. Moreover, the domestic courts' fear of the applicant's absconding appeared to have not been unreasonable, since after the applicant's release on 21 February 2007 he fled Moldova and has not returned to date.	
5§1	Illegal detention Amount of satisfaction for illegal detention	27.09.2011 Cristina Boicenco	104	Charged with theft, illegal detention for 11 days, absence of the minutes concerning detention, breach established by domestic courts, non-sufficient and inadequate satisfaction, status of victim	- Even though the period of detention - eleven days - may seem short, this amount is considerably lower than that granted by the Court in similar cases of violation of Article 5 of the Convention. The illegal detention of a person represents a total denial of the fundamental safeguards provided by Article 5 of the Convention and an extremely serious violation of this provision. The non-registration of data such as the date and time of the arrest, the place of detention, the name of the detained person and the reasons for the detention, as well as the identity of the responsible official person are a violation of the requirements regarding the lawfulness of detention and the very purpose of art. 5 of the Convention.	6 000 Euro (non-pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)
5§5						
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention Failure to hear a witness	24.01.2012 Feraru	98, 102	Businessman, arrest, administrative offence, insulting a police officer, defrauding, petty crime, detention order based on prosecutor's motion	- Using administrative arrest as a means of detaining and questioning a suspect in a criminal case is contrary to Article 5 of the Convention. It is also contrary to Moldovan law. However, it cannot be excluded that a person who is arrested for an administrative offence is identified, during such administrative detention, as the suspect of a crime, and that both the administrative detention and the subsequent detention within the framework of the criminal investigation be <i>bona fidae</i> .	7 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
5§4 3					<ul style="list-style-type: none"> - In their decisions, they limited themselves to repeating the formal grounds for detention provided by law in an abstract and stereotyped way. These grounds were cited without any attempt to show how they applied to the applicant's case. - The Court considers that the issue whether the applicant had indeed repaid the damage was relevant to an assessment of the risks of releasing the applicant or applying other non-custodial preventive measures, and therefore ultimately to the issue of the lawfulness of his continued detention pending trial. - However, the failure to properly deal with the applicant's lawyer's request to hear B. I. and to clarify the issue of repayment of the debt deprived the defence of its chance to convince the investigating judge of the absence of a particular risk in ordering the applicant's release rather than maintaining his detention. 	
5§4	Violation of the principles of the equality of arms and adversarial proceedings	22.04.2014 Tripăduș	101	Accused of unlawful exclusion from the list of business associates, expropriation, house search, arrest, lack of motivation, refusal to examine the evidence in the case file	<ul style="list-style-type: none"> - No justification was given by the competent authorities as to the refusal to allow the defence to have access to those documents and that the applicant was not able to adequately address the grounds invoked by the prosecutor to prolong the duration of his detention. As regards the authorization granted by the national authorities to the defence of the case after the criminal proceedings have been completed, it can not be regarded as a remedy for procedural deficiencies in the earlier stages of the proceedings. 	2 000 Euro (non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)

					- Knowing the injured party's arguments by the applicant and his lawyers would have given them a real opportunity to challenge the evidence on which the accusations against the applicant were based and thus to combat the argument of persistence of reasonable suspicion as to the commission of the offense.	
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	15.07.2014 Ninescu	98	Domestic search, detention, accusation of defrauding in particularly large proportions, preventive arrest 1 month 5 days, house arrest 5 months 6 days	<p>- In order to justify the applicant's deprivation of liberty, the national courts have invoked several grounds, most of which constitute paraphrases of the reasons for applying the preventive measures provided by the Code of Criminal Procedure, without explaining how they can be applied to the applicant.</p> <p>- The courts have not ruled on three of the applicant's arguments for his release, namely: that when he was preventively arrested, the prosecution lasted for more than a year, that he had presented himself to the criminal investigative body every time he has been summoned, that, for the proper conduct of the criminal proceedings, he has undertaken to make himself present at any appeal by the law enforcement bodies. The Court recalls that the danger of evasion must be appreciated in the context of factors relating to the personality of the applicant, namely his non-pecuniary values, his dwelling, his occupation, his possessions, family ties and all kinds of ties to the state in which he is being pursued. In the present case, the Court considers that the courts did not properly examine the links between the applicant and the Republic of Moldova. Although it is true that initially the courts have questioned whether the applicant had a permanent place of living and there was contradictory evidence in this respect, the Court recalls that the lack of a permanent place of living can not in itself constitute a danger of evasion.</p>	<p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	13.01.2015 Rimschi	96, 97	Accused of a serious offence, detention prolonged for many times on same grounds, detention pending criminal investigation and trial (more than 30 months)	- The reasons appear to have been limited to paraphrasing the reasons for detention provided for by the Code of Criminal Procedure, without explaining how they applied in the applicant's case. The courts did not explain why they believed that the applicant would abscond or re-offend, nor, did they explain how he could tamper with evidence or witnesses more than two years after the beginning of the proceedings. The automatic and blanket prolongation of the applicant's detention is further proved by the two last decisions of May and August 2011 in which the courts re-used the same text, simply changing the dates.	3 000 Euro (non-pecuniary)
5§4 5§5 3	Violation of the principles of the equality of arms Right to compensation for illegal detention	07.04.2015 Veretco	103, 104	Charged with child trafficking, detention, refuse to give access to the case file, change of the preventive measure	- According to the verbatim record of the hearing of 30 November 2012 the applicant's lawyer explicitly asked for access to the part of the investigation file submitted by the prosecutor to the court to decide on the application for detention. The Court notes that no reasons were given by the district court or by the appellate court for withholding this information, and that the applicant was unable to challenge properly the reasons for his detention.	9 800 Euro (non-pecuniary) 650 Euro (costs/expens)
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	26.01.2016 Balakin		Detention, serious offence, excessive length of pre-trial detention, lack of relevant and	- The Court reiterates that Article 5 of the Convention belongs in the first rank of the fundamental rights that protect the physical security of an individual and as such its importance is paramount. Its key purpose is to prevent arbitrary or unjustified deprivations of liberty.	The applicant did not submit a claim for just satisfaction

				<p>sufficient grounds for pre-trial detention</p> <ul style="list-style-type: none"> - The presumption is in favour of release. As established in <i>Neumeister v. Austria</i>, the second limb of Article 5 § 3 does not offer judicial authorities a choice between bringing an accused to trial within a reasonable time or granting him provisional release pending trial. Until conviction, he must be presumed innocent, and the purpose of the provision under consideration is essentially to require his provisional release once his continuing detention ceases to be reasonable. - The persistence of a reasonable suspicion that the person arrested has committed an offence is a condition <i>sine qua non</i> for the lawfulness of the continued detention, but after a certain period has elapsed it no longer suffices. In such cases, the Court must establish whether the other grounds given by the judicial authorities continued to justify the deprivation of liberty. Where such grounds were “relevant” and “sufficient”, the Court must also ascertain whether the competent national authorities displayed “special diligence” in the conduct of the proceedings. - A person charged with an offence must always be released pending trial unless the State can show that there are “relevant and sufficient” reasons to justify the continued detention. - Article 5 § 3 of the Convention cannot be seen as authorising pre-trial detention unconditionally provided that it lasts no longer than a certain period. Justification for any period of detention, no matter how short, must be convincingly demonstrated by the authorities. 	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Turning to the facts of the present case, the Court notes that the applicant was repeatedly detained on the basis of the same reasons each time for more than twenty-nine months. The reasons appear to have been limited to paraphrasing the reasons for detention provided for by the Code of Criminal Procedure, without explaining how they applied in the applicant's case. The courts did not explain why they believed that the applicant would abscond or re-offend, nor did they explain how he could tamper with evidence or witnesses more than two years after the beginning of the proceedings. The automatic and blanket prolongation of the applicant's detention is further proved by the two last decisions of May and August 2011 in which the courts re-used the same text, simply changing the dates. The foregoing considerations are sufficient to enable the Court to conclude that the applicant's remand detention for more than twenty-nine months was excessively long and was not based on reasonable and sufficient reasons. There has accordingly been a violation of Article 5 § 3 of the Convention.</p>	
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	16.02.2016 Caracet		Armed robbery, detention, preventive arrest, excessive length of pre-trial detention, lack of relevant and sufficient grounds for detention	<p>- The Court recalls that Article 5 of the Convention enshrines a fundamental human right: the protection of the individual against arbitrary violations by the State of his freedom. Paragraph 3 of this provision governs that pre-trial detention before trial does not exceed a reasonable period and that the competent judicial authorities examine in a regular manner the existence of the "relevant" and "sufficient" grounds that justify the deprivation of liberty.</p>	12 000 Euro (non-pecuniary) 1 160 Euro (costs/expens)

					<ul style="list-style-type: none"> - The Court also reaffirms that the reasonableness of the length of detention is not subject to an abstract assessment and that Article 5 § 3 of the Convention cannot be interpreted as authorizing pre-trial detention on the sole condition that it does not exceed a certain minimum period. Authorities have to show to a convincing extent that each period of detention, how short it is, is justified. - Moreover, the Court reiterates that there is a presumption in favour of liberation. Consequently, the national courts are primarily responsible for supervising whether, in one case, the pre-trial detention of an accused does not exceed a reasonable period of time. To that end, taking into account the principle of the presumption of innocence, all circumstances capable of admitting or rejecting a requirement of public interest justifying a derogation from the rule laid down in Article 5 of the Convention and to take into account in their decisions the requests for release. - In this respect, the reasons for or against the release should not be general and abstract but based on actual facts and on the applicant's personal circumstances justifying his detention. - The Court also reiterates that in its case-law there are four fundamental reasons that can justify the provisional detention of a person accused of committing an offense: the risk that the suspect may escape, that once he is released, it may impede the proper conduct of justice, not to commit new offenses or to disrupt public order. - Where the reasons are "relevant" and "sufficient", the Court will examine whether the competent national authorities have demonstrated "special diligence" during the procedure. 	
--	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
3					<ul style="list-style-type: none"> - The Court remembers that the “collective” prolongation of provisional detention is in itself incompatible with the guarantees provided by Article 5 § 3 of the Convention, in so far as this practice does not take into account the particular circumstances of each person in the case. - In addition, the Court notes that it does not appear that, during the period under consideration, the national courts had wished to apply other preventive measures that would have enabled them to ensure the applicant’s presence in the proceedings. 	
5§1	<p>Illegal detention</p> <p>Tribunal established by law</p>	23.02.2016 Mozer [GC]		<p>Transdniestrian region, jurisdiction, defrauding, arrest, Transdniestrian court, conviction</p>	<ul style="list-style-type: none"> - With reference to the above general principles established in its case-law, the Court considers that the primary concern must always be for Convention rights to be effectively protected throughout the territory of all Contracting Parties, even if a part of that territory is under the effective control of another Contracting Party. - Accordingly, it cannot automatically regard as unlawful, for the limited purposes of the Convention, the decisions taken by the courts of an unrecognised entity purely because of the latter’s unlawful nature and the fact that it is not internationally recognised. - In line with this rationale the Court finds it already established in its case-law that the decisions taken by the courts of unrecognised entities, including decisions taken by their criminal courts, may be considered “lawful” for the purposes of the Convention provided that they fulfil certain conditions. This does not in any way imply any recognition of that entity’s ambitions for independence. 	<p>Republic of Moldova No violation</p> <p>Russian Federation Violation</p> <p>5 000 Euro (pecuniary)</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (costs/expens)</p>

					<p>- At the same time, the Court has long held that “[t]he Convention is intended to guarantee not rights that are theoretical or illusory but rights that are practical and effective”. It is insufficient to declare that the Convention rights are protected on a certain territory – the Court must be satisfied that such protection is also effective. A primary role in ensuring that such rights are observed is assigned to the domestic courts, which must offer guarantees of independence and impartiality and fairness of proceedings.</p> <p>- Consequently, when assessing whether the courts of an unrecognised entity satisfy the test established in <i>Ilaşcu and others</i>, namely whether they form “part of a judicial system operating on a ‘constitutional and legal basis’ ... compatible with the Convention”, the Court will attach weight to the question whether they can be regarded as independent and impartial and are operating on the basis of the rule of law.</p> <p>- In verifying whether the “MRT courts” which ordered the applicant’s detention, namely the “Tiraspol People’s Court” and the “MRT Supreme Court” satisfy the above criteria, the Court must start from the findings made in its previous case-law concerning this unrecognised entity. In <i>Ilaşcu and others</i>, referring to “the patently arbitrary nature of the circumstances in which the applicants were tried and convicted” in 1993, the Court found that the “Supreme Court of the MRT” “belongs to a system which can hardly be said to function on a constitutional and legal basis reflecting a judicial tradition compatible with the Convention”. At the same time, it cannot be excluded that the situation has evolved since that judgment was</p>	
--	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>rendered in 2004. This makes it necessary to verify whether what was established in <i>Ilașcu and others</i> with respect to the “MRT courts” before the Republic of Moldova and the Russian Federation became Parties to the Convention in 1997 and 1998 respectively continues to be valid in the present case.</p> <ul style="list-style-type: none"> - In the Court’s view, it is in the first place for the Contracting Party which has effective control over the unrecognised entity in issue to show that its courts form “part of a judicial system operating on a constitutional and legal basis reflecting a judicial tradition compatible with the Convention”. As the Court has already established, in the case of the “MRT” it is Russia which has such effective control. To date, the Russian Government have not submitted to the Court any information on the organisation of the “MRT courts” which would enable it to assess whether they fulfil the above requirement. Nor have they submitted any details of the “MRT” law which served as a basis for the applicant’s detention. Furthermore, the Court notes the scarcity of official sources of information concerning the legal and court system in the “MRT”, a fact which makes it difficult to obtain a clear picture of the applicable laws. Consequently, the Court is not in a position to verify whether the “MRT courts” and their practice fulfil the requirements mentioned above. - There is also no basis for assuming that there is a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention in the region, similar to the one in the remainder of the Republic of Moldova. The division of 	

					<p>the Moldovan and “MRT” judicial systems took place in 1990, well before Moldova joined the Council of Europe in 1995. Moreover, Moldovan law was subjected to a thorough analysis when it requested membership of the Council of Europe, with amendments proposed to ensure compatibility with the Convention, which Moldova finally ratified in 1997. No such analysis was made of the “MRT legal system”, which was thus never part of a system reflecting a judicial tradition considered compatible with Convention principles before the split into separate judicial systems occurred in 1990.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court also considers that the conclusions reached above are reinforced by the circumstances in which the applicant in the present case was arrested and his detention was ordered and extended, as well as by the case-law referred to by the applicant and the various media reports which raise concerns about the independence and quality of the “MRT courts”. - In sum, the Court concludes that its findings in <i>Ilaşcu and others</i> are still valid with respect to the period of time covered by the present case. It therefore finds that the “MRT courts” and, by implication, any other “MRT authority”, could not order the applicant’s “lawful arrest or detention” within the meaning of Article 5 § 1 (c) of the Convention. Accordingly, the applicant’s detention based on the orders of the “MRT courts” was unlawful for the purposes of that provision. - The Court notes that there is no evidence that persons acting on behalf of the Russian Federation directly participated in the measures taken against the applicant. 	
--	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
3 8 9 13+ 3 8 and 9					<p>- Nevertheless, the Court has established that Russia exercised effective control over the “MRT” during the period in question. In the light of this conclusion, and in accordance with the Court’s case-law, it is not necessary to determine whether or not Russia exercises detailed control over the policies and actions of the subordinate local administration. By virtue of its continued military, economic and political support for the “MRT”, which could not otherwise survive, Russia’s responsibility under the Convention is engaged as regards the violation of the applicant’s rights.</p> <p>- In conclusion, and having found that the applicant’s detention was unlawful under Article 5 § 1 of the Convention, the Court holds that there has been a violation of that provision by the Russian Federation.</p>	
5§1	<p>Illegal detention</p> <p>Certainty and foreseeability of law</p>	15.03.2016 Savca		<p>High-ranking police officer, smuggling of heroin, detention, found guilty of having committed other offences than that for which he had been put in remand detention, fresh examination, Article 25 (4) of the Constitution</p>	<p>- The Court reiterates that the “lawfulness” of detention under domestic law is the primary element to be considered, but is not always decisive. The Court must, in addition, be satisfied that the detention during the period under consideration was compatible with the purpose of Article 5 § 1, which is to prevent persons from being deprived of their liberty in an arbitrary fashion. The Court must moreover ascertain whether the domestic legislation itself is consistent with the Convention, including the general principles expressed or implied therein.</p> <p>- On this last point, the Court stresses that where deprivation of liberty is concerned, it is particularly important that the general principle of legal certainty</p>	12 000 Euro (non-pecuniary)

3					<p>be satisfied. It is therefore essential that the conditions for deprivation of liberty under domestic law be clearly defined and that the law itself be foreseeable in its application, so that it meets the standard of “lawfulness” set by the Convention, a standard which requires that the law at issue be sufficiently precise to allow the person – if need be, with appropriate advice – to foresee, to a degree that is reasonable in the circumstances, the consequences which a given action may entail.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that it is primarily for the national authorities, above all the courts, to resolve problems of interpretation concerning domestic legislation, the Court’s role being confined to determining whether or not the effects of that interpretation are compatible with the Convention. - That said, and given the clear wording of Article 25(4) of the Constitution as regards the maximum duration of the remand detention, the Court considers that the legislation on the basis of which the applicant was detained on remand for a period of over eighteen months was not sufficiently clear and foreseeable in its application and thus did not meet the requirement of “lawfulness”. It must be stressed, however, that this conclusion should not be understood as an obligation for the States to impose any particular time-limits on the duration of the remand detention. 	
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	05.07.2016 Buzadji [GC]	93	CEO of a company, accused of unsuccessful attempt to commit a fraud,	<ul style="list-style-type: none"> - The period to be taken into consideration for the assessment of the reasonableness of the detention under the second limb begins when the person is deprived of his or her liberty. As from that same moment, the person concerned also has a right under the first limb of 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>4 837 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
				<p>cooperating, detention after ten months of the investigation, house arrest for 7 and half months, abstract and stereotyped reasons to extend detention</p>	<p>paragraph 3 to be brought “promptly before a judge or other officer authorised by law to exercise judicial power” offering the requisite guarantees of independence from the executive and the parties. The provision includes a procedural requirement on the “judge or other officer authorised by law” to hear the individual brought before him or her in person, and a substantive requirement on the same officer to review the circumstances militating for or against detention, <i>i.e.</i> whether there are reasons to justify detention and of ordering release if there are no such reasons.</p> <ul style="list-style-type: none"> - House arrest is also considered as deprivation of liberty under the relevant national law. - Even assuming that the applicant may be considered to have consented to be placed under house arrest, cannot be equated to release from detention, as argued by the Government. Nor could it, as the Government appear to suggest, be viewed as a form of reparation complying with the requirement under Article 5 § 5 to afford a right to compensation. - It is true that in most cases house arrest implies fewer restrictions and a lesser degree of suffering or inconvenience for the detainee than ordinary detention in prison. That is the case because detention in custody requires integrating the individual into a new and sometimes hostile environment, sharing of activities and resources with other inmates, observing discipline and being subjected to supervision of varying degrees by the authorities twenty-four hours a day. [...] Therefore, when faced with a choice between imprisonment in a detention facility and house arrest, as in the present case, most individuals would normally opt for the latter. 	

					- As in the case of the initial detention order, no assessment was made by the courts of the applicant's character, his morals, his assets and links with the country and his behaviour during the first ten months of the criminal investigation.	
5§1	Illegal detention Arbitrary international arrest warrant	02.05.2017 Vasiliciuc		Chisinau International airport, jewellery, seizure, criminal investigation, attempted smuggling of jewellery, international arrest warrant, <i>habeas corpus</i> , Greece, arrest, rejecting of extradition request	- The Court recalls that Article 5 of the Convention is, together with Articles 2, 3 and 4, in the first rank of the fundamental rights that protect the physical security of the individual. Its key purpose is to prevent arbitrary or unjustified deprivations of liberty. - No deprivation of liberty is compatible with the Convention unless it is lawful. The expressions "lawful" and "in accordance with a procedure prescribed by law" in Article 5 § 1 of the Convention essentially refer back to national law and state the obligation to conform to the substantive and procedural rules thereof. Although it is in the first place for the national authorities, notably the courts, to interpret and apply domestic law, under Article 5 § 1 failure to comply with domestic law entails a breach of the Convention and the Court can and should review whether this law has been complied with. A period of detention is, in principle, "lawful" if it is based on a court order. Even flaws in the detention order do not necessarily render the underlying period of detention unlawful within the meaning of Article 5 § 1. - Compliance with national law is not, however, sufficient: Article 5 § 1 of the Convention requires in addition that any deprivation of liberty should be in	3 000 Euro (non-pecuniary) 890 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>keeping with the purpose of protecting the individual from arbitrariness. It is a fundamental principle that no detention which is arbitrary can be compatible with Article 5 § 1 and the notion of “arbitrariness” in Article 5 § 1 extends beyond lack of conformity with national law, so that a deprivation of liberty may be lawful in terms of domestic law but still arbitrary and thus contrary to the Convention.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that where such an important issue as the right to liberty is at stake, it is incumbent on the domestic authorities to convincingly demonstrate that detention was necessary. Where the authorities order the detention of an individual pending trial on the grounds of his or her failure to appear before them when summoned, they should make sure that the individual in question had been given adequate notice and sufficient time to comply and take reasonable steps to verify that he or she has in fact absconded. - In her <i>habeas corpus</i> application the applicant argued that she had not been summoned to present herself before the prosecutors and that she undertook to appear before them and give up her passport. The refusal of the domestic courts to check the applicant’s submissions about improper summoning and to give her a chance to appear before the authorities has persuaded the Court that the applicant’s detention cannot be considered necessary and devoid of arbitrariness under Article 5 § 1 (c) of the Convention. 	

<p>5§1</p> <p>3 8 13 34 1 P1</p>	<p>Illegal detention</p>	<p>09.05.2017 Eriomenco</p>		<p>Transnistrian region, jurisdiction, manager of enterprise, defrauding, criminal case, illegal detention, search, freeze of assets</p>	<p>- The Court recalls its well-established case-law on Article 5 § 1 of the Convention, according to which any deprivation of liberty should not only fall within one of the exceptions provided for in subparagraphs a) to f) but also be “according to law”. By the “lawfulness” of detention, which also implies the application of “legal means”, the Convention mainly refers to national law and provides for the deprivation of liberty to be made in accordance with the substantive and procedural rules laid down in national law. This expression requires that any arrest or detention be based on a legal basis in national law; it also affects the quality of the law, which must be compatible with the principles of the rule of law, a concept inherent in all articles of the Convention.</p> <p>- In the case of <i>Mozer</i>, the Court considered that the judicial system of the “MRT” was not a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention since 2010. Therefore, neither the “MRT” or, implicitly, any other authority of the “MRT” could order that the Applicant in this case be “arrested and detained according to law” within the meaning of Article 5 § 1 (c) of the Convention and therefore the applicant’s arrest, which was based on an ordinance issued by the “MRT” courts, was not lawful for the purposes of that provision.</p> <p>- In the absence of any new relevant information to the contrary, the Court considers that the findings of the <i>Mozer</i> judgment referred to in the preceding paragraph remain valid for the period covered by the case. Therefore, the Court considers that in this case there has been a violation of Article 5 § 1 of the Convention.</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>119755 Euro (pecuniary)</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
--	--------------------------	---------------------------------	--	--	---	---

1	2	3	4	5	6	7
5§1	Illegal detention	16.05.2017 Gumeniuc		Administrative fine of 60 MDL for speeding, bailiff, fine converted into administrative detention, heart attack, summons	<p>- The Court reiterates that Article 5 of the Convention is, together with Articles 2, 3 and 4, in the first rank of the fundamental rights that protect the physical security of the individual. Its key purpose is to prevent arbitrary or unjustified deprivations of liberty.</p> <p>- While the first sentence of Article 5 § 1 of the Convention contains a general declaration of the right to liberty and security of person, the second sentence sets out an exhaustive list of six exceptions to the right to liberty, namely six ways in which detention may legitimately be imposed. Those exceptions are set out in sub-paragraphs (a) to (f) and no deprivation of liberty can be compatible with Article 5 § 1 unless it falls within the scope of any of those exceptions.</p> <p>- It is to be reiterated that the requirement of Article 5 § 1 (a) that a person be lawfully detained after “conviction by a competent court” does not imply that the Court has to subject the proceedings leading to that conviction to comprehensive scrutiny and verify whether they fully complied with all the requirements of Article 6 of the Convention.</p> <p>- However, if a “conviction” is the result of proceedings which were a “flagrant denial of justice”, that is to say, were “manifestly contrary to the provisions of Article 6 or the principles embodied therein”, the resulting deprivation of liberty would not be justified under Article 5 § 1 (a) of the Convention.</p> <p>- In such circumstances, the Court considers that since the applicant’s conviction was in flagrant breach of the guarantees of a fair trial, the subsequent detention must be regarded as arbitrary and therefore not “lawful detention” justifiable under Article 5 § 1 (a).</p>	<p>1 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

5§1	Illegal detention	30.05.2017 Apcov		Transdnestrian region, jurisdiction, detained, Tiraspol colony no. 2, HIV, refusal to provide urgent dental treatment	<p>- The Court reiterates that it is well established in its case-law on Article 5 § 1 that any deprivation of liberty must not only be based on one of the exceptions listed in sub-paragraphs (a) to (f) but must also be “lawful”.</p> <p>- Where the “lawfulness” of detention is in issue, including the question whether “a procedure prescribed by law” has been followed, the Convention refers essentially to national law and lays down the obligation to conform to the substantive and procedural rules of national law. This primarily requires any arrest or detention to have a legal basis in domestic law; it also relates to the quality of the law, requiring it to be compatible with the rule of law, a concept inherent in all the Articles of the Convention.</p> <p>- The Court reiterates that in <i>Mozer</i> it held that the judicial system of the “MRT” was not a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention. For this reason it held that the “MRT” courts and, by implication, any other “MRT” authority, could not order the applicant’s “lawful” arrest or detention within the meaning of Article 5 § 1 of the Convention.</p>	<p>Republic of Moldova No violation</p> <p>Russian Federation Violation</p> <p>40 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expenses)</p>
6§1 3						
	Illegal detention	30.05.2017 Vardanean		Transdnestrian region, jurisdiction, journalist, detention, charges of treason and/ or espionage, conviction, pressure from international institutions, pardon, Transdnestrian intelligence service	<p>- It is well established in its case-law on Article 5 § 1 that any deprivation of liberty must not only be based on one of the exceptions listed in sub-paragraphs (a) to (f) but must also be “lawful”. Where the “lawfulness” of detention is in issue, including the question whether “a procedure prescribed by law” has been followed, the Convention refers essentially to national law and lays down the obligation to conform to the substantive and procedural rules of national law. This primarily requires any arrest or detention to have a legal basis in domestic law; it also relates to the quality of the law, requiring it to</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>Ernest Vardanean 30 000 Euro (non-pecuniary)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>be compatible with the rule of law, a concept inherent in all the Articles of the Convention.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that in <i>Mozer</i> it held that the “judicial system” of the “MRT” was not a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention. For this reason, it held that the “MRT” courts – and, by implication, any other “MRT” authority – could not order the applicant’s “lawful” arrest or detention within the meaning of Article 5 § 1 of the Convention. - In the absence of any new and pertinent information proving the contrary, the Court considers that the conclusion reached in <i>Mozer</i> is valid in the present case too. Moreover, in the light of the above findings in <i>Mozer</i>, the Court considers that not only could the “MRT” courts not order the applicant’s lawful detention for the purposes of Article 5 § 1 of the Convention, but also, by implication, they could not qualify as an “independent tribunal established by law” for the purposes of Article 6 § 1 of the Convention. 	<p>Irina Vardanean 7 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Jointly: 4 000 Euro (costs/expens)</p>
5§1	Unreasonable compensation	30.05.2017 Greco		<p>Detention for 10 hours, ill-treatment, civil claim for damages, finding of violation at the domestic level of Articles 3, 5, 6 and 13, 3200 euros just satisfaction</p>	<ul style="list-style-type: none"> - There is no doubt and is not disputed by the parties that the applicant has suffered a violation of its rights guaranteed by Article 3 (substantive and procedural limbs) and Article 5 § 1 of the Convention. In this regard, the Court sees no reason to depart from the decision of the national courts, which acknowledged the violation of these provisions. The Court shares this view and does not consider it necessary to re-examine the substance of those complaints. The Court also notes that the national courts granted the applicant compensation 	<p>11 800 Euro (non-pecuniary)</p> <p>840 Euro (costs/expens)</p>

3					<p>for non-pecuniary damage and considers that the main issue is whether the satisfaction was proportionate to the damage suffered by the applicant.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that the Supreme Court awarded the applicant the equivalent of 3 200 Euro for non-pecuniary damage. Considering the illegal detention contrary to Article 5 § 1 of the Convention and the ill-treatment to which the applicant has been subjected by the police, it is far below the amounts granted by the Court in cases where only Article 3 has been found to be violated (see, for example, <i>Cazanbaev</i>, no. 32510/09, 19 January 2016, where the Court awarded the applicant EUR 12 000 in respect of ill-treatment by the police, see also <i>Sochichiu</i>, no 28698/09, 15 May 2012, where the Court of Justice granted 15 000 Euro to the applicant, who was ill-treated during detention). Moreover, the Court reiterates that the granting of civil damages is not sufficient to deprive an applicant of the status of victim as regards ill-treatment, given the obligation on States to investigate allegations of ill-treatment on their own initiative. - In view of the above, the Court considers that the applicant can still claim to be the victim of a violation of Articles 3 and 5 § 1 of the Convention. - The Court also finds that there has been a violation of Article 3 and Article 5 § 1 of the Convention, resulting from the applicant's unlawful detention on 22 February 2002, the police ill-treatment and the lack of proper investigation of the complaint of ill-treatment. 	
---	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
5§1	Illegal detention	30.05.2017 Soyma		Transnistrian region, jurisdiction, son, Ukrainian, conviction by the MRT authorities, detained, transfer to Ukraine, refuse, suicide	<p>- Where the “lawfulness” of detention is in issue, including the question whether “a procedure prescribed by law” has been followed, the Convention refers essentially to national law and lays down the obligation to conform to the substantive and procedural rules of national law. This primarily requires any arrest or detention to have a legal basis in domestic law; it also relates to the quality of the law, requiring it to be compatible with the rule of law, a concept inherent in all the Articles of the Convention.</p> <p>- The Court reiterates that in <i>Mozer</i> it held that the judicial system of the “MRT” was not a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention. For that reason it held that the “MRT” courts and, by implication, any other “MRT” authority, could not order the applicant’s “lawful” arrest or detention, within the meaning of Article 5 § 1 of the Convention.</p>	<p>RM No violation</p> <p>Ukraine Inadmissible</p> <p>RF Violation</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>
5§1 3	Illegal detention	17.10.2017 Draci		Transnistrian region, jurisdiction, Ukrainian, detained, commercial contracts, non-execution of contract, lack of medical treatment, no access to daylight, co-detained persons ill with tuberculosis, conviction, amnesty	<p>- The Court reiterates that in <i>Mozer</i> it held that the judicial system of the “MRT” was not a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention. For that reason it held that the “MRT” courts and, by implication, any other “MRT” authority, could not order the applicant’s “lawful” arrest or detention, within the meaning of Article 5 § 1 of the Convention.</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>22 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>60 Euro (costs/expens)</p>

5§1 3 34	Illegal detention	17.10.2017 Braga		Transnistrian region, detention, charged with fraud and incitement to bribery, conviction, Tiraspol Prison no. 2, transfer, Pruncul Prison Hospital, category 3 disability, amnesty	<p>- The Court accepts that, despite having complete control over the applicant during his detention in the Republic of Moldova, the Moldovan authorities did not prevent his transfer back to the "MRT", thus placing him back in conditions of detention incompatible with Article 3 of the Convention. The Court therefore concludes that the Republic of Moldova did not fulfil its obligation to ensure respect for the applicant's rights.</p> <p>- The Court finds that detention by the Moldovan authorities on the basis of a conviction by an "MRT" court or of any other decision of an "MRT" authority, as well as the transfer to any authority in order to be detained on the basis of decisions taken by various "MRT" authorities, has no legal basis. For the same reasons as those given in respect of the complaint under Article 3 of the, it finds that there has been a breach of Article 5 § 1 in respect of the applicant's deprivation of liberty during the second and third periods of detention mentioned in the preceding paragraph, for which the Republic of Moldova is responsible.</p>	<p>RM Violation</p> <p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expenses)</p> <p>RF Violation</p> <p>9 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expenses)</p>
5§1	Illegal detention Failure to observe a time-limit provided for the exercise of a procedural right	12.12.2017 Ialamov		Charge of murder and several counts of theft, detention, arrest on remand, request to extend the period of pre-trial detention of an accused lodged later than five days before expiry of the detention period	<p>- Turning to the facts of the present case, the Court notes that under Article 186 § 6 of the Code of Criminal Procedure, a prosecutor is bound to lodge an application for the prolongation of an ongoing detention at the latest five days before the expiry of the current period of detention. It is the Government's case that time-limit is optional and that failure to observe it cannot lead to a detainee's release. However, that interpretation appears to be contrary to Article 230 § 2 of the Code of Criminal Procedure, which states in clear terms that failure to observe a time-limit provided for the exercise</p>	<p>4 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 305 Euro (costs/expenses)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>of a procedural right causes the loss of that procedural right and the nullity of the acts effected in breach of the time-limit. Moreover, the explanatory judgment of the Plenary Supreme Court of Justice states that a detainee must be released upon the expiry of his or her period of detention if the prosecutor fails to observe the five-day time-limit for lodging an application for its prolongation. While this interpretation was given after the events, there is nothing to support the Government's contention that the provision contained in Article 186 § 6 was optional.</p> <p>- It follows from the above that upholding the prosecutor's application for extending the applicant's detention was contrary to the domestic law and that the detention ordered as a result of that decision was not lawful under domestic law.</p>	
5§1	<p>Illegal detention</p> <p>Equality of arms</p>	15.05.2018 Paşa	Detention, trafficking in human beings, rectification of the date on the validity of the applicant's order for remand in custody		<p>- It is undisputed among the parties that the applicant's detention between 6 and 16 March 2011 was not in accordance with the domestic law. The domestic courts came to the same conclusion and the Court sees no reason to depart from their findings. It recalls that a detention which is not in accordance with the domestic law is contrary to Article 5 § 1 of the Convention.</p> <p>- The Court further notes that in spite of the finding that the applicant's detention had been contrary to domestic law, no award of compensation was made by the domestic courts in favour of the applicant. The Court recalls that a decision or measure favourable to an applicant is not, in principle, sufficient to deprive the individual of his or her status as a "victim" unless</p>	<p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>650 Euro (costs/expens)</p>

				<p>the national authorities have acknowledged, either expressly or in substance, and then afforded redress for, the breach of the Convention. Since the applicant was not afforded any compensation, he can still claim to be a victim of a violation of Article 5 § 1 of the Convention.</p> <p>- The Court reiterates that in the case of a person whose detention falls within the ambit of Article 5 § 1 (c), a hearing is required. In view of the dramatic impact of deprivation of liberty on the fundamental rights of the person concerned, proceedings conducted under Article 5 § 4 of the Convention should in principle meet, to the largest extent possible under the circumstances of an ongoing investigation, the basic requirements of a fair trial.</p> <p>- Equality of arms is not ensured if counsel is denied access to those documents in the investigation file which are essential for an effective challenge to the lawfulness, in the sense of the Convention, of his client's detention. The concept of lawfulness of detention is not limited to compliance with the procedural requirements set out in domestic law, but also concerns the reasonableness of the suspicion on which the arrest is grounded, the legitimacy of the purpose pursued by the arrest, and the justification of the ensuing detention. The Court acknowledges the need for criminal investigations to be conducted efficiently, which may imply that some of the information collected during them is to be kept secret in order to prevent suspects from tampering with evidence and undermining the course of justice. However, this legitimate goal cannot be pursued at the expense of substantial restrictions on the rights of the defence.</p>	
--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
5§4					<p>- In the present case, the court which ordered the applicant's detention on 8 February 2011 did not give the applicant access to the materials presented by the public prosecutor in support of the necessity to remand him in custody. The Court of Appeal did not answer the applicant's complaint in that respect.</p> <p>- The Court notes that no reasons were given by the district court or by the Court of Appeal for withholding this information, and that, therefore the applicant was unable to challenge properly the reasons for his detention. In such circumstances, it cannot be said that the principle of "equality of arms", within the meaning of Article 5 of the Convention, was observed in the present case.</p>	
5§1 3 6§1 13	<p>Illegal detention</p> <p>Certainty and foreseeability of law</p>	05.06.2018 Goremîchin		<p>Detention in Bruxelles, extradition, arrest extension, <i>habeas corpus</i>, remanded in custody for a period exceeding 12 months</p>	<p>- The Court recalls that it has examined an identical complaint in <i>Savca</i> and found a breach of Article 5 § 1 of the Convention on account of the fact that the legislation on the basis of which the applicant had been detained was not sufficiently clear and foreseeable in its application and thus did not meet the requirement of "lawfulness".</p> <p>- Since there are no reasons to reach a different conclusion in the present case, the Court concludes that there has been a violation of Article 5 § 1 of the Convention in the present case too.</p>	<p>15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>

5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	05.06.2018 Ceaicovschi		Chief executive officer of a large company specialised in the importation of medical equipment, charged with bribery in the context of public auctions, abstract and stereotyped reasons to extend detention, house arrest	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that justification for any period of detention, no matter how short, must be convincingly demonstrated by the authorities. The requirement for the judicial officer to give relevant and sufficient reasons for the detention – in addition to the persistence of reasonable suspicion – applies already at the time of the first decision ordering remand detention, that is to say “promptly” after the arrest. - Furthermore, when deciding whether a person should be released or detained, the authorities are obliged to consider alternative measures of ensuring his appearance at trial. - Justifications which have been deemed “relevant” and “sufficient” reasons in the Court’s case-law have included such grounds as the danger of absconding, the risk of pressure being brought to bear on witnesses or of evidence being tampered with, the risk of collusion, the risk of reoffending, the risk of causing public disorder and the need to protect the detainee. - According to the Court’s case-law, house arrest is considered, in view of its degree and intensity, to amount to deprivation of liberty within the meaning of Article 5 of the Convention. 	<p>10 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (costs/expens)</p>
3						
5§1	Unreasonable compensation	10.07.2018 Mătăsar and Savițchi		Street protest, arrest, detention for six hours and forty-five minutes, civil action under Law 1545, decision of the Supreme Court of Justice	<ul style="list-style-type: none"> - There is no doubt and it is undisputed among the parties that the applicants suffered a breach of their rights under Articles 5 § 1 and 11 of the Convention. In this respect the Court sees no reason to depart from the conclusion of the national courts, which acknowledged the violation of these Articles. The Court shares this opinion and does not consider it necessary to re-examine the merits of this complaint. The Court also 	<p>Total:</p> <p>8 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
11				to acknowledge the breach of the applicants' rights, just satisfaction of 900 and 270 euros	<p>notes that the domestic courts awarded the applicants compensation for non-pecuniary damage. It thus considers that the principal issue is whether the award made was proportionate to the damage the applicants sustained. It recalls in this latter respect that the level of compensation must not be unreasonable in comparison with the awards made by the Court in similar cases. Where, as in the present case, the victim status and therefore, the existence of a violation, is linked with the monetary redress afforded at domestic level, the Court's assessment necessarily involves comparison between the actual award and the amount that the Court would award in similar cases.</p> <p>- The Supreme Court awarded the applicants the equivalent of 900 Euros and 270 Euros respectively as non-pecuniary damage. These amounts are considerably below the amounts awarded by the Court in cases in which it has found a violation of Articles 5 § 1 and 11 of the Convention.</p>	
5§1	Unreasonable compensation	10.07.2018 Cucu and others		Mass protest of 7 April 2009, arrest, detention, criminal case, civil actions under Law No. 1545, decision of the Supreme Court of Justice to acknowledge the breach of the applicants' rights,	<p>- The Supreme Court and the Government awarded the equivalent of EUR 1460 to the first applicant, EUR 862 to the second applicant and EUR 317 to the third applicant in respect of non-pecuniary damage. These amounts are considerably below the amounts awarded by the Court in cases in which it has found a violation of Article 5 § 1 of the Convention.</p>	A.Cucu: 4 000 Euro (non-pecuniary) 1500 Euro (costs/expens)

				<p>non-pecuniary damage in the amount of 15 000 MDL, 7 000 MDL and 6 000 MDL, award by two Government decisions in the amount of 10 000 MDL and 7 000 MDL</p>		<p>E.Tanasiev 4 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)</p> <p>V. Vladarcic 4 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)</p>
5S4	<p>Access to the case file</p> <p>Speedily examination of the <i>habeas corpus</i> request</p>	10.07.2018 Iurcovschi and others		<p>Police officers, attempt to arrest a third party, ill-treatment during arrest, death, charged with kidnapping, murder and abuse of authority, arrest on remand, <i>habeas corpus</i>, access to the case file</p>	<p>- The Court reiterates that in view of the dramatic impact of deprivation of liberty on the fundamental rights of the person concerned, proceedings conducted under Article 5 § 4 of the Convention should in principle meet, to the largest extent possible under the circumstances of an ongoing investigation, the basic requirements of a fair trial.</p> <p>- Equality of arms is not ensured if counsel is denied access to those documents in the investigation file which are essential for an effective challenge to the lawfulness, in the sense of the Convention, of his client's detention. The concept of lawfulness of detention is not limited to compliance with the procedural requirements set out in domestic law, but also concerns the reasonableness of the suspicion on which the arrest is grounded, the legitimacy of the purpose pursued by the arrest, and the justification of the ensuing detention. The Court acknowledges the need for criminal investigations to</p>	<p>4 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1200 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>be conducted efficiently, which may imply that some of the information collected during them is to be kept secret in order to prevent suspects from tampering with evidence and undermining the course of justice. However, this legitimate goal cannot be pursued at the expense of substantial restrictions on the rights of the defence.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that Article 5 § 4 of the Convention, in guaranteeing to detained persons a right to institute proceedings to challenge the lawfulness of their deprivation of liberty, also proclaims their right, following the institution of such proceedings, to a speedy judicial decision concerning the lawfulness of detention and ordering its termination if it proves unlawful. The question whether a person's right under Article 5 § 4 has been respected has to be determined in the light of the circumstances of each case. - The Court is prepared to accept the Government's argument that since the second request was identical to the first one, there was no need to examine both of them. Therefore, it will consider that it took the domestic courts almost two months to examine the applicant's <i>habeas corpus</i> request. The Court considers that such a period of time cannot be considered to correspond to the requirement of a speedy judicial decision within the meaning of Article 5 § 4 of the Convention. - Note is taken of the fact that the domestic court encountered administrative issues such as the withdrawal of three judges. However, such considerations could not justify such a lengthy delay, in view of what was at stake for the applicants. 	

5§1	Illegal detention	17.07.2018 Mangîr and others	Transdniestrian region, jurisdiction, police officers, detained, Tiraspol Remand Centre, 3 and 7 days, "black squadrons", CPT, Special Rapporteur's visit, ill-treatment of Mangîr, concussion	<p>- The Court reiterates that in <i>Mozer</i> it held that the judicial system of the "MRT" was not a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention. For that reason it held that the "MRT" courts and, by implication, any other "MRT" authority, could not order the applicant's "lawful" arrest or detention, within the meaning of Article 5 § 1 of the Convention.</p> <p>- In the absence of any new and pertinent information proving the contrary, the Court considers that the conclusion reached in <i>Mozer</i> is valid in the present case too. It therefore considers that there has been a breach of Article 5 § 1 of the Convention in the present case.</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>Mangîr: 25 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Condrea: 20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Vasiliev: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Daţco: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Pohilă: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Total: 3 000 Euro (costs/expens)</p>
3 13+ 3					

1	2	3	4	5	6	7
5§1 3 13	Illegal detention	04.09.2018 Miron		Detention, arrest on remand exceeding 12 months, Article 25 (4) of the Constitution	-----	10 000 Euro (non-pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)
5§1	Illegal detention	04.09.2018 Dogotar		Pensioner, meeting, Minister of Social Protection, hooliganism, psychiatric examination, hospital, detention for 8 days	<p>- The Court reiterates that an individual cannot be considered to be “of unsound mind” for the purposes of Article 5 § 1 of the Convention and deprived of his liberty unless the following three minimum conditions are satisfied: he must be reliably shown to be of unsound mind; the mental disorder must be of a kind or degree warranting compulsory confinement; and the validity of continued confinement depends upon the persistence of such a disorder.</p> <p>- It appears from the facts of this case that none of the above conditions were met. The court order of 2 July 2014 was aimed exclusively at establishing whether the applicant was fit to plead in criminal proceedings, and not to protect him or others. The Court considers therefore that the applicant’s detention between 18 and 25 September 2014 did not fall within the ground set out in sub-paragraph (e) of Article 5 § 1 and was thus arbitrary. Accordingly, there has been a violation of Article 5 § 1 of the Convention.</p>	6 000 Euro (non-pecuniary) 1680 Euro (costs/expens)

5§3	<p>Lack of relevant and sufficient grounds for detention</p> <p>Length of the examination of <i>habeas corpus</i></p> <p>Right to compensation for illegal detention</p>	23.10.2018 Coteț		<p>Altercation, detention, prolongation of the applicant's detention, relevant and sufficient grounds for prolongation of detention for 4 months, <i>habeas corpus</i>, Prison no. 13, examination of <i>habeas corpus</i> request for 22 days, compensation</p>	<p>- Justifications which have been deemed "relevant" and "sufficient" reasons in the Court's case-law have included such grounds as the danger of absconding, the risk of pressure being brought to bear on witnesses or of evidence being tampered with, the risk of collusion, the risk of reoffending, the risk of causing public disorder and the need to protect the detainee.</p> <p>- The presumption is always in favour of release. The national judicial authorities must, with respect for the principle of the presumption of innocence, examine all the facts militating for or against the existence of the above-mentioned requirement of public interest or justifying a departure from the rule in Article 5, and must set them out in their decisions on applications for release. It is essentially on the basis of the reasons given in these decisions and of the well-documented facts stated by the applicant in his appeals that the Court is called upon to decide whether or not there has been a violation of Article 5 § 3 of the Convention. Arguments for and against release must not be "general and abstract".</p> <p>- Turning to the circumstances of the present case, the Court observes in the first place that the criminal case against the applicant was not complex and that there were very few persons to be questioned. The Court also notes that the main accusation against the applicant was that he had involuntarily caused bodily harm to a person. It also appears that the applicant cooperated with the investigating authorities during the proceedings against him. The applicant had a permanent abode and an employment and had no history of violent behaviour.</p>	<p>4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>
-----	--	---------------------	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that Article 5 § 4 of the Convention, in guaranteeing to detained persons a right to institute proceedings to challenge the lawfulness of their deprivation of liberty, also proclaims their right, following the institution of such proceedings, to a speedy judicial decision concerning the lawfulness of detention and ordering its termination if it proves unlawful. The question whether a person’s right under Article 5 § 4 of the Convention has been respected has to be determined in the light of the circumstances of each case. - The Court notes that it took the Ialoveni District Court twenty-two days to examine the applicant’s habeas corpus request of 1 September 2014. Such a period of time cannot be considered to correspond to the requirement of a speedy judicial decision within the meaning of Article 5 § 4 of the Convention. In this respect the Court recalls that in its judgment in the case of <i>Sarban</i>, it found a delay of twenty-one days to be excessively long. - The right to compensation set forth in Article 5 § 5 of the Convention presupposes that a violation of one of the other paragraphs of that Article has been established, either by a domestic authority or by the Convention institutions. - The Court notes that it has found above a breach of Article 5 §§ 3 and 4 of the Convention. It also notes the Government’s submission to the effect that since the applicant was not acquitted, no right to compensation existed in domestic law within the meaning of 	

5§4 5§5 3					<p>Article 5 § 5. That submission is consistent with the provisions of Section 6 of Law No. 1545 and with the Court's finding of a breach of Article 13 of the Convention in <i>Guțu v. Moldova</i> on account of lack of effective remedies under Moldovan law in respect of the applicant's complaint under Article 5 of the Convention.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Accordingly, the Court considers that in the present case there has been a violation of Article 5 § 5 of the Convention on account of lack of an enforceable right to compensation under domestic law. 	
5§3	Lack of relevant and sufficient grounds for detention	23.10.2018 Secieriu		<p>Apply for a Spanish visa, travel to Russia, fraud, detention warrant <i>in absentia</i>, agree to come to the police station, extension of the arrest, Prison no. 13, conviction</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that where the authorities order the detention of an individual pending trial on the grounds of his or her failure to appear before them when summoned, they should make sure that the individual in question had been given adequate notice and sufficient time to comply and take reasonable steps to verify that he or she has in fact absconded. - The Court notes that the Government presented no evidence that the applicant was summoned to appear before the investigating authorities in accordance with Article 238 of the Code of Criminal Procedure. Nor did the Government present any evidence that the Russian authorities had informed the applicant about the criminal proceedings. Moreover, the Court notes that the information about the applicant being informed by the Russian authorities was presented by Government for the first time during the Court proceedings and that no such submissions were made by the Public Prosecutor during the domestic proceedings. This submission must therefore be treated with caution, especially in the absence of any form of substantiation. 	<p>3 000 (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- The Court further notes that after his return to Moldova, the applicant appeared immediately before the investigation authorities. Thus, the reason concerning the applicant's absconding relied upon by the domestic courts when ordering and prolonging his detention for over five months does not appear to have been relevant in the applicant's case.</p> <p>- The Court notes that the domestic courts also relied on other reasons such as the risk of the applicant's interference with the investigation and his putting pressure on witnesses. However, in the absence of any substantiation, of the lack of complexity of the case and of the limited gravity of the offence imputed to the applicant, those reasons cannot be considered as relevant and sufficient in the circumstances of the case.</p> <p>- In the light of the above, the Court considers that there were no relevant and sufficient reasons to order and prolong the applicant's detention for over five months. It follows that in the present case there has been a violation of Article 5 § 3 of the Convention.</p>	
5§1	<p>Illegal detention</p> <p>Certainty and foreseeability of law</p>	13.11.2018 Litschauer		Video-chat, erotic shows, pimping, remand detention for 53 days, admitted guilt, criminal proceedings terminated,	<p>- Where deprivation of liberty is concerned it is particularly important that the general principle of legal certainty be satisfied. It is therefore essential that the conditions for deprivation of liberty under domestic law be clearly defined and that the law itself be foreseeable in its application, so that it meets the standard of "lawfulness" set by the Convention,</p>	<p>8 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>

				<p>amnesty law, opinion of the State Agency for the Protection of Morality</p>	<p>a standard which requires that all law be sufficiently precise to allow the person – if need be, with appropriate advice – to foresee, to a degree that is reasonable in the circumstances, the consequences which a given action may entail.</p> <p>- In the light of the above considerations, the Court notes firstly that the facts of the present case pre-date the case-law relied upon by the Government in support of their position. Secondly, it appears that the issue of whether erotic video-chat performances amount to sexual contacts and thus to prostitution for the purposes of Article 89 of the Code of Minor Offences is still being debated. In such circumstances, the Court concludes that the relevant legal rules did not provide sufficient guidance and were not formulated with the degree of precision required by the Convention so as to satisfy the requirement of “lawfulness” set out by the. Thus, the applicant could not reasonably have been expected to foresee, even with appropriate legal advice, the consequences of his conduct.</p> <p>- This being so, the Court comes to the conclusion that the applicant’s detention was not lawful under domestic law and that there has been a breach of Article 5 § 1 of the Convention.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

Article 6. Rights to a fair trial

6§1	Non-enforcement of judgments	18.05.2004 Prodan	114-115	Restitution of house, rehabilitation of political repression victims, retrocession of confiscated or nationalized goods, lack of available alternative accommodation, lack of funds for the execution	<p>- Article 6 § 1 secures to everyone the right to have any claim relating to his civil rights and obligations brought before a court or tribunal; in this way it embodies the “right to a court”, of which the right of access, that is the right to institute proceedings before courts in civil matters, constitutes one aspect. However, that right would be illusory if a Contracting State’s domestic legal system allowed a final, binding judicial decision to remain inoperative to the detriment of one party. It would be inconceivable that Article 6 § 1 should describe in detail procedural guarantees afforded to litigants – proceedings that are fair, public and expeditious – without protecting the implementation of judicial decisions; to construe Article 6 as being concerned exclusively with access to a court and the conduct of proceedings would be likely to lead to situations incompatible with the principle of the rule of law which the Contracting States undertook to respect when they ratified the Convention. Execution of a judgment given by any court must therefore be regarded as an integral part of the “trial” for the purposes of Article 6.</p> <p>- It is not open to a State authority to cite lack of funds and available alternative accommodation as an excuse for not honouring a judgment. Admittedly, a delay in the execution of a judgment may be justified in particular circumstances. But the delay may not be such as to impair the essence of the right protected under Article 6 § 1 of the Convention.</p>	<p>11 000 Euro (pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p>
-----	------------------------------	----------------------	---------	---	--	--

1 P1					- By failing for years to take the necessary measures to comply with the final judicial decisions in the instant case, the Moldovan authorities deprived the provisions of Article 6 § 1 of the Convention of all useful effect.	
6§1	Non-enforcement of judgments	15.06.2004 Sirbu and others	115-116	Allowance, employees of the Ministry of Internal Affairs, compensation, delay in the execution for 5 years and a half	- It is not open to a State authority to cite lack of funds as an excuse for not honouring a judgment. Admittedly, a delay in the execution of a judgment may be justified in particular circumstances. But the delay may not be such as to impair the essence of the right protected under Article 6 § 1 of the Convention. - The Court notes that the Centru District Court's judgments of 1 and 18 August 1997 remained unenforced for more than five years and a half. By failing for years to take the necessary measures to comply with the final judgments in the instant case, the Moldovan authorities deprived the provisions of Article 6 § 1 of the Convention of all useful effect.	Sirbu, Cornovan, Bragoi Gh., Usatii, Guştiuc: 84 Euro (pecuniary) P.Bragoi: 67 Euro (pecuniary) Each applicant: 1 000 Euro (non-pecuniary) 200 Euro (costs/expens)
1 P1						
6§1	Non-enforcement of judgments	18.01.2005 Popov (nr.1)	116	Rehabilitation of political repression victims, retrocession of confiscated or nationalized goods	- In the instant case, the applicant should not have been prevented from benefiting from the success of the litigation, which concerned the eviction of the occupants from his house. - By failing for years to take the necessary measures to comply with the final judgment in the instant case, the Moldovan authorities deprived the provisions of Article 6 § 1 of the Convention of all useful effect.	5 000 Euro (non-pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)
1 P1						

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Criminal charge Summon to the hearing	01.02.2005 Ziliberg	141-143	Administrative case, administrative offence, criminal limb, nature of the offence, nature and degree of severity of the penalty, criminal charge, envelope, summon, examination in absence, right to be present, right to hear and follow the proceedings, right to defend oneself in person, adversarial proceedings, Code of Administrative Offences	<p>- In order to determine whether an offence qualifies as “criminal” for the purposes of the Convention, the first matter to be ascertained is whether or not the text defining the offence belongs, in the legal system of the respondent State, to the criminal law; next, the nature of the offence and, finally, the nature and degree of severity of the penalty that the person concerned risked incurring must be examined, having regard to the object and purpose of Article 6 of the Convention, to the ordinary meaning of the terms of that Article and to the laws of the Contracting States.</p> <p>- These criteria are alternative and not cumulative: for Article 6 to apply, it suffices that the offence in question should by its nature be “criminal” from the point of view of the Convention, or should have made the person concerned liable to a sanction which, by its nature and degree of severity, belongs in general to the “criminal” sphere. This does not exclude that a cumulative approach may be adopted where the separate analysis of each criterion does not make it possible to reach a clear conclusion as to the existence of a “criminal charge”.</p> <p>- In principle, the general character of the CAO and the purpose of the penalties, which are both deterrent and punitive, suffice to show that for the purposes of Article 6 of the Convention the applicant was charged with a criminal offence.</p> <p>- Article 6 of the Convention, read as a whole, guarantees the right of an accused to participate effectively in his criminal trial. This includes, <i>inter alia</i>, a right not only to be present, but also to hear and follow the proceedings.</p>	The applicant did not claim any compensation for the breach of Article 6 § 1 1000 Euro (costs/expenses)

					<p>This right is implicit in the very notion of an adversarial procedure and can also be derived from the guarantees contained in sub-paragraphs (c), (d) and (e) of paragraph 3 of Article 6 – “to defend himself in person”, “to examine or have examined witnesses”, and “to have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in court”. It is difficult to see in the present case how the applicant could have exercised these rights without being present.</p>	
6§1	<p>Abusive revision</p> <p>Principle of legal certainty</p>	<p>23.03.2005</p> <p>Roşca</p>	128	<p>Re-opened proceedings, Prosecutor General’s Office, request for annulment <i>res judicata</i>, appeal in disguise</p>	<p>- The right to a fair hearing before a tribunal as guaranteed by Article 6 § 1 of the Convention must be interpreted in the light of the Preamble to the Convention, which, in its relevant part, declares the rule of law to be part of the common heritage of the Contracting States. One of the fundamental aspects of the rule of law is the principle of legal certainty, which requires, among other things, that where the courts have finally determined an issue, their ruling should not be called into question.</p> <p>- Legal certainty presupposes respect for the principle of <i>res judicata</i>, that is the principle of the finality of judgments. This principle insists that no party is entitled to seek a review of a final and binding judgment merely for the purpose of obtaining a rehearing and a fresh determination of the case. Higher courts’ power of review should be exercised to correct judicial errors and miscarriages of justice, but not to carry out a fresh examination. The review should not be treated as an appeal in disguise, and the mere possibility of there being two views on the subject is not a ground for re-examination. A departure from that principle is justified</p>	<p>3 500 Euro (pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>690 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>only when made necessary by circumstances of a substantial and compelling character.</p> <p>- By allowing the request lodged by the Prosecutor General under that power, the Supreme Court of Justice set at naught an entire judicial process which had ended in a final and enforceable judicial decision and thus <i>res judicata</i>.</p>	
6§1	<p>Abusive revision</p> <p>Principle of legal certainty</p>	06.12.2005 Popov (nr.2)	129-130, 338	<p>Rehabilitation of political repression victims, retrocession of confiscated or nationalized goods, circumstances of a substantial and compelling character, certificates from the National Archives, <i>res judicata</i>, individual and excessive burden</p>	<p>- The right to a fair hearing before a tribunal as guaranteed by Article 6 § 1 of the Convention must be interpreted in the light of the Preamble to the Convention, which, in its relevant part, declares the rule of law to be part of the common heritage of the Contracting States.</p> <p>- One of the fundamental aspects of the rule of law is the principle of legal certainty, which requires, among other things, that where the courts have finally determined an issue, their ruling should not be called into question.</p> <p>- Legal certainty presupposes respect for the principle of <i>res judicata</i>, that is the principle of the finality of judgments. This principle insists that no party is entitled to seek a review of a final and binding judgment merely for the purpose of obtaining a rehearing and a fresh determination of the case.</p> <p>- Higher courts' power of review should be exercised to correct judicial errors and miscarriages of justice, but not to carry out a fresh examination. The review should not be treated as an appeal in disguise, and the mere possibility of there being two views on the subject is not a ground for re-examination. A departure from</p>	<p>3 365 Euro (pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>715 Euro (costs/expens)</p>

1 P1					<p>that principle is justified only when made necessary by circumstances of a substantial and compelling character.</p> <p>- Re-opening due to newly-discovered circumstances is not, as such, incompatible with the Convention. Moreover, Article 4 of Protocol No. 7 specifically permits the State to correct miscarriages of justice in criminal proceedings. However, decisions to revise proceedings must be in accordance with the relevant statutory criteria and the misuse of such a procedure may well be contrary to the Convention, given that its result – the “loss” of the judgment – is the same as that of a request for annulment. The principles of legal certainty and the rule of law require the Court to be vigilant in this area.</p>	
6§1	<p>Abusive revision</p> <p>Principle of legal certainty</p>	25.04.2006 Macovei and others	130-131	<p><i>Hardship</i>, ASITO, clients, change in the interest rate of the National Bank of Moldova, divergent case-law, annuity pension, unilateral denunciation of contracts</p>	<p>- In <i>Roşca v. Moldova</i>, no. 6267/02, 22 March 2005, the Court found that the request for annulment procedure, under which a final judgment could be challenged indefinitely by the Prosecutor General, was in breach of the principle of legal certainty. A violation was found on the same grounds in <i>Popov v. Moldova (no. 2)</i>, no. 19960/04, 6 December 2005, where a final judgment was quashed following an abusive revision procedure. In both cases the Court held that the “loss” by a litigant of a favourable judgment was incompatible with the Convention.</p> <p>- In the present case, the final judgments favourable to the applicants were never quashed, as was the case in <i>Roşca</i> and <i>Popov (no. 2)</i>. However, the subsequent judgments favourable to ASITO, in which the courts repeatedly examined ASITO’s plea for the legality of its unilateral denunciation of the contracts on exactly</p>	<p>Macovei: 771 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 1 200 Euro (costs/expens)</p> <p>Socolov: 918 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 1 200 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>the same grounds as had been rejected in the first set of proceedings, deprived them of any effect. This amounted, exactly as in <i>Roşca</i> and <i>Popov (no. 2)</i>, to a “losing” by the applicants of favourable judgments.</p> <p>- By upholding ASITO’s civil actions for the termination of the annuity contracts, in circumstances in which the same question had previously been resolved by final and binding judgments, the domestic courts infringed the principle of legal certainty and the applicants’ “right to a court” under Article 6 § 1 of the Convention.</p>	<p>Culicovschi: 716 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Morozov: 716 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Nagornii: 1 775 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Cliuchin: 2 000 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 63 Euro (costs/expens)</p>

6§1	Waive the obligation to pay court fees	07.06.2006 Malahov	135-136	Margin of appreciation, limitations, financial situation, modest pension, source of existence, pensioner	<ul style="list-style-type: none"> - The “right to a court” is not absolute. It may be subject to limitations permitted by implication because the right of access by its very nature calls for regulation by the State. Guaranteeing to litigants an effective right of access to courts for the determination of their “civil rights and obligations”, Article 6 § 1 leaves to the State a free choice of the means to be used towards this end but, while the Contracting States enjoy a certain margin of appreciation in that respect, the ultimate decision as to the observance of the Convention’s requirements rests with the Court. - Even if, some five years later, the applicant appears to have found the means to pay a substantial amount of fees to her lawyer, there is nothing in the domestic courts’ decisions suggesting that they had found evidence that the applicant was able to pay the court fees at the time of the events. - The domestic courts failed to carry out a proper assessment of the applicant’s ability to pay the court fees, as well as to respond to her submission that she was entitled to an exemption due to the nature of her claims. The court fees required from the applicant were, moreover, clearly excessive in comparison with her resources at the time. 	<p>1 800 Euro (non-pecuniary)</p> <p>600 Euro (costs/expens)</p>
6§1	Tribunal established by law Positive obligation	11.07.2006 Gurov	138-139	Expire of the judge’s mandate, administrative practice, discretion of the executive	<ul style="list-style-type: none"> - The object of the term “established by law” in Article 6 of the Convention is to ensure “that the judicial organisation in a democratic society does not depend on the discretion of the executive, but that it is regulated by law emanating from Parliament”. - The phrase “established by law” covers not only the legal basis for the very existence of a “tribunal” but also the composition of the bench in each case. 	1 200 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					<ul style="list-style-type: none"> - A tribunal established by law must satisfy a series of conditions such as the independence of its members and the length of their terms of office, impartiality and the existence of procedural safeguards. - In such circumstances, the Court considers that there were no legal grounds for the participation of Judge V.D. at the hearing of the applicant's appeal on points of law. Moreover, this practice was in contradiction with the principle that the judicial organisation in a democratic society should not depend on the discretion of the executive. 	
6§1	Reasonable time	07.11.2006 Holomiov	123- 124	Criminal offence, abetting bribery, detention, medical care, criminal case	<ul style="list-style-type: none"> - Reasonableness of the length of proceedings must be assessed in the light of the circumstances of the case and with reference to the criteria established by its case-law, particularly the complexity of the case, the conduct of the applicant and of the relevant authorities and what was at stake for the applicant in the dispute. - Article 6 does not require a person charged with a criminal offence to co-operate actively with the judicial authorities and that an applicant cannot be blamed for taking full advantage of the resources afforded by national law in the defence of his or her interests. - Throughout the proceedings the applicant, who was undoubtedly suffering from ill-health, was kept in custody without appropriate medical care - a fact which required particular diligence on the part of the courts dealing with the case to administer justice expeditiously. 	25 000 Euro (non-pecuniary) 800 Euro (costs/expens)
3 5§1						

6S1	Unjustified extension of the time-limit Principle of legal certainty	14.11.2006 Melnic	132	Ministry of Finances, time-barred action, the extension of the time-limit, lump sum, Law on the Status of Judges, widow	<ul style="list-style-type: none"> - Article 6 § 1 of the Convention obliges the courts to give reasons for their judgments. In <i>Ruiz Torija v. Spain</i>, the Court found that the failure of a domestic court to give reasons for not accepting an objection that the action was time-barred amounted to a violation of that provision. - The Court shall do so while bearing in mind that it is in the first place the responsibility of national courts to interpret provisions of national law. - The Court observes that a similar situation has already been examined in the case of <i>Popov v. Moldova (no. 2)</i>, in which the Court found that by not giving any reasons for extending the defendant's time-limit for lodging a procedural act, the domestic courts breached the applicant's right to a fair hearing. 	21 007 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary)
6S1 1 P1 34	Abusive revision Non-enforcement of judgments	19.12.2006 Oferta Plus SRL	131	Importation, electricity, circumstances of a substantial and compelling character, Prosecutor General's Office letter, essential unknown fact or circumstance, appeal in disguise, time-limit for revision, right to individual application	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that Article 6 § 1 of the Convention obliges the courts to give reasons for their judgments. In <i>Ruiz Torija v. Spain</i>, the Court found that the failure of a domestic court to give reasons for not allowing an objection that an action was time-barred amounted to a violation of that provision. - decisions to revise final judgments must be in accordance with the relevant statutory criteria; and the misuse of such a procedure may well be contrary to the Convention, given that its result – the "loss" of the judgment – is the same as that of a request for annulment. 	12.02.2008 2 500 000 Euro (pecuniary) 25 000 Euro (non-pecuniary) 10 104 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Abusive revision	16.01.2007 Bujnița	140	Criminal case, rape, acquittal, innocence, request for annulment, Prosecutor General, re-opened proceedings, wrong evidence assessment	<p>- Although a mere possibility to re-open a criminal case is <i>prima facie</i> compatible with the Convention, including the guarantees of Article 6, certain special circumstances may reveal that the actual manner in which such a review was used impaired the very essence of the right to a fair trial. In particular, the Court has to assess whether, in a given case, the power to launch and conduct the request for annulment proceedings were exercised by the authorities so as to strike, as far as possible, a fair balance between the interests of the individual and the need to ensure the effectiveness of the system of criminal justice.</p> <p>- The Court notes that the grounds for the re-opening of the proceedings were based neither on new facts nor on serious procedural defects, but rather on the disagreement of the Deputy Prosecutor General with the assessment of the facts and the classification of the applicant's actions by the lower instances. The Court observes that the latter had examined all the parties' statements and evidence and their original conclusions do not appear to have been manifestly unreasonable.</p>	<p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 250 Euro (costs/expens)</p>
6§1	Non-enforcement of judgments Reasonable time	10.05.2007 Mazepa	124-125, 333-334	Reconstruction of the house in the absence of the neighbour's prior consent, pecuniary damage award, revision	<p>- The Court considers that the authorities had not taken all reasonable steps to ensure enforcement, given that the first serious attempt to do so was made almost two years after the judgment had become final. The Government have not explained that delay.</p> <p>- There have been unexplained delays in the proceedings. More unexplained delays occurred</p>	<p>2 900 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>100 Euro (costs/expens)</p>

13 1 P1				request, re-opened proceedings, expert report, failure of the domestic authorities	during the process of obtaining the expert reports. A lack of diligence in the experts' conduct is apparent, as is the failure of the court to take any action in this respect. - Where proceedings are re-opened the courts must show particular diligence so as to ensure that such proceedings are concluded as soon as possible.	
6§1 5§1 8 13+ 5 13+ 8	Summon to the hearing	07.06.2007 Guțu	143	Administrative offense, summons, hearing, post office, police, violation of domicile, arbitrary detention	- The Court further notes that in <i>Ziliberberg</i> it found that the applicant's right to a fair trial was breached because the summons had been sent to him too late. The situation is even more serious in this case, where it has not been shown to the Court's satisfaction that the applicant was summonsed at all.	5 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 (costs/expens)
6§1	Waive the obligation to pay court fees	19.06.2007 Ciorap	136	Detainee, Prison no. 13, second degree of disability, seriousness and legitimacy of complaint	- The Court notes that the relevant proceedings concerned the applicant's claim for damages. Accordingly, Article 6 § 1 applies under its civil head. - The applicant's complaint concerned the alleged damage to his health caused by the actions of the authorities. In accordance with Article 85 (1) of the Code of Civil Procedure, he should have been exempted from paying court fees due to the nature of his claim, regardless of his ability to pay. - The Court notes that the applicant did not expressly rely on this ground for exempting him from the payment of court fees. However, it also notes that the text of Article 85 (1) of the CCP does not subject its application to a requirement of a formal request by the	20 000 Euro (non-pecuniary) 1 150 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
38					interested party. The Court considers that the domestic court should have examined his request for a court fee waiver also in the light of the nature of his complaint, given its express reference to Article 437 of the Code of Civil Procedure (which, in turn, refers to Article 85) in refusing to examine his case and given the seriousness of complaints made, referring as they did to alleged torture.	
6§1	Impartiality of a tribunal	26.06.2007 Tocono and profesorii prometeiști	139-140	Challenging a judge, private school, expelling, panel of judges, incompatibility, doubts, prejudice and bias	<ul style="list-style-type: none"> - Article 6 requires a tribunal falling within its scope to be impartial. Impartiality normally denotes absence of prejudice or bias and its existence or otherwise can be tested in various ways. The Court has thus distinguished between a subjective approach, that is endeavouring to ascertain the personal conviction or interest of a given judge in a particular case, and an objective approach, that is determining whether he or she offered sufficient guarantees to exclude any legitimate doubt in this respect. - As to the second test, when applied to a body sitting as a bench, it means determining whether, quite apart from the personal conduct of any of the members of that body, there are ascertainable facts which may raise doubts as to its impartiality. In this respect even appearances may be of some importance. - When it is being decided whether in a given case there is a legitimate reason to fear that a particular body lacks impartiality, the standpoint of those claiming that it is not impartial is important but not decisive. What is decisive is whether the fear can be held to be objectively justified. 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 080 Euro (costs/expens)</p>

6§1 13+ 6§1 1 P1	Non-enforcement of judgments Positive obligation	16.07.2007 Vitan	116-117	Unenforced judgment for almost forty and thirty-four months, private company debtor, undue delay, additional judgment, bailiff	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that State responsibility for enforcement of a judgment against a private company extends no further than the involvement of State bodies in the enforcement procedures. - In this connection that the State has a positive obligation to organise a system for enforcement of judgments that is effective both in law and in practice and ensures enforcement without any undue delay. 	800 Euro (non-pecuniary) 600 Euro (costs/expens)
6§1	Reasonable time	13.11.2007 Guşovschi	125-127	House, disconnection from the natural gas system, inactive courts, further delays, five winters, second degree of disability, re-hearing of the case	<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that the case was not particularly difficult to determine as the courts did not need to have recourse to expert advice, to examine many witnesses or to undertake other time-consuming activities. - The case was repeatedly referred back for re-examination and was considered by the courts on four occasions. In this connection the Court reiterates that, although it is not in a position to analyse the quality of the case-law of the domestic courts, it considers that, since the remittal of cases for re-examination is usually ordered as a result of errors committed by lower courts, the repetition of such orders within one set of proceedings discloses a serious deficiency in the judicial system. - The domestic courts themselves found that the proceedings had lasted an excessive period of time and yet they allowed further delays to occur, only to find again that the delay in the proceedings had been excessive. Moreover, they refused to award any compensation to the applicants. 	1 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Fairness of criminal proceedings Presumption of innocence	27.11.2007 Popovici	149	Illegal conviction, conviction in absence, life sentence, public hearing, adversarial proceedings, presumption of innocence, known as "Micu", criminal gang, heading a criminal gang, public official, Secretary of the Superior Council of Security, detention, extension of the arrest on remand, effective remedy	<p>- The Court reiterates that the manner of application of Article 6 to proceedings before courts of appeal depends on the special features of the proceedings involved; account must be taken of the entirety of the proceedings in the domestic legal order and of the role of the appellate court therein. Where a public hearing has been held at first instance, the absence of such a hearing may be justified at the appeal stage by the special features of the proceedings at issue, having regard to the nature of the domestic appeal system, the scope of the appellate court's powers and to the manner in which the applicant's interests were actually presented and protected before the court of appeal, particularly in the light of the nature of the issues to be decided by it.</p> <p>- According to the Court's case-law, leave-to-appeal proceedings and proceedings involving only questions of law, as opposed to questions of fact, may comply with the requirements of Article 6 § 1, although the appellant was not given the opportunity to give evidence in person before the appeal or cassation court. Moreover, even if the court of appeal has full jurisdiction to examine both points of law and of fact, Article 6 § 1 does not always require a right to a public hearing or, if a hearing takes place, a right to be present in person.</p> <p>- However, the Court has held that where an appellate court is called upon to examine a case as to the facts and the law and to make a full assessment of the question of the applicant's guilt or innocence, it cannot, as a matter of fair trial, properly determine those issues without a</p>	8 000 Euro (non-pecuniary) 7 500 Euro (costs/expens)

6§2 5§3 13+ 3					<p>direct assessment of the evidence given in person by the accused – who claims that he has not committed the act alleged to constitute a criminal offence.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The presumption of innocence enshrined in Article 6 § 2 of the Convention is one of the elements of a fair criminal trial required by Article 6 § 1. It will be violated if a statement of a public official concerning a person charged with a criminal offence reflects the opinion that he is guilty before he has been proved so according to law. It suffices, even in the absence of any formal finding, that there is some reasoning to suggest that the official regards the accused as guilty. In this regard the Court emphasised the importance of the choice of words by public officials in their statements before a person has been tried and found guilty of an offence. - A statement that a criminal organisation bears one's name constitutes an implicit accusation that the initial bearer of the name (the person) is somehow involved with the gang. Otherwise there would simply be no reason for the gang to bear his name. Accordingly, Mr Gurbulea's statement was clearly a declaration of the applicant's guilt which, firstly, encouraged the public to believe him guilty and, secondly, prejudged the assessment of the facts by the competent judicial authority. 	
6§1	Non-enforcement of judgments	08.01.2008 Bulava	117-118	Reinstatement proceedings, crucial importance, expeditiously, salary, promptly, reasonable time	<ul style="list-style-type: none"> - The Court has repeatedly held that proceedings concerning reinstatement are of "crucial importance" to plaintiffs and that, as such, they must be dealt with "expeditiously"; this requirement is reinforced in States where domestic law itself provides that all such cases must be resolved with particular urgency. This 	E. Bulava: 440 Euro (pecuniary) 1 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					is particularly so when a judgment has already been adopted and the authorities have only to comply with it. - The Court notes that the particular hardship to which employees are undoubtedly subjected when they are unlawfully deprived of their salary, even for a short period, has been taken into account by the domestic legislator in Article 256 of the CCP, which makes court orders for reinstatement and the payment of part of the salary immediately enforceable.	N.Bulava: 457 Euro (pecuniary) 800 Euro (non-pecuniary)
6§1	Unjustified extension of the time-limit Principle of legal certainty	15.01.2008 Ceachir	132-133	Rehabilitation of political repression victims, compensation, appeal on points of law out of time, time-limit, court fees, 2 requests of different dates, Ministry of Finances	- The Court recalls that similar situations have already been examined in <i>Popov v. Moldova (no. 2)</i> , and <i>Melnic</i> , in which it was found that by not giving any reasons for extending the defendants' time-limit for lodging a procedural act, the domestic courts had infringed the applicants' rights to a fair hearing.	6 586 Euro (pecuniary) 7 279 Euro (pecuniary) 3 600 (non-pecuniary) 1 800 (costs/expens)
6§1	Annulment of the privatisation Limitation periods contrary to fair trial	18.03.2008 Dacia SRL	133-134, 351-352	Hotel, investments, underlying land, limitation period, discrimination in favour of the State, 1 million leis' deposit, auction, unfettered discretion to reconsider and	- The principle of equality of arms "requires that each party must be afforded a reasonable opportunity to present his case under conditions that do not place him at a substantial disadvantage vis-à-vis his opponent". - The observance of admissibility requirements for carrying out procedural acts is an important aspect of the right to a fair trial. The role played by limitation periods is of major importance when interpreted in the light of the Preamble to the Convention, which, in its relevant part, declares the rule of law to be part of the common heritage of the Contracting States.	Return of the hotel and its equipment, together with the underlying land or payment of 7 237 700 Euro (pecuniary)

1 P1				annul transactions, fair balance, individual and excessive burden	<p>- The Court does not call into question the power of the legislator to establish different limitation periods for different types of lawsuits. However, no reasons were given in the present case for exempting State organisations, when claiming restitution of State property, from the obligation to observe established limitation periods which would bar the examination of such claims brought by any private person or company. This has the potential of unsettling numerous legal relations relying on the established situation and gives a discriminatory advantage to the State without any compelling reason.</p> <p>- The altering of a legal situation which has become final due to the application of a limitation period, or which – as in the present case – should have become final had the limitation period applied without discrimination in favour of the State, is incompatible with the principle of legal certainty.</p>	<p>25 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>6 000 Euro (costs/expens)</p>
6§1	Fairness of criminal proceedings	8.04.2008 Grădinar	144-145	Murder, husband, deceased, criminal proceedings, conviction post-mortem, self-incriminating statements, alibi, sufficient reasons	<p>- The Court reiterates that the effect of Article 6 § 1 is, <i>inter alia</i>, to place a “tribunal” under a duty to conduct a proper examination of the submissions, arguments and evidence, without prejudice to its assessment or to whether they are relevant for its decision, given that the Court is not called upon to examine whether arguments are adequately met. Nevertheless, although Article 6 § 1 obliges courts to give reasons for their decisions, it cannot be understood as requiring a detailed answer to every argument. The extent to which this duty to give reasons applies may vary according to the nature of the decision and must be determined in the light of the circumstances of the case.</p>	The applicant did not submit a claim for just satisfaction

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Waive the obligation to pay court fees	04.11.2008 Tudor Comert	136-137	Legal person, blanket prohibition, inability to pay	<p>- In the present case the Court notes that the relevant proceedings concerned the applicant company's claim for damages. Accordingly, Article 6 § 1 applies under its civil head. The Court also reiterates that Article 6 § 1 does not guarantee a right to appeal from a decision of first instance. Where, however, domestic law provides for a right of appeal, the appeal proceedings will be treated as an extension of the trial process and accordingly will be subject to Article 6. It is to be noted that Moldovan law allowed the applicant company to lodge an appeal with the Appeals Chamber of the Economic Court and an appeal in cassation with the Supreme Court of Justice. Those courts could restrict its right of appeal only where they found that the appeal did not correspond to the applicable legal requirements.</p> <p>- The Supreme Court of Justice expressly stated that courts were prevented by the law from waiving court fees in law suits lodged by legal persons. Such a blanket prohibition on granting court fee waivers raises in itself an issue under Article 6 § 1 of the Convention.</p> <p>- In view of the above, and having regard to the amount claimed, the court fees requested and considering the domestic courts' failure to determine the applicant company's ability to pay the court fees, the Court concludes that the applicant company's right of access to court was effectively limited to the point where it became illusory.</p>	<p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 530 (costs/expens)</p>

6§1	Summon to the hearing	13.11.2008 Russu	143	Right to defence, court hearing, unauthorised demonstration, journalist, Teleradio-Moldova company, criminal case, right to be present, right to hear and follow the proceedings	<p>- Article 6 of the Convention, read as a whole, guarantees the right of an accused to participate effectively in his criminal trial. This includes, <i>inter alia</i>, a right not only to be present, but also to hear and follow the proceedings. This right is implicit in the very notion of an adversarial procedure and can also be derived from the guarantees contained in sub-paragraphs (c), (d) and (e) of paragraph 3 of Article 6 – “to defend himself in person”, “to examine or have examined witnesses”, and “to have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in court”. It is difficult to see in the present case how the applicant could have exercised these rights without being present.</p> <p>- The Court further refers to the principle according to which the presence in person of the accused at a hearing of an appeal where only points of law were considered was not crucial. However, in the instant case, the Court notes that, having had no prior notice of the hearing, the applicant was unable to organise her defence and was not represented by a lawyer.</p>	1 000 Euro (non-pecuniary)
6§1	Fairness of criminal proceedings	16.12.2008 Năvoloacă	145-146	The right to appear before the court, examining witnesses, contradictory statements, conviction in the supreme court, re-examination of the case, unfair proceedings	<p>- The Court does not consider that the issues to be determined by the Supreme Court when convicting and sentencing the applicant – and, in doing so, overturning his acquittal by the lower courts – could, as a matter of fair trial, have been properly examined without a direct assessment of the evidence given by the applicant in person and by the witnesses. While the Supreme Court of Justice did not have the power to carry out such a direct examination of the witness testimony, it did have the power to order a re-hearing of the case by the lower courts. Fairness required that the Supreme Court of Justice should have ordered a rehearing. However, it did not do.</p>	5 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
6§1 3	Fairness of criminal proceedings	16.12.2008 Levința	146	Criminal organization, arbitrary conviction, evidence obtained through ill-treatment, self-incriminating statements, unfair proceedings	<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that the statements obtained from the applicants in such circumstances, following their torture and while being deprived of any support from their lawyers and faced with a total lack of reaction by the authorities to their lawyers' complaints, fall within the category of statements which should never be admissible in criminal proceedings since use of such evidence would make such proceedings unfair as a whole, regardless of whether the courts also relied on other evidence. - The mere fact that the domestic courts actually relied on evidence obtained as a result of torture rendered the entire trial unfair. 	<p>Each applicant: 8 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Jointly: 1 150 Euro (costs/expens)</p>
6§1	Non-enforcement of judgments Positive obligation	27.01.2009 Cebotari and others	118-120	Debtor company, insolvency proceedings, adequate and sufficient measures, bailiff, Land Register, auction, freeze of accounts, restriction of a purely financial nature, invalidity benefits	- Execution of a final judgment given by any court must be regarded as an integral part of the "trial" for the purposes of Article 6 of the Convention. However, the right of "access to court" does not impose an obligation on a State to execute every judgment of a civil character without having regard to the particular circumstances of a case. The Court noted that State responsibility for enforcement of a judgment against a private company extends no further than the involvement of State bodies in the enforcement procedures. When the authorities are obliged to act in order to enforce a judgment and they fail to do so, their inactivity can engage the State's responsibility on the ground of Article 6 § 1 of the Convention.	Each applicant: 2 000 Euro (non-pecuniary)

1 P1					<ul style="list-style-type: none"> - The Court is not called upon to examine whether the internal legal order of the State is capable of guaranteeing the execution of judgments given by courts. Indeed, it is for each State to equip itself with legal instruments which are adequate and sufficient to ensure the fulfilment of positive obligations imposed upon the State. The Court's only task is to examine whether the measures applied by the Moldovan authorities in the present case were adequate and sufficient. In cases such as the present one, which necessitate actions by a debtor who is a private person, the State, as the possessor of the public force, has to act diligently in order to assist a creditor in execution of a judgment. - The existence of a final and enforceable judgment in the applicants' favour stands as an indication of the fact that their litigation was meritorious. Consequently, the imposition of the obligation to pay expenses in order to have that judgment enforced constitutes a restriction of a purely financial nature and therefore calls for particularly rigorous scrutiny from the point of view of the interests of justice. - The Court reiterates that fulfilment of the obligation to secure effective rights under Article 6 § 1 of the Convention does not mean merely the absence of an interference but may require the State to take various forms of positive action. It considers that by shifting to the applicant the responsibility of bearing part of the costs of the enforcement proceedings the State tried to escape its positive obligation to organise a system for enforcement of judgments that is effective both in law and in practice. 	
------	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
6§1 3 5§1 5§3 13+ 3 1 P1	Limitation periods contrary to fair trial	07.04.2009 Straisteanu and others	134-135,	Businessman, former member of the Moldovan Parliament, charged with car thefts, time-barred action, Prosecutor General's Office, annulment of the contracts, absolute nullity	- The Court does not call into question the power of the legislator to establish different limitation periods for different types of lawsuits. However, no reasons were given in the present case for exempting State organisations, when claiming restitution of State property, from the obligation to observe established limitation periods which would bar the examination of such claims brought by any private person or company.	10 000 Euro (non-pecuniary) 100 Euro (costs/expens)
6§1 1 P1 46	Non-enforcement of judgments Pilot judgment	28.07.2009, 12.10.2010 Olaru and others	120-121	Social housing, systemic problem, effective remedy	- The Court notes that the judgments in favour of the applicants remained unenforced for periods varying between three and eleven years. The Court has found violations of Article 6 § 1 of the Convention and Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention in numerous cases concerning delays in enforcing final judgments. - Having examined the materials submitted to it, the Court agrees with the parties that there is nothing in the files which would allow it to reach a different conclusion in the present cases.	2 000 Euro (non-pecuniary) 850 Euro (costs/expens)
6§1	Reasonable time Effective remedy	29.09.2009 Pânzari	127, 285	Invalidity, dismissal, record of employment, work related claim	- The Court notes that the proceedings concerned a very important issue for the applicant, namely her employment. The legislator confirmed the particular importance of such proceedings to employees by expressly providing in the legislation for the urgent examination of employment disputes on a priority basis.	1 000 Euro (non-pecuniary) 745 Euro (costs/expens)

13					<ul style="list-style-type: none"> - An employee who considers that he or she has been wrongly suspended or dismissed by his or her employer has an important personal interest in securing a judicial decision on the lawfulness of that measure promptly, since employment disputes by their nature call for expeditious decision, in view of what is at stake for the person concerned, who through dismissal loses his means of subsistence. - In the light of the above, including the repeated re-examination of the case in the absence of any particular complexity, taking into account the overall length of the proceedings in an employment case, and having regard to what was at stake for the applicant, the Court concludes that the requirement of a “reasonable time” laid down in Article 6 § 1 of the Convention was not complied with in the present case. 	
6§1 + 6§3 let. (c) and (d) 3	Right to legal assistance	06.10.2009 Petru Roşca	150	School teacher, third-degree disability, disturbance of public order, conviction, time and facilities to prepare his defence, lawyer, absence of secretary at the hearing	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that the guarantees in paragraph 3 of Article 6 are specific aspects of the right to a fair trial set forth in paragraph 1. - Therefore, under the circumstances, regardless of any request to offer the applicant time and facilities to prepare his case, such an opportunity should have been given to him by the court <i>ex officio</i>. 	<p>2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Improprate rejection of the request for revision	13.10.2009 Business și Investiții pentru toți		Apartment building, office space, contract, dispute, discontinue of the proceedings, revision	<p>- The Court considers that issues such as whether the applicant company's claim had any chance of success in view of the alleged nullity of the contract with I. was a decision which only a court could take. At the same time the Supreme Court of Justice, which was fully aware that two companies (M. and the applicant company) each claimed to have property rights over a part of the same disputed building, could not deal with the claim of one of those companies without prejudging the other company's rights. It follows that, in accepting M.'s claims over the disputed part of the building, the Supreme Court of Justice had prejudged the outcome of the proceedings initiated by the applicant company against M. and the Department.</p> <p>- The Court notes the Government's argument that only I. had the right to participate in the proceedings, the applicant company not having any legal standing in them. However, it reiterates that, in principle, a new owner of property acquired can claim in courts all the rights which the old owner could have raised. In the present case, I. transferred its rights to the applicant company in respect of the disputed building. It follows that the applicant company had a right to intervene in any proceedings concerning I.'s rights over the disputed building.</p> <p>- Moreover, even though examining a case which may affect the rights and interests of a third party without involving that party is an express ground for reopening the proceedings, the Supreme Court of Justice rejected the applicant company's request based on that legal provision.</p>	<p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>

6§1	Fairness of criminal proceedings	18.05.2010 Vetrenko	147	Murder, acquittal in the first round of proceedings, reopening of the case, arbitrary conviction, evidence obtained through ill-treatment, self-incriminating statements, tampering with evidence, alibi, expert report's findings, lack of sufficient reasoning	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that the effect of Article 6 § 1 is, <i>inter alia</i>, to place a "tribunal" under a duty to conduct a proper examination of the submissions, arguments and evidence, without prejudice to its assessment or to whether they are relevant for its decision, given that the Court is not called upon to examine whether arguments are adequately met. - Nevertheless, although Article 6 § 1 obliges courts to give reasons for their decisions, it cannot be understood as requiring a detailed answer to every argument. The extent to which this duty to give reasons applies may vary according to the nature of the decision and must be determined in the light of the circumstances of the case. - The Court finds that, while heavily relying on the self-incriminating statements made by the applicant and failing to address his serious challenge to the genuine character of those statements, even re-phrasing those statements so as to avoid contradictions with objective evidence, the domestic courts chose simply to remain silent with regard to certain fundamental issues, such as the fact that he had an alibi for the presumed time of the murder. - The Court could not find any explanation for such omissions in the domestic courts' decisions. This is striking, given that two courts acquitted the applicant in the first round of proceedings and since, in the absence of any new evidence mentioned in the courts' judgments, they convicted the applicant in the second round of proceedings, disregarding circumstances which had earlier led to his acquittal. Therefore, the domestic courts did not give sufficient reasons for their judgments. 	<p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>650 Euro (costs/expens)</p>
-----	----------------------------------	------------------------	-----	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Fairness of criminal proceedings	05.07.2011 Dan	147-148	Bribe, principal of a high school, set up, undercover operation, assessment of the trustworthiness of a witness	<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that those who have the responsibility for deciding the guilt or innocence of an accused ought, in principle, to be able to hear witnesses in person and assess their trustworthiness. The assessment of the trustworthiness of a witness is a complex task which usually cannot be achieved by a mere reading of his or her recorded words. - Of course, there are cases when it is impossible to hear a witness in person at the trial because, for example, he or she has died, or in order to protect the right of the witness not to incriminate him- or herself. 	<p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
6§3 3	Equality of arms	15.05.2012 Plotnicova	150-151	Businesswoman, cosmetic products, fraud, rogatory commission, France, pertinence and admissibility of witness statements	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that it is first of all for the domestic courts to assess the pertinence and admissibility of witness statements. However, the absence of any decision by the domestic courts in response to the applicant's request to hear O.G. raises in itself a serious issue under Article 6 of the Convention since it deprived the applicant of possibly an important means of defence. - It follows that the prosecution's failure to provide the defence and the courts with the translated materials obtained from France – in the absence of a reasoned court decision to withhold this information from the defence – is in itself incompatible with the requirement of fairness under Article 6 of the Convention. 	<p>4 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>100 Euro (costs/expens)</p>
6§1	Principle of legal certainty Equality of arms	26.06.2012 Ghirea	141	Criminal case, accepting bribes, the appeal as being out of time, suspension of the time allowed for appealing	<ul style="list-style-type: none"> - The principle of equality of arms, which is one of the elements of the broader concept of a fair trial, requires each party to be given a reasonable opportunity to present his case under conditions that do not place him at a substantial disadvantage vis-à-vis his opponent. 	<p>3 600 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

					<ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that the application of the rules on procedural time-limits may infringe the principle of equality of arms, where the different parties do not have the same opportunity to put their arguments forward. - The Court observes that in the <i>Platakou</i> judgment, concerning an administrative dispute, it held that the fact that time ceased to run against the State during the period of the judicial vacation contravened the principle of equality of arms. Having regard to what was at stake for the applicant in the appeal in the present case and reiterating that in the sphere of criminal law the requirements of a “fair hearing” are stricter, the Court finds that the suspension of the time allowed for appealing, on the grounds that the prosecutor dealing with the case was on leave, cannot be accepted as compatible with the principle of equality of arms. 	
6§1	Abusive revision Principle of legal certainty	25.09.2012 Sfinx-Impex SA	121	Time-barred action, appeal in disguise, legal entity	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that decisions to revise proceedings must be in accordance with the relevant statutory criteria and the misuse of such a procedure may well be contrary to the Convention. The principles of legal certainty and the rule of law require the Court to be vigilant in this area. - The Court’s only is to examine whether revision procedure was applied in a way compatible with Article 6 of the Convention and, therefore, if the respect for the principle of legal certainty was assured. - The Court shall do so while bearing in mind that it is in the first place the responsibility of national courts to interpret provisions of national law. 	110 000 Euro (pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
6§1 3 13	Fairness of criminal proceedings	15.01.2013 Mitrofan	148-149	Negligence in carrying out any official duties, fraud, head of a private high school, arbitrary conviction, constitutive elements of a crime	- The domestic courts' failure to give a response to the two serious arguments raised by the applicant also appears to conflict with their obligation to examine each argument raised in an appeal, as expressly set out in the Code of Criminal Procedure. Moreover, the Court of Appeal's failure to give any specific reasons as to the applicability of Article 329 prevented the applicant from appealing in an effective way against his conviction.	5 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
6§1	Organized incitement	11.05.2014 Sandu		Veterinary surgeon, dog, bribe, entrapment	- Where an accused asserts that he was incited to commit an offence, the criminal courts must carry out a careful examination of the material in the file, since for the trial to be fair within the meaning of Article 6 § 1 of the Convention all evidence obtained as a result of police entrapment must be excluded. - Where the information disclosed by the prosecution authorities does not enable the Court to conclude whether the applicant was subjected to police entrapment, it is essential in each case that the Court examine the decision-making procedure whereby the plea of entrapment was decided upon in order to ensure that the rights of the defence were adequately protected, in particular the right to adversarial proceedings and to equality of arms. - In order to verify whether the applicant was incited to commit the crime, the Court must determine whether he could be reasonably considered as having been engaged in the relevant criminal activity prior to the police involvement. In other words, it must be verified whether the applicant would have committed the crime in the absence of the alleged incitement.	The applicant did not submit a claim for just satisfaction

					<p>- In such a situation, “it falls to the prosecution to prove that there was no incitement, provided that the defendant’s allegations are not wholly improbable. In the absence of any such proof, it is the task of the judicial authorities to examine the facts of the case and to take the necessary steps to uncover the truth in order to determine whether there was any incitement”.</p> <p>- In conclusion, the Court considers, having regard to the foregoing, that the domestic courts failed to properly assess whether C’s actions, acting on behalf of the police, had the effect of inciting the applicant to commit the offence of which he was subsequently convicted or whether there had been any indication that the offence would have been committed without such intervention. Although in the present case the domestic courts had reason to suspect that there was an entrapment, they did not analyse the relevant factual and legal elements which would have helped them to distinguish entrapment from a legitimate form of investigative activity.</p>	
6§1	Organized incitement	1.07.2014 Pareniuc		Tax inspector, undercover operation, refuse, insistence, 200 MDL, bribe, <i>agent provocateur</i>	<p>- In so far as police incitement is concerned, the Court held in <i>Teixeira de Castro</i> that the right to a fair trial would be violated where police officers had stepped beyond an essentially passive investigation of a suspect’s criminal activities and had exercised an influence such as to incite the commission of an offence that would otherwise not have been committed. In <i>Vanyan v. Russia</i> the Court went further and considered that the issue of entrapment or incitement could be relevant even where the operation was carried out by a private individual acting as an undercover agent, when it had actually been organised and supervised by the police.</p>	<p>3500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2440 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Lastly, where the information disclosed by the prosecution authorities does not enable the Court to conclude whether the applicant was subjected to police incitement, it is essential that the Court examine the procedure whereby the plea of incitement was determined in each case in order to ensure that the rights of the defence were adequately protected, in particular the right to adversarial proceedings and to equality of arms.</p> <p>- The transcript of the discussion [...] during the undercover operation, indicates [...] Z. asked the applicant how much money to give her and, after receiving several clear refusals, insisted on giving her the money until she conceded. This, in the Court's opinion, clearly demonstrates that the applicant was subjected to blatant prompting and incitement to engage in the criminal activity of which she was convicted, in the absence of any indication that the offence would have been committed without such intervention.</p>	
6§1	Access to court: Refusal to take part in the proceedings	22.07.2014 Cornea	137-138	Hospital's chief physician, order of transfer, administrative litigation, persons entitled to lodge an appeal, take part in the proceedings, available avenue of redress	<p>- The right of access to a court secured by Article 6 § 1 of the Convention is not absolute but may be subject to limitations; such limitations are permitted by implication since the right of access by its very nature calls for regulation by the State. In this respect the Contracting States enjoy a certain margin of appreciation, although the final decision as to observance of the Convention's requirements rests with the Court. It must be satisfied that the limitations applied do not restrict or reduce the access left to the individual in such a way or to such an extent that the very essence of the right is impaired.</p>	1 800 Euro (non-pecuniary)

					<p>Furthermore, a limitation will not be compatible with Article 6 § 1 if it does not pursue a legitimate aim and if there is not a reasonable relationship of proportionality between the means employed and the aim sought to be achieved.</p> <p>The right of access to a court is impaired when the rules cease to serve the aims of legal certainty and the proper administration of justice and form a sort of barrier preventing the litigant from having his or her case determined on the merits by the competent court</p> <p>- The Court reiterates that an individual is not required to try more than one avenue of redress when there are several available. Therefore, since the applicant attempted to use the avenue offered to him by Article 360 of the Code of Civil Procedure, he was not obliged to explore other avenues such as those suggested by the Government.</p>	
6§1	Non-enforcement of judgments	14.04.2015 Botezatu	121-122	Police officer, social housing, rent, non-execution of a final judgment for a period of 87 months, just satisfaction, victim status, Law no. 87 of 2011, adequate redress	<p>- The question of whether a person may still claim to be the victim of an alleged violation of the Convention essentially involves an <i>ex post facto</i> examination by the Court of his or her situation. As it has already held in other length-of-proceedings cases, the question of whether he or she has received reparation for the damage caused – comparable to just satisfaction as provided for under Article 41 of the Convention – is an important one. Regarding violations of the reasonable-time requirement, one aspect of sufficient redress which may remove a litigant's victim status concerns the amount awarded as a result of using the domestic remedy.</p>	<p>9 461 Euro (pecuniary)</p> <p>1 300 Euro (non-pecuniary)</p> <p>112 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<ul style="list-style-type: none"> - The Court has already had occasion to indicate that an applicant’s victim status may depend on the level of compensation awarded at domestic level on the basis of the facts about which he or she has complained before the Court. - The Grand Chamber held that when, in order to prevent or to put right violations of the “reasonable time” principle, Contracting States choose to introduce remedies of a compensatory nature, it might be easier for the domestic courts to refer to the amounts awarded at domestic level for other types of damage – such as personal injury, damage relating to a relative’s death or damage in defamation cases – and to rely on their innermost conviction, even if that results in awards of amounts that are lower than those fixed by the Court in similar cases. - However, the Court is required to verify whether the way in which the domestic law is interpreted and applied has produced consequences that are consistent with the principles of the Convention, as interpreted in the light of the Court’s case-law. It points out that, especially for States that have effectively incorporated the Convention into their legal systems, a clear error in assessment by the domestic courts may also arise as a result of a misapplication or misinterpretation of the Court’s case-law. - Where pecuniary damage is concerned, the domestic courts are clearly in a better position to determine the existence and quantum of such damage. However, in cases of non-enforcement of a judgment awarding 	

1 P1					<p>applicants a sum of money, or ownership or possession in respect of an asset, the Court has consistently concluded that the applicants must have suffered pecuniary damage as a result of their lack of control over their possessions and the denial to them of the possibility to use and enjoy those possessions.</p> <p>- For these reasons, and having regard to its case-law on the subject, the Court considers that in the instant case the failure to enforce the judgment in favour of the applicant for a period of 87 months constitutes a violation of Article 6 § 1 of the Convention and of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.</p>	
6§1	Organized incitement	8.03.2016 Morari		<p>Undercover operation, Romanian passport, advertisement placed in a local newspaper, intermediary, manufacturing and trading with forged official documents, entrapment</p>	<p>- The admission of some evidence can render a trial unfair. Such has been found to be the case, for instance, of evidence obtained as a result of ill-treatment with the aim of extracting a confession or of evidence obtained by way of police incitement or entrapment.</p> <p>- Police incitement occurs where the officers involved – whether members of the security forces or persons acting on their instructions – do not confine themselves to investigating criminal activity in an essentially passive manner, but exert such an influence on the subject as to incite the commission of an offence that would otherwise not have been committed, in order to make it possible to establish the offence, that is, to provide evidence and institute a prosecution.</p> <p>- Undercover operations must be carried out in an essentially passive manner, without any pressure being put on the applicant to commit the offence through means such as taking the initiative in contacting the applicant, renewing the offer despite his initial refusal,</p>	<p>3 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 820 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>insistent prompting, the promise of financial gain such as raising the price beyond average, or appealing to the applicant's sense of compassion.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Where the accused puts forward an arguable claim of incitement, the Court places the burden of proof on the authorities. It falls to the prosecution to prove that there was no incitement, provided that the defendant's allegations are not wholly improbable. The scope of the judicial review must include the reasons why the undercover operation was mounted, the extent of the police's involvement in the offence, and the nature of any incitement or pressure to which the applicant was subjected. - The Court has not been able to find in the materials submitted to it any indication that the offence would have been committed by the applicant without such intervention. Indeed, it does not appear from those materials and from the Government's submissions that before the commencement of the undercover operation the authorities had knowledge of or any objective evidence that the applicant had previously been involved in producing and/or trading with forged documents. This, in the Court's opinion, clearly demonstrates that the applicant was subjected to prompting and incitement to engage in the criminal activity of which he was convicted. - The Court recalls that it will generally require that the undercover agents and other witnesses who could testify on the issue of incitement should be heard in court and be cross-examined by the defence, or at least that detailed reasons should be given for a failure to do so. 	

6§1	Fairness of criminal proceedings	05.07.2016 Lazu		Armoured vehicle driver, a bus, accident, criminal investigation, acquittal in the first round of proceedings, rehearing of the case, conviction, witnesses	<ul style="list-style-type: none"> - The manner of application of Article 6 to proceedings before courts of appeal depends on the special features of the proceedings involved; account must be taken of the entirety of the proceedings in the domestic legal order and of the role of the appellate court therein. - While Article 6 of the Convention guarantees the right to a fair hearing, it does not lay down any rules on the admissibility of evidence or the way it should be assessed, which are therefore primarily matters for regulation by national law and the national courts. - Moreover, although it is normally for the national courts to decide whether it is necessary or advisable to call a witness, exceptional circumstances could prompt the Court to conclude that the failure to hear a person as a witness was incompatible with Article 6. - Neither the letter nor the spirit of Article 6 of the Convention prevents a person from waiving of his own free will, either expressly or tacitly, the entitlement to the guarantees of a fair trial. However, such a waiver must, if it is to be effective for Convention purposes, be established in an unequivocal manner and be attended by minimum safeguards commensurate with its importance. In addition, it must not run counter to any important public interest. - Firstly, the Court notes that the Chişinău Court of Appeal breached the provisions of Article 436 of the Code of Criminal Procedure and failed to observe the instructions of the Supreme Court of Justice to rule on the merits of the case after a fresh examination of the evidence, and did not provide any reasons for doing so. 	<p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>300 Euro (costs/expens)</p>
-----	----------------------------------	--------------------	--	---	--	--

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- Secondly, in doing so the Chişinău Court of Appeal did not provide any reasons whatsoever as to why it had come to a conclusion different from that of the first-instance court. It simply referred to a summary of the witness testimony without addressing the discrepancies within and between individual witness statements.</p> <p>- Lastly, having regard to what was at stake for the applicant, the Court is not convinced that the issues to be determined by the Court of Appeal when convicting and sentencing the applicant – and, in doing so, overturning his acquittal by the first-instance court – could, as a matter of fair trial, have been properly examined without a direct assessment of the evidence given by the prosecution witnesses. The Court considers that those who have the responsibility for deciding the guilt or innocence of an accused ought, in principle, to be able to hear witnesses in person and assess their trustworthiness. The assessment of the trustworthiness of a witness is a complex task which usually cannot be achieved by a mere reading of his or her recorded words. Of course, there are cases when it is impossible to hear a witness in person at the trial because, for example, he or she has died, or in order to protect the right of the witness not to incriminate himself or herself. However, that does not appear to have been the case here.</p> <p>- In the light of the above, the Court considers that the applicant’s conviction without the re-examination of any witnesses, after he had been acquitted by the first-instance court, was contrary to the guarantees of a fair trial within the meaning of Article 6 § 1 of the Convention.</p>	

6§1	<p>Fairness of criminal proceedings</p> <p>Criminal charge</p>	30.08.2016 Igor Pascari		<p>Bus driver, accident, administrative offence, finding responsible a third party for the accident, sentencing of the applicant in cassation, non-involvement in the administrative proceedings initiated against the third person, decision of the chief inspector of the traffic police</p>	<ul style="list-style-type: none"> - It further finds, with the applicant, that the act considered as an offence and punished by Article 242 of the CAO is directed towards all citizens and not towards a given group possessing a special status. It also notes that the fine and penalty points provided for by that provision are not intended as pecuniary compensation for damage but are punitive and deterrent in nature. That is particularly true when taking into consideration the effect of the penalty points, which can lead to the suspension of a driving licence for between six and twelve months. - The Court reiterates that a punitive character is the customary distinguishing feature of criminal penalties. - It further notes that it is clear from the case file that the Bender Court of Appeal determined, <i>inter alia</i>, that the applicant was responsible for causing the accident of 14 August 2009. Although that finding did not amount to a final determination of his guilt, it had a decisive effect on such a determination. Indeed, the police based its decision of 22 January 2010 entirely on the conclusions reached by the Bender District Court of 19 November 2009 without making any further investigation or reaching any new conclusions of its own. In fact, the chief inspector was obliged to conform to the appeal court's judgment and could not have reached any other conclusion. - Moreover, the judgment of 19 November 2009 had the effect of <i>res judicata</i> in respect of both the applicant and P.C., if only for making the latter immune from responsibility for the accident. - Since in a car accident involving two vehicles, there should be at least one person responsible, the final exclusion of P.C.'s responsibility by the Bender Court of Appeal implicitly predetermined the applicant's guilt. 	<p>2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>950 Euro (costs/expens)</p>
-----	--	----------------------------	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Fairness of civil proceedings	20.09.2016 Nichifor		Shareholder, limited liability company, part of the shares, minutes of a meeting of the company's shareholders, forgery, expert authentication, statute of limitations	<ul style="list-style-type: none"> - The Court refers to its previous case-law in which it has said that the observance of admissibility requirements for carrying out procedural acts is an important aspect of the right to a fair trial. The role played by limitation periods is of major importance when interpreted in the light of the Preamble to the Convention, which, in its relevant part, declares the rule of law to be part of the common heritage of the Contracting States. - The Court further reiterates that Article 6 § 1 of the Convention obliges courts to give reasons for their judgments. In <i>Ruiz Torija v. Spain</i>, the Court found that the failure of a domestic court to give reasons for not accepting an objection that the action was time-barred amounted to a violation of that provision. - The Court notes in the context of the present case that the issue concerning the statute of limitations raised by the applicant during the proceedings constituted an important argument. If accepted, it could have led to the dismissal of the action lodged by A.N. against the applicant. - In fact, the first-instance court dismissed A.N.'s action against the applicant on precisely that ground. In spite of that, the Economic Court of Appeal and the Supreme Court of Justice remained silent on the applicant's objection as to the admissibility of the claim. In the absence of a specific and express reply, it is impossible to ascertain whether these courts simply neglected to deal with the submission that the action was out of time or whether they intended to dismiss it and, if that was their intention, what their reasons were for so deciding. 	<p>2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>

					- Nevertheless, the Court also finds other aspects of the proceedings problematic. In particular, when A.N. presented evidence which, on the face of it, seemed very suspect, both the Economic Court of Appeal and the Supreme Court of Justice refused without any explanation the applicant's legitimate request to have an expert authenticate the document in question and confirm or reject his allegation that his signature had been forged.	
6§1 1 P1	Abusive revision	13.12.2016 Rusu Lintax SRL		Plot of adjacent land, decision of the Supreme Court of Justice, sale of land in public property, revision, new document, fresh examination	- The Court considers that a situation allowing a party to the proceedings to obtain the revision of a final judgment by citing as a new circumstance a letter of an authority party to those proceedings and which reiterates general legal provisions would be contrary to the principle of legal certainty.	Just satisfaction reserved
6§1	Abusive revision No award for pecuniary damages	13.12.2016 Iurii		Disability pension, fresh examination, revision, finding of the violation of the applicant's rights, insufficient redress, no award for pecuniary damages	- The Court firstly reiterates that, under the subsidiarity principle, it falls first to the national authorities to redress any violation of the Convention. - The question of whether a person may still claim to be the victim of an alleged violation of the Convention essentially involves an <i>ex post facto</i> examination by the Court of whether the redress afforded domestically was appropriate and sufficient, having regard to the just satisfaction as provided for under Article 41 of the Convention. - In the light of the material in the file and in view of the particular circumstances of the case, the Court considers that the redress provided domestically has not effectively and sufficiently remedied the impugned state of affairs. As regards the first condition for the loss	1 500 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					<p>of victim status, the Court notes that the authorities acknowledged the violation of the applicant's rights. As regards monetary compensation, the Court observes that the applicant obtained 890 Euro in respect of non-pecuniary damage but was not able to obtain any compensation in respect of pecuniary damage. The applicant submitted to the domestic court an expert report, according to which a delay of three years in the acknowledgement of his entitlement to a disability pension had resulted in pecuniary damage of 29 069.17 MDL (equivalent to 1 728 Euro). The domestic court dismissed his claims for procedural reasons not imputable to the applicant but not as unsubstantiated.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court may, in principle, accept a lower award of compensation by the domestic authorities than it would award itself. However, in the present case, the Court considers it clear that the applicant must have suffered pecuniary damage as a result of his being unable to obtain a disability pension from 2008 to 2011. This loss was sustained as a result of the abusive quashing of the final judgment in his favour. The failure of the domestic courts to award compensation under this head is therefore manifestly unreasonable having regard to the Court's case-law. - For these reasons, and having regard to its case-law on the subject, the Court considers that in the instant case the quashing of the judgment acknowledging the applicant's entitlement to a disability pension was incompatible with the principle of legal certainty and violated his rights guaranteed under Article 6 of the Convention and under Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. 	

6§1	Abusive revision	14.02.2017 Cereale Flor S.A. and Roșca		Revision, legal certainty, execution proceedings, writ of execution, plot of land for construction young family, Law no. 87	<ul style="list-style-type: none"> - The Court has frequently found violations of Article 6 § 1 of the Convention in cases raising issues similar to those in the present application. - After examining all the material submitted to it, the Court does not see any reasons to depart from its findings in the above-mentioned cases. Indeed, the Court considers that in the present case the revision procedure was used by the Economic and Chișinău Courts of Appeal in a manner that was incompatible with the principle of legal certainty. 	<p>Cereale Flor SA: 18 400 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 900 Euro (costs/expens)</p> <p>Roșca S. 18 168 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)</p>
1 P1						
6§1	Fairness of criminal proceedings	28.02.2017 Manoli		Police officer, charges with the offence of ill-treating, victim's contradictory statements, acquittal before the first instance, conviction in appeal, failure to question the witnesses again	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that the manner of applying Article 6 of the Convention to proceedings before courts of appeal depends on the special features of the proceedings involved: account must be taken of the entirety of the proceedings in the domestic legal order and of the role of the appellate court therein. - Where an appellate court is called upon to examine a case as to the facts and the law and to make a full assessment of the question of the applicant's guilt or innocence, it cannot, as a matter of fair trial, properly determine those issues without a direct assessment of the evidence. 	<p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 807 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
6§1	Independent and impartial tribunal established by law	30.05.2017 Apcov		Transnistrian region, jurisdiction, detained, Tiraspol colony no. 2, HIV, refuse to provide urgent dental treatment	<p>- The Court reiterates that in <i>Mozer</i> it held that the judicial system of the “MRT” was not a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention. For this reason, it held that the “MRT” courts and, by implication, any other “MRT” authority, could not order the applicant’s “lawful” arrest or detention within the meaning of Article 5 § 1 of the Convention.</p> <p>- In the absence of any new and pertinent information proving the contrary, the Court considers that the conclusion reached in <i>Mozer</i> is valid in the present case too. Moreover, in the light of the above findings in <i>Mozer</i>, the Court considers that not only could the “MRT” courts not order the applicant’s lawful detention for the purposes of Article 5 § 1 of the Convention, but also, by implication, they could not qualify as an “independent tribunal established by law” for the purposes of Article 6 § 1 of the Convention.</p> <p>- The Court therefore considers that there has been a breach of both Articles 5 § 1 and 6 § 1 of the Convention in the present case.</p>	<p>Republic of Moldova No violation</p> <p>Russian Federation Violation</p> <p>40 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
5§1 3						
6§1	Independent and impartial tribunal established by law	30.05.2017 Vardanean		Transnistrian region, jurisdiction, journalist, detention, charges of treason and/ or espionage, conviction, pressure from international institutions, pardon, Transnistrian intelligence service	<p>- The Court reiterates that in <i>Mozer</i> it held that the “judicial system” of the “MRT” was not a system reflecting a judicial tradition compatible with the Convention. For this reason, it held that the “MRT” courts – and, by implication, any other “MRT” authority – could not order the applicant’s “lawful” arrest or detention within the meaning of Article 5 § 1 of the Convention.</p> <p>- In the absence of any new and pertinent information proving the contrary, the Court considers that the conclusion reached in <i>Mozer</i> is valid in the present</p>	<p>Republic of Moldova No violation</p> <p>Russian Federation Violation</p> <p>Ernest Vardanean 30 000 Euro (non-pecuniary)</p>

5§1 8					case too. Moreover, in the light of the above findings in <i>Mozer</i> , the Court considers that not only could the “MRT” courts not order the applicant’s lawful detention for the purposes of Article 5 § 1 of the Convention, but also, by implication, they could not qualify as an “independent tribunal established by law” for the purposes of Article 6 § 1 of the Convention.	Irina Vardanean 7 000 Euro (non-pecuniary) Jointly: 4 000 Euro (costs/expens)
6§1 1 P1	Non-enforcement of judgments	30.01.2018 Pavlovici	Restitution of house, rehabilitation of political repression victims, retrocession of confiscated or nationalized goods, writ of execution, revision, non-enforcement of judgment, Law no. 87, no award for non-pecuniary damages	<ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that the judgment ruled in favor of the Applicant at 24 December 2004 had not been executed till today. It recalls that it is not open to a State authority to cite lack of funds and available alternative accommodation as an excuse for not honouring a judgment. - The Court recalls its position, expressed on a number of occasions in cases relating to non-execution, that the impossibility for a creditor to have a judgment rendered in his favor fully and within a reasonable time constitutes a violation of the “right to a court” enshrined in Article 6 § 1 of the Convention and the right to the free enjoyment of one’s possessions guaranteed by Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. - In the light of the circumstances of this case, the Court sees no reason to reach a different conclusion in this case. Accordingly, it considers that there has been a violation of Article 6 § 1 of the Convention and Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention in respect of the failure of the authorities to execute, within a reasonable time, the final judgment in favor of the applicant. 	Just satisfaction reserved	

1	2	3	4	5	6	7
6§1 3 5§1 13	Principle of legal certainty	05.06.2018 Goremîchin		Detention in Brussels, extradition, arrest extension, <i>habeas corpus</i> , acquittal before the first instance, appeal on points of law, statutory time-limit, reopen of the proceedings, conviction, <i>res judicata</i>	-----	15 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
6§1	Access to court	05.06.2018 Sultan		Civil action, City hall and Local Council Holercani, payment of the outstanding salary, appeal, appeal on points of law, letter to restitute the appeal as filed against an unacceptable act of appeal	- In this respect, the Court reiterates that Article 6 § 1 of the Convention guarantees the right of access to a court for the determination of civil disputes. The Court considers that this right of access to a court includes not only the right to institute proceedings but also the right to obtain a “determination” of the dispute by a court. It would be illusory if a Contracting State’s domestic legal system allowed an individual to bring a civil action before a court without ensuring that the case would be determined by a final decision in the judicial proceedings. - Article 6 §1 of the Convention does not compel the Contracting States to set up courts of appeal or of cassation. Nevertheless, a State which does institute such courts is required to ensure that persons amenable to the law shall enjoy before these courts the fundamental guarantees contained in Article 6. There would be a danger that serious consequences might ensue if the	1 500 Euro (non-pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)

					opposite view were adopted. In a democratic society within the meaning of the Convention, the right to a fair administration of justice holds such a prominent place that a restrictive interpretation of Article 6 §1 would not correspond to the aim and the purpose of that provision.	
6§1	Annulment of the law in course of proceedings	03.07.2018 Topal		First governor of Gagauzia, personal pension, local law, civil action, incompatibility of local law with the Moldovan law on state social insurance pensions, abrogation of local law	<p>- The Court reaffirms that while in principle the legislature is not precluded in civil matters from adopting new retrospective provisions to regulate rights arising under existing laws, the principle of the rule of law and the notion of fair trial enshrined in Article 6 preclude any interference by the legislature – other than on compelling grounds of the general interest – with the administration of justice designed to influence the judicial determination of a dispute.</p> <p>- In the present case, the Court observes that the People’s Assembly of Gagauzia annulled local law no. 36-XIX/II as being contrary to the national law on state social insurance pensions and that, as a result, the local law of cancellation had retroactive effect. The courts seized of the case thus dismissed the applicant’s claims on the ground that they no longer found any basis in domestic law.</p> <p>- In these circumstances, the Court finds that the cancellation by the People’s Assembly of Gagauzia of Local Law No. 36-XIX/II definitively settled, on a retroactive basis, the substance of the current dispute between the applicant and the authorities of Gagauzia and that it rendered futile any continuation of the proceedings. It also notes that the cancellation in question simply endorsed the position adopted by the Executive Committee of Gagauzia in the context of the pending proceedings.</p>	3 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- In accordance with the case-law referred to above, it is now for the Court to consider whether the annulment was based on overriding reasons of public interest. It notes that, according to the Government, the intervention of the People's Assembly of Gagauzia was justified by the need to annul local law No. 36-XIX/II because of its incompatibility with domestic law. However, it finds that a preliminary question relating to the legality of this law had been referred to the Comrat Court of Appeal, which is competent to decide on possible conflicts between the acts adopted by the Gagauzian authorities and the national legislation. Given the existence of a mechanism to review the legality of the local laws of Gagauzia, set in motion in this case, the Court is therefore not convinced by the argument of the Government mentioned above. Moreover, it observes that the latter has indicated no other possible overriding reason of general interest which, in its view, could have been the basis for annulment of the local law in question. Consequently, it cannot conclude that the intervention of the People's Assembly of Gagauzia was justified within the meaning of Article 6 § 1 of the Convention.</p>	
6§1	Non-enforcement of judgments	04.09.2018 Ciolacu		Judgment, debt, non-enforcement within a reasonable period, Law no. 87, no award for non-pecuniary damages, lost profits	<p>- In cases relating to an unreasonable term, it is important to know whether the applicant has received compensation comparable to the fair satisfaction provided by Article 41 of the Convention.</p> <p>- In the present case, the domestic courts found that the applicant had breached his right guaranteed by Article 6 of the Convention and granted him the equivalent of approximately 333 Euro for non-pecuniary damage</p>	<p>16 370 Euro (pecuniary)</p> <p>1 330 Euro (non-pecuniary)</p> <p>420 Euro (costs/expens)</p>

1 P1					<p>for a delay of 78 months. The question is whether the compensation obtained was such as to repair the damage suffered. When assessing the amount of damages awarded by domestic authorities, the Court examines, on the basis of evidence before it, what amount would have been granted in similar situations.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that the amount awarded to the applicant is clearly lower than that generally granted in similar cases v. the Republic of Moldova. The applicant also received no compensation for pecuniary damage. - These elements are sufficient to conclude that the applicant has not obtained sufficient national redress and remains a victim within the meaning of Article 34 of the Convention. - For these reasons, and having regard to its case-law, the Court finds that there has been a violation of Article 6 § 1 of the Convention and Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention because of the failure of the authorities to execute, within a reasonable time, the final judgment rendered in favor of the applicant. 	
6§1	Cases that waive the burden of proof	23.10.2018 Lady S.R.L.		LLC, commercial areas, City Hall, third party, related land, civil proceedings, <i>res judicata</i>	<ul style="list-style-type: none"> - The Court also reiterates that it is not its task to substitute itself for the domestic courts as regards the assessment of the facts and their legal classification, provided that these are based on a reasonable assessment of the evidence. More generally, the Court points out that it is primarily for the national authorities, notably the courts, to resolve problems of interpretation of domestic legislation. Its role is thus confined to ascertaining whether the effects of such an interpretation are compatible with the Convention. 	No violation

1	2	3	4	5	6	7
					<p>- In particular, its function is not to deal with errors of fact or law allegedly committed by a national court unless and in so far as they may have infringed rights and freedoms protected by the Convention, but rather to ascertain whether the proceedings as a whole, including the way in which evidence was taken, were fair.</p> <p>- The Court observes that in all legal systems <i>res judicata</i> effects of judgments have limitations <i>ad personam</i> and <i>ad rem</i>. Thus, Article 123 § 2 of the Moldovan Code of Civil Procedure provides that facts established by an irrevocable judicial decision can not be challenged in another dispute - and therefore constitute an irrebuttable (absolute) presumption - provided that the same persons participate. However, this does not preclude a judgment against third parties, in the sense that it may have probative value as rebuttable presumption (simple). Thus, Article 123 § 4 of the Code of Civil Procedure provides that the presumption attached to facts may be contested by the person concerned. The Court has moreover accepted that it follows from the principle of legal certainty that a party relying on the assessment made by a court in a previous dispute, on a question which also arises in the case to which it is a party, may legitimately expect the court in that case to decide the dispute in the same sense as the previous decision, unless there is a valid reason for derogating from it.</p>	

					<p>- In the present case, the Court observes that Moldovan law, as interpreted and applied by the domestic courts, establishes a presumption of <i>res judicata</i>. It also notes that this is a simple presumption that reverses the burden of proof. It observes that this presumption could be contradicted by the evidence to the contrary, pursuant to Article 123 § 4 of the Code of Civil Procedure and that, moreover, that fact is not disputed by the parties.</p> <p>- As such, the Court reiterates that any legal system has presumptions of fact or of law, that the Convention does not, of course, preclude this in principle, but that litigants must, however, benefit from an effective judicial guarantee. Moreover, Article 6 § 1 of the Convention does not regulate the probative force and burden of proof, which are essentially matters of domestic law.</p>	
Article 7. No punishment without law						
7	<p>Certainty and foreseeability of law</p> <p>Criminal sanction</p>	13.02.2018 Prigală		<p>Notary, fiscal control, social security contributions, fines, late payment penalties, total tax penalty of 48000 euros, net fee/gross fee, ambiguous legislation, criminal sanction, fiscal amnesty</p>	<p>- The Court will determine whether the applicant has been sanctioned for an “offense” within the meaning of Article 7 of the Convention. It recalls that the criteria defined in <i>Engel and others v. the Netherlands</i> (8 June 1976, § 82) in order to determine the applicability of Article 6 of the Convention to a “criminal matter” are also relevant to the issue of the applicability of Article 7.</p> <p>- In this case, the fine and default penalties imposed on the applicant may be considered as based on the general legal provisions applicable to all taxpayers. Moreover, the fine and default penalties at issue did not pursue the purpose of the compensation for the material damage caused, but concerned, in essence,</p>	<p>4 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 200 Euro (cost/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>the accountability for avoiding the repetition of the disputed actions. Therefore, they were based on a standard that pursues both a preventive and a repressive one. That finding is sufficient to give a criminal character to the applicant's tax penalties.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Therefore, the applicant's failure to comply with the tax provisions constitutes an "offense" within the meaning of Article 7 of the Convention. - The Court refers to the general principles summarized in <i>Vasiliauskas v. Lithuania</i>. It should be noted that an offense must be clearly defined by law and that this condition is deemed to be fulfilled when the individual may know from the text of the relevant provision or, if necessary, using his or her interpretation by the courts or an explanatory legal opinion, which acts and omissions would imply its criminal liability. - In that regard, the Court stated that the notion of "law" used in Article 7 of the Convention corresponds to that of the "law" appearing in other articles of the Convention; it implies qualitative conditions, including those related to accessibility and foreseeability. - At the same time, art. Article 7 of the Convention can not be interpreted as prohibiting the gradual clarification of criminal liability rules by judicial interpretation from one case to another, provided that the outcome according to the offense is reasonably foreseeable. - In view of the existence of some doubts as to the scope of the notion of "fees" and the provisions of Article 11 of the Fiscal Code, at the material time, the applicant could reasonably have expected that the interpretation in his favor would be retained by the State authorities. 	

					<p>- In view of the above, the Court considers that, even as a professional who might request legal advice, it was difficult for the applicant to provide for the reversal of the jurisprudence of the Supreme Court of Justice and to know that, when calculating the amount of social contributions payable for the years 2000 and 2001, its actions could lead to a criminal sanction.</p> <p>- In those circumstances, there has been a violation of Article 7 of the Convention.</p>	
Article 8. Right to respect for private and family life						
8	Correspondence: Detention	01.03.2005 Meriakri	189	Detained, censorship, correspondence with the ECtHR, stamped letter		Struck out of the list
8 3 13+ 3	Family life: Detention Correspondence: Detention	13.09.2005 Ostrovar	181, 189	Detained, ban on visits, wife, daughter Intercepted correspondence with mother	<p>- Any detention which is lawful under Article 5 of the Convention entails by its very nature a limitation on private and family life. However, it is an essential part of a prisoner's right to respect for family life that the prison authorities assist him in maintaining contact with his close family. At the same time, the Court recognises that some measure of control over prisoners' contacts with the outside world is called for and is not of itself incompatible with the Convention.</p> <p>- The provision failed to specify the time-frame within which the restriction on correspondence could apply. No mention was made as to the possibility of challenging the refusal to issue an authorisation or as to the authority competent to rule on such a challenge.</p>	3 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
8 3 5§3 5§4	Correspondence: Detention	04.10.2005 Șarban	190	Communications with lawyer, glass partition, lack of confidentiality	<p>- The Court recalls that confidential communication with one's lawyer is protected by the Convention as an important safeguard of an accused's right to defence, failing which the assistance of the lawyer would lose much of its usefulness.</p> <p>- While the partition may well have created certain obstacles to effective communication with his lawyer (as suggested by the strike held by the Moldovan Bar Association), it appears that those difficulties, in the present case, did not impede the applicant from mounting an effective defence before the domestic authorities.</p>	No violation of art. 8
8 6§1 5§1 5+ 13 8+ 13	Home	07.06.2007 Guțu	184- 185	Police officers, unauthorized entry in the front garden	<p>- The Court notes that none of the situations described therein applied to the present case. In particular, the police officers were not putting an end to a criminal offence and were not in pursuit of a suspect, not to mention any of the other situations provided for in section 13(19). Moreover, the Court is of the opinion that an extensive interpretation of these provisions, such as the one made by the Government, would run counter to Article 29 of the Constitution (see paragraph 23 above), which proclaims the principle of inviolability of the home and sets out in an exhaustive manner the possible derogations from it. The derogations appear to be far from matching the circumstances of the present case. It follows that the interference complained of was not "in accordance with the law" within the meaning of Article 8. Accordingly, there is no need to examine whether the interference pursued a legitimate aim and was "necessary in a democratic society".</p>	<p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>

3 6§1	8	Family life: Detention	19.06.2007 Ciorap	182- 184 191	Detained, ban on visits, lack of confidentiality, glass partition, internal telephone, 2 hours per month	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that any detention which is lawful for the purposes of Article 5 of the Convention entails by its nature a limitation on private and family life and that some measure of control over prisoners' contacts with the outside world is called for and is not in itself incompatible with the Convention. 	20 000 Euro (non-pecuniary)
		Correspondence: Detention			Censorship, correspondence with national authorities, stamp of administration	<ul style="list-style-type: none"> - It is, moreover, an essential part of a prisoner's right to respect for family life that the prison authorities assist him in maintaining contact with his close family. - Subject to necessary security measures, detainees should be allowed to meet not only their relatives but also other persons wishing to visit them. - The Court finally reiterates that it is "an essential part of both private life and the rehabilitation of prisoners that their contact with the outside world be maintained as far as practicable, in order to facilitate their reintegration in society on release, and this is effected, for example, by providing visiting facilities for the prisoners' friends and by allowing correspondence with them and others. 	1 150 Euro (costs/expens)
	8	Correspondence: Detention	10.06.2008 Duca		Detained, censorship, correspondence with lawyer	-----	Request of the applicant to strike the application out of the list of cases
	8	Private life, correspondence, Home: Search	07.10.2008 Mancevschi	186- 187	Lawyer, office, apartment, clients' case files	<ul style="list-style-type: none"> - The search of a lawyer's office has been regarded as interfering with "private life" and "correspondence" and, potentially, home, in the wider sense implied by the French text which uses the term "<i>domicile</i>". 	2 500 Euro (non-pecuniary) 1 535 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					- The search could thus have led to the finding of items or documents obtained by the applicant as the accused's representative, with obvious repercussions for that accused's rights guaranteed under Article 6 of the Convention. Therefore, an even higher degree of caution was required before a search could be authorised in the applicant's home and office.	
8	Correspondence: Interception of telephone conversations	10.02.2009 Iordachi and others	188-189	NGO, potential victims, risked interception, imperfect domestic legislation	- The Court reiterates that telephone communications are covered by the notions of "private life" and "correspondence" within the meaning of Article 8. - The mere existence of the legislation entails, for all those who might fall within its reach, a menace of surveillance; this menace necessarily strikes at freedom of communication between users of the postal and telecommunications services and thereby constitutes an "interference by a public authority" with the exercise of the applicants' right to respect for correspondence. - Telephone tapping is a very serious interference with a person's rights and that only very serious reasons based on a reasonable suspicion that the person is involved in serious criminal activity should be taken as a basis for authorising it.	Applicants did not make any claim for pecuniary or non-pecuniary damage. 3 500 Euro (costs/expens)
8	Private life: Reputation	30.03.2010 Petrenco	161-163	Defamatory article, KGB agent, insufficient retraction	- In cases concerning debates or questions of general public interest, the extent of acceptable criticism is greater in respect of politicians or other public figures than in respect of private individuals: the former, unlike the latter, have voluntarily exposed themselves to a close scrutiny of their actions by both journalists and the general public and must therefore show a greater degree of tolerance.	1 200 Euro (non-pecuniary) 300 Euro (costs/expens)

					<ul style="list-style-type: none"> - The issue of the collaboration with the Soviet secret services of Moldovan citizens, particularly those holding positions of power or held in high esteem, was a particularly sensitive social and moral question in the specific context of Moldova. - Whether an individual has collaborated with the Soviet secret services is not merely a matter for speculation but a historical fact, capable of being substantiated by relevant evidence; the Court concludes that the allegations of collaboration with the KGB constituted clear statements of fact. - A person's status as a politician or other public figure does not remove the need for a sufficient factual basis for statements which damage his reputation, even where such statements are considered to be value judgments, and not statements of fact as in the present case. 	
8	Private life: Ethnic identity	27.04.2010 Ciubotaru	167- 168	Romanian ethnic identity, authorities' refusal to register, forced imposition of other ethnicity	As noted above, along with such aspects as name, gender, religion and sexual orientation, an individual's ethnic identity constitutes an essential aspect of his or her private life and identity.	1 500 Euro (non-pecuniary) 3 500 Euro (costs/expens)
8	Family life: Child custody	11.01.2011 Bordeianu	171- 174	Mother's impossibility to reunite with daughter, non-enforcement of judgment	<ul style="list-style-type: none"> - The fact of being together for a parent and his / her child is a fundamental element of family life, even if the relationship between the parents has broken and the national measures that prevent this meeting represent an interference in the right protected by art. 8 of the Convention. - As regards the State's obligation to adopt positive measures, Article 8 implies the right of a parent to have the necessary measures to reunite with his child and the duty of the national authorities to undertake them. 	10 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
					<ul style="list-style-type: none"> - In such a case, the adequacy of a measure shall be examined in the light of the speed of its implementation. - Procedures regarding the attribution of parental authority, including the execution of the decision taken in this regard, must be carried out urgently, because the passage of time can have irreversible consequences on the relationship between the child and the parent who does not live with him. 	
8	Home: Search	17.05.2011 Bisir and Tulus	185- 186	Nocturnal search, 12 AM – 3 AM, no authorization	<ul style="list-style-type: none"> - Domestic law must indicate with reasonable clarity the scope and manner of exercise of the relevant discretion conferred on the public authorities so as to ensure to individuals the minimum degree of protection to which citizens are entitled under the rule of law in a democratic society 	Applic. 3 and 4 each: 1 200 Euro (non-pecuniary damage) 1 200 Euro (costs/expens)
3						
8	Private life: Sexual life	05.07.2011 Avram and others	163- 164	Television broadcasting, national television, images from a sauna, insufficient compensation	<ul style="list-style-type: none"> - A State which awards compensation for a breach of a Convention right cannot content itself with the fact that the amount granted represents the maximum under domestic law. If a State chooses to apply its domestic legislation in dealing with alleged breaches of Convention rights, it shall ensure that the legislation in question is compatible with the Convention and the Court's case-law. - The Convention should be applied directly as it was part of the domestic legal system and had precedence over domestic legislation. 	I applic.: 5 000 Euro II applic.: 6 000 Euro For each other applic.: 4 000 Euro (non- pecuniary)

8	Private life: Medical treatment	18.12.2012 G.B. and R.B.	168	Forced sterilization, insufficient compensation	<ul style="list-style-type: none"> - The devastating effect on the first applicant from having lost her ability to reproduce and from the ensuing long-term health problems make this a particularly serious interference with her rights under Article 8 of the Convention, requiring sufficient just satisfaction. - In the Court's view, the latter argument (according to which greater compensation would undermine the capacity of the hospital to continue functioning as a public institution) is unacceptable, given that the State owned that hospital and was liable to cover whatever expenses it generated. - The State could claim at least partial reimbursement of the expenses from B., the doctor found guilty of medical negligence. The State could also have made professional negligence insurance mandatory at medical institutions in order to be sufficiently covered to be able to pay victims. 	<p>Total: 12 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>
8	Correspon- dence: Detention	05.02.2013 Ipati	191	Detained, censorship, correspondence with lawyer and domestic authorities, stamp of the prison authorities, Communications with lawyer, lack of confidentiality, presence of other detainees	<ul style="list-style-type: none"> - The Government's argument that the relevant letters were only copies of letters addressed to the prison authority is to be rejected, since all three letters under examination were addressed personally to the applicant. Even though one of them was indeed a copy of a similar letter sent to the prosecutor, it is obvious that the prison staff who stamped the letter could not have known that before opening it. In any event, people other than the addressees (the applicant and the relevant prosecutor) had no right to read that letter. 	<p>9 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>

3

1	2	3	4	5	6	7
8 3 14+ 3	Private life, Home: Domestic violence	28.05.2013 Eremia	169	Protection order, minors, father's violent behaviour, insults, authorities' inaction	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that while the essential object of Article 8 of the Convention is to protect the individual against arbitrary action by public authorities, there may in addition be positive obligations inherent in effective "respect" for private and family life. These obligations may involve the adoption of measures in the sphere of the relations of individuals between themselves. Children and other vulnerable individuals, in particular, are entitled to effective protection. - The concept of private life includes a person's physical and psychological integrity, which the States have a duty to protect, even if the danger comes from the acts of others. To that end they are to maintain and apply in practice an adequate legal framework affording protection against acts of violence by private individuals. 	<p>To applicants jointly 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 500 Euro (costs/expens)</p>
8 3	Private life, Home: Domestic violence	16.07.2013 B.	170- 171	Injuries, divorce, division of community property, failure to evict the aggressor	<ul style="list-style-type: none"> - Under Article 8 the States have a duty to protect the physical and psychological integrity of an individual from the actions of others. To that end they are to maintain and apply in practice an adequate legal framework affording protection against acts of violence by private individuals. - The particular vulnerability of the victims of domestic violence and the need for active State involvement in their protection has been emphasised in a number of international instruments. 	<p>15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
8	Private life: Personal data	15.07.2014 Radu	165- 166	Disclosure of medical information, Police Academy, miscarriage	<ul style="list-style-type: none"> - Domestic law must indicate with reasonable clarity the scope and manner of exercise of the relevant discretion conferred on the public authorities so as to ensure to individuals the minimum degree of protection to which citizens are entitled under the rule of law in a democratic society. 	<p>4 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 440 Euro (costs/expens)</p>

8	Family life: Child custody	04.11.2014 Tocarenco	174- 175	Mother, 5-month-old child, impossibility of reunification, non-enforcement of judgment	<ul style="list-style-type: none"> - Lack of cooperation between divorced parents can not relieve the competent authorities of the obligation to take all appropriate measures to ensure the maintenance of the family relationship. - The Court considers that the national authorities should have recourse to more direct and specific measures to prepare and organize the restoration of contact between the applicant and his son. Moreover, the effective intervention of the national authorities was so urgent because the child was only five months old when his mother was deprived of any contact with him. - The national authorities have tolerated a process of alienating the parental relationship to the detriment of the applicant, violating its right to respect for family life as guaranteed by Article 8 of the Convention. - In view of the particular circumstances of this case and the urgent need to put an end to the violation of the applicant's right to respect for her family life, the Court invites national authorities to take all necessary measures to facilitate and restore contact between mother and child without prejudice the procedure for determining the child's domicile. 	9 500 Euro (non-pecuniary)
46						
8	Correspondence: Detention	15.09.2015 Shishanov	192	Detained, censorship, correspondence with the ECtHR	<ul style="list-style-type: none"> - A decision or measure favourable to the applicant is not, in principle, sufficient to deprive him of the status of 'victim' unless the national authorities have explicitly or substantially recognized and remedied the violation of the Convention. - The loss of victim status depends, in particular, on the nature of the allegedly infringing right, the reasoning of the decision and the persistence of the disadvantageous consequences for the person concerned after that decision has been taken. 	10 000 Euro (non-pecuniary)
3 46						

1	2	3	4	5	6	7
8	Family life: Revocation of parental rights	06.10.2015 N.P.	175- 181	4-year-old minor, police, temporary placement, child neglect, house disorder, violence, revocation of parental rights, visit restrictions	<ul style="list-style-type: none"> - In these types of cases consideration of what is in the best interests of the child is of crucial importance. - The deprivation of parental rights is a particularly far-reaching measure which deprives a parent of his or her family life with the child and is inconsistent with the aim of reuniting them. - Such measures should be applied only in exceptional circumstances and can only be justified if they are motivated by an overriding requirement pertaining to the child's best interests. - In identifying the child's best interests in a particular case, two considerations must be borne in mind: firstly, it is in the child's best interests that his ties with his family be maintained except in cases where the family has proved particularly unfit; and secondly, it is in the child's best interests to ensure his development in a safe and secure environment. - However, where the maintenance of family ties would harm the child's health and development, a parent is not entitled under Article 8 to insist that such ties be maintained. - Stricter scrutiny is called for in respect of any further limitations – such as restrictions placed by the authorities on parental rights of access, as such additional limitations entail the danger that the family relations between the parents and a young child might be effectively curtailed. The minimum to be expected of the authorities is to examine the situation anew from time to time to see whether there has been any improvement in the family's situation. The possibilities of reunification will 	<p>7 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 030 Euro (costs/expens)</p>

					<p>be progressively diminished and eventually destroyed if the biological parents and the child are not allowed to meet each other at all, or only so rarely that no natural bonding between them is likely to occur.</p> <p>- Taking a child into care should normally be regarded as a temporary measure, to be discontinued as soon as circumstances permit. It cannot, therefore, be justified without prior consideration of the possible alternatives.</p>	
8	Family life: Visit of relatives during detention	23.02.2016 Mozer [GC]	Transnistria, jurisdiction, fraud, pre-trial detention, Transnistrian court conviction, interdiction of the priest's visit, interdiction of parents' visits for 6 months, visit of the mother in the presence of the guard, the obligation to speak in Russian during the visit	<p>- The Court reiterates that detention, like any other measure depriving a person of his liberty, entails inherent limitations on his private and family life. However, it is an essential part of a prisoner's right to respect for family life that the authorities enable him or, if need be, help him, to maintain contact with his close family. At the same time the Court recognises that some measure of control over prisoners' contact with the outside world is called for and is not of itself incompatible with the Convention.</p> <p>- The Court reiterates that Article 8 § 2 requires any interference to be "in accordance with the law". It notes that the applicant did not argue that the interference with his rights under Articles 8 and 9 had been unlawful because it had been carried out pursuant to the decisions of unlawfully constituted courts or other authorities. In any event, the Court notes that the respondent Governments have not submitted any details, while the limited material available from the applicant is insufficient to form a clear understanding of the applicable "MRT" law. The Court is therefore not in a position to assess whether the interference complained</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>5 000 Euro (pecuniary)</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (costs/expens)</p>	

1	2	3	4	5	6	7
3 5§1 9 13+ 3, 8 and 9					<p>of was “in accordance with the law” and whether it was based on any clear criteria or was at the investigator’s discretion, as submitted by the applicant. However, it notes that no reasons for refusing family visits are apparent from the documents in the file and it is clear that the applicant was unable to see his parents for six months after his initial arrest.</p> <ul style="list-style-type: none"> - the Court finds it unacceptable in principle that a prison guard was present during family visits. It is clear that the guard was there specifically in order to monitor what the family discussed, given that they were at risk of having the visit cancelled if they did not speak a language he understood - The Court therefore finds that, regardless of whether there was a legal basis for the interference with the applicant’s rights, the restriction on prison visits from his parents did not comply with the other conditions set out in Article 8 § 2 of the Convention. 	
8	Private life: Physical integrity Positive obligation	25.10.2016 Otgon		Applicant and daughter, tap water, illness, hospital admission, insufficient compensation	<ul style="list-style-type: none"> - The Court finds that an interference with the applicant’s rights protected under Article 8 of the Convention has taken place since her physical integrity has been affected by an unhealthy environment. In assessing whether the Moldovan authorities discharged their positive obligation under that provision, the Court notes that the domestic courts provided a remedy in the form of establishing the company’s responsibility and awarding compensation. - The higher courts relied on the same elements (degree of harm), but arrived at a different conclusion concerning the amount to be awarded. No specific 	4 000 Euro (non-pecuniary)

					<p>reasons were given for this reduction, except a reference to the degree of responsibility of the defendant.</p> <p>- The Court considers that the sum awarded by the domestic courts is considerably below the minimum generally awarded by the Court in cases in which it has found a violation of Article 8 in respect of the Republic of Moldova, even taking into account the differences between these decisions.</p>	
8	Private life: Correspondence	28.03.2017 Savotchko		Fixed telephony operator, disclosure of outbound calls, phone call time	<p>- The Court considers that the disclosure, without the applicant's consent, of the personal data relating to the fixed telephony services provided and of their use against them in civil proceedings may constitute an interference in the applicant's exercise of respect for his private life and correspondence, within the meaning of Article 8 of the Convention.</p> <p>- The Court notes that, in the course of the proceedings brought by the applicant against M., the first instance and the appeal court were limited to stating that the disclosure of the contested information was legal without specifying a standard which is applicable in the present case.</p>	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>
8	Family life: Visit of parents during detention Home: Search	09.05.2017 Eriomenco		Transdnistria, jurisdiction, company manager, fraud, criminal case, arrest, illegal detention, ban on visits	<p>- The Court notes that the applicant has failed to meet his parents for a long time, or at least since 29 March 2011 - the day of his arrest - until December 2011. Thus, the Court concludes that there has been an interference with the applicant to respect for family life in accordance with art. 8 § 1 of the Convention.</p> <p>- The Court further considers that due to the searches of the applicant's house and its seizure, there has also been an interference in the ex-quotting of the applicant's right over his house, guaranteed by art. 8 § 1 of the Convention.</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>119755 Euro (pecuniary)</p> <p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>

3
5§1
13
34
1 P1

1	2	3	4	5	6	7
8	Home: Search Family life: Visit of relatives during detention	30.05.2017 Vardanean		Transnistria, jurisdiction, journalist, arrest, allegation of treason and espionage, conviction, pressure from international institutions, pardon, Transnistrian secret service, illegal detention, search of the apartment, visit after 3 weeks	- It is undisputed that the search of the applicants' apartment constituted an interference with their right to respect for home. The Court considers, moreover, that the temporary restriction of the second applicant's visiting right constituted an interference with the applicants' right to respect for their family life.	RM No violation RF Violation Ernest Vardanean 30 000 Euro (non-pecuniary) Irina Vardanean 7 000 Euro (non-pecuniary) To both applicants: 4 000 Euro (costs/expens)
5§1 6§1						
8	Home: Search	16.01.2018 Lisoaia		Student, unpaid internship at a law firm, lawyer charged with influence peddling, no procedural standing, search in the applicant's apartment	- The Court reiterates that search warrants should be based on a reasonable suspicion and be drafted with sufficient precision and detail. - The Court notes that the wording of the search warrant issued by the investigating judge in the present case repeated almost entirely the order given by the police and that it did not contain any information about the reasons why it was believed that the search of the applicant's apartment would enable evidence to be obtained. In these circumstances the Court finds that	5 000 Euro (non-pecuniary) 500 Euro (costs/expens)

13					the domestic authorities failed in their duty to give “relevant and sufficient” reasons for issuing the search warrant. There has, accordingly, been a violation of Article 8 of the Convention.	
8 13+ 8 1 P1	Sealing of the lawyer’s office	13.02.2018 Sobieski-Camerzan		Applicant lawyer, illegal sealing of offices, unlawful eviction	-----	7 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)
Article 9. Freedom of thought, conscience and religion						
9	Freedom of religion	13.12.2001 Metropolitan Church of Bessarabia and others	197 199 200	Divine worship, canonical succession, repeated requests for recognition, refusal of recognition by state authorities, unjustified differentiated treatment	<ul style="list-style-type: none"> - In any event, the Court observes that the State’s duty of neutrality and impartiality, as defined in its case-law, is incompatible with any power on the State’s part to assess the legitimacy of religious beliefs, and requires the State to ensure that conflicting groups tolerate each other, even where they originated in the same group. In the present case, the Court considers that by taking the view that the applicant Church was not a new denomination and by making its recognition depend on the will of an ecclesiastical authority that had been recognised – The Metropolitan Church of Moldova – the State failed to discharge its duty of neutrality and impartiality. - While it cannot be ruled out that an organisation’s programme might conceal objectives and intentions different from the ones it proclaims, to verify that it does not the Court must compare the content of the programme with the organisation’s actions and the positions it defends. In the present case it notes that there is nothing in the file which warrants the conclusion 	20 000 Euro (non-pecuniary) 7 025 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
13					<p>that the applicant Church carries on activities other than those stated in its articles of association.</p> <p>- As regards the tolerance allegedly shown by the government towards the applicant Church and its members, the Court cannot regard such tolerance as a substitute for recognition, since recognition alone is capable of conferring rights on those concerned.</p>	
9 1 P1 13	Freedom of religion	27.02.2007 Biserica Adevărat Ortodoxă din Republica Moldova	201	Church, refusal to register the church, court judgment, non-enforcement of a judgment within a reasonable time	<p>- Despite the adoption of the judgments in favour of the applicants, the authorities' failure to register the Church and therefore to endow it with legal personality prevented it and its followers from carrying out a number of essential functions.</p> <p>- In essence, the refusal of the authorities to comply with the final judgment and to register the Church resulted in a situation which did not differ, for the applicants, from a rejection by the courts of their claims.</p>	<p>10 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>
9	Freedom of religion Freedom to manifest one's religion	12.05.2009 Masaev	210	Muslim applicant, praying on private premises, administrative offense, unrecognized religious denomination, fine	<p>- While religious freedom is primarily a matter of individual conscience, it also implies, <i>inter alia</i>, freedom to "manifest [one's] religion". According to Article 9 of the Convention, freedom to manifest one's religion is not only exercisable in community with others, "in public" and within the circle of those whose faith one shares, but can also be asserted "alone" and "in private".</p> <p>- In order to determine the scope of the margin of appreciation in the present case the Court must take into account what is at stake, namely the need to maintain true religious pluralism, which is inherent in the concept of a democratic society.</p> <p>- The Court does not contest the State's power to put in place a requirement for the registration of religious</p>	<p>26 Euro (pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 (costs/expens)</p>

6§1					denominations in a manner compatible with Articles 9 and 11 of the Convention. However, it does not follow, as the Government appear to argue, that it is compatible with the Convention to sanction the individual members of an unregistered religious denomination for praying or otherwise manifesting their religious beliefs. To admit the contrary would amount to the exclusion of minority religious beliefs which are not formally registered with the State and, consequently, would amount to admitting that a State can dictate what a person must believe.	
9	Freedom of religion	17.07.2012 Fusu Arcadie and others	202	Religious community, request to issue confirmation, non-release of required document, risk of challenge of unrest, non-enforcement of a judgment	- Despite the adoption of the judgments in favour of the applicants, the authorities' failure to issue the document required for registering the applicants' denomination and therefore to endow it with legal personality prevented it and its followers from carrying out a number of essential functions. In essence, the refusal of the authorities to issue the relevant documents despite the judgment in the applicants' favour resulted in a situation which did not differ, in practice, from a rejection by the courts of their claim.	5 000 Euro (non-pecuniary) 880 Euro (costs/expens)
9 3 5§1 8 13+ 3, 8 și 9	Freedom of religion: Visit of the detained person by the priest	23.02.2016 Mozer [MC]		Transdnistria, jurisdiction, fraud, pre-trial detention, Transdnistrian court conviction, interdiction of a priest's visit	- Turning now to the applicant's complaint that he was not allowed to see Pastor Per Bergene Holm, the Court reiterates that the authorities' refusal to allow a prisoner to meet a priest constitutes interference with the rights guaranteed under Article 9 of the Convention. - It is not clear whether there was a legal basis for the refusal to allow visits, and no reasons have been advanced to justify the refusal. The Court considers that it has not been shown that the interference with the applicant's right pursued a legitimate aim or was proportionate to that aim, as required under Article 9 § 2 of the Convention.	RM No violation RF Violation 5 000 Euro (pecuniary) 20 000 Euro (non-pecuniary) 4 000 Euro (costs/expens)

Article 10. Freedom of expression

10	Public speech	20.04.2004 Amihala- chioaie	232	Lawyer, criticising the Constitutional Court, pecuniary sanction, Code of Constitutional Procedure	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that a “law” within the meaning of Article 10 § 2 of the Convention is a norm that is formulated with sufficient precision to enable the citizen to regulate his conduct and to foresee, to a degree that is reasonable in the circumstances, the consequences which a given action may entail. However, those norms need not be foreseeable with absolute certainty, even though such certainty is desirable, as the law must be able to keep pace with changing circumstances. Accordingly, many laws are inevitably couched in terms which, to a greater or lesser extent, are vague and whose interpretation and application are questions of practice. - The degree of precision depends to a considerable degree on the content of the instrument in issue, the field it is designed to cover, and the number and status of those to whom it is addressed. - The Court reiterates that the special status of lawyers gives them a central position in the administration of justice as intermediaries between the public and the courts. Such a position explains the usual restrictions on the conduct of members of the Bar. - Lawyers are entitled to freedom of expression too and to comment in public on the administration of justice, provided that their criticism does not overstep certain bounds. - In that connection, the Court finds that even though the remarks may be regarded as showing a certain lack of regard for the Constitutional Court following its decision, they cannot be described as grave or as insulting to the judges of the Constitutional Court. 	The violation – fair satisfaction
----	---------------	-----------------------------------	-----	--	---	-----------------------------------

					- Lastly, although the fine of 360 lei (equivalent to 36 euros) imposed on the applicant is a seemingly modest sum, it nevertheless has symbolic value and is indicative of the Constitutional Court's desire to inflict severe punishment on the applicant, as it is close to the maximum that could be imposed under the legislation.	
10	Defamation	21.12.2004 Busuioc	219- 221	Journalist, article in newspaper, critics, civil servants, airport, value judgments	<p>- The right to freedom of expression is applicable not only to «information» or «ideas» that are favourably received or regarded as inoffensive or as a matter of indifference but also to those that offend, shock or disturb the State or any section of the community. In addition, journalistic freedom also covers possible recourse to a degree of exaggeration, or even provocation. Civil servants must enjoy public confidence in conditions free of undue perturbation if they are to be successful in performing their tasks and it may therefore prove necessary to protect them from offensive and abusive verbal attacks when on duty.</p> <p>- The requirements of such protection have to be weighed, however, against the interests of the freedom of the press or of open discussion of matters of public concern. The existence of facts can be demonstrated, whereas the truth of value judgments is not susceptible of proof. The requirement to prove the truth of a value judgment is impossible to fulfil and infringes freedom of opinion itself, which is a fundamental part of the right secured by Article 10.</p> <p>- However, even where a statement amounts to a value judgment, the proportionality of an interference may depend on whether there exists a sufficient factual basis for the impugned statement, since even a value judgment without any factual basis to support it may be excessive.</p>	<p>4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>125 Euro (pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
10	Defamation	11.10.2005 Savițchi	225	Article in newspaper, dissemination of information, car accident, the conduct of a police officer, pecuniary sanction	<ul style="list-style-type: none"> - The most careful scrutiny on the part of the Court is called for when the measures taken or sanctions imposed by the national authority are capable of discouraging the participation of the press in debates over matters of legitimate public concern. - The punishment of a journalist for assisting in the dissemination of statements made by another person in an interview would seriously hamper the contribution of the press to discussion of matters of public interest and should not be envisaged unless there are particularly strong reasons for doing so. - Civil servants must enjoy public confidence in conditions free of undue perturbation if they are to be successful in performing their tasks and it may therefore prove necessary to protect them from offensive and abusive verbal attacks when on duty. - The requirements of such protection have to be weighed, however, against the interests of the freedom of the press or of open discussion of matters of public concern. 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>
10	Closing the newspaper	9.01.2007 Komersant Moldov	236	Critic against authorities, national security, national integrity, Prosecutor General's action	<ul style="list-style-type: none"> - In particular, the courts did not specify which elements of the applicant's articles were problematic and in what way they endangered the national security and the territorial integrity of the country or defamed the President and the country. 	<p>8 000 Euro (pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>
10	Defamation	12.06.2007 Flux nr.3		Article in newspaper, televised broadcast, accusation, corruption,	<ul style="list-style-type: none"> - The Court notes in the first place that the domestic courts found to be defamatory a statement about which even the plaintiff in the domestic proceedings had not complained. That in itself would be sufficient for the Court to find a violation in this case. 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p>

				Vice-President of Parliament, pecuniary sanction	- Bearing in mind the above circumstances, the fact that the impugned statement was made by a journalist within a debate on an issue of public interest, that the plaintiff in the domestic proceedings was a high-ranking politician and having regard to the language used, the Court concludes that the interference did not correspond to a pressing social need and thus that it was not necessary in a democratic society.	260 Euro (pecuniary) 1 200 Euro (costs/expens)
10	Defamation	3.07.2007 Flux nr.2	222	Article in newspaper, criticising the communist faction leader, pecuniary sanction	- The Court also recalls that States enjoy a very narrow margin of appreciation in cases concerning politicians and notes that Mr Stepaniuc was a very high-ranking politician at the time of the events. - Finally, the Court notes that the summary and the impugned statement were based on information coming from a source which was prima facie reliable, namely from the CEO of the plant. - The Court recalls that, to require an applicant to prove the truth of his or her statements, while at the same time depriving him or her of an effective opportunity to adduce evidence to support the statements and thereby attempt to establish their truthfulness or to show that their content was not entirely without foundation, constitutes a disproportionate interference with the right to freedom of expression.	3 000 Euro (non-pecuniary) 278 Euro (pecuniary) 1 800 Euro (costs/expens)
10	Defamation	23.10.2007 Flux and Samson	223, 226	Article in newspaper, critics, value judgments, ex-minister, pecuniary sanction, retraction	- It is to be noted that the article raised issues of genuine public interest, namely the alleged abuses of a former State official and the inability of the justice system to properly respond to such alleged abuse. It also conveyed the views of third parties while making that clear to the reader.	3 000 Euro (non-pecuniary) 112 Euro (pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
					- The Court reiterates that “punishment of a journalist for assisting in the dissemination of statements made by another person ... would seriously hamper the contribution of the press to discussion of matters of public interest and should not be envisaged unless there are particularly strong reasons for doing so”	1 000 Euro (costs/expens)
10	Defamation	20.11.2007 Flux nr.1	222	Article in newspaper, critics, leader of the communist faction, oil import, value judgements, general interest	<ul style="list-style-type: none"> - It follows that the applicant could not have been expected to prove the “truth” of its own opinions about the published facts, given that the domestic courts did not find as incorrect factual statements such as that the party which had taken place at the relevant hotel and that the law had been amended as described in the article. - States enjoy a narrow margin of appreciation in cases concerning politicians. - The Court finally reiterates that the gravity of the penalty is also a part of the criteria for verifying whether an interference with Article 10 was proportionate. 	3 000 Euro (non-pecuniary) 278 Euro (pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)
10	Defamation	27.11.2007 Timpul Info- Magazin and Anghel	223- 224	Article in newspaper, critics, private investment fund, luxury cars, non-transparent business, Government, public interest	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates “that a possible failure of a public figure to observe laws and regulations aimed at protecting serious public interests, even in the private sphere, may in certain circumstances constitute a matter of legitimate public interest”. - Nevertheless, the Court considers that when a private company decides to participate in transactions in which considerable public funds are involved, it voluntarily exposes itself to an increased scrutiny by public opinion. In particular, if there are allegations that such transactions were detrimental to public finances, a company must accept criticism by the public. 	12 000 Euro (non-pecuniary) 1 800 Euro (costs/expens)

					<ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that the article was written in the context of a forthcoming election and that it both discussed the possible political reason for the purchase of the cars and expressly urged the voters to punish, during the election, those in power responsible for State-level corruption. - In view of the above and taking into account the applicant newspaper's good faith in reporting on an issue of a genuine public interest, the relevant factual background and lack of any detail about the transaction between D.H. and the Government, which give legitimacy to doubts about its lawfulness, and in view of the failure by the domestic courts to consider any of these elements in their judgments, the Court considers that the interference with the applicant newspaper's right to freedom of expression was not "necessary in a democratic society". 	
10	Whistle-blowing	12.02.2008 Guja (GC)	229- 230	Article in newspaper, providing information, Prosecutor General's Office, dismissal of civil servant	<ul style="list-style-type: none"> - The Article 10 applies also to the workplace, and that civil servants, such as the applicant, enjoy the right to freedom of expression. - At the same time, the Court is mindful that employees have a duty of loyalty, reserve and discretion to their employer. This is particularly so in the case of civil servants since the very nature of civil service requires that a civil servant is bound by a duty of loyalty and discretion. - In addition, in view of the very nature of their position, civil servants often have access to information which the government, for various legitimate reasons, may have an interest in keeping confidential or secret. Therefore, the duty of discretion owed by civil servants will also generally be a strong one. 	10 000 Euro (non-pecuniary) 8 413 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
					<ul style="list-style-type: none"> - The Court thus considers that the signalling by a civil servant or an employee in the public sector of illegal conduct or wrongdoing in the workplace should, in certain circumstances, enjoy protection. This may be called for where the employee or civil servant concerned is the only person, or part of a small category of persons, aware of what is happening at work and is thus best placed to act in the public interest by alerting the employer or the public at large. - In the light of the duty of discretion referred to above, disclosure should be made in the first place to the person's superior or other competent authority or body. It is only where this is clearly impracticable that the information could, as a last resort, be disclosed to the public. - In a democratic system, the acts or omissions of government must be subject to the close scrutiny not only of the legislative and judicial authorities but also of the media and public opinion. The interest which the public may have in particular information can sometimes be so strong as to override even a legally imposed duty of confidence. - For instance an act motivated by a personal grievance or a personal antagonism or the expectation of personal advantage, including pecuniary gain, would not justify a particularly strong level of protection. - It is important to establish that, in making the disclosure, the individual acted in good faith and in the belief that the information was true, that it was in the public interest to disclose it and that no other, more discreet, means of remedying the wrongdoing was available to him or her. 	

10	Defamation	12.02.2008 Flux nr.4		Published article, critics political leaders, value judgements, pecuniary sanction	<ul style="list-style-type: none"> - The impugned article had a bearing on issues such as the allegedly illegal conduct of high-ranking politicians and public figures and the alleged mismanagement of public funds. There is no doubt that these are very important matters in a democratic society which the public has a legitimate interest in being informed about and which fall within the scope of political debate. - The Court reiterates that, to require an applicant newspaper to prove the truth of his or her statements, while at the same time depriving him or her of an effective opportunity to adduce evidence or ignoring the evidence adduced, constitutes a disproportionate interference with the right to freedom of expression. - Finally, the Court recalls that considerations concerning the fairness of proceedings can be taken into account in examining a case of interference with the exercise of Article 10 rights. - The Court cannot but observe the peculiarity of the manner in which the proceedings were conducted before the domestic courts. Indeed, the Court notes a series of elements which, examined cumulatively, leads it to such a conclusion. In particular, Mr Stepaniuc's action was examined despite the fact that he had failed to pay court fees, which fact, by itself, should normally have rendered the action procedurally inadmissible. Moreover, not only did he fail to appear before the courts but he was not even represented. At the same time, the applicant's requests for adjournment were rejected without any reasons being given while the evidence presented by it was entirely disregarded by the judges. The Court of Appeal and the Supreme Court of Justice failed even to examine the applicant's submissions concerning Judge I. M.'s alleged lack of independence and impartiality. 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>100 Euro (pecuniary)</p> <p>1 800 Euro (costs/expens)</p>
----	------------	-------------------------	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
10	Defamation	1.07.2008 Flux nr.5	225	Published article, denouncing doubtful business, Deputy Prosecutor General, retrieval of information	- The Court reiterates that “punishment of a journalist for assisting in the dissemination of statements made by another person ... would seriously hamper the contribution of the press to discussion of matters of public interest and should not be envisaged unless there are particularly strong reasons for doing so”.	3 000 Euro (non-pecuniary) 185 Euro (pecuniary) 1 800 Euro (costs/expens)
10	Defamation	29.07.2008 Flux nr.6		Published article, anonymous letter, the Spiru Haret High School, criticised the situation in the school, pecuniary sanction	- Article 10 of the Convention does not, however, guarantee wholly unrestricted freedom of expression even in respect of coverage by the press of matters of serious public concern. Where, as in the present case, there is question of attacking the reputation of individuals and thus undermining their rights as guaranteed in Article 8 of the Convention regard must be had to the fair balance, which has to be struck between the competing interests at stake. Also of relevance to the balancing exercise which the Court must carry out in the present case is that, under Article 6 § 2 of the Convention, everyone has the right to be presumed innocent of any criminal offence until proved guilty. - The Court will examine whether the journalist who wrote the impugned article acted in good faith and in accordance with the ethics of the profession of journalist. In the Court’s view, this depends in particular on the nature and degree of the defamation at hand, the manner in which the impugned article was written and the extent to which the applicant newspaper could reasonably regard its sources as reliable with respect to the allegations in question. The latter issue must be	No violation

					<p>determined in light of the situation as it presented itself to the journalist at the material time, rather than with the benefit of hindsight.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nevertheless, it should be stressed that the right to freedom of expression cannot be taken to confer on newspapers an absolute right to act in an irresponsible manner by charging individuals with criminal acts in the absence of a basis in fact at the material time and without offering them the possibility to counter the accusations. There are limits to their right to impart information to the public, and a balance must be struck between that right and the rights of those injured. 	
10	Audio-visual	17.09.2009 Manole ș.a.	237-239	Teleradio-Moldova, censorship, political control, protests, disciplinary measures	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that, subject to the conditions set out in Article 10 § 2, journalists have a right to impart information. The protection of Article 10 extends to employed journalists and other media employees. An employed journalist can claim to be directly affected by a general rule or policy applied by his employer which restricts journalistic freedom. - A sanction or other measure taken by an employer against an employed journalist can amount to an interference with freedom of expression. - The State, must ensure, through its law and practice, that the public has access through television and radio to impartial and accurate information and a range of opinion and comment, reflecting inter alia the diversity of political outlook within the country and that journalists and other professionals working in the audio-visual media are not prevented from imparting this information and comment. Where the State decides to create a public broadcasting system, the domestic law and practice must guarantee that the system provides a pluralistic audio-visual service. 	<p>Jug. of 13.07.2010:</p> <p>For each applicant: 2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>8 940 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
10	Defamation	24.11.2009 Flux nr.7	222, 231	Published article, the president of communist faction, apartments for MPs, verify the information, access to information, public interest, pecuniary sanction	<p>- He (the politician)“inevitably and knowingly lays himself open to close scrutiny of his every word and deed by both journalists and the public at large, and he must consequently display a greater degree of tolerance”.</p> <p>- However, it also reiterates that, as part of their role of “public watchdog”, the media’s reporting on “‘stories’ or ‘rumours’ – emanating from persons other than the applicant – or ‘public opinion’” is to be protected where they are not completely without foundation.</p> <p>- The fact that news is a perishable commodity made unsuitable any request for access to information, as suggested by the Government, since it would have taken too long to obtain an answer. Moreover, it is difficult to see how a request from a newspaper could have succeeded where requests made by Members of Parliament had failed.</p> <p>- The lack of any official information on the matter at issue, despite the applicant newspaper’s attempts to obtain such details, plus the other uncontested facts raising legitimate doubts as to the legitimacy of the distribution of the apartments, could reasonably have prompted the journalist to report on anything that was available, including unconfirmed rumours. Significantly, the applicant newspaper clearly informed its readers in the article itself that it had been unable to verify the truth of the information received, and thus avoided presenting the rumours on which it was reporting as established facts.</p>	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>12,25 Euro (pecuniary)</p> <p>1 800 Euro (costs/expens)</p>

10	Defamation	15.12.2009 Gavrilovici	221	Critics, „fascist”, County Council, arrest, 5 days	<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that, in ignoring the evidence adduced to support the applicant’s submissions and thereby to show that he had not insulted I.M., the finding of the Moldovan courts that he had uttered such insults could not be justified as necessary in a democratic society. - It recalls that it has previously found that terms such as “neo-fascist”, and “Nazi” do not automatically justify a conviction for defamation on the ground of the special stigma attached to them. - The Court repeated its view that the generally offensive expressions “idiot” and “fascist” may be considered to be acceptable criticism in certain circumstances. - Calling someone a fascist, a Nazi or a communist cannot in itself be identified with a factual statement of that person’s party affiliation. - The Court recalls that the limits of acceptable criticism are wider as regards a politician than as regards a private individual. In any event, the effect of his speech must in the circumstances have been minimal, especially given that all those present were well aware of the tensions between the applicant and I.M. and had heard the statements which had provoked the applicant’s reaction. - Finally, the Court recalls that imposing criminal sanctions on someone who exercises the right to freedom of expression can be considered compatible with Article 10 “... only in exceptional circumstances, notably where other fundamental rights have been seriously impaired ...”. 	<p>6 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (costs/expens)</p>
----	------------	---------------------------	-----	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
10	Defamation	21.12.2010 Sofranschi	223	Letter to the authorities, criticism of the electoral candidate, value judgements, spread of rumours through the village, pecuniary sanction	<ul style="list-style-type: none"> - Accordingly, the requirements of the protection enjoyed by V.P. have to be weighed not in relation to the interests of the freedom of the press or of open discussion of matters of public concern, but rather against the applicant's right to report irregularities to a body competent to deal with such complaints. - The Court finally considers that the most important aspect of its assessment of the proportionality of the interference in the present case is the limited impact of the impugned statements, due to the fact that the applicant addressed his complaint by way of private correspondence to State officials and did not make it public to the outside world. 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>65 Euro (pecuniary)</p> <p>150 Euro (costs/expens)</p>
10	Whistle-blowing	27.02.2018 Guja (2)		Execution of the Court's judgments, reinstatement, dismissal	<ul style="list-style-type: none"> - Under Article 46 § 2, the Committee of Ministers is vested with the powers to supervise the execution of the Court's judgments and evaluate the measures taken by respondent States. It is for the Committee of Ministers to assess, in the light of the above principles of international law and the information provided by the respondent State, whether the latter has complied in good faith with its obligation to restore as far as possible the situation existing before the breach. While the respondent State in principle remains free to choose the means by which it will comply with this obligation, it is also for the Committee of Ministers to assess whether the means chosen are compatible with the conclusions set out in the Court's judgment. - The Committee of Ministers' role in the sphere of execution of the Court's judgments does not prevent the Court from examining a fresh application concerning 	<p>10 000 Euro (non-pecuniary and pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>

					<p>measures taken by a respondent State in execution of a judgment if that application contains relevant new information relating to issues undecided by the initial judgment. Measures taken by a respondent State to remedy a violation found by the Court which raise a new issue undecided by the original judgment fall within the Court's jurisdiction and, as such, form the subject of a new application that may be dealt with by the Court.</p> <p>- The Court's case-law indicates that the determination of the existence of a "new issue" very much depends on the specific circumstances of a given case, and that distinctions between cases are not always clear-cut. The powers assigned to the Committee of Ministers by Article 46 to supervise the execution of the Court's judgments and assess the implementation of measures adopted by States under that Article are not encroached on where the Court has to deal with relevant new information in the context of a fresh application. It is also immaterial whether the execution proceedings in the previous case are pending or terminated by the Committee of Ministers.</p> <p>- In view of the above and on the basis of the material before it, the Court considers that there are sufficiently strong grounds for drawing an inference that the applicant's second dismissal from his employment was not related to an ordinary labour dispute, but had all the characteristics of another act of retaliation for his disclosing the letters in 2003. The manner in which the events unfolded and their timing could make an independent observer reasonably conclude that the</p>	
--	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
					applicant's second dismissal was not unrelated with the events of 2003. In fact, the Prosecutor General did not even attempt to maintain the impression of a simple labour dispute. Instead, he acted in such a way as to make it obvious to the applicant and others that the applicant was no longer welcome to work at his old workplace. Here the Court wishes to stress that the obligation to reinstate does not preclude future dismissal on another, justified ground unrelated to the original dismissal.	
Article 11. Freedom of assembly and association						
11	Freedom of assembly	14.02.2006 Christian Democratic People's Party	253-254	Parliamentary political party, opposition, change of assembly place in authorization, unauthorized assemblies, suspension of political party activity	<ul style="list-style-type: none"> - Given the public interest in free expression in these circumstances and the fact that the applicant party was an opposition parliamentary political party, the Court considers that the State's margin of appreciation was correspondingly narrowed and that only very compelling reasons would have justified the interference with the CDPP's right to freedom of expression and assembly. - Only very serious breaches such as those which endanger political pluralism or fundamental democratic principles could justify a ban on the activities of a political party. Since the CDPP's gatherings were entirely peaceful, there were no calls to violent overthrowing of the government or any other acts undermining the principles of pluralism and democracy, it cannot reasonably be said that the measure applied was proportionate to the aim pursued and that it met a "pressing social need". 	4 000 Euro (costs/expens)

					- The temporary nature of the ban is not of decisive importance in considering the proportionality of the measure, since even a temporary ban could reasonably be said to have a “chilling effect” on the party’s right to exercise its freedom of expression and to pursue its political goals, the more so since it was imposed on the eve of the local elections.	
11	Freedom of assembly	27.03.2008 Roşca, Secăreanu and others	254- 255	Party members, opposition, change of location of the meetings, authorised meetings, administrative fines	- In view of the fact that the present applicants were members and/or supporters of the CDPP organising and/or participating at the latter’s peaceful gatherings, the Court cannot but reach a conclusion similar to that in <i>Christian Democratic People’s Party</i> , namely that the interference with their freedom of peaceful assembly was not proportionate to the aim pursued and that it did not meet a “pressing social need”.	Roşca: 28 Euro (pecuniary) Secăreanu: 28 Euro (pecuniary) To each of the rest of the applicants: 6 Euro (pecuniary) To each of the rest of the applicants except Mr Rosca and Mr Secareanu: 2 000 Euro (non-pecuniary), In total: 2 000 Euro (costs/expenses)

1	2	3	4	5	6	7
11	Right to peaceful assembly	31.03.2009 Hyde Park and others	245-246	Non-governmental organization, refusal to authorize, protest, embassy, lack of intentions to disrupt public order	<ul style="list-style-type: none"> - The Court observes that the Municipality rejected Hyde Park's application to hold a protest demonstration on the grounds that, in its opinion, "the protest was unwelcome and unfounded". Such reasons cannot be considered compatible with Article 11 of the Convention. - The guarantee of the right to freedom of assembly cannot be left to the whim of the authorities and their perception of what is or is not deserving of authorisation. - The judicial proceedings following the Municipality's decision rejecting Hyde Park's application for holding an assembly and the reasons given by the courts for upholding that decision must be disregarded. 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>
11	Right to peaceful assembly	31.03.2009 Hyde Park and others (no. 2)	246	Non-governmental organization, refusal to authorize, protest, embassy, lack of intentions to disrupt public order	<ul style="list-style-type: none"> - There was no suggestion that the park in which the assembly was to take place was too small to accommodate all the various events planned there. Moreover, there was never any suggestion that the organisers intended to disrupt public order or to seek a confrontation with the authorities or other groups meeting in the park on the day in question. Rather their intention was to hold a peaceful rally in support of freedom of speech. Therefore, the Court can only conclude that the Municipality's refusal to authorise the demonstration did not respond to a pressing social need. - The rejection by the Municipality of the request for the protest on the grounds that the holding of other events was planned in the requested place does not correspond to a pressing social necessity and the reasons invoked by the authorities cannot be considered relevant and sufficient within the meaning of Art. 11 of the Convention. 	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

11	Right to peaceful assembly	31.03.2009 Hyde Park and others (no. 3)	246	Non-governmental organization, refusal to authorize, protest, Parliament, lack of intentions to disrupt public order	<p>- The reason put forward by the Municipality in the decision to reject the application to hold the protest, namely that Parliament is not responsible for the organization of the Eurovision contest which took place in Ukraine, and the protest was groundless because it concerned past events, cannot be considered compatible with the requirements of art. 11 of the Convention.</p> <p>- It is unacceptable that an interference with the right to freedom of assembly could be justified simply on the basis of the authorities' own view of the merits of a particular protest. Therefore, the Court can only conclude that the Municipality's refusal to authorise the demonstration did not respond to a pressing social need.</p>	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>
11	Right to peaceful assembly	07.04.2009 Hyde Park and others (no. 4)	246	Non-governmental organization, refusal to authorize, protest, Government, lack of intentions to disrupt public order, application of force during the arrest of members of the organization	<p>- Municipality rejected the application to hold the protest demonstration planned for 1-31 August 2006 on the ground that, in its opinion, one day of protest was sufficient. The Municipality's reasons cannot be considered relevant and sufficient within the meaning of Article 11 of the Convention.</p> <p>- There was never any suggestion that the organisers intended to disrupt public order or to seek a confrontation with the authorities. Therefore, the Court can only conclude that the Municipality's refusal to authorise the demonstration did not respond to a pressing social need.</p>	<p>Hyde Park: 4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Brega: 3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Juraveli: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Cotelea: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Galescu: 3 000 Euro (non-pecuniary)</p>

1	2	3	4	5	6	7
5§1						<p>Vasilascu: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Dragan: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Lungu: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Hristea-Stan: 2 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
11	Freedom of assembly	02.02.2010 Christian Democratic People's Party (no. 2)	255	Political party, opposition, request for authorization of demonstrations, rejection, calls to a war of aggression, ethnic hatred, public violence	<p>- Given the public interest in free expression in respect of such topics and the fact that the applicant party was an opposition parliamentary political party, the Court considers that the State's margin of appreciation was correspondingly narrow and that only very compelling reasons would have justified the interference with the CDPP's right to freedom of expression and assembly.</p> <p>- The Court notes that such slogans should be understood as an expression of dissatisfaction and protest and is not convinced that they could reasonably be considered as a call to violence even if accompanied by the burning of flags and pictures of Russian leaders.</p> <p>- Even if there was a theoretical risk of violent clashes between the protesters and supporters of the Communist Party, it was the task of the police to stand between the two groups and to ensure public order.</p>	<p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>

11	Freedom of assembly	20.04.2010 Brega	249	Member of the non-governmental organization, detained brother, hunger strike, protest, arrest by police officers	- The protest remained peaceful and did not in any way disturb public order. Nor was his filming the encounter with the police officers contrary to the law. He continued to be peaceful and polite even after being manhandled by the police and did not resist the abusive arrest in any way. In such circumstances, the interference with his right of assembly cannot be considered lawful under domestic law. Accordingly, there has been a violation of Article 11 of the Convention.	8 000 Euro (non-pecuniary)
3 5§1						
11	Right to peaceful assembly	14.09.2010 Hyde Park and others (no. 5-6)	247	Non-governmental organization, 3 demonstrations, Ministry of Internal Affairs, General Prosecutor's Office, lack of authorization, disputed authorization, intervention of police officers, demonstrators' detention, interrogation, search, sanctioning	- The arrest of the applicants prevented the demonstration from taking place. Consequently, there is no doubt that there has been an interference with Article 11 of the Convention; the mere fact that these applicants were seasoned protestors does not mean that they lose the protection of Article 11. - The Court is not persuaded by the Government's submission that it was necessary to arrest the applicants and take them to a police station simply to check whether the demonstration had been properly authorised. The applicants, when asked, had produced the authorisation papers. It has not been suggested that those papers were not in order and it remains unclear as to why a further identity check was necessary. In the Court's opinion, even assuming that such a check were necessary, as the applicants have observed, it could have been carried out at the demonstration, or shortly after it had ended. - The lack of authorisation might have been regarded as a relevant consideration had the police asked the applicants to disperse and reassemble only when they had obtained authorisation.	Hyde Park: 6 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
11 5§1	Freedom of assembly	24.01.2012 Brega and others	251	Members of the non-governmental organization, 5 meetings, arrest, allegations of resistance and insults, acquittal of the applicants, lack of evidence	- The Court notes that the applicants' protests were staged in accordance with the old and new laws concerning assemblies, that they remained peaceful, and that they did not disturb public order in any way. This conclusion is supported by the videos attached to the case-file and by the conclusions of the domestic courts which acquitted the applicants. In such circumstances, the interference with their right of assembly cannot be considered lawful under domestic law.	Brega: 10 000 Euro (non-pecuniary) Hristea-Stan, Lupusoru, Costiuc To each: 5000 Euro (non-pecuniary) To the applicants: 1 600 Euro (costs/expens)
11+ 13 11+ 14	Freedom of assembly	12.06.2012 Genderdoc-M	252	Non-governmental organization, LGBT, request for peaceful demonstration authorization, refusal	- The Government have admitted that there has been a violation of Article 11 of the Convention. In the circumstances of the case, the Court finds no reason to hold otherwise. There has, accordingly, been a violation of this Article.	860 Euro (pecuniary) 7 250 Euro (non-pecuniary) 2 900 Euro (costs/expens)
11	Freedom of assembly Positive obligation	24.02.2015 Promo Lex and others	257-258	NGO, on-the-spot peaceful assembly, physical violence, teargas, paint,	- The Court points out that it has examined numerous cases concerning Article 11 which arose from events that took place at approximately the same time as those in the present case. It refers in particular to the group	Igor Grosu: 1 000 Euro (non-pecuniary)

11+ 13				<p>failure of the police's prompt intervention</p>	<p>of cases brought by the non-governmental organisation Hyde Park and its members, in which it took the police a very short time to arrive after the beginning of peaceful demonstrations ☒ without being called by anyone ☒ and to arrest the participants. For reasons unknown to the Court, their reaction was much slower in the present case, despite the violence involved and despite being called.</p> <p>- Even though all six attackers were identified by the police, only two of them ended up being convicted. The Government did not inform the Court as to the reasons why the other four attackers were not prosecuted. Lastly, the Court notes with concern that, in spite of the admission of one of the attackers to having been paid for the attack, there is no evidence to show that the authorities attempted to find out who had sponsored it.</p>	
11	Freedom of assembly	28.03.2017 Șolari		<p>Association, authorized demonstration, unregistered communist symbols, manifestation held in a place other than the one authorized, administrative contravention, fine, administrative arrest</p>	<p>- The Court notes that, according to Art. 1741 § 2 of the CAC, a fine may be imposed on the organizers (leaders) of the assembly. According to the police report, the applicant actively participated in the alleged illegal actions. However, neither the Buiucani Court nor the Chisinau Court of Appeal examined the question whether the applicant was an organizer or a participant in the demonstration. Neither the Government has addressed this issue in its observations. Therefore, the Court expresses its doubts as to the legitimacy of the interference.</p> <p>- As regards the place of the demonstration, the Court finds that it was clearly different from the exact place established by the City Hall in the prior authorization.</p>	<p>28 000 Euro (pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 560 Euro (costs/expens))</p>

1	2	3	4	5	6	7
					<p>However, the Court notes that it is only a few tens of meters from the site. He also notes that the gathering took place on a day of rest and that, apparently, the demonstrators, occupying the stairs of the National Opera, did not perturb in any way the functioning of this building. Moreover, the Court finds that the mafias have remained throughout the duration of the event in the perimeter of the National Opera, where the square is located, they did not move on the nearby streets and their meeting had no impact on road traffic. In the light of these factors and given the dimensions of the square in question and the small number of proxies - forty, the Court can only conclude that the disruption of the daily life generated by the meeting was insignificant and that it obviously did not overcome it the one usually caused by the exercise of the right to peaceful assembly.</p> <p>- The Court notes that the Government did not explain how the public wearing of the symbols in question by the applicant caused or threatened to cause public order disruption. In addition, it considers that the mere fact of driving these simulations is not likely to favour violence, by infusing a profound and irrational one against some individuals. Moreover, it has not been established that wearing of the discussed symbols would imply a return to totalitarian ideas or the display of intent to participate in political life, through contempt for the rule of law and democratic principles, especially since the protest was peaceful and legally authorized.</p>	

11	Freedom of assembly	10.07.2018 Mătăsar and Savițchi		Applicants were husband and wife, street protests, arrest, acquittal, police actions declared unlawful, acknowledgement of violation of rights at national level, inadequate compensation	- The Court notes that the domestic courts awarded the applicants compensation for nonpecuniary damage. It thus considers that the principal issue is whether the award made was proportionate to the damage the applicants sustained. It recalls in this latter respect that the level of compensation must not be unreasonable in comparison with the awards made by the Court in similar cases.	8 000 Euro (non-pecuniary) 4 000 Euro (costs/expens)
5§1						
Article 13. Right to an effective remedy						
13	Effective remedy	13.12.2001 Metropolitan Church of Bessarabia and others	286-287	Official recognition of the church, administrative obstacles, interference	- Moreover, the Court notes that although the Religious Denominations Act makes the activity of a religious denomination conditional upon government recognition and the obligation to comply with the laws of the Republic, it does not contain any specific provision governing the recognition procedure and making remedies available in the event of a dispute. The Government did not mention any other remedy of which the applicants could have made use.	20 000 Euro (non-pecuniary) 7 025 Euro (costs/expens)
9						
13+3	Effective remedy	13.09.2005 Ostrovar		Conditions of detention, lack of evidence as to the existence of any effective domestic remedies	- As regards Article 13 taken together with Article 3, the Court notes that the Government failed to submit evidence as to the existence of any effective domestic remedies. Accordingly, the Court considers that it has not been shown that effective remedies existed in respect of the applicant's complaints and that there was a breach of Article 13 of the Convention in respect of the applicant's conditions of detention.	3 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
3						

1	2	3	4	5	6	7
13 3	Effective remedy Ill-treatment	04.04.2006 Corsacov		Torture, civil action for damages	<p>- As found above, the applicant's right not to be subjected to torture and to benefit from an effective investigation of his complaints about torture were breached by the State. The applicant's complaints in this regard were therefore "arguable" for the purposes of Article 13.</p> <p>- According to the Moldovan Civil Code in force at the material time, the applicant could have claimed compensation for the pecuniary and non-pecuniary damage, only if the damage was caused by illegal acts. Since the criminal investigation, conducted by the domestic authorities, concluded that the actions of police officers A. Tulbu and V. Dubceac were legal, any civil action against them would have been ineffective.</p>	<p>20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>
13+ 6+1	Effective remedy Non-enforcement of judgments	19.12.2006 Moisei		Reasonable period, forced execution from state budget, compensation for losses caused by inflation, the Savings Bank	<p>- The Court notes that the judgment of 23 July 2001 remained unenforced until 27 May 2003, when the applicant received her money, that is for 22 months. The Court has found violations of Article 6 § 1 of the Convention and Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention in numerous cases concerning delays in enforcing final judgments.</p> <p>- The Court notes that the judgment in favour of the applicant was enforced 22 months after it had been adopted. The debtor in this case was a State body. According to a letter from the enforcement authority of 2 July 2002, "the legislation of the Republic of Moldova does not provide for the forcible enforcement of judicial decisions against the State Budget". In addition, even the domestic court addressed various State institutions with a request to ensure the enforcement, but to no avail.</p>	<p>192 Euro (pecuniary)</p> <p>500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>600 Euro (costs/expens)</p>

6&1 1 P1					- The Court concludes that the remedies referred to by the Government were not effective since in the absence of budgetary provisions for the purposes of enforcement no particular person could be held responsible for the failure to enforce.	
13 3	Effective remedy Ill-treatment	16.01.2007 Pruneanu		Torture, civil action for damage, repetitive cases	- According to the Moldovan Civil Code in force at the material time, the applicant could have claimed compensation for pecuniary and non-pecuniary damage, only if the damage was caused by illegal acts. Since the criminal investigation, conducted by the domestic authorities, concluded that the actions of the police officers had been lawful, any civil action against them would have been ineffective. The Government confirmed that.	8 000 Euro (non- pecuniary) 1 400 Euro (costs/expens)
13+ 9 9 1 P1	Effective remedy	27.02.2007 Biserica Adevărat Ortodoxă din Moldova and others	287	Registration of the church, execution of judgment, State Service for the Protection of Religious Denominations	- The Court observes that the applicants' complaint that the refusal to register the applicant Church infringed their right to freedom of religion guaranteed by Article 9 of the Convention was undoubtedly arguable. The applicants were therefore entitled to an effective domestic remedy within the meaning of Article 13. - The failure to enforce was rather due to a more general problem of lack of an effective mechanism to ensure compliance with a final judgment.	10 000 Euro (non- pecuniary) și pecuniary 2 000 Euro (costs/expens)
13	Effective remedy	10.05.2007 Mazepa	283- 284	Reasonable period, reconstruction of the house in the absence of the neighbour's prior consent, pecuniary damage award	- The Court reiterates that Article 13 guarantees an effective remedy before a national authority for an alleged breach of the requirement under Article 6 § 1 to hear a case within a reasonable time. It recalls that the effect of Article 13 is to require the provision of a domestic remedy allowing the competent national authority both to deal with the substance of the	2 900 Euro (pecuniary and non-pecuniary) 100 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
6§1 1 P1					<p>relevant Convention complaint and to grant appropriate relief, although Contracting States are afforded some discretion as to the manner in which they comply with their obligations under this provision.</p> <p>- The remedy required by Article 13 must be “effective”, both in practice and in law. However, such a remedy is required only for complaints that can be regarded as “arguable” under the Convention.</p>	
13+ 5	<p>Effective remedy</p> <p>Arbitrary detention</p> <p>Violation of domicile</p>	07.06.2007 Guțu		Abusive actions of the police officers, lack of reaction from prosecution	<p>- In so far as her complaint under Article 13 taken together with Articles 5 and 8 is concerned, the Court notes that, under section 4 of Law No. 1545, the applicant could claim compensation for the allegedly unlawful actions of the police officers only if acquitted.</p> <p>- However, she was found guilty of disobeying the lawful orders of police officers in a final judgment, which made the law inapplicable to her situation. Moreover, the Court notes that even the Prosecutor’s Office dismissed the applicant’s complaint about the alleged abuses committed by the police officers without conducting any investigation but solely on the basis of the fact that she had been found guilty by a final judgment.</p> <p>- In such circumstances, the Court considers that it has not been shown that effective remedies existed in respect of the applicant’s complaints under Articles 5 and 8.</p>	<p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>
13+ 8 5§1 6§1						
13	Effective remedy	19.06.2007 Botnari		Non-enforcement for 7 years, reasonable period, state body as debtor, social housing	<p>- The Court notes that the judgment in favour of the applicant has still not been enforced seven years after its adoption. The debtor in this case was a State body. Moreover, the courts fined the local council for its failure to enforce the judgment in favour of the applicant. The</p>	<p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>100 Euro (costs/expens)</p>

6§1					Court concludes that the remedies referred to by the Government were not effective since in the absence of budgetary provisions for the purposes of enforcement no particular person could be held responsible for the failure to enforce.	
13	Effective remedy	25.09.2007 Bița and others	283	Non-enforcement for 21 month, partial compensation, state body as debtor, the bailiff's reasonable efforts, the Ministry of Transport and Communications, salaries	- The Court notes that the judgments in favour of the applicants were partly enforced 21 months after they had been adopted. The debtor in this case was a State body. The Court reiterates that "a person who has obtained an enforceable judgment against the State as a result of successful litigation cannot be required to resort to enforcement proceedings in order to have that judgment executed". Notwithstanding the above, the applicants' judgments have not yet been fully enforced, despite the bailiff's reasonable efforts, including the freezing of one of the Ministry's accounts.	Bița: 67 Euro (outstanding part of the award) Andrienco: 2 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary) Stanili: 930 Euro (pecuniary and non-pecuniary)
6§1 1 P1						
13+	Effective remedy	16.10.2007 Vitan	284	ASITO, annuity pension, non-enforcement of judgment	- The Court recalls that the judgments in favour of the applicant remained unenforced for almost forty and thirty-four months, respectively. While the applicant addressed various State authorities, including domestic courts, with requests to ensure the enforcement, all his requests appear to have been disregarded. In such circumstances, the Court cannot but conclude that the applicant did not have an effective domestic remedy, as required by Article 13 of the Convention, to redress the damage created by the delay in enforcement.	800 Euro (non-pecuniary) 600 Euro (costs/expens)
6§1 1 P1						

1	2	3	4	5	6	7
13+ 6§1 6§1 1 P1	Effective remedy	23.10.2007 Lipatnikova and Rudic	284	Unauthorized house extension, non-enforcement of judgment	- The Court notes that the applicants' complaints regarding the belated enforcement of the judgment were clearly "arguable". The Government have not identified any provision of domestic law that would have allowed the applicants to take action with a view to accelerating the enforcement of the 1998 judgment. On the contrary, the existence of many possibilities of appealing against a final court judgment in the domestic law allowed T. to protract the enforcement proceedings, while leaving the applicants without any effective remedy.	3 000 Euro (non- pecuniary) 600 Euro (costs/expens)
13+ 3 3 5 6	Effective remedy Conditions of detention, inhuman or degrading treatment	27.11.2007 Popovici		Conditions of detention, repetitive cases	- The Court recalls that in <i>Ostrovar v. Moldova</i> , it found a violation of Article 13 on the ground that there were no effective remedies against the inhuman and degrading conditions of detention in Moldova. It notes that the period of detention of Mr. Ostrovar partially coincided with that of the applicant in the present case and that the Government relied on the same arguments as in <i>Ostrovar</i> . In such circumstances, the Court does not consider it possible to depart from its findings in <i>Ostrovar</i> . There has accordingly been a violation of Article 13 of the Convention, taken in conjunction with Article 3 of the Convention.	8 000 Euro (non- pecuniary) 7 500 Euro (costs/expens)
13	Effective remedy	06.12.2007 Ungureanu		Reasonable period, non-enforcement, state body as debtor, dismissal, salary, the Ministry of Transportation	- The Court notes that the judgment in favour of the applicant was not enforced for nine months. The debtor in this case was a State body. Moreover, at the bailiff's request the court fined the Minister for his failure to enforce the judgment in the applicant's favour. The Court concludes that the remedies referred to by the Government were not effective since in the absence of	500 Euro (non- pecuniary)

6§1 1 P1					budgetary provisions for the purposes of enforcement the bailiff could not be held responsible for the failure to enforce.	
13+ 6§1	Effective remedy	15.01.2008 Cravcenco	285	Judicial proceedings, 9 years, State-owned theatre in Cahul, dismissal, re- instatement, labour dispute	- The Court notes that despite the several actions taken by the authorities in order to ensure the swift enforcement of the judgments in favour of the applicant, she did not have at her disposal any means for accelerating the proceedings or obtaining compensation. The Court therefore finds that the applicant did not have at her disposal effective remedies in respect of her complaint about the length of the proceedings.	3 000 Euro (non- pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
6§1 1 P1						
13	Effective remedy	04.11.2008 Boboc	285	Length of the proceedings, 9 years, removal of impediments to use property	- The Court notes that despite the power of the higher courts to verify observance of the reasonable time requirement, as referred to by the Government, none of them exercised that power. - It follows that, despite the existence of legal provisions allowing the courts to take action, nothing was done in the applicant's case and he did not have at his disposal any means of accelerating the proceedings.	1 500 Euro (non- pecuniary)
6§1						
13+ 3	Effective remedy	13.11.2008 Malai		Conditions of detention, administrative practice, Article 313 Code of Criminal Procedure	- As the Court has held on many occasions, Article 13 of the Convention guarantees the availability at national level of a remedy to enforce the substance of the Convention rights and freedoms in whatever form they may happen to be secured in the domestic legal order. The effect of Article 13 of the Convention is thus to require the provision of a domestic remedy to deal with the substance of an "arguable complaint" under the Convention and to grant appropriate relief.	3 500 Euro (non- pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
3 5§1	Conditions of detention, inhuman or degrading treatment					

1	2	3	4	5	6	7
					- The Court recalls that it has examined on numerous occasions the issue of domestic remedies by which to complain of poor conditions of detention in Moldova, and concluded on each occasion that the remedies suggested by the Government were not effective.	
13 6§1 1 P1	Effective remedy	09.12.2008 Tudor-Auto SRL and Triplu-Tudor SRL	284	Non-enforcement, insurance company, the State Service for the Supervision of Insurance, abusive revision	- The Court considers that Article 20 of the Constitution, which provides for a general right of access to justice, did not offer the applicants an effective remedy. While the Decision of the Plenary Supreme Court of Justice of 19 June 2000 "Concerning the application in judicial practice by the courts of certain provisions of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms" may have allowed the applicant to rely on the Convention directly before the domestic courts, such reliance would have resulted in nothing more than "another warrant enabling the bailiff to proceed with the execution of the judgment".	09.02.2016 Triplu-Tudor SRL: 48 000 Euro (pecuniary) 5 000 Euro (non-pecuniary) Tudor-Auto SRL: 2 500 Euro (pecuniary) 3 000 Euro (non-pecuniary) 1 000 Euro jointly (costs/expens)
13+ 3	Effective remedy	07.04.2009 Străisteanu and others		Conditions of detention, repetitive cases	- The Court reiterates that in <i>Malai v. Moldova</i> , it found a violation of Article 13 of the Convention on account of lack of effective remedies in Moldova against inhuman and degrading conditions of detention. Since the Court	Străisteanu 10 000 Euro (non-pecuniary)

1 P1 3 5§1 5§3 6§1					was not presented with evidence that new and effective remedies have appeared in Moldova since, it cannot but confirm its finding. Accordingly, there has been a breach of Article 13 taken in conjunction with Article 3 of the Convention in respect of the first applicant.	100 Euro (costs/expens)
13 3	Effective remedy	07.04.2009 Breabin	279	Ill-treatment, civil action for damage, repetitive cases	- The Court notes that the Government failed to submit evidence as to the existence of any effective domestic remedies. In any event, given the inadequacy of the investigation into the applicant's criminal complaint against the police officers who had ill-treated him, a civil claim based on the same facts and allegations would not have had any prospects of success.	25 000 Euro (non- pecuniary) 3 500 Euro (costs/expens)
13 3	Effective remedy Ill-treatment	16.06.2009 Gurgurov	279	Torture, civil action for damage, repetitive cases	- The Court considers that given the inadequacy of the investigation into the applicant's criminal complaint against the police officers who had ill-treated him, a civil claim based on the same facts and allegations would not have had any prospects of success. Accordingly, the Court considers that it has not been shown that effective remedies existed enabling the applicant to claim compensation for the ill-treatment suffered at the hands of the police. There has therefore been a violation of Article 13 taken in conjunction with Article 3 of the Convention.	45 000 Euro (non- pecuniary)
13	Effective remedy	29.09.2009 Pânzari	127, 285	Length of proceedings, 4 years, invalidity dismissal, record of employment	- The Court notes that despite the power of the higher courts to verify observance of the reasonable time requirement, referred to by the Government, none of them exercised that power. - It follows that, despite the existence of legal provisions allowing the courts to take action, nothing was done in the applicant's case and she did not have at her disposal any means for accelerating the proceedings or obtaining compensation.	1 000 Euro (non- pecuniary) 745 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
13+ 6§1 6§1	Effective remedy	06.10.2009 Deservire SRL	285	Length of proceedings, 6 years, foundation of the company after splitting the State-owned Regional Association	- The Court finds, in particular, that the applicant company complained to various authorities, including the Supreme Council of the Judiciary, and that a court had expressly noted the excessive length of the proceedings without however accelerating the proceedings or awarding any compensation.	600 Euro (non- pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)
13 3	Effective remedy	13.07.2010 Parnov		Abuse of power to the use of force, State agents, civil action for damage, repetitive cases	- The Court considers that given the inadequacy of the investigation into the applicant's criminal complaint against the police officers who had ill-treated him, a civil claim based on the same facts and allegations would not have had any prospects of success. - Accordingly, the Court considers that it has not been shown that effective remedies existed which would have enabled the applicant to claim compensation for the ill-treatment suffered at the hands of the police.	87 Euro (pecuniary) 9 000 Euro (non- pecuniary) 800 Euro (costs/expens)
13 3	Effective remedy Ill-treatment	21.09.2010 Popa		Ill-treatment, civil action for damage, repetitive cases	- The applicant's right to benefit from an effective investigation of her complaints of ill-treatment was breached by the State. The applicant's complaints in this regard were therefore "arguable" for the purposes of Article 13. - According to the Moldovan Civil Code in force at the material time, the applicant could only have claimed compensation for pecuniary and non-pecuniary damage if the damage was caused by illegal acts. Since the criminal investigation, conducted by the domestic authorities concluded that the actions of police officers were lawful, any civil action against them would have been ineffective.	3 000 Euro (non- pecuniary)

13+ 3	Effective remedy	30.11.2010 I.D.		Conditions of detention, inhuman or degrading treatment, Prison no. 13 in Chişinău	- As the Court has held on many occasions, Article 13 of the Convention guarantees the availability at national level of a remedy to enforce the substance of the Convention rights and freedoms in whatever form they may happen to be secured in the domestic legal order. The effect of Article 13 of the Convention is thus to require the provision of a domestic remedy to deal with the substance of an “arguable complaint” under the Convention and to grant appropriate relief.	15 000 Euro (non- pecuniary)
3						
13 3	Effective remedy	15.02.2011 Rotaru		Conditions of detention, inhuman or degrading treatment, repetitive cases	-----	Claim for just satisfaction submitted outside the time-limit
13	Effective remedy	15.11.2011 Ivanţoc and others		Transnistrian region, separatist regime, jurisdiction, Russia	- The Court recalls that in the <i>Ilaşcu, Ivanţoc, Leşco and Petrov-Popa case</i> it had found that none of the applicants had been convicted by a “court”, that the sentence of imprisonment passed by “the Supreme Court of MRT” in the circumstances of that case could not be regarded as “lawful detention” ordered “in accordance with a procedure prescribed by law”, and therefore that the deprivation of liberty suffered by the applicants until the Court’s judgment did not satisfy the conditions laid down in paragraph 1 (a) of Article 5 of the Convention. - In the present case, the Court notes that the continued detention of Mr Ivanţoc and Mr Popa between 8 July 2004 and 2 and 4 June 2007 respectively, was based on the same conviction and sentence of imprisonment of the “Supreme Court of the MRT”, which were found to be contrary to the Convention.	Andrei Ivanţoc and Tudor Popa each 60 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary) Overall: 5 240 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
3 5					<p>- The foregoing considerations are sufficient to enable the Court to conclude that there was a continuing violation of Article 5 § 1 of the Convention as regards the applicants Andrei Ivanțoc and Tudor Popa. Moreover, this violation is of a particularly grave nature due to the fact that the applicants continued to be detained despite the Court's judgment ordering the respondent States "to take every measure to put an end to the arbitrary detention of the applicants still detained and to secure their immediate release".</p> <p>- Furthermore, the Court finds that the applicants did not have an effective remedy for their complaint arising out of their unlawful detention after 8 July 2004. There has therefore also been a violation of Article 13 of the Convention.</p>	
13+ 11 14+ 11	Effective remedy	12.06.2012 Genderdoc- M	288- 289	Peaceful assembly, effective remedy, NGO, LGBT, discrimination, authorization, Chisinau Mayor	<p>- The Court was not persuaded that the remedies available to the applicants, all of them being of a post-hoc character, could provide adequate redress in respect of Article 11 of the Convention. Instead, the Court found that the notion of an effective remedy implies the possibility of obtaining a ruling concerning the authorisation of the event before the time at which it is intended to take place.</p>	860 Euro (pecuniary) 7 250 Euro (non-pecuniary) 2 900 Euro (costs/expens)
13	Effective remedy	04.12.2012 Struc		Ill-treatment, damage	<p>- The Court has already found that under the domestic law a person can claim compensation for pecuniary or non-pecuniary damage only if the damage was caused by illegal acts. Accordingly, no civil remedy independent of the results of the criminal investigation was available to the applicant. At the same time, in the present case</p>	8 000 Euro (non-pecuniary) 1 400 Euro (costs/expens)

3					the criminal investigation conducted by the domestic authorities concluded that there had been no illegal act. Accordingly, any civil action against R.B. or other persons would have been ineffective.	
13	Effective remedy	15.01.2013 Mitrofan		Conditions of detention, inhuman or degrading treatment, repetitive cases	<ul style="list-style-type: none"> - The Court observes that an individual is not required to try more than one avenue of redress when there are several available. It considers that the complaints made by the applicant while in detention were serious and specific and constituted genuine attempts to obtain a remedy for the situation at hand. - The Court reiterates that it has examined on numerous occasions the issue of domestic remedies in respect of poor conditions of detention in Moldova and has concluded on each occasion that the remedies suggested by the Government were ineffective in respect of individuals currently held in detention. The Court sees no reason to depart from that finding in the present case. 	<p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>
3 6§1						
13	Effective remedy	09.04.2013 Iurcu		Ill-treatment, State agents, civil action for damages, repetitive cases	<ul style="list-style-type: none"> - In so far as the first part of the applicant's complaint is concerned, namely that he did not have effective remedies of a criminal-law nature in respect of the alleged ill-treatment by police officers, the Court notes that it does not raise any separate issue from that examined under the procedural limb of Article 3. - s to the other part of the complaint, the Court considers that, given the inadequacy of the investigation into the applicant's criminal complaint against the police officers who had ill-treated him, a civil claim based on the same facts and allegations would not have had any prospects of success. Accordingly, the Court considers that it has not been shown that effective remedies existed enabling the applicant to claim compensation for the ill-treatment suffered at the hands of the police. 	<p>12 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (costs/expens)</p>
3						

1	2	3	4	5	6	7
13+ 2 2	Effective remedy	15.10.2013 Timuş and Țaruş		Civil action for damages for killing, no prospect of success	- Given the inadequacy of the investigation into the circumstances of Alexei Vlasi's death, a civil claim relying on the same facts and allegations would not have had any prospect of success. Accordingly, the Court considers that it has not been shown that effective remedies existed enabling the applicants to claim compensation for the killing of their brother by the police.	Each applicant: 25 000 Euro (non- pecuniary) 3 000 Euro (costs/expens)
13 3	Effective remedy	15.10.2013 Segheti		Conditions of detention, inhuman or degrading treatment, repetitive cases	- As the Court has held on many occasions, Article 13 of the Convention guarantees the availability at national level of a remedy to enforce the substance of the Convention rights and freedoms in whatever form they may happen to be secured in the domestic legal order. The effect of Article 13 of the Convention is thus to require the provision of a domestic remedy to deal with the substance of an "arguable complaint" under the Convention and to grant appropriate relief.	5 000 Euro (non- pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
13 6S1 1 P1	Effective remedy	22.07.2014 Chirica	284	Non-enforcement of judgment, Ministry of Defence, social housing, assignment order, reasonable period	- The applicant had a plausible complaint within the meaning of the Court's case-law and should have an appeal corresponding to the criteria of Article 13. In this respect, the Court notes that it has previously stated several times on compliance with Article 13 of the Convention in cases concerning the non-enforcement or late execution of a final court decision.	900 Euro (non- pecuniary) 100 Euro (costs/expens)
13+ 11	Effective remedy	24.02.2015 Promo Lex and others	289	Protest demonstration, NGO, clash among protesters, police inaction, physical violence	- The Court notes that the Government did not indicate any legal provisions under Moldovan law, which would have given the applicants the possibility of effectively complaining and obtaining compensation for the failure of the police to protect them during the demonstration of 3 February 2009. In such circumstances, the Court	Igor Grosu: 1 000 Euro (non- pecuniary)

11					considers that it has not been shown that effective remedies existed in respect of the applicants' complaints under Article 11.	
13+ 3, 8 and 9	Effective remedy Positive obligations	23.02.2016 Mozer [GC]		Transdnistrian region, jurisdiction, defrauding, arrest, Transdnistrian court, conviction	<p>- The Court notes that Moldova has created a set of judicial, investigative and civil service authorities which work in parallel with those created by the "MRT". While the effects of any decisions taken by these Moldovan authorities can only be felt outside the Transdnistrian region, they have the function of enabling cases to be brought in the proper manner before the Moldovan authorities, which can then initiate diplomatic and legal steps to attempt to intervene in specific cases, in particular by urging Russia to fulfil its obligations under the Convention in its treatment of the "MRT" and the decisions taken there.</p> <p>- In the light of the foregoing, the Court considers that the Republic of Moldova has made procedures available to the applicant commensurate with its limited ability to protect the applicant's rights. It has thus fulfilled its positive obligations. Accordingly, the Court finds that there has been no violation of Article 13 of the Convention by that State.</p> <p>- In the present case, the Court has found that the Russian Federation continues to exercise effective control over the "MRT". In accordance with its case-law it is thus not necessary to determine whether Russia exercises detailed control over the policies and actions of the subordinate local authority. Russia's responsibility is engaged by virtue of its continued military, economic and political support for the "MRT", which could not otherwise survive.</p>	<p>Republic of Moldova No violation</p> <p>Russian Federation Violation</p> <p>5 000 Euro (pecuniary)</p> <p>20 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
3 5§1 8 9					- In the absence of any submission by the Russian Government as to any remedies available to the applicant, the Court concludes that there has been a violation by the Russian Federation of Article 13 taken in conjunction with Articles 3, 8 and 9.	
13+ 3 3	Effective remedy Conditions of detention, inhuman or degrading treatment	29.03.2016 Okolisan		Detention, Hungary, extradition, defrauding, Prison no. 13 in Chişinău, conditions of detention, cancer, repetitive cases	- As the Court has held on many occasions, Article 13 of the Convention guarantees the availability at national level of a remedy to enforce the substance of the Convention rights and freedoms in whatever form they may happen to be secured in the domestic legal order. - The effect of Article 13 is to require the establishment of domestic remedy enabling the competent national authority to examine the merits of the case made under the Convention and to provide appropriate remedies. - In the present case, the Court finds that the same reasons as those which have led to the dismissal of the Government's objection concerning exhaustion of domestic remedies apply equally to the present complaint. - Accordingly, the Court finds that there has been a violation of Article 13 of the Convention due to the absence of effective remedies in respect of the complaint concerning the applicant's conditions of detention.	3 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
13+ 3 3	Effective remedy Conditions of detention, inhuman or degrading treatment	5.07.2016 Bastovoi		Detention, Prison no. 13 in Chişinău, conditions of detention, overcrowding, repetitive cases	-----	5 700 Euro (non-pecuniary) 650 Euro (costs/expens)

13+ 5§1 8 1 P1	Effective remedy	09.05.2017 Eriomenco		Transnistrian region, jurisdiction, manager of enterprise, defrauding, criminal case, illegal detention, search, freeze of assets	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that the effect of Article 13 is to require the establishment of domestic remedy enabling the competent national authority to examine the merits of the case made under the Convention and to provide appropriate remedies. - The Court also considers that the applicant was entitled to an effective domestic remedy within the meaning of this provision for his complaints under Articles 3, 5 § 1 and 8 of the Convention and Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. - The Court notes that nothing in the case-file indicates that the applicant had an effective remedy to defend his rights. - Regarding the responsibility of the Republic of Moldova, the Court notes that it found that the “remedies” that the state had to offer to the judges is to provide them with the opportunity to assist the Moldovan authorities with detailed information about their situation and to inform of the various legal and diplomatic measures taken by these authorities. In <i>Mozer</i> case, the Court found, in particular, that the Republic of Moldova provided the applicant with procedures commensurate with its limited ability to protect the rights of the individual and thus fulfilled its positive obligations. In this case, the Court sees no reason to adopt a different conclusion. Therefore, there was no violation of Article 13 of the Convention by the Republic of Moldova. - The responsibility of the Russian Federation, taking into account the reasons given in the examination of the application under Article 3 of the Convention and in the absence of any comments by the Government of Russia 	<p>Republic of Moldova No violation</p> <p>Russian Federation Violation</p> <p>119755 Euro (pecuniary)</p> <p>20 000 Euro (non- pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (costs/expens)</p>
-------------------------	---------------------	-------------------------	--	---	--	---

8				influence peddling, no procedural standing, search in the applicant's apartment	<p>the conclusion that the remedies indicated by them were not effective. In the present case the Government indicated a new remedy – namely, Article 305 § 8 of the Criminal Procedure Code – and argued that the applicant could rely on it as a means of challenging the search warrant. However, the Court notes that this provision was not in force at the time of the events in question and that it was only introduced almost four years later – namely on 27 October 2012.</p> <p>- In such circumstances, and taking into consideration the Court's findings in <i>Mancevschi</i>, the Court considers that it has not been shown that effective remedies existed in respect of the applicants' complaint under Article 8. There has therefore been a breach of Article 13 of the Convention.</p>	500 Euro (costs/expens)
13+ 8	Effective remedy	13.02.2018 Sobieski-Camerzan		Law firm, building in litigation, sealing of the rooms, furniture, law books, discontinuance of criminal proceedings	<p>- The Court reiterates that Article 13 of the Convention requires an internal remedy to enable the competent national authority to know the content of a "arguable claim" based on the Convention and to provide appropriate redress.</p> <p>- Considering the violation of Article 8 of the Convention, the Court can find only the "arguable" nature of the applicant's application within the meaning of Article 13.</p> <p>- The Court therefore considers that the person concerned was entitled to an effective internal remedy within the meaning of that provision in order to submit his complaint under Article 8 of the Convention.</p>	7 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
8 1 P1					<p>- However, the applicant's criminal complaint and civil action against the State were rejected as ill-founded. The applicant was also unable to benefit from the internal appeal suggested by the Government.</p> <p>- The Court therefore concludes that there was no effective remedy that the applicant could have exercised to support its claim. Consequently, there has been a violation of Article 13 of the Convention combined with Article 8.</p>	
13	<p>Effective remedy</p> <p>Conditions of detention, inhuman or degrading treatment</p>	29.05.2018 Pocasovschi and Mihailă		<p>Transnistrian region, jurisdiction, detainees, Prison no. 8, Tighina, disconnection from electricity, water and heating supplies, MRT structures, civil claim, 1266 euros</p>	<p>- The Court observes that it found violations of Article 13 of the Convention in <i>Malai v. Moldova</i> (no. 7101/06, §§ 45-46, 13 November 2008), <i>I.D. v. Moldova</i> (no. 47203/06, § 50, 30 November 2010) and <i>Rotaru v. Moldova</i> (no. 51216/06, § 47, 15 February 2011) on account of the lack of effective remedies in the Republic of Moldova in respect of inhuman and degrading conditions of detention. It has underlined that the remedy of a court action in the form suggested by the Moldovan Government does not have a preventive effect in the sense of improving the conditions of an applicant's detention, only a compensatory. The remedy is therefore not effective in cases where people are still detained in such conditions at the time of lodging their application with the Court.</p> <p>- The remedy referred to by the Moldovan Government was not an effective one, since it did not allow for an immediate improvement in the first applicant's conditions of detention.</p>	<p>Republic of Moldova Violation 1 Applicant: 3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 Applicant: 1 800 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Total: 1 500 Euro (costs/expens)</p> <p>Russian Federation Inadmissible</p>

3					<p>- In view of the fact that the first applicant was still detained in prison no. 8 at the time of lodging his claim with the domestic courts on 15 March 2004, the remedy referred to by the Moldovan Government was not an effective one, since it did not allow for an immediate improvement in the first applicant's conditions of detention.</p> <p>- As for the second applicant, the Court notes that he was transferred from prison no. 8 to another prison on 1 March 2004, before he lodged his claim before the domestic courts on 15 March 2004. Accordingly, at the time when he initiated his civil action he could not ask for an improvement in his conditions of detention in that prison, but only an acknowledgment of a breach of his rights and compensation. Since domestic law allowed him to seek both, and since he was able to obtain these things in final court judgments, the Court finds that the second applicant had at his disposal available effective remedies.</p>	
13+ 1 P1	Effective remedy	17.07.2018 Sandu and others		Transnistrian region, 1646 applicants, plots of land, property, 2004, blocked access	<p>- The Court observes that the applicants' complaint under Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention was undoubtedly arguable. The applicants were therefore entitled to an effective domestic remedy within the meaning of Article 13 of the Convention.</p> <p>- As for the responsibility of Russia, the Court refers to its finding that the Russian Federation exercised effective control over the "MRT", at least until 2010. In accordance with its case-law it is thus not necessary to determine whether Russia exercised detailed control over the policies and actions of the subordinate local administration. Russia's responsibility is engaged by</p>	<p>Republic of Moldova No violation</p> <p>Russian Federation Violation</p> <p>Agro-Tiras SRL: 115 300 Euro (pecuniary)</p>

1	2	3	4	5	6	7
1 P1					virtue of its continued military, economic and political support for the "MRT", which could not otherwise survive.	Agro-S.A.V.V.A. SRL: 80 500 Euro (pecuniary) GȚ Serghei Popa: 50 000 Euro (pecuniary) Each applicant: 1 500 Euro (non- pecuniary) Each applicant company: 5 000 Euro (non- pecuniary) Jointly: 20 000 Euro (costs/expens)
13	Effective remedy Conditions of detention, inhuman or degrading treatment	05.06.2018 Goremichin		Detention in Brussels, extradition, arrest warrant, repetitive cases	- The Court reiterates that it has examined on numerous occasions the issue of domestic remedies in respect of poor conditions of detention in Moldov, and has concluded on each occasion that the remedies suggested by the Government (including those suggested in the present case) were ineffective. In <i>Malai</i> it found a violation of Article 13 of the Convention on account of the lack of effective domestic remedies in	15 000 Euro (non- pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)

3 5§1 6§1					respect of inhuman and degrading conditions. The present case is no exception. Therefore, the Court considers that it has not been shown that effective remedies existed in respect of the applicant's complaint under Article 3.	
13+ 3	Effective remedy Conditions of detention, inhuman or degrading treatment	05.06.2018 Botnari		Detention, charge with fraud and forgery of official documents, underground cell, Prison no. 13 in Chişinău, non-Hodgkin lymphoma (a type of blood cancer), chronic hepatitis, specific oncology treatment, repetitive cases	-----	10 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
3						
13+ 3	Effective remedy Ill-treatment Conditions of detention, inhuman or degrading treatment	17.07.2018 Mangîr and others		Transdnestrian region, jurisdiction, police officers, detained, Tiraspol Remand Centre, 3 and 7 days, "black squadrons", CPT, Special Rapporteur's visit, Mangîr's ill-treatment, concussion	- The Court reiterates that Article 13 of the Convention guarantees the availability at national level of a remedy by which to complain of a breach of the Convention rights and freedoms. Therefore, although Contracting States are afforded some discretion as to the manner in which they conform to their obligations under this provision, there must be a domestic remedy allowing the competent national authority both to deal with the substance of the relevant Convention complaint and to grant appropriate relief. - The scope of the obligation under Article 13 varies depending on the nature of the applicant's complaint	Republic of Moldova No violation Russian Federation Violation Mangîr: 25 000 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
					<p>under the Convention, but the remedy must in any event be “effective” in practice as well as in law, in particular in the sense that its exercise must not be unjustifiably hindered by the acts or omissions of the authorities of the State.</p> <ul style="list-style-type: none"> - However, Article 13 of the Convention requires that a remedy be available in domestic law only in respect of grievances, which can be regarded as “arguable” in terms of the Convention. - In so far as the applicants complained against Moldova, the Court notes that the Moldovan Government did not point to the existence of any effective remedy under Moldovan domestic law. - In so far as the applicants complain against Russia, the Court also notes that there is no indication in the file, and the Russian Government have not claimed, that any effective remedies were available to the applicants in the “MRT” in respect of the above-mentioned complaints. - The Court therefore concludes that the applicants did not have an effective remedy in respect of their respective complaints under Article 3 of the Convention. Consequently, the Court must decide whether any violation of Article 13 can be attributed to either of the respondent States. - In so far as the responsibility of Moldova is concerned, the Court recalls that it found that the “remedies” which this State must offer to applicants consisted of enabling them to inform the Moldovan authorities of the details of their situation and to be kept informed of the various legal and diplomatic actions taken by these authorities 	<p>Condrea: 20 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Vasiliev: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Dațco: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Pohilă: 15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Jointly: 3 000 Euro (costs/expens)</p>

3 5§1 5§3 5§4					<p>(Mozer, cited above, § 214). In Mozer, it concluded among other things that Moldova had made procedures available to the applicant commensurate with its limited ability to protect the applicant's rights and that it had thus fulfilled its positive obligations. In the present case, the Court sees no reason to reach a different conclusion. Accordingly, it finds that there has been no violation of Article 13 of the Convention by Moldova.</p> <p>- In so far as the responsibility of the Russian Federation is concerned, for the same reasons as those given in respect of the complaint under Article 5 § 1 of the Convention and in the absence of any submission by the Russian Government as to any remedies available to the applicants, the Court concludes that there has been a violation by the Russian Federation of Article 13 of the Convention, taken in conjunction with Article 3 of the Convention.</p>	
13 3 5§1	<p>Effective remedy</p> <p>Conditions of detention, inhuman or degrading treatment</p>	04.09.2018 Miron		Arrest, detention, Prison no. 13 in Chişinău, repetitive cases	-----	<p>10 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expenses)</p>

Article 14. Prohibition of discrimination						
14+ 11	Discrimination	12.06.2012 Genderdoc- M	299	NGO, LGBT, peaceful assemblies, citizens' opposition to homosexuality	<ul style="list-style-type: none"> - A difference in treatment is discriminatory if it has no objective and reasonable justification, that is, if it does not pursue a legitimate aim or if there is not a reasonable relationship of proportionality between the means employed and the aim sought to be realised. The Contracting States enjoy a certain margin of appreciation in assessing whether and to what extent differences in otherwise similar situations justify different treatment in law; the scope of this margin will vary according to the circumstances, the subject matter and its background. - Sexual orientation is a concept covered by Article 14. Furthermore, when the distinction in question operates in this intimate and vulnerable sphere of an individual's private life, particularly weighty reasons need to be advanced before the Court to justify the measure complained of. Where a difference of treatment is based on sex or sexual orientation the margin of appreciation afforded to the State is narrow - The reason for the ban imposed on the event proposed by the applicant was the authorities' disapproval of demonstrations which they considered to promote homosexuality. When limiting the right of assembly, national authorities should offer clear reasons for so doing. 	<p>860 Euro (pecuniary)</p> <p>7 250 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 900 Euro (costs/expens)</p>
11 13+ 11						
14+ 3	Discrimination Domestic violence Positive obligation:	28.05.2013 Eremia	295- 296	Perpetrator, authorities' failure to take action, protection order, woman	<ul style="list-style-type: none"> - State's failure to protect women against domestic violence breaches their right to equal protection of the law and that this failure does not need to be intentional - The first applicant was subjected to violence from her husband on a number of occasions and that the authorities were well aware of that. - The combination of the above factors clearly demonstrates that the authorities' actions were not a simple 	<p>15 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>2 150 Euro (costs/expens)</p>

3	Protective measures				failure or delay in dealing with violence against the first applicant, but amounted to repeatedly condoning such violence and reflected a discriminatory attitude towards the first applicant as a woman.	
14+ 3	Discrimination Domestic violence Positive obligation: Protective measures	16.07.2013 Mudric	296- 297	Perpetrator, authorities' failure to take action, protection order, woman, resistance to authority, home violence, paranoid schizophrenia, psychiatric examination	- The applicant was subjected to violence from A.M. on a number of occasions and that the authorities were well aware of that. - A. M. was allowed to live in the applicant's house for more than a year, that three protection orders had to be taken by a court and that they were not enforced during all that time. - Combination of the above factors clearly demonstrates that the authorities' actions were not a simple failure or delay in dealing with violence against the applicant, but amounted to repeatedly condoning such violence and reflected a discriminatory attitude towards her as a woman. - The findings of the United Nations Special rapporteur on violence against women, its causes and consequences only support the impression that the authorities do not fully appreciate the seriousness and extent of the problem of domestic violence and its discriminatory effect on women.	15 000 Euro (non-pecuniary) 2 150 Euro (costs/expens))
3						
14+ 3	Discrimination Domestic violence Positive obligation: Protective measures	28.01.2014 T.M. and C.M.	297- 298	Perpetrator, authorities' failure to take action, protection order, woman, injuries, divorce	-----	15 000 Euro (non-pecuniary) 2 150 Euro (costs/expens))
3						

Protocol no. 1. Article 1. Protection of property						
1 P1 6§1	Non-enforcement of judgments	18.05.2004 Prodan	332	Restitution of house, rehabilitation of political repression victims, retrocession of confiscated or nationalized goods, lack of available alternative accommodation	<ul style="list-style-type: none"> - A “claim” can constitute a “possession” within the meaning of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention if it is sufficiently established to be enforceable. - By failing to comply with the judgments of the Centru District Court the national authorities prevented the applicant from receiving the money she could reasonably have expected to receive and from having the occupants evicted. The Government have not advanced any justification for this interference and the Court considers that lack of funds and of available alternative accommodation cannot justify such an omission. 	<p>11 000 Euro (pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p>
1 P1 6§1	Non-enforcement of judgments	15.06.2004 Sirbu and others	332	Allowance, employees of the Ministry of Internal Affairs, compensation	<ul style="list-style-type: none"> - The applicants had enforceable claims deriving from the judgments of 1 and 18 August 1997. It follows that the impossibility for the applicants to obtain the execution of the judgments [...], constituted an interference with their right to peaceful enjoyment of their possessions, as set out in the first sentence of the first paragraph of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. - By failing to comply with the judgments of the Centru District Court the national authorities prevented the applicants from having their compensation paid and from enjoying the possession of their money. The Government have not advanced any justification for this interference and the Court considers that lack of funds cannot justify such an omission. 	<p>Sîrbu, Cornovan, Bragoi Gh., Usatii, Guştiuc: 84 Euro (pecuniary)</p> <p>P.Bragoi: 67 Euro (pecuniary)</p> <p>Each applicant: 1 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>200 Euro (costs/expens)</p>

1 P1 6§1	Non-enforcement of judgments	18.01.2005 Popov (nr.1)	116	Rehabilitation of political repression victims, retrocession of confiscated or nationalized goods	<p>- The Court reiterates that a “claim” can constitute a “possession” within the meaning of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention if it is sufficiently established to be enforceable.</p> <p>- By failing to comply with the judgment of the Centru District Court the national authorities prevented the applicant from having the occupants evicted and from enjoying the possession of his house.</p>	<p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>1 000 Euro (costs/expens)</p>
1 P1 6§1	Abusive revision	23.03.2005 Roşca	128	Re-opened proceedings, Prosecutor General’s Office, request for annulment <i>res judicata</i> , appeal in disguise, interference, individual and excessive burden	<p>- The Court reiterates that a judgment debt may be regarded as a “possession” for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1. Furthermore, quashing such a judgment after it has become final and unappealable will constitute an interference with the judgment beneficiary’s right to the peaceful enjoyment of that possession. Even assuming that such an interference may be regarded as serving a public interest, the Court finds that it was not justified since a fair balance was not preserved and the applicant was required to bear an individual and excessive burden.</p>	<p>3 500 Euro (pecuniary)</p> <p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>690 Euro (costs/expens)</p>
1 P1 6§1	Abusive revision	08.11.2005 ASITO	338	Request for annulment, annulment of the contract between private law parties	<p>-----</p>	<p>24.04.2007</p> <p>Friendly settlement agreement</p> <p>186 945 lei (pecuniary)</p> <p>187 432 lei (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
1 P1 6§1	Abusive revision	06.12.2005 Popov (nr.2)	129-130, 338	Rehabilitation of political repression victims, retrocession of confiscated or nationalized goods, circumstances of a substantial and compelling character, certificates from the National Archives, <i>res judicata</i>	<ul style="list-style-type: none"> - The Court reiterates that a judgment debt may be regarded as a “possession” for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1. - Furthermore, quashing such a judgment after it has become final and unappealable will constitute an interference with the judgment beneficiary’s right to the peaceful enjoyment of that possession. - Even assuming that such an interference may be regarded as serving a public interest, the Court finds that it was not justified since a fair balance was not preserved and the applicant was required to bear an individual and excessive burden. 	<p>3 365 Euro (pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>715 Euro (costs/expens)</p>
1 P1	Abusive revision	25.04.2006 Macovei and others	130-131	<i>Hardship</i> , ASITO, clients, change in the interest rate of the National Bank of Moldova, divergent case-law, annuity pension, unilateral denunciation of contracts	<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that the applicants’ entitlement to annuity pensions obtained by virtue of the final judgments favourable to them amounted to judgment debts. It reiterates that a judgment debt may be regarded as a “possession” for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1. Furthermore, quashing such a judgment, or as in the present case, rendering it ineffective, after it has become final and unappealable will constitute an interference with the judgment beneficiary’s right to the peaceful enjoyment of that possession. Even assuming that such an interference may be regarded as serving a public interest, the Court finds that it was not justified since a fair balance was not preserved and the applicants were required to bear an individual and excessive burden. 	<p>Macovei: 771 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 1 200 Euro (costs/expens)</p> <p>Socolov: 918 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 1 200 Euro (costs/expens)</p>

6§1						<p>Culicovschi: 716 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Morozov: 716 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Nagornii: 1 775 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Cliuchin: 2 000 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 63 Euro (costs/expens)</p>
1 P1	Non-enforcement of judgments	13.06.2006 Istrate		Partial enforcement of the judgment, private law dispute	<p>- The Court reiterates that a “claim” can constitute a “possession” within the meaning of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention if it is sufficiently established to be enforceable.</p> <p>- The Court notes that the applicant had an enforceable claim deriving from the judgment of 21 July 1998, which, after the partial enforcement of 2000, remained</p>	<p>258 Euro (pecuniary)</p> <p>1 500 Euro (non-pecuniary)</p>

1	2	3	4	5	6	7
6§1					<p>un-enforced. It follows that the impossibility for the applicant to obtain the execution of the judgment between 2000 and 4 June 2002, constituted an interference with his right to peaceful enjoyment of his possessions, as set out in the first sentence of the first paragraph of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.</p> <p>- By failing to take the necessary steps to have the judgment of 21 July 1998 enforced the national authorities prevented the applicant from enjoying or using the money. The situation was perpetuated by the quashing of that judgment on 11 June 2002.</p> <p>- Having regard to its findings concerning Article 6, the Court considers that the Moldovan authorities failed to strike a fair balance between the applicant's interests and the other interests involved.</p>	100 Euro (costs/expens)
1 P1 6§1 34	Abusive revision Non-enforcement of judgments	19.12.2006 Oferta Plus SRL	131	Importation, electricity, circumstances of a substantial and compelling character, Prosecutor General's Office letter, essential unknown fact or circumstance, appeal in disguise, time-limit for revision, right to individual application	<p>- The Court reiterates that a judgment debt may be regarded as a "possession" for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1. Furthermore, quashing such a judgment after it has become final and unappealable will constitute an interference with the judgment beneficiary's right to the peaceful enjoyment of that possession.</p>	12.02.2008 2 500 000 Euro (pecuniary) 25 000 Euro (non-pecuniary) 10 104 Euro (costs/expens)

1 P1 6§1 13	Non-enforcement of judgments	10.05.2007 Mazepa	124-125, 333-334	Reconstruction of the house in the absence of the neighbour's prior consent, pecuniary damage award	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that under its case-law "a failure to recover a debt because of the debtor's indigence cannot be held against the respondent State unless and to the extent that it is imputable to the domestic authorities". - By failing to take the necessary steps to have the judgment of 27 May 1999 enforced the national authorities prevented the applicant from enjoying the successful result of her litigation. 	<p>2 900 Euro (pecuniary și non-pecuniary)</p> <p>100 Euro (costs/expens)</p>
1P1	License withdrawal	10.07.2007 Bimer SA	338-340	Duty-free, shop, license, good, investments, new legislation, custom, fiscal and other incentives, immediate closure of the business	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that, according to its case-law, the termination of a valid licence to run a business amounts to an interference with the right to the peaceful enjoyment of possessions guaranteed by Article 1 of the Protocol No. 1. - For a measure constituting control of use to be justified, it must be lawful and "for the general interest" or for the "securing of the payment of taxes or other contributions or penalties". The measure must also be proportionate to the aim pursued; however, it is only necessary to examine the proportionality of an interference that is lawful. 	520 000 Euro (pecuniary)
1 P1 6§1 13+ 6§1	Non-enforcement of judgments	16.07.2007 Vitan	116-117	Unenforced judgment for almost forty and thirty-four months, private company debtor, undue delay, additional judgment	<ul style="list-style-type: none"> - The Court recalls that State responsibility for enforcement of a judgment against a private company extends no further than the involvement of State bodies in the enforcement procedures. - In this connection the State has a positive obligation to organise a system for enforcement of judgments that is effective both in law and in practice and ensures enforcement without any undue delay. 	<p>800 Euro (non-pecuniary)</p> <p>600 Euro (costs/expens)</p>

1	2	3	4	5	6	7
1 P1	Failure to award payments	23.10.2007 Cazacu	344-346	Redundancy payments, the right to acquire property, assets, legitimate expectation, lack of funds	- The Court points out that Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention does not guarantee the right to acquire property. Moreover, "an applicant can allege a violation of Article 1 of Protocol No. 1 only in so far as the impugned decisions related to his "possessions" within the meaning of this provision. "Possessions" can be either "existing possessions" or assets, including claims, in respect of which the applicant can argue that he or she has at least a "legitimate expectation" of obtaining effective enjoyment of a property right. By way of contrast, the hope of recognition of a property right which it has been impossible to exercise effectively cannot be considered a "possession" within the meaning of Article 1 of Protocol No. 1, nor can a conditional claim which lapses as a result of the non-fulfilment of the condition".	805 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 1 000 Euro (costs/expens)
1 P1 13+ 1 P1	Belated payment of savings	13.11.2007 Dolneanu	347-348	Lack of funds, the Savings Bank of Moldova, Decision of the Parliament, indexing of citizens' savings, legitimate expectation of obtaining compensation	- The Court considers that the failure to pay any compensation to the applicant for approximately six years after his request, followed by the failure to pay the greater part of the compensation for another four years approximately, amounted to interference with his rights guaranteed by Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.	513 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 1 588 Euro (costs/expens)
1 P1	Non-enforcement of judgments	08.01.2008 Bulava	117-118	Reinstatement proceedings, salary, reasonable time	- The Court has repeatedly held that proceedings concerning reinstatement are of "crucial importance" to applicants and that, as such, they must be dealt with "expeditiously"; this requirement is reinforced in States where domestic law itself provides that all such cases must be resolved with particular urgency. This is particularly so when a judgment has already been adopted and the authorities have only to comply with it.	E.Bulava: 440 Euro (pecuniary) 1 000 Euro (non-pecuniary)

6§1					- The Court notes that the particular hardship to which employees are undoubtedly subjected when they are unlawfully deprived of their salary, even for a short period, has been taken into account by the domestic legislator in Article 256 of the CCP, which makes court orders for reinstatement and the payment of part of the salary immediately enforceable.	N. Bulava: 457 Euro (pecuniary) 800 Euro (non-pecuniary)
1 P1	Intellectual property	29.01.2008 Bălan	349-351	Photograph, Soroca Fortress, national identity cards, unauthorised use of protected work	- The Court reiterates that Article 1 of Protocol No. 1 is applicable to intellectual property. In the present case, the Court notes that the applicant's rights in respect of the photograph he had taken were confirmed by the domestic courts. - The Court accepts that issuing identity cards to the population serves an undoubtedly important public interest. However, it is apparent that this socially important aim could have been reached in a variety of ways not involving a breach of the applicant's rights.	5 000 Euro (pecuniary și non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)
6§1	Annulment of privatisation Limitation periods contrary to fair trial	18.03.2008 Dacia SRL	351-352	Hotel, investments, underlying land, taking of the property, 1 million leis deposit, auction, unfettered discretion to reconsider and annul transactions	- In these circumstances, considering in particular that the irregularities in the privatisation of the hotel were formal in character or unsubstantiated and were not attributable to the applicant company, and even assuming that the taking of its property could be shown to serve some public interest, the Court finds that a fair balance was upset and that the applicant bore and continues to bear an individual and excessive burden.	Jug. of 24.02.2009 Return of the hotel and its equipment, together with the underlying land or payment of 7 237 700 Euro (pecuniary) 25 000 Euro (non-pecuniary) 6 000 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1	License withdrawal	08.04.2008 Megadat.com SRL	340-342	Non-presentation of information, National Regulatory Agency for Telecommunications and Informatics, arbitrariness of the proceedings, discriminatory treatment	<p>- The Court notes that the measure applied to the applicant company was of such severity that the company, which used to be the largest Internet service provider in Moldova, had to wind up its business and sell all of its assets within months. Not only did the measure have consequences for the future, but it was also applied retroactively [...]</p> <p>- The arbitrariness of the proceedings, the discriminatory treatment of the applicant company and the disproportionately harsh measure applied to it lead the Court to conclude that it has not been shown that the authorities followed any genuine and consistent policy considerations when invalidating the applicant company's licences. Notwithstanding the margin of appreciation afforded to the State, a fair balance was not preserved in the present case and the applicant company was required to bear an individual and excessive burden, in violation of Article 1 of Protocol No. 1.</p>	<p>17.05.2011</p> <p>Government's declaration</p> <p>120 000 Euro (non-pecuniary and pecuniary)</p> <p>10 000 Euro (costs/expens)</p>
1 P1	Non-enforcement of judgments Reimbursement of investment	09.12.2008 Unistar Ventures GmbH	334-335	Foreign incorporated company, Civil Aviation State Authority, investments in aeronautics, Air Moldova company, change of the Government	<p>- The Court reiterates that Article 1 of Protocol No. 1 protects pecuniary assets, such as debts.</p> <p>- In order to determine when the applicant company started to have a "possession" for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1, the Court must ascertain whether the judgment of 6 August 2002 gave rise to a debt in its favour that was sufficiently established to be enforceable.</p> <p>- Failure by the authorities to enforce a final judgment can be considered a disproportionate interference with the right to peaceful enjoyment of "possessions".</p>	<p>6 700 000 Euro (pecuniary)</p> <p>3 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>9 855 Euro (costs/expens)</p>

					- The circumstances of the case plainly indicate that the initiative lay with the Government to complete the procedure set in motion by the judgment of 6 August 2002. They have failed to do so to date.	
1 P1 6§1	Non-enforcement of judgments	27.01.2009 Cebotari and others	118-120	Debtor company, insolvency proceedings, Land Register, auction, freeze of accounts, invalidity benefits	- As regards the right guaranteed by Article 1 of Protocol No. 1, those positive obligations may entail certain measures necessary to protect the right to property even in cases involving litigation between private individuals or companies. This means, in particular, that States are under an obligation to ensure that the procedures enshrined in the legislation for the enforcement of final judgments [...] are complied with. - The Court considers that owing to the bailiffs' failure to take adequate and sufficient measures with a view to securing enforcement of the judgment in favour of the applicants, they were left for many years in a situation of uncertainty and since 2002 have been unable to fully enjoy their possessions. Accordingly, there has been a violation of Article 1 of Protocol No. 1.	For each person: 2 000 Euro (non-pecuniary)
1 P1 6§1 3 5§1 5§3 13+ 3	Limitation periods contrary to fair trial	07.04.2009 Străisteanu and others	134-135	Time-barred action, Prosecutor General's Office, annulment of the contracts to purchase and lease plots of land, businessman, detention, conditions of detention	- The Court cannot but find that the upholding of the Prosecutor General's actions constituted an unjustified interference with the applicants' right to property, because a fair balance was not preserved and the applicants were required to bear and continue to bear an individual and excessive burden.	10 000 Euro (non-pecuniary) 100 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1 6§1	Annulment of privatisation	16.07.2009 Baroul Partner-A	352-353	Annulment of the purchase of shares, Soroca Gravel and Granite Quarry, Prosecutor General's Office action, expropriating	<ul style="list-style-type: none"> - The Court considers that a failure to observe the legal requirements concerning the time-limit for introducing an action may lead to a finding that the interference with an applicant's rights was not "in accordance with the law". - The Court sees sufficient grounds to believe that it was the Government which acted in bad faith and pursued the aim of expropriating the applicant company's property in a manner which is difficult to reconcile with the principle of respect for the rule of law in a democratic society. Moreover, the Court is struck by the domestic authorities' conduct in the present case and considers that it was far from complying with the principles set out in <i>Beyeler</i>. 	<p>19.10.2010 Friendly settlement agreement</p> <p>320 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary)</p> <p>8 000 Euro (costs/expens)</p>
1 P1 6§1 46	Non-enforcement of judgments Pilot judgment	28.07.2009 Olaru and others	120-121	Social housing, systemic problem, effective remedy	<ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that the judgments in favour of the applicants remained unenforced for periods varying between three and eleven years. The Court has found violations of Article 6 § 1 of the Convention and Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention in numerous cases concerning delays in enforcing final judgments. - Having examined the materials submitted to it, the Court agrees with the parties that there is nothing in the files which would allow it to reach a different conclusion in the present cases. 	<p>12.10.2010</p> <p>2 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>850 Euro (costs/expens)</p>
1 P1	License withdrawal	06.12.2011 Bercut SRL	342-343	Driving school, State Registration Chamber, 2400 students	<ul style="list-style-type: none"> - The Government declared that the withdrawal of the applicant company's licence constituted an interference with its right to property which was disproportionate and not necessary in a democratic society. They admitted therefore that there had been a breach of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. 	<p>9 000 Euro (pecuniary)</p> <p>4 000 Euro (non-pecuniary)</p>

1 P1	Illegal seizure	11.02.2014 Ziaunys	353-355	Banknotes issued by the self-proclaimed Bank of the "Moldavian Republic of Transnistria (MRT)", Lithuanian national, numismatic, collector value, unlawful items, sovereignty of the country, presumption of ownership	<ul style="list-style-type: none"> - In the present case, the Court notes that it has not been argued, and there is nothing in the file to show, that the applicant intended to put the banknotes in question into circulation, which at the relevant time were not accepted as real money anywhere in the world, including in the self-proclaimed "MRT". - On the contrary, he had a contract to transfer the banknotes to a numismatic company, to be sold as an otherwise worthless item with purely collector value. This clearly distinguishes the present case from situations where counterfeit money is seized which could in principle be traded for goods or services, and also from situations concerning money issued by a self-proclaimed entity and which is in circulation within that entity and thus on the internationally recognised territory of the State. - The Court reiterates that the applicant was never accused of issuing money bills. There is no evidence of an attempt to put the banknotes in the applicant's possession into circulation. He officially declared the bills to the Moldovan customs authority and clearly stated their numismatic value and destination. Moreover, those bills could not be in circulation in 2001 since by then they were no longer accepted as money anywhere. - Neither the Supreme Court of Justice nor the Government indicated a specific legal provision clearly providing for the seizure of property in cases similar to the one under examination. The Supreme Court of Justice referred to three legal provisions. However, none of these provides for the seizure of banknotes. 	<p>1 900 Euro (pecuniary)</p> <p>5 000 Euro (non-pecuniary)</p>
------	-----------------	-----------------------	---------	--	--	---

1	2	3	4	5	6	7
					- The foregoing considerations are sufficient to enable the Court to conclude that the interference with the applicant's property right was not "subject to the conditions provided for by law" within the meaning of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.	
1 P1	Non-enforcement of judgments Unreasonable compensation	14.04.2015 Botezatu	121-122	Police officer, social housing, renting accommodation, failure to enforce the judgment for 87 months, just satisfaction, victim status, Law no. 87 of 2011, level of compensation	<p>- The question of whether a person may still claim to be the victim of an alleged violation of the Convention essentially involves an <i>ex post facto</i> examination by the Court of his or her situation. As it has already held in other length-of-proceedings cases, the question of whether he or she has received reparation for the damage caused – comparable to just satisfaction as provided for under Article 41 of the Convention – is an important one. Regarding violations of the reasonable-time requirement, one aspect of sufficient redress which may remove a litigant's victim status concerns the amount awarded as a result of using the domestic remedy.</p> <p>- The Court has already had occasion to indicate that an applicant's victim status may depend on the level of compensation awarded at domestic level on the basis of the facts about which he or she has complained before the Court.</p> <p>- The Grand Chamber held that when, in order to prevent or to put right violations of the "reasonable time" principle, Contracting States choose to introduce remedies of a compensatory nature, it might be easier for the domestic courts to refer to the amounts awarded at domestic level for other types of damage – such as personal injury, damage relating to a relative's death or damage in defamation cases – and to rely on their</p>	<p>9 461 Euro (pecuniary)</p> <p>1 300 Euro (non-pecuniary)</p> <p>112 Euro (costs/expens)</p>

				<p>innermost conviction, even if that results in awards of amounts that are lower than those fixed by the Court in similar cases.</p> <ul style="list-style-type: none"> - However, the Court is required to verify whether the way in which the domestic law is interpreted and applied has produced consequences that are consistent with the principles of the Convention, as interpreted in the light of the Court’s case-law. It points out that, especially for States that have effectively incorporated the Convention into their legal systems, a clear error in assessment by the domestic courts may also arise as a result of a misapplication or misinterpretation of the Court’s case-law. - Where pecuniary damage is concerned, the domestic courts are clearly in a better position to determine the existence and quantum of such damage. However, in cases of non-enforcement of a judgment awarding applicants a sum of money, or ownership or possession in respect of an asset, the Court has consistently concluded that the applicants must have suffered pecuniary damage as a result of their lack of control over their possessions and the denial to them of the possibility to use and enjoy those possessions. - In these circumstances, while it is true that the national authorities acknowledged the breach alleged in the present case, the applicant was not able to obtain adequate redress in respect of the delayed enforcement of the judgment. - The Court notes that the fact that proceedings under Law no. 87 did not cause the applicant to lose his “victim” status constitutes an aggravating circumstance with regard to a breach of Article 6 § 1 for exceeding a reasonable time. 	
--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5	6	7
6§1					- For these reasons, and having regard to its case-law on the subject, the Court considers that in the instant case the failure to enforce the judgment in favour of the applicant for a period of 87 months constitutes a violation of Article 6 § 1 of the Convention and of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.	
1 P1	License withdrawal	21.07.2015 Donprut SRL	343-344	Taxi company, ninety persons employed, State control, public transportation, bureaucratic formalities, considerable economic losses	- The Court recalls that, according to its case-law, the termination of a valid licence to run a business amounts to an interference with the right to the peaceful enjoyment of possessions guaranteed by Article 1 of the Protocol No. 1. - The Court notes that the measure applied to the applicant company was of such severity that the company which had ninety employees had to wind up its business as a result of the decision of the Supreme Court of Justice. As a result of that all of the companies employees lost their jobs and the company supported considerable economic losses.	The applicant company did not submit a claim for just satisfaction
1 P1	Illegal seizure	30.08.2016 Turturica and Casian		Transnistrian region, jurisdiction, car registration plates, Transnistria, customs duties, fine, seizure of the cars	- The Court notes that the parties did not dispute the fact that the applicants' cars constituted possessions for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. It further notes that it is similarly undisputed that the cars have been seized by the "MRT" authorities and that the applicants were forced to pay fines in order to recover them. In these circumstances, the Court finds that there was a clear interference with the applicants' right to the peaceful enjoyment of their possessions for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1.	RM No violation RF Violation Turturica: 6 000 Euro (pecuniary) 3 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)

					<p>- Consistently with the Court's case-law, such interference constitutes a measure of control of the use of property which falls to be examined under the second paragraph of that Article. For a measure constituting control of use to be justified, it must be lawful and "in accordance with the general interest". The measure must also be proportionate to the aim pursued; however, it is only necessary to examine the proportionality of an interference once its lawfulness has been established.</p> <p>- In so far as the lawfulness of the interference is concerned, no elements in the present case allow the Court to consider that there was a legal basis for interfering with the rights of the applicants guaranteed by Article 1 of Protocol No. 1.</p>	<p>Casian: 30 Euro (pecuniary) 1 500 Euro (non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)</p>
1 P1 6§1	Abusive revision	13.12.2016 Rusu Lintax SRL		Plot of adjacent land, Supreme Court of Justice decision, sale of land in public property, revision, new document, fresh examination	<p>- In relation to the applicant company's complaint concerning its property rights, the Court finds, in accordance with its consistent case-law on the matter (see <i>Popov v. Moldova</i> (no. 2), that the abusive quashing by the domestic authorities of the final judgment by which the applicant company had acquired an entitlement to a plot of land, violated its rights as guaranteed by Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.</p>	Just satisfaction reserved
1 P1 6§1	Abusive revision No award for pecuniary damages	13.12.2016 Iurii		Disability pension, fresh examination, revision, violation of the applicant's rights, insufficient redress, no award for pecuniary damages	<p>-----</p>	1 500 Euro (non-pecuniary)

1	2	3	4	5	6	7
1 P1 6§1	Abusive revision	14.02.2017 Cereale Flor S.A. and Rosca		Revision, legal certainty, execution proceedings, writ of execution, plot of land for construction young family, Law no. 87	- In relation to the applicants' complaint concerning their right of property, the Court finds, in accordance with its constant case-law on the matter, that the domestic authorities' decision to quash the final decision of 2 May 2006, which relieved the applicant company of paying an amount of money, and to quash the final judgment of 28 February 2007, which granted the applicant an entitlement to a plot of land, violated their rights guaranteed by Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.	Cereale Flor SA: 18 400 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 900 Euro (costs/expens) Roşca S. 18 168 Euro (pecuniary) 2 000 Euro (non-pecuniary) 1 500 Euro (costs/expens)
1 P1	Illegal seizure	09.05.2017 Pădureţ		Transnistrian region, jurisdiction, seizure, unregistered van, merchandise, fine	- According to the Court's case-law, such interference constitutes a measure of control of the use of property which falls to be examined under the second paragraph of that Article. For a measure constituting control of use to be justified, it must be lawful and "in accordance with the general interest". The measure must also be proportionate to the aim pursued; however, it is only necessary to examine the proportionality of an interference once its lawfulness has been established. - In so far as the lawfulness of the interference is concerned, no elements in the present case allow the Court to consider that there was a legal basis for interfering with the rights of the applicant guaranteed by Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.	RM No violation RF Violation 1 320 Euro (pecuniary) 3 000 Euro (non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)

1 P1 8 3 5§1 13 34	Illegal search Seizure of the house	09.05.2017 Eriomenco		Transnistrian region, jurisdiction, manager of the company, fraud, criminal case, search, living house, seizure	<p>- Finally, due to the seizure of the applicant's property as a result of his conviction, there was an interference with the applicant's right to property, within the meaning of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. The Court recalls that it has repeatedly stated that a confiscation of assets falls within the second paragraph of that article.</p> <p>- In the present case, there is no evidence to suggest that the interferences produced had a legal basis. It follows from this finding that it is not necessary to examine the conformity of the other requirements.</p>	RM No violation RF Violation 119755 Euro (pecuniary) 20 000 Euro (non-pecuniary) 3 000 Euro (costs/expens)
6§1	Non-enforcement of judgments	30.01.2018 Pavlovici		Restitution of house, rehabilitation of political repression victims, retrocession of confiscated or nationalized goods, writ of execution, revision, non-enforcement of judgment, Law no. 87, no award for non-pecuniary damages	-----	Just satisfaction reserved

1	2	3	4	5	6	7
1 P1 8 13+ 8	Sealing of venues Illegal seizure	13.02.2018 Sobieski-Camerzan		Law firm, building in litigation, sealing of the rooms, furniture, law books, discontinuance of criminal proceedings	<ul style="list-style-type: none"> - The Court notes that it is common ground that the movable goods belonging to the applicant were in the sealed rooms. It also finds that it is not apparent from the evidence that the person concerned was able to recover that property. The Court therefore considers that there has been an interference with the applicant's property rights and that this involved a control over the use of property within the meaning of the second paragraph of Art. 1 of Protocol no. 1 to the Convention. It is recalled that this provision requires, first of all, that any interference by public authorities in the exercise of the right to protection of property is legitimate. - Having regard to the pecuniary nature of the case and the above findings with respect to Article 8 of the Convention, the Court considers that the interference with the applicant's rights under Article 1 of Protocol no. 1 had no legal basis. 	7 000 Euro (pecuniary and non-pecuniary) 2 000 Euro (costs/expens)
1 P1	Unlawful expropriation	26.06.2018 Mocanu and others		Railway section, Sangerata town, agricultural land, expropriation, Law on expropriation for the cause of public utility	<ul style="list-style-type: none"> - It is recalled that this article requires, first of all, that any interference by public authorities in the exercise of the right to protection of property be legitimate. - The practice of real expropriation allows the administration to occupy a property and irreversibly change its destination, so ultimately it is considered to have been purchased in public patrimony in the absence of any formal and declarative act of transfer of ownership. - The Court has already shown that this method, which allows the administration to ignore the rules of formal expropriation and expose the justifiers of the risk of an unpredictable and arbitrary outcome, is not capable of providing a sufficient degree of legal certainty and is not an alternative to expropriation in the proper way. 	Just satisfaction reserved

					<ul style="list-style-type: none"> - It must be observed that, in the present case, the various stages of a formal expropriation established by the Law on expropriation for the cause of public utility have not been observed. In particular, the absence in this case of a declaration of public utility intended to implement the expropriation procedure in the appropriate form. - The authorities of the Republic of Moldova have themselves acknowledged that in the present case the expropriation did not take place in accordance with the Law on expropriation for the cause of public utility. - In parallel, under national law, there can be no expropriation without fair and prior compensation and, in the event of a disagreement between the expropriated and the expropriator on expropriation procedures – as was the case here – the transfer of ownership can be done only on the basis of a final court decision. - However, in the present case, the State appropriated the applicants’ land without paying any compensation in that regard and without recourse to the court. - The Court also notes that the Moldovan courts have approved the practice of <i>de facto</i> expropriation by considering that the applicants were deprived of their property for public utility purposes. - Consequently, the applicants’ situation can not be regarded as foreseeable and in accordance with the requirement of legal certainty. - Moreover, the situation in question has enabled the administration to take advantage of the illegal occupation of land to the detriment of the applicants. 	
--	--	--	--	--	--	--

1	2	3	4	5	6	7
1 P1	Obstruction of land use	17.07.2018 Sandu and others		Transnistrian region, 1646 applicants, plots of land, property, 2004, blocked access	<p>- The Court reiterates that “possessions” within the meaning of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention can be either “existing possessions” or assets, including claims in respect of which the applicant can argue that he or she has at least a “legitimate expectation” that they will be realised, that is, that he or she will obtain effective enjoyment of a property right.</p> <p>- It is true that none of the applicant companies claimed that they were owners of any land. However, on the basis of the documents submitted to it, the Court is able to conclude that they rented land and cultivated it for commercial purposes. Recalling that the concept of “possessions” in Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention has an autonomous meaning which is not limited to ownership of physical goods, but covers also certain other rights and interests constituting assets, the Court considers that the right to use land, on the basis of rent contracts, connected to the conduct of a business, conferred on the applicant companies title to a substantive interest protected by Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. The applicant companies thus had “possessions” within the meaning of that provision.</p> <p>- The Court reiterates that Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention comprises three distinct rules. The first rule, which is set out in the first sentence of the first paragraph, is of a general nature and enunciates the principle of peaceful enjoyment of property. The second rule, contained in the second sentence of the first paragraph, covers deprivation of possessions and subjects it to certain conditions. The third rule, stated in the second paragraph, recognises that the Contracting</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>Agro-Tiras SRL: 115 300 Euro (pecuniary)</p> <p>Agro-S.A.V.V.A. SRL: 80 500 Euro (pecuniary)</p> <p>GȚ Serghei Popa: 50 000 Euro (pecuniary)</p> <p>Each person: 1 500 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Each applicant company: 5 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Jointly: 20 000 Euro (costs/expens)</p>

13+ 1 P1					States are entitled, amongst other things, to control the use of property in accordance with the general interest, by enforcing such laws as they deem necessary for the purpose. However, the rules are not "distinct" in the sense of being unconnected. The second and third rules are concerned with particular instances of interference with the right to peaceful enjoyment of property and should therefore be construed in the light of the general principle enunciated in the first rule. - The Court reiterates that the first and most important requirement of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention is that any interference by a public authority with the peaceful enjoyment of possessions should be lawful.	
1 P1 6§1	Non-enforcement of judgments	04.09.2018 Ciolacu		Judgment, debt, non-enforcement within a reasonable period, Law no. 87, no award for non-pecuniary damages, lost profits	-----	16 370 Euro (pecuniary) 1 330 Euro (non-pecuniary) 420 Euro (costs/expens)
1 P1	License withdrawal	04.09.2018 Tiramavia SRL and others		Air transportation, air operator certificate, Moldovan Civil Aviation State Authority (the "CASA"), safety standards,	- The Court reiterates that, according to its case-law, the termination of a valid licence to run a business amounts to an interference with the right to the peaceful enjoyment of possessions guaranteed by Article 1 of the Protocol No. 1 to the Convention. - Consistent with the Court's case-law [...], such interference constitutes a measure of control of the use of property which falls to be examined under the second paragraph of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention.	For each applicant: 3 000 Euro (non-pecuniary) For each applicant: 2 500 Euro (costs/expens)

1	2	3	4	5	6	7
				<p>plan for remedying the irregularities, termination of activity</p>	<ul style="list-style-type: none"> - In order for a measure constituting control of use to be justified, it must be lawful and “for the general interest”. The measure must also be proportionate to the aim pursued. - The Court recalls that Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention contains no explicit procedural requirements and the absence of judicial review does not amount, in itself, to a violation of that provision. - Nevertheless, it implies that any interference with the peaceful enjoyment of possessions must be accompanied by procedural guarantees affording to the individual or entity concerned a reasonable opportunity of presenting their case to the responsible authorities for the purpose of effectively challenging the measures interfering with the rights guaranteed by this provision. In ascertaining whether this condition has been satisfied, a comprehensive view must be taken of the applicable judicial and administrative procedures. - The Court further notes that in its aviation instructions of 18 June 2007 the CASA indicated that there were irregularities in respect of the first applicant company and allowed it one and three months to remedy them. From the above the Court considers that the first applicant company could reasonably expect that it would not suffer any adverse consequences if it complied with the instructions within the allocated time-limit. However, despite the instructions given and the clear time-limits, the CASA revoked the first applicant company’s AOC on 21 June 2007, <i>i.e.</i> before it had a chance to comply. 	

					<p>- The Court notes next that in its order of 1 June 2007 the CASA informed the second and third applicant companies that all flights to Iraq and Afghanistan were to be banned with effect from 15 July 2007. On 21 June 2007, <i>i.e.</i> more than three weeks before the ban was to become effective, the CASA withdrew the AOCs from the two applicant companies on the ground that they flew to various destinations involving security risks, including Iraq and Afghanistan. Not only were the second and third applicant companies not given a chance to be heard by the CASA before the revocation of their AOCs but also the domestic courts did not explain on what basis they found that the companies had failed to comply with the ban, in circumstances in which the ban was not yet in force at the time of revocation.</p> <p>- In the light of the foregoing, the Court comes to the conclusion that the interference with the applicants' possessions in the form of their AOCs was not surrounded by sufficient guarantees against arbitrariness and was thus not lawful within the meaning of Article 1 of Protocol No. 1 to the Convention. This conclusion makes it unnecessary to ascertain whether the other requirements of that provision have been complied with. The Court thus expresses no opinion on the issue of whether they struck a fair balance between the applicants' rights and the demands of the general interest.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

Protocol no. 1. Article 2. Right to education

2 P1	Right to education	19.10.2012 Catan and others [GC]	359, 360- 361	Transnistria, jurisdiction, Moldovan language, prohibition of Romanian language, Latin script, forced school closure, expulsion from schools, vandalism of schools, harassment, intimidation of pupils, parents	<p>- By binding themselves, in the first sentence of Article 2 of Protocol No. 1, not to “deny the right to education”, the Contracting States guarantee to anyone within their jurisdiction a right of access to educational institutions existing at a given time.</p> <p>- This right of access constitutes only a part of the right to education set out in the first sentence. For the right to be effective, it is further necessary that, <i>inter alia</i>, the individual who is the beneficiary should have the possibility of drawing profit from the education received, that is to say, the right to obtain, in conformity with the rules in force in each State, and in one form or another, official recognition of the studies which he has completed.</p> <p>- Moreover, although the text of Article 2 of Protocol No. 1 does not specify the language in which education must be conducted, the right to education would be meaningless if it did not imply in favour of its beneficiaries, the right to be educated in the national language or in one of the national languages, as the case may be.</p> <p>- The schools were at all times registered with the Moldovan Ministry of Education, using a curriculum set by that Ministry and providing teaching in the first official language of Moldova. The Court therefore considers that the forced closure of the schools, based on the “MRT” Law on languages”, and the subsequent measures of harassment constituted interferences with the applicant pupils’ rights of access to educational institutions existing at a given time and to be educated in the official language of their country, which was also their own mother tongue. Instead, they were placed in the invidious position of having to choose, on the one</p>	<p>RM No violation</p> <p>RF Violation</p> <p>To each applicant: 6 000 Euro (non-pecuniary)</p> <p>Jointly: 50 000 Euro (costs/expens)</p>
------	--------------------	--	---------------------	---	---	--

					<p>hand, between sending their children to schools where they would face the disadvantage of pursuing their entire secondary education in a combination of language and alphabet which they consider artificial and which is unrecognised anywhere else in the world, using teaching materials produced in Soviet times or, alternatively, subjecting their children to long journeys and/or substandard facilities, harassment and intimidation.</p> <p>- There is no evidence before the Court to suggest that the measures taken by the "MRT" authorities in respect of these schools pursued a legitimate aim. Indeed, it appears that the "MRT"'s language policy, as applied to these schools, was intended to enforce the Russification of the language and culture of the Moldovan community living in Transdnistria, in accordance with the "MRT"'s overall political objectives of uniting with Russia and separating from Moldova. Given the fundamental importance of primary and secondary education for each child's personal development and future success, it was impermissible to interrupt these children's schooling and force them and their parents to make such difficult choices with the sole purpose of entrenching the separatist ideology.</p>	
2 P1	Right to education	23.10.2018 Bobeico and others	Transdnistria, jurisdiction, boarding school, prohibition of Romanian language, Latin script, disconnection	<p>- In the present case, as in <i>Catan</i>, the applicants were placed in the invidious position of having to choose, on the one hand, between going to schools where they would face the disadvantage of pursuing their entire secondary education in a combination of language and alphabet which they considered artificial and which was unrecognised anywhere else in the world, using teaching materials produced in Soviet times or, alternatively, being subjected to harassment and intimidation.</p>	<p>RM No violation</p> <p>FR Violation</p>	

1	2	3	4	5	6	7
				from the water and electricity supply, school closure, inaction of Russian peacekeeping forces, OSCE corridor	- The Court held next in <i>Catan</i> that there was no evidence to suggest that the measures taken by the “MRT” authorities in respect of the Romanian/Moldovan language schools pursued a legitimate aim. The “MRT”’s language policy, as applied to the schools in question, was intended to enforce the russification of the language and culture of the Moldovan community living in Transdnistria, in accordance with the “MRT”’s overall political objectives of uniting with Russia and separating from Moldova.	First 10 applicants: 6 000 Euro (non-pecuniary) Jointly: 4 000 Euro (costs/expens)
Protocol no. 1. Article 3. Right to free elections						
3 P1	Right to stand for elections Disproportionate effect of the Law	27.04.2010 Tănase [GC]	374-377	Parliamentary elections, right to stand as candidates in elections and to take their seats in Parliament if elected, dual or multiple citizenships, conflict of interest, non-discrimination on the grounds of citizenship, loyalty of the members of parliament to the state	- The prohibition on multiple nationals sitting as MPs may also have had a secondary impact on the manner in which the electorate exercised its right to vote in Moldova. - For the purposes of applying Article 3, any electoral legislation must be assessed in the light of the political evolution of the country concerned. - such loyalty in principle encompasses respect for the country’s Constitution, laws, institutions, independence and territorial integrity. - Any restriction on electoral rights should not be such as to exclude some persons or groups of persons from participating in the political life of the country.	The applicant did not make any claim for pecuniary or non-pecuniary damage. 8 881,83 Euro (costs/expens)

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
NATIONAL INSTITUTE OF JUSTICE

Institutul Național al Justiției este o instituție publică ce realizează formarea inițială a candidaților la funcțiile de judecător și de procuror, formarea continuă a judecătorilor în funcție și a procurorilor în funcție, a grefierilor, a asistenților judiciari, a șefilor secretariatelor instanțelor judecătorești, a consultanților procurorului, a consilierilor de probațiune, a avocaților care acordă asistență juridică garantată de stat, precum și formarea inițială și continuă a altor persoane care activează în sectorul justiției, în cazurile prevăzute de legislație.

www.inj.md